

1973ء جو آئين

پاکستان جي مختصر آئيني تاريخ

رسول بخش انٽرايڊوڪيٽ

1973ع جو آئين

پاڪستان جي مختصر آئيني تاريخ

رسول بخش انٽر ايڊوڪيٽ

روشني پبليڪيشن

ڪنڊيارو

2006ع

ڪتاب جو نالو: 1973ع جو آئين ۽ پاڪستان جي مختصر آئيني تاريخ
مترجم ۽ مرتب: رسول بخش انڙاڊوڪيٽ

چاپو پهريون: © روشني 2006ع
ڪمپوزنگ: حبيب قادر قريشي ۽ انور حسين سومرو
روشني ڪمپوزر اينڊ پرنٽرز، حيدر چوڪ، حيدرآباد.
ڇپيندڙ: فائين ڪميونيڪيشن، حيدرآباد،
ڇپرائيندڙ: روشني پبليڪيشن، ڪنڊيارو، سنڌ

CONSTITUTION OF PAKISTAN 1973 AND PAKISTAN'S CONSTITUTIONAL HISTORY

by: Rasool Bux Unar Advocate

Composed by: Habib Qadir Qureshi & Anwar Hussain Soomro

Roshni Composer and Printer, Hyder Chowk, Hyderabad

Printed by: Fine Communication, Hyderabad, Sindh.

Published by: Roshni Publication, Kandiaro

First Edition © Roshni 2006

اسٽاڪسٽ

شاهه لطيف ڪتاب گهر - حيدرآباد
سچل بوڪ سينٽر، ممتاز مارڪيٽ - حيدرآباد
ڪاٺياواڙ اسٽور - اردو بازار، ڪراچي
حسين عامر نيوز ايجنسي، مين بس اسٽاپ، سجاوڻ
راييل ڪتاب گهر - لاڙڪاڻو
رهبر بڪ اڪيڊمي، رابع سينٽر - لاڙڪاڻو
نئون نياپو، ڪتاب مرڪز، گهٽي ڦاٽڪ - لاڙڪاڻو
شاهه لطيف ڪتاب، ميهڙ
سلير نيوز ايجنسي، نيو بس اسٽينڊ - دادو
جنيد بوڪ ڊپو - دادو
مرچو لال بوڪ ڊپو - بدين
عزيز ڪتاب گهر - بئراج روڊ، سکر
ڪتاب مرڪز - فيريئر روڊ، سکر
يونائيٽيڊ بڪ لينڊ - مهران مرڪز، سکر
نيشنل بڪ اسٽال، پنج گلو چوڪ، خيرپور ميرس
قاسمي لائبرري - ڪنڊيارو

ارپنا

هيءَ سمورو پورهيو ارپيان ٿو
مهان هستيءَ ۽ سچ جي پتلي
پنهنجي والدِ محترم محمد صالح اُتڙ جي نانءَ،
جنهن جرئت جو مادو پيدا ڪيو،
جو هيءَ تاريخي حقيقت پڙهندڙن تائين
پهچائڻ جي لائق ٿيس.

فهرست

صفحو

19	منهنجو سفر/ مهاڳ
32	گورنمينٽ آف انڊيا ائڪٽ 1935ع
46	قرارداد پاڪستان 1940ع
48	مسلم ليگ طرفان پيش ڪيل ڏهه شرط
51	مغربي پاڪستان ٺاهڻ جو ائڪٽ 1955ع
72	يحي خان جي جوڙجڪ عرف ”اُن ڇپيل غلطي“
85	1973ع جو آئين
85	مهاڳ
87	آرٽيڪل حصو اول - ڊيپاڇو
37	1 جمهوريت ۽ ان جا علائقا
87	2 اسلام پاڪستان جو سرڪاري مذهب رهندو
87	3 استحصال جو خاتمو
88	4 فردن جي حقن کي قانون مطابق نبيريو ويندو
88	5 ملڪ سان وفاداري، دستور ۽ قانون جي تابعداري
88	6 وڏي (سنگين) غداري
	حصو ٻيو - بنيادي حق ۽ پاليسيءَ جا اصول
89	7 رياست (حڪومت) جو مطلب
	باب پهريون - بنيادي حق
89	8 بنيادي حقن خلاف يا گهٽتائي آڻيندڙ قانون رد رهندا
90	9 شخصي حفاظت (سلامتي)
90	10 گرفتاري ۽ نظر بنديءَ کان بچاءُ
93	11 غلامي يا زبردستي پورهيو منع آهي

93	گذريل سزا جي خلاف بچاءُ	12
94	بيٺي سزا ۽ پاڻ تي الزام هڻڻ کان بچاءُ	13
94	ماڻهوءَ جي عظمت لاءِ زوال آهي	14
94	چرپر جي آزادي	15
94	گڏجاڻيءَ جي آزادي	16
95	سنگت جي آزادي	17
95	واپار، ڌنڌي يا پيشي جي آزادي	18
96	تقرير جي آزادي	19
96	مذهب جي ادائينگي ۽ مذهبي ادارن جي بندوبست جي آزادي	20
96	ڪنهن به خاص مذهب خلاف محصول مڙهڻ جو بچاءُ	21
96	مذهبي نقطي نگاهه کان تعليمي ادارن بابت بچاءُ	22
97	ملڪيت لاءِ بندوبست	23
97	ملڪيت جي حقن جي حفاظت	24
99	شهرين جي برابري	25
99	عام جاين تي بنا فرق جي پهچ	26
99	نوڪرين ۾ امتياز خلاف بچاءُ	27
100	هولي، رسم الخط ۽ ثقافت جي حفاظت	28
	باب ٻيو - پاليسي جا اصول	
100	پاليسي (راج نيتي) جا اصول	29
100	پاليسي جي اصولن بابت ذميواري	30
101	زندگيءَ جو اسلامي طريقو	31
101	مقامي خودمختيار ادارن جي ترقي	32
101	تنگ نظري ۽ ٻين ساڳين تعصبن جو خاتمو	33
102	قومي زندگيءَ ۾ عورتن جو ڀرپور حصو	34
102	ڪٽنب (خاندان) جي حفاظت	35
102	اقليتن جي حفاظت	36
102	سماجي انصاف کي ترقي وٺرائڻ ۽ سماجي برابري جي پاڙ پٽ	37

103	38	ماڻهن ۾ سماجي ۽ اقتصادي خوشحالي جو واڌارو
104	39	ماڻهن جو مسلح افواج ۾ حصو وٺڻ
104	40	مسلم دنيا سان ناتن کي مضبوط ڪرڻ - عالمي امن ۾ اضافو
		حصو ٿيڻ - پاڪستان جو وفاق
		باب پهريون - صدر (پريزيڊنٽ)
105	41	صدر
106	42	صدر جو حلف
106	43	صدر جي عهدي جا شرط
106	44	صدر جي عهدي جو مدو
107	45	معافي ڏيڻ وغيره ۾ صدر جا اختيار
107	46	صدر متعلق وزيراعظم جا فرض
107	47	صدر کي هٽائڻ - بازيارس ڪرڻ
108	48	صدر جو مشوري تي عمل ڪرڻ
109	49	چيئرمين يا اسپيڪر جو صدر تي ڪم ڪرڻ
		يا صدر جا فرض سرانجام ڏيڻ
		باب ٻيو - مجلس شوري (پارليامينٽ)
110	50	مجلس شوري (پارليامينٽ)
110	51	قومي اسيمبلي
111	52	قومي اسيمبليءَ جو مدو
112	53	قومي اسيمبليءَ جو اسپيڪر ۽ نائب اسپيڪر
113	54	مجلس شوري (پارليامينٽ) جو سڏائڻ ۽ مهمل ڪرڻ
113	55	اسيمبليءَ ۾ ووٽ ڪرڻ ۽ ڪورم
114	56	صدر جو خطاب
114	57	مجلس شوري (پارليامينٽ) ۾ ڳالهائڻ جو حق
114	58	قومي اسيمبليءَ جو ختم ٿيڻ
115	59	سينيٽ
116	60	چيئرمين ۽ نائب چيئرمين
116	61	سينيٽ جي باري ۾ ٻيا ٺهراءُ

مجلس شوري (پارليامينٽ) جي ميمبرن بابت نھراء

- 117 62 مجلس شوري جي ميمبرن جون لياقتون
118 63 مجلس شوري (پارليامينٽ) جي ميمبرن لاءِ ناھل ھجڻ
121 64 سيٽن (نشستن) جو خالي ٿيڻ
121 65 ميمبرن جو حلف
121 66 ميمبرن جا خاص حق

عام ڪارروائي

- 122 67 ڪارروائي جا قاعدا
123 68 مجلس شوري (پارليامينٽ) ۾ بحث تي پابندي
123 69 مجلس شوري جي ڪارروائي تي ڪورٽ
طرفان پڇاڳاڻا نه ٿيندي

قانون ساز طريقو

- 123 70 بلن جو پيش ڪرڻ ۽ پاس ڪرڻ
124 71 ختم ڪيو ويو
124 72 گڏيل اجلاس جو طريقو ڪار
124 73 ناٿي بابت بلن جو طريقو
126 74 مالي اپائن لاءِ وفاقي حڪومت جي منظوري
126 75 بلن تي صدر جي منظوري
127 76 مھمل ٿيڻ سبب بل خارج نه رھندو
127 77 فقط قانون موجب ٽئڪس مڙھيو ويندو

مالي طريقو ڪار

- 127 78 وفاقي گڏيل موٽي (فنڊ) ۽ قومي حساب
128 79 وفاقي گڏيل موٽي ۽ قومي حساب جي حفاظت
128 80 ساليانو بجٽ تفصيل
128 81 وفاقي گڏيل موٽي مان واجب الادا خرچ
129 82 سالياني بجٽ تفصيل متعلق طريقو (ڪارروائي)
130 83 اختياري ڏنل خرچ جي ضميمي جو مستند ھجڻ

130	84 وڌيڪ ۽ فاضل گرانٽون
131	85 ليکي تي ووٽ
131	86 اسيمبليءَ جي تٽڻ تي خرچ جي منظوريءَ جو اختيار
131	87 مجلس شوري (پارليامينٽ) جي سيڪريٽريٽ
132	88 مالياتي ڪميٽي
	آرڊيننس
132	89 آرڊيننس نافذ ڪرڻ جو صدر کي اختيار
	باب ٽيون - وفاقي حڪومت
133	90 وفاق جي ڪاروباري اختيار جو استعمال
133	91 ڪئبينٽ
135	92 وفاقي وزير ۽ وزير مملڪت
135	93 صلاحڪار (مشير)
135	94 وزير اعظم جو عهدو قائم رهڻ
136	95 وزير اعظم خلاف عدم اعتماد جو ووٽ ختم ڪيو ويو
136	97 وفاق جي انتظامي امتياز جي حد
136	98 عهديدارن کي ڪارگذاري سونپڻ
137	99 وفاقي حڪومت جي ڪارگذاري
137	100 پاڪستان لاءِ اٿارني جنرل
	حصو چوٿون - صوبا
	باب پهريون - گورنر
138	101 گورنر جو مقرر ٿيڻ
138	102 عهدي جو حلف
138	103 گورنر جي عهدي جو حلف
139	104 قائم مقام گورنر
139	105 گورنر مشوري تي عمل ڪندو
	باب ٻيو - صوبائي اسيمبليون
140	106 صوبائي اسيمبليين جي جوڙجڪ
141	107 صوبائي اسيمبليءَ جو مدو

108	اسپيڪر ۽ نائب اسپيڪر	141
109	صوبائي اسيمبليءَ جو اجلاس گھرائڻ ۽ برخاست ڪرڻ	142
110	گورنر جو صوبائي اسيمبلي کي خطاب ڪرڻ جو حق	142
111	صوبائي اسيمبليءَ ۾ ڳالهائڻ جو حق	142
112	صوبائي اسيمبليءَ کي ختم ڪرڻ	142
113	صوبائي اسيمبليءَ ميمبر جي اهليت ۽ نااهليت	143
114	صوبائي اسيمبليءَ ۾ بحث تي پابندي	143
115	مالي آپائڻ لاءِ صوبائي حڪومت کان اجازت	143
116	بلن تي گورنر جي منظوري	144
117	مھمل ٿيڻ سبب بل خارج نہ رھندو	145
	مالي (مالياتي) طريقو کار	
118	صوبائي گڏيل ناٿو ۽ سرڪاري حساب	145
119	صوبائي گڏيل ناٿي ۽ سرڪاري حساب جي حفاظت	146
120	ساليانو بجت تفصيل	146
121	صوبائي گڏيل فنڊن مان واجب الادا خرچ	146
122	سالياني بجت تفصيل جو طريقو کار	147
123	اختياري ڏنل خرچ جي ضميمي جو مستند ھجڻ	148
124	وڌيڪ ۽ فالتون گرانٽون	148
125	ليکي تي ووٽ	149
126	اسيمبلي تڏ تي خرچ جي منظوريءَ جو اختيار	149
127	قومي اسيمبلي سان لاڳو ٺھراءُ صوبائي اسيمبليءَ سان لاڳو رھندا	149
	آرڊيننس (حڪم ناما)	
128	گورنر کي آرڊيننس جاري ڪرڻ جو اختيار	150
	باب ٽيون - صوبائي حڪومتون	
129	صوبي ۾ انتظامي اختيار جو استعمال	151
130	ڪئبينٽ	151
131	گورنر متعلق وزير اعليٰ جا فرض	152

153	132 صوبائي وزير
153	133 وزير اعليٰ جو عهدي تي قائم رهڻ
153	134 ختم ڪيو ويو
153	135 ختم ڪيو ويو
153	136 وزير اعليٰ جي خلاف عدم اعتماد جو ووٽ
153	137 صوبي جي انتظامي اختيار جي حد
154	138 عهديدارن کي ڪارگذاري سونپڻ
154	139 صوبائي حڪومت جي ڪارگذاري
154	140 صوبي لاءِ ائڊووڪيٽ جنرل
	حصو پنجون - وفاق ۽ صوبن وچ ۾ ناتا
	باب پهريون - قانوني اختيارين جي ورڇ
155	141 وفاقي ۽ صوبائي قانون جي حد
155	142 وفاقي ۽ صوبائي قانونن جا مضمون
156	143 وفاقي ۽ صوبائي قانونن جي وچ ۾ اثبوت
156	144 مجلس شوريٰ (پارليامينٽ) کي ٻن يا وڌيڪ صوبن جي رضامنديءَ سان قانون سازيءَ جو اختيار
	باب ٻيو - وفاق ۽ صوبي وچ ۾ انتظامي تعلقات
156	145 گورنر کي صدر طرفان ڪن ڪمن جي بجا آوري لاءِ حڪم نامي جاري ڪرڻ جو اختيار
157	146 ڪن حالتن ۾ صوبن کي اختيار سونپڻ جو وفاق کي اختيار
157	147 وفاق کي صوبن طرفان ڪم جي سرانجامي سونپڻ جو اختيار
157	148 صوبن ۽ وفاق جي ذميواري
158	149 ڪن حالتن ۾ صوبن کي هدايت
158	150 سرڪاري ڪمن جو جائز ۽ اعتبار جو ڳو هجڻ
159	151 صوبن جي وچ ۾ تجارت
159	152 وفاق جي مقصدن لاءِ زمين حاصل ڪرڻ
	باب ٽيون - خاص نھراءَ (حڪم)
160	153 گڏيل مفاد جي ڪائونسل

160	154	ڪم ۽ ڪارگڌاري جو طريقو ڪار
161	155	پاڻي رسائڻ ۾ مداخلت، شڪايتون
162	156	قومي اقتصادي ڪائونسل
163	157	بجلي
163	158	قدرتي گيس ۾ گهرجن جي اوليت (ترجيح)
163	159	ريڊيو ۽ ٽيليويزن نشريات
		حصو ڇهون - ماليات، ملڪيت، مقاطعو
		(معاهدا) دعوانون
		باب پهريون - ماليات
		وفاق ۽ صوبن وچ ۾ روينيو جي ورڇ
165	160	قومي مالياتي ڪميشن
166	161	قدرتي گيس ۽ برقي پاور
167	162	صوبن جي دلچسپي وارن محصولن جي بلن جي صدر کان اڳواٽ منظوري
168	163	پيشن (ڌنڌن) جي باري ۾ صوبائي ٽئڪس
		متفرق مالي نهراءَ
168	164	گڏيل فنڊن مان گرانٽون
168	165	ڪن سرڪاري ملڪيتن جو ٽئڪس کان آزاد رهڻ
169	A.165	ڪن ڪارپوريشنن جي آمدني تي ٽئڪس مڙهڻ
		باب ٻيو - اوڌر ۽ آڊٽ (چڪاس)
170	166	وفاقي حڪومت جو اوڌر وٺڻ
170	167	صوبائي حڪومت جو قرض وٺڻ
		چڪاس ۽ حساب
171	168	آڊيٽر جنرل
171	169	آڊيٽر جنرل جا ڪم ۽ اختيار
172	170	حسابن جي باري ۾ آڊيٽر جنرل کي هدايت ڏيڻ جو اختيار
172	171	آڊيٽر جنرل جون رپورٽون

باب ٽيون - ملڪيت، نيڪا (معاهدا)

ذميواريون ۽ دعوائون

- 172 لاوارث ملڪيت (جائداد) 172
172 ملڪيت حاصل ڪرڻ ۽ معاهدا وغيره ڪرڻ جو اختيار 172
173 دعوائون ۽ ڪارروايون 173

حصو ستون - عدالتي نظام

باب پهريون - عدالتون (ڪورٽون)

- 174 عدالتن جو قيام ۽ دائره اختيار 175

باب ٻيو - سپريم ڪورٽ پاڪستان

- 174 سپريم ڪورٽ جو آئين 176
174 سپريم ڪورٽ جي ججن جي مقرري 177
175 عهدي جو حلف 178
175 رٽائر ڪرڻ جي ڄمار 179
175 قائم مقام چيف جسٽس 180
176 قائم مقام جج 181
176 وقتي طور ججن جي مقرري (اڻٻهاڪ جج) 182
177 سپريم ڪورٽ جي سيٽ (ويهڻ جي جاء) 183
177 سپريم ڪورٽ جو ابتدائي دائره اختيار 184
177 سپريم ڪورٽ جو اپيل ۾ دائره اختيار 185
179 مشاورتي دائره اختيار 186
179 A.186 ڪيسن کي بدلي ڪرڻ جو سپريم ڪورٽ جو اختيار 179
179 سپريم ڪورٽ جي حڪمن جو جاري ٿيڻ، تعميل 187
180 سپريم ڪورٽ جي فيصلن ۽ حڪمن تي نظر ثاني ڪرڻ 188
180 سپريم ڪورٽ جا فيصلا ٻين ڪورٽن تي ٻڌل رهندا 189
180 سپريم ڪورٽ جي مدد ۽ عمل 190
180 طريقه ڪار جا قاندا 191

باب ٽيون - هاءِ ڪورٽون

- 180 هاءِ ڪورٽ جو قيام 192

181	193	هائِ ڪورٽ جي ججن جي تقري
182	194	عهدي جو حلف
182	195	رٽائر ڪرڻ جي ڄمار
182	196	قائم مقام چيف جسٽس
182	197	وڌيڪ جج
183	198	هائِ ڪورٽ جي سيٽ (ويهڻ جي جاءِ)
184	199	هائِ ڪورٽ جو دائره اختيار
187	200	هائِ ڪورٽ جي ججن جون بدليون
188	201	هائِ ڪورٽ جو فيصلو هيٺين ڪورٽن کي ڀڌل رکندو
188	202	طريقه ڪار جا قاعدا
189	203	زير دست عدالتن جي هائِ ڪورٽ طرفان نگراني
		باب ٽيون (الف) وفاقي شريعت ڪورٽ (عدالت)
189	A.203	هن باب ۾ ڏنل ٺهراءَ، دستور جي
		بين ٺهراءَ تي غالب رهندا
189	B.203	هن باب ۾ رجسٽريشن ڪا شيءَ مضمون
		مرييا عبارت ۾ ايتڙ نه هجي
189	C.203	وفاقي شريعت ڪورٽ
191	CC.203	ختم ڪيو ويو
191	D.203	ڪورٽ جو دائره اختيار، ڪم، اختياريون
193	DD.203	نظر ثاني ۽ ڪورٽ جو ٻيو دائره اختيار
193	E.203	ڪورٽ جا اختيار ۽ طريقه ڪار
195	F.203	سپريم ڪورٽ کي اپيل
196	G.203	دائره اختيار تي پابندي
196	GG.203	ڪورٽ جو فيصلو هائِ ڪورٽ ۽ ان جي زير دست
		عدالتن کي ڀڌل رکندو
196	H.203	ان فيصل ٿيل ڪارروايون جاري رهنديون
197	I.203	ختم ڪيو ويو
197	J.203	قاعدا ٺاهڻ جو اختيار

باب چوٿون - عدالت جي نظام بابت عام ٺهراءَ

- 198 204 ڪورٽ جي بي ادبي
199 205 ججن جا لوازمات
199 206 استعيفيٰ
199 207 جج ڪنهن ٻئي نفعي واري عهدي تي فائز نه رهندو
200 208 ڪورٽن جا آفيسر ۽ نوڪر
200 209 سپريم جڊيشل (عدالتي) ڪائونسل
202 210 ماڻهن کي حاضر ڪرائڻ جا ڪورٽ کي اختيار
202 211 دائره اختيار کان روڪ
202 212 انتظامي عدالتون ۽ تربيتونل

حصو اٺون- اليڪشنون (چونڊون)

باب پهريون- چيف اليڪشن ڪمشنر ۽

اليڪشن ڪميشنون

- 204 213 چيف اليڪشن ڪمشنر
204 214 ڪمشنر جي عهدي جو حلف
204 215 ڪمشنر جي عهدي جو مدو
205 216 ڪمشنر ڪنهن ٻئي نفعي واري عهدي تي نه رهندو
205 217 قائم مقام ڪمشنر
206 218 اليڪشن ڪميشن
206 219 ڪمشنر جا فرض
207 220 ڪميشن جي مدد لاءِ انتظامي اختيارين
207 221 آفيسر ۽ نوڪر

باب ٻيو- انتخابي قانون ۽ چونڊون

- 207 222 چونڊن جا قاعدا
208 223 ٻئي ميمبر شپ تي پابندي
209 224 چونڊ ۽ ضمني چونڊن جو وقت
209 225 چونڊن جا تڪرار
209 226 چونڊ لڪل ووٽ سان ٿيندي

	حصو نانئون - اسلامي نهراء (قانون)
210	227 قرآن پاڪ ۽ سنت جي باري ۾ نهراء
210	228 اسلامي ڪائونسل جو نهڻ
211	229 مجلس شوري (پارليامينٽ) طرفان اسلامي ڪائونسل
	ڪي ريفرنس موڪلڻ
212	230 اسلامي ڪائونسل جا ڪم
213	231 طريقو ڪار جا قاعدا
	حصو ڏهون - هنگامي حالتن لاءِ نهراء
214	232 جنگ، اندروني وڳوڙ وغيره ڪري
	هنگامي حالتن جو اعلان
217	233 هنگامي حالتن دوران بنيادي حق وغيره
	معطل ڪرڻ جو اختيار
217	234 ڪنهن صوبي ۾ دستوري نظام ناڪام ٿيڻ جي
	صورت ۾ اعلان جاري ڪرڻ جو اختيار
220	235 مالي هنگامي حالت جي صورت ۾ اعلان
221	236 اعلان جي تنسيخ وغيره
221	237 هرجائڻي وغيره لاءِ مجلس شوري (پارليامينٽ)
	قانون ٺاهي سگهي ٿي
	حصو يارهون - دستور جي ترميم
222	238 دستور جي ترميم
222	239 دستور ۾ ترميمي بل
	حصو ٻارهون - متفرقه (ڪڏيل سڌيل)
	باب پهريون - نوڪريون
224	240 پاڪستان جي نوڪري ۾ مقرر ٿيڻ ۽ ملازمت جا شرط
224	241 هلندڙ قاعدا جاري رهندا
225	242 پبلڪ سروس ڪميشن
	باب ٻيو - مسلح افواج (فوجون)
225	243 مسلح افواج

225	244 مسلح افواج جو حلف
225	245 مسلح افواج جا ڪم
	باب ٽيون - قبائلي ايراضيون
226	246 قبائلي ايراضيون
227	247 قبائلي ايراضين جو انتظام
	باب چوٿون - عام
229	248 صدر، گورنر، وزير وغيره جو تحفظ
229	249 قانوني ڪارروائي
230	250 صدر وغيره جو پگهار ۽ الاونس
231	251 قومي ٻولي
231	252 وڏن بندرگاهن ۽ هوائي اڏن بابت خاص ٺهراءَ
232	253 ملڪيت جي وڌ ۽ ڇوڏ حد
232	254 رٿيل وقت اندر گهربل ڪم نه هئڻ ڪري بي اثر نه رهندو
232	255 عهدي جو حلف
233	256 خانگي فوجن جي منع
233	257 رياست ڄمون ۽ ڪشمير بابت ٺهراءَ
233	258 صوبن جي ٻاهر علائقن جو نظم ۽ نسق
233	259 ايوارڊ
	باب پنجون - مطلب ٻڌائڻ (سمجهاڻيون)
234	260 سمجهاڻيون
239	261 ڪنهن عهدي تي قائم شخص پاڻ کي اڳئين جو جاءِ نشين نه سمجهي
239	262 گريگورين ڪئلينڊر (ٽپڻو) استعمال ۾ رهندو
239	263 جنس ۽ تعداد
239	264 رد ٿيل قانون جو اثر
	باب ڇهون - عنوان، شروعات، تنسيخ
240	265 دستور ۾ عنوان ۽ شروعات
241	266 منسوخ

باب ستون - عبوري

- 241 267 مشکلات کي هٽائڻ لاءِ صدر جا اختيار
- 242 268 ڪن قانونن جو جاري رهڻ ۽ موافقت ۾ آڻڻ
- 243 269 قانون ۽ ائڪٽن جو جائز قرار ڏيڻ
- 244 270 ڪن قانونن جي عارضي بحالي
- 245 A.270 صدر جي حڪمن جي بحالي
- 247 B.270 چونڊون دستور جي تابع ڪيل سمجهيون وينديون
- 247 271 پهرين قومي اسيمبلي
- 249 272 پهرين سينيٽ جو قيام
- 250 273 پهرين صوبائي اسيمبلي
- 251 274 ملڪيت، اثاثه، حق، ذميواريون، واجبات جو تصرف
- 252 275 پاڪستان جي سروس ۽ ٽئڪسن جو برقرار رهڻ
- 253 276 پهرئين صدر جو حلف
- 254 277 عبوري مالي نھراءَ
- 254 278 شروع واري ڏينھن کان اڳ نه چڪاس ٿيل حساب
- 254 279 ٽئڪسن جو جاري رهڻ
- 255 280 هنگامي حالت جي اعلان جو جاري رهڻ
- 256 ضميمو- قرارداد مقاصد
- 258 ضميمو پھريون- آرٽيڪل 8 (1) ۽ (2) جي عمل
کان آجا ڪوٺيل قانون
- 264 ضميمو ٻيو- صدر جي چونڊ
- 259 ضميمو ٽيون- عھدي جو قسم
- 289 ضميمو چوٿون- قانون ساز فھرست
- 300 ضميمو پنجون- ججن جي عھدي جا شرط، قاعدا ۽ پگھار
- 304 ضميمو چھون- صدر جي اڳواٽ منظوريءَ کان سواءِ قانونن ۾
تبديلي، منسوخِي يا ڦير گھير نه ڪئي ويندي.
- 307 ترميمون

منهنجو سفر

منهنجو جنم ڳوٺ عبدالرحمان انڙ تعلقي خيرپور، هاڻي پير جو ڳوٺ ڪڇي ۾ ٿيو. ڄم جي صحيح تاريخ منهنجي والدين کي به خبر ڪونهي، پر اسان جي ڳوٺ ۾ 1942ع ۾ ڪلنڊر ملا اسڪول ۾ 20 جنوري 1935ع جنم جي تاريخ ڏيکاري ويئي آهي. البت مون کي ياد آهي، ته اسان جي ڳوٺ ۾ سين اُتمچند جا ٻه پٽ دڪان هلائيندا هئا، جن سان گڏ ڏياريءَ جي ٻاراڻي جلوس ۾ اسان نورا هٽندا هئاسون، پر 1939ع ۾ منزل گاهه جي مالڪيءَ تي هندو-مسلم فساد ٿيا، ته پوءِ اهو دڪان بند ٿي ويو. فسادن سبب هندن ۾ پياڇ پئجي ويئي. سخي ڪنور پڳت، پٽيونءَ جي ڳوٺ ۾ محفل ڳائي، جيڪا محفل هن جي قتل ٿيڻ کان هڪ مهينو اڳ ٿي. اسان جو ڳوٺ پٽيون کان پنج ڪلوميٽر پري ڪڇي ۾ هو، تنهنڪري منهنجو والد صاحب پنڌ ڪري وڃي سخي ڪنور پڳت جو راڳ ٻڌو. تنهن وقت منهنجي ڄمار ڇهه ورهيه کن هئي. گڏوگڏ جنهن ڏينهن حضرت پير سورهيه بادشاهه جي کيس تي عمل ٿيو، تنهن ڏينهن اوجو طرفان آيو. مون اسڪول ۾ ٽي درجا پاس ڪيا. پوءِ اسان کي سوا ٽي ميل پنڌ ڪري پٽيونءَ جي اسڪول ۾ داخلا وٺي پئي. اسان ڳوٺ مان چار چوڪرا هئاسين، جن ۾ ٽي انڙ ۽ هڪڙو ڪلهوڙا قبيلي جي پٿيون نڪ سان واسطو رکندو هو. چئني چئن ٻيو انگريزي ۽ ڇهون سنڌي پاس ڪيو. پوءِ منهنجي وڌيڪ تعليم رکجي وئي، جو منهنجي والد مون کي چوپائي مال چارڻ سان لڳايو ته ائين پڙهائي رکجي وئي. منهنجا ٽيئي ساٿي تيون درجو پاس ڪري، ناز هاءِ اسڪول ۾ چوٿين درجي ۾ پڙهڻ ويا. منهنجي ماسات غلام قادر مرحوم انگريزي ٻوليءَ ۾، سنڌي ڄاڻندڙ ڇاڇي کي خط لکيو. آءٌ مال پهرائي ويس پئي، ته ماسات غلام قادر جو ڇاڇو پڙهائڻ لاءِ خط کڻي آيو، جيڪو مون کيس ترجمو ڪري پڙهي ٻڌايو. ان خط منهنجي ذهن تي وڏو وزن وڌو، ته غلام قادر ڪليڪٽر ٿيندو

۽ آءِ جهنگ جو بادشاهه ”چور“ ٿيندس. اُن شام جو مون والد کي منٿ ڪئي، ته ڳئون سنڀالڻ لاءِ ڪو ڌنار رکي ۽ مون کي پڙهڻ جو موقعو ڏئي. منهنجي والد چيو: ”سنڌي فائنل پڙهي ماسٽر ٿيندين يا داروغو ٿيندين، تنهن کان بهتر آهي ته پنهنجي وڏن جو ورثو سنڀال. هي مال منهنجو نه آهي، پر وڏن جي واڙ وري ۾ ملي آهي.“ پر جيئن چوندا آهن: ”لکيو منجه نراڻ، قلم ڪيائي نه وهي.“

اپريل 1949ع ۾ والد صاحب سان گڏجي پير جي ڳوٺ وڃڻ ٿيو. جتان موديءَ سان ليڪو ڪرڻ کانپوءِ بابي کي چار هزار رپيا مليا، جيڪي هن گهر ۾ رکيا. منهنجي اندر ۾ آڌمانڌ شروع ٿي. صبح ساڻ سج اُڀري پير ڳوٺ ويس، ساڳئي دڪان تان ساڳيو تالو ورتو. خوش قسمتيءَ سان ان تالي جي ڇاڀي بابي جي پيٽيءَ جي قلف کي لڳي ويئي. ٻارهن نوٽ ڳاڙها ڪڍيم. نوان ڪپڙا، ستين سنڌيءَ ۽ ٽئين انگريزيءَ جا ڪتاب خريد ڪيم. منهنجو نئون رنگ ڏسي بابي کي شڪ پيو ته، رسول بخش ڪنهن جي ٻڪري چورائي آهي، يا ڪنهن جو ديرو ڏڦ ڪيو اٿس. وڏي ڀاءُ مون کان پڇيو: بابي جا ٻارهن ڳاڙها نوٽ ڪٿن ٿا. مون هن کي ٻڌايو ته، مون وٽ 120 رپين مان صرف ٻه رپيا بچيا آهن. پر منهنجي اسڪول وڃڻ تي منهنجو پيءُ خوش ٿيو ۽ چوڻائي مال لاءِ هڪ ماڻهو پگهار تي رکيائين. سنڌي فائنل سان گڏ ٽيون انگريزي پاس ڪيم. شهيد بادشاهه تي پٽيون ۾ هر جمع تي ملاڪڙو لڳندو هو. حسب معمول ملاڪڙي ۾ ملهه وڙهڻ ويندو هوس. اُتي اسان جي اسڪول جي هڪ اُستاد مون کي سڏ ڏني، ته فلاڻيءَ تاريخ تي خيرپور ۾ ’فري بورڊ‘ جو امتحان پيو ٿئي، ان ڏينهن تي خيرپور ويس. امتحان ڏنر ۽ پاس ٿيس. ڪوٽ ڏجي هاءِ اسڪول ۾ داخلا ملي. تمام گهڻي محنت ڪيم ۽ خيرپور اسٽيٽ جي هاءِ اسڪول ۽ مڊل اسڪولن ۾ هر مضمون ۾ پهريون نمبر آيس. پوءِ ناز هاءِ اسڪول ۾ پڙهيس، جتي ڇهه-ماهي امتحان ٿيو. مختيارڪار گمبٽ خلاف سڄي اسٽيٽ ۾ هڙتال ٿي، جنهن ڪري منهنجو انگريزيءَ پيپر چوڪرا ڪسي ويا، پر ارٿميٽڪ، آجبرا، جاميٽريءَ جا پيپر ٿي چڪا هئا. زلزلت هيڊ ماسٽر صاحب وٽ ويو. استاد مون کي سڏايو. منهنجو قد بت ڏسي، مون کان پڇيائين: مئٽرڪ ۾ پهريون نمبر ايندين يا سال بچائيندين. مون استاد کي ٻڌايو: مون سان گڏ جيڪي به پڙهندا هئا، سي

هاڻي ڇهين درجي ۾ آهن. جنهن تي استاد صاحب چيو: تون به ڇهين درجي ۾ وڃ. ان ڊپل پروموشن منهنجو سال بچايو ۽ منهنجي همت افزائي پڻ ڪئي.

مئٽرڪ 1953ع ۾ پاس ڪيم. استاد صاحب غلام اصغر ونڊيار (سهڻو) اڳيان اپريل 1954ع تي حاضر ٿي، پنهنجي ڪمري ۽ سامان چيڪ ڪري وٺڻ جي گذارش ڪيم. استاد صاحب مون کان پڇيو: ”رسولا هاڻي ڇا ڪندين؟“ سائينءَ کي جواب ڏنم: مير صاحبان کان سائين عبدالرحمان معرفت پوليس ۾ نوڪري ورتي آهي. مئٽرڪ پاس ڪري پوليس ۾ لوئر جي امتحان لاءِ موڪليندا. واپسيءَ تي صوبيدار ڪري رکندا. استاد صاحب کلي چيو: تون اٽگهڙيو ڪاٺ، پوليس جي نوڪري وڌ ۾ وڌ پنج- ڇهه سال مس ڪندين. انسپيڪٽر، ڊي. ايس. پي يا ايس. پي توکي گار ڏيندو، ته وڙهڻ ۾ دير ڪونه ڪندين. پوءِ سسپينڊ، انڪوائري ۽ آخر ڊسمس ٿي ويندين، ۽ اها نوڪري پنج ڇهه سال به نه هلندي. بهتر اٿئي ته صبح سان اسڪول ۾ ماستر ٿي. بي. اي. پاس ڪري، پوءِ ڪراچيءَ مان ايل. ايل. بي. ڪر.“ استاد صاحب جي هدايت اکين تي رکي، صبح سان اسڪول ويس. ناز هاءِ اسڪول ۾ مئٽرڪ پڙهائڻ جي نوڪري ملي ۽ آجبرا ۽ جاميٽري پڙهائڻ لاءِ مٿين ڪلاسن ۾ موڪليو ويس. بي. اي. پاس ڪيم. ان وقت سائين ڊپٽي ڊائريڪٽر ايجوڪيشن هو. رزلٽ معلوم ٿيس، مون کي گهرائي، استعيفيٰ ڏياري، چيائين: هاڻي وڃي ڪراچي مان ايل. ايل. بي. ڪري وڪالت شروع ڪر. استاد غلام اصغر صاحب منهنجو رهبر هو. آءٌ اُستاد جي اولاد جو به دعاگو آهيان. ايل. ايل. بيءَ جي ٻئي سال جي تياري ڪري رهيو هوس، ته اخبار ۾ اشتهار آيو ڊيولپمينٽ آفيسر جي آسامين لاءِ. منهنجو پيارو ڀاءُ شيخ حفيظ منهنجي ڪمري ۾ آيو. چيائين: تياري ڪر ته لاهور هلون. مون گسائڻ جي ڪئي، پر هن نه ڇڏيو، ۽ لاهور وٺي ويو. مرحوم پنهنون خان گهانگهري، حفيظ جي پيڻوڻي جي گهر رهياسين. صبح سان سيڪريٽريٽ ۾ انٽرويو لاءِ وياسين، پر ايڏو ته وڏو هجوم هو، جو اسان کي وارو ئي ڪونه پئي مليو. شيخ صاحب چالاڪيءَ سان بي. اي. رحيم ڊپٽي سيڪريٽري هوم ڊپارٽمينٽ جي آفيس ۾ هليو ويو. کيس چيائين: آءٌ خيرپور جو آهيان، ۽ توهان تي حجت ٿو رکان ته اسان جيئن ته ڪراچيءَ کان آيا آهيون،

۽ انٽرويو جو به آخري ڏينهن آهي، تنهنڪري اسان جو انٽرويو ڪرايو. بي. اي. رحيم صاحب پنهنجي سيڪريٽري عالمگير صاحب کي حقيقت ٻڌائي. ايتري ۾ عالمگير صاحب ٻاهر نڪري حڪم ڪيو: ڪراچيءَ کان آيل اميدوار قطار ٺاهين ۽ ان بعد ترتيبوار بلوچستان ۽ ڊيرا اسماعيل خان وارا. اهڙي نموني سان اوڻيه اميدوار ٿيا. ٻين کي هليو وڃڻ جو حڪم ڏنائين. انٽرويو ٿيو ۽ مهيني کان پوءِ آفريٽر مليو. ان وقت آءُ اين. جي. وي. هاءِ اسڪول ۾ ماستر هيس. ٽن مهينن لاءِ لاهور ۾ ٽريننگ لاءِ گهرايو ويو. چوويهه ڏينهن بهراڙيءَ جي ڳوٺن ۾ موڪليو ويس، مون کي قسمت ۾ ڳوٺ چيروان مليو. اُتي نه اڌو پيا سمجھن، ۽ نه وري مون کي اردو آئي ٿي. پنجابي ڳالهائڻ سکڻ ۽ ڪم مڪمل ڪري رتيديري لاڙڪاڻي ۾ پوسنگ ٿي.

رتيديري ۾ منهنجا تعلقات وڌيڪ خانصاحب پير بخش گهانگهري سان هئا، جنهن جو والد صاحب سر شاهنواز جي اليڪشن ۾ مُک مخالف هو. پُٽي صاحب (ذوالفقار) کان اها ڳالهه برداشت ڪونه ٿي. مون کي گهرائي سمجهايائين. سندس ڀاءُ مرحوم سڪندر خان کي به شڪايت هئي، پر پُٽي صاحب مون کي ٻڌڻ کان پوءِ پاڪر پائي چيو: ادا! آءُ تنهنجو پاڙيسري آهيان، ۽ تنهنجي کاتي جو وزير آهيان. آءُ تنهنجي ڪم ايندس. آءُ سندس مهرباني مڃي ڪاننس موڪلايو. بيسڪ ڊيموڪريسي ۽ وليج هيلٿ جي ائڊمنسٽريشن ۾ تبديليون ٿيون. ڊيولپمينٽ آفيسر جي پوسٽ ختم ڪئي وئي ۽ مون کي ڪوٽڙجيءَ ۾ رکيو ويو. اُتي اٽڪل ڇوڻا ٽي سال رهيس، مون کي ترقي ملي ۽ اسسٽنٽ ڊائريڪٽر بيسڪ ڊيموڪريسي ڪري رکيو ويو. خيرپور، لاڙڪاڻو، جيڪب آباد، حيدرآباد، سانگهڙ ۽ وري لاڙڪاڻي ۾ نوڪري رهي. 1970ع جي اليڪشن ۾ منهنجي نگرانيءَ ۾ بحيشيت اسٽاف آفيسر آف ڊپٽي ڪمشنر ٿي. اُن اليڪشن ۾ وڏا راز فاش ٿيا، جيڪي ڪنهن خلاصي مضمون ۾ پيش ڪندس. بنگالين کي ماري ڌار ڪري، پُٽي صاحب کي ويسٽ پاڪستان جو بادشاهه بڻايو ويو. بچيل پاڪستان ۾ پُٽي صاحب جي شهنشاهيءَ ۾ پهريون حڪم منهنجي خلاف جاري ٿيو. روشن، ٽرانسفر ۽ ان کان پوءِ سانگهڙ ۾ مون کي ماتحتيءَ ۾ رکيو ويو. پر ڊپٽي ڪمشنر مسٽر

محمد خان جوڻيجو، جيڪو پوءِ سنڌ جو هوم سيڪريٽري ٿيو، تنهن مون کي ڊپلومينٽ آفيسريءَ جي پوسٽ تي چارج نه ڏياري. ان صورتحال ۾ ٻه مهينا موڪل ورتو ۽ 12 مارچ تي نوڪريءَ مان ڪڍيلن جي لسٽ ۾ نالو آيو. ڀٽي صاحب جو ٿورو مڃي، سر ۽ بخت جو خير گهري، وڪالت جي سکيا شروع ڪيم. رنگيءَ جا رنگ جو لوڪل گورنمينٽ جي ٽيڪسن ۽ نوڪرين مان نڪتل ماڻهن جي ڪيسن ۾ وڌو نالو ٿي ويو. ڀٽي صاحب جون لک مهربانيون، جنهن پيشن بردار پڻ ڪيو. گريجوئيٽي ڪميٽيشن جا پيسا ۽ اڻ ڳڻين مهربانين سان واسطو پيو، جو ٿوري عرصي ۾ پنهنجي مڃيءَ مانيءَ وارو ٿي ويس. ڊسٽرڪٽ ڪائونسل ۾ ميمبر ٿيس، ۽ پنهنجي گهرواريءَ کي پڻ ميمبر ڪرايم، چوٽه هوءَ گريجوئيٽ ليڊي آهي. گورنر جي سنڌ ڪائونسل ۾ ڪيس ڪنيو ويو، بعد ۾ هوءَ صوبائي ۽ قومي اسيمبليءَ ۾ پڻ ليڊيز سيٽ تي ميمبر چونڊي. 2002ع ۾ فنڪشنل مسلم ليگ جي ٽڪيٽ تي صوبائي اسيمبليءَ جي ميمبر چونڊجي وئي.

صوبائي خودمختياري

ابتدا کان سياسي طور منهنجي سوچ جو محور سنڌ رهي آهي، چوٽه انهيءَ ئي ڌرتيءَ جو ڊاڻو کاڌو ۽ پاڻي پيئو اٿم. آءٌ سمجهان ٿو، ته پاڪستان ۾ سنڌ منڊيءَ تي ٽڪ لڳندي، پر ان سان انصاف ٿيڻ گهرجي. هن وقت صوبائي خودمختياريءَ جو چهچتو هلي رهيو آهي، پر صوبائي خودمختياري هڪ طئي ٿيل مسئلو آهي، جيڪڏهن قرارداد پاڪستان ۾ قائداعظم محمد علي جناح جا 10 شرط، ڪئبنٽ مشن پلان، 1956ع جي آئين ۾ جائز صوبائي لسٽ ۽ يحيٰ خان جي اڻڇپيل غلطي پڙهڻ جو موقعو ملي ته سڀ ڪجهه صاف ٿي ويندو.

قرارداد پاڪستان ۾ Sovereign Unit جي حيثيت سان اسان جو حق مڃيل آهي، جيڪي اڪر استعمال ٿيل آهن، اوهان انهن تي غور فرمايو:

"Constituent units shall be autonomous and sovereign"

جيڪڏهن "Constituent" لفظ جي معنيٰ سمجه ۾ اچي وڃي ته پوءِ مسئلو آسان ٿي وڃي ٿو، ڊڪشنري موجب، اها رياست يا قوم جيڪا پنهنجا ڪجهه اختيار ٻئي کي منتقل ڪري ۽ باقي ڀاڱو رکي.

چونجاء سالن کان پوءِ ”قرارداد پاڪستان“ وڏي اهميت سان ملهائيو وڃي ٿو، اخبارن ۾ مضمون شايع ٿين ٿا، تقريرون ۽ جلسا ٿين ٿا، پر ان ۾ لکيل ڇا آهي. اهو پڙهڻ لاءِ ڪوبه تيار نه آهي. ڪهڙا اختيار اسان کي سونپيل آهن ۽ مرڪز پاڻ وٽ ڇا رکيو آهي. هن وقت اسان جو مطالبو به اهو ئي هئڻ گهرجي ته قرارداد پاڪستان ۾ ڪيل واعدن واري لکت تي عمل ڪيو وڃي.

البتہ آئيني پليٽ فارم تي اسان وٽ پنج دستاويز موجود آهن. پهريون دستاويز هند سرڪار ائڪٽ 1935 آهي. هن ائڪٽ تحت بمبئي کان سنڌ کي ڌار ڪري ”صوبو“ يعني ”Unit“ بڻايو ويو ۽ انگريزن جي غلاميءَ هيٺ ڪجهه حق مليا. اقتصادي، انتظامي ۽ ثقافتي ترقيءَ لاءِ 54 اسمن واري صوبائي لسٽ نروار ڪئي وئي. پوليس، ريلوي سميت ايڪسائيز ڊيوٽي، سيلس ٽئڪس، تيل ۽ گئس جي ڪوئن جي مالڪي، اسٽپ ڊيوٽي، تفريحي ٽئڪس، بجلي، معدنيات، تعليم ۽ بيماءَ معاملو.

جيڪڏهن 1935 ائڪٽ ۾ مليل حق، جيڪي قرارداد پاڪستان کان اڳ ۾ مليل هئا، انهن تي عمل ٿئي ها ته اهوڪي دؤر جو ڪو به. اي. پاس گريجوئيٽ به بيروزگار نه هجي ها. ٻوليءَ سان ڪوبه تنازعو نه هيو. سنڌ جي عدالتن جي ٻولي سنڌي هئي ۽ بعد ۾ قاعدا جوڙي سنڌي نه ڄاڻندڙ ملازمن لاءِ سنڌي لکڻ ۽ پڙهڻ لازمي هيو ۽ ان لاءِ ٻن سالن جو وقت ڏنل هو. انگريزن جي مفاد کان علاوه خودمختياري هئي.

ٻيو دستاويز آهي قرارداد پاڪستان، جيڪو يونٽن ۽ انهن جي تعاون سان ٺهندڙ ملڪ پاڪستان جو آئيني ڍانچو چئي سگهجي ٿو. آءِ. اوهاڻ کان 23 مارچ 1940ع جي The Pakistan Resolution پڙهڻ جي اجازت گهرندس. جيڪر سنڌ کي قرارداد پاڪستان مطابق حق ملن ها، ته سڄي سنڌ سراسر سون ٿي پوي ها. گهٽ ۾ گهٽ 300 ارب روپين کان وڌيڪ آمدني ٿئي ها. ٻاهرين معاملن جو بار پاڪستان تي هجي ها ۽ اندروني معاملن ۾ ڪابه مداخلت نه ٿئي ها، پر ان کي اسان جي قاعد عوام جناب ذوالفقار علي ڀٽي رد ڪندي، ”Great Tragedy“ ڪتاب ۾ لکيو آهي ته، ”پاڪستان جو وجود، قرارداد پاڪستان جي ڪري نه ٿيو، بلڪ پنجاب جي قربانين جي نتيجي ۾ ٿيو.“

54-1954 ۾ ون يونٽ جي بل تي ڳالهائيندي، جناب ممتاز دولتانہ ڌمڪي ڏيندي فرمايو ته، ”پاڪستان ٺاهڻ ۾ سنڌ جو ڪردار ڪونه هيو، بلڪ پنجابين جنگيون لڙيون، سرِ قربان ڪيا ۽ رت وهايو، تنهن ڪري سنڌ ۾ زمين ۽ نوڪرين حاصل ڪرڻ جو پنجابين کي پورو حق حاصل آهي ۽ ون يونٽ ٺاهڻ ۾ سنڌ مخالفت ڪندي ته اسان گوليون هلائڻ کان نه ڪيڀائينداسين.“

ٽيون دستاويز آهي 1956 وارو آئين. ون يونٽ کي آئيني تحفظ ڏيڻ لاءِ 1956 جو آئين جڙيو. اُن ۾ مرڪزي لسٽ ۽ ڪنڪرنٽ لسٽ کان علاوه صوبائي لسٽ ۾ 93 اسم ڏنل آهن. جيڪڏهن اسان کي اُهي حق ملندا ته اسان جا مسئلا وسيلن آهر حل ٿي ويندا. 1963ع ۾ ريجنل لنگوئيج امتحانن جا رولز ٺاهي ڪراچي، حيدرآباد ۽ خيرپور ڊويزن لاءِ علائقائي ٻولي سنڌي بڻائي، سنڌي نه ڄاڻندڙ ملازمن لاءِ سنڌي امتحان پاس ڪرڻ تي اسپيشل الاؤنس ڏنو ويندو هو. پر ون يونٽ ٺهڻ کان اڳ سنڌي نه ڄاڻندڙ ملازمن تي سنڌي لکڻ ۽ پڙهڻ ٻن سالن اندر لازمي هيو. ۽ هينئر سنڌي يا اردوءَ جي ڄاڻ لازمي آهي.

چوٿون آئيني دستاويز آهي يحيٰ خان جو آئيني فارمولو، جيڪو 1971ع ۾ 17 ڊسمبر تي ٿي. وي. اسٽيشن ڏانهن ويندي، کيس گرفتار ڪري، نظر بند رکيو ويو ۽ اسان جون پڳڙيون ٽيون. جنرل يحيٰ خان جي تيار ڪيل تقرير تي. ويءَ تي ٻڌڻ جو موقعو نه مليو، پر ”Herald“ مارچ ۾ اها ”Un-published fault of Yahia Khan“ جي عنوان سان ڇپي. ۽ مون اُن جو ترجمو جنوري 1975ع ۾ هڪ رسالي ”اڳتي قدم“ ۾ ڇپرايو ۽ فيلڊ مئن جي ڪتاب ”The End and Begining of Pakistan, 1969-71“ ۾ ساڳي عنوان سان ضميمي طور آيل آهي.

نئين صوبن لاءِ جنرل يحيٰ خان جون وڏيون مهربانيون آهن. هن ون- يونٽ توڙيو: ون- يونٽ دوران سنڌ کان ٻاهر جي ملازمن کي پنهنجي اباڻي صوبي ڏانهن وڃڻ جو حڪم ڪيو: ۽ عظيم آئيني ڍانچو ڏنو. پر قائد عوام جي سرڪار سخت ون يونٽ ٺاهي، غير قانوني پرڻي ٿيل ملازمن کي سنڌ ۾ رهايو. 1975ع ۾ پوليس ۾ پرڻي ڪرڻ لاءِ ڊي. آءِ. جيءَ جي سربراهيءَ ۾ تيمر موڪلي پنج هزار ماڻهو پنجاب مان ڀرتي ڪيا.

پنجون دستاويز آهي ”ڪئبنيت پلان“ تي آل انڊيا مسلم ليگ جو موقف. جنهن ۾ ڏهه شرط رکيل آهن. اُن ۾ مرڪز وٽ مالي اختيار يا ٽنڪس لڳائڻ جو اختيار ڪونه هو. مرڪز وٽ رڳو (1) بچاءُ، (2) بين الاقوامي تعلقات، (3) مواصلات ۽ ڪرنسيءَ جا ڪاٺا هئا، باقي سڀ ڪاٺا صوبن جي حوالي ڄاڻايل هئا. شرطن ۾ اهو به لکيل آهي ته جيڪڏهن ڪو صوبو گڏ رهڻ نٿو چاهي ته پنهنجي صوبي جي عوام جي راءِ سان ڌار ٿي سگهي ٿو، يعني مسلم ليگ پاڪستان کي مڪمل ڪنفيڊريشن ڪرڻ تي گهريو.

منهنجا سائين، ايڪيهين صديءَ لاءِ اوهان ڪهڙو ڍانچو پسند ڪيو ٿا. اهو اوهان کي سوچڻو آهي. پر هن وقت سنڌ ۾ بک، بيروزگاري، ڏاڙا، ڦرون ۽ جهيڙا جناب قائد عوام جي متفق آئين جي مهرباني آهن. سرحد ۽ بلوچستان ته خوش آهن، پر سنڌ جي ماڻهن سان هن صاحب 1973 وارو ”پيءُ جو پلاند ڪيو،“ وڏا پروگرام ٻڌائي ”شعور“ لفظ مان ”ع“ ڪڍي ”شور“ ڏنو. سنڌ جي ماڻهن کي خودڪشي ڪرڻ جو حق ڏنل آهي. بس منهنجا دوستو، جيڪو ”ڪُني“ ۾ هوندو، اهو ئي ”پات“ ۾ پوندو.

جيڪر 1956ع جي آئين کي ون-بونت ائڪٽ سان گڏ 1973ع جي آئين سان پيٽائيندڙ ته مرحوم ڪهڙي کي غدار چوڻ بدران سندس قبر تي وڃي معافي گهرندڙ. جنهن جي اوهان کي گذارش آهي ته 1973ع وارن ايم. اين. ايز کي گهراڻي پڇاڻو ڪيو وڃي ته 1973ع جي آئين مان صوبائي خودمختياري ڳولهي ڏين. سنڌ ۾ مسٽر محمد ايوب ڪهڙو سنڌ جي ماڻهن جي نظرن ۾ ون يونٽ ٺاهيندڙ سمجهيو وڃي ٿو، پر سچ پچو ته 1973ع جي آئين جي مقابلي ۾ سنڌ جي ماڻهن جي حقن جو تحفظ پڻ ڪيل هو. اُن کان به اهم ڳالهه ته سنڌ جي ماڻهن جو حقن جو تحفظ ون يونٽ ائڪٽ ۾ وڌيڪ بنگال جي پاڪستان جي موجودگيءَ پڻ ڪيو ٿي.

سنڌ جا حق ۽ پائيماليءَ جي تاريخ

پاڪستان جي پيڙه جو پٿر سنڌ، پنجاب، سرحد، بلوچستان ۽ بنگال جي مفاهمت سان ’قرار داد پاڪستان‘ جي بنياد تي پيو. قرار داد لاهور کي مڪمل

سياسي رنگ ڏيڻ لاءِ ۽ ٻه قومي نظريي جو بنياد بڻائي 23 مارچ 1940ع وارو منظور ڪرايل نھراءُ وساري نثر سگھجي. 1971ع ۾ ذوالفقار علي ڀٽي پنهنجي لکيل ڪتاب ’عظيم سانحو‘ ۾ صاف لفظن ۾ لکيو آهي، ته پاڪستان، قرارداد لاهور جي بنياد تي وجود ۾ نه آيو هو، پر سندس خيال هو، ته پنجاب جي قربانين جي ڪري انگريزن پاڪستان ٺاهي ڏنو هو. ساڳيو خيال ممتاز دولتان جو پڻ هو، جنهن ون يونٽ ائڪٽ جي بل تي تقرير ڪندي، صاف لفظن ۾ چئي ڏنو ته، ”سنڌ پاڪستان ٺهڻ ۾ ڪوبه ڪردار ادا ڪونه ڪيو آهي. پر اهو پنجاب هو، جنهن جنگين ۾ پنهنجا سر قربان ڪري رت وهايا ۽ هاڻي پنجابين کي سنڌ جي زمينن ۽ نوڪرين تي پورو حق حاصل آهي.“

قرارداد مطابق بچاءُ عالمي لاڳاپا، مواصلات ۽ ڪسٽمر مرڪز کي ڏيڻ جو واعدو ڪيو ويو هو. باقي سڀني وسيلن تي پنهنجي پنهنجي علائقن ۾ صوبن جو حق هو. قائداعظم محمد علي جناح مئي 1946ع ۾ ڪئبنيٽ پلان تي راءِ ڏيندي ڏهه شرط پيش ڪيا، جن ۾ خاص طور لکيل آهي ته، صوبا خودمختيار هوندا، ڪوبه ٽيڪس لڳائڻ جو اختيار مرڪز کي نه، پر صوبن کي هوندو. جوڙيل آئين ۾ جيڪڏهن ڪوبه صوبو ترميم جي ضرورت محسوس ڪري ٿو، ته صوبي جي اڪثريت وٽ سان اهو حق استعمال ٿي سگھندو ۽ ان کان وڌيڪ جيڪڏهن ڪو صوبو ’رياست‘ سان گڏجي هلڻ لاءِ تيار نه آهي، ته پنهنجي صوبي جي عوام جي راءِ ’ريفرنڊم‘ سان ڌار ٿي سگھي ٿو.

پاڪستان ٺهي ويو، گورنمينٽ آف انڊيا ائڪٽ 1935ع کي ننڍڙين ترميمن سان ملڪ جو آئين بڻايو ويو، پر صوبن جا حق 1935ع جي ائڪٽ وارا ئي رهيا. بنگال جو گڏ هجڻ پنجاب کي ڏکيو ٿي لڳو. بنگال جي اڪثريت آدمشماريءَ واري ’برتريءَ‘ جي قرباني ڏيئي حسين شهيد سهرورديءَ برابريءَ جو نظريو پيش ڪري، اولهه پاڪستان جي چئني صوبن کي ملائي يڪو يونٽ بڻايو.

سپريم ڪورٽ جي چيف جسٽر رٽائرڊ مسٽر منير احمد پنهنجي ڪتاب ”Jinnah to Zia“ ۾ 1962ع واري آئين کي جوڙڻ جي ذميواري نڀائيندي، بنگالي ليڊرن جهوني سياستدان ۽ وزير مسٽر رميزالدين سان رابطو رکيو. ۽ پراڻي سياستدان ۽ وزير رميزالدين سان ان ڳالهه تي ڳالهايو، ته بنگال جيڪڏهن ڌار ٿئي، ته آئين ۾ اهڙي ڳالهه رکجي، جنهن تي رميزالدين ڪڪر جيان کيس

جُھتي ويو ته، ”اسان چاونجاه سيڪڙو آهيون، ۽ توهان چوئيتاليه سيڪڙو. اسان کي ڌار ٿيڻ جي ضرورت نه آهي. توهان ڀلي ڌار ٿيو.“

پوءِ مارشلائن مٿان مارشلائون لڳائڻ سان بنگلاديش ٺهي ويو. جنرل يحيٰ خان ون يونٽ توڙي ون يونٽ دوران ڀرتي ڪيل ملازمن کي پنهنجن پنهنجن صوبن ڏانهن واپس ڪرڻ جو حڪم جاري ڪيو، جيڪو ليتر هر آفيس ۾ 30 جون 1970ع تي پهتو. اُن حڪمنامي تي سنڌ سرڪار عمل نه ڪيو، باقي سرحد ۾ پنجاب جا جيڪي ٿورا ملازمن ڀرتي ٿيل هئا، سي 1975ع تائين مڪمل طور پنجاب موٽايا ويا. بلوچستان هڪ ئي وقت پنجاب کان آيل ملازمن واپس ڪيا، جنهن جي نتيجي ۾ 1973ع ۾ بلوچستان جي حڪومت کي ”گهر پيڙو“ ڪري، بلوچستان مان ڪڍيل ملازمن کي واپس رکڻ جو حڪم جاري ڪيو ويو. پر ڪجهه خاص حالتن سبب بلوچستان مان ڪڍيل ڪجهه ملازمن کي سنڌ ۾ پڪو ڪيو ويو. ٻين صوبن جا سنڌ ۾ ڪيئي ملازمن هئا، جيڪي پوليس، جنرل ايڊمنسٽريشن ۽ عدالتي کاتي وغيره ۾ ڪم ڪندا هئا.

جنرل محمد يحيٰ خان نئين آئين جا خاص ٺڪتا ٻڌائڻ لاءِ، راولپنڊي ٽيليويزن اسٽيشن تي خطاب ڪرڻ لاءِ ويندي، جنرل گل حسن ۽ سائين هٿان گرفتار ٿيو. ڏسو ڪتاب ”پاڪستان جي ابتدا ۽ پڇاڙي: 1969ع کان 1971ع تائين“ ۾ ”يحيٰ خان جي اُن ڇپيل غلطيءَ“ جي عنوان سان سندس تقرير ڏنل آهي، جنهن ۾ انڪر ٽئڪس، ويلٽ ٽئڪس، سگريٽ ۽ پيٽرول مان ٺهندڙ شين تي ڊيوٽي کان علاوه سڀني ٽيڪسن جا حق ۽ اختيار، صوبن جي اختيار ۾ ڏيڻ جي تجويز هئي. مالي وسيلن سان گڏ قدرتي وسيلن جي مالڪي پڻ صوبن حوالي هجي ها. اصل ۾ اها خودمختياري، گورنمينٽ آف انڊيا ائڪٽ 1935ع ۾ ڏنل خودمختياريءَ کان به وڌيڪ هجي ها.

هن وقت حالت اها آهي، ته مالي ۽ قدرتي وسيلن تي سنڌي ماڻهن جو اختيار نه آهي. ون يونٽ ۾ ٿيل زيادتيون اُتي ئي بيٺيون رهيون، ويتر آرٽيڪل 27 جي ٻئي پارٽي ۾ صوبي کان ٻاهر جي ماڻهوءَ کي ڏنل رعايت سان سنڌ جي ماڻهن جو مڪمل طور حق ڪسجي ويو آهي. ڳالهه جي چٽائيءَ لاءِ هڪ مثال پيش ڪجي ٿو، ته 1966ع ۾ خيرپور ۾ ويهه ڪانسٽيبل ڀرتي ٿيا. اُهي سڀئي پنجاب جا هئا. انهن لاءِ حاجي عطا محمد ٺنڊ، ايم. پي. اي. ويسٽ پاڪستان اسيمبليءَ ۾ سوال اُٿاريو. تڏهن قاضي فضل الله گهرو مامرن جو وزير هو. جڏهن

ان وٽ اهو سوال پهتو ته، آءِ. جي. پوليس کي جاچ جو حڪم ڪيائين. "Selection stands Cancelled" جو حڪم جاري ٿيو. ان دؤران کي ملازم ڊيوٽيءَ تي پهچي چڪا هئا، پر ڊسٽرڪٽ ڪيڊر کان ٻاهر هئا، تنهنڪري انهن کي واپس وڃڻو پيو. هاڻي آءِ گڏارش ڪندس سنڌ جي سڃڻن کي، ته اهي اها ضرورت ڪن، ته 1973ع جي آئين ۾ صوبن کي وڌيڪ اختيار آهن، يا 1935ع جي ائڪٽ ۾، يا قرارداد پاڪستان ۾ ۽ جناح صاحب جي ڪتابت پلان وارن سندس ذهن شرطن ۾؟

اسم جو نالو	1935ع جو ائڪٽ	قرارداد پاڪستان	جنرل يحيٰ خان جو آئين	1973ع جو آئين
1 ڪسٽم	مرڪزي	مرڪزي	مرڪزي	مرڪزي
2 انڪم دولت ۽ ڪارپوريشن ٽئڪس	مرڪزي	صوبائي	مرڪزي	مرڪزي
3 وڪرو ٽئڪس (سيلز ٽئڪس)	صوبائي	صوبائي	صوبائي	مرڪزي
4 صوبي مان روانگي مال تي ٽئڪس	مرڪزي	صوبائي	صوبائي	مرڪزي
5 ايڪسائيز ڊيوٽي	مرڪزي	صوبائي	صوبائي	مرڪزي
6 ڪارخانن مان تيار ٿيندڙ مال تي ڊيوٽي	صوبائي	مرڪزي	مرڪزي	مرڪزي
7 تيل جا ڪوھ	صوبائي	صوبائي	صوبائي	مرڪزي
8 قدرتي گيس	صوبائي	صوبائي	صوبائي	مرڪزي
9 پاڻيءَ جي دٻاءُ سا پيدا ٿيندڙ بجلي	صوبائي	صوبائي	صوبائي	مرڪزي
10 استيت ڊيوٽي	ذڪر نه ٿيل آهي	صوبائي	صوبائي	مرڪزي
11 نشيدار شين، راندين، گهوڙا ٻوڙ سميت جو اخان تي ٽئڪس	صوبائي	صوبائي	صوبائي	صوبائي

اسان جو آئين ٺاهيندڙ جيڪي جيئرا آهن، تن کي عزت ۽ احترام سان گھرائي، کانئن پڇاڻو ڪجي، ته 1973ع جي آئين جي ڪهڙي آرٽيڪل ۾ اوهان کي سنڌ ڏسڻ ۾ اچي ٿي؟ اڳوڻي ايم. اين. ايز کان به پڇيو وڃي، ته صوبي سرحد کي تربیلا ڊيم جي بجليءَ تي رائلٽي ۽ ڊيوٽي ڏني ويئي، جيتوڻيڪ 1945ع جي سنڌ-پنجاب جي تڪرار تي جسٽس راءِ صاحب (ڪليڪٽر هاءِ ڪورٽ) فيصلو ڪيو هو، ته سنڌو درياءَ جي پاڻيءَ تي حق سنڌ جو رهندو ۽ آبڪلاڻيءَ جي موسم ۾ پنجاب ٽيهه سيڪڙو پاڻي سنڌو درياءَ مان کڻندو، پر ان جو معاوضو سنڌ کي ڏيندو. سنڌ چار ڪروڙ رپيا گھريا، پر پنجاب به ڪروڙ رپيا ڏيڻ تي راضي هو. پهرين جنوري 1946ع ۾ سيڪريٽري ايريجيشن پنجاب، سنڌ جي سيڪريٽري ايريجيشن کي لکيو ته، پنجاب تي ڪروڙ رپيا ڏيڻ لاءِ تيار آهي، ان ليٽر جو ذڪر پاڻيءَ ماهر ريتائرڊ چيف انجنيئر مرحوم عبدالرسول ميمڻ جي ڪتاب ”ڪالاباغ ڊيم“ ۾ ڪيل آهي.

1973ع جي آئين، صوبي سرحد کي مالامال ڪري ڇڏيو. تربیلا جي بجليءَ جي آمدني سورهن کان ويهه ارب رپيا ٿئي ٿي، اها هر سال سرحد کي ڏني وڃي ٿي. ساڳيءَ وقت بلوچستان کي سٺي گئس جي رائلٽي ۽ ڊيوٽي ڏني وڃي ٿي، جيڪا چار کان ڇهه ارب رپيا ٿئي ٿي. اها مهرباني ولي خان ۽ خيربخش مريءَ تي سائين جي. ايم. سيد ڪري آيو، جنهن وسيلي پٽي صاحب بلوچن ۽ پنائن کي 1973ع جي آئين تي صحيح ڪرڻ لاءِ راضي ڪيو ۽ موٽ ۾ مٿن اها مهرباني ٿي. هن حقيقت جو ذڪر ڪتاب ”جي. ايڇ. ڪيو جي سياست“ ۾ ٿيل آهي. ان ڳالهه جو ذڪر پير علي محمد راشديءَ پنهنجي ڪتاب ”روڻداد سُنڻ“ ۾ پڻ ڪيو آهي.

سنڌ کي جناب ذوالفقار علي ڀٽي پنهنجي جاگير سمجهي، سنڌ جي وسيلن ۽ حقن کي تباهه ڪيو. هن 1973ع جي آئين کي متفقہ بنائڻ خاطر تربیلا ڊيم جي بجليءَ جي رائلٽي ۽ ڊيوٽي سرحد کي ڏني. تربیلا نه سرحد جو پاڻي روڪيو ۽ نه وري سنڌ سان ان جو جهيڙو هو، پر تربیلا جي پاڻيءَ جي پيداوار سنڌ کي ڏيڻ بجاءِ 1973ع جي آئين کي متفقہ بنائڻ لاءِ سرحد صوبي کي اهو حق ڏيئي مالامال ڪيو ويو.

بهرحال، اسان کي هن حقيقت جو احساس ڪرڻ گهرجي، ته ڪراچي بندرگاهه انگريزن انگلستان جي پئسن سان ڪونه ٺهرايو هو، نه ڪي انڊيا جي آمدنيءَ مان ٺهرايو هو، پر ڪراچيءَ بندرگاهه تي ٿيل خرچ سنڌ جي رت ست مان ٿيو، پر اڄ اُن بندر تي سنڌ جو ذرو به حق ڪونه آهي!

۽ سنڌ مان تيل جا ڪوهه، گئس ۽ بجلي پيدا ڪندڙ ڪارخانا مرڪز حوالي ٿي ويا، جتي پنجاب جو راج هلي ٿو. سنڌ ۾ رهندڙ سنڌ ڄاڻو، سنڌ جي ماڻهن لاءِ ايترو لاپرواهه ڇو ٿيو، تنهن لاءِ فقط ايترو چوڻ ڪافي آهي.

ڪانڌ منهن ۾ ڌڪڙا، سيڪيندين سونهين،

پر تن کي ڪوهه ڪنڌئين، جي پنهنجن هنڻيا پٽ ۾.

آءُ بنيادي طور هاري طبقي جو مالوند ماڻهو آهيان. ڪنهن شاعر چواڻي:

”گر پڙي، گر ڪرائي، اُٺ ڪرچلي،

اس طرح ڪاٽي، هر ني زندگي.“

سنڌ سان اهي سڀ مهربانيون آءُ ذوالفقار علي ڀٽو سان منسوب ڪريان ٿو، جنهن 1973ع جي آئين وارو ڦاهو سنڌ جي گچيءَ ۾ وڌو، جنهن ۾ سنڌ جو ساڻه اهڙو سوگهو آهي، جو سنڌ پوئين پساهن ۾ آهي.

آخر ۾ آءُ هن ڪتاب جي ڇپائيءَ جي ڏس ۾ پنهنجي ساٿين ڪامريڊ اندرجيت لوهائي، اعظم گوپانگ، حسين بادشاهه سومري، مرحوم ڊاڪٽر ممتاز علي پناڻ ۽ روشني پبليڪيشن جي علي نواز گهانگهري جو بيحد ٿورائتو آهيان، جن جي همٿائڻ ۽ عملي مدد سبب هيءَ ڪتاب توهان جي هٿن تائين پهچائي سگهيس.

- رسول بخش انٽر

16 ڊسمبر 2005

حيدرآباد

گورنمينٽ آف انڊيا ائڪٽ 1935ع

ستون شيڊول - قانون سازيءَ جون لسٽون

لسٽ نمبر - 1

فيڊرل (وفاقي) ليڄسليٽو (قانون ساز) لسٽ

1. هز مئجسٽريٽ جون سامونڊي، ملٽري ۽ ايئر فورس جيڪي هندستان جي عملي ۾ (ٽي) آهن ۽ بادشاهه جي طرفان ٻيون ڪي به مسلح افواج، پر ان ۾ اهي فوجون شامل نه رهنديون، جيڪي رياستن لاءِ ڀرتي ڪيل هجن يا ملٽري يا مسلح پوليس، جيڪا صوبن جي زير انتظام آهي. ٻيون مسلح افواج جيڪي هز مئجسٽريٽ جون فوجون نه هجن، پر اهي هندستان جي عملي ۾ هز مئجسٽريٽ جي سامونڊي، ملٽري ۽ ايئر فورس جي مدد ۾ (لاڳو) آهن، يا ان سان زير عمل آهن؛ مرڪزي اينٽليجنس (سراغ رساڻ) کاتو، دفاع، پرڏيهي معاملن يا هندستاني رياستن جي باري ۾ ڪمن جي ڪارروائي (سرانجامي) متعلق روڪيندڙ نظربندي.

2. سامونڊي، ملٽري ۽ ايئر فورس متعلق ڪم، خودمختيار مقامي ڪنٽومينٽ (ڇانوڻي) جي ايراضين ۾ (هندستاني رياستن جي فوجن لاءِ ڪنٽومينٽ ايراضين کان سواءِ) گهر رهائش لاءِ ضابطا (انهن ايراضين ۾) ۽ برٽش انڊيا اندر انهن ايراضين جي حدبندي.

3. پرڏيهي معاملن، ٻين ملڪن سان ڪيل معاهدن ۽ ناتن جي تعميل، ڏوهارين جي ڏي وٺ، ڏوهارين، جوابدارن کي اهڙن هز مئجسٽريٽ جي علائقن ۾ حوالي ڪرڻ جيڪي هندستان کان ٻاهر آهن.

4. ڪرستانن جي مذهب متعلق معاملن، جنهن ۾ يورپي قبرستان شامل آهن.

5. ڪرنسي، سڪا ۽ جائز پيسا (رائج الوقت سڪا).
6. وفاق جو سرڪاري قرض.
7. پوسٽ ۽ ٽيليوگراف جنهن ۾ ٽيليفون، واٽرليس، نشريات، ۽ ٻيا مواصلات جا اهڙائي طريقا، پوسٽ آفيس، سيونگ بئنڪون.
8. وفاقي سرڪاري نوڪريون ۽ وفاقي سروس ڪميشن.
9. وفاقي پينشنون يعني ته اهي پينشنون جيڪي وفاق طرفان يا وفاقي آمدني مان ادا ڪيون وڃن.
10. وفاق جي مقصدن لاءِ، هز مئجسٽريز جي ملڪيت ۽ قبضي ۾ عمارتون، زمينون ۽ جاڳيون (جنهن ۾ سامونڊي، ملٽري يا ايئر فورس جون تعميرات شامل نه آهن) پر انهيءَ ملڪيت بابت جيڪا ڪنهن صوبي ۾ واقع آهي، ۽ سڌائين لاءِ صوبي جي قانون سازيءَ هيٺ آهي. پر جيڪڏهن وفاقي قانون ٻي طرح حڪم ڪري، ۽ اها ملڪيت جيڪا فيڊريشن رياست ۾ رکي ويئي آهي ۽ انهيءَ رياست طرفان ليز يا معاهدي ۽ ان سان لاڳو معاهدي ۽ ليز جي شرطن جي پابند (هيٺ) آهي.
11. بادشاهي لائبرري (ڪتب خانو)، هندستاني ميوزيم (عجائب گهر)، بادشاهي جنگي عجائب گهر، وڪٽوريا يادگار ۽ اهڙو ڪو ساڳيو ادارو جيڪو وفاق جي ضابطي ۽ خرچ تي هجي.
12. وفاقي ايجنسيون ۽ هيٺين مقصدن لاءِ ادارا يعني ته تحقيقات لاءِ، پيشيورائي ٽيڪنيڪ (هنري) سکيا ۽ خاص تعليم جي ترقي يا واڌ لاءِ.
13. بنارس هندو يونيورسٽي ۽ علي ڳڙهه مسلم يونيورسٽي.
14. سروي آف انڊيا، جيولوجيڪل (ارضيات)، بوتانيڪل (نباتات) ۽ زولوجيڪل (حيوانات) ۽ وفاقي موسمياتي (ميٽراجيڪل) انتظام.
15. قديم ۽ تاريخي يادگار، کوٽائي (ڪاٽي) کنڊر ۽ آثار.
16. مردم شماري (آدمشماري).
17. هندستان ۾ داخلا يا هجرت ڪرڻ ۽ ٻاهر تڙجڻ، جنهن ۾ اهڙن ماڻهن جي چرپر بابت ضابطا، جيڪي هندستان ۾ آهن، پر برطانيا جي رعيت نه آهن ۽ هندستان ۾ رهائش پذير آهن، يا ڪنهن فيڊريشن رياست جي رعيت

- آهن يا آهن ته برطانيا جي رعيت پر يونائيٽيڊ ڪنگڊم (برطانيا) ۾ رهن ٿا. اهڙين جاين جي زيارت جيڪي هندستان کان ٻاهر آهن.
18. بندرگاهه جي ڪوارنٽين (بيماري سبب ماڻهن کان پري رهڻ)، خلاصين ۽ سامونڊي اسپتالون ۽ بندر ڪوارنٽين سان وابسته اسپتالون.
19. ڪسٽم سرحدن جي پار درآمد ۽ برآمد جيڪي وفاقي حڪومت مقرر ڪري.
20. وفاقي ريلوي (ريلوايون)، سڀني ريلواين جا ضابطا (ننڍين ريلواين کان سواءِ) جنهن ۾ تحفظ، وڌ ۾ وڌ ۽ گهٽ ۾ گهٽ پياڙن جا اگهه، اسٽيشن ۽ سروس ٽرمينل چارجون، ٽريفڪ جي بدل سڌل ۽ ريلوي انتظاميا جي سامان ۽ ماڻهن ڪٽڻ جي ذميواري، ننڍين ريلواين جي انتظاميا جي تحفظ ۽ ماڻهن جي سامان جي ڪٽڻ بابت سندن ذميواري.
21. سامونڊي جهازراني، بحري (جهاز راني) جنهن ۾ جهازن جو هلڻ، بحري جهازن جي وير چڙهڻ واري پاڻيءَ ۾ چرپر ۽ بحري کاتي جو دائره اختيار.
22. وڏا بندرگاهه يعني ته انهن بندرن جي باري ۾ اعلان ۽ حدن جو مقرر ڪرڻ ۽ بندر جي اختيارين جو قيام ۽ اختيارون.
23. مڇي مارڻ ۽ علائقي سمند جي ٻئي هنڌان مڇيون ڦاسائڻ.
24. هوائي جهاز ۽ هوائي جهازراني، هوائي اڏن بابت ٺهراءَ، هوائي ٽريفڪ ۽ هوائي جهازن جو انتظام ۽ ضابطو.
25. لائيت هائوس جنهن ۾ لائيت شپ (روشني جا جهاز) اشارا ۽ ٻيا جهازن (آگبوتن) ۽ هوائي جهازن جي تحفظ بابت ٺهراءَ.
26. پئسينجرن ۽ مال جي سمند ۽ هوائي رستي اچ وڃ.
27. ڪاپي رائيٽ، ايجادون، نمونا، واپاري نشان، واپاري مال جا نشان.
28. چيڪ، ڏي وٺ جا بل (هنديون)، پرونوٽ ۽ ٻيا دستاويز.
29. اسلح، آتشي اسلحو ۽ بارود.
30. پيڪي سان ٻرندڙ (ڦاٽندڙ يا تيل بارود).
31. آفيم جي پوک، صنعت، وڪرو ۽ برآمد.
32. پيٽروليم ۽ ٻيون پاڻييون يا اهڙا مادا جيڪي وفاقي قانون موجب خطرناڪ ۽ جلد باهه جهليندڙ آهن، تن جي قبضي، ذخيري ۽ اچ وڃ.

33. ڪارپوريشنون، يعني ته ڪارپوريشن جو پاڻ ۾ گڏجڻ، ضابطا ۽ واپاري ڪارپوريشن جو ختم ڪرڻ/ ٿيڻ، جنهن ۾ بينڪنگ انشورنس ۽ ناٿي جون ڪارپوريشنون شامل آهن پر ان ۾ اهي ڪارپوريشنون جيڪي ڪنهن فيڊريشن رياست جي ملڪيت آهن ۽ ڪنٽرول ۾ آهن، ۽ جيڪي پنهنجو ڪاروبار فقط ان رياست ۾ هلائين ٿيون يا ڪوآپريٽو سوسائٽيون ۽ اهي ڪارپوريشنون جيڪي ڪاروبار ڪندڙ هجن يا نه، يا جن جو مقصد ڪنهن هڪ يونٽ تي مرڪوز نه آهي، شامل نه هونديون.
34. ڪارخانن جي ترقي، جتي اها ترقي (واڌارو) عوامي فائدي لاءِ ڪنهن وفاقي قانون وسيلي، وفاق جي ڪنٽرول ۾ ضروري سمجهي وئي آهي.
35. ڪاٿين، تيل جي ڪوهن ۽ ليبر (مزورن) جي تحفظ لاءِ ضابطا.
36. ڪاٿين، تيل جي ڪوهن ۽ ڪاٿين جي ترقي ۽ ضابطن جي حد، جنهن موجب اهڙا ضابطا ۽ ترقي جيڪا ڪنهن وفاقي قانون هيٺ وفاق جي ڪنٽرول هيٺ، عوامي مفاد ۾ ضروري سمجهي وڃي.
37. انشورنس جو قانون سواءِ انهيءَ انشورنس جي جيڪا فيڊريٽيڊ رياستن طرفان ڪنيل ۽ انشورنس ڌنڌي جي باري ۾ ضابطو سواءِ انهيءَ واپار جي جيڪي فيڊريٽيڊ رياستن طرفان ڪيو وڃي، گورنمينٽ انشورنس سواءِ اهو جيڪو فيڊريٽيڊ رياستن طرفان ڪيو وڃي يا ڪنهن صوبائي قانون ساز فهرست يا گڏيل (ساڳئي وقت هلندڙ) فهرست، صوبي طرفان ڪنهن داخلا بنسبت.
38. بينڪنگ، يعني بئنڪ جو ڌنڌو ڪندڙ ڪارپوريشن سواءِ انهيءَ ڪارپوريشن جي جيڪا فيڊريٽيڊ رياستن طرفان خريد ڪيل هجي يا ضابطي هيٺ آيل هجي ۽ رياست جي اندر ڌنڌو ڪندڙ هجي.
39. پوليس جي ميمبرن جي اختياري ۽ دائره اختيار جي توسيع جيڪا برٽش انڊيا جي ڪنهن حصي ۾ جيڪا ڪنهن ٻئي گورنر جي صوبي ۾ يا چيف ڪمشنر جي صوبي ۾ آهي پر پوليس کي ڪنهن هڪ حصي ۾ اختياري يا دائره اختيار نه رهندو سواءِ انهيءَ صوبي جي گورنمينٽ يا چيف ڪمشنر جي اجازت سان، پوليس جي ميمبرن جي اختياري ۽ دائره اختيار، ريلوي جي اهڙين ايراضين متعلق جيڪي انهيءَ يونٽ کان ٻاهر هجن.

40. وفاقي قانون سازيءَ لاءِ چونڊون، پر هن ائڪٽ جي نھرائن ۽ ڪنھن ٻئي ڪائونسل ۽ ڪيل حڪم هيٺ.
41. وفاقي وزيرن، ڪائونسلر آف اسٽيٽ جي صدر، نائب صدر ۽ وفاقي اسيمبليءَ جي اسپيڪر ۽ ڊپٽي اسپيڪر جون پگهارون- فيڊرل قانون سازيءَ جي ميمبرن جون پگهارون، الائونس ۽ رعايتون، اهڙي حد تائين جيڪي هن ائڪٽ جي ٻئي حصي ۾ خاص طور اختيار ڏنل هجن، اهڙن ماڻھن کي سزا ڏيڻ جيڪي قانون ساز ڪميٽي آڏو شاهدي ڏيڻ ۽ دستاويز پيش ڪرڻ کان انڪار ڪن.
42. هن لسٽ ۾ ڏنل معاملن متعلق قانون خلاف ڪيل ڏوهه.
43. ڪسٽمر تي ٽئڪس، جنهن ۾ برآمدِي ڊيوٽي شامل آهي.
44. هن لسٽ ۾ ڏنل معاملن متعلق پڇا ڳاڇا ۽ حساب ڪتاب.
45. تماڪ تي آبڪاري محصول (ٽئڪس) ۽ ٻئي مال تي جيڪي هندستان ۾ ٺاهيا ۽ پيدا ڪيا وڃن- پر ان ۾ هي شامل نه هوندا.
(الف) الڪوھل پاڻيٽ جيڪا ماڻھو استعمال ڪن.
(ب) آفيم، هندستاني پنگ، ۽ ٻيون ننڊ آڻيندڙ دوائون ۽ ننڊ ڏياريندڙ، ننڊ نه آڻيندڙ ٻيون دوائون.
- (ت) دوائن ۽ هار سينگار جون تيار ڪيل شيون، جن ۾ الڪوھل هجي يا اهڙو مصلحو يا شيءِ جيڪي هن داخلا جي پٿراگراف (ب) ۾ ڏنل آهن.
46. ڪارپوريشن ٽئڪس.
47. لوڻ.
48. سرڪاري لائريون.
49. قومي حق ڏيڻ.
50. هندستان جي اندر هڪ گورنر يا چيف ڪمشنر جي صوبي مان ٻئي صوبي ۾ هجرت (لڏپلاڻ).
51. تور ۽ ماپ جا پئمانا.
52. رانچي جي يورپي چرين جي اسپتال.
53. سڀني ڪورٽن جو دائره اختيار ۽ اختياري سواءِ وفاقي ڪورٽ جي ۽ ڪنھن

به اهڙي معاملي جي باري ۾، جيڪا هن لسٽ ۾ آهي، ته ايتري حد تائين جيڪا هن ائڪٽ جي حصي 9 ۾ واضح ڪيل آين، فيڊرل ڪورٽ جي اپيل واري دائره اختيار کي وڌايو ويو آهي، ۽ ان تي واڌارو (وڌايل) اختيار سونپيا ويا آهن.

54. آمدني تي محصول ۽ ان ۾ زرعي آمدني شامل نه آهي.
55. اثاثن جي موڙي جي قيمت تي ٽئڪس (محصول) سواءِ فردن ۽ ڪمپنين
56. ملڪيت ۾ وراثت تي ٽئڪس، سواءِ زرعي زمين جي.
57. اسٽامپ ڊيوٽي جا اگهه، هنڊين، چيڪن، پرونوٽن، ليڊنگ جا بل، ليٽر آف ڪريڊٽ، انشوئرنس پاليسيون، لڪيل اختياريون ۽ رسيدون.
58. ريلوي يا هوا ۾ سامان ۽ پئسينجرن جي کڻائي تي ڇهه ماهي ٽئڪس: ريلوي جي ڪنيل سامان ۽ پاڙن تي ٽئڪس.
59. ڪورٽ ۾ حاصل ٿيندڙ ٽئڪسن کان سواءِ، ٻئي ڪنهن به معاملي بابت جيڪي هن لسٽ ۾ آهن، يعني فيون.

لست نمبر -2

صوبائي قانون ساز لست (فهرست)

1. امن عامه (پران ۾ هز مڻجستيز جي سامونڊي، ملٽري ۽ هوائي فوج کي سول اختيار جي مدد، شامل نه ڪيو ويندو)، انصاف جو انتظام، فيڊرل (وفاقي) ڪورٽ کان سواءِ ٻين سڀني ڪورٽن جو قيام ۽ جوڙجڪ، انهن ۾ فين جو حاصل ڪرڻ، امن عامه جي سلسلي ۾ روڪيندڙ نظربندي ۽ اهڙا ماڻهو جيڪي اهڙي طرح نظربند ڪيا ويا آهن.
2. فيڊرل ڪورٽ کان سواءِ ٻين سڀني ڪورٽن جون، هن لست ۾ ڏنل ڪنهن به معاملي جي باري ۾ اختيار يون ۽ دائره اختيار - روينيو ۽ رينت (مسواق) ڪورٽن جو طريقو ڪار.
3. پوليس جنهن ۾ ريلوي ۽ ڳوٺاڻي (ديهي) پوليس شامل آهي.
4. جيل، سڌارڪ جيل، بورسٽل ادارا ۽ انهيءَ جهڙا ٻيا ادارا - ۽ ان ۾ نظربند ماڻهو ۽ ٻين يونٽن سان، جيل ۽ ٻين ادارن جي استعمال جو بندوبست.
5. صوبي جو سرڪاري قرض.
6. صوبائي سرڪاري نوڪري ۽ صوبائي سروس ڪميشنون.
7. صوبائي پينشنون يعني ته اهي پينشنون جيڪي صوبي طرفان صوبي جي اُپٽ مان ڏنيون وڃن.
8. عمارتون، زمينون ۽ جايون جيڪي صوبي جي مقصدن لاءِ هز مڻجستيز جون ملڪيتون آهن ۽ ان جي قبضي ۾ آهن.
9. زبردستي حاصل ڪيل زمين.
10. ڪتب خانا، عجائب گھر ۽ ٻيا ساڳيا ادارا جن کي صوبي طرفان مالي امداد هجي ۽ ان جي ڪنٽرول (ضابطي) هيٺ هجن.
11. صوبائي قانون ساز جون هن ائڪٽ جي هيٺ يا ڪائونسل ۾ ڪيل ڪنهن به حڪم موجب چونڊون.

12. صوبائي وزيرن، ۽ قانون ساز اسيمبلي جي اسپيڪر، ڊپٽي اسپيڪر يا جيڪڏهن ڪا قانون ساز ڪائونسل آهي، ته ان جي صدر ۽ نائب صدر جا پگهار، صوبائي قانون ساز جي ميمبرن جا پگهار، الائونس ۽ رعايتون - ۽ انهيءَ حد تائين جيڪي هن ائڪٽ جي حصي ٽئين ۾ اختيار موجب ڏنل آهن، اهڙن ماڻهن کي سزائون جيڪي صوبائي قانون ساز ڪميٽيءَ آڏو شاهدي ڏيڻ کان يا دستاويز پيش ڪرڻ کان انڪار ڪن.
13. مڪاني اختيارين (حڪومتون) يعني ته ميونسپل ڪارپوريشن، امپروو مينٽ ٽرسٽ، ضلعي بورڊ، ڪائين ۾ رهندڙن وٽ اختيارين ۽ ٻيون مڪاني اختيارين جيڪي مڪاني خودڪار حڪومت يا ڳوٺاڻي (ديهي) انتظاميه وغيره جو قيام ۽ انهن جون اختيارين.
14. عوامي صحت، ۽ صفائي، اسپتالون ۽ دواخانه، ڄم ۽ موت جي داخلا.
15. زيارتون، انهن زيارتن کان سواءِ جيڪي هندستان کان ٻاهر آهن.
16. مقام ۽ دفن ڪرڻ جون جايون.
17. تعليم.
18. مواصلات، يعني ته رستا، پليون، پٽڻ ۽ ٻيا مواصلات جا طريقا جيڪي لسٽ نمبر - 1 ۾ ڏنل آهن. لسٽ پهرين ۾ ڏنل ٺهراءَ هيٺ ننڍڙيون ريلويون ۽ انهن جي باري ۾ ميونسپالٽين جون ٽرامون، رسن سان ٺهيل رستا، اندروني پاڻيءَ جا رستا ۽ لسٽ ٽئين جي ٺهراءَ مطابق، بندر، لسٽ پهرين جي ٺهراءَ هيٺ، وڏا بندر ۽ اُهي گاڏيون جيڪي مشيني وَجھ سان نه هلايون وڃن.
19. پاڻي يعني ته پاڻي رسائڻ، ٻنين جو ريڇ، ۽ واھ، پاڻيءَ جو نيڪال، ۽ ڪنڌين (ڪپن) جي مضبوطي، پاڻي جمع ڪرڻ ۽ پاڻي مان پاڻي پيدا ڪرڻ.
20. زراعت، جنهن ۾ زرعي تعليم ۽ تحقيقات شامل آهي، ٻوٽن جي بيمارين جي روڪ ۽ مرضن کان بچاءَ، مال جو سڌارو ۽ جانورن ۾ بيماريءَ جي روڪ، جانورن جي بيماري لاءِ سکيا ۽ علاج، ڍڪ ۽ چوپائي جو گھڙي وڃڻ (ٻنين ۾ پيل وغيره).
21. زمين يعني ته زمين جي مٿان حق، زمين جو پتو جنهن به زميندار ۽ هاري جا

تعلقات، مساوا جي جمعبندي ۽ زرعي زمين جي بدل سدل (انتقال)، نيڪال ۽ ورثو، نئين بستي (ڪالونائيزيشن)، ڪورٽ آف وارڊس (نابالغ ۽ ٻيوه زميندارن جي زمين جي سنڀال)، انڪمپرڊ اسٽيٽ (ٽٽل ڪاٽر) ۽ ٻيون ملڪيتون ۽ دفينو (زمين مان مليل خزانو).

22. ٻيلا.

23. ڪاٿين ۽ تيل جي ڪوھن جا ضابطا، ۽ ڪاٿين جي ترقي، سواءِ انھن ضابطن جي جيڪي لسٽ نمبر -1 جي ٺھرائن ھيٺ (ڪاٿين جي) ترقي متعلق وفاق جي ڪنٽرول ھيٺ ھجن.

24. مڇي مارڻ (قاسائڻ).

25. جھنگلي پکين ۽ جھنگلي جانورن جو بچاءُ.

26. گيس ۽ گيس جا ڪم (عمارتون).

27. صوبي اندر ٿيندڙ ڌنڌو ۽ واپار، مارڪيٽون ۽ ميلا، قرض ڏيندڙ ۽ وياج خور.

28. سريون ۽ سريون رکندڙ.

29. مال جي پيدائش، رسائڻ ۽ ورھاست، صنعتن جو واڌارو سواءِ انھن صنعتن جي جيڪي وفاقي ڪنٽرول ۾ ھجن، ۽ جن جي ترقي لسٽ پھرين جي ٺھرائن مطابق وفاق جي ٻلي ھجي.

30. کاڌي جي شين ۾ ملاوت ۽ ٻيون واپاري شيون - ماپ ۽ تور.

31. نشو آئيندڙ پائينون، نشو آئيندڙ دوائون يعني تہ نشيدار پائينن، آفيم يا ٻين نشيدار دوائن جو پيدا ڪرڻ، ٺاھڻ، قبضو، ڪٽائي، خريداري ۽ وڪرو پر اھڙي آفيم کان سواءِ جيڪو لسٽ نمبر -1 جي ٺھرائن مطابق ۽ لسٽ نمبر -3 جي ٺھرائن مطابق زھر ۽ خطرناڪ دوائن جي باري ۾ ھجي.

32. غريبن جي مدد ۽ بيروزگاري.

33. ڪارپوريشن جو پاڻ ۾ ضم ٿيڻ، ضابطا ۽ ڪارپوريشن جو ختم ٿيڻ، انھن کان سواءِ جيڪي لسٽ نمبر -1 ۾ ڏيکاريل آھن، انڪارپوريت نہ ٿيل واپاري، ادبي، سائنسي، مذھبي ۽ ٻيون سوسائٽيون ۽ سنگتون؛ ڪوآپريٽو سوسائٽيون.

34. خيراتون ۽ خيراتي ادارا، خيراتي ۽ مذھبي بخششون.

35. ناٽڪ (ٿيٽر)، ڊرامن جي اداڪاري ۽ سينما، جنهن ۾ سينمائي فلمن جي نمائش جي منظوري شامل نه آهي.
36. شرطون ۽ جوا.
37. هن لسٽ ۾ ڏنل ڪنهن به معاملي ۾ قانون جي خلاف ڪيل ڏوهه.
38. هن لسٽ ۾ ڏنل ڪنهن معاملي بابت پڇا ڳاڇا ۽ انگ اکر.
39. زمين جو محصول (ڍل) جنهن ۾ ڍل جو مقدار ۽ وصولي، زمين جي رڪارڊ جو رڪن، روينيو جي مقصدن لاءِ حقن جو رڪارڊ ۽ روينيو (ڍل) جو انتقال.
40. صوبي ۾ نئين مال جي پيدا ڪرڻ ۽ ٺاهڻ تي آبڪاري محصول ۽ ٻيون وزن دار ڊيوٽيون انهيءَ ساڳئي اگهه تي ۽ ساڳي ريت ٺاهيل يا پيدا ڪيل مال تي، هندستان ۾ ڪنهن به هنڌ—
- (الف) ماڻهن جي کاپي لاءِ الڪوھل مليل پائڻ.
- (ب) آفيسر، هندستاني پنگ ۽ ٻيون نشي واريون دوائون، نشيدار شيون ۽ بنا نشي دوائون.
- (ث) فني ۽ سينگار جو تيار ڪيل مال، جنهن ۾ الڪوھل ۽ ٻيو مادو جيڪو هن داخلا جي سبب پئراگراف (ب) ۾ شامل آهي.
41. زرعي آمدني تي محصول.
42. زمين، اڏاوت، جاين ۽ درين تي محصول.
43. زرعي زمين ۾ وراثت تي محصول.
44. ڪاٺين جي حقن تي محصول ۽ انهن حدن اندر جيڪي وفاقي قانون ساز طرفان ڪنهن ائڪٽ موجب ڪاٺين جي واڌاري (ترقي) متعلق مڙهيل هجن.
45. سرشماري (جزيو) ٽئڪس.
46. پيشن، ڌنڌن، ڪرت ۽ ملازمت تي ٽئڪس.
47. جانورن ۽ ٻيڙين تي ٽئڪس.
48. مال جي وڪري ۽ پرچار تي ٽئڪس.
49. ڪنهن به مقامي ايراضيءَ ۾ استعمال خاطر مال جي داخلا، ڪر آڻڻ ۽ وڪرو.
50. عياشي تي ٽئڪس، جنهن ۾ وندر خون شيون، تفريح، شرطون ۽ جوا شامل آهي.

51. اسٽامپ محصول جا اگهه، اهڙن دستاويزن متعلق جيڪي لسٽ - 1 جي نھرائن مطابق اسٽامپ ڏيوڻي جي اگھن بابت واضح ڪيل هجن.
52. پاڻي مٿان (بيٽرين رستي) مال ۽ پئسينجرن جي ڪٿائي ۽ اچ وڃ تي حق.
53. چُنڱي.
54. هن لسٽ ۾ ڏيکاريل ڪنھن به شيء جي باري ۾ في، پر ان ۾ ڪورٽ ۾ وصول ٿيندڙ في شامل نه هوندي.

لست نمبر -3

ساڳي (ساڳئي وقت هلندڙ) قانون ساز لست

حصو پهريون

1. فوجداري قانون، جنهن ۾ اهي سڀ معاملا شامل آهن، جيڪي انڊين پينل ڪوڊ ۾ انهيءَ ائڪٽ جي پاس ٿيڻ وقت شامل ڪيا ويا هئا، پر ان ۾ اهي ڏوهه شامل نه هوندا، جيڪي لست نمبر -1 ۽ لست نمبر -2 ۾ ظاهر ڪيل معاملن جي باري ۾ هجن، ۽ پڻ ان ۾ هز منجسٽيز جي سامونڊي، ملٽري (فوجي) ۽ هوائي فوج جو سول اختياري جي مدد، شامل نه رهندا.
2. فوجداري ڪارروائي، جنهن ۾ اهي سڀ معاملا شامل آهن، جيڪي ڪوڊ آف ڪرمنل پروسيجر ۾ انهيءَ ائڪٽ جي پاس ٿيڻ وقت شامل ڪيا ويا هئا، سي شامل آهن.
3. قيدين ۽ جوابدارن جي هڪ يونٽ کان ٻئي يونٽ ڏانهن بدل سڌل.
4. سول (ديواني) ڪارروائي، جنهن ۾ حدن متعلق قانون ۽ اهي سڀ معاملا شامل آهن، جيڪي سول پروسيجر ڪوڊ جي ائڪٽ پاس ٿيڻ وقت ان ۾ شامل هئا، ڪنهن به گورنر يا چيف ڪمشنر جي صوبي ۾ انهيءَ صوبي جي دعوائن جيڪي ٽنڪس (محصولن) جي وصولي ۽ ٻيون سرڪاري واجبات، جنهن ۾ زمين جي ڍل جون بقايائون ۽ اهڙيون رقمون جيڪي صوبي جي ٻاهران وصول ٿيندڙ هجن.
5. شاهدي ۽ قسم، قانونن جي سڃاڻپ، سرڪاري ڪم ۽ فوجداري ڪاررواين جو رڪارڊ.
6. شادي ۽ طلاق، ابهر ۽ نابالغ گود وٺڻ.
7. وصيتون، لاوارثي ۽ وراثت سواءِ زرعي زمين جي.
8. ملڪيت جي بدل سڌل سواءِ زرعي زمين جي، دستاويزن ۽ ڪاغذن جي رجسٽريشن.
9. امانتون ۽ امين.

10. معاهدا (يا مقاطعه) جنهن ۾ پائيواري، عيوض (دلالي)، مال کڻائي جا مقاطعه ۽ مقاطعي جا ٻيا نمونا پر انهن ۾ زرعي زمين جا مقاطعه شامل نه هوندا.
11. امانتي فيصلو.
12. ڪُتل (ڪوٽ) ۽ ڪنگال پٿو، ايڊمنسٽريٽر جنرل ۽ سرڪاري امين.
13. اسٽامپ ڊيوٽي، انهن ڊيوٽين يا فين کان سواءِ، جيڪي عدالتي اسٽامپ رستي وصول ڪجن، پر ان ۾ اسٽامپ ڊيوٽي جا اگهه شامل نه رهندا.
14. اُهي غلطيون جن جي خلاف قدم کڻي سگهجي، سواءِ انهن قانونن جي يا اهڙن معاملن جي، جيڪي لسٽ نمبر 1- ۽ لسٽ نمبر 2- ۾ ڄاڻايل آهن.
15. وفاقي ڪورٽ کان سواءِ ٻين سڀني ڪورٽن جي اختياري ۽ دائره اختيار، ڪنهن به اهڙي معاملي بابت جيڪي هن لسٽ ۾ آهن.
16. قانوني، ميڊيڪل (طبي) ۽ ٻيا پيشا.
17. اخبارون، ڪتاب ۽ ڇپائي جون پريسون.
18. چريائي ۽ دماغي گهٽتائي، جنهن ۾ اُهي جايون شامل آهن، جن ۾ چرين يا دماغي گهٽتائي رکندڙ ماڻهن جي داخلا ۽ علاج ڪيو وڃي.
19. زهر ۽ خطرناڪ دوائون.
20. مشيني ونجهه رستي هلندڙ گاڏيون.
21. بوائرس (انجن جي گھل ديگھ).
22. جانورن جي خلاف ظلم جي روڪ.
23. يورپي لوفر (رولو يورپي)، ڏوهاري قبيلو.
24. پڇا ڳاڇا ۽ انگ اکر، انهن معاملن جي باري ۾ جيڪي هن حصي جي هن لسٽ ۾ آهن.
25. هن حصي جي هن لسٽ ۾ ڪنهن به معاملي جي باري ۾ فين، سواءِ انهن فين جي جيڪي ڪورٽ ۾ ورتيون وڃن ٿيون.

حصول ٿيل

26. ڪارخانا.
27. مزورن جي پلائي، مزوريءَ جا شرط، پراوڊنٽ فنڊ، ڪارخانيدارن جون

- ذميواريون، ڪم ڪندڙن جو معاوضو، صحت جي انشورنس، جنهن ۾ معذوري جي پينشن ۽ پروهيٽ جي پينشن شامل آهن.
28. بيروزگاري جي انشورنس (ويٽو).
29. ٿريڊ يونينون ۽ صنعتي مزدورن جا تڪرار.
30. وچڙندڙ بيمارين جو هڪ يونٽ کان ٻئي يونٽ ڏانهن پڪڙجڻ، ماڻهن، جانورن ۽ ٻوٽن جا مرض.
31. اليڪٽرسٽي (بجلي).
32. اندروني پاڻي جي وهڪرن تي جهازراني، جهاز ٺاهڻ، ۽ مشين جي وڻجھن تي هلڻ واريون بيزيون، انهن پاڻي جي رستن تي هلڻ جا قاعدا، ماڻهن، پئسينجرن ۽ مال جي کڻائي (پاڻي ۽ رستي).
33. سينما آئوگراف فلمن جي نمائش جي منظوري.
34. وفاقي اختياري هيٺ ماڻهن جي روڪيندڙ نظربندي.
35. ڀڄا ڳاڇا ۽ انگ اکر، هن حصي جي هن لسٽ ۾ ڪنهن به مقصد خاطر.
36. هن حصي جي هن لسٽ ۾ ڏنل ڪنهن به معاملي جي باري ۾ فيون، پر ان ۾ اهي فيون شامل نه هونديون، جيڪي ڪورٽ ۾ ورتيون وڃن ٿيون.

قراردادِ پاڪستان 1940ع

(جيڪا 23 مارچ 1940ع تي منظور ٿي)

آل انڊيا مسلم ليگ جو اجلاس، ڪائونسل ۽ آل انڊيا مسلم ليگ جي ورڪنگ ڪميٽيءَ طرفان ورتل آپائن ۽ قدامت جي منظوري ۽ مڃتا کي سامهون رکندي، جيئن سندن 27 آگسٽ، 17 ۽ 18 سيپٽمبر ۽ 22 آڪٽوبر 1939، ۽ 3 فيبروري 1940ع ۾ آئيني مامري تي پنهنجي قراردادن ۾ اشارو ڏنو ويو هو، پريور انڊاز سان انهيءَ ڳالهه تي زور ڏئي ٿو، ته هندستاني حڪومت جي ائڪٽ 1935ع ۾ وفاق جي ڄاڻايل رٿا، هن ملڪ جي خاص حالتن ۾ مڪمل طور نامناسب ۽ ناقابل عمل هئڻ سميت، هندستاني مسلمانن لاءِ ناقابل قبول آهي.

گذڙائيءَ ۾ پنهنجي خيالن جو اهو به زور ڏنو اظهار ڪيو ويو، ته جيئن ته هزمنجسٽريٽيءَ جي حڪومت پاران وائسراءِ طرفان 18 آڪٽوبر 1939ع تي پڌري ڪيل اعلان ۾، ٻيهر پڪ ڪرائڻ لاءِ ايسٽائين به پڌرو ڪيو ويو آهي، ته هندستاني حڪومت جي 1935ع واري ائڪٽ ۾ رٿيل پاليسي ۽ رٿا بابت، هندستان ۾ مختلف مفاد رکندڙ پارٽين، جماعتن ۽ برادرين جي صلاح مشوري سان ان جو ٻيهر جائزو ورتو ويندو، تنهنڪري هندستان جا مسلمان سموري آئيني منصوبي جي ٻيهر جائزي وٺڻ تائين مطمئن نه ٿيندا، ۽ اهو ته ڪوبه ٻيهر ترميم ٿيل منصوبو اوسٽائين مسلمانن کي قبول نه هوندو، جيستائين ان ۾ سندن منظوري ۽ راضي شامل نه آهي.

گذڙائيءَ ۾ اهو ٺهراءُ منظور ڪيو ويو، ته آل انڊيا مسلم ليگ جي اجلاس جو اهو متفق ۽ سوچيل ويچار آهي، ته ڪوبه آئيني منصوبو هن ملڪ جي مسلمانن لاءِ اوسٽائين قابل عمل يا مڃتا جوڳو نه هوندو، جيستائين اهو هيٺ ڄاڻايل بنيادي اصولن تي جڙيل نه آهي: يعني اهو ته جاگرافيائي طور پاڻ ۾ ڳنڍيل ايڪن (يونٽن) جي حدبندي علائقن ۾ ڪئي وڃي، جيڪي پاڻ ۾

اينهن جيڙيل ۽ ڳنڍيل هجن، جنهن سان ضرورت موجب اهڙي علائقي جوڙجڪ پيهر ٿي سگهي، جو اهڙا علائقا جن ۾ مسلمان تعداد جي لحاظ کان اڪثريت ۾ آهن، جيئن هندستان ۾ اتر-اولهه ۽ اوڀرندي وارا علائقا، تن کي پاڻ ۾ ملائي ’آزاد رياستون‘ جوڙيون وڃن، جنهن ۾ آئيني ايڪا (يونٽ) خودمختيار ۽ اقتدار علي جا مالڪ هوندا.

اهو ته مناسب، اثرائين ۽ اختياري آئيني ذميوارين سان واضح طور، انهن يونٽن ۽ علائقن جي قانون ۾ اُتي رهندڙ اقليتن لاءِ سندن مشوري سان، سندن مذهب، ثقافت، معاشي، سياسي، انتظامي ۽ ٻين حقن ۽ مفادن جي تحفظ کي يقيني بڻائڻ گهرجي، ۽ هندستان جي ٻين علائقن ۾ جتي مسلمان اقليت ۾ آهن، اُتي مناسب، اثرائين ۽ اختياري آئيني ذميوارين سان واضح طور، انهن ۽ ٻين اقليتي برادرين جي مشوري سان، سندن مذهب، ثقافت، معاشيات، سياسي، انتظامي ۽ ٻين حقن ۽ مفادن جي تحفظ کي يقيني بڻايو ويندو.

وڌيڪ اهو، ته هي اجلاس ورڪنگ ڪميٽي کي، لاڳاپيل علائقن بابت آخري مفروضي طور ڄاڻايل شرطن جي انهن آخري بنيادي اصولن پٽاندڙ، اهڙن سمورن اختيارن-جهڙوڪ: بچاءُ، پرڏيهي مامرن، مواصلات، ڪسٽم ۽ ٻين مامرن، جيڪي ضروري هجن، تن بابت آئيني منصوبو جوڙڻ جو اختيار ڏئي ٿو.

مسلم ليگ طرفان پيش ڪيل ڏهه شرطَ

برطانيا ۾ جولاءِ (اونهاري) 1945ع ۾ ٿيندڙ عام چونڊن جي نتيجي ۾ ليبر پارٽي اقتدار ۾ آئي، جنهن جو وزيراعظم ڪليمينٽ ايتلي ٿيو. هن هندستان جي سياسي مسئلي کي نبيرڻ لاءِ ٽن ڪئبينٽ وزيرن تي ٻڌل هڪڙو وفد 24 اپريل 1946ع تي هندستان موڪليو، جنهن ۾ لارڊ بيلڪ لارنس، سر اسٽيفورڊ ڪرپس ۽ اي. وي اليگزينڊر شامل هئا.

ڪئبينٽ مشن طرفان 8 مئي 1946ع تي ڪانگريس ۽ مسلم ليگ وچ ۾ معاهدي لاءِ مجموعي طور نوَ تجويزون سامهون آنديون ويون، جنهن جي موت ۾ معاهدي طور قائداعظم محمد علي جناح جي اڳواڻيءَ ۾ مسلم ليگ 12 مئي 1946ع تي ڏهه شرط پيش ڪيا، جن کي عام طور 1946ع وارو محمد علي جناح جو نظريو به سڏيو وڃي ٿو، جيڪي هيٺ ڏجن ٿا:

1. ڇهن مسلم صوبن (پنجاب، اتر - اولهه سرحدي صوبو، بلوچستان، سنڌ، بنگال ۽ آسام) کي پاڻ ۾ هڪڙي گروهه طور گڏايو ويندو ۽ اُهي صوبا پرڏيهي مامرن، بچاءِ ۽ مواصلات کانسواءِ، جنهن ۾ بچاءِ ضروري آهي، سمورن موضوعن ۽ مامرن کي پاڻ منهن ڏيندا، يا وٽن ئي اختيار هوندو، جيڪي مامرا صوبن جي پن گروهن يعني مسلمان ۽ هندو صوبن جي پن گروهن جي آئين ناهيندڙ جماعت (Body) وسيلي پورو ڪري يا سلجھائي سگھجن ٿا.

2. مٿي ڄاڻايل ڇهن مسلم صوبن لاءِ آئين ٺاهڻ واري جماعت (Body) ڌار هوندي، جيڪا گروهه ۽ گروهه ۾ شامل صوبن لاءِ آئين ناهيندي ۽ موضوعن يا مامرن جي اهڙي فهرست بابت فيصلو ڪندي، جيڪا فهرست صوبائي ۽

مرڪزي (وفاقي) هوندي، ۽ جنهن ۾ صوبن کي اقتدارعاليٰ (خودمختياريءَ) جا اختيار ڏنل هوندا.

3. آئيني جماعت جي نمائندن جي چونڊ وارو طريقو اهڙو هوندو، جنهن ۾ پاڪستاني گروهه جي هر هڪ صوبي ۾، سندن آباديءَ جي تناسب سان مختلف برادرين جي مناسب نمائندگيءَ کي يقيني بڻايو ويندو.

4. آئين ناهيندڙ جماعت طرفان پاڪستاني وفاقي حڪومت ۽ صوبن جا آئين حتمي طور جوڙڻ کانپوءِ، گروهه جي هر هڪ صوبي لاءِ اها ڳالهه بلڪل کليل هوندي، ته اهي پنهنجي گروهه کان ڌار ٿيڻ واري اختيار هيٺ فيصلو ڪن، پر شرط اهو آهي، ته ان صوبي جي عوام جي خواهشن واري عمل کي، گروهه کان ٻاهر ٿيڻ يا نه ٿيڻ بابت، ريفرينڊم وسيلي يقيني بڻايو ويندو.

5. اهو گڏيل آئين ناهيندڙ جماعت ۾ بحث لاءِ کليل موضوع هئڻ گهرجي، ته يونين ۾ قانون ناهيندڙ ادارو هوندو يا نه. يونين کي ناٿو مهيا ڪرڻ وارو طريقو، ٻنهي آئين ناهيندڙ جماعتن جي گڏيل گڏجاڻيءَ ۾ فيصلي لاءِ به ڇڏيو وڃي، پر ڪنهن به واقعي ۾ اهو عمل ٽڪس لڳائڻ جي ذريعي سان نه ٿيندو.

6. يونين ايگزيڪيوٽو ۽ قانون ناهيندڙ ادارن ۾، جيڪڏهن اهڙا ادارا آهن، ته پوءِ صوبن جي ٻنهي گروهن وچ ۾ نمائندن جي برابري ٿيڻ گهرجي.

7. يونين آئين ۾ ڪوبه وڏو نقطو نه هئڻ گهرجي، جيڪو نسلي مامري يا تعصب کي متاثر ڪري، تنهن کي گڏيل آئين ناهيندڙ جماعت جي منظوريءَ لاءِ اوستائين اڳتي نه آندو ويندو، جيستائين هندو صوبن جي آئين ناهيندڙ جماعت جي ميمبرن جي اڪثريت ۽ پاڪستاني گروهه جي آئين ناهيندڙ جماعت جي ميمبرن جي اڪثريت طرفان پيش ڪئي نٿي وڃي ۽ ووٽنگ نٿي ڪئي وڃي، تنهن تي سندن مفاد ۾ ڌار ڌار فيصلو ڪيو ويندو.

8. قانون ناهيندڙ، ايگزيڪيوٽو يا انتظامي ڪوبه فيصلو، يونين طرفان تڪراري نوعيت جي ڪنهن به مامري جي ڏس ۾، ٽي ڀاڱي چار جي اڪثريت کان سواءِ هٿ ۾ نه کنيو ويندو.

9. گروه ۽ صوبن ۾ بنيادي انساني حقن ۽ لاڳاپيل مذهب، ثقافت ۽ مختلف برادرين کي متاثر ڪندڙ بين مامرن تي آئين ٺاهي، کين يقيني بڻائي، سندن تحفظ ڪيو ويندو ۽ ان لاءِ ضروري اپاءَ ورتا ويندا.

10. يونين جي آئين ۾ اهو شرط شامل هوندو ته جڏهن به ڪو صوبو چاهي، ته پنهنجي آئين ٺاهيندڙ اسيمبليءَ جي اڪثريت وٽ وسيلي، آئين جي شرطن تي ٻيهر سوچ ويچار ڪري سگهي ٿو، ۽ کيس يونين مان ڪنهن به وقت، ابتدائي ذهن ورهين کانپوءِ، ڌار ٿيڻ جي آزادي هوندي.

مغربي پاڪستان ٺاهڻ جو ائڪٽ 1955ع

اهو ائڪٽ، جنهن موجب صوبن ۽ رياستن کي ڳنڍي مغربي پاڪستان ٺاهڻ جو بندوبست ڪيل آهي ۽ پڻ ٻين مقصدن لاءِ جيڪي ان سان لاڳو هجن.

1. مختصر نالو ۽ شروعات

(i) هن ائڪٽ کي مغربي پاڪستان جي قائم ڪرڻ جو ائڪٽ 1955 سڏي سگهجي ٿو.

(ii) اهو هڪدم عمل ۾ ايندو.

2. صوبن ۽ رياستن جو مغربي پاڪستان ۾ ڳنڍجڻ

(1) گورنر جنرل، سرڪاري پٿرنامي ذريعي اعلان ڪندو ته ان تاريخ کان، جيڪا ان پٿرنامي ۾ ظاهر ڪيل آهي ۽، جنهن کي هن کان پوءِ حوالي طور ”مقرر ڪيل ڏينهن“ سڏيو ويندو، ته اهي علائقا جيڪي مقرر ڪيل ڏينهن تي، هيٺين جا علائقا هئا:

- پنجاب، اتر اولهه سرحد ۽ سنڌ جي گورنرن جا صوبا،

- چيف ڪمشنر بلوچستان جو صوبو وفاق جو دارالحڪومت،

- بهاول پور، خيرپور ۽ بلوچستان جي رياستن جي يونين،

- بلوچستان، پنجاب، اتر اولهه سرحد جا قبائلي علائقا ۽ امب،

چترال، دير، سوات (هن کان پوءِ ظاهر ڪيل علائقا سڏيا ويندا)،

سي مغربي پاڪستان جي صوبي ۾ شامل ڪيا ويندا، (ملايا ويندا).

(2) اڳ بيان ڪيل ڀيتي قلم ۾ جيڪي به بيان ڪيل آهي، ان هوندي به

وفاق جي دارالحڪومت جو انتظام، گورنمينٽ آف انڊيا ائڪٽ جي قلم 290

(الف) جي ٺهراءن مطابق ڪيو ويندو.

(3) هن ائڪٽ ۾ ڪابه شيءِ، بلوچستان، اتر اولهه سرحد جي قبائلي

علائقن، امب، دير، چترال، ۽ سوات جي رياستن (جن کي هن کان پوءِ خاص

علائقا سڏيو ويندو) جي اندروني انتظام ۾ بدل سدل جو اختيار نه ڏيندي، سواءِ هن پيٽي قلم هيٺ ۽ هيٺ ڏنل نھراءَ (حڪم) خاص ايراضين (علائقن) سان لاڳو رھندا.

(الف) مغربي پاڪستان صوبي جي انتظامي اختياري، ان جي اندر، خاص ايراضين سان لاڳو رھندي، پر وفاقي قانون ساز جو يا صوبائي قانون ساز جو ڪوبه ائڪٽ، خاص ايراضين يا ان کي ڪنھن صوبي سان لاڳو نه رھندو، جيستائين گورنر، گورنر جنرل جي اڳواٽ منظوريءَ سان اهڙي هدايت ڪري، ۽ ڪنھن اهڙي ڪم جي هدايت ڪرڻ وقت گورنر، اهڙو حڪم ڪري سگھي ٿو ته انهيءَ ڪم جو ان ايراضي يا ان جي ڪنھن حصي سان لاڳو ٿيڻ لاءِ انھن حالتن ۽ بدل سدل هيٺ جيڪي هو مناسب سمجھي، اثر انداز رھندو.

(ب) گورنر، گورنر جنرل جي منظوريءَ سان، خاص ايراضين يا ان جي ڪنھن حصي جي امن ۽ سٺي حڪومت لاءِ ضابطا ٺاهي سگھندو ۽ اهڙو ڪوبه ٺاهيل ضابطو، وفاقي قانون ساز يا صوبائي قانون ساز جي ڪنھن ائڪٽ يا ڪنھن پيٽي قانون کي جيڪو انهيءَ ايراضيءَ ۾ نافذ العمل آهي، رد ڪري يا ترميم ڪري سگھي ٿو.

(ث) گورنر جنرل، گورنر کي اهڙيون هدايتون، جيڪي هو ضروري سمجھي، خاص ايراضين جي باري ۾ ڏيئي سگھي ٿو ۽ گورنر پنھنجا ڪم هن پيٽي قلم هيٺ سرانجام ڏيڻ ۾ اهڙين هدايتن جي تعميل ڪندو. ۽

(د) گورنر جنرل، ڪنھن به وقت حڪم نامي ذريعي، هدايت جاري ڪري سگھي ٿو، ته سڄي خاص ايراضي يا ان جو ڪو حصو، خاص ايراضي نه رھندو، ۽ اهڙي حڪم ۾ اهڙا اتفاقي ۽ نتيجي طور نھراءَ (بندوبست) شامل ڪيا ويندا، جيڪي گورنر جنرل مناسب ۽ ضروري سمجھي. پر شرط آهي ته اهڙي حڪم جاري ڪرڻ کان اڳ گورنر جنرل، اهڙي طريقي موجب جيڪي هو مناسب سمجھي، منسوب خاص ايراضي يا ايراضين جي ماڻھن کان سندن راءِ معلوم ڪري.

3. وفاقي دارالحڪومت جا ٽئڪس، ملڪيت، ذميواريون وغيره هن ائڪٽ جي قلم 6 ۽ 9 ۾ ڏنل ڪنهن به شيء جي ابتڙ هوندي به، سڀني ٽئڪس جي وصولي ۽ ٻين محصولن جي، جيڪي ڪنهن به اهڙي قانون موجب، مقرر ڪيل ڏينهن کان هڪدم اڳ وفاق جي دارالحڪومت ۾ وصول ٿينديون هيون، اُهي وفاق جي آمدني (وصولي) ۾ وصول ٿينديون رهنديون ۽ اُهي سڀ ملڪيتون ۽ اثاڻه جيڪي مقرر ڪيل ڏينهن کان هڪدم اڳ وفاقي حڪومت ۾ وفاقي جي دارالحڪومت جي ملڪيت هيون، اُهي اڳي وانگر وفاقي حڪومت ۾ ساڳين حقن، ذميوارين ۽ فرضن سان ان جي ملڪيت رهنديون.

4. قانونن ۾ ترميم

مقرر ڪيل ڏينهن کان ڪنهن به ائڪٽ ۾ ڪوبه حوالو، جنهن ۾ گورنمينٽ آف انڊيا ائڪٽ 1935، انڊين انڊپينڊنس ائڪٽ 1947 يا ڪو اهڙو قاعدو، ضابطو، حڪم، باءِ لا، يا ڪنهن خاص علائقي متعلق عوامي پڌرنامو شامل آهي، مغربي پاڪستان جي صوبي، يا جيئن عبارت مان ظاهر هجي، ان جي ڪنهن حصي ڏانهن، حوالو سمجهيو ويندو.

5. گورنر جنرل جا حڪم

(1) گورنر جنرل ڪنهن حڪم جي وسيلي، اهڙا (نھڙا) بندوبست ڪري سگهي ٿو، جيڪي هو مناسب يا ضروري سمجهي.

(الف) مغربي پاڪستان جي صوبي جو قيام (نھڻ).

(ب) قانونن کي موافقت ۾ آڻڻ لاءِ، ڪنهن به ائڪٽ کي (سواءِ گورنمينٽ

آف انڊيا ائڪٽ 1935 يا انڊين انڊپينڊنس ائڪٽ 1947) يا

ڪائونسل ۾ ڪيل ڪنهن حڪم، يا ليئٽرس پٽينٽ، آرڊيننس

(ضابطو) يا ڪو قاعدو، ضابطا، حڪم، باءِ لا يا سرڪاري پڌرنامو،

جيڪو ڪنهن به مقرر ڪيل علائقي سان مقرر ڪيل ڏينهن کان اڳ

لاڳو هو، رد ڪري، خارج ڪري، ڳنڍي يا ڦير ڦير ڪري.

(ث) ڪنهن به شخص يا اختيار کي، جنهن جو حڪم نامي ۾ ذڪر آهي،

مقرر ڪيل علائقي ۾ هن ائڪٽ جي تاريخ ۽ مقرر ڪيل ڏينهن جي

وجھ ۾، ڪنهن سرڪاري ڪم جي سرانجام ڏيڻ لاءِ اختياري ڏيڻ.

- (د) ۽ ٻين معاملن بابت جي مغربي پاڪستان جي صوبي جي قيام (وجود ۾ اچڻ) لاڳو، اتفاقي يا نتيجي طور هجن.
- (2) گورنر جنرل، فقري (ب) ۽ (ث) ۽ ڀيتي قلم (1) هيٺ ڪي به پنهنجا ڪم مغربي پاڪستان جي گورنر کي سونپي سگهي ٿو ۽ گورنر جي حڪم ۾ ڪوبه اهڙو وادو، يا اتفاقي يا نتيجي طور شامل ٿي سگهي ٿو، جيڪو ان حڪم جي ٺهراءَ تي ظاهر ٿئي.
- پر اهو شرط آهي ته هن قلم هيٺ استعمال ٿيندڙ اختيار، مقرر ڪيل ڏينهن کان ڇهن مهينن کان وڌيڪ عرصي تائين نافذ العمل نه رهندو.

6. مالي ٺهراءَ

- (1) اُهي سڀئي ٽئڪس ۽ ٻيا محصول، جيڪي مقرر ڪيل ڏينهن کان اڳ، لاڳو (نافذ العمل) قانون مطابق ڪنهن به گورنر جي صوبي، مقرر ڪيل علائقن، بهاولپور يا خيرپور يا بلوچستان جي اسٽيٽ يونين، جي آمدني (اُپٽ) يا سرڪاري فنڊ ۾ وصول (جمع) ڪيا ويندا هئا، اُهي جهڙي به حالت ۾ هجن (هاڻي) مغربي پاڪستان جي صوبي جي آمدني يا سرڪاري فنڊ ۾ جمع ڪيا ويندا.
- (2) اُهي سڀئي ٽئڪس ۽ ٻيا محصول جيڪي مقرر ڪيل ڏينهن کان اڳ، لاڳو (هلندڙ) قانونن مطابق وفاق جي آمدني (اُپٽ) يا سرڪاري فنڊ ۾ ڪنهن مقرر ڪيل علائقن طرفان جمع ڪا ويندا هئا، پر جيڪڏهن مقرر ڪيل علائقا، ڪنهن گورنر جي صوبي ۾ هئا، ۽ اُهي ان صوبي جي آمدني ۽ سرڪاري فنڊ ۾ جمع ڪيا ويندا هئا، اُهي (هاڻي) مغربي پاڪستان جي صوبي جي آمدني يا سرڪاري فنڊ ۾ جمع ڪيا ويندا.
- (3) وفاق جي آمدني (اُپٽ) مان، مغربي پاڪستان صوبي جي آمدني ۾ هي جمع ڪيا ويندا.

(الف) مقرر ڪيل ڏينهن کان پوءِ، هر هڪ مالي سال لاءِ، گورنر جنرل جي تخميني موجب ڪا رقم، جيڪا حوالي طور هن قلم جي ڀيتي قلم (2) ۾ ڏنل آهي، وفاق جي مقرر ڪيل علائقن، جن سان هي ڀيتي قلم لاڳو آهي، انهن ڪمن (ڪاررواين) متعلق جيڪي مغربي پاڪستان جي صوبي ڏانهن بدلي ڪيا ويا آهن، مقرر ڪيل ڏينهن

کان اڳ، گذريل سڄي مالي سال، ٽئڪسن ۽ ٻين محصولن مان مليل آمدني ۽ وفاق طرفان ڪيل خرچ، جي وچ ۾ رهيل تفاوت (پاڇي) مغربي پاڪستان صوبي ڏانهن بدلي ڪيو ويندو، (ان جي حساب ۾ جمع ڪيو ويندو).

(ب) انهيءَ مالي سال لاءِ، جنهن ۾ مقرر ڪيل ڏينهن شامل آهي، جيڪو هن پيٽي قلم جي پئراگراف (الف) ۾ ڏيڻ جوڳو آهي، اهڙو مناسب حصو، جيڪو گورنر جنرل انصاف رو صحيح سمجھي.

(4) جيستائين مغربي پاڪستان جي قانون ساز اسيمبلي، گورنمينٽ آف انڊيا ايڪٽ 1935، جي قلم 78 کان 81 هيٺ انهن کي مليل اختيار استعمال ڪري (تيسٽائين) مغربي پاڪستان جي گورنر کي اختيار رهندو ته اهو پنهنجي صحيح سان اهڙو شيڊول (ضميمو) تصديق ڪندو، جنهن ۾ هي وچور ڏنو ويندو. (الف) اهڙيون رقمون، جيڪي خرچ جي پورائي لاءِ، صوبي جي اپٽ تي ذميواري آهي.

(ب) اهڙيون رقمون، جيڪي ٻئي خرچ جي پورائي لاءِ، صوبي جي اپٽ مان رٽيل هجن. ۽ اهڙو ڪوبه شيڊول انهن رقمن جي خرچ لاءِ، مناسب اختياري رهندي، جيڪي ان ۾ شامل آهن ۽ اهو مقرر ڪيل ڏينهن کان ڇهن مهينن جي مدت (مُدي) کان وڌيڪ جائز نه رهندو. (نافذ العمل نه رهندو).

7. هاءِ ڪورٽون

(1) ڪنهن به قانون موجب، جنهن ۾ گورنمينٽ آف انڊيا ايڪٽ 1935 شامل آهي، انهن ۾ ڏنل ڪنهن به شيءِ (قانون) جي ابتڙ هوندي. گورنر جنرل حڪم ذريعي مغربي پاڪستان صوبي لاءِ هڪ هاءِ ڪورٽ قائم ڪري سگهي ٿو، جيڪا لاهور هاءِ ڪورٽ، سنڌ جي چيف ڪورٽ ۽ جڊيشنل ڪمشنر اتر اولھ سرحد ۽ بلوچستان جي ڪورٽ ۽ ٻيون ڪورٽون، جيڪي نروار ڪيل (مقرر ڪيل) ايراضين ۾ هاءِ ڪورٽ وانگر ڪم ڪري رهيون آهن، انهن ڪورٽن جي بدران ڪم ڪندي، ۽ اهڙي طرح قائم ڪيل هاءِ ڪورٽ ۽ ان جا جج، سڄي مغربي پاڪستان تي دائره اختيار استعمال ڪندا (سواءِ خاص ايراضين) ۽ جنهن ڏينهن تي، هن پيٽي قلم هيٺ حڪم جي عمل ۾ اچڻ کان

اڳ، لاهور جي هاءِ ڪورٽ ۽ ان جي ججن طرفان، استعمال ٿيندڙ اختياري يا دائره اختيار (هاڻي) مغربي پاڪستان جي هاءِ ڪورٽ ۽ ان جي ججن طرفان، سڄي مغربي پاڪستان صوبي (سواءِ خاص ايراضين جي) تي استعمال ڪيا ويندا ۽ گورنمينٽ آف انڊيا ائڪٽ 1935 جو قلم 223، جو عمل انهيءَ ريت سمجهيو ويندو.

(2) ڀڃي قلم (1) هيٺ قائم ڪيل مغربي پاڪستان هاءِ ڪورٽ جي تاريخ کان گورنمينٽ آف انڊيا ائڪٽ 1935ع جو قلم 219 خارج ڪيو ويندو ۽ ان جي جاءِ تي هيٺ ڏنل ڳنڍيو ويندو- ان ڪري:

”219-“ پاڪستان جي لاڳاپي خاطر، هن ائڪٽ جي مقصدن لاءِ، هي ڪورٽون، هاءِ ڪورٽون سمجهيون وينديون. اوڀر بنگال جي هاءِ ڪورٽ ۽ مغربي پاڪستان جي هاءِ ڪورٽ.

(3) ڀڃي قلم (1) هيٺ، مغربي پاڪستان هاءِ ڪورٽ جي قائم ٿيڻ جي تاريخ کان اڳ هاءِ ڪورٽ لاهور، اتر اولهه سرحد صوبي (۽ بلوچستان جي) جڊيشنل ڪمشنر جي ڪورٽ، سنڌ جي چيف ڪورٽ جا جج، مغربي پاڪستان جي هاءِ ڪورٽ جا جج ٿيندا ۽ لاهور هاءِ ڪورٽ جو چيف جسٽس، مغربي پاڪستان جي هاءِ ڪورٽ جو چيف جسٽس ٿيندو. پر (شرط آهي) ته:

(الف) ڪو شخص، جيڪو هن ڀڃي قلم هيٺ، مغربي پاڪستان هاءِ ڪورٽ جو جج ٿيندو، ان جي ملازمت جا شرط شروط، جنهن ۾ موڪل، ۽ پيشي بابت شرط شروط شامل آهن، اهي اهڙائي منافع بخش (فائديمند) رهندا، جن جو هو، جنهن هاءِ ڪورٽ مان هن ڀڃي قلم هيٺ بدلي ٿي آيل آهي، حقدار هو، ۽ گورنمينٽ آف انڊيا ائڪٽ جو قلم 221 جو عمل انهيءَ ريت سمجهيو ويندو.

(ب) ڪو شخص، جيڪو انهيءَ حڪم جي تاريخ کان هڪدم اڳ، عارضي يا واڌو جج جي حيثيت ۾ نوڪري ڪري رهيو هو، ته جيئن حالتون هجن، انهيءَ تاريخ تي، هو مغربي پاڪستان هاءِ ڪورٽ جو عارضي يا واڌو جج ٿيندو ۽ گورنمينٽ آف انڊيا ائڪٽ 1935ع جي قلم 222 جو عمل انهيءَ ريت سمجهيو ويندو.

(4) هن قلم جي پيٽي قلم (1) هيٺ ڪيل حڪم هيٺ، گورنر جنرل (جيئن هو مناسب ۽ ضروري سمجهي، اهڙا ٺهراءُ پاس ڪندو (بندوبست ڪندو)، جنهن ۾ مغربي پاڪستان جي هاءِ ڪورٽ جي جاين جو تعين ڪندو، جتي هاءِ ڪورٽ يا ڪن ججن يا انهن جون ڊويزنون ويهي سگهن (ڪم ڪار ڪري سگهن).

(5) اهڙيون سڀ رهيل ڪارروايون، جيڪي مقرر ڪيل ڏينهن کان هڪدم اڳ لاهور هاءِ ڪورٽ ۽، سنڌ چيف ڪورٽ، اتر اولهه سرحد ۽ بلوچستان جي جڊيشنل ڪمشنر جي ڪورٽ ۾ ۽ ڪنهن اهڙي ٻي ڪورٽ ۾ جيڪا ڪنهن نروار ڪيل علائقي لاءِ هاءِ ڪورٽ جيان ڪم ڪندي هئي، انهيءَ ڏينهن کان پوءِ مغربي پاڪستان هاءِ ڪورٽ ۾ بدلي ٿيل سمجهي ويندي، ۽ اهڙيءَ ريت هلائي ويندي جڏهن اها ڪارروائي مغربي پاڪستان جي هاءِ ڪورٽ ۾ قائم ڪيل (داخل ڪيل) هئي ۽ اهڙو ڪوبه حڪم، جيڪو ڪنهن به بدلايل هاءِ ڪورٽ طرفان ذڪر ڪيل اهڙي ڪارروائيءَ ۾ سڀني مقصدن لاءِ، اهڙي طرح اثر انداز رهندو، جڏهن اهو حڪم مغربي پاڪستان جي هاءِ ڪورٽ ڪيو آهي.

(6) گورنر جنرل جو هن قلم هيٺ حڪم ڪرڻ جي اختيار ۾، اهڙو اختيار

شامل هوندو، جنهن ۾ هيٺيون بندوبست ڪيو وڃي:

(الف) مغربي پاڪستان هاءِ ڪورٽ ۾ ڪم جو اُڪلاءُ، جنهن ۾ اهي ڪارروايون، جيڪي هاءِ ڪورٽ ۾ بدلايل هاءِ ڪورٽن مان ان ڏانهن بدلي ڪيون ويون آهن.

(ب) مغربي پاڪستان هاءِ ڪورٽ ڏانهن، بدلايل هاءِ ڪورٽن جي آفيسرن ۽ نوڪرين جون بدليون.

(ث) اهي سڀ معاملو جيڪي نتيجي طور ۽ اتفاق طور (انهن سان) لاڳو هجن. ۽ هو انهن مان ڪي به اهڙا اختيار جيڪي کيس ڏنا ويا آهن، هاءِ ڪورٽ جي چيف جسٽس کي سونپي سگهي ٿو.

8. سرڪاري نوڪريون ۽ پبلڪ سروس ڪميشن

(1) مغربي پاڪستان جو گورنر حڪم موجب مغربي پاڪستان جي صوبي لاءِ هڪ سروس ڪميشن قائم ڪندو، جيڪا پنجاب ۽ اتر اولهه سرحد صوبي جي گڏيل پبلڪ سروس ڪميشن، سنڌ پبلڪ سروس ڪميشن ۽ ٻي ڪابه

اهڙي پبلڪ سروس ڪميشن، جيڪا ڪنهن مقرر ڪيل علائقي لاءِ ڪم ڪري رهي آهي، جي بدران ڪم ڪندي.

(2) مغربي پاڪستان لاءِ هن قلم جي ڀيٽي قلم (1) هيٺ قائم ڪيل پبلڪ سروس ڪميشن ۾ پنجاب ۽ اتر اولهه سرحد صوبي جي گڏيل پبلڪ سروس ڪميشن ۽ سنڌ پبلڪ سروس ڪميشن جا چيئرمين ۽ ميمبر، مغربي پاڪستان پبلڪ سروس ڪميشن جا ميمبر ٿي ويندا.

پر شرط آهي ته:

(الف) هن ڀيٽي قلم هيٺ بدلي ٿيل ڪنهن به شخص جي نوڪريءَ جو مدو هن ڀيٽي قلم هيٺ نه وڌايو ويندو.

(ب) ڪوبه شخص، جيڪو هن ڀيٽي قلم هيٺ بدلي ڪيو ويو آهي، ان جي نوڪريءَ جا شرط ۽ شروط، انهن شرطن شرطن کان گهٽ فائديمند نه هوندا، جن موجب هو مقرر ڪيل ڏينهن کان اڳ نوڪري ۾ رکيل هو.

(3) اهي سڀ شخص جيڪي ڪرائون (بادشاهه) جي سروس (نوڪري) ۾ نروار (مقرر) ڪيل علائقن جي معاملن جي باري ۾ ۽ اهي سڀ ماڻهو جيڪي بهاولپور رياست يا خيرپور رياست، يا بلوچستان اسٽيٽ يونين جي حڪومتن ۾ سرڪاري سول نوڪرين ۾ هئا، مقرر ڪيل ڏينهن کان پوءِ، ڪرائون (بادشاهه) جي هيٺ، مغربي پاڪستان جي صوبي جي معاملن بابت، اهڙن شرطن شرطن تي سرڪاري نوڪريءَ ۾ سمجهيا ويندا، جهڙيءَ طرح مغربي پاڪستان جو گورنر مقرر ڪري.

پر شرط آهي ته:

(الف) پر اهي شرط ۽ شروط، انهن شرطن شرطن کان گهٽ فائديمند نه هوندا، جيڪي انهن کي 10 آگسٽ 1955 کان هڪدم اڳ ڏنل هئا.

(ب) ڪنهن به شخص کي جيڪو نروار ڪيل (مقرر ڪيل) علائقن ۾، جن شرطن تي مقرر ڪيل هو، انهن شرطن جي هوندي به، ان کي ڪنهن به عهدي يا ڪنهن به حيثيت ۾، مغربي پاڪستان جي ڪنهن به حصي ۾ نوڪري لاءِ موڪلي سگهجي ٿو.

9. ملڪيت ۽ ذميوارين جي بدلي (يا بدل سدل)

(1) اُهي سڀ ملڪيتون ۽ اثاڻا، جيڪي مقرر ڪيل ڏينهن کان اڳ، هر منجسٽي (راڻي) جي ڪنهن به گورنر جي صوبي جي حڪومت ۾ جيڪا مقرر ڪيل علائقن ۾ يا ڪنهن رياست جي حاڪم ۾ انهيءَ رياست جي حڪومت جي مقصدن لاءِ، ملڪيت هئي، اُهي (هاڻي) مغربي پاڪستان جي حڪومت جي مقصدن لاءِ هر منجسٽي (راڻي) جي ملڪيت ٿيندي ۽ اهڙي ڪنهن صوبي يا رياست جا حق، ذميواريون ۽ فرض (هن کان پوءِ) مغربي پاڪستان صوبي جا حق، ذميواريون ۽ فرض رهندا.

(2) گورنر جنرل حڪم ذريعي اعلان ڪري سگهي ٿو ته ڪابه ملڪيت يا اثاڻا، جيڪي مقرر ڪيل ڏينهن کان هڪدم اڳ، ڪنهن به مقرر ڪيل علائقي جي حڪومت جي مقصدن لاءِ هر منجسٽي (راڻي) جي ملڪيت هئا، (هاڻي) مغربي پاڪستان جي حڪومت جي مقصدن لاءِ هر منجسٽي (راڻي) جي ملڪيت رهندا، ۽ اهڙي ڪنهن علائقي جا ڪي به حق، ذميواريون ۽ فرض، (هاڻي) مغربي پاڪستان جي صوبي جا حق، ذميواريون ۽ فرض رهندا.

(3) هن قلم جي پيڻي قلم جا ٺهراءُ اهڙي ڪنهن ملڪيت يا اثاڻن سان لاڳو نه رهندا، جيڪي گورنر جنرل طرفان ڪنهن رياست جي حاڪم جي خانگي ملڪيت مڃيا ويا آهن.

10. قانونن جو جاري رهڻ

(1) هن ائڪٽ ۾ ٻي طرح ٺهراءُ ۽ قلم هيٺ گورنر جنرل جي ڪنهن حڪم ۽ ڪنهن قابل قانون ساز جي اختياري هيٺ، ٺاهيل قانون يا قاعدن کان سواءِ، جيڪي به قانون مقرر ڪيل ڏينهن کان هڪدم اڳ مغربي پاڪستان ۾ نافذ العمل (هلندڙ) هئا، اهڙين ايراضين ۽ ماڻهن سان لاڳو رهندا، جن سان اُهي لاڳو هجن ها، جيڪڏهن هي ائڪٽ پاس نه ڪيو وڃي ها.

(2) هن قلم جي مقصدن لاءِ ”قانون“ ۾ اهڙو ڪوبه يونائيٽيڊ ڪنگڊم (برطانيا) جي پارليامينٽ طرفان پاس ڪيل ڪو ائڪٽ، هندستان يا پاڪستان ۾ قابل قانون ساز جو پاس ڪيل (منظور ڪيل) ڪو قانون ۽ ڪائونسل جو ڪوبه حڪم، ليٽرس پٽينٽ، آرڊيننس، حڪم، ضابطو، قاعدو، باءِ لا، يا ڪنهن قابل اختياري طرفان ڪيل يا جاري ڪيل سرڪاري پڌرنامو شامل آهن.

(3) گورنمينٽ آف انڊيا جي ائڪٽ 1935ع جي ٺهرائن کي هن ائڪٽ جي ٺهرائن سان موافقت ۾ آڻڻ لاءِ، مقرر ڪيل ڏينهن کان وٺي، گورنمينٽ آف انڊيا ائڪٽ جي ٺهرائن کي هن ائڪٽ جي پهرئين شيڊول (ضميمي) موجب ترميم آندي وڃي.

11. مغربي پاڪستان لاءِ عارضي قانون ساز

(1) گورنمينٽ آف انڊيا ائڪٽ 1935ع ۾ جيڪي (مذڪور) هجي، ان هوندي به جيستائين مغربي پاڪستان لاءِ صوبائي قانون ساز انهيءَ ائڪٽ موجب قائم ٿئي (ناهي وڃي)، مغربي پاڪستان لاءِ هڪ عارضي قانون ساز رهندي، جنهن ۾ گورنر مغربي پاڪستان ۽ هڪ قانون ساز، جنهن ۾ ٽي سؤ ڏهه ميمبر هوندا، جيئن هن ائڪٽ جي ٽئين شيڊول ۾ ٺهراءُ ٿيل آهي، (ڏنل آهي).
پر شرط آهي ته: عارضي قانون ساز، جيستائين گورنمينٽ آف انڊيا ائڪٽ 1935ع جي ٺهرائن، قانون ساز اسيمبلي طرفان ٺاهيل نئين دستور کي عمل ۾ آڻڻ جي مقصدن لاءِ، اڳواٽ درخواست (ختم) نه ڪئي وڃي، هن ائڪٽ جي شروع ٿيڻ واري ڏينهن کان ارڙهن مهينن جي مدي ختم ٿيڻ تي، درخواست ٿيل (ختم) سمجهي ويندي.

(2) ڪوبه ماڻهو هن قلم هيٺ ٺاهيل قانون ساز اسيمبلي جي اليڪشن لاءِ قابل هوندو، جيڪڏهن هو:

(الف) پاڪستان جو شهري آهي.

(ب) 25 سالن جي عمر کان گهٽ جو نه آهي.

(ث) مغربي پاڪستان جو رهندڙ آهي.

(د) گورنمينٽ آف انڊيا ائڪٽ 1935ع جي قلم 69 موجب صوبائي

اسيمبلي جو ميمبر چونڊجي اچڻ لاءِ نااهل قرار نه ڏنو ويو آهي.

(3) عام چونڊن ۾ هر هڪ چونڊ جي مقصدن لاءِ، مغربي پاڪستان جو

گورنر هڪ رٽرننگ آفيسر مقرر ڪندو ۽ هو هن ائڪٽ جي ٺهرائن مطابق چونڊون ڪرائيندو.

پر شرط آهي ته: پهرين عارضي صوبائي قانون ساز لاءِ، پهرين جنرل (عام)

چونڊن جي مقصدن لاءِ، رٽرننگ آفيسر جي مقرري گورنر جنرل ڪندو.

(4) هن قلم هيٺ ٿيندڙ چونڊ جي لاءِ ڏينهن (تاريخ) ۽ جاءِ جو تقرر مغربي پاڪستان جو گورنر جنرل ڪندو.

پر شرط آهي ته: پهرين عارضي صوبائي قانون ساز لاءِ، پهرين عام چونڊ جي مقصدن لاءِ، چونڊ لاءِ تاريخ ۽ جاءِ جو تقرر گورنر جنرل ڪندو.

(5) عارضي صوبائي قانون ساز، قانون موجب اتفاقي خالي جاين ڀرڻ لاءِ بندوبست ڪندي (نھراءُ مرتب ڪندي).

(6) گورنمينٽ آف انڊيا ائڪٽ 1935ع جا نھراءُ، هن ائڪٽ هيٺ قائم ڪيل عارضي صوبائي قانون ساز سان اهڙيءَ طرح لاڳو رهندا، جهڙي طرح آهي گورنمينٽ آف انڊيا ائڪٽ 1935ع جي قلم 60 هيٺ، صوبائي قانون ساز سان لاڳو آهن.

پر شرط آهي ته:

(الف) قانون ساز اسيمبليءَ جو ڍانچو اهڙو هوندو، جهڙو هن قلم هيٺ ظاهر ڪيل آهي.

(ب) هن ائڪٽ جو پنجون ۽ ڇهون شيڊول لاڳو نه رهندو.

(7) مقرر ڪيل ڏينهن تي صوبي پنجاب، اتر اولھ سرحد صوبي، سنڌ جي صوبي جون قانون ساز اسيمبليون ۽ خيرپور ۽ بهاولپور رياستن جون قانون ساز اسيمبليون ختم ٿي وينديون ۽ اهڙا شخص جيڪي اهڙين اسيمبلين جا وزير، پارليامينٽري سيڪريٽري، پرائيويٽ پارليامينٽري سيڪريٽري يا اسپيڪر يا ڊپٽي اسپيڪر هئا، انهن جو عهدو ختم ٿي ويندو.

پر شرط آهي ته: عارضي صوبائي قانون ساز جو پهريون اجلاس چونڊن جي ختم ٿيڻ کان چئن مهينن جي اندر ڪرايو ويندو. (يا ٿيندو).

12. مغربي پاڪستان جي عارضي قانون ساز جي اليڪشن بابت تڪرار

(1) جيڪڏهن ڪو اهڙو شڪ يا تڪرار پيدا ٿئي ٿو ته ڪو ماڻهو هن ائڪٽ جي قلم 11 هيٺ قانون ساز اسيمبليءَ لاءِ، جائز طور چونڊجي آيو آهي يا نه، ته اهو هڪ درخواست ذريعي، گورنر مغربي پاڪستان جي آڏو آڻيندو. ۽ جيڪڏهن:

(الف) گورنر کي اها درخواست چونڊ جي نتيجي کان ٽيهن ڏينهن اندر پهتي، جيڪا سرڪاري گزيت ۾ ڇپجي پڌري ٿي آهي.

(ب) درخواست ڏيڻ وقت يا ان کان اڳي، جيڪا گورنر کي پهتي آهي، درخواست ڪندڙ (عرضدار) مغربي پاڪستان جي ڪنهن خزاني ۾ ضمانت طور، پڇا ڳاڇا لاءِ هڪ هزار روپيه، خرچ طور جمع ڪرايو آهي. ته پوءِ گورنر هن قلم جي پيڻي قلم (2) هيٺ هڪ ٽريبونل مقرر ڪندو، جنهن کي هن کان پوءِ حوالي طور ٽريبونل سڏيو ويندو.

(2) ٽريبونل ۾ هڪ چيئرمين، جيڪو هاڻ ڪورٽ جو جج آهي يا رهيو هجي ۽ ٻه ٻيا شخص جيڪي پاڪستان ۾ ڊسٽرڪٽ ۽ سيشن جج آهن يا رهيا هجن، شامل هوندا ۽ اها گورنر کي درخواست ملڻ کان ڇهن مهينن جي اندر ڪڙي ڪئي ويندي (مقرر ڪئي ويندي).

(3) ٽريبونل کي اهي سڀ اختيار هوندا، جيڪي هاڻ ڪورٽ کي انهيءَ سوال جي پڇا ڳاڇا لاءِ ضروري هجن ۽ ان ۾ شاهدن کي حاضر ڪرڻ ۽ دستاويز پيش ڪرڻ جا اختيار شامل آهن ۽ اها پنهنجي ڪارروائي بابت پاڻ فيصلو ڪندي. (4) اهڙن شڪن ۽ تڪرارن جي پڇا ڳاڇا ۽ فيصلي جي مقصدن لاءِ، گورنمينٽ آف انڊيا (صوبائي چونڊن)، ناجائز طريقن ۽ اليڪشن پٽيشن آرڊر 1936ع ۽ پنجاب قانون ساز اسيمبلي اليڪٽوريل قاعدن 1950ع جي حصي 4 جا ٺهراءُ ڪنهن چونڊ جي باري ۾ اهڙن شڪن ۽ تڪرارن متعلق ناجائز طريقن ۽ اليڪشن جي جائز هجڻ سان عبارت ۾ اهڙي ڦير ڦار سان، جيڪا گهربل هجي، لاڳو رهندا.

(5) ڪنهن به سوال تي، جيڪو ٽريبونل کي موڪليو ويو آهي، ٽريبونل گورنر کي رپورٽ ڪندو ۽ گورنر نتيجي ۾ اهڙو حڪم ڪندو، جيڪي هو رپورٽ کي عمل ۾ آڻڻ لاءِ ضروري سمجهي ۽ اهڙو حڪم آخري هوندو ۽ ان تي ڪنهن به ڪورٽ ۾ ڪو سوال نه اٿاريو ويندو.

(6) قلم 11 هيٺ ڪرايل ڪنهن به اليڪشن يا چونڊ جي جائز هجڻ بابت ڪنهن به ڪورٽ ۾ ڪوبه سوال نه اٿاريو ويندو.

13. قانون ساز اسيمبلي ۾ اتفاقي خالي جايون ڀرڻ
قانون ساز اسيمبلي (ڪارروائي ۽ رعايتون) ائڪٽ 1955ع جي بدران، مقرر ڪيل ڏينهن کان وٺي هيٺيان ٺهراءُ وڌا ويندا.

(1) جڏهن ڪنهن اسيمبلي جي ميمبر جي سيٽ خالي ٿئي، ته اسيمبلي جو اسپيڪر جاءِ خالي ٿيڻ کان ستن ڏينهن اندر سرڪاري گزيت ۾ اهڙو نوٽيس ڏيندو ۽ مناسب طور جيترو جلد ٿي سگهي اوترو جلد، ان کان پوءِ مشرقي بنگال جو گورنر ۽ مغربي پاڪستان جو گورنر، جيئن هجي تيئن، خالي جاءِ ڀرڻ لاءِ اهڙا قدم کڻندو ۽ رٽرننگ آفيسر مقرر ڪندو، جيڪو هن ائڪٽ جي شيڊول موجب، اليڪشن ڪرائيندو.

(2) اتفاقي خالي جاءِ کي ڀرڻ جي مقصدن لاءِ جنهن سان قانون ساز اسيمبلي جي ڪارروائي ۽ رعايتن جي ائڪٽ 1955 جي قلم 8 جي ڀيٽي قلم (2) لاڳو آهي، هن ائڪٽ جي شيڊول ۾ هيٺيون ترميمون ڪيون وينديون. يعني ته:

(الف) قاعدي 2 ۾ لفظن ”اوپر بنگال، پنجاب، اتر اولهه سرحد ۽ سنڌ“ کي خارج ڪيو ويندو.

(ب) قاعدي 3 خارج ڪيو ويندو.

(ث) قاعدي 4 ۾ لفظ ”يا قاعدي 3“ خارج ڪيو ويندو.

(د) قاعدي 10 ۾ لفظ ”يا چيف ڪمشنر، جيئن به اهو هجي“ خارج ڪيو ويندو.

14. پنجاب جي چاليهه في صد نمائندگي

هن ائڪٽ جي عمل ۾ اچڻ کان ڏهن سالن جي عرصي لاءِ، انهيءَ علائقي کي، جيڪو هن ائڪٽ جي شروع ٿيڻ کان اڳ، پنجاب جو صوبو ٺهيل هو، مغربي پاڪستان جي قانون ساز لاءِ، ان جي نمائندگي خاطر، چونڊجي آيل شخص جو تعداد ان جي ڪُل ميمبرن جي تعداد جو چاليهه سيڪڙو کان مٿي نه هوندو.

فانون ساز صوبائي اسيمبليين جي سيشن (جاين) جي نقشي لاءِ، هينئون گنڊيو ويندو، يعني ته:

سيشن جي جدول

صوبائي قانون ساز اسيمبليون

صوبو	ٽوٽل سيشن	عام سيشن	گھٽ ذات جون سيشن	مسلم سيشن	پاڪستان ڪرستانن جون سيشن	ٻُڌ (مذهب) سيشن	عورتن جون سيشن	
							عام	مسلم
1	2	3	4	5	6	7	8	9
اوڀر بنگال	309	30	36	228	1	2	1	9
مغربي پاڪستان	310	10	-	290	-	-	-	10

ٻيو شيڊول (ضميمو)

(ڏسو قلم - 11)

(1) پنجاب، سنڌ، اتر اولھہ سرحد صوبي مان صوبائي قانون ساز اسيمبلي لاءِ، جيڪي ضلعن ۾ شامل هيٺين تڪن مان، چونڊجي آيل شخص هيٺ ڏنل ميمبرن جو تعداد، جيئن هنن جي سامهون ڏنل آهي، چونڊيندا.

ضلعو	چونڊجڻ لاءِ ميمبرن جو تعداد
گجراتواله	ست
لاهور	ٻارهن
شيخوپورا	ڇھ
سيال ڪوٽ	ڏھ
ديره غازي خان	چار
جهنگ	ڇھ
لاڙڪپور	چوڏھن
موننگھري	ٻارهن
ملتان	چوڏھن
مظفر ڳڙھ	پنج
ڪيمبل پور	پنج
گجرات	ست
جهلم	چار
ميانوالي	چار
راولپنڊي	ڇھ
شاهپور	اٺ

پر شرط آهي ته لاهور ضلعي مان چونڊجي آيل ٻارهن ميمبرن مان هڪ عورت هوندي ۽ هڪ غير مسلم هوندو.

- (2) سيالڪوٽ ضلعي مان چونڊجي آيل ڏهن ميمبرن مان هڪ غير مسلم هوندو.
- (3) لائلپور ضلعي مان چونڊجي آيل چوڏهن ميمبرن مان هڪ عورت هوندي ۽ هڪ غير مسلم هوندو.
- (4) ملتان ضلع مان چونڊجي آيل چوڏهن ميمبرن مان هڪ عورت هوندي.
- (5) راولپنڊي ضلعي مان چونڊجي آيل ڇهن ميمبرن مان هڪ عورت هوندي. پروڊيڪ شرط آهي ته:
- (1) پنجاب قانون ساز اسيمبليءَ لاءِ، عام تڪ مان چونڊجي آيل شخص، انهن شخصن سان گڏ ووٽ ڪندا، جيڪي سيالڪوٽ ضلعي ۾ شامل تڪن مان چونڊجي اچن.
- (2) پنجاب قانون ساز اسيمبلي لاءِ، يونيورسٽي تڪ مان چونڊجي آيل شخص، انهن شخصن سان گڏ ووٽ ڪندا، جيڪي لاهور ضلعي ۾ شامل تڪن مان چونڊجي اچن.
- (3) پنجاب قانون ساز اسيمبلي لاءِ، پاڪستان ڪرستان ۽ ائنگلو پاڪستانين جي تڪ نمبر 1 مان چونڊجي آيل شخص، انهن شخصن سان گڏجي ووٽ ڪندا، جيڪي لاهور ضلعي ۾ شامل تڪن مان چونڊجي اچن.
- (4) پنجاب قانون ساز اسيمبلي لاءِ، پاڪستان ڪرستان ۽ ائنگلو پاڪستانين جي تڪ نمبر 2 مان چونڊجي آيل شخص، انهن شخصن سان گڏجي ووٽ ڪندا جيڪي لاهور ضلعي ۾ شامل تڪن مان چونڊجي اچن.
- (5) پنجاب قانون ساز اسيمبلي لاءِ، پاڪستاني ڪرستان ۽ ائنگلو پاڪستانين جي تڪ نمبر 3 مان چونڊجي آيل شخص، انهن شخصن سان گڏجي ووٽ ڪندا جيڪي سيالڪوٽ ضلعي ۾ شامل تڪن مان چونڊجي اچن.
- (6) پنجاب قانون ساز اسيمبلي لاءِ، پاڪستاني ڪرستان ۽ ائنگلو پاڪستانين جي تڪ نمبر 4 مان چونڊجي آيل شخص، انهن شخصن سان گڏجي ووٽ ڪندا جيڪي لائلپور ضلعي ۾ شامل تڪن مان چونڊجي اچن.
- (7) پنجاب قانون ساز اسيمبلي لاءِ، لاهور کان ٻاهر، مسلمان عورتن جي تڪ (رزرو سٽ) مان چونڊجي آيل شخص، انهن شخصن سان گڏجي ووٽ ڪندا جيڪي لائلپور ضلعي ۾ شامل تڪن مان چونڊجي اچن.

ب = سنڌ

چونڊجڻ لاءِ ميمبرن جو تعداد	ضلعو
پنج	دادو
يارهن	حيدرآباد
ڇهه	لاڙڪاڻو
ڇهه	نوابشاهه
نو	سکر
اٺ	ٿرپارڪر
چار	ٺٽو
چار	اتر سنڌ سرحد
چار	سانگهڙ

پر شرط آهي ته:

(1) حيدرآباد ضلعي مان چونڊجي آيل يارهن ميمبرن مان هڪ عورت هوندي ۽ هڪ غير مسلم هوندو.

(2) سکر ضلعي مان چونڊجي آيل نون ميمبرن مان هڪ عورت هوندي ۽ هڪ غير مسلم هوندو.

(3) ٿرپارڪر ضلعي مان چونڊجي آيل اٺن ميمبرن مان ٽي غير مسلم هوندا ۽ هڪ گهٽ ذات جو هوندو.

(4) سانگهڙ ضلعي مان چونڊجي آيل چئن ميمبرن مان هڪ غير مسلم هوندو. پر وڌيڪ شرط آهي ته:

(1) سنڌ قانون ساز اسيمبلي لاءِ، اتر سنڌ تڪ مان چونڊجي آيل شخص، انهن شخصن سان گڏجي ووٽ ڪندو جيڪي سکر ضلعي ۾ شامل تڪن مان چونڊجي ايندا.

(2) سنڌ قانون ساز اسيمبلي لاءِ، ٿرپارڪر اتر تڪ مان چونڊجي آيل شخص، انهن شخصن سان گڏجي ووٽ ڪندا جيڪي ضلعي ٿرپارڪر ۾ شامل تڪن مان چونڊجي ايندا.

(3) سنڌ قانون ساز اسيمبلي لاءِ، حيدرآباد ڏکڻ تڪ ۽ ٺٽي تڪ مان چونڊجي

آيل شخص، انهن شخصن سان گڏجي ووٽ ڪندا جيڪي ضلعي حيدرآباد ۾ شامل ٿيڪن مان چونڊجي ايندا.

(4) سنڌ قانون ساز اسيمبلي لاءِ، سنڌ وچولي (مرڪزي) ٽڪ مان چونڊجي آيل شخص، انهن شخصن سان گڏجي ووٽ ڪندا جيڪي ضلعي سانگهڙ ۾ شامل ٿيڪن مان چونڊجي ايندا.

(5) سنڌ قانون ساز اسيمبلي لاءِ، اتر سنڌ مسلم عورتن جي ٽڪ مان چونڊجي آيل عورت، انهن شخصن سان گڏجي ووٽ ڪندي جيڪي ضلعي سکر ۾ شامل ٿيڪن مان چونڊجي ايندا.

(6) سنڌ قانون ساز اسيمبلي لاءِ، مسلم عورتن جي وچولي (مرڪزي) ٽڪ مان چونڊجي آيل عورت، ضلعو ٿرپارڪر ۾ شامل ٿيڪن مان چونڊجي آيل شخصن سان گڏ ووٽ ڪندي.

ث = اتر اولھ سرحد صوبو

چونڊجڻ لاءِ ميمبرن جو تعداد	ضلعو
ڏھ	ھزاره
اٺ	مردان
ٻارھن	پشاور
چار	ڪوھٽ
چار	بنون
چار	ديره اسماعيل خان
	پر شرط آھي تہ:

(1) مردان ضلعي مان چونڊجي آيل ميمبرن مان ھڪ عورت ھوندي.

(2) پشاور ضلعي مان چونڊجي آيل ميمبرن مان ھڪ عورت ھوندي.

پر وڌيڪ شرط آھي تہ:

(1) اتر اولھ سرحد صوبي جي قانون ساز اسيمبليءَ لاءِ عام غير مسلم ٽڪ

مان چونڊجي آيل شخص انهن شخصن سان گڏجي ووٽ ڪندو جيڪي پشاور ضلعي ۾ شامل ٿيڪن مان چونڊجي ايندا.

(2) اتر اوله سرحد صوبي جي قانون ساز اسيمبلي لاءِ مسلم عورتن جي تڪ مان چونڊجي آيل عورت انهن شخصن سان گڏجي ووٽ ڪندي جيڪي مردان ضلعي ۾ شامل تڪن مان چونڊجي ايندا.

2. بهاولپور رياست جي باري ۾
اهي شخص جيڪي رياست جي قانون ساز اسيمبلي لاءِ، انهن تڪن مان جيڪي هيٺ بيان ڪيل ضلعن ۾ شامل آهن، اهي انهن ميمبرن کي ميمبر چونڊيندا، جيڪي انهن جي سامهون ڏنل آهن.

ضلعو	چونڊجڻ لاءِ ميمبرن جو تعداد
بهاولپور	نو
بهاول نگر	ست
رحيم يار خان	ست
پر شرط آهي ته:	

رياست جي قانون ساز اسيمبلي لاءِ هيٺين تڪن مان چونڊجي آيل شخص، انهن شخصن سان گڏجي ووٽ ڪندا، جيڪي ضلعي بهاولپور جي تڪن مان چونڊجي اچن:

(1) بهاولپور اوڀر تڪ نمبر 43

(2) بهاولپور اولهه تڪ نمبر 44

(3) احمد پور اوڀر تڪ نمبر 45

(4) چولستان تڪ نمبر 47

(5) عامر تڪ (اقليتون) تڪ نمبر 49

(2) رياست جي قانون ساز اسيمبلي لاءِ ميران شريف تڪ نمبر 15 مان چونڊجي آيل شخص انهن شخصن سان گڏجي ووٽ ڪندا جيڪي بهاول نگر ضلعي جي تڪ مان چونڊجي اچن.

(3) رياست جي قانون ساز اسيمبلي لاءِ اله آباد تڪ نمبر 26 مان چونڊجي آيل شخص، انهن شخصن سان گڏجي ووٽ ڪندا، جيڪي رحيم يار خان ضلعي جي تڪن مان چونڊجي اچن.

پر وڌيڪ شرط آهي ته بهاول پور ضلعي مان چونڊجي آيل ميمبرن مان هڪ عورت هوندي.

3. خيرپور رياست جي قانون ساز اسيمبلي لاءِ چونڊجي آيل ميمبر، چار ميمبر چونڊيندا.
4. اتر اولھ سرحد جي هيٺين قبائلي ايراضين جي هر هڪ ”وڏن جي ڪائونسل“ (جرڳي) جا ميمبر هيٺين ريت، سندن سامهون ڏيکاريل ميمبرن جو تعداد چونڊيندا.

تي	(الف) خيرپور ايجنسي
پ	(ب) ڪرم ايجنسي
هڪ	(ث) ملاڪنڊ تحفظاتي ايراضي
پ	(د) ملاڪنڊ جا ٻيا حصا
پ	(ع) ڏکڻ وزيرستان ايجنسي ۽ ديره اسماعيل خان قبائلي ايراضيون
پ	(ف) اتر وزيرستان ايجنسي ۽ بنون قبائلي ايراضيون
پ	(ج) مهمند
ڇھ	(ح) هزاره ۽ مردان ضلعي سان لاڳو قبائلي ايراضيون
پ	(خ) ڪوھات ضلعي سان ملحق قبائلي ايراضيون
5. بلوچستان جي هيٺين قبائلي ايراضين جي هر هڪ ”وڏن جي ڪائونسل“ (جرڳي) جا ميمبر هن ريت، سندن سامهون ڏيکاريل ميمبرن جو تعداد چونڊيندا.
هڪ	(1) (الف) ڇاغي
هڪ	(ب) لورالائي
پ	(ت) ڪوئيٽا-پشين (ڪوئيٽا جي ميونسپل ۽ ڪنٽومينٽ ايراضين کان سواءِ)
پ	(د) سبي
هڪ	(ع) زوب
- (2) ڪوئيٽا جي ميونسپل ڪميٽي ۽ ڪنٽومينٽ بورڊ جا غير سرڪاري ميمبر، هڪ ميمبر چونڊيندا.

6. هيٺين جي وڏن جي ڪائونسل (جرڳي) جا هر هڪ جا ميمبر، ميمبرن جو سندن سامهون ڏيکاريل تعداد چونڊيندا.

هڪ	(1) چترال
پ	(2) دير
ڇھ	(3) سوات

7. بلوچستان اسٽيٽ يونين جي هيٺين ايراضين جي هر هڪ وڌن جي ڪائونسل (جرڳي) جا ميمبر هن ريت، سندن سامهون ڏيکاريل ميمبرن جو تعداد چونڊيندا.

(1) قلات	ٽي
(2) خاران	هڪ
(3) لس پيلو	هڪ
(4) مکران	ٽي

8. (1) ميونسپل ڪارپوريشن ڪراچي جا چونڊيل ڪائونسلر، تيرهن ميمبر چونڊيندا، جن مان هڪ غير مسلم ۽ هڪ عورت هوندي.

(2) ڪنٽومينٽ بورڊ ڪراچي، ملير ۽ منهوڙي جا چونڊيل ميمبر هڪ

ميمبر چونڊيندا.

(3) جيڪڏهن ڪو شخص ميونسپل ڪارپوريشن ڪراچي يا پٿراگراف

(2) ۾ بيان ڪيل ڪنهن به ڪنٽومينٽ بورڊ جو ميمبر آهي، ته هو اهڙي چونڊ ۾

جيڪا پٿراگراف (1) يا پٿراگراف (2) ۾ ووٽ ڪري سگهندو، پر ٻنهي ۾ نه ڪري سگهندو.

9. هن شيڊول هيٺ چونڊن جي مقصدن لاءِ، اهي شخص جيڪي پنجاب، سنڌ،

اُتر اولهه سرحد صوبن جي قانون ساز اسيمبلي ۽ بهاولپور ۽ خيرپور رياستن

جي قانون ساز اسيمبلي ۾ چونڊجي آيل شخصن لاءِ سمجهيو ويندو ته اهي

شخص، مقرر ڪيل ڏينهن کان هڪدم اڳ، اهي ذڪر ڪيل صوبي يا

رياست جي قانون ساز اسيمبلي جا ميمبر هئا، ۽ ٻين ادارن، جن جو حوالو هن

شيڊول جي پٿراگراف 5 جي سب پٿرا (2) ۽ پٿراگراف 8 ۾ ڏنل آهي، تن

بابت ائين سمجهيو ويندو ته مقرر ڪيل ڏينهن کان هڪدم اڳ، اهي انهن

ادارن جا ميمبر هئا.

10. (1) هن شيڊول جي پٿراگراف 1، 2، 3، 5 (2) ۽ 8 هيٺ چونڊون، ٽئين

شيڊول ۾ بيان ڪيل قاعدن مطابق ڪيون وينديون.

(2) ٻئي پٿراگراف هيٺ چونڊون، مغربي پاڪستان جي حڪومت جي

بندوبست موجب ڪيون وينديون.

يحيٰ خان جي جوڙجڪ عرف ”اڻ ڇپيل غلطي“

[17 ڊسمبر 1971ع تي يحيٰ خان مٿيون بيان سندس ٺاهيل جوڙجڪ بابت ڪڍيو، پر رات جي پيٽ ۾ اخبارن کان واپس ورتو ويو. ۽ اُن کي يحيٰ خان جي آخري اڻ ڇپيل غلطيءَ جي عنوان سان ”هيرا لڊ پاڪستان“ مارچ 1974ع جي پرچي ۾ پهريون ڀيرو ڇاپيو، ۽ اُن جو اکر به اکر ترجمو ”اڳتي قدم“ رسالي ۾ ڇپيو هو، سو هيٺ ڏٺو پيو وڃي.]

دستور مطابق پارليامينٽري حڪومت عوامي نمائندن جي مرڪز توڙي صوبن ۾ هئڻ گهرجي. صدر اُن ماڻهوءَ کي وزيراعظم مقرر ڪندو، جنهن کي قومي اسيمبليءَ جي اڪثريت هوندي. ٻيا وزير به قومي اسيمبليءَ جا ميمبر هوندا. جيتوڻيڪ هڪ شخص، جيڪو قومي اسيمبليءَ جو ميمبر نه آهي، سو به وزير ٿي سگهي ٿو، پر ڇهن مهينن کان وڌيڪ عرصي لاءِ نه رهي سگهندو. سڀ قومي اسيمبليءَ جي ڪئبينٽ ڏانهن جوابدار رهندا. وزيراعظم رڳو هڪڙي ڳالهه سببان لهي سگهي ٿو، اهو سبب هي آهي ته هن کي قومي اسيمبليءَ جي اڪثريت جو اعتماد نه هجي.

وزيراعظم کي مدد ڪرڻ لاءِ هڪ نائب وزيراعظم هوندو، جيڪو ملڪ جي ٻئي حصي جو هوندو، جنهن جو وزيراعظم نه هجي. صدر کي وزيرن جي ڪائونسل جي صلاح تي، هيٺين حالتن کان سواءِ، عمل ڪرڻو پوندو: جتي حلف جي پيڪڙي ٿيندي هجي، دفاعي تنظيم ۾ هٿچراند هجي يا هنن جي لياقت تي اثراندازي هجي.

رهنما اصول

ملڪ جي پاليسيءَ جي رهنما اصولن کي ٻين لفظن ۾ وڌيڪ مضبوط

بنايو ويو آهي. ملڪ کي مزدورن ۽ هارين جي روزاني زندگيءَ ۽ ڪم جي شرطن تي وڌيڪ ڌيان اهڙيءَ ريت ڏيڻو آهي، جيئن سندن حالتن ۾ سڌارو اچي. دستور ۾ اڳين دستورن کان هڪ وڌيڪ گنجائش رکي وئي آهي، ته ملڪ ۾ هڪ نائب صدر هئڻ گهرجي ۽ اهو ملڪ جي ٻئي حصي مان هجي، جنهن مان صدر نه هجي ۽ سندس هيڊڪوارٽر ڊاڪا هوندو. هن جو مکيه ڪم هوندو، ته هو سينيٽ جو چيئرمين هوندو ۽ هي پارليامينٽ جو هڪ نئون هائوس، هن دستور جي هڪ ڌار حيثيت هوندي، جيڪا اڳئين ۾ نه هئي، ۽ ٻيو هائوس هڪ مرڪزي حڪومت جي ضرورت آهي، جيڪا اسان جي دستور مان گهڻي وقت کان غائب رهي آهي. عام طور ٻئي هائوس جو ڪم اهو هوندو، ته هو ملڪ جي جدا جدا صوبن کي هڪجيتري نمائندگي ڏئي ۽ دستور مطابق سينيٽ ۾ هر هڪ صوبي مان ڏهه چونڊيل نمائندا هوندا.

گڏوگڏ عوام جي مکيه ۽ هنرمند ماڻهن جي نمائندگي حاصل ڪرڻ لاءِ پندرهن ماڻهو کنيا ويندا، جن مان ڏهه اوڀر پاڪستان مان ۽ پنج اولهندي پاڪستان مان هوندا. نائب صدر، سينيٽ جي چيئرمين هئڻ سميت قانون مطابق ٻيا به ڪم سرانجام ڏيندو، ۽ اهي فرض به پورا ڪندو رهندو، جيڪي صدر کيس سونپيندو. صدر ۽ نائب صدر کي انتخابي حلقن رستي چونڊيو ويندو، جنهن ۾ سينيٽ، قومي اسيمبلي ۽ صوبائي اسيمبلي جا ميمبر هوندا.

جيئن ته اوهان کي ياد هوندو، ته مون 2 آڪٽوبر تي قوم کي خطاب ڪرڻ دؤران ٻڌايو هو، ته اختيارن جي منتقلي ڪهڙي طريقي سان ٿيندي، ۽ چيو هئس ته نئون دستور 20 ڊسمبر تي ڇپجي ويندو. هندستان جي مڪارائي حملي سبب، جنهن ۾ هندستان کي اميد هئي، ته هو منهنجي تجويزن کي مڪمل طرح ختم ڪري ڇڏيندو ۽ جيتوڻيڪ اسان کي ڪافي نقصان به پهتو آهي، پر تنهن هوندي به مون اختيارن جي منتقليءَ جي پروگرام کي عملي جامو پهرائڻ جو پڪو پھ ڪيو آهي. ان کي عمل ۾ آڻڻ لاءِ مون ملڪ جي ٻنهي حصن جي مکيه جماعتن جي اڳواڻن کي اڳ ۾ ئي گهرايو آهي، ته اهي گڏجي حڪومت ٺاهين. قوم جي چونڊيل نمائندن جي گڏيل حڪومت هن ڏکڻي وقت ۾ قوم جي رهنمائيءَ ۾ پنهنجي جوابداري پوري ڪندي. دستور جيڪو آئون هيئن مختصر

نموني بيان ڪندس، سو جلدي ڇپجندو ۽ چونڊيل حڪومت لاءِ پنهنجين ذميدارين جي پورا ۽ هر هڪ ٺهيل ڍانچي طور ڪم ايندو.

ڏک جهڙي ڳالهه

اها ڏک جهڙي ڳالهه آهي مون لاءِ، ته جيڪو طريقو مون اختيار ڪيو، ته دستور قوم جي چونڊيل نمائندن جي مدد سان تيار ٿئي، سو انهن سببن ڪري ختم ٿي ويو، جن جي سڀڪنهن کي خبر آهي. ان بد نصيبيءَ اختيارن جي منتقليءَ واري منهنجي ارادي کي ختم نه ڪيو آهي، ۽ اها ئي منهنجي ارادي جي قوت آهي، جنهن مون کي مجبور ڪيو آهي، ته آئون هڪدم پاڪستاني عوام کي دستور ڏيان. ساڳئي وقت مون کي اهو به خيال آهي، ته آئون زير دستيءَ دستور مڙهيان. تنهنڪري دستور ۾ اها گنجائش به رکي وئي آهي، ته پهرين نوي ڏيهائون اندر ٿورڙي اڪثريت ۽ پنجويهه سيڪڙو مختلف حصن جي نمائندگيءَ سان، هڪ سولي طريقي سان، دستور ۾ ڦير ڦار ڪري سگهجي.

مون ملڪ جي سياسي اڳواڻن سان لڳاتار رابطو رکيو آهي، ۽ مختلف ذريعن رستي جيڪي تجويزون مليون آهن، تن کي به شامل ڪيو ويو آهي. مقصد اهو هو، ته دستور، قوم جي رهنمائي ڪري ۽ ملڪ ۽ قوم جون ضرورتون پوريون ڪري سگهي.

چار وڏا مقصد

مون کي خبر آهي، ته عوام جي اڪثريت هيٺيان چار وڏا جزا ڏسڻ ٿي چاهي، جيڪي دستور ۾ موجود آهن.

(1) دستور، اسلامي جمهوري پاڪستان جي نظريي کي قائم رکي ۽ وڌيڪ ترقي ڏئي.

(2) ملڪ کي پارليامينٽري حڪومت گهرجي، جنهن ۾ عوام جا بنيادي حق محفوظ هجن.

(3) ملڪ جي جدا جدا صوبن کي تمام گهڻي صوبائي خودمختياري هئڻ گهرجي.

(4) دستور هڪ اهڙو مؤثر اوزار هئڻ گهرجي، جنهن جي مدد سان ملڪ جي

بدلجندڙ ملڪي ۽ معاشي اميدن جي ترجماني ٿيندي رهي.

پارليامينٽ جا فرض

پاڪستان جي پارليامينٽ ٻن هائوسن تي مشتمل هوندي. پر مکيه قانون سازيءَ جو ڪم قومي اسيمبليءَ جي ذمي هوندو. سينيٽ، قانون سازيءَ تي وِٽو نه ڪري سگهندي. بهرحال، قومي اسيمبليءَ جي ڪنهن منظور ٿيل بل تي ڦيرقار ڪرڻ لاءِ تجويزون ڏيئي سگهندي، جيڪي صدر جي معرفت قومي اسيمبليءَ ڏانهن موڪليون وينديون. اهڙيءَ طرح قانون کي آخري شڪل ڏيڻ جو ڪم قومي اسيمبليءَ جي هٿ ۾ هوندو. اختلاف جي حالت ۾ ٻئي هائوس گڏجي ويهندا، ۽ منجهس ميمبرن جي ٻه ڀاڱي ٽي اڪثريت تي ڪابه ڦيرقار منظور ٿي سگهندي. ٻيو ته ٻئي هائوس ان وقت گڏجي ويهندا، جڏهن صدر يا نائب صدر خلاف ڪنهن سنگين واقعي بابت ڪا تحريڪ هجي.

صوبائي اسيمبليءَ ڏانهن حوالو

جيئن ته آئون دستور جي ڦيرقار بابت ڳالهائي چڪو آهيان، تنهن هوندي به وري بيان ڪريان ٿو، ته تمام گهڻي صوبائي خودمختياري، جيڪا نئون دستور ڏئي پيو، ان لاءِ گنجائش رکي وئي آهي، ته صوبائي خودمختياريءَ ۾ وڌيڪ ڦيرقار آڻڻ لاءِ قومي اسيمبليءَ جي منظور ٿيل بل کي نه رڳو سينيٽ ڏانهن موڪليو ويندو، پر جدا جدا صوبن جي اسيمبليين ڏانهن به سندن ويچار ۽ سفارشن بابت موڪليو ويندو.

صوبن جي ويچار بعد سندن سفارشون سينيٽ ڏانهن موڪليون وينديون. سينيٽ وري ڦيرقار لاءِ پنهنجا رايو موڪليندي ۽ صدر جي معرفت قومي اسيمبليءَ ڏانهن وري موڪليون وينديون. اختلاف جي حالت ۾ ٻنهي ايوانن جو گڏيل اجلاس ٿيندو، ته جيئن مسئلي کي سلجھائي سگهجي.

صوبائي خودمختياريءَ جي وڌيڪ حفاظت لاءِ صدر کي اهو اختيار رهندو، ته جيڪڏهن سندس خيال ۾ صوبائي اسيمبليءَ جو ڪيل اعتراض پورو نه ڪيو ويو آهي، ته صدر اهڙيءَ ڦيرقار کي روڪي سگهي ٿو.

صوبائي حڪومتون

جيڪا خودمختياري صوبن کي ڏني وئي آهي، تنهن جي بيان کان اڳ، آئون صوبائي حڪومت جون خاص ڳالهيون ٻڌائيندس. هر هڪ صوبي جي اسيمبليءَ اڳ ۾ ئي چونڊجي چُڪي آهي. دستور مطابق صوبي جي گورنر کي وزيرن جي هڪٿي ڪائونسل هوندي ۽ گورنر، وزيرن جي ڪائونسل جي صلاح تي عمل ڪندو. صوبائي اسيمبليءَ جي اڪثريت پارتِيءَ جي اڳواڻ کي دعوت ڏني ويندي، ته هو وزارت ٺاهي. ۽ هو وڏي وزير طور ڪم ڪندو، جيستائين صوبائي اسيمبليءَ جي اڪثريت جو مٿس اعتماد آهي.

واضح ڪنجائش دستور ۾ رکي وئي آهي، ته مرڪز ۽ صوبي جا لاڳاپا ڪهڙا هوندا ۽ ان مطابق ڪيترائي ڪم مرڪز کان صوبي ڏانهن منتقل ڪيا ويندا، جهڙوڪ پوسٽ آفيس، اسٽاڪ ايڪسچينج، مارڪيٽ ۽ انشورنس جن تي سڄي پيچ مرڪز جو اختيار ضروري آهي، پر تنهن هوندي به اوڀرندي پاڪستان جو خيال رکندي، دستور ۾ اها به ڪنجائش آهي، ته صوبي جي درخواست تي انهن تي به مکيه اختيار صوبن کي سونپيا ويندا. مرڪزي قانون سازيءَ جي اختيار جو دائرو ڳوٺن تي محدود رهندو، جيڪو دستور ۾ خاص طور ڄاڻايل آهي. 1962ع واري دستور مطابق ڪن خاص حالتن ۾ صوبي لاءِ قانون سازيءَ جو جيڪو اختيار مرڪزي قانون سازيءَ کي ڏنو ويو هو، سو به ختم ڪيو ويو آهي. هينئر مرڪزي قانون ساز اسيمبليءَ تڏهن اهڙو ڪم هٿ ۾ ڪندي، جڏهن ڪو صوبو يا صوبا کيس درخواست ڪندا. مالي کاتي ۾ ٽئڪسن وغيره جا پڪا اختيار به صوبن ڏانهن منتقل ڪيا ويا آهن. باقي خاص حالتن بابت جهڙوڪ: پرڏيهي واپار، پرڏيهي امداد، صوبن لاءِ امداد، صوبن وچ ۾ واپار وغيره بابت آئون ڪنهن قدر پوءِ ڳالهائيندس.

خودمختيار ادارا

1970ع واري اولهندي پاڪستان کي ختم ڪرڻ واري حڪم مطابق، ملڪ جي اولهندي حصي ۾ ڇهه خودمختيار ادارا قائم ڪيا ويندا، جن کي هلائڻ جو اختيار چئن صوبن پاران صدر کي رهندو. ان کي عمل ۾ آڻڻ لاءِ هڪ

سال اندر انهن مان ٽن ڪارپوريشنن کي ختم ڪري، سندن فرض چئن صوبن ڏانهن منتقل ڪيا وڃن. اُهي خودمختيار ادارا آهن: زرعي ترقياتي ڪارپوريشن، ندين ڪارخانن جي ڪارپوريشن ۽ گڏيل سيمينٽ ڪمپني. اولهندي حصي جي گڏيل مفاد خاطر چئن صوبن جي ريلوي، واپدا ۽ اولهندي پاڪستان جي ڪارخانن جي ترقياتي ڪارپوريشن لاءِ هيءُ حڪمنامو ڪم ايندو، جنهن جو دائرو محدود هوندو.

ٻاهريون حملو

دستور مطابق، مرڪز کي ٻاهرئين حملي ۽ اندروني ڏڦيٽ کان صوبن کي بچائڻ جي جوابداري، مرڪز جي هوندي، ۽ اُن خاطر جيڪو عمل ڪرڻو پوندو، سو دستور مطابق هوندو. هن جوابداريءَ کي پوري ڪرڻ لاءِ خاص قدم کڻڻ جي گنجائش رکڻ ڏاڍي ضروري سمجهي وئي آهي. هڪ ته جڏهن مرڪزي حڪومت کي پڪ هجي، ته صوبائي حڪومت دستور مطابق نٿي هلي سگهي، تڏهن مرڪزي حڪومت صوبي جي گورنر کي چوي، ته هو صوبائي حڪومت جا سڀ اختيار پاڻ سنڀالي. پر اهڙيءَ حالت هڪ سال کان وڌيڪ قائم نه ڪري سگهي. ٻيو ته مرڪزي حڪومت کي صوبائي حڪومت مٿان اختيار تڏهن ٿيندو، جڏهن صوبي جي مالي حالت غير اطمینان بخش هوندي. اوهان کي خبر آهي، ته اهڙيون گنجائشون گهڻن ئي دستور ۾ هونديون آهن.

صوبائي خودمختياري

عوام ۾ ان سوال تي سخت بيچيني آهي، ته مرڪز ۽ صوبن جا لاڳاپا ڪهڙا هئڻ گهرجن ۽ صوبائي خودمختياري ڪيتري قدر هئڻ گهرجي. ملڪ جي عزت، وقار ۽ اتفاق کي خاص خيال ۾ آڻيندي دستور، صوبائي خودمختياريءَ جي ايتري اجازت ڏئي ٿو، جيتري وڌ ۾ وڌ ممڪن هجي. اُن جي نتيجي ۾ رڳو بيحد خاص ڳالهين مرڪز کي ڏنيون ويون آهن ۽ باقي سڀ صوبن کي.

مالي خودمختياري هڪڙو ضروري جزو آهي، صوبائي خودمختياريءَ جو. صوبن کي پنهنجي مالي وسيلن تي پورو پورو اختيار هئڻ گهرجي.

هن وقت روينيو جيڪو گهڻي قدر مرڪز جي هٿ ۾ آهي، ۽ صوبي کي ان تي تمام ٿورو اختيار آهي، تنهن سرشتي کي نئين دستور مطابق ڦيرايو ويو آهي. حد ٽپيل خيال رکندڙن جو چوڻ آهي، ته مرڪز کي ٽئڪس مڙهڻ جو ڪو اختيار نه هجي. اها ڳالهه ظاهر آهي، ته نه قبول ٿيڻ جوڳي آهي، چو ته جيڪڏهن مالي خودمختياري صوبن لاءِ انتهائي ضروري آهي، ته اها مرڪز لاءِ پڻ بيحد ضروري آهي، ته جيئن مرڪز دستور مطابق پنهنجون جوابداريون پوريون ڪري سگهي.

ٽئڪس

هن وقت ٽئڪس جا جيڪي ذريعا صوبن کي آهن، انهن سان گڏ هيٺيان وڌيڪ ذريعا صوبن کي منتقل ڪيا ويندا:

(1) سيلز ٽئڪس (وڪري وارو)؛

(2) سڀ ايڪسائيز ڊيوٽيون؛

(3) جائداد وغيره جا ٽئڪس؛ ۽

(4) سوڪڙين وارا ٽئڪس.

مٿي ڄاڻايل ٽئڪس سميت، هيٺيان ٽي ٽئڪس مرڪز گڏ ڪندو، پر اها رقم صوبن ڏانهن منتقل ڪئي ويندي:

(1) ايڪسپورٽ ڊيوٽي؛

(2) ايڪسائيز ڊيوٽي ٺهيل جاءِ تي؛

(3) قدرتي گئس ۽ تيل وارو ٽئڪس.

ٻين لفظن ۾ مرڪز رڳو هيٺيا ٽئڪس پاڻ وٽ رکندو:

(1) آمدني، ڪارپوريشن ۽ دولت تي ٽئڪس؛

(2) ايڪسائيز ڊيوٽي رڳو هنن ٻن شين يعني پيٽرل ۽ پيٽرول جي مصنوعات؛

(3) ايڪسپورٽ ڊيوٽيءَ کانسواءِ باقي ڪسٽم ڊيوٽي.

خاص مالي منظوري

انهن وڏن مکيه ٽئڪسن جي ذريعي، جيڪي صوبن ڏانهن منتقل ڪيا ويا آهن، کانسواءِ دستور مطابق مرڪز کان گهٽ ترقي ڪندڙ علائقن کي خاص رقمون ڏنيون وينديون. اهي رقمون هر سال ستر ڪروڙ رپين کان گهٽ نه

هونديون، جنهن مان ڪسٽم ڊيوٽيءَ جي ڪل گڏيل رقم مان جيڪي اوڀرندي پاڪستان ۾ گڏ ٿي هوندي يا ان کان به مٿي (جيڪا به وڌيڪ بيهي)، سن ڪروڙ رپيا، اوڀرندي پاڪستان کي سونپيا ويندا. هر هڪ صوبي سرحد ۽ بلوچستان کي به پنجن ڪروڙن رپين کان گهٽ نه ڏنا ويندا.

حڪومت، اوڀرندي پاڪستان کي خاص رقم سندس صوبي کي ترقي وٺائڻ لاءِ ڏيندي. اندازي مطابق اٽڪل هڪ سؤ ٽيهه ڪروڙ رپيا اوڀرندي پاڪستان مان، هر سال مرڪزي ٽنڪسن ذريعي گڏ ٿيندا. دستور ۾ گنجائش رکي وئي آهي، جنهن مطابق هڪ سؤ ٽيهه ڪروڙ رپين مان جيڪي اوڀرندي پاڪستان مان مليا هوندا، هڪ سؤ ڪروڙ رپيا اوڀرندي پاڪستان کي ڏنا ويندا. ان جو مطلب اهو ٿيو، ته رڳو ٽيهه ڪروڙ رپيا اوڀرندي پاڪستان جا مرڪز کي ملندا، يا ڪڍي ايئن چئجي، ته هاڻوڪي مرڪز جي خرچ جو رڳو پنج سيڪڙو. ان مان ظاهر آهي، ته هي دستور، اوڀرندي پاڪستان کي ڪافي مالي امداد ڏيندو.

هينئر دستور ۾ باقاعدي هر صوبي لاءِ مقرر ڪيل رقم ڏيکاري وئي آهي، تنهنڪري ڪميشن جي مقرر ڪرڻ، ته جيئن اها مختلف وقتن تي جائزو وٺي، جي ضرورت نه پوندي.

گڏوگڏ دستور ۾ اها به گنجائش رکي وئي آهي، ته صوبا قرض به ڪڍي سگهن ٿا. تنهنڪري هر وقت مرڪز کي قرض ڏيڻ لاءِ رقم وڌائي پوندي. اوڀرندي پاڪستان کي ايترو به اختيار ڏنو ويو آهي، ته هو ٻيلي رقم کي وڌائي چوونجاهه سيڪڙو تائين پهچائي.

پرڏيهي امداد

پرڏيهي امداد جي صورت ۾، جيڪا ملڪ جي پرڏيهي پاليسيءَ جو هڪ حصو آهي، ظاهر آهي، ته اها سڄي ملڪ لاءِ امداد آهي. وري به اوڀرندي پاڪستان کي هر سال ۾ مليل پرڏيهي امداد جو چوونجاهه سيڪڙو ڏيڻ جي خاطري ڏني وئي آهي. انهن رقمن مان صوبن کي آزادي هوندي، ته هو ڪهڙن به خاص پروگرامن لاءِ خرچ ڪن.

پرڏيهي ملڪن جي نائي جي مٿاستا هتان جي نائي جي سخت مددگار آهي، تنهنڪري اها مرڪز جي ذميداري هوندي. تنهن هوندي به اوڀرندي ۽ اولهندي حصن ۾ جيتري پرڏيهي رقم گڏ ٿي هوندي، سا رقم اهي خاص ۽ گڏيل مفاد کي سامهون رکي واپرائي سگهندا.

صوبائي حڪومتون، ڏيساور جي واپار جو پروگرام جوڙي سگهنديون ۽ پرڏيهي نائو، جيڪو صوبن مائيو آهي ۽ ٻيا ضروري شرط سامهون رکي، پرڏيهي مال گهرائڻ جي پاليسي به جوڙي سگهندا. اولهندي پاڪستان کي پنهنجن صوبن کي سامهون رکي بندوبست ڪرڻو پوندو. بهرحال، جيئن ته ڏيساور سان واپار هڪ پرڏيهي پاليسيءَ جو اُتت حصو آهي، تنهنڪري صوبن لاءِ به پاليسيءَ جو ڍانچو مرڪز کي ٺاهڻو پوندو، جنهن مطابق صوبا ڏيساور جو واپار ڪندا.

اهڙيءَ طرح جهڙوڪ سٽيءَ جو واپار اوڀرندي پاڪستان ڏانهن ۽ عام شين جو واپار اولهندي پاڪستان کي سونپڻ جا انتظام ڪيا ويندا. اوڀرندي پاڪستان جا واپاري نمائندا، پرڏيهي ملڪن ۾ مرڪز جي منظوريءَ سان مقرر ڪيا ويندا.

صوبن وچ ۾ واپار

هڪڙو بورڊ جوڙيو ويندو، جيڪو صوبن وچ ۾ واپار جا قاعدا ۽ ضابطا جوڙيندو. ان بورڊ ۾ سڀني صوبن جا نمائندا شامل هوندا، جن مان اڌ ميمبر اوڀرندي پاڪستان جا هوندا. صوبن جي درخواست تي اهو بورڊ ان مسئلي کي سلجھائيندو، جيڪو مسئلو صوبن طرفان اڳتي آندو ويندو. اهڙيءَ طرح صوبن کي اطمينان رهندو، ته صوبن وچ ۾ واپار سٺو ۽ فائدي ۾ هلي پيو.

جيتوڻيڪ ملڪي سڪو مرڪز جي ماتحت رهندو، ۽ اسٽيٽ بئنڪ آف پاڪستان ان جي سنڀال ڪندي، تنهن هوندي به ٻين بئنڪن جي قومي تحويل ۾ وٺڻ سان به ”رڙو“ بئنڪون جوڙيون وينديون، جن مان هڪ اولهندي ۽ ٻي اوڀرندي پاڪستان ۾ هوندي. صوبائي حڪومتن کي انهن رڙو بئنڪن ۾ پوري پوري نمائندگي ملندي. اهي رڙو بئنڪون پنهنجن حدن ۾ واپاري بئنڪن

مٿان هونديون ۽ پاڪستان جي اسٽيٽ بئنڪ جي مقرر ڪيل قانونن ۽ طريقن هيٺ آهي پنهنجون پاليسيون جوڙينديون.

رٿابنديءَ جي حالت ۾ صوبن کي اجازت هوندي، ته اهي ملڪي ۽ پرڏيهي ذريعن کي سامهون رکي، پنهنجون ترقياتي رٿائون جوڙين. اهڙين رٿائن کي، جيڪي صوبا جوڙيندا، مرڪز انهن کي آخري شڪل ڏيندو. اهڙيءَ طرح صوبن لاءِ جوڙيل مرڪزي ترقياتي ڪم ڪندڙ پارٽي ۽ قومي اقتصادي ڪائونسل کي ختم ڪيو ويندو. تنهنڪري صوبائي حڪومتن کي پورو پورو اختيار هوندو، ته ترقياتي رٿائون پنهنجي مرضيءَ موجب ٺاهين.

چونڊن جو طريقو

جيتري قدر چونڊ جي طريقيڪار جو تعلق آهي، ته آئون چوان ٿو، ته سڀ اسيمبليون آهي هونديون، جيڪي بالغ راءِ ڏيندڙن جي بنياد تي چونڊجي اينديون. قانوني ڍانچي ۽ دستور مطابق اهو سرشتو هلندو رهندو. انهن اسيمبلين سان هڪ ماڻهو هڪ ووٽ وارو طريقو لاڳو رهندو. بهرحال، سينيٽ جي چونڊ، صوبائي اسيمبليون منتقليءَ واري ووٽ ذريعي ڪنديون. اهڙيءَ طرح وڌيڪ نمائندگي پارٽيءَ واري ووٽ کان وٺي سگهي.

اسلامي ادارا

آئون ٻڌائڻ گهران ٿو، ته دستور ۾ گنجائش رکي وئي آهي، جنهن مطابق صوبائي يا تعصبي بنيادن تي سياسي جماعتن کي ننڍي سگهيو. آئون هي سڏارو بهتر پارليامينٽري طريقي لاءِ ضروري سمجهان ٿو، ۽ اهو سڏارو قومي مفاد ۾ آهي، جيڪو ايندڙ چونڊن ۾ به ڪم ايندو رهندو.

اڳين دستور هيٺ جيڪي اسلامي ادارا جوڙيل آهن، سي برقرار رهندا ۽ گڏوگڏ جيڪڏهن صوبائي حڪومت درخواست ڪندي، ته اسلامي ريسرچ اداري جون شاخون به صوبن ۾ جوڙيون وينديون. پاليسيءَ مطابق اسلامي معاملن کي وڌيڪ مضبوط بنايو ويو آهي.

پڇاڙيءَ ۾ ٻڌائڻ گهران ٿو، ته پوري ملڪ ۾ به گاديءَ جا هنڌ هوندا،

هڪڙو اسلام آباد ۽ ٻيو ڊاڪا. ۽ اها وضاحت ختم ڪئي وئي آهي، جنهن ۾ ڄاڻايل هو، ته ڊاڪا جي ٻئي نمبر گاديءَ جي حيثيت هوندي. هينئر هر هڪ گاديءَ کي ترقي وٺرائڻ تي زور ڏنو ويو آهي، ته جيئن ٻنهي هنڌن تي مرڪزي حڪومت جا ڪم سولائيءَ سان ٿي سگهن. مکيه پارليامينٽ جي جاءِ ڊاڪا هوندي.

اهي مکيه ڳالهيون نئين دستور جون آهن ۽ ان جون ڇپرايل ڪاپيون 20 ڊسمبر تي دستياب ٿينديون. قومي مفاد کي سامهون رکي مون حيدرآباد جي صوبائي خودمختياري ڏني آهي. مون عوام جي خواهش کي حيدرآباد جو وزن ڏنو آهي، ۽ اُن کان وڌيڪ ممڪن ئي نه آهي.

صوبائي خودمختياري ضروري آهي ۽ اها ڏني وئي آهي، پر ظاهر آهي ته ان حد کان وڌيڪ واريءَ حالت ۾ ملڪ جي ٽڪرا ٽڪرا ٿيڻ جي نشاني آهي. آئون محسوس ڪريان ٿو، ته هي دستور صوبائي خودمختياريءَ لاءِ هڪڙو جرڻمند دستور آهي. اهو گهڻو ڪري ڪنهن ٻئي دستور کان ان معاملي ۾ گهڻو اڳتي آهي. پر جيئن ته اسان جا مسئلا هڪجهڙا آهن، تنهنڪري اسان جي ملڪ کي جيڪي مسئلا درپيش آهن، تن لاءِ اسين گڏجي جرڻمندائو حل ڳوليون.

مون کي اميد آهي ۽ آئون دعاگو آهيان، ته هي دستور اسان جي پاڻ ۾ بي اعتمادِي ۽ اڻ بڻت کي ختم ڪري، اسان ۾ هن وقت جيڪي صلاحيتون ۽ قوتون ڳجهيون آهن، تن کي نئين جذبي سان وڌيڪ طاقتور ۽ اڃاگر بنائي. پاڪستان پائنده باد.

1973ع جو آئين

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

اسلامي جمهوريه پاڪستان جو دستور

(12 اپريل، 1973ع)

مهاڳ

جيئن ته سڄي دنيا تي طاقتور الله جي حڪومت آهي ۽ پاڪستان جي ماڻهن کي سندس طرفان مقرر ڪيل حدن اندر، جا هڪ مقدس امانت آهي، اختيار (اقتدار) استعمال ڪرڻو آهي؛

۽ جيئن ته پاڪستان جي ماڻهن جو ارادو آهي ته اهي انتظام (جوڙجڪ) قائم ڪن- جنهن ۾ رياست (حڪومت) يا سرڪار، ماڻهن جي چونڊيل عيوضين جي معرفت پنهنجي طاقت ۽ اختياري استعمال ڪري؛

جنهن ۾ دين اسلام طرفان واضح ڪيل جمهوريت جي اصولن، آزادي، مساوات (هڪجهڙائي)، رواداري ۽ سماجي انصاف تي پوري طرح عمل ڪيو وڃي؛

جنهن ۾ مسلمانن کي پنهنجي انفرادي ۽ اجتماعي زندگيءَ جي دائري کي اسلام جي تعليم ۽ گهرجن مطابق، جيڪي قرآن پاڪ ۽ سنت موجب ٺاهيل آهن، آڻجي؛

جنهن ۾ اقليتن لاءِ جوڳو بندوبست ڪيو وڃي ته اهي پنهنجي مذهبن جي پيروي ۽ انهن تي عمل ڪن ۽ پنهنجي ثقافت کي ترقي وٺائين؛

جنهن ۾ اهي علائقا جيڪي هن وقت پاڪستان ۾ شامل آهن يا جن پاڪستان سان الحاق ڪيو آهي ۽ ٻيا اهڙا علائقا، جيڪي هن کان پوءِ

پاڪستان ۾ شامل ٿين يا الحاق ڪن، سڀني گڏجي وفاق ٺاهين ۽ ان ۾ يونٽ (Unit) پنهنجي مقرر ڪيل حدن، سندن اختيارين تي پيل ضابطن (پابنديون/روڪ) موجب، خودمختيار رهندا؛

جنهن ۾ (ماڻهن جي) بنيادي حقن، درجي جي برابري، قانون اڳيان موقعو، سماجي، سياسي، اقتصادي انصاف، ڳالهائڻ جي آزادي، تقرير (بيان)، اعتقاد، مذهب، عبادت، گڏجاڻي، قانون ۽ انساني اخلاق جي حدن اندر ضمانت هجي؛

جنهن ۾ اقليتن، پڻي پيل ۽ مظلوم طبقن جي جائز مفادن (فائدن) جي حفاظت لاءِ جوڳو بندوبست ڪيل هجي؛

جنهن ۾ عدليه جي خودمختياري جي حفاظت ڪئي وڃي؛

جنهن ۾ وفاق جي علائقيي سالميت، ان جي آزادي ۽ ان جي سڀني حقن، زمين، سمنڊ ۽ هوا تي بادشاهي حقن جي حفاظت ڪئي وڃي.

انهيءَ لاءِ ته جيئن پاڪستان جا ماڻهو خوشحال ٿين ۽ دنيا جي قومن ۾ پنهنجو جائز ۽ عزتدار درجو حاصل ڪن ۽ عالمي امن، ترقي ۽ انسان ذات جي ترقي ۽ خوشحاليءَ ۾ پورو حصو وٺي سگهن؛

هاڻي انهيءَ ڪري، اسين پاڪستان جا ماڻهو، خدا ۽ ماڻهن جي آڏو پنهنجي ذميواري کان واقف ٿي، پاڪستان لاءِ ماڻهن طرفان ڪيل قربانين کان آگاهه ٿي، پاڪستان جي باني قاعداعظم محمد علي جناح جي اعلان مطابق ته پاڪستان اسلامي اصولن ۽ سماجي انصاف تي مبني جمهوري حڪومت هوندي؛

ظلم ۽ ڏاڍ جي خلاف ماڻهن جي ڪيل بي لوث جدوجهد سان حاصل ڪيل جمهوريت جي بقا خاطر؛

قومي ۽ سياسي ايڪي ۽ سالميت جي حفاظت واري ارادي جي انهيءَ جذبي سان نئين نظام جي معرفت، مساوات تي مبني سماج قائم ڪرڻ لاءِ؛

هن پٽاندڙ قومي اسيمبليءَ ۾ پنهنجي (چونڊيل) عيوضين معرفت هي دستور ٺاهي، اختيار ڪري، پاڻ کي ڏيون ٿا.

حصو پهريون

ديباچو (تمهيد)

1. جمهوريت ۽ اُن جا علائقا

(1) پاڪستان هڪ وفاقي جمهوريت هوندو ۽ ان جو نالو اسلامي جمهوريه پاڪستان هوندو ۽ هن کان پوءِ ان کي پاڪستان سڏيو ويندو.

(2) پاڪستان ۾ هي علائقا شامل رهندا:

(الف) بلوچستان، اتر اولھ سرحد، پنجاب ۽ سنڌ جا صوبا؛

(ب) اسلام آباد جو علائقو، جيڪو هن کان پوءِ وفاقي دارالحڪومت سڏبو؛

(ث) وفاق پاران انتظام هيٺ آيل قبائلي علائقا؛

(د) اهڙيون رياستون ۽ علائقا، جيڪي الحاق يا ٻي طرح پاڪستان ۾ شامل هجن يا ٿين.

(3) مجلس شوري (پارليامينٽ) نين قانونن سان رياستن يا ايراضين کي اهڙن شرطن ۽ حالتن موجب، جنهن کي صحيح سمجهي، وفاق ۾ شامل ڪري.

2. اسلام، پاڪستان ۾ سرڪاري مذهب رهندو

(الف) قرارداد مقاصد پڪي اقرارنامي جو حصو رهندو. قرارداد مقاصد ۾ ڏنل اصولن ۽ نھرائن کي جيڪي هن سان گڏ ڏنا ويا آهن، دستور جو پڪو ۽ پختو حصو بنايو ويو آهي ۽ اهو ان تي انهيءَ موجب اثر انداز رهندو.

3. استحصال جو خاتمو

حڪومت (سرڪار) هر نموني جي استحصال جي خاتمي جي ضمانت ڏيندي ۽ درجي به درجي هر هڪ (ماڻھو) لاءِ سندس صلاحيت موجب ۽ هر هڪ کي سندس ڪم موجب، بنيادي اصول جي پورائي ڪندي.

4. فردن جي حقن کي قانون مطابق نبيريو ويندو. وغيره

- (1) قانون جي حفاظت حاصل ڪرڻ ۽ قانون موجب هلت ڪرڻ، هر هڪ شهري جو اڻ ڌار ٿيل حق آهي پوءِ اهو ڪٿي به هجي، ۽ پڻ هر هڪ اهڙي ماڻهوءَ جو (ٿوري وقت لاءِ) پاڪستان جي اندر هجي.
- (2) خاص طرح:

- (الف) ڪوبه اهڙو قدر، جيڪو ماڻهوءَ جي زندگي، آزادي، بدن، ساک يا ملڪيت لاءِ هاجيڪار هجي، نه ڪنيو ويندو، پر قانون مطابق:
- (ب) ڪنهن به ماڻهوءَ کي انهيءَ (ڪم) کان نه روڪيو ويندو ۽ نه ڪا رنڊڪ وڌي ويندي، جيڪو قانون موجب منع ڪيل نه آهي، ۽
- (ث) ڪنهن به ماڻهوءَ کان اهڙو (ڪم) زبردستي نه ڪرايو ويندو، جيڪو قانون موجب، هو ڪرڻ لاءِ ٻڌل نه آهي.

5. ملڪ سان وفاداري، دستور ۽ قانون جي تابعداري

- (1) ملڪ سان وفاداري هر هڪ شهريءَ جو بنيادي فرض آهي.
- (2) دستور ۽ قانون جي تابعداري هر هڪ شهريءَ جو، پوءِ اهو ڪٿي به هجي، فرض آهي ۽ پڻ هر هڪ اهڙي ماڻهوءَ جو، جو پاڪستان جي اندر هجي.

6. وڏي (سنگين) غداري

- (1) ڪوبه شخص زبردستي يا طاقت جي ڏيکاءِ سان يا غير دستوري طريقن سان، دستور کي منسوخ ڪندو يا منسوخ ڪرڻ جي ڪوشش ڪندو، يا ان کي ڪيرائڻ يا برباد (ناس) ڪرڻ جي ڪوشش ڪندو، ته اهو وڏي غداري جو ڏوهاري ٿيندو.
- (2) ڪوبه شخص فقري (1) ۾ ذڪر ڪيل ڪمن ۾ واهر (مدد) ڪندو يا هتي ڏيندو ته اهو پڻ وڏي غداري جي ڏوهه جو مرتڪب ٿيندو.
- (3) مجلس شوريٰ (پارليامينٽ) قانون موجب، وڏي غداريءَ جي ڏوهارين جي سزا لاءِ، قانون مرتب ڪندي.

حصو ٻيو

بنيادي حق ۽ پاليسي (راج نيتي) جا اصول

7. رياست (حڪومت) جو مطلب

هن حصي ۾ جيستائين عبارت (مضمون) جو مطلب ٻي طرح هجي، رياست (حڪومت) جي معنيٰ آهي، وفاقي حڪومت، مجلس شوري (پارليامينٽ)، صوبائي حڪومت، صوبائي اسيمبلي ۽ پاڪستان ۾ اهڙيون مقامي يا ٻيون اختيارين، جيڪي قانون موجب، ڪنهن به ڍل يا محصول مڙهڻ جو اختيار رکنديون هجن.

باب پهريون - بنيادي حق

8. بنيادي حقن جي ابتر قانون رد رهندا

(1) اهڙو ڪوبه قانون يا رسم يا رواج، جنهن کي قانوني حيثيت حاصل هجي، اهو جيڪڏهن هن باب ۾ نافذ ڪيل حقن سان موافقت نٿو رکي ته اهو انهيءَ اختلاف جي حد تائين رد رهندو.

(2) حڪومت (رياست) ڪوبه اهڙو قانون نه ٺاهيندي، جيڪو نافذ ڪيل حقن کي ختم ڪري، يا ان ۾ گهٽتائي آڻي، ۽ ڪوبه اهڙو ٺهيل قانون، جيڪو هن فقري (Clause) جي ابتر آهي، اهو به اوتري انحرافي (اختلاف) جي حد تائين، رد رهندو.

(3) هن قلم ۾ ڏنل ٺهراءُ (هينين سان) لاڳو نه رهندا:

(الف) اهڙو قانون، جيڪو مسلح افواج جي فردن يا پوليس جي فردن بابت آهي يا اهڙن ٻين لشڪرن بابت آهي، جن کي عوامي امن برقرار رکڻ جو ڪم سونپيل آهي، جنهن ۾ اهي پنهنجا فرض چڱي طرح ادا ڪن يا پاڻ ۾ انتظام برقرار رکي سگهن.

(ب) کي به اهڙا:

- (i) قانون جيڪي پهرئين شيڊول (ضميمي) ۾ مذڪور آهن ۽ شروع ٿيندڙ ڏينهن کان اڳ عمل ۾ هئا يا ساڳئي ضميمي ۾ ڏيکاريل ڪنهن به قانون هيٺ ترميم ٿيل هجن (درست ڪيل هجن).
- (ii) ٻيا قانون جيڪي پهرئين شيڊول (ضميمي) جي پهرئين پاڻي (حصي) ۾ مذڪور آهن.

ڪوبه اهڙو قانون يا ان جو ڪوبه فقرو انهيءَ سبب جي ڪري رد نه رهندو ته اهو قانون يا فقرو، هن باب ۾ ڏنل ڪنهن فقري جي ابتڙ آهي يا خلاف آهي.

(4) فقري (3) جي (ب) پئراگراف ۾ جيڪي به ڏنل آهي، ان هوندي به شروع واري ڏينهن کان ٻن سالن اندر، مناسب قانون سازي رستي (پهرئين ضميمي جي ٻئي حصي) ۾ ذڪر ڪيل قانونن کي هن باب ۾ عائد ڪيل حقن سان موافقت ۾ آندو ويندو.

پير مناسب قانون ساز (اسيمبلي) قرارداد وسيلي، ٻن سالن جي (مقرر ڪيل) مدي کي ڇهن مهينن جي وڌيڪ مدي تائين وڌائي سگهي ٿي.

سمجهاڻي: ڪنهن به قانون لاءِ جيڪڏهن مجلس شوري (پارليامينٽ) مناسب قانون ساز آهي، ته پوءِ اهڙي قرارداد، قومي اسيمبليءَ جي قرارداد هوندي.

(5) هن باب ۾ ڏنل حقن کي دستور ۾ بيان ڪيل ففرن کان سواءِ معطل / رد نٿو ڪري سگهجي.

9. شخصي حفاظت (سلامتي)

ڪنهن به شخص کان سندس حياتي (زندگي) يا آزادي کسي نٿي سگهجي، پر قانون موجب.

10. گرفتاري ۽ نظربنديءَ جو بچاءُ

(1) ڪوبه شخص، جيڪو گرفتار ڪيو ويو آهي، حفاظت ۾ نظربند نٿو رکي سگهجي، جيستائين کيس جيترو جلد ٿي سگهي، اهو ٻڌايو نه وڃي ته کيس ڪهڙن سببن جي ڪري گرفتار ڪيو ويو آهي، ۽ نه وري کيس انهيءَ حق کان محروم رکي سگهجي ٿو ته هو پنهنجي مرضيءَ موجب بچاءُ لاءِ وڪيل سان صلاح مشورو ڪري سگهي.

(2) هرڪو اهو شخص، جنهن کي گرفتار ڪري نظر بند ڪيو ويو آهي، ان کي گرفتار ڪرڻ کان 24 ڪلاڪن جي اندر مئجسٽريٽ جي آڏو پيش ڪرڻو آهي ۽ ان ۾ اهو وقت شامل رهندو جيڪو گرفتاريءَ جي جاءِ کان وٺي ويجهي ۾ ويجهي مئجسٽريٽ جي ڪورٽ تائين، سفر لاءِ لازمي سمجهيو وڃي ۽ ڪنهن به اهڙي شخص کي مئجسٽريٽ جي اختيارِي کان سواءِ ذڪر ڪيل مدي کان وڌيڪ نظر بند نٿو رکي سگهجي.

(3) پر پهرئين ۽ ٻئي فقري ۾ بيان ڪيل اهڙي شخص سان، اهو (قانون) لاڳو نه رهندو، جيڪو ڪنهن روڪيندڙ (Preventive) قانون هيٺ گرفتار ڪري نظر بند ڪيو ويو آهي.

(4) ڪوبه قانون روڪيندڙ نظر بندي لاءِ نه ٺاهيو ويندو، پر اهڙن ماڻهن کي منهن ڏيڻ لاءِ، جيڪي پاڪستان يا ان جي ڪنهن حصي جي وحدت (ايڪي) يا ان جي سالميت يا پاڪستان جي پرڏيهي معاملن يا امن عامه، سيڏي سامان جي رسائي، خدمتن (نوڪر شاهي) جو برقرار رهڻ، جي خلاف ڪنهن به نموني ڪو هرج (نقصان) رسائيندڙ ڪم ڪندا، پر ڪوبه اهڙو قانون ڪنهن به شخص کي تن مهينن کان وڌيڪ نظر بند رکڻ جو اختيار نه رکندو، جيستائين ڪم معقول رويو (نظر ثاني) بورڊ انهيءَ مدي اندر تهمتي کي شخصي طور ٻڌڻ جو موقعو نه ڏي. ۽ سندس معاملي تي نظر ثاني ڪري رپورٽ نه ڪري ته سندس راءِ ۾ اهڙي نظر بنديءَ جو ڪافي جواز آهي ۽ جيڪڏهن نظر بنديءَ جو مدو انهيءَ (تن مهينن) مدي کان پوءِ وڌيو ويو آهي ته جيستائين معقول رويو (نظر ثاني) بورڊ، سندس معاملي تي نظر ثاني ڪري، هر هڪ تن مهينن جي مدي اندر رپورٽ ڪري ته، سندن راءِ موجب هن جي نظر بنديءَ جو ڪافي (سبب) ڪارڻ موجود آهي.

سمجهاڻي 1: هن قلم ۾ معقول رويو (نظر ثاني) بورڊ جو مطلب آهي:

(1) انهيءَ شخص لاءِ جيڪو ڪنهن وفاقي قانون هيٺ نظر بند ڪيو ويو آهي، اهڙو بورڊ جيڪو پاڪستان جي چيف جسٽس (مڪيه جج) طرفان مقرر ڪيل هجي، جنهن ۾ هڪ چيئرمين (مير مجلس) ۽ ٻه ٻيا شخص هجن ۽ انهن مان هر هڪ سپريم ڪورٽ (عدالت عظميٰ) يا هاءِ ڪورٽ (عدالت عاليه) جو جج هجي يا جج ٿئي رهيو هجي.

(2) ان شخص لاءِ جيڪو ڪنهن صوبائي قانون موجب نظربند ڪيو ويو آهي، اهڙو بورڊ جيڪو متعلقہ (لاڳو) هاءِ ڪورٽ جي چيف جسٽس طرفان مقرر ڪيل هجي، جنهن ۾ هڪ چيئرمين ۽ ٻه ٻيا شخص هجن جن مان هر هڪ هاءِ ڪورٽ جو جج هجي يا جج ٿي رهيو هجي.

سمجهاڻي 2: رويو (نظرثاني) بورڊ جو رايو (فيصلو) ميمبرن جي گهڻائي (اڪثريت) جي راءِ سان شرطن تي ظاهر ڪيو ويندو.

(5) جڏهن ڪوبه شخص ڪنهن اهڙي روڪيندڙ قانوني فقرن مطابق نظربند ڪيو وڃي ته اها اختياري جيڪا اهڙو (نظربندي) حڪم جاري ڪري انهيءَ نظربندي جي (15 ڏينهن اندر) ان شخص کي انهن سببن کان واقف ڪندو، جن جي ڪري حڪم نامو جاري ڪيو ويو آهي ۽ پڻ کيس جيترو جلد ٿي سگهي (اوترو) موقعو فراهم ڪندو ته هو انهيءَ حڪم نامي جي خلاف عرضداشت (گذارش) ڪري سگهي.

پر حڪم جاري ڪندڙ اختياري انهن حقيقتن کي ظاهر ڪرڻ کان انڪار ڪري سگهي ٿي، جن کي ظاهر ڪرڻ، انهيءَ اختيار جي راءِ ۾ عوامي فائدي (Public Interest) جي خلاف آهي.

(6) حڪم جاري ڪندڙ اختياري، معقول رويو (نظرثاني) بورڊ کي کيس (معاملي) بابت، اهي سڀ دستاويز (ڪاغذ) رسائيندي، جيستائين ڪم متعلقہ حڪومت جي سيڪريٽري طرفان صحيح ڪيل اهڙو سرٽيفڪيٽ (سند) پيش نه ڪيو وڃي، جنهن ۾ اهو ڏيکاريل هجي ته دستاويز پهچائڻ عوام جي مفاد خلاف آهي.

(7) ڪوبه شخص جنهن کي قانون هيٺ جاري ڪيل حڪم نامي هيٺ نظربند ڪيو ويو آهي، ان کي پهرين نظربندي جي (پهرين) ڏينهن کان 24 مهينن جي اندر 8 مهينن جي ٽوٽل عرصي کان وڌيڪ نظربند نه رکڻو آهي، جيڪڏهن سندس هلت عوامي امن لاءِ هاجيڪار آهي، ٻي صورت ۾ ان جو مدو 12 مهينن تائين هوندو.

پر هي فقرو اهڙي ڪنهن ماڻهوءَ (شخص) سان لاڳو نه رهندو، جيڪو (ملڪ) دشمن طرفان بيهاريل آهي يا ان جي هدايت تي عمل يا ڪم ڪري

رهيو آهي يا هو پاڪستان يا ان جي ڪنهن حصي جي بچاءِ، وحدت ۽ سالميت جي خلاف هاجيڪار هلت هلي رهيو آهي، يا (اهڙو) ڪم ڪري رهيو آهي يا اهڙي ڪم جي ڪوشش ڪري رهيو آهي جيڪو (ڪنهن) وفاقي قانون موجب قوم (ملڪ) دشمن آهي يا اهڙي سنگت (انجمن) جو ميمبر (فرد) آهي، جنهن جو مول مقصد (پاڪستان جي) قوميت خلاف آهي يا هو اهڙين ڪاررواين ۾ رڌل آهي.

(8) معقول رويو (نظر ثاني) بورڊ، نظربند ٿيل ماڻهوءَ جي نظربنديءَ جي جاءِ جو تعين ڪندي ۽ سندس ڪٽنب جي (کاڌ خوراڪ لاءِ) مناسب پتو مقرر ڪندي.
(9) هن فقري ۾ ڏنل (قانون) اهڙي شخص سان لاڳو نه رهندو، جيڪو في الحال (في الوقت) ڌاريو دشمن آهي.

11. غلامي (ٻانهپ) زبردستي پورهيو وغيره منع آهي.

(1) غلامي جو ڪو وجود ڪونهي ۽ منع ٿيل آهي. ڪوبه قانون، ڪنهن به ريت ان جي اجازت يا ان جي ڪنهن به صورت (شڪل) کي، پاڪستان ۾ رائج ڪرڻ جي سهوليت مهيا نه ٿو ڪري سگهي.

(2) زبردستي پورهئي جاسپڻي نمونا ۽ ماڻهن جو واپار (برده فروشي) منع آهي.

(3) 14 سالن کان گهٽ عمر واري ڪنهن به ٻار کي ڪنهن به ڪارخاني ۾ يا ڪاڻ ۾ يا ٻئي (ڪنهن) جو ڪي واري ڪم (ڌنڌي) تي نٿو بيهاري سگهجي.

(4) هي قلمر (انهيءَ) لازمي سروس (نوڪري) تي اثر انداز نه رهندو، جيڪو:

(الف) اهڙو ماڻهو ڪنهن قانون هيٺ ڪيل ڏوهه لاءِ سزا کاتي رهيو آهي.

(ب) يا اها (نوڪري) ڪنهن قانون موجب عوامي فائدي لاءِ آهي.

پر شرط آهي ته ڪابه لازمي سروس (نوڪري) نه سنگدل (ظالماڻي) نموني

جي هوندي ۽ نه وري اها انساني عظمت جي خلاف هوندي.

12. گڏريل سزا جي خلاف بچاءِ (حفاظت)

(1) ڪوبه قانون ڪنهن به شخص کي سزا ڏيڻ جي اختيار تي نه ڏيندو:

(الف) جيڪو ڪم يا غفلت ان وقت جڏهن اهو ڪم ڪيو ويو هو يا غفلت

ڪئي ويئي هئي، قانون موجب سزا (ڏيڻ) جي لائق نه هو.

(ب) ڪو ڏوهه جنهن جو ڏنڊ (چٽي) انهيءَ ڏنڊ (سزا يا چٽي) کان مختلف آهي يا گهڻو آهي، جيڪو قانون موجب ان ڏوهه لاءِ، ڏوهه ڪرڻ وقت مقرر ڪيل هو.

(2) فقري 1 يا قلم 270 ۾ بيان ڪيل (قانون) 23 مارچ 1956ع کان وٺي ڪنهن به وقت پاڪستان ۾ نافذ ڪيل دستور کي منسوخ ڪرڻ يا بدلائڻ (بگاڙڻ) لاءِ قانون سازي جي ڪنهن به ڪم سان لاڳو آهي (جيڪو هڪ ڏوهه آهي).

13. ٻئي (بيٺي) سزا ۽ پاڻ تي الزام هڻڻ خلاف بچاءُ (حفاظت) ڪنهن به ماڻهوءَ کي:

(الف) ساڳئي ڏوهه لاءِ هڪ کان وڌيڪ ڀيرو مقدمو نه هلايو ويندو ۽ نه وري ساڳئي ڏوهه لاءِ هڪ کان وڌيڪ ڀيرا سزا ڏيئي سگهجي ٿي.
(ب) جيڪو ڪنهن ڏوهه جو ملزم (جوابدار) آهي، کي مجبور نه ڪيو ويندو ته هو پنهنجي خلاف شاهد ٿئي (شاهدي ڏي).

14. ماڻهوءَ جي عظمت لازوال وغيره

(1) ماڻهوءَ جي عظمت ۽ قانون موجب سندس گهر جي خلوت، هٿ چُراند کان پاڪ رهندي.
(2) ڪنهن به ماڻهوءَ کان شاهدي چڪي وٺڻ (حاصل ڪرڻ) لاءِ ڪيس اذيت (ايڏاءُ يا عذاب) هيٺ نه آندو ويندو.

15. چرپر جي آزادي وغيره

هر هڪ شهريءَ کي اهو حق رهندو ته هو پاڪستان ۾ ڪنهن هنڌ رهي ۽ عوامي مفاد لاءِ قانون طرفان نافذ ڪيل پابندي مطابق ڪٿي به وڃي سگهي، گهمي سگهي ۽ ان (پاڪستان) جي ڪنهن به حصي ۾ رهائش پذير ۽ آباد ٿي سگهي ٿو.

16. گڏجاڻيءَ جي آزادي

هر هڪ شهريءَ کي اهو حق رهندو ته هو عوامي (امن) فائدي لاءِ قانون موجب نافذ ڪيل پابندين هيٺ بنا اسلح (هٿيار) گڏجاڻي ڪري.

17. سنگت (منڊلي يا انجمن) جي آزادي

(1) هر هڪ شهريءَ کي اهو حق رهندو ته پاڪستان جي بادشاهي (حڪميت) يا سالميت يا عوامي امن يا اخلاق، جي فائدي لاءِ، قانون موجب نافذ ڪيل مناسب پابندين، موجب سنگت (انجمن) يا يونين (جماعت) جوڙي (يا ٺاهي).

(2) هر هڪ شهريءَ کي جيڪو پاڪستان جي نوڪري ۾ نه آهي (سرڪاري نوڪري) اهو حق رهندو ته هو پاڪستان جي بادشاهي ۽ سالميت جي فائدي لاءِ قانون موجب نافذ ڪيل پابندين موجب، سياسي جماعت ٺاهي يا ان جو ميمبر (فرد) ٿي ۽ انهيءَ قانون ۾ اهو به (بندوبست) ڏنل هجي ته وفاقي حڪومت اهو اعلان (ظاهر) ڪري ته سياسي جماعت جا وجود ۾ اچي چڪي آهي ۽ اها پاڪستان جي بادشاهي (حڪميت) يا سالميت جي خلاف سرگرم آهي (رڌل آهي) ته انهيءَ اعلان (ظاهر ڪرڻ) جي 15 ڏينهن اندر ان معاملي کي سپريم ڪورٽ آڏو رجوع ڪندي ۽ انهيءَ حوالي تي ان جو فيصلو آخري هوندو.

(3) هر هڪ سياسي جماعت قانون موجب، پنهنجي فنڊ (موڙي، چندي) وغيره جي منڍ جو حساب رکندي (ڏيندي).

18. واپار، ڌنڌي يا پيشي جي آزادي

هر هڪ شهريءَ کي، انهن لياقتن موجب، جيڪي ڪنهن به اهڙي قانون طرفان مقرر ڪيل هجن، اهو حق رهندو ته ڪوبه قانوني پيشو يا ڌنڌو اختيار ڪن يا ڪنهن به قانوني پيشي يا ڌنڌي کي هلائين.

پرهن آرٽيڪل ۾ ڏنل (قانون) هيٺين لاءِ روڪ نه پيدا ڪندو يا اثرانداز نه ٿيندو.

(الف) اهڙو قانوني انتظام، جيڪو ان ڌنڌي يا پيشي لاءِ ليسن (پروانو) سسٽم (سرشتي) هيٺ آهي.

(ب) اهڙو قانوني انتظام، جيڪو ان ڌنڌي، واپار يا صنعت لاءِ مفت رقابت جي مفاد ۾ هجي.

(ث) اهڙو واپار، ڌنڌو، حرفت (صنعت) يا خدمت جيڪا وفاقي حڪومت يا صوبائي حڪومت يا اهڙي ڪنهن حڪومت جي ضابطي هيٺ آيل

ڪارپوريشن (سندياتہ جماعت) ٻين ماڻهن سان پائيواري ۾ يا اڪيلي سر هلائيندڙ هجي.

19. تقرير جي آزادي وغيره

هر هڪ شهريءَ کي تقرير ۽ بيان جي آزادي رهندي ۽ اسلام جي عزت (واڪاڻ)، پاڪستان يا ان جي ڪنهن حصي جي وحدت، سلامتي يا بچاءَ، پرڏيهي ملڪن سان دوستي جي ناتن، امن عامه، فضيلت يا اخلاق، يا ڪورٽ جي بي ادبي يا اهڙي ڪنهن ڏوهه (ڪرڻ) يا اُڪسائڻ (هڻي ڏيڻ) متعلق قانون موجب عائد ڪيل پابندين هيٺ، پريس (چاپي) جي آزادي (پڻ) رهندي.

20. مذهب جي ادائگي ۽ مذهبي ادارن جي بندوبست (ڪرڻ) جي آزادي

قانون، امن عامه (عوامي امن) ۽ اخلاق جي دائري هيٺ:

(الف) هر هڪ شهريءَ کي اهو حق رهندو ته هو پنهنجي مذهب جي دعويٰ ۽ عمل ڪري ۽ ان جي تبليغ ڪري، ۽

(ب) هر هڪ ديني (مذهبي) جماعت ۽ ان جي هر هڪ فرقي کي اهو حق رهندو ته هو پنهنجا مذهبي ادارا قائم ڪري، انهن کي هلائي ۽ انهن جو انتظام ڪري.

21. ڪنهن به خاص مذهب جي خلاف محصول مڙهڻ جو بچاءُ

ڪنهن به ماڻهوءَ کان، خاص محصول زبردستي نه ورتو ويندو، جنهن جي وصولي سندس ذاتي مذهب کان سواءِ، ڪنهن ٻئي مذهب جي پرچار ۽ سنڀال تي خرچ ڪئي وڃي.

22. مذهبي نقطہ نگاہ کان تعليمي ادارن بابت بچاءُ (نگهباني)

- (1) ڪنهن به ماڻهوءَ کي، جيڪو ڪنهن تعليمي اداري ۾ حاضر رهي ٿو (وزير تعليم آهي)، ان کي اها مذهبي تعليم نه ڏني ويندي ۽ نه وري ان کي ڪنهن مذهبي رسم يا مذهبي عبادت (پوڄا) ۾ حاضر رهڻو پوندو، جيڪڏهن اها تعليم، رسم يا عبادت، سندس پنهنجي مذهب کان سواءِ ٻئي مذهب جي هوندي.
- (2) ڪنهن به مذهبي اداري بابت ڪنهن به محصول جي معافي يا رعايت ڏيڻ بابت، ڪنهن به فرقي (يا نيات) جي خلاف امتياز (فرق) نه ورتايو ويندو.

(3) قانون جي (حدن) اندر:

(الف) ڪنهن به مذهبي نيات، يا فرقي کي، سندن پنهنجي (خرچ تي) قائم ڪيل تعليمي اداري ۾ پنهنجي فرقي جي شاگردن کي سندن مذهب مطابق تعليم ڏيڻ کان نه روڪيو ويندو.

(ب) ڪنهن به شهري کي سرڪاري خرچ تي هلندڙ ڪنهن به تعليمي اداري ۾، نسل، مذهب، ذات يا ڄم جي جاءِ (جنم ڀومي) جي سبب ڪري، داخلا (ڏيڻ) کان انڪار نه ڪيو ويندو.

(4) هن آرٽيڪل ۾ ڏنل ڪنهن به سرڪاري اختيار کي ڪنهن به سماجي يا تعليمي طور پئتي پيل شهرين جي طبقي لاءِ، سندن ترقي لاءِ جوڳو بندوبست ڪرڻ کان نه روڪيندي.

23. ملڪيت لاءِ بندوبست

هر هڪ شهريءَ کي، دستور هيٺ پاڪستان جي ڪنهن به حصي ۾ قانون مطابق مفاد عامه (عوامي فائدي) جي مدنظر عائد ڪيل پابندين موجب، ملڪيت حاصل ڪرڻ (پاڻ وٺ)، رکڻ، نيڪال ڪرڻ جو حق رهندو.

24. ملڪيت جي حقن جي حفاظت

(1) ڪنهن به ماڻهوءَ کي قانون جي پوئواري کان سواءِ سندس ملڪيت کان محروم نه ڪيو ويندو (يا کائش ملڪيت نه ڪسي ويندي).

(2) ڪابه ملڪيت سرڪاري مطلب (ڪم) لاءِ قانون جي اختيار سان، جنهن ۾ ان لاءِ معاوضي جو بندوبست هجي يا جيڪو ان لاءِ معاوضي جي رقم مقرر ڪري، يا اهڙا اصول يا طريقا ٺاهي (مقرر ڪري) جنهن ۾ معاوضي جي رقم مقرر ڪئي وڃي ۽ ڏني وڃي، زبردستي حاصل نه ڪئي ويندي ۽ نه وري ان جو زبردستي قبضو ورتو ويندو.

(3) هن آرٽيڪل ۾ ڏنل (بيان ڪيل) هيٺين جي جائز هجڻ تي اثرانداز نه رهندو.
(الف) اهڙو قانون جنهن جي اجازت سان، زندگي، ملڪيت، يا صحت عامه جي خطري کي روڪڻ لاءِ ڪابه ملڪيت لازمي طور (زبردستي) حاصل ڪئي وڃي، يا

(ب) اهڙو قانون جنهن جي اجازت سان، ڪابه اهڙي ملڪيت حاصل ڪئي وڃي، جيڪا ڪنهن ماڻهو غلط طريقن سان يا خلاف قانون حاصل ڪئي هجي يا ان جي قبضي ۾ آئي هجي.

(ث) اهڙو قانون جنهن موجب ڪنهن اهڙي ملڪيت جو حاصل ڪرڻ، انتظام هلائڻ، نيڪال ڪرڻ، جا دشمن جي ملڪيت آهي، يا جنهن کي دشمن جي ملڪيت سمجهيو وڃي يا جيڪا متروڪ (Evacuee) پراپرٽي هجي (يا ڪنهن قانون موجب متروڪه پراپرٽي نه رهي هجي)، يا

(د) اهڙو قانون جنهن موجب حڪومت، مقرر ڪيل مڌي لاءِ، عوامي مفاد يا ان جي مناسب انتظام لاءِ ان جي مالڪ جي فائدي لاءِ، ڪنهن ملڪيت کي ڪڍي (يا قبضي هيٺ آڻي) يا ان جي انتظام هلائڻ جو بندوبست ڪري، يا

(ع) اهڙو قانون جنهن موجب ڪنهن به قسم جي ملڪيت، هيٺين مطلبن (ڪمن) لاءِ حاصل ڪئي وڃي:

(1) سڀني شهرين يا شهرين جي مخصوص طبقي کي تعليم ۽ طبي امداد (ڏيڻ لاءِ)؛ يا

(2) سڀني شهرين يا شهرين جي مخصوص طبقي کي عوامي سهوليت ۽ ٻيون اهڙيون خدمتون (جهڙوڪ) رستا، پاڻي، ناليون (گندي پاڻيءَ جون)، گئس يا بجلي جي فراهمي.

(3) اهڙن ماڻهن جي سنڀال لاءِ جيڪي بيروزگاري، بيماري، ڪمزوري يا پوڙهڻ (پيري) سبب پنهنجي سنڀال نٿا ڪري سگهن.

(ف) ڪوبه هلندڙ قانون يا ڪوبه اهڙو قانون جيڪو آرٽيڪل 253 جي پيروي ۾ ٺاهيو وڃي.

(4) هن آرٽيڪل ۾ بيان ڪيل ڪنهن به اهڙي قانون هيٺ مقرر ڪيل معاوضي (رقم) جو موزون هجڻ يا ٻي طرح (نه هجڻ) جو سوال (دعويٰ) ڪنهن به ڪورٽ ۾ نٿو ڪئي سگهي.

25. شهرين جي برابري

- (1) سڀ شهري قانون جي آڏو برابر آهن ۽ سڀني کي قانون طرفان هڪ جهڙي حفاظت رهندي.
- (2) فقط جنس جي بنياد تي ڪنهن سان به امتياز (فرق) نه رکيو ويندو.
- (3) هن آرٽيڪل ۾ بيان ڪيل (قانون) حڪومت طرفان ڪنهن اهڙي خاص بندوبست (قانون) کي روڪ نه ڪندو (يا اثر انداز نه رهندو) جيڪو عورتن ۽ ٻارن جي حفاظت لاءِ ڪيو وڃي.

26. عام (پبلڪ) جاين تي بنا فرق جي پهچ (رسٽ)

- (1) عام وندر يا گھمڻ جي جاين بابت جيڪي مذهبي مقصدن لاءِ رکيل نه هجن، ڪنهن به شهري کي نسل، مذهب، جنس، ڄم يا رهائش جي جاءِ سبب، اُتي وڃڻ يا گھمڻ لاءِ فرق (امتياز) نه رکيو ويندو.
- (2) فقري (1) ۾ ڏنل (قانون) حڪومت کي خاص ٺهراءَن وضع ڪرڻ لاءِ روڪ نه ڪندو، جيڪو زالن يا ٻارن لاءِ ٺاهيو وڃي.

27. نوڪرين (تقررين) ۾ امتياز خلاف بچاءُ

- (1) ڪنهن به شهري کي جيڪو، ٻي طرح (هونئن) پاڪستان جي ڪنهن به نوڪري (تقري) لاءِ لياقت رکندڙ هجي، ته ان کي نسل، مذهب، ذات، جنس، ڄم ۽ رهائش جي هنڌ، جي ڪري، انهيءَ نوڪري ڏيڻ ۾ امتياز نه رکيو ويندو (نوڪري ڏيڻ کان انڪار نه ڪيو ويندو).

پر شروع واري ڏينهن کان ويهن سالن جي عرصي اندر، ڪنهن طبقي يا ايراضي جي ماڻهن کي پاڪستان جي نوڪرين ۾ مناسب نمائندگي ڏيڻ لاءِ، آساميون (عهدا، نوڪريون) بچائي رکيون وينديون.

پر وري (وڌيڪ) انهن نوڪرين جي مفاد ۾، مخصوص عهدا ۽ نوڪريون، ٻنهي جنسن جي فردن لاءِ، بچائي رکيون وينديون، جيڪڏهن انهن عهدن يا نوڪرين جي فرضن ۽ ڪمن جي بجاءِ وري ٻي (زناني) جنسن جي فردن کان مناسب طريقي سان، سرانجام نٿي ٿي سگهي.

- (2) فقري (1) ۾ بيان ڪيل (قانون) ڪنهن به صوبائي حڪومت کي يا

صوبي جي ڪنهن مقامي يا پي اختياري کي، انهيءَ حڪومت يا اختياري هيٺ ڪنهن به عهدي يا نوڪري لاءِ اهڙا شرط مقرر ڪرڻ کان نه روڪيندي، ته هو انهيءَ مقرري (نوڪري) يا عهدي ۾ اچڻ کان اڳ گهٽ ۾ گهٽن ٽن سالن کان انهيءَ صوبي ۾ رهندڙ هجي.

28. ٻولي، رسم الخط، صورتخطي، ثقافت جي ضمانت آرٽيڪل 251 (جي پابندين) هيٺ شهرين جو ڪوبه حصو، جنهن کي مختلف ٻولي، رسم الخط (صورتخطي) يا ثقافت هجي، تن کي محفوظ ڪرڻ، ترقي وٺائڻ ۽ انهيءَ مقصد لاءِ قانون موجب ادارا قائم ڪرڻ جو حق رهندو.

باب ٻيو - پاليسي جا اصول

29. پاليسي (راج نيتي) جا اصول

(1) هن باب ۾ ڏنل اصولن کي راج نيتي (پاليسي) جا اصول سڏيو ويندو ۽ حڪومت جي هر هڪ انتظاميا (Organ) ۽ اختياري جي ۽ پڻ هر هڪ شخص جي، جيڪو انتظاميا ۽ اختياري پاران ڪم ڪري (سرانجام ڏئي) رهيو آهي، ذميواري رهندي، ته هو پنهنجي ڪارگذاري، انهن اصولن مطابق سرانجام ڏي، جيڪي انهيءَ انتظاميا يا اختياري متعلق هجن.

(2) ڪنهن به پاليسي جي خاص (مقرر ڪيل) اصول جي ادائگي جو مينسر وسيلن تي دارومدار هوندو، پر اصولن جي ادائگي وسيلن جي تابع هوندي.

(3) هر هڪ سال لاءِ، وفاقي معاملن بابت صدر ۽ صوبن جي معاملن بابت گورنر (والي)، پاليسي جي اصولن جي ادائگي بابت رپورٽ تيار ڪرائي، نئشنل (قومي) اسيمبلي ۽ جيئن هجي صوبائي اسيمبلي آڏو پيش ڪندو، ۽ قومي اسيمبلي ۽ جيئن هجي صوبائي اسيمبلي جي ڪارروائي جي قاعدن (Rules) ۾ اهڙا ٺهراءُ شامل ڪيا ويندا ته اهڙي رپورٽ تي نئشنل (قومي) اسيمبلي ۽ جيئن هجي، صوبائي اسيمبلي ۾ بحث ڪيو وڃي.

30. پاليسي (راج نيتي) جي اصولن بابت ذميواري

(1) حڪومت جي ڪنهن به انتظاميا يا اختياري يا ڪو شخص جيڪو ان

انتظاميا يا اختياري پاران ڪم سرانجام ڏيئي رهيو آهي، ان بابت اهو فيصلو ته پرنسپل آف پاليسي (پاليسي جي اصولن) مطابق آهي، حڪومت جي انهيءَ انتظاميا، اختياري يا متعلقہ شخص (ماڻهو) جي ذميواري آهي.

(2) ڪنهن به (ڪنيل) قدم يا قانون جو انهيءَ سبب ڪري ته اهو پاليسي (راج نيتي) جي اصولن مطابق نه آهي، پڇا نه ٿي سگهندي ۽ نه وري حڪومت يا حڪومت جي ڪنهن انتظاميا يا اختياري خلاف انهيءَ سبب ڪري قدم کنيو ويندو.

31. زندگيءَ جو اسلامي طريقو

(1) پاڪستان جي مسلمانن لاءِ اهڙا قدم کنيا ويندا، جن موجب اهي انفرادي ۽ اجتماعي طور پنهنجي زندگي، اسلام جي مکيه اصولن ۽ بنيادي عقيدن مطابق، ترتيب ۾ آڻين ۽ اهڙيون سهوليتون مهيا ڪري ڏيون وينديون جنهن موجب اهي زندگيءَ جو مطلب قرآن شريف ۽ سنت مطابق سمجهي سگهن.

(2) حڪومت جي اها ڪوشش هوندي ته اها پاڪستان جي مسلمانن لاءِ:

(الف) قرآن پاڪ ۽ اسلاميات جي تعليم لازمي ڪري ۽ عربي ٻوليءَ جي پڙهائي لاءِ سهوليت پيدا ڪري ۽ قرآن جي صحيح ۽ صاف ڇپائي ۽ پڌرائي جي ضمانت ڏي.

(ب) اسلام جي اخلاقي قدرن جي يگانيت (ايڪتا) ۽ ادائگي کي زور وٺائي (واڌارو آڻي).

(ث) زڪوة (عشر) اوقاف ۽ مسجدن کي برقرار رکڻ جو معقول انتظام ڪري.

32. مقامي خودمختيار ادارن جي ترقي

حڪومت متعلقہ ايراضيءَ مان چونڊيل نمائندن جي مقامي خودمختيار ادارن جي همت افزائي ڪندي ۽ اهڙن ادارن ۾ هارين، ڪمين ۽ عورتن کي خاص نمائندگي ڏني ويندي.

33. تنگ نظري ۽ ٻين ساڳين تعصبن جو خاتمو

حڪومت، شهرين ۾ تنگ نظري، نسلي، قبائلي، فرقيواراڻه ۽ صوبائي تعصب جو خاتمو آڻيندي (همت افزائي نه ڪندي).

34. قومي زندگيءَ ۾ عورتن جو ڀرپور حصو (شرڪت) اهڙا قدم کنيا ويندا ته جيئن عورتن کي قومي زندگيءَ جي سڀني دائرن ۾، ڀرپور حصي وٺڻ جي ضمانت هجي.

35. ڪٽنب (خاندان) جي حفاظت وغيره حڪومت، شادي، ڪٽنب، ماءُ ۽ ٻار جي حفاظت ڪندي.

36. اقليتن جي حفاظت حڪومت، اقليتن جي جائز حقن، واسطن ۽ انهن جي وفاقي ۽ صوبائي نوڪرين ۾ رواجي نمائندگي جي حفاظت ڪندي.

37. سماجي انصاف کي ترقي وٺرائڻ ۽ سماجي براين جي پاڙپڻ حڪومت:

(الف) خاص خبرداري سان، پڻتي پيل طبقن يا ايراضين جي تعليمي ۽ اقتصادي ناتن کي ترقي وٺرائيندي.

(ب) جهالت (ناخواندگي) کي ختم ڪندي ۽ ثانوي تعليم کي گهٽ ۾ گهٽ عرصي (مدي) اندر مفت ۽ لازمي ڪرڻ جو بندوبست ڪندي.

(ث) هنري (ڪاريگري) ۽ پيشه ورانه تعليم کي عام ڪندي ۽ لياقت جي بنياد تي اعليٰ تعليم کي سڀ ڪنهن جي پهچ اندر ميسر ڪندي.

(د) گهٽ خرچ سان جلد انصاف مهيا ڪندي.

(ع) اهڙو بندوبست ڪندي، جنهن موجب ڪم ڪرڻ (مزوري) جون انصاف تي ٻڌل دردمندانہ حالتون پيدا ڪيون وڃن، عورتن ۽ ٻارن کي سندن عمر يا جنس سان موافقت نه رکندڙ ڌنڌي ۾ نه لڳايو وڃي ۽ نوڪري جي حالت ۾ عورتن کي ويتر وقت فائدو ڏياريو وڃي (خرچ وغيره).

(ف) مختلف ايراضين جي ماڻهن کي تعليم، سکيا، ڀوک (ڪيتي)، ڪارخانن وغيره کي ترقي وٺرائڻ يا ٻين طريقن سان اهل بنائڻ ته جيئن اهي پاڪستان جي (سرڪاري) نوڪري سوڌو، قومي چرپر جي سڀني شڪلين (ڪمن) ۾ ڀرپور حصو وٺي سگهن.

- (ج) بدڪاري، جُوا، نقصانڪار دوائن (جو استعمال)، فحش ادب، لکڻون ۽ اشتهارن جي ڇپائي، پڌرائي، ڦهلاءَ، نمائش کي روڪيندي.
- (ح) ٻي طرح دوا لاءِ استعمال ٿيندڙ ۽ غير مسلمانن جي مذهبي مقصدن لاءِ ڪم اچڻ کان سواءِ، نشيدار شراب جو واهيو روڪيو ويندو.
- (خ) حڪومت جي انتظاميا کي de-centralize ڪرڻ ته جيئن ان جي ڌنڌي (ڪمن) ۾ عوام جي سولائي ۽ گهرجن جي پورائي لاءِ ترٽ نيڪال جي سهوليت ٿئي.

38. ماڻهن جي سماجي ۽ اقتصادي خوشحاليءَ جو واڌارو

حڪومت:

(الف) سڀني ماڻهن کي جنس، ذات، مذهب يا نسل جي ويڇي (رڪڻ) کان سواءِ خوشحالي جي ضمانت ڏيندي، انهن جي روزگار (زندگي) جي درجي (ڪمائي) ۾ واڌارو آڻيندي، ملڪيت کي هڪ هنڌ (ٿورن ماڻهن وٽ) جمع ٿيڻ نه ڏيندي (روڪيندي)، پيدائش ۽ ورهاست جي وسيلن کي ٿورن ماڻهن جي هٿ ۾ رهڻ نه ڏيندي ته جيئن ٻين جي حقن (واسطن) جو نقصان نه ٿئي ۽ مالڪ ۽ نوڪر، مالڪ مڪان ۽ ڪرائيدار (مساوڙي) جي وچ ۾ بنا رياءِ جي حقن جي برابري آڻيندي.

(ب) ملڪ جي موجود وسيلن مطابق سڀني شهرين لاءِ ڪم جون سهوليتون، مناسب زندگاني، واجبي آرام ۽ فرصت پيدا ڪندي.

(ث) اهي سڀ شخص، جيڪي پاڪستان جي سروس (نوڪري) ۾ يا ٻي طرح آهن، لازمي سماجي ويهي رستي يا ٻين طريقن سان سماجي تحفظ مهيا ڪري ڏيندي.

(د) اهڙن شهرين کي جنس، ذات، مذهب يا نسل جي ويڇي رڪڻ کان سواءِ، جيڪي مستقل يا عارضي طور ڪمزوري، بيماري يا بيروزگاري سبب گذران نه ٿا ڪري سگهن (يا پاڻ کي زندهه رڪڻ لاءِ ڪمائي نٿا سگهن)، بنيادي ضرورتون جهڙوڪ کاڌو، ڪپڙو، گهر، تعليم، طبي امداد مهيا ڪري ڏيندي.

(ع) فردن جي وچ ۾، جن ۾ اهي به شامل آهن، جيڪي پاڪستان جي نوڪرين جي مختلف طبقن ۾ آهن، آمدني ۽ ڪمائي جو تفاوت گهٽائيندي.
(ف) جيترو جلد ٿي سگهي، اوترو وياج کي ختم ڪندي.

39. ماڻهن جو مسلح افواج ۾ حصو وٺڻ
حڪومت پاڪستان جي سڀني حصن جي ماڻهن کي مسلح افواج ۾ حصي وٺڻ جو بندوبست ڪندي (يا موقعاً فراهم ڪندي).

40. مسلم دنيا سان ناتن کي مضبوط ڪرڻ ۽ عالمي امن ۾ اضافو
حڪومت مسلم ملڪن جي وچ ۾ اسلامي اتحاد تي مبني برادرانه رشتن (ناتن) کي مضبوط ڪرڻ لاءِ ڪوشش ڪندي، ايشيا، آفريڪا، لاطيني آمريڪا جي ماڻهن جي ساڳين (هڪجهڙن) مفادن کي هٿي ڏيندي، عالمي امن ۽ تحفظ کي وڌائيندي، سڀني قومن جي وچ ۾ نيڪ نيتي ۽ دوستانه تعلقات کي فروغ ڏيندي (زور وٺائيندي) ۽ بين الاقوامي تڪرارن کي پرامن طريقن سان نبيرڻ جي همت افزائي ڪندي.

حصو ٽيون

پاڪستان جو وفاق

باب پهريون - صدر (پريزيڊنٽ)

41. صدر

- (1) پاڪستان جو هڪ صدر هوندو (ٿيندو)، جيڪو حڪومت جو سربراھ هوندو ۽ جمهوريت (لوڪ راڄ) جي وحدت (ايڪي) جي نمائندگي ڪندو.
- (2) ڪوبه ماڻهو صدر جي چونڊ جي لياقت نه رکندو، جيستائين ڪه هو گھٽ ۾ گھٽ 45 سالن جي عمر جو نه هجي ۽ قومي اسيمبلي لاءِ ميمبر ٿي چونڊجي اچڻ جي قابل نه هجي.
- (3) صدر جي چونڊ انهيءَ مدي ختم ٿيڻ کان پوءِ ٿيندي، جيڪو فقري (7) ۾ ڏنل آهي ۽ ان کي ٻئي شيڊول (ضميمي) ۾ ڏنل فقرن موجب اليڪٽورل ڪاليج جي ميمبرن وسيلي چونڊيو ويندو، جن ۾:
- (الف) ٻنهي ايوانن (گھرن) جا ميمبر ۽،
- (ب) صوبائي اسيمبلي جا ميمبر هوندا.
- (4) صدر جي چونڊ عهدي تي ويٺل (حاضر) صدر جي مدي جي پوري ٿيڻ کان گھٽ ۾ گھٽ ست ڏينهن کان اڳ ۽ ٽيهن ڏينهن کان پوءِ عمل ۾ ايندي.
- پر جيڪڏهن (صدر جي) چونڊ ذڪر ڪيل عرصي اندر نٿي ٿئي، ڇاڪاڻ ته قومي اسيمبلي برخواست (ختم) آهي ته پوءِ اسيمبلي لاءِ عام چونڊ جي ٽيهن ڏينهن اندر ڪئي ويندي.
- (5) صدر جي خالي عهدي کي پرڻ لاءِ، چونڊ، جاءِ خالي ٿيڻ جي واقعي کان ٽيهن ڏينهن جي اندر ڪرڻي آهي.

پر جيڪڏهن چونڊ ذڪر ڪيل عرصي اندر نٿي ٿئي، ڇاڪاڻ ته قومي اسيمبلي (برخواست) ختم آهي ته پوءِ اسيمبلي لاءِ عام چونڊ جي ٽيهن ڏينهن اندر ڪئي ويندي.

(6) صدر جي چونڊ جي درستي (جائز هجڻ) بابت نه سوال اُٿاريو ويندو ۽ نه وري ڪنهن ڪورٽ يا ٻي اختياري آڏو زير ويچار آندو ويندو.

(7) هن آرٽيڪل (قلم) يا آرٽيڪل 43 ۾ يا دستور جي ڀيٽي آرٽيڪل يا ڪنهن ٻئي قانون ۾ ڏنل عبارت هوندي به جنرل ضياءُ الحق انهيءَ ريفرنڊم (عام راءِ) جي نتيجي ۾ جيڪو 19 ڊسمبر 1984ع تي ڪرايو ويو هو، مجلس شوري جي ايوانن جي چونڊن کان پوءِ گهرايل مجلس شوري (پارليامينٽ) جي گڏيل اجلاس جي پهرين گڏجاڻي جي ڏينهن کان پنجن سالن تائين عهدي تي رهندو ۽ آرٽيڪل 44 ۽ دستور ۾ ڏنل ٻيا ٺهراءُ انهيءَ موجب (ان سان) لاڳو رهندا.

42. صدر جو قسم (حلف)

عهدي تي چڙهڻ (ويهڻ) کان اڳ صدر، ٽئين ضميمي (شيدول) ۾ ظاهر ڪيل طريقي سان، پاڪستان جي چيف جسٽس اڳيان حلف ڪندو.

43. پريزيڊنٽ (صدر) جي عهدي جا شرط

(1) صدر، پاڪستان جي نوڪرين ۾ ڪوبه اهڙو عهدو نه وٺندو يا اهڙو مرتبو (عهدو) نه ماڻيندو، جنهن ۾ ان عهدي جي خدمتن جي صلي (بدلي) ۾ اجوري وٺڻ جو حق هجي.

(2) صدر، مجلس شوري (پارليامينٽ) يا صوبائي اسيمبلي جي چونڊ ۾ ميمبر (جي حيثيت ۾) لاءِ اميدوار نه ٿيندو ۽ جيڪڏهن مجلس شوري يا صوبائي اسيمبلي جو ميمبر، صدر چونڊجي وڃي ته پوءِ مجلس شوري يا پارليامينٽ جيئن به هجي صوبائي اسيمبليءَ ۾ سندس سٽ (جاءِ) عهدي تي چڙهڻ واري ڏينهن تي خالي رهندي.

44. صدر جي عهدي جو مدو

(1) دستور جي تابع (پابندي هيٺ) صدر پنهنجي عهدي تي چڙهڻ واري ڏينهن کان پنجن سالن جي مدي تائين پنهنجي عهدي تي رهندو.

پر سندس مُدي جي ختم ٿيڻ (خاتمي) هوندي به صدر جي عهدي تي رهندو، جيستائين سندس جاءِ نشين سندس عهدي تي چڙهي (يا عهدو سنڀالي).

(2) دستور جي تابع (پابندي هيٺ) ڪو شخص، جيڪو صدر جي عهدي تي آهي، صدر جي عهدي لاءِ ٻيهر چونڊجي اچڻ جي لائق آهي، پر ڪوبه شخص ٻن لاڳيتي مُدن کان وڌيڪ، صدر جي عهدي تي نه رهي سگهندو.

(3) صدر، قومي اسيمبلي جي اسپيڪر ڏانهن پنهنجي هٿ هيٺ لکت ۾، پنهنجي عهدي تان استعيفيٰ ڏيئي سگهي ٿو.

45. معافي ڏيڻ وغيره ۾ صدر جا اختيارا

صدر کي اهو اختيار رهندو ته هو ڪنهن به ڪورٽ، ٽربيونل يا ٻي اختياري طرفان ڏنل سزا معاف ڪري، مهمل ڪري، مهلت ڏي، گهٽائي، معطل ڪري يا ڦيرائي (بدلائي).

46. پريزيڊنٽ (صدر) متعلق وزيراعظم جا فرض

وزيراعظم جي ڊيوٽي رهندي ته هو:

(الف) صدر کي، ڪيبينيٽ جي انهن سڀني فيصلن، جيڪي وفاق جي انتظامي معاملن بابت هجن ۽ قانون سازي جي رٿن کان آگاهه ڪندو (يا لھ وڃڻ ۾ ايندو).

(ب) وفاق جي انتظامي معاملن ۽ قانون سازي متعلق رٿن بابت اهڙي ڪا به خبر (ڄاڻ) رسائيندو، جنهن لاءِ صدر گھر ڪندو هجي، ۽

(ث) صدر جي گھر ڪرڻ تي اهڙو ڪوبه معاملو جنهن تي وزيراعظم يا ڪنهن وزير فيصلو ڏنو آهي، پر ان تي ڪيبينيٽ غور نه ڪيو آهي، ان کي ڪيبينيٽ آڏو ويچار (غور) لاءِ پيش ڪندو.

47. پريزيڊنٽ کي هٽائڻ (باز پرس ڪرڻ)

(1) دستور ۾ جيڪي ڏنل آهي، ان هوندي به هن آرٽيڪل جي فقرن موجب، صدر کي سندس عهدي تان ٻڌني يا دماغي لاچارِي (گهٽتائي) يا ان کي دستور جي انحرافي جي ڏوهه ۾ يا اڻ وڻندڙ غير واجبي هلت سبب، سندس عهدي تان هٽائي سگهجي ٿو.

(2) ٻنهي ايوانن جي ٽوٽل ميمبرن جي گهٽ ۾ گهٽ اڌ (ميمبر) قومي اسيمبلي جي اسپيڪر يا جيئن هجي، چيئرمين کي لکت ۾ سندن ارادي جو نوٽيس ڏيندا ته اهي (صدر کي) هٽائڻ يا باز پرس ڪرڻ لاءِ قرارداد جو ارادو رکڻ ٿا ۽ ان نوٽيس ۾ سندس لاچارين يا سندن خلاف (باز پرس ڪرڻ لاءِ) الزام آهي، ان جو تفصيل ڏنو ويندو.

(3) فقري (2) هيٺ جيڪڏهن نوٽيس چيئرمين کي مليو ته هو ان کي اسپيڪر ڏانهن موڪلي ڏيندو.

(4) اسپيڪر فقري (2) يا فقري (3) هيٺ نوٽيس ملڻ شرط تن ڏينهن اندر، ان نوٽيس جي ڪاپي (نقل) صدر کي ڏياري موڪليندو.

(5) نوٽيس ملڻ کان گهٽ ۾ گهٽ ستن ڏينهن کان پوءِ ۽ وڌ ۾ وڌ 14 ڏينهن اندر ٻنهي ايوانن جو گڏيل اجلاس طلب ڪندو.

(6) گڏيل اجلاس انهيءَ سبب يا الزام بابت جنهن تي نوٽيس ڪڍيل آهي، جانچ (تفتيش) ڪندو يا (جانچ) نوٽيس ڪرائيندو.

(7) صدر کي اهو حق رهندو ته گڏيل اجلاس جي آڏو پڻ چاچ مهل پاڻ حاضر رهي يا عيوضي موڪلي.

(8) جانچ جي نتيجي تي جيڪڏهن ڪا آهي، ويچار ڪرڻ کان پوءِ مجلس شوري (پارليامينٽ) جي گڏيل اجلاس، جنهن ۾ ٽوٽل ميمبرشپ جي گهٽ ۾ گهٽ ٻه ڀاڱي ٽي ميمبرن جي ووٽن ذريعي قرارداد پاس ڪئي ويندي، جنهن ۾ اعلان ڪيو ويندو (فيصلو ڪيو ويندو) ته صدر لاچارِي سبب، يا دستور جي انحرافي سبب يا اڻ وڻندڙ غير واجبي هلت جو ڏوهاري آهي، ته پوءِ ان قرارداد جي پاس ٿيڻ کان پوءِ هو ان عهدي تي ختم ٿيل سمجهيو ويندو (يا نه رهندو).

48. صدر جو صلاح (مشورهه) تي عمل وغيره

(1) پنهنجي عهدي جي ڪارگذاري هلائڻ لاءِ صدر، ڪئبينٽ يا وزيراعظم جي صلاح (مشورو) تي عمل ڪندو.

پر صدر، اها گهر ڪري سگهي ٿو ته ڪئبينٽ يا وزيراعظم جيئن هجي، پنهنجي ڏنل صلاح تي سرسري نموني يا ٻي طرح وري غور ڪن ۽ صدر انهيءَ پيهر غور ڪيل صلاح (مشورهه) تي عمل (ڪم) ڪندو.

(2) فقري (1) ۾ ڏنل (قاعدي) هوندي به صدر، انهن معاملن ۾ جنهن ۾ کيس دستور موجب اختيار مليل آهي، پنهنجي مرضي موجب عمل ڪري (ڪاروائي ڪري) سگهي ٿو [۽ صدر جيڪي به پنهنجي مرضي موجب ڪري، ان تي ڪنهن به سبب، ڪوبه سوال نه اٿاريو ويندو].

(3) 8 ترميمي ائڪٽ 1985 (18 آف 85) موجب خارج ڪيو ويو.

(4) انهيءَ سوال کي ته صدر کي ڪئبينٽ، وزيراعظم، ڪنهن وزير، يا وزير مملڪت الائي ڪهڙي صلاح ڏئي، تنهن کي ڪنهن به ڪورٽ، ٽريبونل يا ٻي اختياري آڏو پڇا ڳچا نه ٿيندي.

(5) جڏهن به صدر قومي اسيمبلي ڪالعدم (برخواست يا ختم) ڪري ته هو پنهنجي مرضي موجب (ويچار موجب):

(الف) ڪالعدم ڪرڻ واري ڏينهن کان نوي ڏينهن جي اندر اسيمبلي لاءِ

عام چونڊن ڪرائڻ لاءِ، ڪا (هڪ) تاريخ مقرر ڪندو، ۽

(ب) ڪم چلائڻو (نگران) ڪئبينٽ مقرر ڪندو.

(6) ڪنهن به وقت پنهنجي مرضي تي يا وزيراعظم جي صلاح سان جيڪڏهن صدر سمجهي ٿو ته اهو صحيح آهي ته قومي اهميت جي ڪنهن معاملي تي ريفرنڊم (عام راءِ) ڪرائي وڃي ته صدر انهيءَ معاملي کي هڪ سوال ذريعي، جنهن جو ”ها“ يا ”نه“ ۾ جواب هوندو، ريفرنڊم (عام راءِ) ڪرائي سگهي ٿو.

(7) مجلس شوري (پارليامينٽ) ريفرنڊم (عام راءِ) ڪرائڻ ۽ ريفرنڊم جي

نتيجي کي ترتيب ڏيڻ ۽ گڏ ڪرڻ لاءِ طريقه کار ٺاهيندي.

49. چيئرمين يا اسپيڪر جو پريزيڊنٽ (صدر) تي

ڪم ڪرڻ يا صدر جا فرائض سرانجام ڏيڻ

(1) جيڪڏهن صدر جو عهدو، موت، استعيفيٰ يا موقوفي سبب خالي ٿئي ٿو

ته چيئرمين يا جيڪڏهن هو صدر جي عهدي جا ڪم نٿو ڪري سگهي، قومي

اسيمبلي جو اسپيڪر، جيستائين آرٽيڪل 41 جي فقري (3) موجب صدر

چونڊجي نه اچي، صدر جا فرائض سرانجام ڏيندو.

(2) جيڪڏهن صدر، پاڪستان مان غير حاضر رهڻ سبب يا ٻئي (ڪنهن) سبب (ڪري) سندس ڪم (فرائض) سرانجام نٿو ڏيئي سگهي ته (پوءِ) چيئرمين يا اهو به جيڪڏهن غير حاضر آهي يا صدر جي عهدي جا ڪم سرانجام نٿو ڏئي ته پوءِ، جيستائين صدر، پاڪستان ۾ واپس اچي ۽ جيئن هجي، پنهنجو ڪم سنڀالي، قومي اسيمبلي جو اسپيڪر، صدر جا ڪم سرانجام ڏيندو.

باب ٻيو - مجلس شوري (پارليامينٽ)

مجلس شوري (پارليامينٽ) جو ٺهڻ، ميعاد ۽ گڏجاڻيون (ميٽنگون)

50. مجلس شوري (پارليامينٽ)

پاڪستان جي هڪ مجلس شوري (پارليامينٽ) هوندي، جنهن ۾ صدر ۽ ٻه ايوان هوندا، جن کي قومي اسيمبلي ۽ سينيٽ سڏيو ويندو.

51. قومي اسيمبلي

(1) قومي اسيمبلي ۾ قانون موجب، سڌي ۽ آزاد ووٽ رستي چونڊيل ٻه سئو ست مسلمان ميمبر هوندا.

(2) ڪوبه ماڻهو ووٽ ڏيڻ جي لائق هوندو، جيڪڏهن:

(الف) هو پاڪستان جو شهري آهي؛

(ب) هو اڪيه سالن جي ڄمار کان گهٽ نه آهي؛

(ث) سندس نالو چونڊن جي يادداشت (لسٽ) ۾ ڏنل آهي؛

(د) کيس ڪنهن اختياري رکندڙ ڪورٽ چريو (اڻ سالم دماغ وارو) ظاهر نه ڪيو هجي.

(2- الف) فقري (1) ۾ بيان ڪيل جاين (سيٽن يا ڪرسي) کان سواءِ ڏهه

واڌو جايون هونديون، جن کي انهن ماڻهن لاءِ مخصوص رکيو ويندو، جيڪي آرٽيڪل 106 جي فقري (3) ۾ بيان ڪيل آهن.

4

ڪرستان

4 هندو ۽ آهي شخص جيڪي گهٽ ذاتين سان وابسته آهن

سک، ٻڌ ۽ پارسي جاتيون ۽ ٻيا غير مسلم 1 ...

قادياني جماعت يا لاهوري جماعت (جيڪي پاڻ 1

کي احمدي سڏين ٿا) تنهن جا ماڻهو

(3) قومي اسيمبلي جون سيٽون هر هڪ صوبي، وفاقي انتظام هيٺ قبائلي ايراضين ۽ وفاقي دارالحڪومت ۾ سرڪاري طور پڌرو ڪيل گذريل آدمشماري ۾ ڏنل آباديءَ جي بنياد تي مقرر ڪيون وينديون (وچ ڪئي ويندي).

(4) قومي اسيمبلي لاءِ ٽين عام چونڊن واري ڏينهن کان، ڏهن سالن جي عرصي گذرڻ کان پوءِ، جيڪي به دير ۾ واقع ٿئي، فقري (1) ۾ ڏنل نشستون (سيٽن) جي تعداد ۾ ويهه وڌيڪ نشستون عورتن لاءِ مخصوص ڪيون وينديون ۽ اهي صوبن کي دستور ۽ قانون موجب وڃي ڏنيون وينديون.

(4- الف) فقري (2- الف) ۾ بيان ڪيل نشستون (سيٽن) کي پُر ڪرڻ لاءِ ميمبرن کي فقري (1) جي نشستون کي پُر ڪرڻ لاءِ ميمبرن سان هڪٿي ئي وقت، قانون موجب جدا گانه (ڌار ڌار) سڌي ۽ آزاد ووٽ رستي چونڊيو ويندو.

(5) قومي اسيمبلي جي عام چونڊن کان پوءِ جيترو جلد ٿي سگهي اوترو، زالن لاءِ مخصوص ٿيل نشستون (سيٽون) جيڪي صوبي کي ڏنيون ويون آهن، انهن لاءِ ميمبرن جي چونڊ، سندن حصي مطابق، قانون موجب، انهيءَ صوبي جي اسيمبلي لاءِ چونڊجي آيل ميمبرن جي اڪيلي انتقال جوڳي ووٽ ذريعي ٿيندي.

(6) هن آرٽيڪل ۾ جيڪي به ڏنل آهي، ان هوندي به صدر حڪم رستي جيئن هو صحيح سمجهي وفاقي انتظام هيٺ آيل قبائلي علائقن کي ڏنل، قومي اسيمبلي ۾ نشستون کي پُر ڪرڻ لاءِ، اهڙي طريقو ڪار جو بندوبست ڪري.

52. قومي اسيمبلي جو مڌو

قومي اسيمبلي، جيڪڏهن اها جلد ختم نه ٿئي، ته سندس اجلاس واري پهرئين ڏينهن کان پنجن سالن جي عرصي تائين (قائم) رهندي ۽ انهيءَ عرصي جي ختم ٿيڻ کان پوءِ اها پرخواست (ختم) ٿيل سمجهڻ گهرجي.

53. قومي اسيمبليءَ جو اسپيڪر ۽ ڊپٽي اسپيڪر

(1) عام چونڊن کان پوءِ، قومي اسيمبلي پنهنجي پهرين گڏجاڻي (ميٽنگ) ۾ ٻين ڪمن کي ڇڏي، پنهنجي ميمبرن منجهان هڪ اسپيڪر جي چونڊ ڪندي ۽ جڏهن به اسپيڪر يا نائب اسپيڪر جو عهدو (يا جاءِ) خالي ٿئي ته اسيمبلي ڪنهن ٻئي ميمبر کي اسپيڪر يا جيئن (مسئلو) هجي نائب اسپيڪر جي چونڊ ڪندي. (2) پنهنجي عهدي تي چڙهڻ کان اڳ اهڙو ميمبر جيڪو اسپيڪر يا نائب اسپيڪر چونڊجي ويو آهي، قومي اسيمبلي جي اڳيان، نئين ضميمي (شيڊول) ۾ ڏيکاريل نموني جو حلف ڪندو.

(3) جڏهن به اسپيڪر جو عهدو خالي آهي يا اسپيڪر غير حاضر آهي يا ڪنهن سبب ڪري پنهنجا ڪم سرانجام نٿو ڏيئي سگهي (تہ پوءِ) نائب اسپيڪر، اسپيڪر ٿي ڪم ڪندو ۽ جيڪڏهن ان وقت نائب اسپيڪر غير حاضر آهي ۽ ڪنهن سبب ڪري اسپيڪر جو ڪم سرانجام نٿو ڏيئي سگهي ته پوءِ اهڙو ڪوبه ميمبر جيڪو اسيمبلي جي ڪارروائي جي قاعدن مطابق ٽاڦيو ويو آهي (يا مقرر ڪيو ويو) اسيمبلي جي گڏجاڻيءَ جي صدارت ڪندو.

(4) جڏهن به اسپيڪر يا نائب اسپيڪر جي خلاف ڪا قرارداد کيس سندن عهدي تان برطرف ڪرڻ لاءِ زير بحث آهي ته ان وقت هو اسيمبلي جي گڏجاڻي جي صدارت نه ڪندو.

(5) اسپيڪر، صدر کي پنهنجي هٿ هيٺ لکت سان پنهنجي عهدي تان استعيفيٰ ڏيئي سگهي ٿو.

(6) نائب اسپيڪر، اسپيڪر کي پنهنجي هٿ هيٺ لکت سان، پنهنجي عهدي تان استعيفيٰ ڏيئي سگهي ٿو.

(7) اسپيڪر يا نائب اسپيڪر جو عهدو تڏهن خالي ٿيندو، جڏهن:

(الف) هو پنهنجي عهدي تان استعيفيٰ ڏي؛

(ب) هو اسيمبلي جو ميمبر نه رهي، يا؛

(ث) اسيمبلي جي ڪنهن قرارداد رستي جنهن جو گهٽ ۾ گهٽ ستن ڏينهن جو نوٽيس ڏنل آهي ۽ جيڪو اسيمبلي جي ميمبرن جي اڪثريت جي ووٽن سان پاس ڪيل آهي، کيس برطرف ڪيو ويو آهي.

(8) جڏهن قومي اسيمبلي برخواست (ختم) ٿي آهي ته اسپيڪر سندس عهدي تي (قائم) رهندو جيستائين ٻي ايندڙ اسيمبلي طرفان ڪو شخص ان جاءِ کي پر ڪرڻ لاءِ نه چونڊيو ويو آهي ۽ پنهنجي عهدي تي نه چڙهيو آهي.

54. مجلس شوري (پارليامينٽ) جو سڏائڻ ۽ مهمل ڪرڻ

(1) صدر وقت بوقت ڪنهن به ايوان يا ٻنهي ايوانن يا مجلس شوري (پارليامينٽ) جو گڏيل اجلاس ڪنهن به مقرر وقت يا جاءِ تي، جيڪو سندس خيال موجب صحيح آهي، سڏائي سگهي ٿو ۽ پڻ مهمل ڪري سگهي ٿو.

(2) قومي اسيمبلي جا سال ۾ گهٽ ۾ گهٽ ٽي اجلاس ٿيندا ۽ اسيمبلي جي پهرئين اجلاس جي پوئين گڏجاڻي ۽ ايندڙ اجلاس جي پهرين گڏجاڻي جي مقرر ڪيل تاريخ جي وچ ۾ هڪ سؤ ويهن ڏينهن (ٽن مهينن) جو وقفو هوندو (وٽي هوندي).

پر شرط آهي ته قومي اسيمبلي هر هڪ سال ۾ گهٽ ۾ گهٽ ڪم ڪندڙ هڪ سؤ ٽيهه ڏينهن اجلاس ۾ رهندي.

سمجهاڻي: هن فقري ۾ ڏنل ڪم ڪندڙ ڏينهن ۾ اهڙو ڏينهن، جنهن ۾ گڏيل اجلاس ۽ ٻن ڏينهن تائين اهو عرصو جنهن ۾ قومي اسيمبلي مهمل آهي، شمار ڪيو ويندو.

(3) قومي اسيمبلي جي ٽوٽل ميمبرن جي چوٿائي (چوٿون حصو) جي صحيح ڪيل عرضداشت تي ۽ ان عرضداشت جي ملڻ کان 14 ڏينهن اندر، اسپيڪر، قومي اسيمبلي جو اجلاس ڪنهن به اهڙي وقت ۽ جاءِ تي طلب ڪندو، جيئن هو صحيح سمجهي، ۽ جڏهن اسپيڪر اجلاس طلب ڪيو آهي ته اهو پاڻ ئي ان کي مهمل ڪري سگهي ٿو.

55. اسيمبلي ۾ ووٽ ڪرڻ ۽ ڪورم

(1) دستور جي تابع، قومي اسيمبلي جا سڀئي فيصلا ميمبرن جي گهڻائي (اڪثريت) ۽ ووٽنگ سان ٿيندا، پر صدارت ڪندڙ ميمبر ووٽ نه ڪندو، جيستائين ڪو ووٽ هڪ جيترا نه هجن.

(2) قومي اسيمبلي جي ڪنهن به اجلاس ۾ جيڪڏهن صدارت ڪندڙ شخص جو ڌيان ڇڪايو وڃي ته ٽوٽل ميمبرن جو چوٿون حصو (چوٿائي) حاضر نه

آهي ته پوءِ هو اسيمبلي مهمل ڪندو يا اجلاس معطل ڪندو، جيستائين ڪو هڪ پاڻي چاراهڙا ميمبر حاضر نه ٿين.

56. صدر جو خطاب

- (1) صدر ڪنهن به هڪ ايوان يا ٻنهي ايوانن جي گڏيل اجلاس کي خطاب ڪري سگهي ٿو ۽ انهيءَ مقصد لاءِ هو ميمبرن جي حاضري طلب ڪري سگهي ٿو.
- (2) صدر ڪنهن به هڪ ايوان کي ڪنهن بل بابت جيڪو مجلس شوري (پارليامينٽ) ۾ وزير غور آهي يا ٻي طرح نياپو موڪلي سگهي ٿو ۽ اهو ايوان جنهن ڏانهن نياپو موڪليو ويو آهي، جيترو سهوليت سان جلد ٿي سگهي، انهيءَ مسئلي تي جيڪو ان مراسلي ۾ گهربل آهي، غور هيٺ آڻيندو.
- (3) قومي اسيمبلي جي هر هڪ عام چونڊ کان پوءِ، هر هڪ سال جي پهرئين اجلاس جي شروع ۾، صدر ٻنهي ايوانن جي گڏيل اجلاس کي خطاب ڪندو ۽ مجلس شوري (پارليامينٽ) کي (اجلاس) سڏائڻ جي سببن کان واقف ڪندو.
- (4) صدر جي خطاب ۾ ڏنل معاملن تي غور ڪرڻ لاءِ، قاعدن ۽ ايوان جي ڪارروائي هلائڻ جي طريقو ڪار جو انتظام ۽ وقت جي مقرر ڪرڻ بابت، بندوبست ڪيو ويندو (نھراءُ شامل ڪيا ويندا).

57. مجلس شوري (پارليامينٽ) ۾ ڳالهائڻ جو حق

وزيراعظم، وفاقي وزير، مملڪتي وزير ۽ اٿارني جنرل کي ڳالهائڻ جو حق رهندو ۽ ٻي طرح ڪنهن به ايوان جي ڪارروائيءَ ۾ يا گڏيل اجلاس ۾، يا ان جي ڪنهن به ڪميٽي (جماعت)، جنهن ۾ سندس نالو ميمبر طور ڏنل آهي، حصو وٺندو، پر هن قلم موجب ووٽ ڏيئي نه سگهندو.

58. قومي اسيمبليءَ جو ختم ٿيڻ (برخواست ٿيڻ)

- (1) صدر، جيڪڏهن وزيراعظم کيس اهڙي صلاح ڏي، قومي اسيمبلي جيڪڏهن اڳواٽ برخاست نه ٿي وڃي، برخاست ڪري ڇڏيندو ۽ اها وزيراعظم جي ڏنل صلاح کان 48 ڪلاڪن کان پوءِ برخاست سمجهي ويندي.
- سمجهائي: هن قلم ۾ وزيراعظم ڏانهن حوالي ۾ وزيراعظم ڏانهن اهو حوالو شامل نه سمجهيو ويندو، جنهن جي خلاف قومي اسيمبلي ۾ عدم اعتماد

جي قرارداد لاءِ ووٽ (وٽ) جو نوٽيس ڏنل هجي، پر ان تي اڃا ووٽ نه ٿيو آهي يا جنهن جي خلاف اهڙي ڪا قرارداد پاس ڪئي وئي آهي، يا جيڪو استعيفيٰ ڏيڻ کان پوءِ به پنهنجي عهدي تي آهي، يا قومي اسيمبلي جي درخواست ٿيڻ کان پوءِ (ڪم ڪري رهيو آهي).

(2) آرٽيڪل 48 جي فقري (2) ۾ بيان ڪيل (قانون) هوندي به صدر، قومي اسيمبليءَ کي پنهنجي خيال موجب درخواست ڪري سگهي ٿو، جيڪڏهن سندس راءِ آهي ته:

(الف) وزيراعظم خلاف عدم اعتماد جو ووٽ پاس ٿي چڪو آهي ۽ قومي اسيمبلي جي انهيءَ مقصد لاءِ سڌايل اجلاس ۾ ثابت ٿيو آهي ته قومي اسيمبليءَ جي ٻئي ڪنهن به ميمبر کي دستور ۾ ڏنل فڪرن مطابق قومي اسيمبليءَ جي ميمبرن جي اڪثريت جو اعتماد حاصل نه آهي؛
(ب) اهڙي حالت پيدا ٿي آهي جنهن موجب، وفاق جي حڪومت دستور جي فڪرن مطابق نه ٿي هلائي سگهجي ۽ چونڊيل نمائندن کي اپيل ڪرڻ ضروري آهي.

59. سينيٽ

- (1) سينيٽ ۾ 87 ميمبر هوندا، جنهن ۾:
 - (الف) چوڏهن (ميمبر)، هر هڪ صوبائي اسيمبليءَ جا ميمبر چونڊيندا؛
 - (ب) اٺ، قومي اسيمبلي ۾ وفاق پاران انتظام هيٺ قبائلي علائقن جا ميمبر چونڊيندا؛
 - (ث) ٽي، وفاقي دارالحڪومت مان اهڙي طريقي سان چونڊيا ويندا، جيئن صدر حڪم ڪري يا هدايت ڪري؛
 - (د) پنج، هر هڪ صوبائي اسيمبليءَ جا ميمبر، عالمن، هنرمندن ۽ پيشورن جي نمائندگيءَ لاءِ چونڊيندا.
- (2) هر هڪ صوبي لاءِ مقرر ڪيل جاين (سيٽن) کي ڀرڻ لاءِ اليڪشن (چونڊ) هڪ جيتري نمائندگي جي سرشتي تي اڪيلي انتقال جوڳي ووٽ ذريعي ڪئي ويندي.

(3) سينيٽ کي درخواست نه ڪري سگهيو، سندن ميمبرن جو مدو، جيڪي رٽائر ڪندا، ڇهه سال هوندو.

(الف) فقري (1) جي جملي (الف) ۾ ڏنل ميمبرن مان ست پهرين ٽن سالن جي گذرڻ کان پوءِ رٽائر ڪندا ۽ ست ان کان پوءِ ايندڙ ٽن سالن جي عرصي گذرڻ کان پوءِ رٽائر ڪندا؛

(ب) ساڳئي فقري جي جملي (ب) ۾ ڏنل ميمبرن مان چار پهرين ٽن سالن جي گذرڻ کان پوءِ رٽائر ڪندا ۽ چار ان کان پوءِ ايندڙ ٽن سالن جي گذرڻ کان پوءِ رٽائر ڪندا؛

(ث) پٿرا (ث) ۾ بيان ڪيل ميمبرن مان هڪ پهرين ٽن سالن جي گذرڻ کان پوءِ رٽائر ڪندو ۽ ٻه ان کان پوءِ ايندڙ ٽن سالن گذرڻ بعد رٽائر ڪندا؛

(د) جملي (د) ۾ ڏنل ميمبرن مان ٻه پهرين ٽن سالن جي گذرڻ کان پوءِ رٽائر ڪندا ۽ ٽي ان کان پوءِ ايندڙ ٽن سالن گذرڻ کان پوءِ رٽائر ڪندا. پر شرط آهي ته اهو شخص جنهن کي اتفاقي خالي جاءِ ڀرڻ لاءِ چونڊيو ويو آهي، ان جي عهدي جو مدو اوترو هوندو جيترو ان ميمبرن جو رهيل هوندو، جنهن جي جاءِ هن پري آهي.

60. چيئرمين ۽ ڊپٽي چيئرمين

(1) سينيٽ جي وجود ۾ اچڻ (ٺهڻ) کان پوءِ، ٻيو ڪم ڪار ڇڏي، اهل سندس پهرئين اجلاس ۾، پنهنجي ميمبرن مان هڪ کي چيئرمين ۽ ڊپٽي چيئرمين چونڊيندي ۽ پوءِ جڏهن به (اکثر) چيئرمين يا ڊپٽي چيئرمين جو عهدو خالي ٿيندو ته سينيٽ ٻئي ڪنهن ميمبر کي چيئرمين يا ڊپٽي چيئرمين چونڊيندي

(2) چيئرمين يا ڊپٽي چيئرمين جي عهدي جو مدو، جنهن ڏينهن کان هو عهدي تي چڙهندو، ٽي سال رهندو.

61. سينيٽ جي باري ۾ ٻيا ٺهراءُ (فقرا)

آرٽيڪل 53 جي فقري (2) کان (7) ۽ آرٽيڪل 54 جي فقري (2) کان (3) ۽ آرٽيڪل 55 ۾ ڏنل فقرا (ٺهراءُ) سينيٽ سان اهڙي طرح لاڳو رهندا، جهڙي طرح قومي اسيمبليءَ سان لاڳو آهن ۽ اهي سينيٽ (جي عمل) تي اهڙي طرح اثر

انداز رهندا، جهڙي طرح قومي اسيمبليءَ سان لاڳو رهندا ۽ جيڪي حوالا قومي اسيمبليءَ جي اسپيڪر ۽ ڊپٽي اسپيڪر متعلق (ڏنل) آهن، اُهي جڻڪ سينيٽ جي چيئرمين ۽ ڊپٽي چيئرمين لاءِ ڏنا ويا آهن، ۽ آرٽيڪل 54 جي فريقي (2) جي ڏنل شرط ۾ ڏنل اکر ”هڪ سؤ ٽيهن“ کي بدلائي، ان جي جاءِ تي ”نوي ڏينهن“ لکيا ويا آهن.

مجلس شوري (پارليامينٽ) جي ميمبرن بابت ٺهراءُ

62. مجلس شوري (پارليامينٽ) جي ميمبرن جون لياقتون

ڪوبه شخص مجلس شوري (پارليامينٽ) جي ميمبر ٿيڻ يا چونڊجڻ جو اهل نه هوندو جيستائين:

(الف) هُو پاڪستان جو شهري نه آهي؛

(ب) قومي اسيمبلي جي حالت ۾ 25 سالن کان گهٽ ڄمار جو نه آهي ۽

سندس نالو، مسلم سِيت (جاءِ) يا جيئن هجي غير مسلم سِيت (جاءِ)

لاءِ ان اسيمبلي جي ووٽرن جي لسٽ ۾ ووٽر جي حيثيت ۾ درج ڪيل نه آهي.

(ث) سينيٽ جي حالت ۾ 30 سالن کان گهٽ ڄمار جو نه آهي ۽ سندس نالو

صوبي جي ڪنهن به ايراضي يا جيئن هجي، وفاقي دارالحڪومت يا

وفاق پاران انتظام هيٺ آيل قبائلي علائقن، جتان هو ميمبر ٿيڻ

گهري (چاهي) ٿو، جي ووٽرن جي لسٽ ۾ ووٽر جي حيثيت ۾ درج نه

آهي؛

(د) هُو سٺي ڪردار جو آهي ۽ اسلام جي حڪمن جي خلاف ورزي ڪرڻ

ڪري، ماڻهن ۾ ڄاتل سڃاتل نه آهي؛

(ه) هن کي اسلام جي تعليم جو پورو پٺو علم (ڄاڻ) آهي ۽ اسلام جي

لازمي مقرر ڪيل فرضن جي بجاواري ڪري ٿو ۽ پڻ ڪبيره (وڏن)

گناهن کان پرهيز ڪري ٿو (پري پچندڙ آهي)؛

(ف) هُو عقلمند، سچاڙ ۽ بدڪار نه آهي ۽ ايماندار ۽ امين آهي؛

(گ) کيس ڪنهن ڏوهه ۾ سزا مليل نه آهي، جو بداخلاقي تي مبني هجي

يا ڪوڙي شاهدي ڏيڻ سبب هجي؛

(ح) پاڪستان ٺهڻ کان پوءِ، هن ملڪ جي وحدت (سالميت) جي خلاف ڪم نه ڪيو هجي يا اهڙو ڪم ڪيو هجي، جيڪو پاڪستان جي نظريه خلاف هجي:

پر شرط آهي ته جملي (د) ۽ (ع) ۾ بيان ڪيل ناقابليتون اهڙي شخص سان لاڳو نه رهنديون، جيڪو غير مسلم آهي، پر اهڙي ماڻهو لاءِ اخلاقي نيڪنامي (ناموس) جو هجڻ ضروري آهي؛ ۽

(م) اهڙيون ٻيون لياقتون جيڪي مجلس شوري (پارليامينٽ) جي ڪنهن ائڪٽ (قانون) موجب مقرر ڪيل هجن.

63. مجلس شوري (پارليامينٽ) جي ميمبري لاءِ نااهل هجڻ

ڪوبه شخص مجلس شوري (پارليامينٽ) جي ميمبر ٿيڻ يا چونڊجڻ لاءِ اهل نه رهندو، جيڪڏهن:

(الف) هو چريو (مخبوط الحواس) آهي ۽ ان کي قابل عدالت اهڙو قرار ڏنو آهي؛ يا

(ب) هن جو ڏيوالو نڪتل آهي يا جنهن جي پورائي نه ٿي آهي؛ يا

(ث) هو پاڪستان جو شهري نه آهي يا هن ڪنهن ڌارئين ملڪ ۾ شهريت حاصل ڪئي آهي؛ يا

(د) هو پاڪستان جي نوڪري (سروس) ۾ ڪنهن فائدي واري عهدي تي آهي يا اهڙي عهدي تي جنهن تي رهڻ ڪري، قانون موجب ڪيس نااهل قرار نٿو ڏنو وڃي؛

(ع) هو قانون موجب ٺاهيل ڪنهن اداري يا حڪومت جي ضابطي هيٺ اهڙي اداري جي نوڪري ۾ آهي، جنهن تي حڪومت طرفان ڪجهه ضابطو آهي يا حڪومت جو مفاد آهي؛ يا

(ف) پاڪستان جو شهري هوندي به پاڪستان سٽيزن شپ ائڪٽ 1951 (ائڪٽ آف 1951 II) موجب ڪجهه وقت لاءِ آزاد ڄمون ۽ ڪشمير جي ڪنهن قانون موجب، آزاد ڄمون ۽ ڪشمير جي قانون ساز اسيمبلي جي ميمبر چونڊجڻ لاءِ نااهل قرار ڏنو ويو آهي؛ يا

(گ) هو اهڙي راءِ جو پرچار ڪري رهيو آهي يا اهڙي هلت هلي رهيو آهي، جيڪو پاڪستان جي نظريه يا پاڪستان جي حاڪميت يا وحدت يا سالميت يا امن عامه کي برقرار رکڻ يا پاڪستان جي عدالت (انصاف) جي سالميت ۽ آزادي خلاف آهي يا عدالت يا پاڪستان جي مسلح افواج کي بدنام ڪرڻ يا ان تي ٺٺولي جي مترادف آهي؛

(ح) هو، ڪنهن اهڙي ڏوهه جو سزا ڪاڏل آهي، جيڪو چيف اليڪشن ڪمشنر جي راءِ ۾ اخلاق جي ڪمپنڀائي (گهٽتائي) تي مبني آهي ۽ کيس ٻن سالن تائين جيل جي سزا مليل هجي، جيستائين ڪو سندس جيل مان آزاد ٿيڻ کي پنج سال نه گذريا هجن؛

(خ) هو، پاڪستان جي نوڪري (سروس) مان خراب چال (غير واجبي هلت) سبب ڊسمس ٿيل آهي ۽ ان جي موقوف ٿيڻ کي پنج سال گذري ويا هجن؛

(ج) هو پاڪستان جي نوڪريءَ مان خراب چال (غير واجبي هلت) سبب لائو ويو آهي يا زبردستي رٽائر ڪيو ويو آهي ۽ ان جي لهڻ يا رٽائر ٿيڻ کي ٽي سال نه گذريا هجن؛

(ڪ) هو پاڪستان جي يا ڪنهن قانون موجب ٺهرايل اداري ۾ يا اهڙي اداري ۾، جنهن تي حڪومت جو ضابطو آهي يا جنهن ۾ حڪومت جي ضابطي جو حصو يا مفاد آهي، نوڪريءَ ۾ هو ۽ هن جي نوڪري ختم ٿيڻ يا ڇڏڻ کي ٻن سالن جو عرصو نه گذريو هجي

(ل) هو ڪنهن به عارضي طور هلندڙ قانون موجب، رشوت يا غير قانوني ڪمن جو ڏوهاري (ٿيو) آهي ته جيستائين ان حڪم جي ڏينهن کان جنهن تي اهو عمل ۾ آيو، پنجن سالن جو عرصو نه گذريو آهي؛

(م) هو پوليتيڪل (سياسي) پارٽين جي ائڪٽ 1962 (1962 جو 3 ائڪٽ) موجب سزا يافتہ آهي ۽ انهيءَ سزا جي تاريخ کان وٺي 5 سالن جو عرصو نه گذريو آهي.

(ن) هو پاڻ، يا سندس حساب ۾ سندس فائدي لاءِ ڪنهن ٻئي شخص يا جماعت يا اڻ ورهايل هندو خاندان جي فرد جي حيثيت ۾، کيس ڪنهن اهڙي نيڪي (مقاطعي) ۾ جو ڪنهن ڪوآپريٽو سوسائٽي يا

حڪومت جي وچ ۾ آهي، جنهن ۾ ان نيڪي جي پورائي لاءِ سامان پهچائڻو آهي يا گورنمينٽ پاران ڪا خدمت سرانجام ڏيڻي آهي، ڪو حصو يا مفاد آهي؛

پر شرط آهي ته هن جملي ۾ بيان ڪيل نااهلي هنن سان لاڳو نه رهندي:

(i) انهيءَ نيڪي (مقاطعي) ۾ ڪيس حصو يا مفاد، ميراث ۾ آيو آهي يا ورثي ۾ يا وصي (وارث) يا ڪاروبار هلائيندڙ جي حيثيت ۾ مليو آهي؛

(ii) جتي هن ڪمپني ائڪٽ 1984 (1984 جو 47) هيٺ ڪنهن عوامي ڪمپني جي حيثيت ۾ يا ان جي پاران نيڪو ڪيو آهي، جنهن ۾ هو حصيدار آهي، پر ڪمپني جي ماتحت، ڊائريڪٽر جي حيثيت ۾ مفاد واري عهدي تي نه آهي؛ يا

(iii) هو اڻ ورهايل هندو فئملي (خاندان) جو ڀاتي آهي، ۽ نيڪو، انهيءَ خاندان جي ٻئي ڀاتي، ڪنهن ٻئي ڌنڌي هلائڻ وقت ڪيو آهي، جنهن ۾ سندس ڪوبه حصو يا مفاد نه آهي.

سمجهاڻي: هن آرٽيڪل ۾ ”سامان“ ۾ زرعي پيدايش يا سندس پوڪيل جنس يا اهڙو سامان (مال) جيڪو حڪومت جي ڪنهن حڪمنامي مطابق يا ڪنهن ٻئي هلندڙ قانون موجب (سامان) رسائڻ سندس فرائض ۾ شامل آهي.

(و) پاڪستان جي سروس (نوڪري) ۾ هنن عهدن کان سواءِ ڪنهن به مفاد واري عهدي تي آهي؛

(i) اهڙو عهدو جيڪو سڄو وقت عهدو نه آهي، جنهن جو معاوضو پگهار يا في ڏنل وڃي؛

(ii) لمبردار جو عهدو پوءِ اهو انهيءَ نالي سان يا ڪنهن ٻئي لقب سان سڏيو وڃي؛

(iii) قومي رضاڪار؛

(iv) ڪوبه عهدو جنهن جو عهديدار، انهيءَ عهدي جي ڪري، ڪنهن به قانون موجب دستوري طور يا فوج گڏ ڪرڻ خاطر، ڪنهن به وقت فوجي سکيا يا فوجي خدمت لاءِ سڏي سگهجي.

(پ) هو ڪنهن به هلندڙ قانون جي اثر هيٺ، في الحال مجلس شوري (پارليامينٽ) يا صوبائي اسيمبلي لاءِ ميمبر ٿي چونڊجي يا مقرر ٿي اچڻ لاءِ نااهل آهي.

(2) جيڪڏهن ڪو اهڙو سوال اُٿي (پيدا ٿئي) ته مجلس شوري (پارليامينٽ) جو ڪوبه ميمبر، ميمبري لاءِ نااهل ٿيو آهي ته اسپيڪر يا جيئن هجي چيئرمين انهيءَ سوال کي چيف اليڪشن ڪمشنر ڏانهن رجوع ڪندو ۽ جيڪڏهن چيف اليڪشن ڪمشنر انهيءَ راءِ جو آهي ته اهو ميمبر نااهل ٿيو آهي ته پوءِ هو ميمبر نه رهندو ۽ سندس سيٽ (جاءِ) خالي رهندي.

64. سيٽن جو خالي ٿيڻ

(1) مجلس شوري (پارليامينٽ) جو ڪوبه ميمبر، اسپيڪر يا جيئن هجي، چيئرمين ڏانهن، سندس هٿ هيٺ لکت سان استعيفيٰ ڏيئي سگهي ٿو ۽ ائين ڪرڻ سان سندس سيٽ خالي ٿي ويندي.

(2) ڪوبه ايوان، ڪنهن به ميمبر جي سيٽ خالي قرار ڏيئي سگهي ٿو، جيڪڏهن هو ايوان جي اجازت کان سواءِ لاڳيتو اجلاس ۾ چاليهن ڏينهن تائين غير حاضر رهندو.

65. ميمبر جو حلف

ڪوبه ماڻهو (شخص) چونڊجڻ کان پوءِ نه ايوان ۾ ويهندو نه ووٽ ڪندو، جيستائين ڪهڙن ايوان اڳيان انهيءَ قسم جو حلف نه ڪيو آهي، جيڪو ٽئين ضميمي (شيڊول) ۾ ڏنو ويو آهي.

66. ميمبرن جا خاص حق وغيره

(1) دستور ۽ مجلس شوري (پارليامينٽ) جي ڪارروائي جي طريقي ماتحت، مجلس شوري (پارليامينٽ) ۾ تقرير جي آزادي رهندي ۽ ڪنهن به ميمبر جي مجلس شوري (پارليامينٽ) ۾ ڪي به چوڻ يا ووٽ ڏيڻ جي باري ۾ سندس خلاف ڪنهن به ڪورٽ ۾ ڪوبه قدم نه ڪيو ويندو، ۽ مجلس شوري (پارليامينٽ) جي اختياري هيٺ ڪابه رپورٽ، پيپر، ووٽ يا ڪارروائي جي ڇپائي يا پڌرائي لاءِ، ڪوبه ماڻهو ذميوار يا جواب ده (ڏوهاري جي حيثيت ۾) نه رهندو.

(2) ٻين حالتن ۾ مجلس شوري (پارليامينٽ) جي طاقت (اختياري)، حفاظت (آزادي)، ۽ خاص حق ۽ مجلس شوري (پارليامينٽ) جي ميمبرن جي حفاظت ۽ خاص حق، اهي رهندا جيڪي وقت بوقت قانون موجب پڌرا ڪيا ويندا ۽ جيستائين اهي پڌرا ڪيا وڃن، اهڙا رهندا، جيڪي شروع واري ڏينهن کان اڳ پاڪستان جي قومي اسيمبلي ۽ ڪميٽين ۽ ان جي ميمبرن طرفان ماڻيا ٿي ويا.

(3) ڪنهن به ايوان طرفان انهن ماڻهن لاءِ قانون ۾ سزا (ڏيڻ) جو بندوبست ڪيو وڃي، جيڪي چيئرمين طرفان طلب ڪرڻ تي ايوان جي ڪميٽي آڏو شاهدي ڏيڻ يا دستاويز پيش ڪرڻ کان انڪار ڪن. پر (شرط آهي) ته اهڙو ڪوبه قانون:

(الف) ڪنهن ڪورٽ کي اهو اختيار ڏي ته اها اهڙي ماڻهوءَ کي، جيڪو شاهدي ڏيڻ يا دستاويز پيش ڪرڻ کان انڪار ڪري، سزا ڏي؛

(ب) انهيءَ آرڊر (حڪم) جي اثرانداز هوندي به اهڙن معاملن جي ظاهر نه ڪرڻ جي حفاظت ڪندي جيڪي صدر جي طرفان مخفي قرار ڏنا وڃن.

(4) هن قلم ۾ ڏنل فقرا اهڙن ماڻهن سان لاڳو رهندا، جن کي ميمبرن وانگر ڳالهائڻ جو حق آهي يا ٻي طرح مجلس شوري (پارليامينٽ) جي ڪارروائي ۾ حصو وٺڻ جو حق آهي.

عام ڪارروائي

67. ڪارروائي جا قاعدا

(1) دستور جي ماتحت، ايوان اهڙا قاعدا ٺاهڻ جو اختيار رکي ٿو، جنهن موجب ڪارروائي جي ضابطي ۽ ڌنڌي (ڪم ڪار) هلائڻ ۽ اهو به اختيار رکندو ته سندن ميمبرن مان ڪابه جاءِ خالي ٿي وڃي ته ان هوندي ڪم چالو رکي سگهي ۽ ايوان ۾ ڪير ڪابه ڪارروائي، انهيءَ سبب ڪري، ناجائز قرار نه ڏني ويندي، ته ڪي ماڻهو جيڪي ان ۾ ويهڻ، ووٽ ڏيڻ، يا ٻي طرح حصي وٺڻ جي لائق نه هئا، ان هوندي به انهن ان ۾ حصو ورتو.

(2) جيستائين جملي (1) هيٺ قاعدا ٺاهيا وڃن تيستائين (ڪنهن به) ايوان

جي ڪارروائي ۽ ڌنڌي هلائڻ جو ڪم، ڪارروائي جي اهڙن ضابطن موجب ڪيو ويندو، جيڪي صدر طرفان مقرر ڪيل (ٺاهيل) هجن.

68. مجلس شوري (پارليامينٽ) ۾ بحث تي پابندي

ڪنهن به سپريم ڪورٽ يا هاءِ ڪورٽ جي جج جي پنهنجي فرض جي ادائگي ۽ ۾ سندس هلت بابت، مجلس شوري (پارليامينٽ) ۾ ڪوبه بحث نه ڪيو ويندو.

69. مجلس شوري (پارليامينٽ) جي ڪارروائي تي

ڪورٽ طرفان پڇا ڳاڇا نه ٿيندي

(1) مجلس شوري (پارليامينٽ) جي ڪنهن به ڪارروائيءَ جي جائز هجڻ بابت انهيءَ سبب ڪري ته ان جو طريقو بي قاعدي هو (ڪنهن به ڪورٽ) ۾ سوال نه اٿاريو ويندو (ڪورٽ طرفان پڇا ڳاڇا نه ٿيندي).

(2) مجلس شوري (پارليامينٽ) جو ڪوبه آفيسر يا ميمبر، جنهن کي دستور موجب مجلس شوري (پارليامينٽ) جي ڪارروائي کي ضابطي ۾ آڻڻ ۽ ڌنڌي هلائڻ يا امن برقرار رکڻ جو اختيار ڏنل آهي ته اهو انهيءَ اختيار کي استعمال ڪرڻ ڪري، ڪنهن به ڪورٽ جي دائره اختيار ۾ نه رهندو، (ڪابه ڪورٽ ان بابت پڇا ڳاڇا نٿي ڪري سگهي).

(3) هن آرٽيڪل (قلم) ۾ مجلس شوري (پارليامينٽ) جي ساڳي معنيٰ رهندي، جيڪا آرٽيڪل 66 ۾ ڏنل آهي.

قانون سازيءَ جو طريقو

70. بلن جو پيش ڪرڻ ۽ پاس ڪرڻ

(1) وفاقي قانون ساز فهرست (لسٽ) يا گڏيل قانون ساز فهرست متعلق ڪنهن به معاملي جي قانوني مسودي (بل) جي ابتدا (پنهنجي مان) ڪنهن به ايوان ۾ ٿي سگهي ٿي ۽ جيڪڏهن اهو انهيءَ ايوان پاس ڪيو آهي جتان ان جي ابتدا ٿي ته پوءِ اهو ٻئي ايوان ۾ موڪليو ويندو ۽ ٻئي ايوان جيڪڏهن اهو بل بنا ترميم جي پاس ڪيو ته پوءِ اهو صدر جي آڏو منظوري (پاس ڪرڻ) لاءِ پيش ڪيو ويندو.

(2) جيڪڏهن ڪوبه بل پٿرا (جملي) (1) هيٺ ايوان کي موڪليو ويو ۽ اهو رد ٿيو يا ان جي پهچ کان نوي ڏينهن اندر پاس (بحال) نه ڪيو ويو يا ترميم سان پاس ڪيو ويو ته پوءِ جنهن ايوان مان ان جي ابتدا ٿي، تنهن جي درخواست تي ان تي گڏيل اجلاس ۾ غور ڪيو ويندو.

(3) جيڪڏهن پٿرا (جملي) (2) هيٺ درخواست آهي ته پوءِ صدر گڏيل اجلاس سڏائيندو، جيڪڏهن بل (قانون جو مسودو) گڏيل اجلاس ۾ ترميم سان يا بنا ترميم جي ٻنهي ايوانن جي ميمبرن جي اڪثريت جي ووتن سان پاس ڪيو ته پوءِ اهو صدر جي آڏو منظوريءَ لاءِ پيش ڪيو ويندو.

(4) هن آرٽيڪل (قلم) ۾ ۽ دستور جي ايندڙ فترن ۾ وفاقي قانون ساز فهرست (شريڪ) هڪ جهڙي قانون ساز فهرست جي چوٿين ضميمي ۾ مطلب فرداً فرداً وفاقي قانون ساز فهرست (شريڪ) هڪ جهڙي قانون ساز فهرست هوندي.

71. ختم ڪيو ويو.

72. گڏيل اجلاس جو طريقو کار

(1) صدر، قومي اسيمبلي جي اسپيڪر ۽ چيئرمين جي مشوري سان، گڏيل اجلاس جي طريقي کار ۽ ٻنهي ايوانن جي وچ ۾ واهپي بابت قاعدا ٺاهي سگهي ٿو.

(2) گڏيل اجلاس ۾ قومي اسيمبلي جو اسپيڪر يا سندس غير حاضري ۾ ڪوبه شخص جيئن ڪم جملي (1) ۾ قاعدن موجب ٺهرايل هجي، صدارت ڪندو.

(3) جملي (1) ۾ ٺاهيل قاعدا گڏيل اجلاس آڏو پيش ڪيا ويندا، جن ۾ گڏيل اجلاس ۾ وڌيڪ ڳنڍڻ يا ترميم ڪرڻ يا ان جي بدران ٻيا رڪڻ جو ڪم ٿي سگهي ٿو.

(4) دستور جي تحت گڏيل اجلاس ۾ ڪيل فيصلو، حاضر ميمبرن جي اڪثريت جي ووتن ۽ ووتنگ رستي ڪيا ويندا.

73. ناٿي (پيسن) بابت بلن جو طريقو

(1) آرٽيڪل 70 ۾ جيڪي ڏنل آهي ان جي هوندي به ناٿي واري قانوني مسودي جي ابتدا قومي اسيمبلي ۾ ٿيندي ۽ جڏهن اسيمبلي ان کي پاس ڪيو

ته پوءِ ان کي سنيت ڏانهن موڪلڻ بدران، صدر جي منظوريءَ لاءِ صدر جي آڏو پيش ڪيو ويندو.

(2) هن باب جي مقصدن لاءِ ڪوبه بل يا ترميم کي پيسن (ناٿي) جو بل سمجهيو ويندو جيڪڏهن ان ۾ اهڙا فقر شامل هجن جيڪي هيٺين مان سڀني يا ڪنهن به هڪ معاملي بابت هجن، جيئن ته:

(الف) ڪنهن محصول (ٽيڪس) جو مڙهڻ، ختم ڪرڻ، معاف ڪرڻ، ڦير ڦار ڪرڻ يا ان جو انتظام (جوڙڻ):

(ب) ناٿي جو قرض ڪڍڻ يا وفاقي حڪومت طرفان ڪا ضمانت ڏيڻ، يا انهيءَ حڪومت جي مالي مجبوري بابت قانون ۾ ترميم:

(ڄ) وفاقي گڏيل فنڊ (موڙي) جي حفاظت ۽ انهيءَ فنڊ ۾ رقم جي ادائگي ۽ ان جي رقم جو نڪال:

(د) وفاقي مالياتي فنڊ (موڙي) تي طلب (چارج) مڙهڻ يا ان تان اهڙي ڪا طلب (چارج) ختم ڪرڻ يا (ان ۾) ڦير ڦار آڻڻ:

(ه) وفاقي سرڪاري ليکي ۾ پيسن (ناٿي) جو جمع ٿيڻ ۽ انهن پيسن (ناٿي) جي حفاظت ۽ ادائگي:

(و) وفاقي حڪومت يا صوبائي حڪومت جي ليکي (حساب) جي چڪاس: ۽ (گ) ڪوبه اهڙو معاملو (مضمون) جيڪو هن پئراگراف ۾ بيان ڪيل معاملن سان واسطو رکندڙ هجي.

(3) ڪوبه اهڙو بل رڳو (محض) انهيءَ سبب ڪري ناٿي جو بل تصور نه ڪيو ويندو جيڪڏهن ان ۾ هن ريت بندوبست ٿيل آهي:

(الف) ڪنهن ڏنڊ جو مڙهڻ يا ان ۾ ڦير ڦار آڻڻ يا ڪا ٻي ناٿي واري سزا (يا چٽي) يا ليسان في جي گهرج يا ان جو پيارڻ (ادا ڪرڻ) يا ڪا في يا ڪنهن ڏنل سروس (خدمت) جو معاوضو:

(ب) ڪنهن به مقامي اختياري يا مقامي مقصدن جي اداري جي ڪنهن محصول کي مڙهڻ، ختم ڪرڻ، معاف ڪرڻ، ڦير ڦار آڻڻ يا انتظام ڪرڻ.

(4) جيڪڏهن ڪوبه اهڙو سوال پيدا ٿئي ته ڪو بل ناٿي جو بل آهي يا نه، ته ان لاءِ قومي اسيمبلي جي اسپيڪر جو فيصلو آخري هوندو.

(5) هر هڪ ناٿي جي بل تي جيڪو صدر کي (سندس) منظوريءَ لاءِ پيش ڪيو ويندو، ان تي قومي اسيمبليءَ جي اسپيڪر جي هٿ هيٺ سرٽيفڪيٽ (سند) هوندو ته اهو ناٿي جو بل آهي ۽ اهو سرٽيفڪيٽ سڀني مقصدن لاءِ قطعي هوندو ۽ ان تي ڪنهن به قسم جو سوال نه اٿاريو ويندو.

74. مالي اپائن لاءِ وفاقي حڪومت جي منظوري

ڪوبه ناٿي جو بل يا ڪو بل يا ترميم جيڪڏهن ان کي قاعدو ناهي هلايو وڃي، مجلس شوري (پارليامينٽ) ۾ وفاقي حڪومت جي اجازت کان سواءِ نه آندو ويندو، جيڪڏهن وفاقي گڏيل فنڊ يا سرڪاري حساب تي خرچ جو بار ٿئي يا اهو پاڪستان جي سڪي يا چالو (رائٽ الوقت) سڪي تي يا اسٽيٽ بينڪ جي دستوري يا کارگذاري تي اثر انداز ٿئي.

75. بلن تي صدر جي منظوري

(1) جيڪڏهن ڪوبه بل صدر جي آڏو سندس منظوري خاطر پيش ڪيو وڃي ته صدر، ٽيهن ڏينهن جي اندر:

(الف) بل تي منظوري ڏيندو (پاس ڪندو)؛

(ب) ناٿي جي بل کان سواءِ اهڙو بل مجلس شوري (پارليامينٽ) کي انهي نياپي ۽ عرضداشت سان واپس ڪري ته انهيءَ بل تي يا ان جي ڪنهن خاص ورجايل ٺهراءَ تي نئين سر غور ڪيو وڃي يا اهڙي ترميم تي غور ڪيو وڃي، جيڪا انهيءَ نياپي ۾ ظاهر ڪيل آهي.

(2) جڏهن صدر بل کي مجلس شوري (پارليامينٽ) ڏانهن واپس ڪيو ته پوءِ مجلس شوري (پارليامينٽ) ان تي گڏيل اجلاس ۾ نئين سر غور ڪندي ته جيڪڏهن اهو ترميم سان يا بنا ترميم جي ٻنهي ايوانن ۾ حاضر ميمبرن جي اڪثريت جي وٽن سان پاس ٿيو ته پوءِ دستور جي مقصدن لاءِ اهو ٻنهي ايوانن طرفان پاس ٿيل تصور ڪيو ويندو ۽ پوءِ صدر کي پيش ڪيو ويندو ۽ صدر ان کان پنهنجي رضامندي (منظوري) نه روڪي سگهندو (پاس ڪرڻ لاءِ پڌر هندا).

(3) جڏهن صدر ڪنهن بل تي پنهنجي منظوري ڏني ته پوءِ اهو قانون ٿي ويندو ۽ ان کي مجلس شوري (پارليامينٽ) جو اٽڪت (قانون) سڏيو ويندو.

(4) مجلس شوري (پارليامينٽ) جو ڪوبه ائڪٽ ۽ اهڙي ائڪٽ جو ڪوبه نھراءُ انھيءَ سبب ڪري ته دستور موجب ڪا سفارش يا اڳواٽ منظوري يا اجازت نه ڏني ويئي هئي، باطل (ناجائز) رهندو جيڪڏهن انھيءَ ائڪٽ تي دستور موجب منظوري ڏني ويئي آهي.

76. مهمل ٿيڻ سبب بل خارج نه رهندو وغيره

- (1) ڪنهن به ايوان ۾ وزير غور بل ايوان جي مهمل ٿيڻ سبب خارج نه ٿيندو.
- (2) سينيٽ ۾ وزير غور بل جيڪو قومي اسيمبلي پاس نه ڪيو آهي، قومي اسيمبليءَ جي ختم ٿيڻ جي ڪري خارج نه ٿيندو.
- (3) قومي اسيمبليءَ ۾ وزير غور بل يا قومي اسيمبليءَ طرفان پاس ڪيل بل جيڪڏهن سينيٽ ۾ وزير غور آهي ته پوءِ اهو قومي اسيمبليءَ جي ختم ٿيڻ تي خارج ٿي ويندو.

77. فقط قانون موجب ٽئڪس (محصول) مڙهيو ويندو

مجلس شوري (پارليامينٽ) جي (پاس ڪيل ڪنهن) ائڪٽ هيٺ (تحت) يا ان جي اختياري کان سواءِ، وفاق پاران ڪوبه ٽئڪس (محصول) نه مڙهيو ويندو.

مالي طريقي ڪار

78. وفاقي گڏيل موڙي (نائو، فنڊ) ۽ قومي حساب (ڪتاب)

- (1) وفاقي حڪومت جي آمدني (وصولي)، انھيءَ حڪومت طرفان ڪنيل سڀ قرض ۽ اهي سڀ رقمون جيڪي قرض جي واپسي طور مليل آهن (اُهي) سڀ گڏيل نائي (فنڊ) جو حصو رهندا، جنھن کي وفاقي گڏيل فنڊ (موڙي) سڏيو ويندو.
- (2) ٻيون سڀ رقمون:

(الف) جيڪي وفاقي حڪومت يا ان جي طرفان وصول ڪيل آهن؛

(ب) جيڪي سپريم ڪورٽ يا وفاق جي اختياري سان قائم ڪيل ڪنهن ٻي

ڪورٽ طرفان وصول ڪيل آهن، يا ان وٽ جمع ٿيل آهن؛

وفاق جي قومي حساب ۾ جمع ڪرايا ويندا.

79. وفاقي گڏيل موڙي (ناٿي) ۽ قومي حساب (ناٿي) جي حفاظت وفاقي گڏيل فنڊ (موڙي) ان فنڊ ۾ جمع ٿيل رقمون يا ان مان خرچ ڪيل رقمون ۽ ٻين رقمن جي حفاظت، جيڪي وفاقي حڪومت يا ان جي پاران وفاقي جي سرڪاري خرچ (ناٿي) ۾ جمع آهن يا خرچ ڪيل آهن ۽ انهن سان لاڳو يا ميل جول رکندڙ اهي سڀ معاملو (گاليون) تن جي حفاظت جو انتظام، جيستائين ان ڏس ۾ صدر طرفان ٺاهيل رولن (قاعدن) جو بندوبست ڪيو وڃي، مجلس شوري (پارليامينٽ) جي ائڪٽ موجب ڪيو ويندو.

80. ساليانو بجيت تفصيل

(1) وفاقي حڪومت، هر هڪ مالي سال لاءِ، قومي اسيمبلي آڏو انهيءَ سال لاءِ، وفاقي حڪومت جي آمدني ۽ خرچ جي تخميني جو تفصيل پيش ڪرڻ جو بندوبست ڪندي، جنهن کي هن باب ۾ ساليانو بجيت تفصيل سڏيو ويو آهي (چيو ويو آهي).

(2) ساليانو بجيت تفصيل ۾ جدا جدا ڏيکاريو ويندو:

(الف) اهي رقمون جيڪي دستور مطابق وفاقي گڏيل فنڊ (ناٿي) مان خرچ لاءِ گهربل آهن؛ ۽

(ب) اهي رقمون جيڪي ٻئي خرچ لاءِ وفاقي گڏيل فنڊ مان رٽيل آهن؛ روپيو حساب تي ڪيل خرچ کي ٻئي خرچ کان الڳ ڏيکاريو ويندو.

81. وفاقي گڏيل موڙي (ناٿي) مان واجب الادا خرچ

(الف) صدر کي ملندڙ لوازمو (اجورو) ۽ سندس عهدي جو ٻيو خرچ؛ ۽

(i) سپريم ڪورٽ جي ججن؛

(ii) چيف اليڪشن ڪمشنر؛

(iii) چيئرمين ۽ نائب چيئرمين؛

(iv) قومي اسيمبليءَ جو اسپيڪر ۽ نائب اسپيڪر؛

(v) آڊيٽر جنرل - کي ملندڙ لوازمو (اجورو) پگهار وغيره.

(ب) انتظامي خرچ، جنهن ۾ سپريم ڪورٽ، آڊيٽر جنرل جو کاتو، چيف اليڪشن ڪمشنر جي آفيس، ۽ اليڪشن ڪميشن آفيس ۽

سينيٽ ۽ نيشنل (قومي) اسيمبلي جي سيڪريٽريٽ جي آفيسرن ۽ نوڪرن کي ملندڙ اجورو شامل آهي؛

(ث) وفاقي حڪومت جا وياج سميت ڪنيل قرض، ۽ ان ۾ ڪرندڙ ناڻي جا لوازم، يا موڙيءَ جو گهٽجڻ ۽ ٻيو خرچ جيڪو قرض ڪٽڻ يا خدمت سرانجام ڏيڻ ۽ حڪومت جي ضمانت تي ڪنيل قرض (اوڌر) جي گهٽتائي شامل آهن؛

(د) اهڙيون رقمون جيڪي ڪنهن عدالت (ڪورٽ) يا ٽربيونل طرفان پاڪستان (حڪومت) جي خلاف ڪنهن ڏنل فيصلي (فتويٰ) يا ڊڪري (حڪم نامي) جي ادائگيءَ لاءِ گهربل هجن؛

(ع) ڪي ٻيون رقمون دستور جي اعلان (حڪم) يا مجلس شوريٰ (پارليامينٽ) جي ڪنهن ائڪٽ موجب واجب الادا هجن (ڪم آنڊيون وڃن).

82. سالياني بجيت تفصيل متعلق طريقو (ڪارروائي)

(1) ساليانو بجيت تفصيل جو اوترو حصو جيڪو وفاقي گڏيل ناڻي تي خرچ جي باري ۾ آهي، ان تي بحث ڪري سگهجي ٿو، پر ان تي قومي اسيمبليءَ ۾ ووٽ وٺڻ لاءِ نه موڪليو ويندو.

(2) ساليانو بجيت تفصيل جو اوترو حصو جيڪو ٻئي خرچ بابت آهي، ان کي منظوريءَ لاءِ طلب جي شڪل ۾ قومي اسيمبليءَ کي موڪليو ويندو ۽ قومي اسيمبليءَ کي اختيار رهندو ته ڪنهن به طلب منظوري ڏي يا منظوري ڏيڻ کان انڪار ڪري يا ڪنهن طلب ۾ ڏنل رقم (انداز) کي گهٽائي منظوري ڏي.

پر شرط آهي ته شروع واري ڏينهن کان ڏهن سالن جي عرصي لاءِ يا قومي اسيمبليءَ جي ٻي عام چونڊ، جيڪا به دير سان واقع ٿئي، اها طلب بنا رقم جي گهٽائڻ سان جيڪا ان ۾ مذڪور آهي، منظور سمجهي ويندي، جيستائين اسيمبلي جي ڪل ميمبرن جي اڪثريت جي ووٽن سان ان کي نامنظور ڪيو ويو آهي يا ان کي مذڪور رقم جي گهٽائڻ سان منظور ڪيو ويو آهي.

(3) ڪنهن به گرانٽ لاءِ، وفاقي حڪومت جي سفارش کان سواءِ، گهر (طلب) نه ڪئي ويندي.

83. اختياري ڏنل خرچ جي ضميمي (شيڊول) جو مستند هجڻ

(1) وزيراعظم پنهنجي صحيح سان هڪ مستند شيڊول (ضميمو) ٺاهيندو، جنهن ۾ (هي) مذڪور هوندو:

(الف) ڪيل گرانٽون يا اهي جيڪي قومي اسيمبليءَ جي قلم 82 هيٺ ڪيل سمجهيون وڃن؛

(ب) وفاقي گڏيل ناٿي مان خرچ جي پورائي لاءِ گهربل مختلف رقمون، پر اهي ڪنهن به حالت ۾ انهيءَ رقم کان وڌيڪ نه هونديون، جن جو تفصيل اڳ ۾ قومي اسيمبليءَ اڳيان رکيل آهي.

(2) اهڙو مستند ضميمو قومي اسيمبلي اڳيان رکيو ويندو، پر ان تي ڪنهن به قسم جو بحث يا ووٽ نه ڪيو ويندو.

(3) دستور هيٺ وفاقي گڏيل ناٿي مان ڪوبه خرچ اختياري يافتہ (جائز) نه سمجهيو ويندو جيستائين ان جو مستند شيڊول ۾ ذڪر ڪيل نه آهي ۽ اهو شيڊول جملي (2) هيٺ قومي اسيمبلي آڏو رکيو ويندو.

84. وڌيڪ ۽ فاضل (فالتو) گرانٽون

جيڪڏهن ڪنهن مالي سال لاءِ ڏنو ويو آهي:

(الف) ته اها رقم جيڪا ڪنهن خاص سروس (خدمت) لاءِ هلندڙ مالي سال ۾ خرچ ڪرڻي آهي، اڻپوري آهي يا ڪنهن نئين سروس (خدمت) تي خرچ ڪرڻ لاءِ ضرورت پيئي آهي، ۽ اها سالياني بجيت تفصيل ۾ شامل نه ڪيل آهي؛

(ب) ته ڪابه رقم ڪنهن سروس (خدمت) لاءِ، انهيءَ رقم کان وڌيڪ خرچ ڪئي ويئي آهي، جيڪا انهيءَ سال هلندي انهيءَ سروس (خدمت) لاءِ منظور ٿيل هئي؛

وفاقي حڪومت کي وس رهندو ته اها وفاقي گڏيل فنڊ مان خرچ جو اختيار ڏي، پوءِ اهو خرچ دستور طرفان وفاقي گڏيل فنڊ (ناٿي) جي بلي هجي يا نه هجي ۽ قومي اسيمبلي اڳيان وڌيڪ بجيت تفصيل پيش ڪندي يا جهڙيون حالتون هجن، حد کان وڌيڪ بجيت تفصيل جنهن ۾ انهيءَ خرچ جي رقم ظاهر ڪئي

ويندي، ۽ آرٽيڪل 80 کان 83 جا فقر انهن تفصيلن سان، سالياني بجيت تفصيل وانگر لاڳو رهندا.

85. ليکي حساب تي ووٽ

مالي معاملن جي باري ۾ هن کان اڳ ڏنل فقرن جي هوندي به قومي اسيمبلي کي اختيار هوندو ته تخميني طور ڪنهن به مالي سال جي حصي لاءِ جيڪو چئن مهينن کان وڌيڪ نه هجي، ڪنهن به خرچ جو ائڊوانس (اڳواٽ) منظور ڪري، پوءِ پل ته ان گرانٽ لاءِ آرٽيڪل 82 موجب طريقه ڪار مڪمل ٿيندو رهي ۽ خرچ بابت آرٽيڪل 83 جي فقرن مطابق، منظور ڪيل خرچ جو شيڊول (ضميمو) مستند ٿئي (يا مستند ڪيو وڃي).

86. اسيمبليءَ جي ٽٽڻ (ختم ٿيڻ) تي خرچ جي منظوري جو اختيار

مالي معاملن جي باري ۾ هن کان اڳ ڏنل فقرن (نهران) جي هوندي به، ڪنهن به وقت، جڏهن قومي اسيمبلي ختم ٿيل آهي، وفاقي حڪومت، وفاقي گڏيل فنڊ مان، تخميني طور ڪنهن به مالي سال جي حصي لاءِ جيڪو چئن مهينن کان وڌيڪ نه هجي، ڪنهن به خرچ جو ائڊوانس (اڳواٽ) منظور ڪري، پوءِ پل ته انهيءَ گرانٽ لاءِ آرٽيڪل 82 موجب طريقه ڪار مڪمل ٿئي ۽ خرچ بابت آرٽيڪل 83 جي فقرن مطابق منظور ڪيل خرچ جو شيڊول مستند ٿئي.

87. مجلس شوري (پارليامينٽ) جي سيڪريٽريٽ

- (1) هر هڪ ايوان کي الڳ سيڪريٽريٽ هوندو:
پر هن فقري ۾ ڏنل (حڪم) ٻنهي ايوانن لاءِ هڪ جهڙا عهدا (آساميون) پيدا ڪرڻ، مانع (روڪيندڙ) نه سمجهيو ويندو.
- (2) مجلس شوري (پارليامينٽ) قانون رستي، ڪنهن به ايوان جي سيڪريٽريل عملي (استاف) جي ڀرتي ۽ ملازمت (نوڪري) جا شرط ضابطي هيٺ آڻي سگهي ٿي.
- (3) جيستائين مجلس شوري (پارليامينٽ) فقري (2) موجب بندوبست ڪري (قانون ٺاهي) تيستائين اسپيڪر يا جيئن حالتون هجن، چيئرمين، صدر

جي منظوري سان، انهن ماڻهن لاءِ جيڪي نيشنل اسيمبلي ۽ سينيٽ جي سيڪريٽريل اسٽاف (عملي) تي مقرر ڪيل آهن، ڀرتي، ملازمت ۽ نوڪريءَ جي شرطن بابت، انتظام لاءِ قاعدا ٺاهي سگهي ٿي.

88. مالياتي ڪميٽي

(1) قومي اسيمبلي ۽ سينيٽ جو خرچ، اختيار ڏنل حدبندين اندر، قومي اسيمبلي يا جيئن حالتون هجن (صورتحال هجي) سينيٽ، مالياتي ڪميٽي جي صلاح سان ڪنٽرول ڪندي (وس ۾ رکندي).

(2) مالياتي ڪميٽي ۾ اسپيڪر يا جيئن هجي، چيئرمين، وزير مال ۽ اهڙا ٻيا ميمبر، شامل هوندا جن کي قومي اسيمبلي يا جيئن هجي، سينيٽ انهيءَ ڏس ۾ چونڊيو هجي.

(3) مالياتي ڪميٽي پنهنجي ڪارروائي (طريقه ڪار) جي ضابطي لاءِ قاعدا ٺاهي سگهي ٿي.

آرڊيننس

89. آرڊيننس نافذ ڪرڻ جو صدر کي اختيار

(1) قومي اسيمبلي جيڪڏهن اجلاس ۾ آهي، ان کان سواءِ صدر جيڪڏهن مطمئن آهي ته اهڙيون حالتون موجود آهن جن جي ڪري هڪدم قدم کڻڻ ضروري آهي، ته پوءِ هو حالتن پٽاندڙ آرڊيننس ٺاهي ۽ نافذ ڪري سگهي ٿو.

(2) هن آرٽيڪل هيٺ نافذ ڪيل ڪوبه آرڊيننس اها ئي طاقت ۽ اثر رکندو جيڪو مجلس شوري (پارليامينٽ) جي ائڪٽ کي آهي ۽ ساڳين پابندين جي تابع هوندو، جيڪي مجلس شوري (پارليامينٽ) جي قانون سازي جي اختيار تي عائد ٿيل آهن- پر هر ڪو اهڙو آرڊيننس:

(الف) پيش ڪيو ويندو؛

(i) قومي اسيمبلي جي آڏو، جيڪڏهن ان ۾ آرٽيڪل 83 جي جملي

(2) ۾ بيان ڪيل آهي سڀ يا ڪي معاملو شامل (هجن) ۽ اهو

پنهنجي نفاذ کان چئن مهينن جي ختم ٿيڻ تي يا جيڪڏهن

اسيمبلي انهيءَ مدي جي پوري ٿيڻ کان اڳ ان کي نامنظور ڪرڻ جو ٺهراءُ پاس ڪري ته پوءِ اهو ٺهراءُ جي پاس ٿيڻ تي منسوخ ٿي ويندو. (ii) ٻنهي ايوانن جي آڏو جيڪڏهن ان ۾ اهڙا فقرا شامل نه هجن، جيڪي سب پئراگراف (i) ۾ بيان ڪيل معاملن بابت آهن، ته پوءِ اهو پنهنجي نفاذ کان چئن مهينن جي پوري ٿيڻ تي يا انهن مان ڪنهن به هڪ ايوان طرفان انهيءَ مدي جي پوري ٿيڻ کان اڳ ان کي نامنظور ڪرڻ جو ٺهراءُ پاس ڪري ته پوءِ اهو ٺهراءُ پاس ٿيڻ تي منسوخ ٿي ويندو.

(ب) صدر جي طرفان ڪنهن به وقت واپس ورتو وڃي. (3) فقري (2) ۾ ڏنل بندوبست کي نقصان رسائڻ کان سواءِ، قومي اسيمبلي آڏو پيش ڪيل آرڊيننس کي قومي اسيمبلي ۾ پيش ڪيل (آئڊل) بل تصور ڪيو ويندو.

باب ٽيون - وفاقي حڪومت

90. وفاق جي ڪاروباري اختيار جو استعمال

- (1) وفاق جو ڪاروباري اختيار صدر کي هوندو ۽ هو ان کي سڌي طرح (پاڻ) يا پنهنجي زبردست آفيسرن جي معرفت، دستور موجب، استعمال ڪندو.
- (2) فقري (1) ۾ شامل هوندي به:
- (الف) ڪوبه اهڙو ڪم (ڪارگڌاري) صدر کي منتقل ڪيل نه سمجهيو ويندو جيڪو ڪنهن به هلندڙ قانون موجب ڪنهن صوبي جي حڪومت يا ٻي اختياري کي سونپيل (ڏنل) هجي؛
- (ب) مجلس شوري (پارليامينٽ) کي ڪجهه ڪمن (ڪارگڌاري) کي، صدر کان سواءِ، ٻين اختيارين کي قانون موجب سونپي ڏيڻ کان روڪي نه سگهندي.

91. ڪئبينٽ

- (1) صدر کي سندس ڪاروبار جي استعمال ۾ مدد ۽ صلاح لاءِ، وزيرن جي ڪابينا هوندي، جنهن جو مک (سرواڻ) وزيراعظم هوندو.

(2) صدر پنهنجي (شعور) ويچار موجب قومي اسيمبلي جي ميمبرن مان وزيراعظم مقرر ڪندو، جنهن کي سندس راءِ ۾ اسيمبلي جي ميمبرن جي اڪثريت جو اعتماد حاصل ڪرڻ جو امڪان آهي.

(2- الف) فقري (2) ۾ جيڪي ڏنل آهي، ان جي هوندي به 20 مارچ 1990ع کان پوءِ صدر، قومي اسيمبلي جي اهڙي ميمبر کي وزيراعظم ٿيڻ جي دعوت ڏيندو، جنهن کي قومي اسيمبلي جي ميمبرن جي اڪثريت جو اعتماد حاصل آهي، جيئن (جهڙي طرح) دستوري نھرائڻ موجب انهيءَ مقصد لاءِ اسيمبلي جي سڏايل اجلاس مان واضح آهي.

(3) فقري (2) هيٺ مقرر ڪيل يا جيئن هجي فقري (2- الف) سڏايل شخص عهدي تي چڙهڻ کان اڳ صدر جي آڏو ضميمي 3 ۾ ڏنل عبارت ۾ حلف ڪندو ۽ ان کان سٺ ڏينهن جي عرصي اندر قومي اسيمبلي کان اعتماد جو ووٽ حاصل ڪندو. (4) ڪابينا پنهنجي وزيرن سان اجتماعي طور قومي اسيمبلي جي آڏو جوابده (ذميوار) رهندي.

(5) وزيراعظم صدر جي مرضي سان پنهنجي عهدي تي (فائز) رهندو، پر صدر هن فقري هيٺ، پنهنجيون اختيارون استعمال نه ڪندو، جيستائين ڪه هن کي اطمینان ٿيو آهي ته وزيراعظم کي قومي اسيمبلي جي ميمبرن جي اڪثريت جو اعتماد حاصل نه آهي. اهڙي حالت ۾ هو قومي اسيمبلي جو اجلاس سڏائيندو ۽ وزيراعظم کان گھر ڪندو ته هو اسيمبلي کان اعتماد جو ووٽ حاصل ڪري.

(6) وزيراعظم، صدر ڏانهن پنهنجي هٿ هيٺ لکت (هٿ اکر) سان پنهنجي عهدي تان استعيفيٰ ڏئي سگهي ٿو.

(7) ڪوبه وزير جيڪو لڳاتار ڇهن مهينن جي عرصي تائين قومي اسيمبلي جو ميمبر نه رهيو آهي، ذڪر ڪيل مدي جي پوري ٿيڻ تي وزير نه رهندو ۽ ذڪر ڪيل اسيمبلي جي ختم ٿيڻ کان اڳ وري ٻيهر وزير مقرر نه ٿيندو جيستائين انهيءَ اسيمبلي لاءِ ميمبر چونڊجي نه اچي.

پر هن فقري ۾ ڏنل (بيان ڪيل) عبارت ڪنهن به اهڙي وزير سان لاڳو نه رهندي جيڪو سنيت جو ميمبر آهي.

(8) هن آرٽيڪل ۾ ڏنل (عبارت) جو اهو مطلب نه هوندو ته وزيراعظم يا ڪو ٻيو وزير يا وزير مملڪت ڪنهن اهڙي مدت هلندي، جڏهن قومي اسيمبلي ختم ٿي چڪي آهي، پنهنجي عهدي تي قائم رهڻ کان نااهل قرار ڏنو وڃي، ۽ نه وري ان ڪري ڪنهن به عرصي هلندي ڪنهن شخص کي وزيراعظم يا ٻئي وزير يا وزير مملڪت مقرر ڪرڻ جي ممانعت هوندي.

92. وفاقي وزير ۽ وزير مملڪت

(1) آرٽيڪل 91 جي فڪري (7) ۽ (8) هيٺ، صدر، وزيراعظم جي صلاح (مشوري) سان مجلس شوري (پارليامينٽ) جي ميمبرن مان وفاقي وزير ۽ وزير مملڪت مقرر ڪندو.

پر شرط آهي ته انهن وفاقي وزيرن ۽ مملڪتي وزيرن جو تعداد، جيڪي سينيٽ جا ميمبر آهن، ڪنهن به وقت وفاقي وزيرن جي تعداد جي چوٿين حصي کان وڌيڪ نه هوندو.

(2) عهدي تي چڙهڻ کان اڳ وفاقي وزير ۽ وزير مملڪت، ٽئين شيڊول (ضميمي) ۾ ڏنل عبارت موجب صدر جي آڏو حلف (قسم) ڪندا.

(3) ڪوبه وفاقي وزير يا وزير مملڪت صدر ڏانهن پنهنجي هٿ هيٺ لکت سان پنهنجي عهدي تان استعيفيٰ ڏئي سگهي ٿو يا صدر، وزيراعظم جي صلاح (مشوري) تي کيس عهدي تان برطرف (لاهي) ڪري سگهندو.

93. صلاحڪار (مُشير)

(1) صدر، وزيراعظم جي ڏنل مشوري (صلاح) تي، اهڙن شرطن شروطن تي جيڪي هو متعين ڪري، وڌ ۾ وڌ پنج صلاحڪار (مُشير) مقرر ڪري سگهندو.

(2) آرٽيڪل 57 ۾ ڏنل ٺهراءُ صلاحڪار سان به لاڳو رهندا.

94. وزيراعظم جو عهدي تي قائم رهڻ

صدر، وزيراعظم کي عهدي تي برقرار (قائم) رهڻ لاءِ چئي سگهي ٿو، جيستائين سندس جاءِ نشين وزيراعظم جي عهدي تي نه اچي چڙهي.

95. وزيراعظم جي خلاف عدم اعتماد جو ووٽ

- (1) وزيراعظم جي خلاف عدم اعتماد جي ووٽ جي قرارداد جنهن کي قومي اسيمبلي جي ڪُل ميمبرن جي گهٽ ۾ گهٽ ويهه سيڪڙو تجويز ڪيو هجي، قومي اسيمبلي طرفان منظور ڪري سگهجي ٿو.
- (2) فقري (1) ۾ ڏيکاريل قرارداد تي ان ڏينهن کان جنهن تي اها قرارداد قومي اسيمبلي ۾ پيش ڪئي ويئي آهي، تن ڏينهن جي عرصي پوري ٿيڻ کان اڳ ۽ ستن ڏينهن جي مدت کان پوءِ، ووٽ نه ورتا ويندا.
- (3) فقري (2) ۾ ڏيکاريل قرارداد کي، ان وقت اسيمبلي ۾ پيش نه ڪيو ويندو جڏهن قومي اسيمبلي سالياني بحيت جي تفصيل ۾ پيش ڪيل رڪمن جي طلب تي غور ڪري رهي آهي.
- (4) جيڪڏهن فقري (2) ۾ ڏيکاريل قرارداد کي قومي اسيمبلي جي ڪُل ميمبرن جي اڪثريت پاس (منظور) ڪيو آهي ته پوءِ وزيراعظم پنهنجي عهدي تي نه رهندو.

97. وفاق جي انتظامي اختيار جي حد

- دستور هيٺ، وفاق جو انتظامي اختيار انهن سڀني معاملن سان لاڳو رهندو جيڪي مجلس شوري (پارليامينٽ) کي قانون ٺاهڻ جو اختيار آهي، جنهن ۾ پاڪستان ۾ يا ان کان ٻاهر جي علائقن ۾ حقن جو استعمال، اختياري (عملداري جون) حدون شامل آهن.
- پر شرط آهي ته بيان ڪيل اختيار، جيڪڏهن اهو دستور يا مجلس شوري (پارليامينٽ) جي ڪنهن ٻئي ٺاهيل قانون ۾ واضح ڪيل آهي، ڪنهن اهڙي معاملي ۾ صوبي سان لاڳو نه رهندو، جنهن ۾ صوبائي اسيمبلي کي پڻ قانون ٺاهڻ جي طاقت (اختيار) آهي.

98. عهديدارن (زير دست اختياري وارن) کي کارگذاري سونپڻ

- وفاقي حڪومت جي سفارش تي مجلس شوري (پارليامينٽ) قانون موجب وفاقي حڪومت جي آفيسرن يا عهديدارن (اختياري وارن) کي کارگذاريون سونپي ٿي.

99. وفاقي حڪومت جي ڪارگذاري (ڪارروائي ڪرڻ)

- (1) وفاقي حڪومت جي سڀني انتظامي ڪاررواين بابت چيو ويندو ته اهي صدر جي نالي سان ڪيو ويون آهن.
- (2) صدر قاعدن مطابق اهڙي طريقي کي ظاهر ڪندو، جنهن ۾ اهي حڪمن يا ٻيا ٺهيل دستاويز ۽ جيڪي سندس نالي ۾ جاري ڪيا ويا آهن، تصديق ڪيا ويندا ۽ اهڙي ڪنهن آرڊر (حڪم نامي) يا دستاويز جي سڃاڻپ (درستي) تي ڪنهن به ڪورٽ (عدالت) ۾ انهيءَ سبب ڪري سوال نه اٿاريو ويندو ته اهو صدر ڪونه ڪيو آهي يا جاري نه ڪيو آهي.
- (3) صدر، وفاقي حڪومت جي ڪمن جي ورڇ ۽ ڪاروبار هلائڻ لاءِ پڻ قاعدا ٺاهيندو.

100. پاڪستان لاءِ اٿارني جنرل

- (1) صدر، ڪنهن اهڙي شخص کي جو عدالت عظميٰ (سپريم ڪورٽ) جي جج جي مقرر ٿيڻ جو اهل هجي، اٿارني جنرل مقرر ڪندو.
- (2) اٿارني جنرل صدر جي خوشي (مريض) حاصل رهڻ تائين پنهنجي عهدي تي رهندو.
- (3) اٿارني جنرل جو فرض رهندو ته هو وفاقي حڪومت کي اهڙن قانوني معاملن تي مشورو (صلاح) ڏي ۽ قانوني نوعيت جا ٻيا فرض سرانجام ڏي، جيڪي وفاقي حڪومت طرفان سندس حوالي ڪيا وڃن يا سونپيا وڃن ۽ پنهنجي فرضن جي سرانجامي ۾ هن کي پاڪستان جي سڀني ڪورٽن ۽ ٽربيونلن (عدالتن) ۾ حاضري جو حق رهندو.
- (4) اٿارني جنرل، صدر جي نالي پنهنجي هٿ هيٺ (صحيح سان) پنهنجي عهدي جي استعيفيٰ ڏيئي سگهندو.

حصو چوتون

صوبا

باب پهريون - گورنر

101. گورنر جو مقرر ٿيڻ

(1) هر هڪ صوبي لاءِ هڪ گورنر (والي) هوندو، جنهن کي صدر، وزير اعظم جي مشوري (صلاح) سان مقرر ڪندو.

(2) ڪنهن به شخص کي گورنر مقرر نه ڪيو ويندو جيستائين هو قومي اسيمبلي جي ميمبر چونڊجي اچڻ جو اهل نه هجي ۽ سندس عمر 35 سالن کان گهٽ نه هجي.

(3) گورنر، صدر جي خوشي (مرضي) حاصل ٿيڻ تائين پنهنجي عهدي تي رهندو ۽ اهڙي پگهار، الاؤنس ۽ رعايتن جو حقدار رهندو، جيڪي صدر مقرر ڪري.

(4) گورنر، صدر ڏانهن (موڪليل) پنهنجي هٿ هيٺ لکت سان استعيفيٰ ڏيئي سگهي ٿو.

(5) صدر جيئن هو موزون سمجهي، اتفاقي حالت ۾، جنهن بابت هن حصي ۾ بندوبست نه ڪيل آهي، گورنر جي ڪمن جي ڪارگذاري بابت ٺهراءُ جوڙيندو (بندوبست ڪندو).

102. عهدي جو حلف

گورنر، عهدي تي چڙهڻ (فائين) کان اڳ، هاءِ ڪورٽ جي چيف جسٽس جي آڏو، انهيءَ فارم (نموني) جو حلف ڪندو، جيڪو ٽئين شيڊول ۾ بيان ڪيل آهي.

103. گورنر جي عهدي جا شرط

(1) گورنر پاڪستان جي نوڪري ۾ ڪوبه فائدي وارو عهدو يا ٻي اهڙي

حيثيت قبول نه ڪندو جنهن ۾ ان نوڪري جي بدلي ۾ معاوضي جو حق حاصل هجي.

(2) گورنر، مجلس شوري (پارليامينٽ) يا ڪنهن صوبائي اسيمبلي جي ميمبر جي حيثيت ۾ چونڊن ۾ اميدوار نه ٿيندو ۽ جيڪڏهن مجلس شوري (پارليامينٽ) يا ڪنهن صوبائي اسيمبلي جي ڪنهن ميمبر کي گورنر مقرر ڪيو ويو آهي ته مجلس شوري (پارليامينٽ) جيئن به هجي، صوبائي اسيمبلي ۾ سندس جاءِ، انهيءَ ڏينهن خالي ٿيندي، جڏهن هو پنهنجي عهدي تي چڙهندو.

104. قائم مقام (عارضی) گورنر

جڏهن به گورنر پاڪستان مان غير حاضر آهي يا ڪنهن سبب ڪري پنهنجي عهدي جي کارگذاري کان قاصر آهي ته پوءِ اهڙو ٻيو شخص جنهن کي صدر حڪم ڪري، گورنر ٿي ڪم ڪندو.

105. گورنر مشوري (صلاح) تي عمل ڪندو

(1) دستور جي هيٺ، پنهنجي ڪمن جي سرانجامي ۾ گورنر، ڪابينا يا وزيراعليٰ جي صلاح مطابق عمل ڪندو.

پر شرط آهي ته گورنر جو ڪابينا يا جيئن صورتحال هجي، وزيراعليٰ کي انهيءَ مشوري تي، عام طور يا ٻي حالت ۾، ٻيهر غور ڪرڻ جو حڪم ڏيئي سگهي ٿو ۽ گورنر ذڪر ڪيل مشوري تي ٻيهر غور ڪرڻ کان پوءِ ان موجب عمل ڪندو.

(2) اهو سوال ته ڇا ڪا به، ۽ جيڪڏهن آهي ته ڪهڙي صلاح (مشورو) وزيراعليٰ يا ڪابينا گورنر کي ڏئي، تنهن تي عدالت، ٽربيونل (خاص عدالت) يا ٻي اختياري طرفان پڇا ڳالجا نه ڪئي ويندي.

(3) جيڪڏهن گورنر، صوبائي اسيمبلي کي ٽوڙي ڇڏي (ختم ڪري) ته هو پنهنجي مرضي سان پر صدر جي اڳواٽ ورتل اجازت سان، ڪم چلائو يا نگران ڪابينا مقرر ڪندو.

(4) هن آرٽيڪل ۾ صدر کي ڏنل اختياريون، پنهنجي مرضي موجب استعمال ڪندو.

(5) آرٽيڪل 48 جو فقرو (2) گورنر تي اهڙي طرح اثر انداز رهندو، جهڙوڪ صدر ڏانهن ڪيل حوالو گورنر ڏانهن حوالو ڪيو ويو آهي.

باب ٻيو- صوبائي اسيمبليون

106. صوبائي اسيمبلي جي جوڙجڪ (ٺهڻ)

(1) هر هڪ صوبي لاءِ هڪ صوبائي اسيمبلي هوندي، جا قانون موجب سڌي ۽ آزاد ووٽ جي رستي چونڊيل ميمبرن جي هيٺ ڏيکاريل تعداد تي مشتمل هوندي:

40	بلوچستان
80	اُتر اولھ سرحد صوبو
240	پنجاب
100	سنڌ

(2) هر ڪو شخص ووٽ ڏيڻ جو حقدار رهندو (جيڪو):

(الف) پاڪستان جو شهري هجي؛

(ب) هُو اڳي هين سالن کان گهٽ عمر جو نه هجي؛

(ث) سندس نالو صوبي جي ڪنهن به علائقي جي انتخابي فهرست ۾ داخل هجي؛ ۽

(د) ڪنهن فاضل عدالت طرفان چريو نه قرار ڏنو ويو هجي.

(3) ان کان سواءِ بلوچستان، پنجاب، اُتر اولھ سرحد صوبو ۽ سنڌ صوبن ۾

فقري (1) ۾ ظاهر (ذڪر) ڪيل نشستون (سيٽن) ۾ انهن اسيمبلي ۾ هيٺين طور ڏيکاريل غير مسلمانن لاءِ واڌو سيٽون هونديون:

صوبو عيسائي هندو ۽ سک، ٻڌ ۽ پارسي قادياني گروپ يا لاهوري
گهٽ ذات فرقو ۽ ٻيا غير گروپ سان لاڳو شخص (جي
جا ماڻهو مسلم پاڻ کي احمدي سڏين ٿا)

1	1	1	بلوچستان
1	1	-	اُتر اولھ
			سرحد صوبو
5	1	1	پنجاب
2	5	1	سنڌ

سمجھائي: جتي ڪنهن صوبي جي ڪنهن اقليت لاءِ ان جي گهٽ تعداد هئڻ ڪري ڪا سیت (نشست) مخصوص نه ڪئي ويئي آهي، ته پوءِ انهيءَ صوبي ۾ سڀني غير مسلمانن لاءِ مخصوص ڪيل گڏيل نشست، اها اقليت ۾ شامل سمجھي ويندي.

(4) شروع واري ڏينهن کان ڏهن سالن جي عرصي جي پوري ٿيڻ کان اڳ يا ڪنهن صوبي جي اسيمبلي لاءِ ٽين عام چونڊ جي ٿيڻ تائين، جيڪو به پوءِ عمل ۾ اچي (واقع ٿئي) انهيءَ اسيمبلي ۾ فقري (1) ۾ ڏنل ميمبرن جي تعداد جو پنج في صد، واڌو سیتون عورتن لاءِ مخصوص ڪيون وينديون.

(5) فقري (3) ۾ بيان ڪيل نشستن کي پرڻ ۽ فقري (1) ۾ ڏيکاريل نشستن کي پرڻ لاءِ، ميمبر ساڳئي وقت، ڌار ڌار چونڊ جي بنياد تي سڌي ۽ آزاد ووٽ ذريعي چونڊيا ويندا.

(6) صوبائي اسيمبلين لاءِ عام چونڊن کان پوءِ جيترو جلد ممڪن ٿي سگهي انهيءَ اسيمبلي ۾ عورتن لاءِ مخصوص سیتن کي پرڻ لاءِ، قانون مطابق ميمبر، مناسب (انداز سارو) نمائندگي جي سرشتي جي بنياد تي، اڪيلي قابل انتقال ووٽ ذريعي انهيءَ اسيمبلي جي ميمبرن جي انتخابي اداري جي طرفان چونڊيا ويندا.

107. صوبائي اسيمبلي جو مُدو (ميعاد)

ڪابه صوبائي اسيمبلي جيڪڏهن (وقت کان) اڳ ۾ ختم نه ڪئي وڃي ته پوءِ اها پنهنجي پهرئين اجلاس واري ڏينهن کان پنجن سالن تائين قائم (برقرار) رهندي، ۽ پنهنجي ميعاد جي پوري ٿيڻ تي ختم ٿي ويندي.

108. اسپيڪر ۽ نائب اسپيڪر

عام چونڊن کان پوءِ، صوبائي اسيمبلي پنهنجي پهرئين اجلاس ۾، ٻن سڀني ڪمن کي ڇڏي، پنهنجي ميمبرن مان، هڪ اسپيڪر ۽ هڪ ڊپٽي (نائب) اسپيڪر جي چونڊ ڪندي ۽ جڏهن به اسپيڪر يا ڊپٽي اسپيڪر جو عهدو خالي ٿئي ته اها اسيمبلي ڪنهن ٻئي ميمبر کي اسپيڪر يا جيئن صورتحال هجي، ڊپٽي (نائب) اسپيڪر چونڊيندي.

109. صوبائي اسيمبلي جو اجلاس گھرائڻ ۽ درخواست ڪرڻ
گورنر وقت بوقت:

(الف) صوبائي اسيمبلي جو اجلاس اهڙي وقت ۽ جاءِ تي طلب ڪري
سگھندو، جنهن کي هو مناسب سمجهي؛ ۽
(ب) صوبائي اسيمبلي جو اجلاس درخواست ڪري سگھندو.

110. گورنر جو صوبائي اسيمبلي کي خطاب ڪرڻ جو حق (اختيار)
گورنر، صوبائي اسيمبلي کي خطاب ڪري سگھندو ۽ انهيءَ مقصد لاءِ
ميمبرن کي حاضر ٿيڻ جو حڪم ڪندو.

111. صوبائي اسيمبلي ۾ ڳالهائڻ (تقرير) جو حق
اڻڊوڪيٽ جنرل کي صوبائي اسيمبلي يا ان جي ڪنهن ڪميٽي ۾، جنهن
۾ کيس نامزد (ٽاڦي) ڪيو ويو آهي، ڳالهائڻ (تقرير) ۽ ٻي حالت ۾ ان جي
ڪارروائي ۾ حصي وٺڻ جو حق رهندو، پر هن آرٽيڪل جي لحاظ کان ووت نه
ڪري سگھندو.

112. صوبائي اسيمبلي کي ختم ڪرڻ
(1) گورنر کي، جيڪڏهن وزيراعليٰ اهڙو مشورو ڏئي، صوبائي اسيمبلي
ختم ڪري ڇڏيندو (ٽوڙي ڇڏيندو)، ۽ جيڪڏهن اڳواٽ ختم نه ٿي آهي ته پوءِ
وزيراعليٰ جي ڏنل مشوري جي انيتاليهن ڪلاڪن کان پوءِ ٽٽل (ختم) ٿيل
سمجهي ويندي.

سمجهائي: هن آرٽيڪل ۾ وزيراعليٰ جي حوالي سان ائين نه سمجهيو ويندو
ته ان ۾ ڪنهن اهڙي وزيراعليٰ جو حوالو شامل آهي، جنهن جي خلاف صوبائي
اسيمبلي ۾ عدم اعتماد جي ووت جي ڪنهن قرارداد جو نوٽيس ڏنو ويو آهي،
پر ان تي ووت نه ورتا ويا هجن يا جنهن جي خلاف عدم اعتماد جي ووت جي ڪا
قرارداد منظور ٿي ويئي هجي يا جيڪو آرٽيڪل 134 جي فقري (2) موجب
عهدي تي قائم آهي يا ڪو صوبائي وزير، جيڪو آرٽيڪل 135 جي فقري (1)
يا فقري (3) هيٺ وزيراعليٰ جا ڪم سرانجام ڏيئي رهيو آهي.

(2) گورنر پنهنجي خيال (مريض) موجب، صدر جي اڳواٽ منظوري سان صوبائي اسيمبلي ٽوڙي سگهي ٿو، جيڪڏهن سندس راءِ آهي ته:

(الف) وزيراعليٰ جي خلاف عدم اعتماد جو ووٽ پاس ٿيڻ کان پوءِ، صوبائي اسيمبلي جي ڪنهن به ميمبر، دستور جي ٺهرائن موجب، صوبائي اسيمبلي جي ميمبرن جي اڪثريت جو اعتماد حاصل هئڻ جو امڪان نه آهي، جيئن ڪه انهيءَ مقصد لاءِ صوبائي اسيمبلي جي سڏايل اجلاس مان ظاهر ٿيو آهي؛

(ب) اهڙي صورتحال پيدا ٿي ويني آهي جنهن هيٺ صوبي جي حڪومت دستور جي ٺهرائن موجب نٿي هلائي سگهجي ۽ چونڊ ڪندڙن کي اپيل ڪرڻ ضروري آهي.

113. صوبائي اسيمبلي ميمبر جي اهليت ۽ نااهليت

آرٽيڪل 62 ۽ 63 ۾ بيان ڪيل قومي اسيمبلي جي ميمبري لاءِ اهليت ۽ نااهليت (جو قانون) صوبائي اسيمبلي جي ميمبري سان اهڙي طرح لاڳو رهندو جهڙوڪ قومي اسيمبليءَ لاءِ ڏنل حوالو صوبائي اسيمبلي لاءِ حوالو هو.

114. صوبائي اسيمبلي ۾ بحث تي پابندي

صوبائي اسيمبلي ۾ ڪنهن به هاءِ ڪورٽ يا سپريم ڪورٽ جي جج کي پنهنجي فرض جي ادائگيءَ ۾ سندس هلت بابت بحث نه ڪيو ويندو.

115. مالي اپائن لاءِ صوبائي حڪومت کان اجازت (منظوري)

(1) ڪوبه مالي بل يا اهڙو بل يا ترميم جيڪڏهن پاس ٿئي ۽ ڪارروائي ۾ آندو وڃي ته اهو صوبائي حڪومت جي گڏيل مالياتي فنڊ (ٺاڻي) مان خرچ جو بار پوندو يا صوبي جي سرڪاري حساب مان ان لاءِ (رقم يا ٺاڻو) ڪڍيو ويندو ته (اهڙي حالت ۾) اهو صوبائي حڪومت جي اجازت کان سواءِ صوبائي اسيمبلي ۾ نه آندو ويندو ۽ نه ان تي حرڪ ورتو ويندو.

(2) هن آرٽيڪل جي مقصد لاءِ، ڪو بل يا ترميم تڏهن مالي بل سمجهيو ويندو جيڪڏهن ان ۾ اهڙا ٺهراءُ شامل آهن جيڪي هيٺين ڏنل معاملن مان ڪنهن به هڪ يا سڀني جي باري ۾ هجن، نالي طور:

(الف) ڪنهن به محصول جو نافذ ڪرڻ، منسوخ (ختم) ڪرڻ، معاف ڪرڻ، يا گهٽ وڌ ڪرڻ، يا انتظام ۾ آڻڻ؛

(ب) صوبائي حڪومت طرفان ناڻي جو قرض ڪڍڻ، يا ڪا ضمانت ڏيڻ، يا حڪومت جي مالي ذميوارين بابت قانون ۾ ترميم؛

(ث) صوبائي گڏيل فنڊ (ناڻي) جي حفاظت، ان ۾ رقمن جو ادا ٿيڻ يا ان مان رقمن جو نيڪال (ڪڍڻ)؛

(د) صوبائي گڏيل فنڊ تي واجبات مڙهڻ يا اهڙي ڪنهن واجبات جو ختم ڪرڻ يا ان ۾ ترميم آڻڻ؛

(ع) صوبي جي سرڪاري حساب ۾ رقمن جي وصولي (آمدني) ۽ اهڙن رقمن جي حفاظت ۽ نيڪال؛

(ف) اڳئين پٿراگراف (جملي) ۾ ظاهر ڪيل معاملن ۾ ڪنهن سان لاڳو معاملو.

(3) ڪوبه بل رڳو انهيءَ سبب ڪري ناڻي جو بل تصور نه ڪيو ويندو جيڪڏهن ان ۾ هن ريت بندوبست ٿيل هجي:

(الف) ڪنهن ڏنڊ جو مڙهڻ يا ان ۾ ڦير ڦار آڻڻ يا ڪا بهي ناڻي واري سزا يا چٽي يا ليسان في جي گهرج يا ان جو ادا ڪرڻ يا ڪافي يا ڪنهن ڏنل سروس (خدمت) جو معاوضو؛

(ب) ڪنهن به مقامي اختياري يا مقامي مقصدن جي اداري جي ڪنهن محصول کي مڙهڻ، ختم ڪرڻ، معاف ڪرڻ، ڦير ڦار آڻڻ يا انتظام ڪرڻ؛

(4) جيڪڏهن ڪوبه اهڙو سوال پيدا ٿئي ته ڪوبه ناڻي جو بل آهي يا نه، ته ان لاءِ صوبائي اسيمبلي جي اسپيڪر جو فيصلو آخري (قطعي) هوندو.

(5) هر هڪ ناڻي جي بل تي جيڪو گورنر کي (سندس منظوري لاءِ) پيش ڪيو ويندو ان تي صوبائي اسيمبلي جي اسپيڪر جي هٿ هيٺ سرٽيفڪيٽ (سند) هوندو ته اهو ناڻي جو بل آهي ۽ اهو سرٽيفڪيٽ سڀني مقصدن لاءِ قطعي هوندو ۽ ان تي ڪنهن به قسم جو سوال نه اُٿاريو ويندو.

116. بلن تي گورنر جي منظوري

(1) جيڪڏهن ڪو بل صوبائي اسيمبلي پاس (منظور) ڪيو آهي ته پوءِ ان کي گورنر کي منظوري لاءِ پيش ڪيو ويندو.

(2) جڏهن ڪوبه گورنر کي منظوريءَ لاءِ پيش ڪيو وڃي ته گورنر تيئن ڏينهن اندر:

(الف) بل جي منظوري ڏيندو؛ يا

(ب) ڪنهن اهڙي بل جي صورت ۾ جيڪو مالي بل نه آهي، بل کي انهيءَ نياپي ۽ عرض سان صوبائي اسيمبلي کي واپس ڪندو ته بل تي يا ان جي ڪنهن خاص ورجايل ٺهراءَ تي وري (نئين سر) غور ڪيو وڃي يا اهڙي ترميم تي غور ڪيو وڃي، جيڪا انهيءَ نياپي ۾ ظاهر ڪيل آهي.

(3) جڏهن گورنر بل کي صوبائي اسيمبلي ۾ واپس ڪيو ته پوءِ صوبائي اسيمبلي ان تي وري غور ڪندي ۽ جيڪڏهن اهو وري صوبائي اسيمبلي ۾ ترميم سان يا بنا ترميم جي صوبائي اسيمبلي جي حاضر ميمبرن جي اڪثريت سان وڌيڪ رستي منظور ڪيو ويو ته پوءِ اهو گورنر کي پيش ڪيو ويندو ۽ گورنر ان کان پنهنجي منظوري نه روڪي سگهندو (ڪيس منظور ڪرڻو آهي).

(4) جڏهن گورنر بل تي پنهنجي منظوري ڏني ته پوءِ اهو قانون ٿي ويندو ۽ ان کي صوبائي اسيمبلي جو ائڪٽ سڏيو ويندو.

(5) ڪوبه صوبائي اسيمبلي ائڪٽ ۽ ڪنهن به ائڪٽ جو ڪوبه ٺهراءَ، انهيءَ سبب ڪري ته دستور موجب ڪا سفارش، اڳواٽ منظوري، يا گهربل اجازت نه ڏني ويئي آهي (رد يا) باطل نه رهندو، جيڪڏهن انهيءَ ائڪٽ کي دستور موجب منظوري ڏني ويئي آهي.

117. مهمل ٿيڻ سبب بل خارج نه رهندو

(1) صوبائي اسيمبلي ۾ وزير غوريل، اسيمبلي جي مهمل ٿيڻ سبب خارج نه ٿيندو.

(2) صوبائي اسيمبلي ۾ وزير غوريل، اسيمبلي جي ختم ٿيڻ تي خارج ٿي ويندو.

مالي (مالياتي طريقه کار)

118. صوبائي گڏيل ناٽو ۽ سرڪاري حساب

(1) صوبائي حڪومت جي وصولي، انهيءَ حڪومت طرفان ڪنيل سڀ قرض،

۽ اهي سڀ رقمون جيڪي قرض جي واپسي طور مليل آهن، اهي سڀ گڏيل ناٽي جو حصو رهنديون، جنهن کي صوبائي گڏيل ناٽو سڏيو ويندو.

(2) ٻيون سڀ رقمون:

- (الف) جيڪي صوبائي حڪومت يا ان جي طرفان وصول ڪيل آهن؛
 (ب) جيڪي هاءِ ڪورٽ يا صوبي جي اختياري هيٺ قائم ڪيل ٻي ڪورٽ طرفان وصول ڪيل آهن يا ان وٽ جمع ٿيل آهن؛
 صوبي جي سرڪاري حساب ۾ جمع ڪرايا ويندا.

119. صوبائي گڏيل ناٿي ۽ سرڪاري حساب جي حفاظت وغيره
 صوبائي گڏيل فنڊ، ان فنڊ ۾ جمع ڪيل يا خرچ ڪيل رقمون ۽ ٻين رقمن جي حفاظت، جيڪي صوبائي حڪومت يا ان جي پاران صوبي جي سرڪاري خرچ ۾ جمع آهن يا خرچ ڪيل آهن ۽ انهن سان لاڳو يا ميل جول رکندڙ آهي سڀ معاملن، تن جي حفاظت جو انتظام جيستائين ان ڏس ۾ گورنر طرفان ٺاهيل رولن (قاعدن) جو بندوبست ڪيو وڃي، صوبائي اسيمبلي جي ائڪٽ موجب ڪيو ويندو.

120. ساليانو بجيٽ تفصيل

- (1) صوبائي حڪومت هر مالي سال لاءِ، صوبائي اسيمبلي آڏو انهيءَ سال لاءِ، صوبائي حڪومت جي آمدني ۽ خرچ جي تخميني جو تفصيل پيش ڪرڻ جو بندوبست ڪندي، جنهن کي هن باب ۾ ساليانو بجيٽ تفصيل سڏيو ويو آهي.
 (2) ساليانو بجيٽ تفصيل ۾ جدا جدا ڏيکاريو ويندو:

(الف) اُهي رقمون جيڪي دستور مطابق صوبائي گڏيل ناٿي (فنڊ) مان خرچ لاءِ گهربل آهن؛

(ب) اُهي رقمون جيڪي ٻئي خرچ لاءِ صوبائي گڏيل فنڊن مان رٿيل آهن؛
 روينيو حساب تي ڪيل خرچ کي ٻئي خرچ کان الڳ ڏيکاريو ويندو.

121. صوبائي گڏيل فنڊ (ناٿي) مان واجب الادا خرچ

- (الف) گورنر کي ملندڙ لوازمو (اُجورو) ۽ سندس عهدي جو ٻيو خرچ- ۽
 (i) هاءِ ڪورٽ جي ججن؛ ۽
 (ii) صوبائي اسيمبليءَ جي اسپيڪر ۽ نائب اسپيڪر کي ملندڙ لوازمو؛

(ب) انتظامي خرچ، جنهن ۾ هاءِ ڪورٽ ۽ صوبائي اسيمبليءَ سيڪريٽريٽ جي آفيسرن ۽ نوڪرن کي ملندڙ لوازمات شامل آهن.

(ث) صوبائي حڪومت جا وياج سميت ڪنيل قرض، ان ۾ ڪرندڙ ناڻي جا لوازمات يا موڙي جو گهٽجڻ ۽ ٻيو خرچ جيڪو قرض ڪٿڻ يا خدمت سرانجام ڏيڻ ۽ حڪومت جي ضمانت تي ڪنيل قرض (اوڌر) جي گهٽتائي شامل آهن.

(د) اهڙيون رقمون جيڪي ڪنهن ڪورٽ (عدالت) يا ٽربيونل (خاص عدالت) طرفان صوبائي حڪومت خلاف ڏنل فيصلي يا ڊڪري جي ادا ٿيڻ لاءِ گهريل هجن.

(ع) ڪي ٻيون رقمون جيڪي دستور يا صوبائي اسيمبليءَ جي ائڪٽ موجب واجب الادا هجن (ڪم آنڊيون وڃن).

122. سالياني بجيٽ تفصيل متعلق طريقه کار

(1) ساليانو بجيٽ تفصيل جو اوترو حصو، جيڪو صوبائي گڏيل فنڊ (ناڻي) تي خرچ جي باري ۾ آهي، ان تي بحث ڪري سگهجي ٿو، پر ان تي صوبائي اسيمبليءَ ۾ ووٽ وٺڻ لاءِ نه موڪليو ويندو.

(2) سالياني بجيٽ تفصيل جو اوترو حصو، جيڪو ٻئي خرچ بابت آهي، ان کي منظوريءَ لاءِ طلب جي شڪل ۾ صوبائي اسيمبليءَ ڏانهن موڪليو ويندو ۽ صوبائي اسيمبليءَ کي اختيار رهندو ته ڪنهن به طلب تي منظوري ڏي يا منظور ڪرڻ کان انڪار ڪري يا ڪنهن طلب ۾ ڏنل رقم (انداز) کي گهٽائي منظوري ڏي.

پر شرط آهي ته شروع واري ڏينهن کان ڏهن سالن جي عرصي لاءِ يا صوبائي اسيمبليءَ (لاءِ) جي ٻي عام چونڊ، جيڪا به دير سان واقع ٿئي، اها طلب، بنا رقم جي گهٽائڻ سان جيڪا ان ۾ مذڪور آهي، منظور سمجهي ويندي، جيستائين اسيمبلي جي ڪُل ميمبرن جي اڪثريت جي ووتن سان ان کي نامنظور ڪيو ويو آهي، يا ان کي مذڪور رقم جي گهٽائڻ سان منظور ڪيو ويو آهي.

(3) ڪنهن به گرانٽ لاءِ صوبائي حڪومت جي سفارش کان سواءِ طلب (گهر)

نه ڪئي ويندي.

123. اختياري ڏنل خرچ جي ضميمي (شيڊول) جو مستند هجڻ
(1) وزيراعليٰ پنهنجي صحيح سان هڪ مستند شيڊول (ضميمو) ٺاهيندو
جنهن ۾ (هي) مذڪور هوندو:

(الف) ڪيل منظوريون (گرائنٽون) يا اهي جيڪي صوبائي اسيمبليءَ جون
قلم 122 هيٺ ڪيل سمجهيون وڃن:

(ب) صوبائي گڏيل ناٿي مان خرچ جي پورائي لاءِ گهربل مختلف رقمون، پر
اهي ڪنهن به حالت ۾ انهيءَ رقم کان وڌيڪ نه هونديون، جن جو
تفصيل اڳيئي صوبائي اسيمبلي اڳيان رکيل آهي.

(2) اهڙو مستند ضميمو صوبائي اسيمبلي اڳيان رکيو ويندو، پر ان تي
ڪنهن به قسم جو بحث يا ووٽ نه ڪيو ويندو.

(3) دستور تحت صوبائي گڏيل ناٿي مان ڪوبه خرچ اختياري يافتہ (جائز) نه
سمجهيو ويندو جيستائين ان جو مستند شيڊول ۾ ذڪر ڪيل نه آهي ۽ اهو
شيڊول فقري (2) هيٺ صوبائي اسيمبلي اڳيان رکيو ويندو.

124. وڌيڪ ۽ فالتو گرائنٽون (منظوريون)

جيڪڏهن ڪنهن مالي سال لاءِ ڏنو ويو آهي:

(الف) ته اها رقم جيڪا ڪنهن خاص سروس (خدمت) لاءِ هلندڙ مالي سال
لاءِ خرچ ڪرڻي آهي، اڻپوري آهي يا ڪنهن نئين سروس (خدمت) تي
خرچ لاءِ ضرورت پيئي آهي، اها سالياني بجيٽ تفصيل ۾ شامل نه
ڪيل آهي.

(ب) ته ڪابه رقم ڪنهن سروس (خدمت) لاءِ انهيءَ رقم کان وڌيڪ خرچ
ڪئي وئي آهي، جيڪا انهيءَ سال هلندي انهي سروس لاءِ منظور
ڪيل آهي.

صوبائي حڪومت کي وس رهندو ته اها صوبائي گڏيل فنڊ (ناٿي) ان خرچ جو
اختيار ڏي، پوءِ اهو خرچ دستور طرفان صوبائي گڏيل فنڊ (ناٿي) جو بل هجي يا
نه هجي ۽ صوبائي اسيمبلي اڳيان وڌيڪ بجيٽ تفصيل پيش ڪندي يا
جهڙيون حالتون هجن حد کان وڌيڪ بجيٽ تفصيل جنهن ۾ انهيءَ خرچ جي رقم

ظاهر ڪئي ويندي ۽ آرٽيڪل 120 کان 123 جا فقر انهن تفصيلن سان، سالياني بجيت تفصيل وانگر لاڳو رهندا.

125. ليکي (حساب) تي ووٽ

مالي معاملن جي باري ۾ هن کان اڳ ڏنل نثر (فقرن) جي هوندي به صوبائي اسيمبليءَ کي اختيار رهندو ته تخميني طور ڪنهن به مالي سال جي حصي لاءِ جيڪو تن مھينن کان وڌيڪ نه هجي، ڪنهن به خرچ جو اثبوانس (پيشگي) منظور ڪري، پوءِ پل ته ان گرانٽ لاءِ آرٽيڪل 122 موجب طريقي ڪار مڪمل ٿيندو رهي ۽ خرچ بابت آرٽيڪل 123 جي نثر (فقرن) مطابق منظور ڪيل خرچ جو شيڊول (ضميمو) مستند ٿئي.

126. اسيمبلي تڏ تي خرچ جي منظوري جو اختيار

مالي معاملن جي باري ۾ هن کان اڳ ڏنل فقرن (نثر) جي هوندي به ڪنهن به وقت جڏهن صوبائي اسيمبلي ختم ٿيل آهي، صوبائي حڪومت، صوبائي گڏيل فنڊن مان، تخميني طور ڪنهن به مالي سال جي حصي لاءِ جيڪو چئن مھينن کان وڌيڪ نه هجي، ڪنهن به خرچ جو اثبوانس (پيشگي) منظور ڪري، پوءِ پل ته انهيءَ گرانٽ لاءِ آرٽيڪل 122 موجب طريقه ڪار مڪمل ٿئي ۽ خرچ بابت آرٽيڪل 83 جي فقرن (نثر) مطابق، منظور ڪيل خرچ جو شيڊول مستند ٿئي.

127. قومي اسيمبليءَ سان لاڳو نثر ۽ غير صوبائي اسيمبليءَ سان لاڳو رهندا

دستور جي تابع آرٽيڪل 53 جي فقري (2) کان (8)، آرٽيڪل 54 جي فقري (2) ۽ (3)، آرٽيڪل 55، آرٽيڪل 63 کان 67، آرٽيڪل 69، آرٽيڪل 87 ۽ آرٽيڪل 88 جا نثر ڪنهن به صوبائي اسيمبلي يا ان جي ڪنهن ڪميٽي يا ان جي ميمبرن يا صوبائي حڪومت سان لاڳو رهندا. پر هن ريت:

(الف) انهن نثر (فقرن) ۾ مجلس شوري (پارليامينٽ) ڪنهن ايوان،

يا قومي اسيمبلي ڏانهن ڪوبه حوالو، صوبائي اسيمبلي ڏانهن ڏنل

حوالو پڙهيو ويندو:

(ب) انهن نھرائن ۾، صدر ڏانھن ڏنل ڪوبه حوالو، گورنر ڏانھن ڏنل حوالو پڙھيو ويندو؛

(ث) انهن نھرائن ۾ وفاقي حڪومت ڏانھن ڏنل ڪوبه حوالو، صوبائي حڪومت ڏانھن ڏنل حوالو پڙھيو ويندو؛

(د) انهن نھرائن ۾، وزيراعظم ڏانھن ڏنل ڪوبه حوالو، وزيراعليٰ ڏانھن ڏنل حوالو پڙھيو ويندو؛

(ع) انهن نھرائن ۾، وفاقي وزير ڏانھن ڏنل ڪوبه حوالو، صوبائي وزير ڏانھن ڏنل حوالو پڙھيو ويندو؛

(ف) انهن نھرائن ۾، قومي اسيمبليءَ ڏانھن ڏنل ڪوبه حوالو، صوبائي اسيمبلي ڏانھن ڏنل حوالو پڙھيو ويندو؛

(گ) آرٽيڪل 54 جي فقري (2) ۾ ڏنل شرط اهڙي طرح اثر انداز رھندا، جڏهن ان ۾ ڏنل لفظ ”هڪ سؤ تيهه“ جي بدران ”ستر“ بدلايو ويو آھي.

آرڊيننس (حڪم ناما)

128. گورنر کي آرڊيننس جاري ڪرڻ جو اختيار

(1) صوبائي اسيمبلي جيڪڏهن اجلاس ۾ آھي، ان کان سواءِ گورنر جيڪڏهن مطمئن آھي ته اهڙيون حالتون موجود آھن، جن جي ڪري هڪدم قدم کڻڻ ضروري (تي پيو) آھي ته پوءِ هو حالتن پٽاندڙ آرڊيننس ٺاھي ۽ نافذ ڪري سگھي ٿو.

(2) هن آرٽيڪل هيٺ نافذ ڪيل ڪوبه آرڊيننس اھائي طاقت ۽ اثر رکندو جيڪو صوبائي اسيمبلي جي ڪنھن ائڪٽ کي آھي ۽ اھو ساڳين پابندين جي تابع ھوندو، جيڪي صوبائي اسيمبليءَ جي قانون سازي جي اختيار تي عائد ٿيل آھن، پر هرڪو اهڙو آرڊيننس (حڪم نامو):

(الف) صوبائي اسيمبلي آڏوپيش ڪيو ويندو ۽ اھو پنھنجي نفاذ کان ٽن مھينن جي پوري ٿيڻ تي يا جيڪڏهن صوبائي اسيمبلي انھيءَ مدي جي پوري ٿيڻ کان اڳ ان جي نامنظور ٿيڻ جو ٺھراءُ پاس ڪري ته پوءِ اھو ٺھراءُ جي پاس ٿيڻ تي منسوخ ٿي ويندو؛

(ب) گورنر جي طرفان اهو ڪنهن به وقت واپس وٺي سگهجي ٿو؛
(3) فقري (2) ۾ ڏنل ٺهراءَ تي اثر انداز ٿيڻ کان سواءِ، صوبائي اسيمبلي
آڏو پيش ڪيل ڪنهن به آرڊيننس کي اسيمبلي ۾ پيش ڪيل بل تصور ڪيو ويندو.

باب ٽيون - صوبائي حڪومتون

129. صوبي ۾ انتظامي اختيار جو استعمال

صوبي جو انتظامي اختيار گورنر وٽ رهندو ۽ پنهنجي زبردست آفيسرن
(عملدارن) جي معرفت هو دستور جي مطابق، ان کي سڌي طرح استعمال ڪندو.

130. ڪابينا (ڪئبينٽ)

(1) گورنر کي سندس ڪم ڪار، مدد ۽ صلاح (مشوري) ڏيڻ لاءِ وزيرن جي
هڪ ڪابينا هوندي، جنهن جو سربراھ وزيراعليٰ هوندو.

(2) گورنر پنهنجي ويچار موجب صوبائي اسيمبليءَ جي ميمبرن مان
وزيراعليٰ مقرر ڪندو، جنهن کي سندس راءِ ۾ ميمبرن جي اڪثريت جو اعتماد
حاصل ڪرڻ جو امڪان آهي.

(2-الف) فقري (2) هيٺ ڏنل (عبارت) هوندي به 20 مارچ 1988ع کان پوءِ
گورنر ڪنهن صوبائي اسيمبلي جي اهڙي ميمبر کي وزيراعليٰ ٿيڻ جي دعوت
ڏيندو، جنهن کي صوبائي اسيمبلي جي ميمبرن جي اڪثريت جو اعتماد حاصل
آهي، جيئن ڪه (جهڙي طرح) دستور جي ٺهراءَ موجب انهيءَ مقصد لاءِ
اسيمبليءَ جي سڏايل اجلاس مان واضح آهي.

پر هن (فقري) ۾ بيان ڪيل عبارت انهيءَ وزيراعليٰ سان لاڳو نه رهندي،
جيڪو دستور جي ٺهراءَ موجب 20 مارچ 1988ع تي پنهنجي عهدي تي هو.

(3) فقري (2) هيٺ مقرر ڪيل يا جيئن هجي فقري 2 الف ۾ سڏايل شخص
عهدي تي چڙهڻ کان اڳ گورنر جي آڏو ضميمي 3 ۾ ڏنل عبارت وارو حلف
ڪندو ۽ ان کان ست ڏينهن جي اندر صوبائي اسيمبليءَ کان اعتماد جو ووٽ
حاصل ڪندو.

(4) ڪابينا پنهنجي وزيرن سان اجتماعي (گڏيل) طور صوبائي اسيمبلي جي
آڏو جوابده رهندي.

(5) وزيراعليٰ، گورنر جي مرضي سان پنهنجي عهدي تي (فائز) رهندو، پر گورنر هن فقري هيٺ پنهنجون اختياريون استعمال نه ڪندو، جيستائين ڪه هن کي اطمینان ٿيو آهي ته وزيراعليٰ کي صوبائي اسيمبلي جي ميمبرن جي اڪثريت جو اعتماد حاصل نه آهي. اهڙي حالت ۾ هو صوبائي اسيمبليءَ جو اجلاس سڏائيندو ۽ وزيراعليٰ کان گهرج ڪندو ته هو اسيمبليءَ کان اعتماد جو ووٽ حاصل ڪري.

(6) وزيراعليٰ، گورنر ڏانهن پنهنجي هٿ هيٺ لکت سان پنهنجي عهدي تان استعيفيٰ ڏيئي سگهي ٿو.

(7) ڪوبه وزير جيڪو ڇهن مهينن تائين لڳاتار صوبائي اسيمبليءَ جو ميمبر نه رهيو آهي، ذڪر ڪيل مدي جي پوري ٿيڻ تي وزير نه رهندو ۽ ذڪر ڪيل اسيمبليءَ جي ختم ٿيڻ کان اڳ وري ٻيهر وزير مقرر نه ٿيندو، جيستائين ان لاءِ ميمبر چونڊجي نه اچي.

(8) هن آرٽيڪل ۾ ڏنل عبارت ۾ اهو مطلب نه هوندو ته وزيراعليٰ يا ٻيو وزير ڪنهن اهڙي مدي جي هلندي، جڏهن صوبائي اسيمبلي ختم ٿي چڪي آهي، پنهنجي عهدي تي قائم رهڻ کان نااهل قرار ڏنو ويندو ۽ نه وري ان عرصي هلندي ڪنهن شخص کي وزيراعليٰ يا ٻئي وزير مقرر ڪرڻ جي ممانعت هوندي.

131. گورنر متعلق وزيراعليٰ جا فرض

اها وزيراعليٰ جي ڊيوٽي (فرض) رهندي ته هو:

(الف) گورنر کي ڪابينا جي، صوبي جي انتظامي معاملن بابت ڪيل سڀني فيصلن ۽ قانون سازيءَ جي رٿن کان واقف ڪندو؛

(ب) صوبي جي انتظامي معاملن ۽ قانون سازي متعلق رٿن بابت اهڙي ڄاڻ رسائيندو جنهن لاءِ گورنر گهر ڪئي هجي؛

(ث) گورنر جي گهر (طلب) ڪرڻ تي اهڙو ڪوبه معاملو جنهن تي وزيراعليٰ يا ڪنهن وزير فيصلو ڏنو آهي، پر ان تي ڪابينا غور نه ڪيو آهي، ان کي ڪابينا آڏو ويچار (غور) لاءِ پيش ڪندو.

132. صوبائي وزير

- (1) آرٽيڪل 130 جي فقري (7) هيٺ گورنر، وزيراعليٰ جي صلاح سان صوبائي اسيمبلي جي ميمبرن مان صوبائي وزير مقرر ڪندو.
- (2) عهدي تي چڙهڻ کان اڳ صوبائي وزير ٽئين شيڊول ۾ ڏنل عبارت موجب گورنر جي آڏو حلف ڪندو.
- (3) ڪوبه صوبائي وزير پنهنجي هٿ هيٺ لکت سان پنهنجي عهدي تان استعيفا ڏيئي سگهي ٿو يا گورنر، وزيراعليٰ جي صلاح سان کيس سندس عهدي تان لاهي سگهندو.

133. وزيراعليٰ جي عهدي تي قائم رهڻ

- گورنر، وزيراعليٰ کي عهدي تي برقرار (قائم) رهڻ لاءِ چئي سگهي ٿو جيستائين سندس جاءِ نشين وزيراعليٰ عهدي تي نه اچي چڙهي.
134. ختم ڪيو ويو.
135. ختم ڪيو ويو.

136. وزيراعليٰ جي خلاف عدم اعتماد جو ووٽ

- (1) وزيراعليٰ جي خلاف عدم اعتماد جي ووٽ جي قرارداد جنهن کي صوبائي اسيمبلي جي ڪُل ميمبرن جي گهٽ ۾ گهٽ ويهه في صد تجويز ڪيو هجي، صوبائي اسيمبلي طرفان منظور ڪري سگهجي ٿو.
- (2) فقري (1) ۾ ڏيکاريل قرارداد تي ان ڏينهن کان جنهن تي اها قرارداد صوبائي اسيمبليءَ ۾ پيش ڪئي وئي آهي، تن ڏينهن جي عرصي پوري ٿيڻ کان اڳ ۽ ستن ڏينهن جي مدت کان پوءِ، ووٽ نه ورتا ويندا.
- (3) جيڪڏهن فقري (2) ۾ ڏيکاريل قرارداد صوبائي اسيمبلي جي ڪُل ميمبرن جي اڪثريت پاس (منظور) ڪيو ته پوءِ وزيراعليٰ پنهنجي عهدي تي نه رهندو.

137. صوبي جي انتظامي اختيار جي حد

- دستور جي هيٺ (تابع) صوبي جا انتظامي اختيار انهن معاملن سان لاڳو رهندا، جنهن هيٺ صوبائي اسيمبليءَ کي قانون ٺاهڻ جو اختيار آهي.
- پر شرط آهي ته ڪنهن به معاملي ۾ مجلس شوريٰ (پارليامينٽ) ۽ ڪنهن

صوبي جي صوبائي اسيمبليءَ کي قانون ٺاهڻ جو اختيار آهي، ته پوءِ دستور موجب يا مجلس شوري (پارليامينٽ) جي ٺاهيل قانون موجب، صوبي جو انتظامي اختيار، وفاقي حڪومت جي انتظامي اختيار يا سندس اختيارين جي ماتحت ۽ محدود رهندو.

138. عهديدارن (زير دست اختياري وارن) کي کارگذاري سونپڻ صوبائي حڪومت جي سفارش تي صوبائي اسيمبلي قانون موجب صوبائي حڪومت جي آفيسرن يا عهديدارن (اختياري وارن) کي کارگزاريون سونپي ڏي.

139. صوبائي حڪومت جي کارگذاري

(1) صوبائي حڪومت جون سڀ انتظامي ڪاررواين بابت چيو ويندو ته اهي گورنر جي نالي سان ڪيون ويون آهن.

(2) گورنر قاعدن مطابق اهڙن طريقن کي ظاهر ڪندو، جنهن ۾ اهي حڪم ناما يا ٻيا ٺاهيل دستاويز ۽ جيڪي سندس نالي ۾ جاري ڪيا ويا آهن، تصديق ڪيا ويندا ۽ اهڙي ڪنهن آرڊر (حڪم نامي) يا دستاويز جي سچائي (درستي) تي ڪنهن به ڪورٽ (عدالت) ۾ انهيءَ سبب ڪري سوال نه اٿاريو ويندو ته اهو گورنر ڪونه ڪيو آهي ۽ نه وري جاري ڪيو ويو آهي.

(3) گورنر صوبائي حڪومت جي ڪمن جي ورڇ ۽ ڪاروبار هلائڻ لاءِ پڻ قاعدا ٺاهيندو.

140. صوبي لاءِ ائڊووڪيٽ جنرل

(1) هر هڪ صوبي جو گورنر، ڪنهن اهڙي شخص کي جيڪو هاءِ ڪورٽ (عدالت عاليه) جي جج مقرر ٿيڻ جو اهل هجي، ائڊووڪيٽ جنرل مقرر ڪندو.

(2) ائڊووڪيٽ جنرل جو اهو فرض رهندو ته هو صوبائي حڪومت کي اهڙن قانوني معاملن ۾ مشورو ڏي ۽ قانوني نوعيت جا ٻيا فرض سرانجام ڏي، جيڪي صوبائي حڪومت طرفان سندس حوالي ڪيا وڃن (سونپيا وڃن).

(3) ائڊووڪيٽ جنرل، گورنر جي خوشي ماڻڻ تائين پنهنجي عهدي تي رهندو.

(4) ائڊووڪيٽ جنرل، گورنر جي نالي پنهنجي هٿ هيٺ (لکت سان) پنهنجي عهدي جي استعيفا ڏيئي سگهندو.

حصو پنجنون

وفاق ۽ صوبن وچ ۾ لاڳاپا

باب پهريون: قانون سازي ۽ وارن اختيارن جي وچ

141. وفاقي ۽ صوبائي قانونن جي حد (وسعت)

دستور هيٺ، مجلس شوري (پارليامينٽ) پاڪستان يا ان جي ڪنهن حصي لاءِ قانون (جنهن ۾ ملڪ جي ٻاهر قابل عمل قانون شامل آهن) ٺاهي سگهي ٿي ۽ صوبائي اسيمبلي، انهيءَ صوبي لاءِ يا ان جي ڪنهن حصي لاءِ قانون ٺاهي سگهي ٿي.

142. وفاق ۽ صوبائي قانونن جا مضمون

دستور هيٺ:

(الف) مجلس شوري (پارليامينٽ) کي وفاقي قانون ساز فهرست ۾ شامل ڪنهن به معاملي جي باري ۾ قانون ٺاهڻ جو ڪل اختيار رهندو:

(ب) مجلس شوري (پارليامينٽ) ۽ صوبائي اسيمبلي پڻ گڏيل قانون ساز فهرست ۾ شامل ڪنهن به معاملي بابت قانون ٺاهڻ جو اختيار رهندو:

(ث) مجلس شوري (پارليامينٽ) کي نه پر صوبائي اسيمبلي کي اختيار رهندو ته اها ڪنهن به اهڙي معاملي جي باري ۾ جيڪو نه ته وفاقي قانون ساز فهرست ۾ شامل آهي ۽ نه گڏيل قانون ساز فهرست ۾ شامل آهي، قانون ٺاهڻ جو اختيار رهندو:

(د) اهي معاملا جيڪي ٻنهي مان ڪنهن به فهرست ۾ نه آهن، پر اهي وفاق جي اهڙين ايراضين بابت آهن، جيڪي صوبي جي اندر نه آهن، مجلس شوري (پارليامينٽ) کي قانون ٺاهڻ جو ڪل اختيار رهندو.

143. وفاقي ۽ صوبائي قانونن جي وچ ۾ اڻوڻت (تضاد)

جيڪڏهن ڪنهن صوبائي اسيمبلي جي ڪنهن ائڪٽ جو ڪو ٺهراءُ، مجلس شوري (پارليامينٽ) جي ڪنهن اهڙي ائڪٽ جي ڪنهن ٺهراءُ جي وچ ۾ تضاد آهي، جنهن کي ٺاهڻ جو مجلس شوري (پارليامينٽ) کي اختيار آهي يا ڪنهن ٻه هلندڙ قانونن جي ڪنهن ٻه اهڙي معاملي بابت ٺهراءُ جيڪو گڏيل قانون ساز فهرست ۾ شامل آهي ته پوءِ مجلس شوري (پارليامينٽ) جو ائڪٽ، صوبائي اسيمبلي جي ائڪٽ کان اڳ يا پوءِ پاس ڪيو ويو هجي يا جيئن هجي، ته هلندڙ قانون جاري (غالب) رهندو ۽ صوبائي اسيمبلي جو ائڪٽ اوتري حد تائين، جيترو ان ۾ تضاد آهي، رد رهندو.

144. مجلس شوري (پارليامينٽ) کي ٻن يا وڌيڪ

صوبن جي رضامندي سان قانون سازي جو اختيار

جيڪڏهن ٻه يا وڌيڪ صوبائي اسيمبليون قرارداد منظور ڪن ته مجلس شوري (پارليامينٽ) ڪنهن ٻه اهڙي معاملي ۾، جيڪو چوٿين شيڊول (ضميمي) ۾ ڏنل ٻنهي فهرستن ۾ شامل نه آهي، قانون موجب انتظام ڪري، ته پوءِ مجلس شوري (پارليامينٽ) لاءِ جائز ٿيندو ته ذڪر ڪيل معاملي جي انتظام خاطر ڪو ائڪٽ منظور ڪري، پر اهڙي طرح منظور ڪيل ڪنهن ائڪٽ ۾، انهيءَ صوبي بابت جنهن سان اهو لاڳو رهندو، ان صوبي جي اسيمبلي جي ڪنهن ائڪٽ ذريعي ان ۾ ترميم آڻي سگهي ٿي يا رد ڪري سگهي ٿي.

باب ٻيو- وفاق ۽ صوبي جي وچ ۾ انتظامي تعلقات

145. گورنر کي صدر طرفان ڪن ڪمن جي بجا آوري

لاءِ حڪم نامي جاري ڪرڻ جو اختيار

(1) صدر، ڪنهن ٻه صوبي جي گورنر کي حڪم ڏيئي سگهي ٿو ته هو سندس ايجنٽ (عيوضي يا نائب) جي حيثيت ۾ عام طور يا ڪنهن خاص معاملي ۾، وفاق جي اهڙن علائقن بابت جيڪي ڪنهن صوبي ۾ شامل نه آهن، اهڙن ڪمن سرانجام ڏيڻ لاءِ حڪم ڪري سگهي ٿو، جيڪي ان حڪم نامي ۾ ذڪر ڪيل آهن.

(2) فقري (1) ۾ ڏنل گورنر طرفان ڪيل ڪارگذاري سان آرٽيڪل 105 جا ٺهراءُ لاڳو نه رهندا.

146. ڪن حالتن ۾ صوبن کي اختيار سونپڻ جو وفاق کي اختيار

(1) دستور ۾ جيڪي به ڏنل آهي، ان هوندي به ڪنهن صوبي جي حڪومت جي مرضي سان ڪنهن به اهڙي معاملي جي باري ۾ جيڪو وفاق جي انتظامي اختيار جي دائري ۾ اچي ٿو، شرط تي يا بنا ڪنهن شرط تي، انهيءَ حڪومت کي يا ان جي آفيسرن (عهديدارن) کي ڪاروبار هلائڻ جو ڪم سونپي سگهي ٿي.

(2) مجلس شوري (پارليامينٽ) جو ڪوبه ائڪٽ، ان هوندي به ته ڪنهن اهڙي معاملي جي باري ۾ جنهن بابت ڪنهن صوبائي اسيمبلي کي قانون سازي جو اختيار نه آهي، ڪنهن صوبي يا ان جي آفيسرن (عهديدارن) کي اختيار سونپي يا انهن صوبن تي يا ان جي آفيسرن (عهديدارن) يا اختيارين تي فرض عائد ڪري.

(3) جڏهن هن آرٽيڪل موجب، ڪنهن صوبي يا ان جي آفيسرن يا اختيارين تي اختياري ۽ فرض عائد ڪيا ويا آهن ته ذڪر ڪيل اختيارن جي استعمال يا ذڪر ڪيل فرضن جي سرانجامي جي سلسلي ۾ صوبي جي طرفان وڌيڪ انتظامي فالتو خرچ لاءِ وفاق جي طرفان صوبي کي اهڙي رقم ادا ڪئي ويندي، جيڪا پاڻ ۾ طئي ٿئي يا طئي نه ٿيڻ جي صورت ۾، اهڙي رقم جيڪا چيف جسٽس پاڪستان طرفان مقرر ڪيل ٽياڪٽر طرفان طئي ڪئي وڃي.

147. وفاق کي صوبن طرفان ڪم جي سرانجامي سونپڻ جو اختيار

دستور ۾ ڏنل (مذڪور) هوندي به، ڪنهن صوبي جي حڪومت، وفاقي حڪومت جي مرضيءَ سان ڪنهن اهڙي معاملي جي باري ۾، جيڪو صوبي جي انتظامي اختيار جي حدن ۾ اچي ٿو، ڪمن جي سرانجامي، شرطن سا يا بنا شرط جي وفاقي حڪومت يا ان جي آفيسرن (عهديدارن) کي سونپي سگهي ٿي.

148. صوبن ۽ وفاق جي ذميواري

(1) هر هڪ صوبي جو انتظامي اختيار اهڙي طرح استعمال ڪيو ويندو جنهن ۾ وفاقي قانونن جي تعميل جي ضمانت ملي، جيڪي ان صوبي سان لاڳو آهن.

(2) هن باب جي ڪنهن ٻئي ٺهراءَ تي اثر انداز ٿيڻ کان سواءِ، ڪنهن صوبي جي وفاق جي انتظامي اختيار جي استعمال ڪرڻ ۾ ان صوبي جي مفادن جو لحاظ رکيو ويندو.

(3) وفاق جو اهو فرض رهندو ته اهو هر هڪ صوبي کي ٻاهرين اڳرائي يا اندروني بدامني کان بچائي ۽ انهيءَ کي يقيني بنائي ته جيئن هر هڪ صوبي جي حڪومت دستور جي ٺهراءَ مطابق هلائي وڃي.

149. ڪن حالتن ۾ صوبن کي هدايت

(1) هر هڪ صوبي جو انتظامي اختيار اهڙي طرح استعمال ڪيو ويندو، جيڪو وفاق جي انتظامي اختيارن سان نه ٽڪرائي ۽ نه ان کي نقصان رسائي ۽ وفاق جو انتظامي اختيار ڪنهن صوبي کي اهڙي هدايت ڏيئي سگهندو جيڪا انهيءَ مقصد لاءِ وفاقي حڪومت کي ضروري ڏسڻ ۾ اچي.

(2) وفاق جو انتظامي اختيار ڪنهن صوبي کي، انهيءَ صوبي ۾ ڪنهن اهڙي وفاقي قانون تي عمل ڪرائڻ لاءِ هدايت ڏيئي سگهي ٿو، جنهن جو تعلق گڏيل قانون سازي جي فهرست ۾ شامل ڪنهن معاملي سان آهي ۽ جنهن ۾ اهڙي هدايت ڏيڻ جو اختيار ڏنو ويو آهي.

(3) وفاق جو انتظامي اختيار جو دائرو اهڙين هدايتن تي پڻ آهي جيڪي صوبي جي مواصلات جي ذريعن جي تعمير ۽ ان جي مرمت متعلق ڏنيون وڃن، جيڪي ان هدايتن ۾ قومي يا دفاعي اهميت جا ظاهر ڪيا ويا آهن.

(4) وفاق جي انتظامي اختيار جو دائرو ڪنهن صوبي جي اهڙي طريقي بابت پڻ رهندو، جنهن ۾ ان جي انتظامي اختيار کي پاڪستان يا ان جي ڪنهن حصي جي امن يا سکون يا اقتصادي زندگيءَ جي لاءِ ڪنهن سنگين خطري کي روڪڻ لاءِ استعمال ڪرڻو آهي.

150. سرڪاري ڪمن جو جائز ۽ اعتبار جو ڳو هجڻ

سرڪاري ڪمن ۽ رڪارڊ (دفتر) ۽ هر هڪ صوبي جي عدالتي ڪاررواين کي سڄي پاڪستان ۾ جائز ۽ اعتبار جو ڳو سمجهيو ويندو.

151. صوبن جي وچ ۾ تجارت (واپار)

- (1) فقري (2) ۾ ڏنل (پابندي) هيٺ تجارت، واپار ۽ ميل ميلاپ آزاد رهندو.
- (2) مجلس شوري (پارليامينٽ) قانون جي معرفت، هڪ صوبي ۽ ٻئي جي وچ ۾ يا پاڪستان اندر ڪنهن به حصي ۾ تجارت، واپار يا ميل ميلاپ جي آزاديءَ تي اهڙيون پابنديون عائد ڪري، جيڪي عوام جي فائدي خاطر گهربل هجن.
- (3) ڪنهن به صوبائي اسيمبلي يا صوبي جي حڪومت کي اهو اختيار نه هوندو ته:

(الف) ڪو اهڙو قانون ٺاهي يا ڪا اهڙي انتظامي ڪارروائي ڪري، جنهن ۾ انهيءَ صوبي ۾ ڪنهن مال جي جنس يا نموني جي داخل ٿيڻ يا ان جي اتان روانگي کي روڪي يا بندش وجهي.

(ب) ڪو اهڙو محصول عائد ڪري، جيڪو انهيءَ صوبي ۾ تيار ڪيل يا پيدا ڪيل مال (شيون) يا اهڙيون ئي شيون جيڪي ان جون پنهنجون تيار ڪيل يا پيدا ڪيل نه هجن، ٻنهي جي وچ ۾ ۽ پهرين ذڪر ڪيل شين جي حق ۾ امتياز (فرق) پيدا ڪري، يا جيڪي انهيءَ صوبي جي ٻاهر تيار ڪيل يا پيدا ٿيل شين جي معاملي، پاڪستان جي ڪنهن به هڪ علائقي ۾ تيار ڪيل يا پيدا ڪيل شين ۽ ڪنهن ٻئي علائقي، اهڙيون ئي تيار ڪيل يا پيدا ڪيل شين جي وچ ۾ امتياز (فرق) پيدا ڪري.

(4) ڪنهن صوبائي اسيمبلي جو ڪوبه اهڙو ائڪٽ جيڪو عوام جي صحت (تندرستي)، عوام جي امن يا اخلاق جي مفاد ۾ يا جانورن ۽ ٻوٽن کي بيماريءَ کان بچائڻ يا ان صوبي ۾ ڪنهن ضروري شيءِ جي شديد قلت (گهٽتائي) کي روڪڻ يا گهٽ ڪرڻ جي مقصد لاءِ ڪا مناسب پابندي لڳائي ته ناجائز نه ٿيندو، جيڪڏهن اهو صدر جي رضامندي (منظوري) سان ٺاهيو ويو آهي.

152. وفاق جي مقصدن لاءِ زمين حاصل ڪرڻ

جيڪڏهن وفاق ڪنهن اهڙي ايراضيءَ کي جا ڪنهن صوبي ۾ واقع آهي، ڪنهن اهڙي مقصد لاءِ جو ڪنهن اهڙي معاملي سان لاڳو آهي، جنهن جي باري ۾ مجلس شوري (پارليامينٽ) کي قانون ٺاهڻ جو اختيار آهي، حاصل ڪرڻ

ضروري خيال ڪري ته هو انهيءَ صوبي کي حڪم ڏيئي سگهندو ته اها، انهيءَ ايراضيءَ کي وفاق جي پاران ۽ ان جي خرچ تي حاصل ڪري يا جيڪڏهن ايراضي صوبي جي (ملڪيت) آهي ته هو ان کي وفاق جي نالي اهڙن شرطن تي منتقل ڪري جيڪي طئي ٿين يا طئي نه ٿيڻ جي صورت ۾ چيف جسٽس پاڪستان جي مقرر ڪيل ٽياڪٽر جي طرفان طئي ڪيا وڃن.

باب ٽيون - خاص ٺهراءَ (حڪم)

153. گڏيل مفاد جي ڪائونسل

- (1) گڏيل مفاد جي هڪ ڪائونسل (مجلس) هوندي، جنهن کي هن باب ۾ ڪائونسل چيو ويو آهي، ان کي صدر مقرر ڪندو.
- (2) ڪائونسل جا ميمبر هيٺين ريت هوندا:
- (الف) صوبن جا وڏا وزير؛

- (ب) انهن جيترو ميمبرن جو تعداد، جيڪي وزير اعظم وقت بوقت نامزد ڪندو.
- (3) وزير اعظم جيڪڏهن هن ڪائونسل جو ميمبر آهي ته ڪائونسل جو چيئرمين ٿيندو، پر جيڪڏهن ڪنهن وقت هو ميمبر نه آهي ته صدر ڪنهن وفاقي وزير، جيڪو ڪائونسل جو ميمبر آهي، ان جو چيئرمين نامزد ڪري سگهندو.
- (4) ڪائونسل، مجلس شوري (پارليامينٽ) جي سامهون ذميوار رهندي.

154. ڪم ۽ ڪارگذاري جو طريقو ڪار

- (1) ڪائونسل، وفاقي قانون سازيءَ جي فهرست جي حصي ۾ درج ڪيل معاملن جي باري ۾ ۽ گڏيل قانون سازيءَ جي فهرست ۾ داخلا 34 (بجلي) جي معاملي جي باري ۾، جنهن حد تائين ان جو تعلق وفاق جي معاملن سان هجي پاليسيون (حڪمت عمليون) وضع ڪندو ۽ انتظام ڪندو ۽ لاڳو ادارن تي نظرداري ۽ ڪنٽرول (ضابطو) رکندو.
- (2) ڪائونسل جي فيصلن کي اڪثريت جي راءِ مطابق ظاهر ڪيو ويندو.
- (3) جيستائين مجلس شوري (پارليامينٽ) ان باري ۾ قانون جي ذريعي ٺهراءَ پاس ڪري جيستائين ڪائونسل طريقو ڪار لاءِ پنهنجا قاعدا ٺاهي سگهي ٿي.

(4) مجلس شوري (پارليامينٽ) پنهنجي گڏيل اجلاس ۾ وقت بوقت قرارداد جي ذريعي وفاقي حڪومت جي معرفت، ڪائونسل کي عام طور يا ڪنهن خاص معاملي ۾ اهڙي ڪارروائي ڪرڻ جي لاءِ جيڪا مجلس شوري (پارليامينٽ) انصاف تي مبني ۽ مناسب خيال ڪري، هدايتون جاري ڪري سگهندي ۽ ڪائونسل اهڙين هدايتن جي پابند هوندي.

(5) جيڪڏهن وفاقي حڪومت يا ڪا صوبائي حڪومت، ڪائونسل جي ڪنهن فيصلي سان راضي نه آهي ته اها انهيءَ معاملي کي مجلس شوري (پارليامينٽ) جي گڏيل اجلاس ۾ موڪلي سگهي ٿي، جنهن جو فيصلو انهيءَ باري ۾ آخري هوندو.

155. پاڻي رسائڻ ۾ مداخلت ۽ شڪايتون

(1) جيڪڏهن ڪنهن صوبي، وفاقي دارالحڪومت يا وفاق جي زير انتظام قبائلي علائقن يا ان جي رهندڙن مان ڪنهن جي، ڪنهن قدرتي پاڻي رسائڻ (آپياشي) جي منڍ مان پاڻي حاصل ڪرڻ جي مفادن تي (هينين ڳالهين جي ڪري) نقصان ده اثر پيو آهي، يا پوڻ جو امڪان آهي:

(الف) ڪوبه انتظامي عمل (ڪم) يا قانون سازيءَ جو عمل جيڪو پاس

ڪيو ويو آهي يا ان جي منظور ڪرڻ لاءِ تجويز ڪيل آهي؛ يا

(ب) ذڪر ڪيل سرچشمي مان پاڻيءَ جي استعمال ۽ ورڇ يا ڪنٽرول

(ضابطي) جي سلسلي ۾ ڪنهن اختياردار طرفان پنهنجي اختيارن جي

استعمال ۾ ڪوتاهي ٿي آهي ته وفاقي حڪومت يا صوبائي

حڪومت، ڪائونسل کي لکت ۾ شڪايت ڪندي.

(2) اهڙي شڪايت ملڻ تي ڪائونسل معاملي تي غور ڪرڻ بعد، يا ته

پنهنجو فيصلو ڏيندي يا صدر کي درخواست ڪندي ته هو آپياشي، انجنيئري،

انتظاميا، ماليات يا قانون جي خاص علم ۽ تجربي وارن، جن کي هو موزون

سمجهي، فرن تي مشتمل هڪ ڪميٽي مقرر ڪري (جنهن کي) هن کان پوءِ

حوالي طور ڪميشن سڏيو ويندو.

(3) جيستائين مجلس شوري (پارليامينٽ) انهيءَ باري ۾ قانون جي ذريعي

نھراءَ (پاس ڪري)، پاڪستان جي تحقيقي ڪميشن 1956، جا نھراءَ جيڪي

شروع واري ڏينهن کان حڪومت جي اڳ نافذ ٿيل آهن، ڪائونسل يا ڪميشن سان اهڙي طرح لاڳو رهندا جڏهن اها ڪائونسل يا ڪميشن انهيءَ ائڪٽ هيٺ مقرر ڪيل ڪائونسل يا ڪميشن هئي، جنهن تي قلم 5 جا سڀئي ٺهراءَ لاڳو هئا ۽ جنهن کي قلم 10 الف هيٺ سڀئي اختيار سونپيل هئا.

(4) ڪميشن جي رپورٽ يا واڌو رپورٽ تي جيڪڏهن ڪا آهي ته غور ڪرڻ کان پوءِ ڪائونسل ڪميشن جي موڪليل سڀني معاملن تي پنهنجو فيصلو قلمبند ڪندي.

(5) ان جي خلاف، ڪنهن قانون جي هوندي به، پر آرٽيڪل 154 جي فقري (5) جي ٺهراءَ هيٺ، وفاقي حڪومت يا صوبائي حڪومت جو فرض رهندو ته انهيءَ تڪراري مسئلي تي ڪائونسل جي ڏنل فيصلي کي، ان جي شرطن ۽ مقصدن مطابق ايمانداري سان عمل ڪن (عمل ۾ آڻين).

(6) ڪنهن به اهڙي معاملي جي باري ۾ جيڪو ڪائونسل ۾ بحث هيٺ آهي، يا رهيو هجي، يا ڪنهن اهڙي معاملي جي باري ۾ جيڪو هن آرٽيڪل هيٺ ڪائونسل جي سامهون شڪايت جو مناسب موضوع (معمول) في الواقع هجي يا رهيو هجي يا ٿي سگهي ٿو يا ٿيڻ گهرجي، ڪنهن به ڌر جي طرفان ڪنهن عدالت جي سامهون ڪابه ڪارروائي نه ڪئي ويندي.

156. قومي اقتصادي ڪائونسل

(1) صدر، هڪ قومي اقتصادي ڪائونسل ٺاهيندو، جنهن ۾ وزيراعظم سان گڏ جيڪو تعين ڪري ان جو چيئرمين رهندو، ٻيا اهڙا ميمبر شامل هوندا، جيڪي صدر مقرر ڪندو.

پر شرط آهي ته صدر هر هڪ صوبي مان هڪ ميمبر ان صوبي جي سفارش تي نامزد ڪندو.

(2) قومي اقتصادي ڪائونسل ملڪ جي مجموعي اقتصادي حالت جو جائزو وٺندي ۽ وفاقي حڪومت ۽ صوبائي حڪومتن جي مشوري ڏيڻ لاءِ، مالياتي، تجارتي، معاشرتي ۽ اقتصادي پاليسين جي باري ۾، منصوبا وضع ڪندي (جوڙيندي) ۽ اهڙن منصوبن وضع ڪرڻ وقت هوءَ پاليسي جي ان اصولن کان رهنمائي حاصل ڪندي، جيڪي حصي ٻئي جي باب 2 ۾ درج آهن.

157. بجلي

(1) وفاقي حڪومت ڪنهن صوبي ۾ بجلي پيدا ڪرڻ جي مقصد سان برقابي (پاڻي مان بجلي) يا حرارتي بجلي (گرمي مان مثلاً سُئي گيس)، برقي تنصبيات يا گرڊ اسٽيشن تعمير ڪري سگهندي، يا ڪرائي سگهندي ۽ صوبن جي وچ ۾ ڳانڍاپي لاءِ تارون وڇائي سگهندي يا ٻين کان وڇرائي سگهندي.

(2) ڪنهن صوبي جي حڪومت:

(الف) جنهن حد تائين، ان صوبي کي قومي گرڊن مان بجلي ڏني ويئي هجي، اها طلب ڪري سگهي ٿي ته صوبي جي اندر بجلي پهچائڻ ۽ ان جي ورڇ لاءِ مٿي طور، بجلي فراهم ڪئي وڃي؛

(ب) صوبي جي اندر بجلي کپائڻ تي محصول لڳائي سگهندي؛

(ث) صوبي جي اندر استعمال جي غرض سان بجلي گهر (پاور هائوس) ۽ گرڊ اسٽيشن تعمير ڪري سگهندي ۽ بجلي رسائڻ لاءِ ڳانڍاپي واري تار وڇائي سگهندي؛

(د) صوبي جي اندر بجلي جي ورڇ لاءِ اگهو ٽري (نرخنامو) مقرر ڪندي.

158. قدرتي گيس ۾ گهرجن (ضرورتن) جي اوليت

جنهن صوبي ۾ قدرتي گيس جو ڪو ذخيرو واقع آهي ته انهيءَ ذخيри مان گهرجن (ضرورتن) جي پورائي لاءِ انهن پابندين ۽ ذميوارين جي تابع (نظر ۾ رکندي) جيڪي شروع واري ڏينهن کان نافذ آهن، ان کي پاڪستان جي ٻين حصن تي اوليت حاصل هوندي.

159. ريڊيو ۽ ٽيليويزن نشريات

(1) وفاقي حڪومت ڪنهن صوبائي حڪومت کي ريڊيو ۽ ٽيليويزن نشريات جي باري ۾ ڪارگذاري سونپڻ کان بنا سبب انڪار نه ڪندي، جيڪي ان حڪومت لاءِ انهيءَ غرض ڪري ضروري هجن ته اها:

(الف) صوبي ۾ ٽرانسميٽر تعمير ڪري استعمال ڪري؛ ۽

(ب) صوبي ۾ ٽرانسميٽرن جي تعمير ۽ استعمال ۽ موصولي (جهليندڙ) اوزارن جي استعمال جي باري ۾ فيون عائد ڪري ۽ انهن جو انتظام ڪري سگهي.

پر شرط اهو آهي ته هن فقري ۾ بيان ڪيل (عبارت) مان اهو مطلب نه ڪڍيو ويندو ته اها وفاقي حڪومت کي پابند ڪندي ته انهن ٽرانسميٽرن جي استعمال تي، جيڪي وفاقي حڪومت يا وفاقي حڪومت جي طرفان اختياري مليل فردن (شخصن) کي تعمير ڪيل يا ڪنٽرول ۾ ڏنل آهي يا اختياري ڏنل فردن کان موصولي اوزارن جي استعمال جو اختيار ڪنهن صوبائي حڪومت کي سونپي ڏي.

(2) ڪي اهڙيون ڪارگڌاريون جيڪي صوبائي حڪومت کي سونپيل هجن، اهڙن شرطن هيٺ سرانجام ڏنيون وينديون، جيڪي وفاقي حڪومت عائد (مقرر) ڪري جنهن ۾ دستور ۾ شامل ڪنهن حڪم (نھراءَ) جي هوندي به ماليات جي باري ۾ شرط شامل آهن، پر وفاقي حڪومت لاءِ اهڙيون شرطون عائد ڪرڻ جائز نه هونديون جيڪي ريڊيٽي يا ٽيليويزن تي صوبائي حڪومت طرفان يا ان جي حڪم سان نشر ڪيل مواد جو انتظام ڪيل هجي.

(3) ريڊيٽي ۽ ٽيليويزن جي نشريات جي باري ۾ ڪوبه وفاقي قانون اهڙو هوندو جنهن ۾ هن آرٽيڪل جي اڳ بيان ڪيل ٺهراءن کي نافذ ڪرڻ جي ضمانت ملي سگهي.

(4) جيڪڏهن ڪو سوال اُٿي ته ڪنهن صوبائي حڪومت تي عائد ڪيل ڪي به شرط جائز (قانون موجب) طور عائد ڪيل آهن، يا وفاقي حڪومت طرفان ڪي ڪم يا ڪارگڌاريون، سونپڻ کان غير واجبي انڪار ڪيو ويو آهي، اهڙي سوال جو فيصلو، چيف جسٽس پاڪستان طرفان مقرر ڪيل امين (ٽياڪٽ) ڪندو.

(5) هن آرٽيڪل ۾ بيان ڪيل ڪنهن به ڳالهه مان اهو مطلب نه ڪڍيو ويندو ته دستور هيٺ پاڪستان يا ان جي ڪنهن حصي ۾ امن ۽ سکون لاءِ ڪنهن سنگين خطري کي روڪڻ لاءِ، وفاقي حڪومت تي اختيارين تي ڪا پابندي عائد ٿيل آهي.

حصو ڇهون

ماليات، ملڪيت - مقاطعو (معاهدا) ۽ دعوائون

باب پهريون - ماليات

وفاق ۽ صوبن جي وچ ۾ محصول (اُپت) جي تقسيم

160. قومي مالياتي ڪميشن

(1) شروع واري ڏينهن کان ڇهن مهينن جي اندر ۽ ان کان پوءِ اهڙن وقفن (مهلت يا وٽي) جيڪي پنجن سالن کان وڌيڪ نه هجن، صدر هڪ قومي مالياتي ڪميشن ٺاهيندو (تشڪيل ڏيندو) جيڪا وفاقي حڪومت جي ماليات جي وزير، صوبائي حڪومتن جي مالياتي وزيرن يا اهڙن ٻين فردن (شخصن) تي ٻڌل هوندي، جن کي صدر، صوبن جي گورنرن جي مشوري (صلاح) کان پوءِ مقرر ڪري سگهندو.

(2) قومي مالياتي ڪميشن جو اهو فرض هوندو ته اها صدر کي هنن لاءِ سفارشون موڪلي:

(الف) فقري (3) ۾ ذڪر ڪيل ٽئڪسن مان حاصل ڪيل صافي آمدني جي

وفاق ۽ صوبن جي وچ ۾ ورڇ؛

(ب) وفاقي حڪومت طرفان صوبائي حڪومتن کي امدادي رقم ڏيڻ؛

(ث) وفاقي حڪومت ۽ صوبائي حڪومتن جي طرفان قرض وٺڻ جي انهن

اختيارين جو استعمال، جيڪي انهن کي دستور موجب مليل آهن؛

(د) ماليات جي باري ۾ ڪوبه ٻيو معاملو، جيڪو صدر ڪميشن کي موڪليو هجي.

(3) فقري (2) جي پٿر (الف) ۾ بيان ڪيل ٽئڪس (محصول) هيٺيان آهن،

جي مجلس شوري (پارليامينٽ) جي ڏنل اختياري سان ورتا وڃن ٿا، يعني:

- (i) اپٽ (ڪمائي) تي تنڪس (انڪم تنڪس) جنهن ۾ ڪارپوريشن تنڪس شامل آهي، پر وفاق گڏيل فنڊ ۾ ادا ڪيل پگهار (معاوضي) واري آمدني تي تنڪس شامل نه آهن؛
- (ii) درآمد يا برآمد، پيدا ڪيل، ٺاهيل يا واپرايل مال جي وڪري يا خريد تي تنڪس (محصول)؛
- (iii) ڪپھ جي برآمد تي محصول ۽ ٻيا اهڙا برآمدي محصول جيڪي صدر نروار يا مقرر (ظاهر) ڪري؛
- (iv) آبڪاري تي اهڙا محصول جن کي صدر ظاهر (مقرر) ڪري؛
- (v) ٻيا اهڙا محصول جيڪي صدر ظاهر (مقرر) ڪري.
- (4) قومي مالياتي ڪميشن جي سفارشن ملڻ کان پوءِ جيترو جلد تي سگهي، صدر حڪم جي ذريعي فقري (2) جي پٺا (الف) هيٺ ڪميشن جي سفارش مطابق فقري (3) ۾ ذڪر ڪيل محصولن جي اصل آمدني جي انهيءَ حصي کي ظاهر ڪندو، جيڪو هر هڪ صوبي لاءِ مخصوص ڪيو ويندو ۽ اهو حصو واسطيدار صوبي کي ادا ڪيو ويندو ۽ آرٽيڪل 78 جي ٺهراءُ هوندي به اهو وفاقي گڏيل فنڊ جو حصو نه رهندو.
- (5) قومي مالياتي ڪميشن جون سفارشون ۽ ان سان گڏ ڪنيل قدامت جي باري ۾ هڪ وضاحتي ياداشت ٻنهي ايوانن ۽ صوبائي اسيمبلي جي اڳيان پيش ڪيون وينديون.
- (6) فقري (4) جي هيٺ ڪنهن به حڪم ڏيڻ کان اڳ ڪنهن به وقت صدر حڪم جي ذريعي، وفاقي حڪومت ۽ صوبائي حڪومتن جي وچ ۾ محصولن جي ورهاست جي باري ۾ قانون ۾ ڪا اهڙي ترميم يا ڦيرگهير ڪري سگهندو، جنهن کي هو ضروري يا واجبي سمجهي.
- (7) صدر، حڪم جي ذريعي مدد لاءِ ضرورتمند صوبن کي، محصولن جي لاءِ امدادي رقم ڏيئي سگهي ٿو، ۽ اهڙي امدادي رقم وفاقي گڏيل فنڊن مان ادا ڪئي ويندي.

161. قدرتي گئس ۽ برقابي پاور (بجلي)

- (1) آرٽيڪل 78 جي ٺهراءُن هوندي به قدرتي گئس (جي سرچشمي) تي عائد

ڪيل ۽ وفاقي حڪومت طرفان وصول ڪيل وفاقي آبڪاريءَ جو محصول ۽ وفاقي حڪومت طرفان وصول ڪيل رائلٽي (راج ڏنڊ) جي اصل آمدني، وفاقي گڏيل فنڊ جو حصو نه ٿيندي، ۽ اها انهيءَ صوبي کي، جنهن ۾ قدرتي گيس جو سرچشمو واقع آهي، ادا ڪئي ويندي.

(2) وفاقي حڪومت يا ڪنهن اهڙي اداري جي طرفان جيڪو وفاقي حڪومت قائم ڪيو آهي يا ان جي زيرانتظام هجي، ڪنهن برقيائي بجلي گهر مان بجلي جي ٻڌل مقدار ۾ پيداوار مان ڪمايل اصل منافعو (صافي فائدو) انهيءَ صوبي کي ڏنو ويندو، جنهن ۾ اهو برقيائي بجلي گهر واقع آهي.

سمجهاڻي: هن فقري جي مقصدن لاءِ ”صافي فائدي“ جو حساب ڪنهن برقيائي بجلي گهر جي ”بس-بار“ مان ٻڌل قوت رسائڻ مان حاصل ڪيل محصول مان، بجلي گهر هلائڻ جي خرچن کي گڏيل مفادن جي ڪائونسل جي مقرر ڪيل اگهه موجب ڪٽيو ويندو، جن ۾ اهي رقمون جيڪي ٽئڪس (محصول)، وياج يا سيڙايل رقم جي واپسي، بيڪارٽي ويل استعمال ۾ نه آيل (بجلي يا رقم)، مٿيان خرچ، ۽ حفاظتن جي گنجائش لاءِ واجب الادا رقمون شامل هونديون.

162. صوبن جي دلچسپي وارن محصولن جي بلن جي

صدر کان اڳواٽ منظوري

ڪوبه اهڙو بل يا ترميم، جنهن سان ڪو اهڙو محصول (ٽئڪس) يا ڊيوٽي عائد ڪئي وڃي يا بدلائي وڃي يا جنهن جي حاصل آمدني، پوري طرح يا ان جو حصو ڪنهن صوبي کي ڏنو وڃي ٿو يا جنهن مان زرعي آمدني جي اصطلاح جو اهو مفهوم بدلاجي وڃي، جيڪو محصول آمدني جي باري ۾ وضع ڪيل ٺهراءُن جي مقصدن لاءِ مقرر ڪيل آهي، يا جيڪو انهن اصولن تي اثر انداز ٿئي ٿو، جن تي هن باب ۾ مٿي بيان ڪيل ٺهراءُن مان ڪنهن به هيٺ رقمون صوبن ۾ ورهايون وڃن يا ورهائي سگهجن، صدر جي اڳواٽ منظوري کان سواءِ، نه قومي اسيمبلي ۾ پيش ڪيو ويندو ۽ نه ئي ان تي تحرڪ ورتو ويندو.

163. پيشن (ڏندن) جي باري ۾ صوبائي ٽئڪس (محصول) ڪابو صوبائي اسيمبلي، ائڪٽ جي معرفت اهڙا ٽئڪس (محصول) جيڪي مجلس شوري (پارليامينٽ) جي ائڪٽ موجب وقت بوقت مقرر ڪيل حدن اندر، انهن شخصن تي عائد ڪري سگهندي، جيڪي سڀني ڪاروبار، ڪسب، يا روزگار ۾ مصروف هجن ۽ اسيمبلي جو اهڙو ڪوبه ائڪٽ آمدني تي محصول عائد ڪندڙ تصور نه ڪيو ويندو.

متفرق مالي ٺهراءُ

164. گڏيل فنڊن مان گرانٽون

وفاق يا ڪو صوبو، ڪنهن غرض لاءِ گرانٽون ڏيئي سگهندو انهيءَ لحاظ کان سواءِ ته ان جو مقصد اهو نه آهي جنهن جي باري ۾ مجلس شوري (پارليامينٽ) يا جيئن هجي صوبائي اسيمبلي قانون وضع ڪري سگهي.

165. ڪن سرڪاري ملڪيتن جو محصول کان آزاد هجڻ

(1) وفاقي حڪومت تي، ان جي ملڪيت يا آمدني بابت، ڪنهن صوبائي اسيمبلي جي ائڪٽ هيٺ ڪوبه محصول نه وڌو ويندو ۽ فقري (2) هيٺ، ڪنهن صوبائي حڪومت تي، ان جي ملڪيت يا آمدني بابت، مجلس شوري (پارليامينٽ) جي ائڪٽ يا ڪنهن ٻئي صوبي جي صوبائي اسيمبلي جي ائڪٽ هيٺ ڪو محصول نه وڌو ويندو.

(2) جيڪڏهن ڪنهن صوبي جي حڪومت ڪنهن نموني جي تجارت يا ڪاروبار، پنهنجي صوبي جي ٻاهر ڪندڙ هجي يا ان جي طرفان ڪندڙ هجي، ته ان حڪومت تي ڪنهن اهڙي ملڪيت بابت، جيڪا ان تجارت يا ڪاروبار ۾ استعمال ڪئي وڃي يا انهيءَ تجارت يا ڪاروبار مان حاصل ڪيل آمدني جي بابت مجلس شوري (پارليامينٽ) جي ائڪٽ هيٺ يا جنهن صوبي ۾ تجارت يا ڪاروبار ڪيو وڃي، ان صوبي جي صوبائي اسيمبلي جي ائڪٽ هيٺ محصول وڌو ويندو.

(3) هن آرٽيڪل ۾ ڏنل (عبارت) ڪن خدمتن سرانجام ڏيڻ لاءِ فيون عائد ڪرڻ کان نه روڪيندو.

A.165. مجلس شوري (پارليامينٽ) کي ڪن ڪارپوريشنن جي آمدني (آپٽ) تي ٽئڪس (محصول) مڙهڻ جو اختيار

(1) شڪ کي دور ڪرڻ لاءِ، اهو هن پٽانڊو اعلان ڪيو وڃي ٿو ته مجلس شوري (پارليامينٽ) کي ڪنهن وفاقي قانون يا ڪنهن صوبائي قانون يا ڪنهن حاضري قانون جي ذريعي يا ان جي هيٺ جوڙيل ڪنهن ڪارپوريشن، ڪمپني يا ٻئي ٺاهيل اداري يا وفاقي حڪومت يا ڪنهن صوبائي حڪومت جي، سڌي طرح يا اڻ سڌي طرح زير ملڪيت يا نظرداري هيٺ ڪنهن، ڪارپوريشن، ڪمپني يا ٻئي ٺاهيل اداري جي آمدني تي، ذڪر ڪيل آمدني جي آخري منزل مقصود کان قطع نظر، محصول عائد ڪرڻ يا وصول ڪرڻ لاءِ، قانون وضع ڪرڻ جو اختيار آهي ۽ سڌائين لاءِ اهڙو اختيار جو هجڻ تصور ڪيو ويندو.

(2) ڪنهن اختياري يا شخص جي طرفان نافذ ڪيل سڀئي حڪم (احڪام)، ڪيل ڪارروايون، ۽ ڪيل ڪم جيڪي حڪم دستور (ترميم) 1985 جي نفاذ جي شروع کان اڳ فقري (1) ۾ ذڪر ڪيل ڪنهن قانون موجب حاصل ڪيل اختيارين جي استعمال ۾ يا مٿي ذڪر ڪيل اختيارين جي استعمال يا گهربل استعمال ۾ ڪنهن اختياري جي طرف کان حڪم ڪيل ڪن حڪمن جي تعميل ۾، صادر ڪيل هجن، يا ڪيا ويا هجن يا ڪيون ويون هجن، ڪنهن ڪورٽ، ٽربيونل (خاص عدالت) جنهن ۾ عدالت عاليه (هاڻ ڪورٽ)، عدالت عظميٰ (سپريم ڪورٽ) شامل آهن، انهن جي فيصلن هوندي به سڌائين لاءِ جائز طور صادر ڪيل، يا ڪيا ويا هجن، سڌائين لاءِ جائز طور صادر ڪيل، ڪيون ويون هجن يا ڪيا ويا هجن، تصور ڪيا ويندا ۽ انهن تي ڪنهن به عدالت ۾، جنهن ۾ سپريم ڪورٽ ۽ هاڻ ڪورٽ شامل آهي، ڪنهن به سبب جي ڪري ڪوبه سوال نه اٿاريو ويندو.

(3) ڪنهن عدالت يا ٽربيونل، جنهن ۾ عدالت عظميٰ ۽ عدالت عاليه شامل آهي، تن جو هر هڪ فيصلو يا حڪم، جيڪو فقري (1) يا فقري (2) جي ٺهراءَ جي خلاف هجي، رد (باطل) ۽ بنا ڪنهن اثر جي رهندو ۽ سڌائين لاءِ رد (باطل) ۽ بنا ڪنهن اثر جي تصور ڪيو ويندو.

باب ٻيو - اوڌر (قرض وٺڻ) جي آڊٽ (چڪاس)

166. وفاقي حڪومت جو اوڌر (قرض) وٺڻ

وفاق جو انتظامي اختيار، وفاقي گڏيل فنڊ جي ضمانت کي، اهڙين حدن اندر، جيڪڏهن کي آهن ته، جيڪي مجلس شوري (پارليامينٽ) جي ائڪٽ ذريعي وقت به وقت مقرر ڪيون وڃن، قرض وٺڻ تي ۽ اهڙي طرح مقرر ڪيل حدن اندر، جيڪڏهن کي آهن، ضمانتون ڏيڻ تي، وسعت رکندو.

167. صوبائي حڪومت جو قرض وٺڻ

(1) هن آرٽيڪل ۾ ڏنل نھرائڻ جي تابع (هيٺ) ڪنھن صوبي جو انتظامي اختيار صوبائي گڏيل فنڊ جي ضمانت تي، اهڙين حدن اندر، جيڪڏهن کي آهن، جيڪي صوبائي اسيمبلي جي ڪنھن ائڪٽ جي ذريعي وقت بوقت مقرر ڪيون وڃن، قرض وٺڻ تي به اهڙي طرح مقرر ڪيل حدن اندر، جيڪڏهن کي آهن، ضمانتون ڏيڻ تي، وسعت رکندو.

(2) وفاقي حڪومت، اهڙن شرطن هيٺ، جيڪڏهن کي آهن ته، جن کي اها عائد ڪرڻ مناسب سمجھي، ڪنھن صوبي کي قرض ڏيئي سگھندي يا جيستائين آرٽيڪل 166 هيٺ مقرر ڪيل حدن کان وڌي نه وڃي، انھن قرضن جي باري ۾ جيڪي ڪو صوبو حاصل ڪري، ضمانتون ڏيئي سگھندي، ۽ اُهي رقمون جيڪي ڪنھن صوبي کي قرض ڏيڻ لاءِ گھربل هجن، وفاقي گڏيل فنڊ مان واجب الادا هونديون (رهنديون).

(3) ڪوبه صوبو، وفاقي حڪومت جي ناراضپي کان سواءِ، ڪوبه قرض حاصل نه ڪري سگھندو، جيڪڏهن ان جي ذمي انھيءَ قرض جو جيڪو وفاقي حڪومت طرفان ان صوبي کي ڏنو ويو آهي، ڪو حصو اڃا تائين باقي رهيل هجي يا جنھن بابت وفاقي حڪومت جي طرفان ضمانت ڏنل هجي ۽ انھيءَ فقري هيٺ اجازت اهڙن شرطن هيٺ جيڪڏهن کي آهن ته، جن کي عائد ڪرڻ وفاقي حڪومت مناسب سمجھي، (اجازت) ڏيئي سگھي ٿي.

آڊٽ ۽ اڪائونٽ

168. چڪاس ۽ حساب (آڊٽ ۽ اڪائونٽ)

- (1) پاڪستان جو هڪ آڊيٽر جنرل هوندو، جنهن کي صدر مقرر ڪندو.
- (2) عهδο سنڀالڻ کان اڳ، آڊيٽر جنرل، پاڪستان جي چيف جسٽس جي آڏو ان عبارت ۾ حلف ڪندو جيڪو ضميمي 3 ۾ درج ڪيل آهي.
- (3) آڊيٽر جنرل جي ملازمت جا شرط، جن ۾ سندس عهدي جو مڊو (ميعاد) شامل آهي، مجلس شوري (پارليامينٽ) جي ائڪٽ ذريعي متعين ڪيون وينديون ۽ جيستائين اهي متعين نه هجن، صدر جي حڪم نامي ذريعي متعين هونديون.
- (4) ڪوبه شخص، جيڪو آڊيٽر جنرل جي عهدي تي فائز رهي چڪو هجي، پنهنجي عهدي ڇڏڻ کان پوءِ، ٻن سالن گذرڻ کان اڳ، پاڪستان جي ملازمت ۾ وڌيڪ نوڪري لاءِ اهل نه رهندو.

- (5) آڊيٽر جنرل کي سندس عهدي تان سپريم ڪورٽ جي ڪنهن جج سان لاڳو ساڳئي طريقي ۽ ساڳين سببن کان سواءِ برطرف نه ڪيو ويندو.
- (6) ڪنهن به وقت جڏهن آڊيٽر جنرل جو عهδο خالي ٿئي يا آڊيٽر جنرل موجود نه هجي يا ڪنهن سبب ڪري پنهنجي عهدي جي ڪارگذاري ڪرڻ جي قابل نه آهي ته پوءِ ڪو اهڙو ٻيو شخص، جنهن کي صدر حڪم ڪري، آڊيٽر جنرل جي حيثيت ۾ ڪم ڪندو ۽ انهيءَ عهدي جي ڪارگذاري سرانجام ڏيندو.

169. آڊيٽر جنرل جا ڪم ۽ اختيارون

آڊيٽر جنرل-

(الف) وفاقي ۽ صوبن جا حساب؛ ۽

- (ب) وفاقي يا ڪنهن صوبي جي قائم ڪيل اداري يا اختياري جي حسابن جي سلسلي ۾ اهڙيون ڪارگذاريون سرانجام ڏيندو ۽ اهڙا اختيار استعمال ڪندو، جيڪي مجلس شوري (پارليامينٽ) جي ائڪٽ جي ذريعي يا ان جي هيٺ متعين ڪيا وڃن ۽ جيستائين انهن جو تعين نه ٿئي، صدر جي حڪم نامي ذريعي متعين هوندا.

170. حسابن جي باري ۾ هدايتن ڏيڻ ۾ آڊيٽر جنرل کي اختيار وفاق ۽ صوبن جا حساب اهڙي فارم (شڪل يا نمونو) ۽ اهڙن اصولن ۽ طريقن موجب رکيا ويندا، جيڪي آڊيٽر جنرل، صدر جي منظوري سان مقرر ڪري.

171. آڊيٽر جنرل جون رپورٽون

وفاق جي حساب بابت آڊيٽر جنرل جون رپورٽون صدر کي پيش ڪيون وينديون ۽ هو انهن کي قومي اسيمبلي آڏو پيش ڪرائيندو ۽ ڪنهن صوبي جي حسابن بابت آڊيٽر جنرل جون رپورٽون، صوبي جي گورنر کي پيش ڪيون وينديون ۽ هو انهن کي صوبائي اسيمبلي آڏو پيش ڪرائيندو.

باب ٽيون - ملڪيت، ٺيڪا، ذميواريون ۽ دعوائون

172. لاوارث ملڪيت (جائداد)

(1) اهڙي ڪابه ملڪيت (جائداد) جنهن جو ڪو حقدار مالڪ نه هجي، جيڪڏهن اها صوبي ۾ آهي، انهيءَ صوبي جي ۽ ٻي هر هڪ صورت ۾ وفاقي حڪومت جي ملڪيت رهندي.

(2) سڀ زمينون، معدنيات ۽ ٻيون قيمتي شيون، جيڪي براعظم جي ڪناري واري حصي ۾ مهاساگر هيٺان، پاڪستان جي علائقائي سامونڊي حدن اندر آهن، وفاقي حڪومت جي ملڪيت رهنديون.

173. ملڪيت حاصل ڪرڻ ۽ معاهدا وغيره ڪرڻ جو اختيار

(1) وفاق ۽ ڪنهن صوبائي حڪومت جو انتظامي اختيار، لاڳاپو رکندڙ مناسب قانون سازي جي ڪنهن ائڪٽ هيٺ، وفاقي حڪومت جيئن هجي، صوبائي حڪومت جي ملڪيت مان ڪنهن ملڪيت کي عطا ڪرڻ (ڏيڻ)، وڪڻڻ، دستاويز جي ذريعي نيڪال ڪرڻ يا گروي رکڻ ۽ ان جي طرفان ملڪيت کي خريد ڪرڻ يا حاصل ڪرڻ ۽ معاهدو ڪرڻ تائين وسيع هوندو (وسعت رکندو).

(2) وفاق يا ڪنهن صوبي جي مقصدن لاءِ حاصل ڪيل سڄي (سڀ) ملڪيت، وفاقي حڪومت يا جيئن هجي، انهيءَ صوبائي حڪومت جي ملڪيت هوندي.

(3) وفاق يا ڪنهن صوبي جي انتظامي اختيار استعمال ڪندي (اڳي) ڪيل سڀني معاهدن ۾ اهو ظاهر ڪيو ويندو ته صدر يا جيئن هجي، صوبي جي گورنر جي نالي ڪيا ويا آهن ۽ ذڪر ڪيل اختيار استعمال ڪندي، ڪيل سڀني معاهدن ۽ مڪمل ڪيل ملڪيت جي دستاويزن تي، صدر يا گورنر جي طرفان اهڙا ماڻهو صحيحون ڪندا ۽ اهڙي طريقي سان ڪيا ويندا، جن جي هدايت ڪري يا اجازت (اختيار) ڏي.

(4) وفاق يا جيئن به هجي ڪنهن صوبي کي انتظامي اختيار استعمال ڪندي، ڪيل ڪنهن معاهدي يا ملڪيت جي مڪمل ڪيل ڪنهن دستاويز جي باري ۾ نه صدر ۽ نه ڪنهن صوبي جو گورنر ذاتي طور ذميوار رهندو ۽ نه ڪو اهڙو شخص جيڪو انهن مان ڪنهن جي طرفان اهڙو ڪو معاهدو ڪري ٿو يا ملڪيت جي ڪنهن دستاويز کي مڪمل ڪري ٿو، انهيءَ سلسلي ۾ ذاتي طور ذميوار رهندو.

(5) وفاقي حڪومت يا ڪنهن صوبائي حڪومت جي طرفان زمين جي بدلي (انتقال) قانون جي ذريعي ضابطي ۾ آندي ويندي.

174. دعوائون ۽ ڪارروايون

وفاق جي طرفان ۽ ان جي خلاف، پاڪستان جي نالي سان دعويٰ داخل ڪري سگهجي ٿي ۽ ڪنهن صوبي جي طرفان ۽ ان جي خلاف ان صوبي جي نالي دعويٰ داخل ڪري سگهجي ٿي.

حصو ستون

عدالتي نظام (عدليه)

باب پهريون- ڪورٽون (عدالتون)

175. عدالتن جو قيام ۽ دائره اختيار (اختياري حد)

- (1) پاڪستان ۾ هڪ سپريم ڪورٽ (عدالت عظميٰ) ۽ هر هڪ صوبي لاءِ هڪ هاءِ ڪورٽ (عدالت عاليه) ۽ ٻيون اهڙيون ڪورٽون هونديون، جيڪي قانون جي ذريعي قائم ڪيون وينديون.
- (2) ڪنهن به ڪورٽ کي اختيار جي حد نه هوندي، سواءِ ان جي ته اها دستور موجب يا ڪنهن قانون موجب يا ان هيٺ، ان کي سونپيل آهي يا سونپي وڃي.
- (3) عدالتي نظام کي عدليه کي شروع ٿيندڙ ڏينهن کان، 14 سالن جي اندر ڏاڪي وار (بتدريج) ترقي ڏيندي، انتظاميا کان جدا ڪيو ويندو.

باب ٻيو- پاڪستان جي سپريم ڪورٽ

176. سپريم ڪورٽ جي تشڪيل (جوڙجڪ)

سپريم ڪورٽ ۾ هڪ چيف جسٽس، جنهن کي پاڪستان جو چيف جسٽس سڏيو ويندو ۽ ايترن ٻين ججن جو تعداد شامل هوندو جيڪي مجلس شوري (پارليامينٽ) جي ائڪٽ موجب متعين (مقرر) ڪيا وڃن ۽ جيستائين ائين مقرر ٿئي، صدر مقرر ڪندو.

177. سپريم ڪورٽ جي ججن جي مقرري (تقرر)

- (1) پاڪستان جي چيف جسٽس جو تقرر صدر ڪندو ۽ ٻين ججن مان هر هڪ جو تقرر صدر، چيف جسٽس جي صلاح مشوري کان پوءِ ڪندو.

(2) ڪوبه شخص سپريم ڪورٽ جو جج مقرر نه ڪيو ويندو جيستائين اهو پاڪستان جو شهري نه هجي ۽-

(الف) گهٽ ۾ گهٽ پنجن سالن تائين يا مختلف (جدا جدا) وقتن تي انهيءَ مُدي تائين جيڪو گڏيل طور پنجن سالن کان گهٽ نه هجي، ڪنهن هاءِ ڪورٽ جو (جنهن ۾ اهڙي هاءِ ڪورٽ شامل آهي، جيڪا شروع واري ڏينهن کان اڳ ڪنهن به وقت پاڪستان ۾ موجود هئي)، جج نه رهيو هجي؛ يا

(ب) گهٽ ۾ گهٽ 15 سالن تائين مختلف وقتن ۾ ايتري مُدي تائين، جيڪو مجموعي طور پندرهن سالن کان گهٽ نه هجي، ڪنهن هاءِ ڪورٽ جو (جنهن ۾ اهڙي هاءِ ڪورٽ به شامل آهي، جيڪا شروع واري ڏينهن کان اڳ ڪجهه وقت پاڪستان ۾ موجود هئي)، انڊوڪيٽ نه رهيو هجي.

178. عهدي جو حلف

عهدي سنڀالڻ کان اڳ چيف جسٽس پاڪستان، صدر جي آڏو (سامهون) ۽ سپريم ڪورٽ جو ڪو ٻيو جج، چيف جسٽس جي سامهون، انهيءَ عبرت ۾ حلف ڪندو، جيڪو ضميمي ٽئين ۾ درج ڪيل آهي.

179. رٽائر ڪرڻ جي ڄمار

سپريم ڪورٽ جو جج پنهنجي عهدي تي تيسٽائين قائم رهندو جيستائين هن جي عمر 65 سالن جي ٿئي، سواءِ ان جي، ته هو ان کان اڳ استعيفا ڏي يا دستور موجب برطرف ڪيو وڃي.

180. قائم مقام چيف جسٽس

ڪنهن به وقت جڏهن-

(الف) چيف جسٽس جو عهدو خالي آهي؛ يا

(ب) چيف جسٽس موجود نه آهي يا ڪنهن ٻئي سبب ڪري پنهنجي عهدي

جا ڪم (فرائض) سرانجام نه ڪري سگهي؛

ته صدر، سپريم ڪورٽ جي ٻين ججن مان سينئر جج کي قائم مقام چيف جسٽس پاڪستان مقرر ڪندو.

181. قائم مقام جج

ڪنهن به وقت جڏهن:-

- (الف) سپريم ڪورٽ جي ڪنهن جج جو عهدو خالي آهي؛ يا
- (ب) سپريم ڪورٽ جو ڪو جج موجود نه آهي يا ڪنهن ٻئي سبب ڪري پنهنجي عهدي جا ڪم (فرائض) سرانجام نه ٿو ڪري سگهي؛
- ته صدر آرٽيڪل 177 جي فقري (1) هيٺ مقرر ڪيل طريقي سان، ڪنهن هاءِ ڪورٽ جي جج کي، جيڪو سپريم ڪورٽ جي جج مقرر ٿيڻ جو اهل هجي، عارضي طور سپريم ڪورٽ جو جج مقرر ڪندو.
- سمجهاڻي: (1) هن فقري ۾ هاءِ ڪورٽ جي جج ۾ اهڙو شخص شامل آهي، جنهن هاءِ ڪورٽ جو جج ٿي رٽائر ڪيو آهي.
- (2) هن آرٽيڪل ۾ هيٺ ڪيل تقرر ان وقت تائين برقرار رهندو جيستائين صدر ان کي منسوخ نه ڪري.

182. وقتي طور ججن جو تقرر

- جيڪڏهن ڪنهن وٽ سپريم ڪورٽ جي ججن جو ڪورم پوري نه هئڻ ڪري ان ڪورٽ جو اجلاس ۾ رهڻ يا جاري رکڻ ممڪن نه آهي يا ڪنهن ٻئي سبب ڪري اهو ضروري آهي ته سپريم ڪورٽ جي ججن جي تعداد ۾ ٿوري وقت لاءِ اضافو ڪيو وڃي، ته پاڪستان جو چيف جسٽس لکت ۾-
- (الف) صدر جي منظوري سان، ڪنهن اهڙي شخص کي، جيڪو ان ڪورٽ (عدال) ۾ جج جي عهدي تي فائز رهيو هجي ۽ هن جي ذڪر ڪيل عهدي ڇڏڻ کان پوءِ ٽن سالن جو عرصو نه گذريو هجي، عرض ڪري سگهندو: يا
- (ب) صدر جي منظوري سان ۽ ڪنهن هاءِ ڪورٽ جي چيف جسٽس جي رضامندي سان، ان عدالت ۾ ڪنهن اهڙي جج کي، جيڪو سپريم ڪورٽ جي جج مقرر ٿيڻ جو اهل هجي، حڪم ڏيندو؛
- ته هو سپريم ڪورٽ جي اجلاس ۾، اوتري وقت لاءِ جيڪو ضروري هجي، وقتي (اڻڊهاڪ) طور جج جي حيثيت ۾ شرڪت ڪري، ۽ اهڙي طرح اجلاس ۾

شريڪ هوندي اڻڊهاڪ جج کي اهي ساڳيو اختيار ۽ دائره کار رهندو، جيڪو سپريم ڪورٽ جي جج کي آهي.

183. سپريم ڪورٽ جي سيٽ (ويهڻ جي جاءِ)

- (1) فقري (3) جي تابع، سپريم ڪورٽ جو صدر مقام اسلام آباد ۾ هوندو.
- (2) سپريم ڪورٽ جو اجلاس وقت بوقت اهڙن ٻين جاين تي ٿي سگهندو، جيڪي چيف جسٽس، صدر جي منظوريءَ سان مقرر ڪري.
- (3) جيستائين سپريم ڪورٽ جي ويهڻ جو اسلام آباد ۾ بندوبست نه ڪيو وڃي، تيستائين ان عدالت جو صدر مقام اهڙي جاءِ تي هوندو جيڪو صدر مقرر ڪري.

184. سپريم ڪورٽ جو ابتدائي دائره اختيار

- (1) سپريم ڪورٽ کي ڪن به ٻن يا وڌيڪ حڪومتن جي وچ ۾ تڪرار ۾ ٻي هر هڪ ڪورٽ کي خارج ڪندي ابتدائي دائره اختيار رهندو.
- سمجهاڻي: هن فقري ۾ گورنمينٽ معنيٰ آهي وفاقي حڪومت ۽ صوبائي حڪومتون.
- (2) فقري (1) ۾ سونپيل دائره اختيار جي استعمال ۾ سپريم ڪورٽ فقط ڊڪريٽري (استقرار) فيصلا ظاهر ڪندي.
- (3) آرٽيڪل 199 جي ٺهراءُن تي اثر انداز هئڻ کان سواءِ، سپريم ڪورٽ جيڪڏهن اهڙا سمجهي ته حصي ٻئي جي باب پهرئين جي ذريعي ڏنل بنيادي حقن مان ڪنهن حق جي تضاد جي سلسلي ۾ عوامي اهميت جو ڪو سوال درپيش آهي، ذڪر ڪيل آرٽيڪل ۾ بيان ڪيل نوعيت جو ڪوبه حڪم صادر ڪرڻ جو اختيار هوندو.

185. سپريم ڪورٽ جو اپيل ۾ دائره اختيار

- (1) هن آرٽيڪل جي تابع، سپريم ڪورٽ کي هاءِ ڪورٽ جي ڏنل فيصلن، ڊڪرين، آخري حڪمن يا سزائن جي خلاف دائر ڪيل اپيلن ٻڌڻ ۽ انهن تي فيصلو صادر ڪرڻ جو دائره اختيار هوندو.
- (2) ڪنهن هاءِ ڪورٽ جي صادر ڪيل فيصلي، ڊڪري، آخري حڪم يا سزا جي خلاف اپيل سپريم ڪورٽ ۾ داخل ڪري سگهبي:

(الف) جيڪڏهن هاءِ ڪورٽ اپيل ۾ ڪنهن جوابدار کي آزاد ٿيڻ جي حڪم کي بدلايو آهي، ۽ ان کي موت جي سزا يا ڪاري پاڻي جي سزا يا جنم ٽيپ ڏني آهي يا نظرثاني جي درخواست تي سزا کي وڌائي ذڪر ڪيل ڪنهن سزا ۾ بدلايو آهي؛ يا

(ب) جيڪڏهن هاءِ ڪورٽ ڪنهن اهڙي ڪورٽ (عدالت) جي، جيڪا ان جي هيٺ آهي، ڪنهن مقدمي کي پنهنجي اڳيان هلائڻ لاءِ بدلي ڪيو آهي ۽ اهڙي ڪيس ٻڌڻ تي جوابدار کي مجرم (ڏوهاري) قرار ڏنو هجي، ۽ مٿي ذڪر ڪيل ڪا سزا ڏني هجي؛ يا

(ڄ) جيڪڏهن هاءِ ڪورٽ ڪنهن شخص تي هاءِ ڪورٽ جي ٻي ادبي سبب ڪا سزا مڙهي هجي؛ يا

(د) جيڪڏهن تڪراري معاملي جي رقم يا ماليت، پهرين (ابتدائي) عدالت ۾ پنجاهه هزار روپين کان گهٽ نه هئي، ۽ تڪراري اپيل ۾ به پنجاهه هزار روپين کان يا اهڙي ٻي رقم کان جنهن کي ان سلسلي ۾ مجلس شوري (پارليامينٽ) جي ائڪٽ ذريعي ظاهر ڪئي وڃي، گهٽ نه آهي ۽ جنهن فيصلي، ڊڪري يا آخري حڪم جي خلاف اپيل ڪيل هجي، ان ۾ ان زبردست عدالت جي فيصلي، ڊڪري يا آخري حڪم کي بدلايو ويو هجي يا منسوخ ڪيو ويو هجي؛ يا

(ع) جيڪڏهن فيصلي، ڊڪري يا آخري حڪم ۾ سڌي يا اڻ سڌي طرح، ايتري رقم يا ماليت جي ملڪيت جي باري ۾ ڪو حق يا ڪو اهڙو سوال چڪايل شامل هجي، ۽ ان فيصلي، ڊڪري يا آخري حڪم ۾ جنهن جي خلاف اپيل ڪيل هجي، زبردست عدالت جو فيصلو، ڊڪري يا آخري حڪم بدلايو ويو هجي يا منسوخ ڪيو ويو هجي؛ يا

(ف) جيڪڏهن هاءِ ڪورٽ انهيءَ جي تصديق ڪري ته مقدمي ۾ دستور جي سمجهاڻي (تعبير) جي باري ۾ ڪو اهم قانوني مسئلو درپيش آهي.

(3) ڪنهن اهڙي مقدمي ۾ جنهن تي فقرو (3) لاڳو نه ٿيندو هجي، ڪنهن هاءِ ڪورٽ جي ڪنهن فيصلي، ڊڪري، حڪم يا سزا خلاف ڪابه اپيل فقط انهيءَ وقت دائر ڪئي ويندي، جڏهن سپريم ڪورٽ اپيل دائر ڪرڻ جي اجازت عطا ڪري.

186. مشاورتي (صلاحڪار) دائره اختيار

(1) جيڪڏهن ڪنهن وقت، صدر مناسب خيال ڪري ته ڪنهن قانوني مسئلي بابت جنهن کي هُو عوامي اهميت جو حامل سمجهي ٿو، سپريم ڪورٽ جي راءِ حاصل ڪئي وڃي ته هُو ان مسئلي کي سپريم ڪورٽ جي غور لاءِ موڪلي سگهي ٿو.

(2) سپريم ڪورٽ اهڙي سوال (مسئلي) تي جيڪو کيس حوالي ڪيو ويو آهي، غور ڪندي ۽ ان (مسئلي) سوال تي پنهنجي راءِ صدر کي رپورٽ ڪندي.

A.186. ڪيسن کي بدلي ڪرڻ بابت سپريم ڪورٽ جو اختيار

سپريم ڪورٽ جيڪڏهن اها انصاف جي مفاد ۾، ايئن قرين مصلحت خيال ڪري، ڪنهن مقدمي، اپيل ۽ ٻي ڪارروائي کي، جيڪا ڪنهن هاءِ ڪورٽ اڳيان زير غور آهي، ڪنهن ٻي هاءِ ڪورٽ کي بدلي ڪري سگهي ٿي.

187. سپريم ڪورٽ جي حڪم نامن جو جاري ٿيڻ ۽ تعميل

(1) آرٽيڪل 175 جي فڪري (2) جي تابع سپريم ڪورٽ کي اختيار رهندو ته اها اهڙيون هدايتون، حڪم ناما يا ڊڪريون جاري ڪري، جيڪي ڪنهن اهڙي مقدمي يا معاملي ۾ جيڪو ان جي سامهون زير سماعت آهي، مڪمل انصاف ڪرڻ لاءِ ضروري هجن، انهن ۾ ڪوبه اهڙو حڪم شامل آهي، جيڪو ڪنهن شخص کي حاضر ڪرڻ يا ڪنهن دستاويز کي ڳولهي لهڻ يا پيش ڪرڻ جي لاءِ صادر ڪيو وڃي.

(2) اهڙي ڪابه هدايت، حڪم يا ڊڪري سڄي پاڪستان ۾ قابل عمل هوندي ۽ جڏهن ان جي تعميل ڪنهن صوبي ۾ يا ڪنهن اهڙي علائقي يا ايراضي ۾ ڪرڻي آهي، جيڪا ڪنهن صوبي جو حصو نه هجي، پر انهيءَ صوبي جي هاءِ ڪورٽ جي دائره اختيار ۾ شامل هجي ته ان جي اهڙي طرح تعميل ڪئي ويندي، جڏهن ان کي انهيءَ صوبي جي هاءِ ڪورٽ جاري ڪيو هجي.

(3) جيڪڏهن اهو سوال پيدا ٿئي ته سپريم ڪورٽ جي هدايت، حڪم يا ڊڪري ڪهڙي هاءِ ڪورٽ نافذ ڪندي ته ان سوال جي باري ۾ سپريم ڪورٽ جو فيصلو قطعي هوندو.

188. سپريم ڪورٽ طرفان فيصلن ۽ حڪم نامن تي نظرثاني ڪرڻ
مجلس شوري (پارليامينٽ) جي ڪنهن ائڪٽ جي ٺهراءَ جي سپريم
ڪورٽ جي وضع ڪيل ڪن قاعدن (موجب) جي هيٺ سپريم ڪورٽ کي
پنهنجي ڏنل فيصلي يا ڪنهن حڪم نامي کي نظرثاني جو اختيار رهندو.

189. سپريم ڪورٽ جا فيصلا ٻين ڪورٽن کي ٻڌل رکندا
سپريم ڪورٽ جو ڪو فيصلو جنهن حد تائين، جو ان ۾ ڪنهن قانوني
مسئلي جو فيصلو ڪيل هجي يا اهو ڪنهن قانوني اصول تي مبني هجي، يا ان
جي وضاحت ڪندڙ هجي، پاڪستان جي سڀني عدالتن لاءِ واجب التعميل رهندو.

190. سپريم ڪورٽ جي مدد ۾ عمل
سڄي پاڪستان جون سڀئي انتظامي ۽ عدالتي اختياريون، سپريم ڪورٽ
جي مدد ۾ ڪم ڪنديون.

191. طريقه ڪار جا قاعدا
دستور ۽ قانون جي تابع، سپريم ڪورٽ، عدالت جي هلڻ ۽ طريقه ڪار
بابت قاعدا ٺاهيندي.

باب ٽيون- هاءِ ڪورٽون

192. هاءِ ڪورٽ جو قيام (ٺهڻ)
(1) هاءِ ڪورٽ ۾ هڪ چيف جسٽس ۽ ٻين ايتري ججن جو تعداد شامل
هوندو، جيڪي قانون موجب متعين ڪيا وڃن يا جيستائين ائين متعين ٿئي
اوترا، جيڪي صدر مقرر ڪري.

(2) سنڌ- بلوچستان هاءِ ڪورٽ، بلوچستان ۽ سنڌ جي صوبن لاءِ گڏيل
(ساڳي) هاءِ ڪورٽ جيان ڪم ڪرڻ بند ڪندي.

(3) صدر حڪم جي ذريعي بلوچستان ۽ سنڌ جي صوبن مان هر هڪ لاءِ هڪ
هاءِ ڪورٽ قائم ڪندو ۽ حڪم ۾ هاءِ ڪورٽن لاءِ مکيه ويهڻ جون جايون،
گڏيل هاءِ ڪورٽ مان ججن جون بدليون، گڏيل هاءِ ڪورٽ مان رهيل ڪيسن

جي بدلي ۽ عام طور گڏيل هاءِ ڪورٽن جي ڪم بند ڪرڻ ۽ ٻن هاءِ ڪورٽن جي قيام ۽ انهيءَ ڏس ۾ گڏيل يا ٽينڊر معاملو وضع ڪري سگهندو، جيڪي هو مناسب سمجهي.

(4) هاءِ ڪورٽ جو دائره اختيار، مجلس شوري (پارليامينٽ) جي ائڪٽ ذريعي پاڪستان جي ڪنهن اهڙي ايراضي تي وسعت رکي سگهندو، جيڪو انهيءَ صوبي جو حصو نه آهي.

193. هاءِ ڪورٽ جي ججن جو تقرر

(1) هاءِ ڪورٽ جي جج جو تقرر، صدر هينين سان صلاح مشوري کان پوءِ ڪندو:

(الف) پاڪستان جو چيف جسٽس؛

(ب) لاڳاپو رکندڙ صوبي جو گورنر؛

(ث) انهيءَ هاءِ ڪورٽ جي چيف جسٽس سان، جيڪڏهن اهو تقرر چيف جسٽس جو آهي.

(2) ڪوبه شخص هاءِ ڪورٽ جو جج مقرر نه ڪيو ويندو، جيستائين هو

پاڪستان جو شهري نه هجي ۽ گهٽ ۾ گهٽ چاليهن سالن جي عمر جو نه هجي؛ ۽

(الف) گهٽ ۾ گهٽ ڏهن سالن تائين، جدا جدا وقتن ۾ ايتري وقت (مدي)

تائين گڏيل طور ڏهن سالن کان گهٽ نه هجي، ڪنهن هاءِ ڪورٽ جو

اڻڊو وڪيت نه رهيو هجي (جنهن ۾ اها هاءِ ڪورٽ شامل آهي،

جيڪا شروع واري ڏينهن کان پاڪستان ۾ موجود هئي (شامل

آهي)؛ يا

(ب) هو ڪنهن اهڙي سول ملازمت جو، جيڪا هن پيرا جي مقصدن لاءِ

قانون موجب مقرر ڪيل هجي، ميمبر آهي ۽ گهٽ ۾ گهٽ ڏهن

سالن تائين ان جو ميمبر نه رهيو هجي ۽ گهٽ ۾ گهٽ ٽن سالن جي

عرصي لاءِ پاڪستان جي ڊسٽرڪٽ جج جي نوڪري ڪئي هجي يا

انهيءَ حيثيت ۾ خدمتون سرانجام نه ڏيئي چڪو هجي؛

(ث) گهٽ ۾ گهٽ ڏهن سالن جي مدي تائين پاڪستان ۾ ڪنهن عدالتي

عهدي تي فائز نه رهيو هجي.

سمجھائي: عرصو شمار ڪرڻ ۾ جنهن ۾ ڪو شخص هاءِ ڪورٽ جو ائڊووڪيٽ رهيو هجي يا عدالتي عهدي تي فائز رهيو هجي، اهو عرصو شامل ڪيو ويندو، جنهن ۾ هو ائڊووڪيٽ رهڻ کان پوءِ عدالتي عهدي تي فائز رهيو هجي يا جيئن حالتون هجن، اهو عرصو جنهن ۾ هو عدالتي عهدي تي فائز رهڻ کان پوءِ ائڊووڪيٽ رهيو هجي.

(3) هن آرٽيڪل ۾ ڊسٽرڪٽ جج جي معنيٰ آهي ابتدائي دائره اختيار وارو سول ڪورٽ جو مکيه جج.

194. عهدي جو حلف

پنهنجي عهدي سنڀالڻ کان اڳ هاءِ ڪورٽ جو چيف جسٽس، گورنر جي سامهون ۽ عدالت جو پيو ڪو جج چيف جسٽس جي سامهون انهيءَ عبارت ۾ حلف ڪندو، جيڪو ضميمي ٽئين ۾ درج ڪيل آهي.

195. رٽائر ڪرڻ جي ڄمار

هاءِ ڪورٽ جو جج پنهنجي عهدي تي ٽيسٽائين قائم رهندو جيستائين هن جي عمر 63 سالن جي ٿئي، سواءِ ان جي ته هو ان کان اڳ استعيفا ڏي يا دستور موجب برطرف ڪيو وڃي.

196. قائم مقام چيف جسٽس

ڪنهن به وقت جڏهن -

(الف) چيف جسٽس جو عهدو خالي آهي؛ يا

(ب) چيف جسٽس موجود نه آهي، يا ڪنهن ٻئي سبب ڪري پنهنجي

عهدي جا ڪم سرانجام نٿو ڪري سگهي؛

ته صدر، چيف جسٽس جي حيثيت ۾ ڪم ڪرڻ لاءِ انهيءَ هاءِ ڪورٽ جي ٻين ججن مان ڪنهن هڪ کي مقرر ڪندو يا سپريم ڪورٽ جي ججن مان ڪنهن هڪ کي درخواست ڪندو.

197. وڌيڪ جج

ڪنهن به وقت جڏهن -

(الف) هاءِ ڪورٽ جي ڪنهن جج جو عهدو خالي آهي؛ يا

(ب) ڪنهن هاءِ ڪورٽ جو ڪو جج موجود نه آهي يا ڪنهن ٻئي سبب ڪري پنهنجي عهدي جا ڪم سرانجام نٿو ڪري سگهي؛ يا

(ٺ) ڪنهن سبب ڪري هاءِ ڪورٽ جي ججن جو تعداد وڌائڻ ضروري آهي ته صدر آرٽيڪل 193 جي فريقي (1) ۾ مقرر ڪيل طريقي سان ڪنهن اهڙي شخص کي، جيڪو هاءِ ڪورٽ جو جج مقرر ٿيڻ جو اهل هجي، انهيءَ عدالت جو وڌيڪ جج ايتري مدي لاءِ مقرر ڪري سگهندو، جيڪو صدر متعين ڪري، پر اهو انهي مدي کان جيڪڏهن ڪو آهي، وڌي نه وڃي، جيڪو قانون موجب مقرر ڪيل هجي.

198. هاءِ ڪورٽ جي ويهڻ جي جاءِ (صدر مقام)

(1) شروع واري ڏينهن کان اڳ موجود، هاءِ ڪورٽ جو صدر مقام ان جاءِ تي رهندو، جتي ان جو صدر مقام ان ڏينهن کان اڳ موجود هو.

(2) هر هڪ هاءِ ڪورٽ، جج ۽ ڊويزنل ڪورٽون، انهن جي مکيه (ويهڻ جي) جاءِ ۽ ان جي بينچن جي جاين (سيٽن) تي اجلاس ڪندا ۽ پنهنجي علائقائي دائره اختيار جي اندر ڪنهن جاءِ تي اهڙن ججن تي مشتمل سرڪٽ ڪورٽون هلائيندا، جهڙي طرح چيف جسٽس نامزد ڪري.

(3) پنجاب هاءِ ڪورٽ جي هڪ هڪ بينچ بهاولپور، ملتان ۽ راولپنڊي ۾ هوندي. هاءِ ڪورٽ سنڌ جي هڪ بينچ سکر ۾ هوندي. هاءِ ڪورٽ پشاور جي هڪ هڪ بينچ ايبٽ آباد ۽ ڊيره اسماعيل خان ۾ هوندي ۽ هاءِ ڪورٽ بلوچستان جي هڪ بينچ سبي ۾ هوندي.

(4) هاءِ ڪورٽن مان هر هڪ اهڙين جاين تي بينچون قائم ڪري سگهندي جنهن کي گورنر ڪابينا جي راءِ سان هاءِ ڪورٽ جي چيف جسٽس جي مشوري سان مقرر ڪري.

(5) فريقي (3) يا فريقي (4) هيٺ قائم ڪيل ڪنهن به بينچ ۾ اهڙا جج شامل رهندا، جيڪي چيف جسٽس وقت بوقت گهٽ ۾ گهٽ هڪ سال جي عرصي لاءِ نامزد ڪندو.

(6) گورنر، هاءِ ڪورٽ جي چيف جسٽس جي مشوري سان هيٺين معاملن جي انتظام ڪرڻ لاءِ (نيبرڻ لاءِ) قاعدا ٺاهيندو، جهڙوڪ:

- (الف) اهڙا علائقا مقرر ڪندو، جنهن جي متعلق هاءِ ڪورٽ جي هر هڪ بينچ کي حاصل دائره اختيار رهندو؛ ۽
- (ب) سڀني اتفاقي، وڌيڪ (ڳنڍيل) نتيجي طور معاملن لاءِ بااختيار رهنديون.

199. هاءِ ڪورٽ جو دائره اختيار

- (1) دستور جي تابع، جيڪڏهن هاءِ ڪورٽ کي اطمینان آهي ته قانون ۾ ڪنهن ٻئي مناسب تدارڪ (اُپاءُ) جو انتظام (بندوبست) نه آهي ته:
- (الف) ڪنهن ستايل (آزاديل) ڌرجي درخواست تي حڪم سان؛

(i) هدايت جاري ڪندي ته ڪوبه ماڻهو جيڪو ڪورٽ جي علائقائي دائره اختيار ۾ وفاق، ڪنهن صوبي يا ڪنهن مقامي اختياري پاران سڌن معاملن بلي کي ڪم سرانجام ڏيئي رهيو آهي، ته هو ان ڪم ڪرڻ کان باز اچي، جنهن جي ڪرڻ جي ان کي قانون اجازت نٿو ڏئي يا ڪو اهڙو ڪم ڪري، جيڪو قانون موجب ڪرڻ لاءِ هو ٻڌل آهي.

(ii) اهو اعلان (حڪم نامو) جاري ڪري سگهي ٿي ته ان ڪورٽ جي علائقائي دائره اختيار ۾ ڪنهن به ماڻهوءَ طرفان وفاق، ڪنهن صوبي يا مقامي اختياري پاران، سندن معاملي ۾ سرانجام ڏنل ڪوبه ڪم، قانوني اختياري کان سواءِ ڪيو ويو آهي ۽ اها ڪوبه قانوني اثر نه پئي رکي. يا

(ب) ڪنهن به شخص جي درخواست تي اهو حڪم ڪري؛

(i) ته ڪوبه ماڻهو، ڪورٽ جي علائقائي دائره اختيار ۾ نظر بند آهي، ان کي ان ڪورٽ جي آڏو آندو وڃي ته جيئن اها ذاتي طور اطمینان ڪري ته ان کي قانوني اختيار کان سواءِ يا ڪنهن غير قانوني طريقي سان حراست ۾ نه رکيو ويو آهي.

(ii) ڪنهن به شخص کي، جيڪو ڪورٽ جي علائقائي دائره اختيار ۾ ڪنهن سرڪاري عهدي تي فائز آهي يا عهدي تي فائز سمجهيو

وڃي ٿو، حڪم ڪري ته هو ظاهر ڪري ته هو ڪهڙي قانوني اختيار هيٺ ان عهدي تي فائز هجڻ جي دعويٰ ڪري ٿو.

(ٺ) ڪنهن به ستايل شخص جي درخواست تي، انهيءَ عدالت جي دائري اختيار ۾ ڪنهن علائقي يا ان علائقي جي باري ۾ ڪنهن اختيار استعمال ڪندڙ ڪنهن شخص يا اختياري يا ان ۾ ڪا حڪومت به شامل هجي، آرڊر (حڪم) سان اهڙيون هدايتون جاري ڪري سگهي ٿي، جيڪي اها حصي ٻئي جي باب پهرئين ۾ تفويض ڪيل (سونپيل) بنيادي حقن مان ڪنهن حق جي نفاذ لاءِ موزون هجن.

(2) دستور جي تابع حصي ٻئي جي باب پهرئين ۾ ڏنل بنيادي حقن مان ڪنهن جي نفاذ لاءِ ڪنهن هاءِ ڪورٽ کي رجوع ڪرڻ جو حق محدود نه ڪيو ويندو.

(3) فقري (1) هيٺ ڪيل درخواست تي اهڙو حڪم نه ڪيو ويندو جيڪو ڪنهن شخص طرفان يا ان جي باري ۾ جيڪو پاڪستان جي مسلح افواج جو ميمبر آهي يا جيڪو في الحال ذڪر ڪيل افواج مان ڪنهن سان به لاڳو ڪنهن قانون جي تابع هجي، ان جي ملازمت جي شرطن بنسبت، ان جي ملازمت مان پيدا ٿيڻ واري ڪنهن معاملي بنسبت، يا افواج پاڪستان جي هڪ ميمبر جي حيثيت ۾ يا ذڪر ڪيل قانون جي تابع ڪنهن شخص جي حيثيت ۾ هن جي باري ۾ ڪيل ڪنهن ڪاروائي بنسبت پيش ڪيل هجي.

(4) جڏهن -

(الف) ڪا درخواست ڪنهن هاءِ ڪورٽ کي فقري (1) جي پٿر (الف) هيٺ

ڪنهن حڪم صادر ڪرڻ لاءِ پيش ڪئي وڃي ۽

(ب) ڪنهن عارضي حڪم جي جاري ڪرڻ ڪري سرڪاري ڪم جي

سرانجام ڪرڻ ۾ يا مداخلت يا نقصان جي طور تي اثر انداز ٿئي يا ٻي

صورت ۾ عوامي مفاد (يا سرڪاري ملڪيت) لاءِ نقصان ڏيندڙ يا

سرڪاري محصولن، جمعبندي يا وصوليءَ لاءِ رڪاوٽ هجي.

ته پوءِ ڪورٽ عارضي حڪم جاري نه ڪندي جيستائين قانون موجب مقرر

ڪيل آفيسر کي درخواست ۾ نوٽيس نه ڏنو ويو هجي ۽ ان کي يا انهيءَ

سلسلي ۾ ان جي طرفان اختيار ڏنل ڪنهن ٻئي شخص کي ٻڌڻ جو موقعو

فراهر نه ڪيو وڃي ۽ عدالت اهڙن سببن ڪري جيڪي لکت ۾ رڪارڊ ڪيا وڃن، مطمئن نه ٿي وڃي ته عارضي حڪم:

- (i) مٿي ذڪر ڪيل جيان اثر انداز نه ٿيندو يا
- (ii) ڪنهن اهڙي حڪم يا ڪارروائي کي معطل ڪرڻ جو اثر رکندو، جيڪو رڪارڊ جي ڏسڻ سان بنا اختيار آهي.

(4- الف) ڪنهن هاءِ ڪورٽ طرفان ان کي پيش ڪيل ڪنهن اهڙي درخواست تي، جيڪا ڪنهن اختياري يا شخص طرفان جاري ڪيل ڪنهن حڪم، ڪيل ڪنهن ڪارروائي يا ڪيل ڪنهن ڪم جي جواز يا قانوني اثر تي اعتراض ڪرڻ لاءِ هجي، جيڪو ضميمي پهرئين جي حصي پهرئين ۾ بيان ڪيل ڪنهن قانون هيٺ جاري ڪيل هجي، ڪئي ويئي هجي يا ڪيو ويو هجي يا جنهن جو جاري ٿيڻ، ڪرڻ يا ڪرڻو ضرور ٿئي ٿو يا جيڪو (سرڪاري ملڪيت يا سرڪاري محصولن) جي جمعبندي يا وصولي جي متعلق يا ان جي باري ۾ هجي، صادر ڪيل ڪوبه نه عارضي حڪم، انهيءَ ڏينهن کان پوءِ جنهن ڏينهن اهو جاري ڪيو وڃي (ڇهن مهينن جي مدي گذرڻ کان پوءِ اثر انداز نه رهندو، جيستائين عدالت جي طرفان ان کان اڳ مقدمي جو قطعي فيصلو نه ڪيو وڃي يا عارضي حڪم واپس نه ورتو وڃي.

(4- ب) هر هڪ مقدمو (ڪيس) جنهن ۾ فقري (1) هيٺ درخواست تي، هاءِ ڪورٽ ڪو عارضي حڪم جاري (صادر) ڪيو آهي، هاءِ ڪورٽ طرفان ان تاريخ کان ڇهن مهينن جي اندر جڏهن اهو جاري (صادر) ڪيو وڃي، لياقت (ميرٽ) مطابق نيڪال ڪيو ويندو جيستائين هاءِ ڪورٽ اهڙن ڪافي سببن جي ڪري، جيڪي لکيا وڃن، ائين نه ڪري سگهي.

(5) هن آرٽيڪل ۾ جيستائين عبارت (مضمون) ٻي طرح گهربل هجي، جنهن ۾ ڪو شخص، سياسي يا مڪاني ادارو، ڪا وفاقي حڪومت يا صوبائي حڪومت يا ان جي اختياري ۽ ڪنٽرول هيٺ ڪابه عدالت، يا ٽربيونل شامل آهي، سواءِ سپريم ڪورٽ يا هاءِ ڪورٽ يا اهڙي ٽربيونل جي، جيڪا قانون هيٺ مسلح افواج جي باري ۾ قائم ڪيل آهي. ۽
سمجهاڻي: مقرر ڪيل قانوني آفيسر جي معنيٰ آهي -

(الف) ڪنهن اهڙي درخواست جي سلسلي ۾ وفاقي حڪومت جي يا ان جي ڪنٽرول (ضابطي) هيٺ ڪنهن اختياري تي اثر انداز ٿيندڙ، اتارني جنرل؛ ۽

(ب) ڪنهن ٻي صورت ۾ ان صوبي جو ائڊووڪيٽ جنرل مراد آهي، جنهن ۾ درخواست ڏنل هجي.

200. هاءِ ڪورٽ جي ججن جون بدليون

(1) صدر ڪنهن هاءِ ڪورٽ جي ڪنهن جج کي، هڪ هاءِ ڪورٽ مان ٻيءَ ڪنهن هاءِ ڪورٽ ۾ بدلي ڪري سگهي ٿو، پر ڪنهن به جج کي سندس مرضيءَ سان ۽ صدر جي طرفان چيف جسٽس پاڪستان ۽ ٻنهي هاءِ ڪورٽن جي چيف جسٽسن جي مشوري کان پوءِ بدلي ڪري سگهيو.

پر شرط آهي ته ذڪر ڪيل رضامندي يا هاءِ ڪورٽ جي چيف جسٽسن جي مشوري جي ضرورت نه ٿيندي، جيڪڏهن اهڙي بدلي هڪ ئي وقت تي ٻن سالن جي عرصي کان وڌيڪ نه هجي.

سمجهاڻي: هن آرٽيڪل ۾ جج ۾ چيف جسٽس شامل نه آهي، پر ڪو اهڙو جج شامل آهي، جيڪو في الوقت ڪنهن هاءِ ڪورٽ جي چيف جسٽس جي حيثيت ۾ ڪم ڪري رهيو آهي، سواءِ سپريم ڪورٽ جي انهيءَ جج جي، جيڪو آرٽيڪل 196 جي پئراگراف (ب) هيٺ ڪيل درخواست جي تعميل ۾ ذڪر ڪيل حيثيت ۾ ڪم ڪري رهيو آهي.

(2) جڏهن ڪنهن جج کي اهڙي نموني بدلي ڪيو وڃي يا ان جو جج جي عهدي کان ڪنهن ٻئي عهدي تي هاءِ ڪورٽ جي مڪيه جاءِ (صدر مقام) کان سواءِ ڪنهن ٻي جاءِ تي مقرر ڪيو وڃي ته هو انهيءَ مدي هلندي، جنهن لاءِ هو هن هاءِ ڪورٽ جي جج طور خدمت سرانجام ڏيئي رهيو آهي، جتي هن جي بدلي ڪئي ويئي آهي يا ذڪر ڪيل ٻئي عهدي تي فائز آهي، پگهار سان گڏ انهن الاؤنس ۽ رعايتن جو مستحق رهندو، جيڪي صدر، حڪم جي ذريعي مقرر ڪري.

(3) جيڪڏهن ڪنهن وقت ڪنهن سبب ڪري، عارضي طور ڪنهن هاءِ

ڪورٽ جي ججن جو تعداد وڌائڻ ضروري آهي ته ذڪر ڪيل هاءِ ڪورٽ جو چيف جسٽس ڪنهن ٻي هاءِ ڪورٽ جي جج کي، ڪنهن ايتري مدت لاءِ، جيڪا ضروري هجي، اڳ ذڪر ڪيل هاءِ ڪورٽ جي اجلاس ۾ شريڪ ٿيڻ جو حڪم ڏيئي سگهي ٿو ۽ جڏهن انهيءَ هاءِ ڪورٽ جي اجلاس ۾ انهيءَ طريقي سان شريڪ ٿيندو ته ان جج کي ذڪر ڪيل هاءِ ڪورٽ جي ڪنهن جج جهڙوئي اختيار ۽ دائره اختيار رهندو.

پر شرط آهي ته ڪنهن جج کي هن نموني حڪم نه ڏنو ويندو پر سندس راضي سان (رضامندي) ۽ صدر جي منظوري سان ۽ چيف جسٽس پاڪستان ۽ انهيءَ هاءِ ڪورٽ جي چيف جسٽس جي مشوري کان پوءِ، جنهن جو هوجج هجي. سمجهاڻي: هن آرٽيڪل ۾ هاءِ ڪورٽ ۾، ڪنهن هاءِ ڪورٽ جي ڪابه بينچ شامل آهي.

(4) ڪنهن هاءِ ڪورٽ جو ڪوبه جج، جيڪو فقري (1) هيٺ ڪنهن ٻي هاءِ ڪورٽ ۾ بدلي قبول نه ڪري ته پوءِ هو پنهنجي عهدي تان رٽائر ٿيل سمجهيو ويندو ۽ اهڙي رٽائر مينٽ تي اهڙي پينشن وصول ڪرڻ جو حقدار رهندو، جيڪا جج جي حيثيت ۾ سندس ملازمت جي مدت ۽ پاڪستان جي گڏيل (مجموعي) ملازمت جي جيڪڏهن ڪا آهي ته، بنياد تي شمار ڪيل هجي.

201. هاءِ ڪورٽ جو فيصلو هيٺين (زير دست) عدالتن کي ٻڌل رکندو آرٽيڪل 189 هيٺ، ڪنهن عدالت عاليه (هاءِ ڪورٽ) جو ڪوبه فيصلو، جنهن حد تائين جيستائين اهو ڪنهن قانوني سوال جو فيصلو ڪري ٿو يا ڪنهن قانوني اصول تي مبني آهي، يا ان جي وضاحت ڪري ٿو، انهن سڀني عدالتن کي (تعميل لاءِ) ٻڌل رکندو، جيڪي ان جي زير دست هجن.

202. طريقه کار جا قاعدا

دستور ۽ قانون جي تابع، ڪابه هاءِ ڪورٽ پنهنجي يا پنهنجي ڪنهن زير دست عدالت لاءِ هلڻ جي معمول ۽ طريقه کار کي منظم ڪرڻ لاءِ قاعدا ٺاهي سگهندي.

203. زير دست عدالتن جي هاءِ ڪورٽ طرفان نگراني
هر هڪ هاءِ ڪورٽ پنهنجي سڀني زير دست عدالتن جي نگراني ۽ ضابطو رکندي.

باب ٽيون (الف) - وفاقي شريعت ڪورٽ (عدالت)

A.203. باب ۾ ڏنل ٺهراءُ دستور حڪم جي ٻين ٺهراءُن تي غالب رهندا
دستور ۾ شامل ڪنهن به ٺهراءُ باوجود هن باب ۾ ڏنل ٺهراءُ اثر انداز رهندا.

B.203. سمجهاڻي

هن باب ۾ جيستائين ڪا شيءِ، مضمون يا عبارت جي ابتڙ نه هجي:

(الف) چيف جسٽس جي معنيٰ آهي ڪورٽ جو چيف جسٽس؛

(ب) عدالت (ڪورٽ) جي معنيٰ آهي وفاقي شريعت ڪورٽ (عدالت)؛

(ب) (i) جج جو مطلب آهي عدالت جو جج؛

(ث) قانون ۾ ڪا رسم يا رواج شامل آهي، جيڪو قانون جو اثر رکي ٿو، پر

ان ۾ دستور، مسلمانن جو شخصي قانون، ڪنهن ڪورٽ يا ٽريبونل

جي طريقه ڪار بابت قانون يا هن بابت جي نفاذ کان ڏهن سالن جي

مدي گذرڻ تائين، ڪو مالياتي (مالي) قانون، محصول يا فيون، عائد

ڪرڻ ۽ جمع ڪرڻ، يا بينڪاري يا انشورنس (ويمن) جي عمل يا

طريقي جي باري ۾ ڪو قانون شامل نه آهي؛ ۽

C.203. وفاقي شريعت ڪورٽ (عدالت)

(1) هن باب جي مقصدن لاءِ هڪ عدالت ٺاهي ويندي، جنهن کي وفاقي

شريعت ڪورٽ (عدالت) سڏيو ويندو.

(2) ڪورٽ، چيف جسٽس سميت، وڌ ۾ وڌ اٺن ججن تي مشتمل هوندي،

جن کي صدر مقرر ڪندو.

(3) چيف جسٽس اهڙو شخص هوندو، جيڪو سپريم ڪورٽ جو جج آهي يا

رهي چڪو آهي يا ٽيڻ جو اهل هجي يا ڪنهن هاءِ ڪورٽ جو مستقل (پڪو)

جج رهي چڪو آهي.

(3 الف) ججن ۾ وڌ ۾ وڌ چار جج اهڙا هوندا، جن مان هر هڪ ڪنهن هاءِ

ڪورٽ جو جج هجي يا رهي چڪو هجي يا (جج) ٿيڻ جو اهل هجي ۽ وڌ ۾ وڌ تي عالم هوندا جيڪي اسلامي قانون کان پوري طرح واقف هجن (ماهر هجن).
(4) چيف جسٽس ۽ ٻيو جج، ٽن سالن جي مدت کان وڌيڪ عرصي لاءِ عهدي تي قائم نه رهندو، پر کيس وڌيڪ مدي لاءِ اهڙن شرطن تي مقرر ڪري سگهجي ٿو، جيڪي صدر مقرر ڪري.

پر شرط آهي ته هاءِ ڪورٽ جو ڪو جج ٻن سالن کان وڌيڪ عرصي لاءِ سندس اجازت (مريض) کان سواءِ مقرر نه ڪيو ويندو، ۽ (سواءِ ان جي ته جيڪڏهن جج پاڻ چيف جسٽس آهي) صدر، هاءِ ڪورٽ چيف جسٽس جي مشوري کان پوءِ ڪيو ويندو.

(4 الف) چيف جسٽس جيڪڏهن سپريم ڪورٽ جو جج نه آهي ۽ ڪو جج جيڪو ڪنهن هاءِ ڪورٽ جو جج نه آهي، صدر جي نالي پنهنجي هٿ اکر ذريعي، پنهنجي عهدي جي استعيفا ڏيئي سگهي ٿو.
(4، ب) صدر ڪنهن به وقت لکيل حڪم سان:

(الف) ڪنهن جج جي تقرر وارن شرطن ۾ ڦير گهير ڪري سگهي ٿو؛

(ب) ڪنهن جج کي ڪو ٻيو عهدو سونپي سگهي ٿو؛

(ث) ڪنهن جج کي اهڙا ڪم سرانجام ڏيڻ جو حڪم ڏيئي سگهي

ٿو، جيڪي هو موزون سمجهي؛

۽ اهڙا ٻيا حڪم ناما جاري ڪري سگهي ٿو، جيڪي هو مناسب سمجهي.

سمجهاڻي: هن فقري ۽ فقري (4 ب) ۾ جج ۾ چيف جسٽس شامل آهي.

(4 ث) جڏهن هو ڪي اهڙا ڪم سرانجام ڏيئي رهيو آهي، جن کي سرانجام ڏيڻ لاءِ فقري (4 ب) هيٺ حڪم ڏنل هجي يا ذڪر ڪيل فقري هيٺ هن کي سونپيل ڪنهن ٻئي عهدي تي فائز هجي ته اهو جج پگهار، الاؤنس ۽ رعايتن جو مستحق رهندو جيڪي ان عدالت جي چيف جسٽس يا جيئن هجي، ڪورٽ جي جج کي ملندڙ هجن.

(5) ڪنهن هاءِ ڪورٽ جو ڪو جج، جيڪو هڪ جج مقرر ٿيڻ قبول نه ڪري ته سمجهيو ويندو ته هن پنهنجي عهدي تان رٽائر ڪيو آهي ۽ رٽائرمينٽ تي اهڙي پينشن جو حقدار ٿيندو، جيڪي جج جي حيثيت ۾ ملازمت جي مدي ۽

پاڪستان ۾ ملازمت (نوڪري) ۾ نوڪري جي ٽوٽل عرصي، جيڪڏهن ڪا آهي ته، بنياد تي شمار ڪيل هجي.

(6) عدالت جو صدر مقام اسلام آباد ۾ هوندو، پر عدالت، وقت بوقت پاڪستان ۾ اهڙن ٻين جاين تي اجلاس ڪري سگهندي، جيڪي چيف جسٽس، صدر جي منظوري سان مقرر ڪري.

(7) عهدو سنڀالڻ کان اڳ چيف جسٽس ۽ ڪو جج، صدر يا ان جي طرفان نامزد ڪيل ڪنهن شخص آڏو انهيءَ عبارت ۾ حلف ڪڏندو، جيڪو ضميمي ٽئين ۾ درج ڪيل آهي.

(8) ڪنهن به وقت جڏهن چيف جسٽس يا ڪو جج غير حاضر هجي يا پنهنجي عهدي جو ڪم سرانجام ڏيئي نٿو سگهي ته صدر، ڪنهن اهڙي ٻئي شخص کي، جيڪو ان لاءِ اهل هجي، چيف جسٽس يا جيشن هجي، جج مقرر ڪندو.

(9) ڪو چيف جسٽس جيڪو سپريم ڪورٽ جو جج نه آهي، انهيءَ پگهار، الاؤنس ۽ رعايتن جو مستحق هوندو، جيڪي سپريم ڪورٽ جي ڪنهن جج کي ملندڙ آهن ۽ ڪو جج جيڪو هاءِ ڪورٽ جو جج نه هجي، انهيءَ پگهار، الاؤنس ۽ رعايتن جو مستحق هوندو، جيڪي ڪنهن هاءِ ڪورٽ جي جج کي ملندڙ آهن.

CC.203. علماء ۽ علماءِ ميمبرن جو پينل؛ خارج ڪيو ويو.

D.203. ڪورٽ جو دائره اختيار، ڪم ۽ اختيارون

(1) عدالت يا ته خود پنهنجي رٿ (تحرڪ) تي يا پاڪستان جي ڪنهن شهري يا وفاقي حڪومت يا ڪنهن صوبائي حڪومت جي درخواست تي انهيءَ سوال جو جائزو وٺي سگهندي ۽ فيصلو ڪري سگهندي ته ڪو قانون يا قانون جو ٺهراءُ اسلام جي (تاكيد ڪيل) حڪمن جي خلاف آهي يا نه، جيڪي قرآن پاڪ ۽ رسول پاڪ ﷺ جي سنه ۾ ذڪر ڪيل آهن، جن کي هن کان پوءِ حوالي طور اسلام جا تاڪيدي حڪم ناما سڏيو ويندو.

(الف) جڏهن عدالت فقري (1) هيٺ ڪنهن قانون يا قانون جي ڪنهن ٺهراءُ جي جاچ پڙتال (جائزو) وٺڻ شروع ڪري ۽ ان کي اهڙو قانون يا قانوني

نھراء، اسلامي حڪمن جي ابتڙ ڏسڻ ۾ اچي ته عدالت اهڙي قانون جي صورت ۾ جيڪو وفاقي قانون سازي جي فهرست يا گڏيل قانون سازي جي فهرست ۾ شامل معاملي جي باري ۾ آهي، وفاقي حڪومت کي يا ڪنهن اهڙي معاملي جي باري ۾ جيڪو انهن فهرستن ۾ ڪنهن به هڪ ۾ اهو، شامل نه هجي، صوبائي حڪومت کي هڪ نوٽيس ڏيڻ جو حڪم ڏيندي. جنهن ۾ انهن خاص نھرائن جو ذڪر ڪندي، جيڪي ان کي انهيءَ طور ابتڙ معلوم ٿين ۽ ذڪر ڪيل حڪومت کي پنهنجي راءِ (نقطه نظر) عدالت سامهون پيش ڪرڻ جو موقعو ڏيندي.

(2) جيڪڏهن عدالت فيصلو ڪري ته ڪو قانون يا قانون جو ڪو نھراءِ اسلامي حڪمن جي ابتڙ (منافي) آهي ته اها پنهنجي فيصلي ۾ هن ريت ظاهر ڪندي: (الف) ان جي ذڪر ڪيل راءِ قائم ڪرڻ جا سبب ۽ (ب) اها حد جنهن تائين اهو قانون يا نھراءِ ابتڙ (منافي) آهي؛

۽ انهيءَ ڏينهن واضح ڪندي، جنهن تي اهو فيصلو اثر انداز رهندو، پر ڪوبه اهڙو فيصلو، ان مدي جي گذرڻ کان پهرين، جنهن جي اندر سپريم ڪورٽ ۾ ان جي خلاف اپيل داخل ٿي سگهي ٿي يا جڏهن اپيل انهيءَ طرح داخل ڪئي وئي آهي ته انهيءَ اپيل جي فيصلي کان پهرين اثر انداز نه ٿيندو.

(3) جيڪڏهن عدالت جي طرفان ڪو قانون يا قانون جو ڪو نھراءِ اسلامي حڪمن جي ابتڙ (منافي) قرار ڏنو وڃي ته:

(الف) وفاقي قانون سازي جي فهرست يا گڏيل قانون سازي جي فهرست ۾ شامل ڪنهن معاملي جي باري ۾ ڪنهن قانون جي صورت ۾ صدر يا ڪنهن اهڙي معاملي جي باري ۾ جيڪو ان فهرستن ۾ ڪنهن ۾ به شامل نه هجي، ڪنهن قانون جي صورت ۾ گورنر، ان قانون ۾ ترميم ڪرڻ لاءِ قدم کڻندو ته جيئن ذڪر ڪيل قانون يا نھراءِ کي اسلامي قانون موجب بنايو وڃي؛ ۽

(ب) ذڪر ڪيل قانون يا حڪم، ان حد تائين ان کي اهڙي طرح ابتڙ قرار ڏنو وڃي، ان ڏينهن کان جنهن تي اهو فيصلو اثر انداز هجي، اثر انداز نه رهندو.

DD.203. نظر ثاني ۽ ڪورٽ جو ٻيو دائره اختيار

(1) عدالت، حدود جي نفاذ جي باري ۾ ڪنهن قانون هيٺ ڪنهن فوجداري عدالت طرفان فيصلو ڪيل ڪنهن مقدمي جو رڪارڊ انهيءَ سبب ڪري طلب ڪري سگهندي، ۽ ان جو جائزو وٺي سگهندي ته ذڪر ڪيل عدالت جي لکيل يا صادر ڪيل ڪمن، نتيجي، جاچ، سزا جي حڪم يا حڪم جي شائستگي (صحت)، قانوني جواز يا معقوليت جي باري ۾ يا ان جي ڪنهن قانوني ڪارروائي جي ضابطي هيٺ هجڻ، جي باري ۾ پنهنجو اطمینان ڪري سگهي ۽ ذڪر ڪيل رڪارڊ طلب ڪرڻ وقت اها هدايت ڏيئي سگهي ٿي ته جيستائين رڪارڊ جو جائزو ورتو وڃي، ڪنهن سزا جي حڪم جي تعميل روڪي وڃي، جيڪڏهن جوابدار بند ۾ آهي، ان کي ضمانت تي يا ان جي پنهنجي مچلڪي تي آزاد ڪيو وڃي.

(2) ڪنهن اهڙي مقدمي ۾ جنهن جو رڪارڊ عدالت طلب ڪيو آهي، عدالت اهڙو حڪم صادر ڪري سگهي ٿي، جيڪو اهو مناسب خيال ڪري ۽ سزا ۾ اضافو ڪري سگهي ٿي.

پر شرط هي آهي ته هن آرٽيڪل ۾ ڪنهن ڇڏي ڏيڻ جي فيصلي کي سزا ڏيڻ ۾ بدلائڻ جو اختيار نه سمجهيو ويندو، ڪوبه حڪم هن آرٽيڪل هيٺ ڪنهن جوابدار خلاف نه ڪيو ويندو، جيستائين هن کي پنهنجي بچاءَ ۾ ٻڌڻ جو موقعو نه ڏنو وڃي.

(3) عدالت کي اهڙا ٻيا دائره اختيار رهندا جيڪي ان کي قانون جي ذريعي يا ان هيٺ ڏنا ويا هجن.

E.203. ڪورٽ جا اختيار ۽ طريقه ڪار

(1) پنهنجي ڪمن جي سرانجامي جي مقصدن لاءِ، عدالت کي هيٺ ڏنل معاملن جي باري ۾ سول پروسيجر ڪوڊ 1908 (اڪٽ 5- آف 1908) هيٺ ڪنهن دعويٰ ٻڌڻ جا سول ڪورٽ جا اختيار حاصل رهندا- يعني (الف) ڪنهن شخص کي گهرائڻ ۽ ان جي حاضري نافذ ڪرڻ ۽ ان جو حلف تي بيان وٺڻ؛

- (ب) ڪنهن دستاويز جو هٿ ڪرڻ ۽ ان کي پيش ڪرڻ؛
 (ث) حلف نامن تي شاهدي وٺڻ؛
 (د) شاهدن ۽ دستاويزن جي چڪاس لاءِ ڪميشن جاري ڪرڻ.
 (2) عدالت کي هر لحاظ کان اهڙين ڪاررواين جو بندوبست ڪرڻ يا طريقه ڪار کي ضابطي هيٺ آڻڻ جو اختيار رهندو جهڙو هو مناسب خيال ڪري.
 (3) عدالت کي خود پنهنجي بي ادبي ڪرڻ تي سزا ڏيڻ جو اختيار رهندو.
 (4) آرٽيڪل 203 د جي فقري (1) هيٺ عدالت جي سامهون ڪنهن ڪارروائي جي ڪنهن ڌر جي پاران اهڙو قانوني پيشه ور، جيڪو مسلمان آهي ۽ گهٽ ۾ گهٽ پنجن سالن جي مدت لاءِ ڪنهن هاءِ ڪورٽ جي ايڊووڪيٽ جي حيثيت يا سپريم ڪورٽ جي ايڊووڪيٽ جي لسٽ ۾ سندس نالو داخل آهي يا ڪو اهڙو قانون جو ماهر ڪري سگهندو جنهن کي هن انهيءَ مقصد لاءِ عدالت جي طرفان ٺاهيل قانون جي ماهرن جي فهرست مان ان ڌر چونڊيو هجي.
 (5) فقري (4) ۾ قانون جي ماهرن جي فهرست ۾ پنهنجي نالي داخل ڪرائڻ لاءِ اهل هئڻ لاءِ ڪو شخص اهڙو عالم هوندو جنهن کي عدالت جي راءِ ۾ شريعت تي عبور حاصل هجي.
 (6) عدالت جي آڏو ڪنهن ڌر جي طرفان عيوضي طور قانون پيشه شخص يا قانون جو ماهر انهيءَ ڌر جي وڪالت نه ڪندو پر ڪارروائي جي باري ۾ اسلامي حڪمن جي جنهن حد تائين کيس ان جو علم هوندو، بيان ڪندو، ۽ ظاهر ڪندو ۽ تشريح ڪندو ۽ اسلامي حڪمن ۾ ذڪر ڪيل حڪمن جي ظاهر ڪرڻ تي لکت ۾ پنهنجو بيان عدالت ۾ پيش ڪندو.
 (7) عدالت، پاڪستان يا ملڪ جي ٻاهر ڪنهن شخص کي جنهن کي عدالت اسلامي قانون جو ماهر خيال ڪندڙ هجي، پنهنجي اڳيان پيش ٿيڻ ۽ اهڙي مدد ڪرڻ لاءِ دعوت ڏيئي سگهي ٿي، جيڪا ان کان طلب ڪئي وڃي.
 (8) آرٽيڪل 203 د هيٺ عدالت کي پيش ڪيل ڪنهن عرضداشت يا درخواست تي ڪابه ڪورٽ في نه ورتي ويندي.
 (9) عدالت کي پنهنجي ڏنل ڪنهن به فيصلي يا صادر ڪيل ڪنهن به حڪم تي نظر ثاني ڪرڻ جو اختيار رهندو.

F.203. سپريم ڪورٽ کي اپيل

(1) آرٽيڪل 203 د هيٺ عدالت آڏو ڪنهن ڪارروائي ۾ ڪنهن ڌر کي،
ذڪر ڪيل ڪارروائي ۾ عدالت جي قطعي فيصلي کان ڏک (ناراضگي) ٿئي
ته ذڪر ڪيل فيصلي کان سٺ ڏينهن جي اندر سپريم ڪورٽ کي اپيل داخل
ڪري سگهندي.

پر شرط آهي ته وفاق يا صوبي جي طرفان ذڪر ڪيل فيصلي کان ڇهن
مهينن جي اندر اپيل داخل ڪري سگهجي.

(2) آرٽيڪل 203 جي فقري (2) ۽ (3) ۽ آرٽيڪل 203-ع جي فقري (4)
کان (8) جا ٺهراءُ سپريم ڪورٽ تي انهيءَ سلسلي ۾ اهڙي طرح لاڳو رهندا،
جهڙوڪ اهي ٺهراءُ عدالت جي حوالي سان سپريم ڪورٽ لاءِ ڏنل آهن.

(2- الف) وفاقي شرعي عدالت جي ڪنهن فيصلي، قطعي حڪم يا ڏنل
سزا جي خلاف سپريم ڪورٽ ۾ داخل ڪيل ڪا اپيل تڏهن ٻڌڻ جوڳي هوندي-
(الف) وفاقي شرعي عدالت تي اپيل تي ڪنهن شخص جي آزادي جو
حڪم منسوخ ڪيو آهي ۽ هن کي موت جي سزا يا عمر قيد يا
چوڏهن سالن کان وڌيڪ عرصي لاءِ قيد جي سزا ڏني هجي يا
نظر ثاني تي مٿي ذڪر ڪيل ڪنهن سزا وڌائي هجي؛ يا

(ب) جيڪڏهن وفاقي شرعي عدالت ڪنهن شخص تي ڪورٽ جي بي
ادبي تي ڪا سزا ڏني هجي؛

(ث) ڪنهن اهڙي مقدمي ۾ جنهن سان اڳ ذڪر ڪيل فقرا لاڳو نه آهن،
وفاقي شرعي عدالت جي ڪنهن ججمنٽ (فيصلي)، حڪم يا سزا
جي خلاف ڪا اپيل سپريم ڪورٽ ۾ تڏهن ٻڌڻ جوڳي ٿيندي جڏهن
سپريم ڪورٽ اپيل ٻڌڻ جي اجازت ڏي.

(3) هن آرٽيڪل ۾ سونپيل دائره اختيار (ٻڌڻ جو اختيار) استعمال ڪرڻ
جي مقصد لاءِ سپريم ڪورٽ جي هڪ ٻينچ ٺاهي ويندي جنهن کي سپريم
ڪورٽ جي اڀيليت شريعت ٻينچ سڏيو ويندو ۽ ان ۾ (هي) شامل هوندا:
(الف) سپريم ڪورٽ جا ٽي مسلمان جج؛ ۽

(ب) وفاقي شرعي عدالت جي ججن مان يا عالمن جي اهڙي فهرست مان جيڪا صدر، چيف جسٽس جي مشوري سان نهرائي، وڌ ۾ وڌ ٻه عالم جن کي صدر، بينچ جي اجلاس ۾ شرڪت ڪرڻ لاءِ اڻڊهاڪ (وقتي طور) ميمبر جي حيثيت ۾ مقرر ڪري.

(4) فقري (3) جي پٺا (ب) هيٺ مقرر ڪيل ڪوبه شخص ايتري مدت (وقت) تائين فائز رهندو جهڙي طرح صدر مقرر ڪري.

(5) ففرن (1) ۽ (2) ۾ سپريم ڪورٽ لاءِ ڏنل حوالي مان شريعت اپيليت بينچ مطلب ڪڍيو ويندو.

(6) اپيليت شريعت بينچ جي اجلاس ۾ شريڪ ٿيندي فقري (3) جي پٺا (ب) هيٺ مقرر ڪيل ڪنهن شخص کي اهڙو ئي اختيار ۽ دائره اختيار حاصل رهندو ۽ هو اهڙن سڀني رعايتن جو مستحق هوندو جيڪي سپريم ڪورٽ جي ڪنهن جج کي حاصل آهن، ۽ ان کي اهڙا الائنس ڏنا ويندا، جهڙي طرح صدر مقرر ڪري.

G.203. دائره اختيار تي پابندي

جيئن ته آرٽيڪل 203 -ع ۾ مقرر ڪيل آهي ته ڪابه عدالت يا ٽربيونل جنهن ۾ سپريم ڪورٽ ۽ هاڻ ڪورٽ به شامل آهن، ڪنهن اهڙي معاملي جي باري ۾ ڪارروائي ڪرڻ تي غور نه ڪندي يا اختيار يا دائره اختيار استعمال نه ڪندي، جيڪا هن عدالت جي اختيار يا دائره اختيار ۾ هجي.

GG.203. ڪورٽ جو فيصلو هاڻ ڪورٽ ۽ ان

جي زير دست عدالتن کي ٻڌل رکندو

آرٽيڪل 203 -د ۽ 203 -ع جي تابع هن بابت هيٺ دائره اختيار جي استعمال ۾ عدالت جو ڪو فيصلو ڪنهن هاڻ ڪورٽ تي يا ڪنهن هاڻ ڪورٽ جي ماتحت سڀني عدالتن کي (تعميل) لاءِ ٻڌل رکندو.

H.203. اڻ فيصل ٿيل (رهيل) ڪارروايون جاري رهنديون وغيره

(1) فقري (2) هيٺ هن باب ۾ ڏنل ڪنهن به اهڙي ڪارروائي کي جيڪا هن باب جي نفاذ ٿيڻ جي شروعات کان اڳ ڪنهن عدالت يا ٽربيونل ۾ رهيل آهي

(ا) فيصل ٿيل) يا هن جي ابتدا، ذڪر ڪيل نفاذ جي شروعات کان پوءِ ٿيل آهي، فقط انهيءَ سبب ڪري ملتوي يا مهمل ڪيو ويندو ته عدالت کي انهيءَ لاءِ استدعا ڪئي وئي آهي يا ذڪر ڪيل ڪارروائي ۾ ڪنهن اهڙي قانوني نقطي جي باري ۾ قانون يا قانون جو ٺهراءُ ڪنهن اسلامي حڪمن جي ابتڙ آهي يا نه ۽ اهڙيون سڀني ڪارروايون جاري رهنديون ۽ ان ۾ تڪراري (قانوني) نقطي جو فيصلو في الوقت نافذ ٿيل قانون موجب ڪيو ويندو.

(2) دستور جي آرٽيڪل 203- ب جي فڪري (1) هيٺ اهڙيون سڀ ڪارروايون جيڪي هن باب جي نفاذ جي شروع کان هڪدم اڳ ڪنهن هاءِ ڪورٽ ۾ هلندڙ هيون، هن عدالت کي منتقل (بدلي) ٿي رهنديون ۽ هيءَ عدالت انهيءَ مرحلي کان ڪارروائي ڪندي، جنهن کان اهي بدلي ڪيل آهن.

(3) هن باب هيٺ، پنهنجو دائره اختيار استعمال ڪرڻ وقت نه هن عدالت کي ۽ نه وري سپريم ڪورٽ کي ڪنهن ٻي عدالت يا ٽريبونل وٽ هلندڙ ڪنهن ڪارروائيءَ جي باري ۾ ڪو منع نامو جاري ڪرڻ ۽ نه عبوري حڪم جو اختيار هوندو.

I.203. خارج ڪيو ويو.

J.203. قاعدا ٺاهڻ جو اختيار

(1) عدالت، سرڪاري گزيٽ ۾ نوٽيفڪيشن سان هن باب جي مقصدن جي بجا آوري لاءِ قاعدا ٺاهيندي (وضع ڪندي).

(2) خاص طور، ذڪر ڪيل اختيار جي عام هجڻ، تي اثر انداز ٿيڻ کان سواءِ، ذڪر ڪيل قاعدن ۾ هيٺ ڏنل سڀني معاملن يا انهن مان ڪن بابت ٺهراءُ جوڙي سگهبا. جيئن ته:

(الف) قانون جا ماهر (پيا)، ماهر ۽ شاهد جن کي ڪورٽ جي طرفان گهرايو (طلب) ڪيو ويو هجي، اهڙي خرچ برداشت ڪرڻ لاءِ، جيڪڏهن ڪي آهن ته، ۽ خرچ پڪي (نذراني) جي ادائگي جو نرخ (بيمانو) جيڪو هنن کي عدالت جي سامهون ڪارروائي جي مقصدن لاءِ پيش ٿيڻ ۾ برداشت ڪرڻو پوي؛

(ب) عدالت آڏو پيش ٿيڻ واري قانون جي ماهر، يا شاهدن کان ورتل حلف نامي جو نمونو؛

- (ث) عدالت جي اختيارين ۽ ڪمن جي، جيڪي چيئرمين طرفان ٺاهيل هڪ يا وڌيڪ ميمبرن سان ٺاهيل بينچن طرفان استعمال ڪرڻ يا سرانجام ڏيڻ؛
- (د) عدالت جا فيصلا جيڪي ان جي ججن يا جيئن حالت هجي، ڪنهن بينچ ۾ شامل ججن جي اڪثريت جي راءِ جي نموني ۾ ٻڌايا وڃن؛
- (ع) انهن مقدمن (ڪيسن) جو فيصلو، جنهن ۾ بينچ ۾ شامل ججن جي راءِ اڌو اڌ هجي.

(3) جيستائين فقري (1) هيٺ قاعدا نه ٺاهيا وڃن، اعليٰ عدالتن جي شرعي بينچن جا قاعدا 1979، ضروري ترميمن سان ۽ ڪنهن حد تائين اهي هن باب جي ٺهراءن جي ابتڙ هجن، نافذالعمل رهندا.

باب چوٿون- عدالت جي نظام بابت عام ٺهراءُ

204. ڪورٽ جي بي ادبي

- (1) هن آرٽيڪل ۾ ڪورٽ جي معنيٰ آهي سپريم ڪورٽ يا ڪاهاءِ ڪورٽ.
- (2) ڪنهن عدالت کي ڪنهن اهڙي شخص کي سزا ڏيڻ جو اختيار هوندو جيڪو-
- (الف) عدالت جي قانوني ڪارروائي ۾، ڪنهن فرد کي گهٽ وڌ ڳالهائي، ان ۾ مداخلت يا دست اندازي ڪري يا عدالت جي ڪنهن حڪم کي نه مڃي؛
- (ب) عدالت کي بدنام ڪري يا ٻيءَ صورت ۾ ڪو ٻيو اهڙو ڪم ڪري جيڪو ان عدالت يا عدالت جي جج جي باري ۾ نفرت، مذاق يا بي عزتي جو باعث هجي؛
- (ث) ڪو اهڙو ڪم ڪري جنهن سان عدالت جي آڏو هلندڙ ڪنهن معاملي جي فيصلي ڪرڻ ۾ (ان جا) نقصان ده اثر پوڻ جو امڪان آهي؛
- (د) ٻيو ڪوبه اهڙو ڪم ڪري جيڪو قانون موجب ڪورٽ جي بي ادبي هجي؛
- (3) هن آرٽيڪل ۾ ڪنهن عدالت کي سونپيل اختيار، قانون جي ذريعي ۽ قانون هيٺ، عدالت جي ٺاهيل قاعدن ذريعي ضابطي هيٺ آندا ويندا.

205. ججن جا لوازا وغيره

سپريم ڪورٽ يا ڪنهن هاءِ ڪورٽ جي ڪنهن جج جا لوازا ۽ سروس (نوڪري) جا ٻيا شرط اهي هوندا جيڪي پنجن شيڊول ۾ ذڪر ڪيل آهن.

206. استعيفا

(1) سپريم ڪورٽ يا ڪنهن هاءِ ڪورٽ جو ڪو جج، صدر جي نالي پنهنجي هٿ اکر پنهنجي عهدي تان استعيفا ڏيئي سگهي ٿو.

(2) هاءِ ڪورٽ جو ڪو جج، جيڪو سپريم ڪورٽ جي جج جي حيثيت ۾ مقرر ٿيڻ قبول نه ڪري، پنهنجي عهدي تان رٽائر ٿيل سمجهيو ويندو، ۽ اهڙي رٽائرمينٽ تي پيشن ونٺ جو حقدار رهندو، جنهن جو حساب جج وانگر ملازمت جي انهيءَ عرصي ۾ پاڪستان ۾ ڪُل ملازمت جي، جيڪڏهن ڪا آهي، بنياد تي ڪيو ويو هجي.

207. جج ڪنهن ٻئي نفعي واري عهدي تي فائز نه رهندو

(1) سپريم ڪورٽ يا ڪنهن هاءِ ڪورٽ جو ڪو جج-

(الف) پاڪستان جي سروس ۾ ڪوبه ٻيو نفعي وارو عهدو نه سنڀاليندو،

جنهن سان سندس لوازمو (پگهار وغيره) وڌي وڃي؛

(ب) ڪو ٻيو مرتبو نه والاريندو جنهن ۾ خدمت جي بدلي لوازمي ونٺ جو

حق هجي.

(2) ڪوبه شخص جيڪو سپريم ڪورٽ يا هاءِ ڪورٽ جي جج جي عهدي

تي فائز رهيو هجي، انهيءَ عهدي ڇڏڻ کان ٻه سال گذرڻ کان اڳ، پاڪستان جي

سروس (ملازمت) ۾ ڪو نفعي وارو عهدو، عدالتي يا آڌ عدالتي عهدو يا چيف

اليڪشن ڪمشنر يا قانون ڪميشن چيئرمين يا ميمبر يا اسلامي نظرياتي

ڪائونسل جو چيئرمين يا ميمبر جي عهدي کان سواءِ نه سنڀاليندو.

(3) ڪوبه ماڻهو جيڪو-

(الف) سپريم ڪورٽ جي مستقل جج جي حيثيت ۾ فائز رهيو هجي،

پاڪستان ۾ ڪنهن به عدالت يا اختياري آڏو وڪالت جو ڪم نه

ڪري سگهندو؛

(ب) هاءِ ڪورٽ جي مستقل جج جي حيثيت ۾ فائز رهيو هجي، ته عدالت يا اختياري آڏو، ان جي دائره اختيار اندر وڪالت جو ڪم نه ڪري سگهندو؛
(ڄ) جيڪو اولهه پاڪستان جي هاءِ ڪورٽ، جيڪا صوبه مغربي پاڪستان جي ختم ٿيڻ واري آرڊر 1970ع کان اڳ موجود هئي، مستقل (پڪي) جج جي حيثيت ۾ فائز رهي چڪو هجي، انهيءَ عدالت جي صدر مقام (مڪيه ويهڻ جي جاءِ) جيئن به حالتون هجن، انهيءَ هاءِ ڪورٽ جي مستقل بينچ، جنهن ۾ کيس مقرر ڪيو ويو هو، ان جي دائره اختيار اندر ڪنهن عدالت آڏو وڪالت يا ڪمپيو ڪم نه ڪري سگهندو.

208. ڪورٽن جا آفيسر ۽ نوڪر

سپريم ڪورٽ ۽ وفاقي شرعي عدالت، صدر جي منظوريءَ سان ۽ ڪابه هاءِ ڪورٽ، واسطو رکندڙ گورنر جي منظوريءَ سان، عدالت جي آفيسرن ۽ نوڪرن جي تقرر ۽ سندن ملازمت جي شرطن ۽ حالتن جي باري ۾ قاعدا ٺاهيندي.

209. سپريم جڊيشل (عدالتي) ڪائونسل

(1) پاڪستان ۾ هڪ سپريم عدالتي ڪائونسل هوندي، جنهن جو حوالو، هن باب ۾ ڪائونسل ڏنو ويو آهي.

(2) ڪائونسل ۾ هي شامل رهندا -

(الف) چيف جسٽس پاڪستان؛

(ب) سپريم ڪورٽ جا ٻه سينئر جج؛ ۽

(ڄ) هاءِ ڪورٽن جا ٻه سينئر چيف جسٽس.

سمجهاڻي: هن فقري جي مقصدن لاءِ هاءِ ڪورٽ جي چيف جسٽس جي سنڀال تي جو تعين سندن نوڪري تي چڙهڻ واري تاريخ موجب ڪيو ويندو، (پر ان ۾ قائم مقام جج جي حيثيت شمار نه ڪئي ويندي) ۽ جيڪڏهن مقرر ٿيل جون تاريخون هڪ جھڙيون آهن ته پوءِ هاءِ ڪورٽ جي جج جي حيثيت ۾ سندن نوڪري جي مقرر ٿيڻ جي تاريخ کان متعين ڪيو ويندو.

(3) جيڪڏهن ڪنهن وقت، ڪائونسل ڪنهن اهڙي جج جي اهليت يا هلت جي تحقيقات ڪري رهي آهي، جيڪو ڪائونسل جو ميمبر هجي يا ڪائونسل

جو ڪو ميمبر حاضر نه هجي يا بيماري سبب يا ڪنهن ٻئي سبب، ڪم ڪرڻ جي قابل نه هجي ته:

(الف) جيڪڏهن اهو ميمبر سپريم ڪورٽ جو جج آهي ته سپريم ڪورٽ جو اهو جج فقري (2) جي پٿر (ب) ۾ حوالو ڏنل ججن مان سينياري تي ۾ ٻئي نمبر تي آهي؛ ۽

(ب) جيڪڏهن اهو ميمبر هاءِ ڪورٽ جو چيف جسٽس آهي ته پوءِ باقي رهيل هاءِ ڪورٽن جي چيف جسٽس مان ڪنهن هاءِ ڪورٽ جي چيف جسٽس، جيڪو سينياري تي ۾ ٻئي نمبر تي آهي، ان جي جاءِ تي ڪائونسل جو ميمبر ٿي ڪم ڪندو.

(4) جيڪڏهن ڪنهن معاملي ۾ جنهن جي جانچ ڪائونسل ڪئي آهي، ان جي ميمبرن ۾ راءِ جو اختلاف آهي ته پوءِ اڪثريت جي راءِ غالب رهندي ۽ صدر کي ڪائونسل جي رپورٽ، اڪثريت جي راءِ تي پيش ڪئي ويندي.

(5) جيڪڏهن ڪائونسل جي طرفان يا ڪنهن ٻئي وسيلي مليل اطلاع تي صدر جي راءِ آهي ته سپريم ڪورٽ يا ڪنهن هاءِ ڪورٽ جو ڪو جج-

(الف) جسماني يا دماغي معذوري ڪري پنهنجي عهدي جا ڪم مناسب طور سرانجام ڏيڻ جي قابل نه رهيو آهي؛ يا
(ب) خراب چال (بدعنواني) جو مرتڪب آهي؛

ته صدر ڪائونسل کي هدايت ڪندو ته اها ان معاملي جي تحقيقات ڪري.
(6) جيڪڏهن معاملي جي تحقيقات ڪرڻ کان پوءِ ڪائونسل، صدر کي رپورٽ پيش ڪري ته ان جي راءِ هي آهي ته:

(الف) اهو جج پنهنجي عهدي جي ڪم جي سرانجام ڏيڻ جي قابل نه آهي يا خراب چال جو آهي؛
(ب) هن کي عهدي تان هٽايو وڃي؛

ته صدر ان جج کي عهدي تان هٽائي ڇڏيندو (برطرف ڪندو).

(7) سپريم ڪورٽ يا هاءِ ڪورٽ جي ڪنهن جج کي، جهڙي طرح هن آرٽيڪل ۾ ڏنل آهي، ان کان سواءِ عهدي تان نه هٽايو ويندو (برطرف نه ڪيو ويندو).

(8) ڪائونسل هڪ ضابطه اخلاق جاري ڪندي جيڪو سپريم ڪورٽ ۽ هاءِ ڪورٽ جا جج بجا آڻيندا (ان تي عمل ڪندا).

210. ماڻهن کي حاضر ڪرائڻ جا ڪائونسل جا اختيار

(1) ڪائونسل کي ڪنهن به معاملي ۾ تحقيقات (جانچ) جي مقصد لاءِ اهي ئي اختيار حاصل رهندا جيڪي سپريم ڪورٽ کي ڪنهن شخص کي عدالت ۾ حاضر ڪرائڻ لاءِ يا ڪنهن دستاويز کي هٿ ڪرڻ لاءِ يا ان کي پيش ڪرڻ لاءِ هدايتون يا حڪم ناما جاري ڪرڻ لاءِ حاصل آهن ۽ ڪابه اهڙي هدايت يا حڪم اهڙي طرح قابل نفاذ هوندو جڏهن ته اهو سپريم ڪورٽ جي طرفان جاري ڪيل آهي.

(2) آرٽيڪل 204 جا ٺهراءُ، ڪائونسل سان اهڙي طرح لاڳو رهندا جهڙيءَ طرح اهي سپريم ڪورٽ يا هاءِ ڪورٽ سان لاڳو آهن.

211. دائره اختيار کان روڪ

ڪائونسل جي رويو ڪارروائي، صدر کي موڪليل ان جي رپورٽ ۽ آرٽيڪل 209 جي فقري (6) هيٺ ڪنهن جج جي برطرفي (هٽائڻ) باري ۾ ڪنهن به ڪورٽ ۾ ڪوبه سوال نه اٿاريو ويندو.

212. انتظامي عدالتون ۽ ٽربيونل

(1) هن کان اڳ ذڪر ڪيل ڪنهن ٺهراءُ جي هوندي به مناسب قانون ساز ڪنهن ائڪٽ سان هڪ يا ٻه انتظامي ڪورٽن يا ٽربيونلن جي وجود ۾ آڻڻ جو بندوبست ڪندي، جن کي هيٺيون بااختيار (بنا ڪنهن پابندي جي) دائره اختيار رهندو-

(الف) اهڙن شخصن جي، جيڪي پاڪستان جي نوڪريءَ ۾ آهن ۽ رهيا

هجن، نوڪريءَ جا شرط ۽ تاديب ڪاررواين متعلق معاملا؛

(ب) حڪومت يا پاڪستان جي نوڪري ۾ ڪنهن شخص يا ڪنهن اهڙي

مقامي اداري يا اختياري جي ڪنهن اهڙي ملازم کي، جنهن کي

قانون موجب ڪو محصول يا ڍل مڙهڻ جو اختيار هجي يا اهڙي

ڪنهن اختياريءَ جي ڪنهن ملازم (نوڪر) جو، جيڪو اهڙي ملازم

جي حيثيت ۾ پنهنجي فرضن جي ادائگي، بيجا ڪمن مان پيدا ٿيڻ واري دعويٰ جي باري ۾ معاملو؛

(ث) ڪنهن اهڙي ملڪيت (جائداد) جي حاصل ڪرڻ، انتظام ۽ نيڪال جي باري ۾ معاملو، جيڪا ڪنهن قانون هيٺ دشمن جي ملڪيت سمجهي وئي آهي.

(2) هن کان اڳ ڪنهن ٺهراءَ جي هوندي به، جتي ڪا انتظامي عدالت يا ٽربيونل فقري (1) هيٺ قائم ڪئي وڃي ته ٻي ڪا به عدالت ڪنهن اهڙي معاملي جي باري ۾ جنهن جو اختيار انتظامي عدالت يا ٽربيونل کي حاصل آهي، ڪوبه حڪم نامو (منع نامو) جاري نه ڪندي، ڪو ٻيو حڪم صادر نه ڪندي يا ڪنهن به ٻي ڪارروائي کي نه ٻڌندي ۽ ڪنهن ذڪر ڪيل معاملي بنسبت سڀ ڪارروايون جيڪي هن انتظامي عدالت يا ٽربيونل جي وجود ۾ اچڻ کان اڳ، ڪنهن ٻيءَ عدالت آڏو هلندڙ هيون (سواءِ اهڙي اپيل جي جيڪا سپريم ڪورٽ اڳيان هلندڙ آهي)، ذڪر ڪيل وجود ۾ اچڻ تي ٻي اثر (ساقط) ٿي وينديون.

پر شرط آهي ته هن فقري جي ٺهراءَ جو اطلاق ڪنهن صوبائي اسيمبلي جي ڪنهن ائڪٽ هيٺ قائم ڪيل ڪنهن انتظامي عدالت يا ٽربيونل تي نه ٿيندو، جيستائين ان اسيمبليءَ جي هڪ قرارداد جي شڪل ۾ هڪ درخواست تي مجلس شوريٰ (پارليامينٽ) قانون جي ذريعي انهن ٺهراءَ کي اهڙي عدالت يا ٽربيونل لاڳو نه ڪري ڇڏي.

(3) ڪنهن انتظامي عدالت يا ٽربيونل جي ڪنهن فيصلي، ڊڪري يا سزا جي حڪم خلاف سپريم ڪورٽ ۾ فقط انهيءَ صورت ۾ اپيل ٻڌڻ جوڳي ٿيندي جڏهن سپريم ڪورٽ، انهيءَ ڳالهه جو اطمينان ڪرڻ کان پوءِ ته عوامي اهميت وارو ڪو اهم قانوني سوال شامل آهي، اپيل دائر ڪرڻ جي اجازت ڏيڻ جو حڪم ڪري.

حصو ائون

چونڊون

باب پهريون - چيف اليڪشن ڪمشنر ۽ اليڪشن ڪميشنون

213. چيف اليڪشن ڪمشنر

- (1) هڪ چيف اليڪشن ڪمشنر هوندو (جنهن کي هن حصي ۾ ڪمشنر چيو ويندو). هن کي صدر پنهنجي مرضي مطابق مقرر ڪندو.
- (2) ڪوبه شخص ڪمشنر مقرر نه ڪيو ويندو جيستائين هو سپريم ڪورٽ جو جج نه هجي يا نه رهيو هجي يا ڪنهن هاءِ ڪورٽ جو جج نه هجي يا نه رهيو هجي ۽ آرٽيڪل 177 جي فڪري (2) جي پٿر (الف) هيٺ سپريم ڪورٽ جي جج مقرر ٿيڻ جو اهل نه هجي.
- (3) ڪمشنر کي اهي اختيار ۽ ڪم هوندا جيڪي دستور ۽ قانون موجب کيس سونپيا ويا آهن.

214. ڪمشنر جي عهدي جو حلف

ڪمشنر، عهدو سنڀالڻ کان اڳ پاڪستان جي چيف جسٽس آڏو انهيءَ عبارت ۾ حلف ڪندو، جيڪو ضميمي 3 ۾ درج آهي.

215. ڪمشنر جي عهدي جو ميعاد

- (1) هن آرٽيڪل هيٺ ڪمشنر پنهنجي عهدي سنڀالڻ جي تاريخ کان تن سالن جي مدي تائين پنهنجي عهدي تي فائز رهندو.
- پر شرط آهي ته قومي اسيمبلي هڪ قرارداد جي رستي ڪمشنر جي عهدي جي ميعاد کي وڌائي سگهي ٿي، جيڪو هڪ سال کان وڌيڪ نه هوندو.

(2) ڪمشنر پنهنجي عهدي تان اهڙي صورت ۾ نه هٽايو ويندو جيڪو آرٽيڪل 209 ۾ ڪنهن جج جي عهدي کان برطرف ڪرڻ لاءِ مقرر ٿيل آهي ۽ هن فقري جي مقصدن لاءِ هن آرٽيڪل جي لاڳو ٿيڻ ۾ ذڪر ڪيل آرٽيڪل ۾ جج جي باري ۾ ڏنل حوالو، ڪمشنر جي ڏنل حوالو طور سمجهيو ويندو.

(3) ڪمشنر، صدر جي نالي پنهنجي هٿ لکت سان پنهنجي عهدي تان استعيفا ڏيئي سگهي ٿو.

216. ڪمشنر ڪنهن ٻئي نفعي واري عهدي تي نه رهندو

(1) ڪوبه ڪمشنر -

(الف) پاڪستان جي ملازمت ۾ ڪوبه ٻيو نفعي وارو عهدو نه سنڀاليندو؛ يا
(ب) ڪو ٻيو مرتبو (منصب) نه والاريندو، جنهن ۾ خدمت سرانجام ڏيڻ لاءِ معاضتي وصول ڪرڻ جو حق هجي.

(2) ڪوبه شخص جيڪو ڪمشنر جي عهدي تي فائز رهي چڪو آهي، ان عهدي کي ڇڏڻ کان پوءِ ٻن سالن گذرڻ کان اڳ، پاڪستان ۾ ڪوبه نفعي وارو عهدو نه وٺندو (سنڀاليندو).

پر شرط آهي ته -

(الف) هن فقري ۾ آئين نه سمجهيو ويندو ته اهو شخص جيڪو ڪمشنر ٿيڻ کان اڳ سپريم ڪورٽ يا ڪنهن هاءِ ڪورٽ جو جج هو، ڪمشنر جي حيثيت ۾ پنهنجو مدو پورو ڪرڻ تي اهڙي جج جي حيثيت ۾ ٻيهر پنهنجي فرض سنڀالڻ کان روڪيو ويو آهي؛

(ب) ڪنهن شخص کي، جيڪو ڪمشنر جي عهدي تي فائز رهيو آهي، ذڪر ڪيل عهدي ڇڏڻ کان پوءِ ٻن سالن جي مدت گذرڻ کان اڳ ٻنهي ايوانن جي منظوريءَ سان ٻيو ڀيرو (ٻيهر) انهيءَ عهدي تي مقرر ٿي سگهي ٿو.

217. قائم مقام ڪمشنر

ڪنهن به وقت جڏهن -

(الف) ڪمشنر جو عهدو خالي آهي؛ يا

(ب) ڪمشنر غير حاضر آهي يا ڪنهن ٻئي سبب پنهنجي ڪمن جي سرانجام ڏيڻ ۾ قاصر آهي ته سپريم ڪورٽ جو ڪو جج، جنهن کي چيف جسٽس نامزد ڪري ڪمشنر جي حيثيت ۾ ڪم ڪندو

218. اليڪشن ڪميشن

(1) قومي اسيمبلي يا ڪنهن صوبائي اسيمبلي جي هر هڪ عام انتخاب (چونڊ) جي مقصدن لاءِ هن آرٽيڪل مطابق هڪ اليڪشن ڪميشن قائم ڪئي ويندي.

(2) اليڪشن ڪميشن ۾ هيٺيان شامل هوندا -

(الف) ڪمشنر، جيڪو ڪميشن جو چيئرمين هوندو؛ ۽

(ب) ٻه ميمبر جن مان هر هڪ ڪنهن هاءِ ڪورٽ جو جج هوندو، جنهن کي صدر لاڳاپيل هاءِ ڪورٽ جي چيف جسٽس ۽ ڪمشنر جي مشوري (صلاح) سان مقرر ڪندو.

(3) ڪنهن انتخاب (چونڊ) جي سلسلي ۾ قائم ڪيل اليڪشن ڪميشن جو اهو فرض هوندو ته اها چونڊ جو انتظام ڪري يا ان کي منعقد ڪرائي يا اهڙا انتظام ڪرائي جيڪي انهيءَ ڳالهه لاءِ ضروري هجن ته چونڊ (انتخاب) ايمانداري، حق ۽ انصاف سان ۽ قانون مطابق ڪئي وڃي ۽ بدعنوانين کي روڪيو وڃي.

219. ڪمشنر جا فرض

ڪمشنر تي هي فرض عائد رهندا ته هو -

(الف) قومي اسيمبلي ۽ صوبائي اسيمبلين جي چونڊ لاءِ انتخابي فهرستون تيار ڪري ۽ انهن فهرستن تي هر سال نظر ثاني ڪري؛

(ب) سينيٽ جي لاءِ يا ڪنهن ايوان يا ڪنهن صوبائي اسيمبليءَ ۾ ڪنهن اتفاقي خالي جايين کي ڀرڻ لاءِ انتخاب (چونڊ) جو انتظام ڪري ۽ ان کي منعقد ڪرائي؛ ۽

(ڄ) انتخابي (چونڊن جا) ٽريبونل مقرر ڪري.

220. ڪميشن جي مدد لاءِ انتظامي اختيارين وفاق ۽ صوبن جي سڀني انتظامي اختيارين جو فرض آهي (هوندو) ته اهي ڪمشنر ۽ اليڪشن ڪميشن کي ان جي يا ان جي ڪمن جي سرانجام ڏيڻ ۾ مدد ڪن (هٿ وٺائين).

221. آفيسر ۽ نوڪر (ملازم)

جيستائين مجلس شوري (پارليامينٽ) قانون ذريعي يا ٻي طرح بندوبست ڪري، تيستائين ڪمشنر، صدر جي منظوريءَ سان، جن جي هيٺ اهو ڪمشنر يا ڪنهن اليڪشن ڪميشن جي ڪمن جي سلسلي ۾ آفيسرن ۽ ملازمن (نوڪرن) جي مقرر ڪرڻ ۽ انهن جي نوڪريءَ جي شرطن وغيره جا قاعدا ٺاهي سگهندو.

باب ٻيو

انتخابي (چونڊن جا) قانون ۽ چونڊون ڪرائڻ

222. چونڊن جا قانون

هن دستور هيٺ، مجلس شوري (پارليامينٽ) قانون جي ذريعي هيٺيان بندوبست ڪندي:

- (الف) قومي اسيمبلي ۾ آرٽيڪل 51 جي فڪري (3) ۽ (4) مطابق ستن جي رچ؛
 - (ب) اليڪشن ڪميشن جي طرفان انتخابي حلقن جي حدبندي؛
 - (ڄ) انتخابي فهرستن جي تياري، ڪنهن انتخابي حلق ۾ رهائش جي باري ۾ شرط، انتخابي فهرستن جي باري ۾ ۽ ان جي آغاز جي خلاف اعتراض جو فيصلو؛
 - (د) چونڊون ڪرائڻ ۽ چونڊن متعلق درخواستون ۽ چونڊن جي سلسلي ۾ پيدا ٿيڻ واري شڪن ۽ تڪرارن جو فيصلو؛
 - (ه) چونڊن جي سلسلي ۾ يدعنوانين ۽ ٻين ڏوهن متعلق معاملن؛ ۽
 - (ف) ٻنهي ايوانن ۽ صوبائي اسيمبلين جي قيام ۾ اچڻ بابت ٻيا معامل.
- پر ڪوبه ذڪر ڪيل قانون هن حصي هيٺ ڪمشنر يا ڪنهن اليڪشن ڪميشن جي اختيارن مان ڪنهن اختيار کي سلب ڪرڻ يا گهٽائڻ جو اثر نه رکندو.

223. ڊبل يا ٻئي ميمبر شپ تي پابندي

(1) ڪوبه شخص، ساڳئي وقت ٻهين جو ميمبر ٿي نٿو سگهي:

(الف) ٻنهي ايوانن جو؛ يا

(ب) هڪ ايوان ۽ صوبائي اسيمبليءَ جو؛ يا

(ث) ٻه يا ان کان وڌيڪ صوبن جي اسيمبلين جو؛ يا

(د) هڪ کان وڌيڪ سڀتن بابت هڪ ايوان يا ڪنهن صوبائي اسيمبلي جو.

(2) فقري (1) ۾ ڪابه شيءِ (حڪم) ڪنهن ٻه شخص کي ساڳئي وقت ٻه يا ٻن کان وڌيڪ سڀتن لاءِ پوءِ اهي ساڳئي اداري ۾ يا مختلف ادارن ۾، اميدوار هئڻ ۾ روڪ نه ڪندو، پر جيڪڏهن هُو هڪ کان وڌيڪ سڀتن ۾ ڪامياب ٿئي (چونڊجي اچي) ته ذڪر ڪيل سڀتن مان آخري سڀت جي نتيجي جي اعلان کان پوءِ تيهن ڏينهن جي مدي اندر پنهنجي سڀتن مان هڪ کان سواءِ سڀني سڀتن تان استعيفا ڏيندو ۽ جيڪڏهن اهو انهيءَ طرح استعيفا نه ڏي ته ذڪر ڪيل تيهن ڏينهن جي عرصي کان پوءِ انهن سڀني سڀتن، جن تي هُو چونڊجي آيو آهي، سواءِ انهيءَ سڀت جي خالي ٿي وينديون، جنهن تي هُو آخر ۾ چونڊجي آيو آهي يا جيڪڏهن هُو هڪ ئي ڏينهن ۾ هڪ کان وڌيڪ سڀتن تي چونڊجي آيو آهي ته سواءِ انهيءَ سڀت جي، ٻيون سڀ خالي ٿي وينديون، جنهن تي چونڊ لاءِ سندس نامزدگي آخر ۾ داخل ڪئي ويئي هئي.

سمجهاڻي: ڪو شخص جنهن سان فقرو (2) لاڳو رهي ٿو، ان وقت تائين ڪنهن ايوان يا ڪنهن صوبائي اسيمبليءَ ۾ انهيءَ سڀت تي، جنهن تي هُو چونڊجي آيو آهي، نه ويهي سگهندو. جيستائين هُو پنهنجن سڀتن مان هڪ کان سواءِ ٻين سڀني سڀتن تان استعيفا نه ڏي.

(4) فقري (4) جي تابع، جيڪڏهن ڪنهن ايوان يا ڪنهن صوبائي اسيمبلي جو ڪو ميمبر ڪنهن ٻي سڀت جو اميدوار ٿئي ته هُو فقري (1) موجب، پنهنجي پهرين سڀت سان گڏ نٿو رکي سگهي ته پوءِ سندس پهرين سڀت، ٻين سڀتن تي سندس چونڊجي اچڻ تي، خالي ٿي ويندي.

224. چونڊ ۽ ضمني چونڊ جو وقت

(1) قومي اسيمبلي يا ڪنهن صوبائي اسيمبلي جي عام چونڊ، انهيءَ ڏينهن کان سٺ ڏينهن اندر ڪرائي ويندي، جنهن ڏينهن تي اسيمبليءَ جو ميعاد ختم ٿيڻ وارو آهي، سواءِ ان جي ته اسيمبلي ان کان اڳ توڙي وڃي (ختم ڪئي وڃي) ۽ چونڊن جي نتيجن جو اعلان انهيءَ ڏينهن کان وڌيڪ وڌيڪ چوڏهن ڏينهن جي اندر ڪيو ويندو.

(2) جڏهن قومي اسيمبلي يا ڪا صوبائي اسيمبلي توڙي وڃي ته ان اسيمبليءَ جون عام چونڊون ان جي ختم ٿيڻ کان پوءِ نوي ڏينهن جي اندر ڪرايون وينديون ۽ چونڊن جي نتيجن جا اعلان وٽ ختم ٿيڻ کان پوءِ وڌيڪ وڌيڪ چوڏهن ڏينهن اندر ڪيا ويندا.

(3) سينيٽ جي انهن سڀني کي پُر ڪرڻ لاءِ سينيٽ جي ميمبرن جي ميعاد ختم ٿيڻ تي خالي ٿيڻ واريون هجن، چونڊون انهيءَ ڏينهن کان جنهن تي سڀني خالي ٿيڻ واريون هجن، گهٽ ۾ گهٽ ٽيهن ڏينهن کان پوءِ ڪرايون وينديون.

(4) جڏهن قومي اسيمبلي يا ڪنهن صوبائي اسيمبليءَ جي ختم ٿيڻ کان ذڪر ڪيل اسيمبليءَ جي ڪا سڀت انهيءَ اسيمبلي جي ميعاد ختم ٿيڻ کان گهٽ ۾ گهٽ هڪ سؤ ويهه ڏينهن پهرين خالي ٿئي ته ان سڀت کي پُر ڪرڻ لاءِ چونڊ، انهيءَ سڀت جي خالي ٿيڻ کان سٺ ڏينهن اندر ڪرائي ويندي.

(5) جڏهن سينيٽ ۾ ڪا جاءِ (سڀت) خالي ٿي وڃي ته ان سڀت کي پُر ڪرڻ لاءِ چونڊ، ان جي خالي ٿيڻ کان ٽيهن ڏينهن اندر ڪرائي ويندي.

225. چونڊن جا تڪرار

ڪنهن ايوان يا ڪنهن صوبائي اسيمبلي جي ڪنهن چونڊ تي اعتراض نه ڪيو ويندو، سواءِ اليڪشن پٽيشن جي ذريعي، جو ڪنهن اهڙي ٽربيونل جي آڏو اهڙي طريقي سان پيش ڪئي ويندي جيڪا مجلس شوري (پارليامينٽ) جي ائڪٽ ذريعي مقرر ڪيو وڃي.

226. چونڊ لڪل ووٽ سان ٿيندي

آئين جي هيٺ سڀ چونڊون لڪل ووٽ (رائڊ ڊيٽ) جي ذريعي ٿينديون.

حصو نائون

اسلامي نهراء (قانون)

227. قرآن پاڪ ۽ سنت جي باري ۾ نهراءُ

(1) سڀني موجود قانون قرآن پاڪ ۽ سنت ۾ بيان ڪيل اسلامي حڪمن مطابق، جن کي هن حصي ۾ ”اسلامي حڪم“ جي حوالي سان ياد ڪيو ويو آهي، موافقت ۾ آندا ويندا ۽ ڪوبه اهڙو قانون پاس (وضع) نه ڪيو ويندو، جيڪو ذڪر ڪيل اسلامي حڪمن جي ابتڙ هجي.

سمجهاڻي: ڪنهن مسلمان فرقي جي شخصي قانون تي هن فقري جي لاڳو ٿيڻ جو مطلب آهي: عبارت ”قرآن ۽ سنت“ ۾ ذڪر ڪيل فقري جي ڪيل سمجهاڻي (تشریح) مطابق ”قرآن ۽ سنت“

(2) فقري (1) جي حڪمن جو فقط اهڙي طريقي سان نفاذ ڪيو ويندو جيڪو هن حصي ۾ بندوبست ڪيل آهي.

(3) هن حصي ۾ ڪابه شيءِ، غير مسلم شهرين جي شخصي قانونن کي يا شهري هئڻ جي حيثيت ۾، ڪوبه اثر نه رکندي.

228. اسلامي ڪائونسل جو جڙڻ وغيره

(1) شروع وارن ڏينهن کان نوي ڏينهن جي مدي اندر اسلامي نظريات کي ڪائونسل ٺاهي ويندي، جنهن جو هن حصي ۾ اسلامي ڪائونسل طور حوالو ڏنو ويندو.

(2) اسلامي ڪائونسل گهٽ ۾ گهٽ اٺ ۽ وڌ ۾ وڌ ويهن، اهڙن ميمبرن تي مشتمل هوندي، جهڙي طرح صدر انهن شخصن مان مقرر ڪري، جن کي اسلام

جي اصولن ۽ فلسفي جو، جيئن قرآن پاڪ ۽ سنت ۾ وضاحت ڪئي ويئي آهي، علم هجي يا پاڪستان جي اقتصادي، سياسي، قانوني ۽ انتظامي مسئلن جي پوري ڄاڻ هجي.

(3) اسلامي ڪائونسل جي ميمبرن کي مقرر ڪرڻ وقت، صدر انهيءَ حقيقت جي ضمانت وٺندو:

(الف) جيستائين قابل عمل هجي، ڪائونسل ۾ مختلف مڪاتب فڪر (فرقن) کي نمائندگي حاصل هجي؛

(ب) گهٽ ۾ گهٽ ٻه ميمبر اهڙا شخص هجن جن ۾ هر هڪ سپريم ڪورٽ يا هاءِ ڪورٽ جو جج هجي يا رهيو هجي؛

(ث) گهٽ ۾ گهٽ چار ميمبر اهڙا هجن، جن ۾ هر هڪ گهٽ ۾ گهٽ پندرهن سالن جي مدي لاءِ اسلامي تحقيق يا پڙهائڻ جي ڪم سان وابسته رهيو هجي؛ ۽

(د) گهٽ ۾ گهٽ هڪ عورت ميمبر هجي.

(4) صدر اسلامي ڪائونسل جي ميمبرن مان هڪ کي ان جو چيئرمين مقرر ڪندو.

(5) فقري (6) هيٺ اسلامي ڪائونسل جو ڪوبه ميمبر تن سالن جي مدي لاءِ پنهنجي عهدي تي فائز رهندو.

(6) ڪائونسل جو ڪو ميمبر صدر جي نالي پنهنجي هٿ لکيل تحرير سان پنهنجي عهدي تان استعيفا ڏيئي سگهي ٿو. جيڪڏهن اسلامي ڪائونسل جي سڀني ميمبرن جي اڪثريت سان هڪ قرارداد، ڪائونسل جي ڪنهن ميمبر جي برطرفي متعلق منظور ڪئي وڃي ته صدر انهيءَ ميمبر کي برطرف ڪري سگهندو.

229. مجلس شوري (پارليامينٽ) طرفان اسلامي ڪائونسل کي ريفرنس

صدر يا ڪنهن صوبي جو گورنر، جيڪڏهن چاهي (گهري) ته يا جيڪڏهن ڪنهن ايوان يا ڪنهن صوبائي اسيمبلي جي ٽوٽل ميمبرن جو ٻه ڀاڱي ٽي حصو جيڪڏهن اها گهر ڪري ته ڪنهن سوال تي ڪو رٿيل قانون اسلام جي حڪمن جي ابتڙ آهي يا غلط آهي، ته اسلامي ڪائونسل کان صلاح (مشورو) ڪيو ويندو.

230. اسلامي ڪائونسل جا ڪم

(1) اسلامي ڪائونسل جا هي ڪم هوندا:

(الف) مجلس شوري (پارليامينٽ) ۽ صوبائي اسيمبلي کان اهڙن ذريعن ۽ وسيلن جي سفارش ڪرڻ، جن سان پاڪستان جا مسلمان پنهنجي زندگي شخصي يا گڏيل طور (سماجي) هر لحاظ کان اسلام جي انهن اصولن ۽ خيالن مطابق ٺاهڻ جي ترغيب ۽ همت افزائي ڪئي وڃي، جن جو قرآن پاڪ ۽ سنت ۾ تعين ڪيو ويو آهي؛

(ب) ڪنهن ايوان، ڪنهن صوبائي اسيمبلي، صدر يا گورنر کي ڪنهن اهڙي سوال جي باري ۾ مشورو ڏيڻ، جنهن ۾ ڪائونسل کي انهيءَ بابت رجوع ڪيو ويو هجي ته ڇا ڪورٽيل قانون اسلامي حڪمن جي ابتڙ آهي يا نه؛

(ث) اهڙيون سفارشون جنهن ۾ هلندڙ قانونن کي اسلامي حڪمن مطابق ٺاهڻ لاءِ قدم کنيا وڃن ۽ اهي مرحلا (ڏاڪا) جن سان مقصد حاصل ڪرڻ لاءِ قدم کنيا وڃن.

(د) مجلس شوري (پارليامينٽ) ۽ صوبائي اسيمبلي جي موزون رهنمائي لاءِ اسلام جي اهڙن حڪمن، کي قانوني حيثيت ڏيڻ لاءِ، انهن کي گڏ ڪري لکڻ.

(2) جڏهن آرٽيڪل 229 هيٺ ڪو سوال ڪنهن ايوان، ڪنهن صوبائي اسيمبلي، صدر يا گورنر جي طرف کان اسلامي ڪائونسل کي موڪليو وڃي، ته ڪائونسل ان کان پندرهن ڏينهن اندر، انهيءَ ايوان، اسيمبلي، صدر يا گورنر کي، جيئن به هجي، ان مدت (مدي) جو اطلاع ڏيندي جنهن ۾ اها ذڪر ڪيل مشورو ڏيئي سگهندي.

(3) جڏهن ڪو ايوان، ڪا صوبائي اسيمبلي، صدر يا گورنر جيئن به هجي، اهو خيال ڪري ته عوامي مفاد خاطر رٿيل قانون جي ٺاهڻ ۾ سوال اُٿاريو ويو هو، ته مشوري حاصل هئڻ تائين ان کي ملتوي نه ڪيو وڃي، ته ان صورت ۾ ذڪر ڪيل قانون مشوري ملڻ کان اڳ ٺاهي سگهجي ٿو.

پر شرط آهي ته جڏهن ڪو قانون اسلامي ڪائونسل وٽ مشوري لاءِ موڪليو وڃي ۽ ڪائونسل اهو مشورو ڏي ته قانون اسلامي حڪمن جي ابتڙ آهي ته ايوان يا جيئن هجي، صوبائي اسيمبلي، صدر يا گورنر، اهڙي طرح ٺاهيل قانون تي وري غور ڪندو.

(4) اسلامي ڪائونسل پنهنجي مقرري کان ستن سالن اندر پنهنجي آخري رپورٽ پيش ڪندي. اها رپورٽ عبوري هجي يا آخري، ملڻ کان ڇهن مهينن اندر، ٻنهي ايوانن ۽ هر هڪ صوبائي اسيمبلي آڏو بحث لاءِ پيش ڪئي ويندي ۽ مجلس شوري (پارليامينٽ) ۽ اسيمبلي، رپورٽ تي غور ڪرڻ کان پوءِ آخري رپورٽ کان پوءِ، ٻن سالن اندر، انهيءَ ڏس ۾ قانون ٺاهيندي.

231. طريقي ڪار جا قاعدا

اسلامي ڪائونسل جي ڪارروائي کي اهڙن قاعدن موجب ضابطي هيٺ آندو ويندو، جيڪي ڪائونسل، صدر جي مرضيءَ سان وضع ڪري (ٺاهي).

حصو ڏهون

هنگامي (ضروري) حالتن لاءِ نھراء

232. جنگ، اندروني وڳوڙ وغيره ڪري هنگامي حالتن جو اعلان

(1) جيڪڏهن صدر مطمئن آهي ته اهڙي سنگين هنگامي صورتحال موجود آهي، جنهن ۾ پاڪستان يا ان جي ڪنهن حصي جي سلامتي، جنگ يا ٻاهرين اڳرائي جي ڪري يا اندروني وڳوڙ سبب، اهڙو خطرو لاحق آهي جنهن تي ڪنٽرول ڪرڻ ڪنهن صوبائي حڪومت جي اختيار کان ٻاهر آهي، ته هو هنگامي حالت جو اعلان ڪري سگهندو.

(2) دستور ۾ شامل ڪنهن به شيءِ جي هوندي به، جڏهن هنگامي حالت جي اعلان جو نفاذ آهي:

(الف) مجلس شوري (پارليامينٽ) کي اختيار رهندو ته هو ڪنهن صوبي يا ان جي ڪنهن حصي لاءِ، ڪنهن اهڙي معاملي جي باري ۾ قانون ٺاهي، جيڪي وفاقي قانون سازيءَ جي فهرست يا گڏيل قانون سازيءَ جي فهرست ۾ درج نه هجي؛

(ب) وفاق جو انتظامي اختيار ڪنهن صوبي کي، انهيءَ طريقي هدايت ڏيڻ جو وس رکندو، جنهن مطابق ان صوبي جي انتظامي اختيار کي استعمال ڪرڻو آهي؛ ۽

(ث) وفاقي حومت فرمان (حڪم) جي ذريعي ڪنهن صوبائي حڪومت جي ڪمن (ڪارگذاري) ۽ سپ يا ڪي اختيار جيڪي صوبائي اسيمبلي کان سواءِ ان صوبي جي ڪنهن اداري يا اختياري کي حاصل هجن يا ان جي ذريعي استعمال ڪرڻ جهڙا آهن، خود سنڀالي سگهندي يا ان صوبي جي گورنر کي هدايت ڪري سگهندي ته وفاقي حڪومت جي

طرفان سنڀالي ۽ اهڙا اتفاقي ۽ ذيلي حڪم ڪري سگهندي، جيڪي سندس راءِ ۾ اعلان جي مقصدن جي پورائي (تڪميل) لاءِ ضروري يا مناسب ڏسڻ ۾ اچن، انهن ۾ اهڙا حڪم (نھراءَ) شامل آهن، جن جي ڪري ان صوبي ۾ ڪنهن اداري يا اختيار جي متعلق (باري ۾) دستور جي ڪنهن نھراءَ (حڪم) جو اثر مڪمل طور يا ان جو حصو، معطل ڪري سگهجي.

پر شرط آهي ته پٿرا (ٺ) ۾ ڪابه شيءِ وفاقي حڪومت کي اهو اختيار نه ڏيندي جو اها اهڙن اختيارين مان، جيڪي ڪنهن هاءِ ڪورٽ کي حاصل آهن يا جيڪي ڪنهن هاءِ ڪورٽ جي ذريعي استعمال جي قابل آهن، ڪو اختيار پنهنجي هٿ ۾ کڻي ۽ اهو اختيار به حاصل نه رهندو ته اها دستور جي ڪنهن به نھراءَ جو اثر، جنهن جو تعلق هاءِ ڪورٽ سان آهي، مڪمل طور يا ان جو حصو معطل ڪري ڇڏي.

(3) ڪنهن صوبي لاءِ ڪنهن معاملي جي باري ۾ به قانون ٺاهڻ بابت مجلس شوري (پارليامينٽ) جي اختيار ۾ وفاق يا وفاق جي آفيسرن ۽ حڪمن کي ذڪر ڪيل معاملي جي باري ۾ اختيار يون ڏيڻ ۽ فرض عائد ڪرڻ يا اختيار يون ۽ فرض عائد ڪرڻ جو اختيار شامل هوندو.

(4) هن آرٽيڪل ۾ ڪابه شيءِ، ڪنهن صوبائي اسيمبليءَ جي ڪنهن اهڙي قانون ٺاهڻ جي اختيار تي پابندي عائد نه ڪندي، جنهن جي ٺاهڻ جو هن کي دستور هيٺ اختيار حاصل آهي، پر جيڪڏهن ڪنهن صوبائي قانون جو ڪو حڪم (نھراءَ) مجلس شوري (پارليامينٽ) جي ڪنهن ائڪٽ جي ڪنهن نھراءَ جي ابتڙ آهي، جنهن کي ٺاهڻ جو مجلس شوري (پارليامينٽ) کي هن آرٽيڪل هيٺ اختيار حاصل آهي ته پوءِ مجلس شوري (پارليامينٽ) جو اهو ائڪٽ، پوءِ اهو صوبائي قانون کان پهرين پاس ڪيل هجي يا پوءِ برقرار رهندو، ۽ صوبائي قانون ابتڙ هئڻ جي حد تائين، پر فقط انهيءَ وقت تائين جيستائين مجلس شوري (پارليامينٽ) جو ائڪٽ اثر انداز رهي، باطل رهندو (غير قانوني ٿيندو).

(5) مجلس شوري (پارليامينٽ) جو ٺهيل اهڙو ڪوبه قانون جنهن جي ٺاهڻ

جو اختيار. مجلس شوري (پارليامينٽ) کي نه هجي ها جيڪڏهن هنگامي حالت جو اعلان جاري ڪيل نه هجي ها، اعلان جي نافذ العمل نه رهڻ کان ڇهن مهينن کان پوءِ انهيءَ حد تائين اثر وڃائي ڇڏيندو، جنهن حد تائين مجلس شوري (پارليامينٽ) کي ان جي ٺاهڻ جو اختيار نه هو، سواءِ انهن ڪمن جي، جيڪي ذڪر ڪيل مدت جي ختم ٿيڻ کان اڳ سرانجام ڏنا ويا هجن، يا سرانجام ڏيڻ کان نظر انداز ڪيا ويا هجن.

(6) جڏهن هنگامي حالت جو اعلان نافذ العمل آهي ته مجلس شوري (پارليامينٽ) قانون ذريعي قومي اسيمبلي جي ميعاد ۾ وڌ ۾ وڌ هڪ سال لاءِ وڌائي سگهي ٿي ۽ اها واڌ ذڪر ڪيل اعلان جي ختم ٿيڻ کان پوءِ ڪنهن به صورت ۾ ڇهن مهينن جي مدت کان وڌيڪ نه هوندي.

(7) هنگامي حالتن جو ڪوبه اعلان هڪ گڏيل اجلاس ۾ پيش ڪيو ويندو، جيڪو صدر اعلان جي جاري ڪرڻ کان تيهن ڏينهن اندر طلب ڪندو (گهرائيندو)، ۽ اهو-

(الف) ٻن مهينن پوري ٿيڻ کان پوءِ ختم ٿي ويندو، جيستائين انهيءَ عرصي جي ختم ٿي وڃڻ کان اڳ، ان کي گڏيل اجلاس ۾ هڪ قرارداد رستي منظور نه ڪيو وڃي؛ ۽

(ب) پٿرا (الف) جي ٺهراءَ هيٺ، گڏيل اجلاس ۾ ٻنهي ايوانن جي گڏيل ڪُل ميمبرن جي اڪثريت جي وٽن سان هڪ اهڙي قرارداد منظور ٿي وڃڻ تي ختم ٿي ويندو (اثر نه رکندو)، جنهن ۾ ان اعلان کي نامنظور ڪيو ويو آهي.

(8) فقري (7) ۾ شامل ڪنهن به ٺهراءَ جي هوندي به، جيڪڏهن قومي اسيمبلي ختم ٿي چڪي آهي، جڏهن هنگامي حالت جو ڪو اعلان جاري ڪيو وڃي ته اهو اعلان چئن مهينن تائين بدستور نافذ العمل رهندو، پر جيڪڏهن اسيمبلي لاءِ عام چونڊون ذڪر ڪيل مدت (مدي) پوري ٿيڻ کان پهرين نه ٿيون ڪيون وڃن ته اهو انهيءَ مدت (مدي) جي ختم ٿيڻ تي بي اثر ٿي ويندو، جيستائين ان کي سنڀال جي هڪ قرارداد ذريعي پهرين ئي منظور نه ڪيو ويو هجي.

233. هنگامي حالت دوران (هلندي) بنيادي حقن

وغيره جي معطل ڪرڻ جو اختيار

(1) آرٽيڪل 15 کان 19 ۽ 24 ۾ شامل ڪنهن به شيءِ جي هوندي، جڏهن هنگامي حالت جو اعلان نافذالعمل آهي، مملڪت لاءِ، جيئن آرٽيڪل 7 ۾ بيان ڪيل آهي، ڪوبه قانون ٺاهڻ يا ڪو انتظامي قدم کڻڻ جي اختيار تي، جنهن جي ڪرڻ يا ڪڍڻ جو حق رکي ها جيڪڏهن ذڪر ڪيل آرٽيڪل ۾ شامل ٺهراءُ نه هجن ها، پابندي نه وجهندو (عائد ڪندو)، پر هن ريت ٺاهيل ڪو قانون ان وقت تائين جڏهن ذڪر ڪيل اعلان منسوخ (ختم) ڪيو وڃي يا نافذالعمل نه رهي، انهيءَ جي نااهل هجڻ جي حد تائين اثر انداز نه رهندو ۽ منسوخ ٿيل تصور ڪيو ويندو.

(2) جنهن وقت هنگامي حالت جو اعلان نافذالعمل هجي، صدر حڪم جي ذريعي اعلان ڪري سگهندو ته حصي ٻئي جي باب پهرئين موجب عطا ڪيل (ڏنل) بنيادي حقن متعلق ان جي نفاذ لاءِ، جن جو حڪم ۾ تفصيل ڏنو ويو آهي، ڪنهن عدالت کي رجوع ڪرڻ جو حق ۽ ڪنهن عدالت ۾ ڪنهن ڪارروائي جو، جنهن ۾ حقن مان ڪنهن جي نفاذ لاءِ يا جنهن ۾ انهن حقن مان ڪنهن جي خلاف ورزي جي باري ۾، ڪنهن سوال جو تعين گهربل (مطلوب) هجي، انهيءَ مدت لاءِ معطل رهندو جنهن جي هلندي ذڪر ڪيل اعلان نافذالعمل رهي ۽ اهڙو ڪوبه حڪم سڄي پاڪستان يا ان جي ڪنهن حصي جي باري ۾ جاري ڪري سگهجي ٿو.

(3) هن آرٽيڪل هيٺ جاري ڪيل هر ڪو حڪم، جيترو جلد ممڪن هجي، گڏيل اجلاس جي منظوري لاءِ پيش ڪيو ويندو ۽ آرٽيڪل 232 جي فقرن (7) ۽ (8) جا ٺهراءُ اهڙي حڪم تي انهيءَ طرح لاڳو رهندا جهڙي ريت اهي هنگامي حالت جي اعلان تي لاڳو آهن.

234. ڪنهن صوبي ۾ دستوري نظام جي ناڪام ٿيڻ

جي صورت ۾ اعلان جاري ڪرڻ جو اختيار

(1) جيڪڏهن صدر، ڪنهن صوبي جي گورنر جي رپورٽ ملڻ تي يا ٻي

صورت ۾ مطمئن ٿي وڃي (خاطري ڪري) ته اهڙي صورتحال پيدا ٿي ويئي آهي، جنهن ۾ صوبي جي حڪومت دستور جي حڪمن مطابق نٿي هلائي سگهجي ته صدر کي اختيار هوندو يا جيڪڏهن انهيءَ باري ۾ گڏيل اجلاس ۾ ڪا قرارداد منظور ٿي وڃي ته صدر لاءِ لازم ٿيندو ته اعلان جي ذريعي:

(الف) انهيءَ صوبي جي حڪومت کي سڀ يا ڪم يا اهڙا سڀ يا ڪي اختيار، جيڪي صوبي کان سواءِ صوبي جي ڪنهن اختياري واري اداري يا اختياري کي حاصل هجن، يا جن جو اهي استعمال ڪري سگهن، خود سنڀالي وٺي (پاڻ کڻي يا هٿ ۾ رکي)، يا صوبي جي گورنر کي هدايت ڏي ته هو صدر جي پاران هٿ ۾ کڻي؛

(ب) اهو اعلان ڪري سگهي ته صوبائي اسيمبليءَ جي اختيارين جو استعمال مجلس شوري (پارليامينٽ) ڪندي يا ان جي حڪم سان ڪيو ويندو؛ ۽

(ث) اهڙا اتفاقي ۽ وقتي طور حڪم (نھراءَ) جاري ڪري جن جو صدر، اعلان جي غرض لاءِ ۽ ان کي هٿي ڏيڻ لاءِ، ضروري مناسب خيال ڪري، ان ۾ اهڙا نهراءَ به شامل رهندا، جيڪي صوبي جي ڪنهن اداري يا اختياري متعلق دستور جي ڪنهن حڪم (نھراءَ) تي عمل ۾ آڻڻ جو پوري طرح يا ڀاڱي طور معطل ڪرڻ جي لاءِ هجن.

پر شرط هي آهي ته هن آرٽيڪل ۾ ذڪر ڪيل ڪابه شيءِ صدر کي انهيءَ جو اختيار نه ڏيندي ته هو انهن اختيارين کي جيڪي ڪنهن هاءِ ڪورٽ کي حاصل هجن، يا جن کي هو استعمال ڪندي هجي، پنهنجي هٿ ۾ کڻي يا صوبي جي گورنر کي هدايت ڪري هو سندس پاران ذڪر ڪيل اختيار سنڀالي (هٿ ۾ کڻي)، ۽ نه هو هاءِ ڪورٽ جي باري ۾ دستور جي ڪنهن نهراءَ کي عمل ۾ آڻڻ جو پوري طرح يا ڀاڱي طور، معطل ڪرڻ جو حق رکندو.

(2) آرٽيڪل 105 جو نهراءَ فقري (1) هيٺ، گورنر سان سندس ڪمن جي بجا آوري متعلق لاڳو نه رهندو.

(3) هن آرٽيڪل هيٺ جاري ڪيل اعلان هڪ گڏيل اجلاس اڳيان پيش ڪيو ويندو، ۽ ٻن مهينن جي مدي گذرڻ تي نافذ العمل نه رهندو، جيستائين

ذڪر ڪيل مدي جي گذري وڃڻ کان اڳ ان کي گڏيل اجلاس جي قرارداد رستي منظور نه ڪيو وڃي ۽ اهڙي ئي قرارداد جي رستي ان کي ايتري وڌيڪ مدت (مدي) لاءِ وڌائي سگهيو، جيڪو ٻن مهينن کان مٿي نه هجي پر اهڙو ڪوبه اعلان ڪنهن به صورت ۾ ڇهن مهينن کان وڌيڪ نافذالعمل نه رهندو.

(4) فقري (3) ۾ شامل ڪنهن به ٺهراءُ جي هوندي به جيڪڏهن قومي اسيمبلي ان وقت ختم ٿي چڪي هجي، جڏهن هن آرٽيڪل هيٺ ڪو اعلان جاري ڪيو وڃي ته اهو اعلان ٽن مهينن جي مدي لاءِ بدستور نافذالعمل رهندو، پر اسيمبلي جون عام چونڊون ذڪر ڪيل مدي پوري ٿيڻ کان اڳ نه ڪيون ويون هجن، ته اهو انهيءَ مدي جي پوري ٿيڻ تي بي اثر (ساقط العمل) ٿي ويندو جيستائين سينيٽ جي هڪ قرارداد جي ذريعي، اڳي ئي منظور نه ڪيو ويو هجي.

(5) جڏهن هن آرٽيڪل هيٺ جاري ڪيل ڪنهن اعلان جي ذريعي انهيءَ امر جو اعلان ڪيو ويو آهي ته صوبائي اسيمبليءَ جي اختيارين جو استعمال مجلس شوري (پارليامينٽ) يا ان جي اختياري هيٺ ڪيو ويندو ته:

(الف) مجلس شوري (پارليامينٽ) کي اختيار رهندو ته گڏيل اجلاس ۾ صوبائي اسيمبليءَ جي قانون سازيءَ جي اختيار ۾ شامل ڪنهن معاملي جي باري ۾ قانون ٺاهڻ جا اختيار صدر کي ڏنا وڃن؛

(ب) مجلس شوري (پارليامينٽ) جي گڏيل اجلاس يا صدر کي، جيڪڏهن ان کي پٿر (الف) هيٺ ڏنل هجن، اختيار هوندو ته وفاق يا ان جي آفيسرن ۽ اختياري ڏنل آفيسرن يا اختيارن کي اختيارين عطا ڪرڻ ۽ فرض عائد ڪرڻ يا اختيارين عطا ڪرڻ ۽ فرض عائد ڪرڻ لاءِ قانون ٺاهڻ جو حق رهندو؛

(ث) صدر کي، جڏهن مجلس شوري (پارليامينٽ) جو اجلاس نه ٿيندڙ هجي، اختيار رهندو ته مجلس شوري (پارليامينٽ) جي گڏيل اجلاس کان اهڙي خرچ جي منظوري حاصل ٿيڻ تائين، صوبائي مجموعي (گڏيل) فنڊ جي خرچ جي منظوري ڏي، پوءِ اهو خرچ دستور موجب ذڪر ڪيل فنڊ مان واجب الادا هجي يا نه هجي؛ ۽

(د) مجلس شوري (پارليامينٽ) کي گڏيل اجلاس ۾ اهو اختيار رهندو ته

قرارداد رستي پٿرا (ٺ) هيٺ صدر جي طرفان منظور ڪيل خرچ جي اجازت ڏي.

(6) ڪوبه قانون، جنهن کي مجلس شوري (پارليامينٽ) يا صدر ٺاهيو هجي، جنهن جي ٺاهڻ جو اختيار مجلس شوري (پارليامينٽ) يا صدر کي نه هجي ها، جيڪڏهن هن آرٽيڪل موجب اعلان جاري ٿيل نه هجي ها، ته اهو هن آرٽيڪل هيٺ اعلان جي مدي ختم ٿيڻ کان ڇهه مهينا پوءِ، اهل نه هجڻ جي حد تائين، اثرانداز نه رهندو. سواءِ انهن شين (معاملن) جي جيڪي ذڪر ڪيل مدي جي ختم ٿيڻ کان اڳ سرانجام ٿي چڪا آهن يا سرانجام ڏيڻ لاءِ نظرانداز ڪيا ويا آهن (چڏي ڏنا ويا هجن).

235. هنگامي حالت جي صورت ۾ مالي اعلان

(1) جيڪڏهن صدر کي اطمینان ٿي وڃي ته اهڙي صورتحال پيدا ٿي ويئي آهي، جنهن ۾ پاڪستان يا ان جي ڪنهن حصي جي اقتصادي زندگي، مالي استحڪام (مضبوطي) يا ساک (پٽ) کي ڪو خطرو ٿيو آهي، ته هو صوبن جي گورنرن سان يا جيئن به هجي، ڪنهن صوبي جي گورنر سان مشوري کان پوءِ انهي سلسلي ۾ حڪم (فرمان) جي ذريعي اعلان ڪري سگهندو ۽ جڏهن اهڙو اعلان نافذالعمل ٿي وڃي ته وفاق جي انتظامي اختيار ڪنهن صوبي کي اهڙي هدايت ڏيڻ تي ته هو انهن هدايتن ۾ مقرر ڪيل مالياتي شائستگي (نيتي) جي اصولن تي عمل ڪري ۽ اهڙيون ٻيون هدايتون ڏيڻ تي ڦهليل هونديون، جن کي صدر، پاڪستان يا ان جي ڪنهن حصي جي اقتصادي زندگي، مالي مضبوطي يا ساک (پٽ) جي مفاد لاءِ ضروري سمجهي.

(2) دستور ۾ شامل ڪنهن شيءِ هوندي به، اهڙين هدايتن ۾ اهڙا ٺهراءُ (حڪم) به شامل ٿي سگهندا، جن ۾ ڪنهن صوبي جي معاملن جي باري ۾ ملازمت (نوڪري) ڪرڻ وارن سڀني ماڻهن (فردن) يا انهن جي ڪنهن طبقي جي پگهارن يا الاؤنس گهٽائڻ جو حڪم ڏنل هجي.

(3) جڏهن هن آرٽيڪل هيٺ جاري ڪيل ڪو اعلان نافذالعمل آهي ته صدر، وفاق جي معاملن جي باري ۾ نوڪري ڪندڙ سڀني ماڻهن يا انهن جي ڪنهن طبقي جي پگهارن يا الاؤنس جي گهٽائڻ جو حڪم جاري ڪري سگهندو.

(4) آرٽيڪل 234 جي فقري (3) ۽ (4) جي نھرائن تي ھن آرٽيڪل ھيٺ جاري ڪيل ڪنھن اعلان سان اھڙي طرح لاڳو رھندا، جھڙي طرح اھي ذڪر ڪيل آرٽيڪل ھيٺ جاري ڪيل اعلان تي لاڳو آھن.

236. اعلان جي تنسيخ وغيره

- (1) ھن حصي ھيٺ جاري ڪيل ڪنھن اعلان يا ان کان پوءِ جاري ڪيل (ٻئي) اعلان سان بدلائي يا منسوخ ڪري سگھبو.
- (2) ھن حصي ھيٺ جاري ڪيل ڪنھن اعلان يا ڪيل حڪم جي جائز ھجڻ جي باري ۾ ڪنھن بہ عدالت ۾ ڪوبہ سوال نہ اُٿاريو ويندو.

237. ھرجاڻي وغيره لاءِ مجلس شوري (پارليامينٽ)

قانون ٺاھي سگھي ٿي

ھن دستور ۾ ڪابہ شيءِ، مجلس شوري (پارليامينٽ) کي قانون ٺاھڻ کان نہ روڪيندي، جنھن ۾ ڪنھن شخص کي جيڪو وفاقي حڪومت يا ڪنھن صوبائي حڪومت جي نوڪري ۾ ھجي يا ڪنھن ٻئي شخص کي، ڪنھن اھڙي ڪم لاءِ (بمسبب) ھرجاڻو پري ڏي، جيڪو پاڪستان جي ڪنھن علائقي ۾ امن امان برقرار رکڻ ۽ انھيءَ جي بحاليءَ جي باري ۾ ڪيو ويو ھجي.

حصو يارھون

دستور جي ترميم

238. دستور جي ترميم (ڦير گهير)

هن حصي جي تابع (هيٺ) هن دستور ۾ مجلس شوري (پارليامينٽ) جي ائڪٽ ذريعي ترميم ڪري سگهجي ٿي.

239. دستور ۾ ترميمي بل

(1) دستور ۾ ترميم (ڦير گهير) ڪرڻ جي بل جي شروعات ڪنهن به ايوان ۾ ٿي سگهي ٿي ۽ جڏهن ان بل کي ايوان جي ٽوٽل ميمبرن جي گهٽ ۾ گهٽ ٻه ڀاڱي ٽي حصي جي ووٽن سان منظور ڪيو ويو آهي ته پوءِ اهو ٻئي ايوان ڏانهن موڪليو ويندو.

(2) جيڪڏهن بل کي ان ايوان جي ڪل (ٽوٽل) ميمبرن جي گهٽ ۾ گهٽ ٻه ڀاڱي ٽين حصي جي ووٽن سان بنا ترميم جي منظور ڪيو وڃي، جيڪو فقري (1) هيٺ ان کي موڪليو ويو هو ته ان کي فقري (4) جي ٺهراءن هيٺ، صدر کي منظوري لاءِ پيش ڪيو ويندو.

(3) جيڪڏهن بل کي ان ايوان جي ٽوٽل ميمبرن جي گهٽ ۾ گهٽ ٻه ڀاڱي ٽي حصي، ترميم سان منظور ڪيو هجي، جيڪو فقري (1) هيٺ ان کي موڪليو ويو هو ته ان تي اهو ايوان ٻيو ڀيرو ويچار ڪندو (نظر ثاني ڪندو)، جنهن مان جي شروعات ٿي هئي ۽ جيڪڏهن بل کي ذڪر ڪيل پهرئين ايوان، ان ۾ ترميم ڪري پاس ڪيو آهي ته ذڪر ڪيل ٻئين ايوان جي طرفان، ان جي ٽوٽل ميمبرن جي گهٽ ۾ گهٽ ٻه ڀاڱي ٽي حصي جي ووٽن سان منظور ڪيو وڃي ته پوءِ ان کي فقري (4) جي ٺهراءن هيٺ صدر جي منظوري لاءِ پيش ڪيو ويندو.

(4) دستور جي ترميم جو ڪو بل، جيڪو ڪنهن صوبي جي حدن اندر ڦيرگهير جو اثر رکندڙ هجي، صدر جي منظوريءَ لاءِ ٽيستانين پيش نه ڪيو ويندو جيستائين ان کي ان صوبي جي صوبائي اسيمبلي جي ميمبرن جي ڪُل تعداد جي گهٽ ۾ گهٽ ٻه پياڳي ٽي ووٽن سان منظور نه ڪيو هجي.

(5) دستور ۾ ڪنهن به ترميم تي ڪنهن عدالت ۾ ڪنهن به سبب ڪري ڪوبه سوال نه اٿاريو ويندو.

(6) شڪ کي مٽائڻ (ختم ڪرڻ) لاءِ، هن طرح قرار ڏنو وڃي ٿو ته دستور جي ٺهرائڻ ۾ ڪنهن به ترميم (ڦيرگهير) ڪرڻ جي، مجلس شوري (پارليامينٽ) جي اختيار تي ڪنهن به قسم جي ڪابه پابندي نه آهي.

حصو ٻارھون

متفرق (گڏيل سڏيل)

باب پھريون - نوکريون

240. پاڪستان جي نوڪريءَ ۾ مقرر ٿيڻ ۽ ملازمت جا شرط دستور جي هيٺ، پاڪستان جي ملازمت (نوڪري) ۾ فردن جو تقرر ۽ ان جي ملازمت جي شرطن جو بندوبست هن ريت ڪيو ويندو:

(الف) وفاق جون نوڪريون، وفاق جي معاملن جي سلسلي ۾ آساميون ۽ ڪُل پاڪستان ملازمتن جي صورت ۾، مجلس شوري (پارليامينٽ) جي ائڪٽ هيٺ يا ان جي وسيلي ٿيندو؛ ۽

(ب) ڪنهن صوبي جي نوڪرين يا ڪنهن صوبي جي معاملن جي سلسلي ۾ آسامين جي صورت ۾، انهيءَ صوبائي اسيمبلي جي ائڪٽ هيٺ يا ان جي ذريعي ٿيندو.

سمجهاڻي: هن آرٽڪل ۾ ”ڪُل پاڪستان ملازمت“ جو مطلب آهي وفاقي ۽ صوبن جي گڏيل ملازمت، جيڪا شروع واري ڏينهن کان موجود هئي، جنهن کي مجلس شوري (پارليامينٽ) جي ائڪٽ ذريعي پيدا ڪيو وڃي.

241. هلندڙ قاعدا جاري رهندا

جيستائين مناسب قانون سازي آرٽيڪل 240 هيٺ ڪئي وڃي، تيستائين شروع واري ڏينهن کان هلندڙ (نافذالعمل) قاعدا ۽ حڪم، جيستائين اهي دستور جي ٺهراءَ جي مطابق هجن، هلندا (نافذالعمل) رهندا ۽ ان ۾ وفاقي حڪومت يا جيئن هجي، صوبائي حڪومت وقت بوقت ترميم ڪري سگهندي.

242. پبلڪ سروس ڪميشن

(1) مجلس شوري (پارليامينٽ) وفاق جي معاملن متعلق ۽ ڪنهن صوبي جي صوبائي اسيمبلي، انهيءَ صوبي جي معاملن بابت قانون جي ذريعي، پبلڪ سروس ڪميشن جي قيام ۽ ان جي تشڪيل لاءِ نھراءُ وضع ڪندي (ناھيندي يا بندويست ڪندي).

(1-الف) وفاق جي معاملن بابت ناھيل پبلڪ سروس ڪميشن جي چيئرمين جو تقرر صدر پنھنجي مرضي مطابق ڪندو.

(2) پبلڪ سروس ڪميشن اهڙا ڪم سرانجام ڏيندي، جيڪي قانون جي ذريعي مقرر ڪيا وڃن.

باب ٻيو - مسلح افواج (فوجون)

243. مسلح افواج جي ڪمان

(1) مسلح افواج جي ڪمان ۽ ڪنٽرول وفاقي حڪومت کي هوندو:
(1 الف) اڳ ذکر ڪيل حڪم (نھراءُ) جي عام هجڻ تي اثرانداز هئڻ کان سواءِ، مسلح افواج جي مک ڪمان صدر جي هٿ ۾ هوندي.

(2) صدر کي قانون هيٺ هي اختيار هوندو:
(الف) پاڪستان جي بري، بحري ۽ فضائي (هوائي) فوجن ۽ ذکر ڪيل فوجن جا محفوظ دستا قائم ڪري ۽ ان کي قائم رکي (سپال ڪري):
(ب) اهڙين افواج لاءِ ڪميشن عطا ڪري؛ ۽

(ث) پنھنجي مرضي مطابق چيئرمين آف جوائنٽ چيف آف اسٽاف ڪميٽي، بري چيف آف اسٽاف ۽ فضائي چيف آف اسٽاف مقرر ڪري ۽ انھن جا پگھار ۽ الاؤنس مقرر ڪري.

244. مسلح افواج جو حلف

مسلح افواج جو هر ڪو ميمبر ضمني ٿيڻ ۾ ڏنل عبارت ۾ حلف ڪندو.

245. مسلح افواج جا ڪم (فرض)

(1) مسلح افواج، وفاقي حڪومت جي هدايتن هيٺ، ٻاهرين اڳرائي يا

جنگ جي خطري خلاف پاڪستان جو دفاع ڪنڊيون ۽ قانون هيٺ، سول (شهري) اختيارين جي مدد ۾، جڏهن ائين ڪرڻ لاءِ گھرايون وڃن، ڪم ڪنديون.

(2) فقري (1) هيٺ وفاقي حڪومت طرفان جاري ڪيل ڪنهن هدايت جو جائز هجڻ يا نه جي باري ۾ ڪنهن به ڪورٽ ۾ ڪو سوال نه اٿاريو ويندو.

(3) ڪابه هاءِ ڪورٽ، ڪنهن اهڙي علائقي ۾، جتي پاڪستان جي مسلح افواج (فوجون) في الوقت، آرٽيڪل 245 جي تعميل ۾ شهري اختيارين جي مدد لاءِ ڪم ڪندڙ هجن، آرٽيڪل 199 هيٺ دائره اختيار استعمال نه ڪندي.

پر شرط آهي ته هن فقري جو، ان ڏينهن کان عین اڳ، جنهن تي مسلح افواج شهري اختيارين جي مدد ۾ ڪم ڪرڻ شروع ڪيو آهي، هاءِ ڪورٽ آڏو ڪنهن ڪارروائي جي باري ۾ ان جي دائره اختيار تي اثر انداز نه ٿيندو.

(4) فقري (3) ۾ ڏنل ڪنهن علائقي جي باري ۾ ڪنهن ڪاروائي، جنهن کي انهيءَ ڏينهن يا ان کان پوءِ دائر ڪيل هجي، جڏهن مسلح افواج شهري اختيارين جي مدد ۾ ڪم شروع ڪري ڏنو هجي ۽ جيڪو ڪنهن هاءِ ڪورٽ ۾ رهيل آهي ته (جي رهيو آهي)، انهي عرصي تائين معطل رهندي، جنهن جي هلندي، مسلح افواج انهيءَ طرح ڪم ڪري رهيون آهن.

باب ٽيون- قبائلي ايراضيون (علائقا)

246. هن دستور ۾-

(الف) قبائلي ايراضين مان مطلب آهي پاڪستان جون اهي ايراضيون، جيڪي شروع واري ڏينهن کان هڪدم اڳ، قبائلي ايراضيون هيون ۽ ان ۾ هي شامل آهن:

(i) بلوچستان ۽ اتر اولهه مغربي سرحدي صوبي جون قبائلي ايراضيون؛ ۽

(ii) امب، چترال، دير ۽ سوات جون اڳيون رياستون.

(ب) صوبي جي انتظام هيٺ قبائلي ايراضين جو مطلب آهي:

(i) چترال، دير ۽ سوات (جنهن ۾ ڪالام شامل آهي) جا ضلعا

(ضلعي ڪوهستان جو قبائلي ايراضي (علائقو)، مالاڪنڊ جو

محفوظ علائقو، مانسهره ضلعي سان گڏيل قبائلي ايراضي ۽

امب جي اڳين رياست؛ ۽

(ii) ضلعي زوب، ضلعي لورالائي، تحصيل ڊڪي کان سواءِ ضلعي ڇاغي جي تحصيل، دالبندين ۽ ضلعي سبي جون مري ۽ بگٽي ايراضيون؛ ۽

(ث) وفاق جي زير انتظام قبائلي ايراضين ۾ هي شامل آهن:

(i) ضلع پشاور سان لاڳو قبائلي ايراضيون،

(ii) ضلعي ڪوهاٽ سان لاڳو قبائلي ايراضيون،

(iii) ضلعي بنون سان لاڳو قبائلي ايراضيون،

(iv) ضلعي ديرھ اسماعيل خان سان لاڳو قبائلي ايراضيون،

(v) باجوڙ ايجنسي

(v الف) اورڪ ڙي ايجنسي

(vi) مھمند ايجنسي

(vii) خيبر ايجنسي

(viii) ڪرم ايجنسي

(ix) اتر وزيرستان ايجنسي

(x) ڏکڻ وزيرستان ايجنسي

247. قبائلي ايراضين جو انتظام

(1) دستور جي تابع، وفاق جو انتظامي اختيار مرڪز جي انتظام هيٺ آيل قبائلي ايراضين تي وڌيل رهندو (وسعت رکندو) ۽ ڪنهن صوبي جو انتظامي اختيار ان ۾ شامل صوبي جي انتظام هيٺ، قبائلي ايراضين تي وسعت رکندو.

(2) صدر، وقت بوقت ڪنهن صوبي ۾ شامل ايراضين يا ان جي ڪنهن حصي جي باري ۾ ان صوبي جي گورنر کي اهڙيون هدايتون ڏيئي سگهندو، جيڪي هو ضروري خيال ڪري ۽ گورنر هن آرٽيڪل جي هيٺ پنهنجي ڪمن جي سراجامي ۾ ذڪر ڪيل هدايتن جي تعميل ڪندو.

(3) مجلس شوري (پارليامينٽ) جو ڪو ائڪٽ وفاق جي انتظام هيٺ ڪنهن قبائلي ايراضي ۽ ان جي ڪنهن حصي تي لاڳو نه رهندو، جيستائين صدر اهڙي نموني جي هدايت نه ڏي ۽ مجلس شوري (پارليامينٽ) يا صوبائي اسيمبلي جو ڪو ائڪٽ صوبي جي انتظام هيٺ ڪنهن قبائلي ايراضي يا ان

جي ڪنهن حصي تي لاڳو نه رهندو. جيستائين ان صوبي جو گورنر جنهن ۾ اها قبائلي ايراضي واقع آهي، صدر جي منظوري سان، ائين هدايت ڪري ۽ ڪنهن قانون جي باري ۾ ڪا اهڙي هدايت ڏيڻ وقت صدر، يا جيئن به هجي، گورنر، اها هدايت ڏئي سگهندو ته اهو قانون ڪنهن قبائلي ايراضي يا ان جي ظاهر ڪيل حصي، جنهن سان اهڙن اعتراضن ۽ ڦيرڦار (ترميمن) سان لاڳو رهندو، جن جي وضاحت انهيءَ هدايت ۾ ڪئي وڃي.

(4) دستور ۾ شامل ڪنهن به شيءِ هوندي، صدر، مجلس شوري (پارليامينٽ) جي قانون سازي جي اختيارين اندر ڪنهن معاملي جي باري ۾ صوبي جي انتظام هيٺ ڪنهن قبائلي ايراضي يا ان جي ڪنهن اهڙي حصي جي لاءِ، جيڪو ان صوبي ۾ واقع آهي، امن امان ۽ سٺي حڪومت جي لاءِ ضابطا وضع ڪري (ناهي) سگهي.

(5) دستور ۾ شامل ڪنهن شيءِ جي هوندي به، صدر ڪنهن معاملي جي باري ۾ وفاق جي انتظام هيٺ ڪنهن قبائلي علائقي (ايراضي) يا ان جي ڪنهن حصي ۾ امن امان ۽ بهتر (سٺي) حڪومت لاءِ ضابطا وضع ڪري سگهندو.

(6) صدر ڪنهن به وقت، حڪم جي ذريعي هدايت ڏيئي سگهندو ته ڪو قبائلي علائقو يا ان جو ڪو حصو، قبائلي ايراضي نه رهندو ۽ ذڪر ڪيل حڪم پراڻا اتفاق ۽ اثر رکندڙ حڪم شامل هوندا، جيڪي صدر کي ضروري ۽ مناسب ڏسڻ ۾ اچن.

پر شرط آهي ته هن فقري هيٺ ڪو حڪم جاري ڪرڻ کان اڳ صدر اهڙي طريقي سان جيڪي هو مناسب سمجهي، واسطو رکندڙ قبائلي ايراضي جي عوام جي راءِ، جيئن اها قبائلي جرڳي ۾ ظاهر ڪئي وڃي، معلوم ڪندو (پڪ ڪندو).

(7) ڪنهن قبائلي ايراضيءَ جي باري ۾ دستور هيٺ نه ته سپريم ڪورٽ ۽ نه ڪنهن هاءِ ڪورٽ کي ڪو دائره اختيار رهندو جيستائين مجلس شوري (پارليامينٽ) قانون موجب بي طرح بندوبست ڪري (نھراءِ پاس ڪري)، پر شرط هي آهي ته هن فقري ۾ ڪابه شيءِ سپريم ڪورٽ يا ڪنهن هاءِ ڪورٽ جي دائره اختيار تي اثر انداز نه رهندي، جيڪا اها شروع ٿيڻ واري ڏينهن کان اڳ استعمال ڪندي هئي.

باب چوٿون - عام

248. صدر، گورنر، وزير وغيره جو تحفظ (بچاءُ)

(1) صدر، گورنر، وزيراعظم، ڪو وفاقي وزير، ڪو وزير مملڪت، وزيراعليٰ ۽ ڪو صوبائي وزير پاڻ سان لاڳو عهدي جي اختيارين استعمال ڪرڻ ۾ انهن ڪمن کي ڪرڻ يا جن جو ڪرڻ متشرح هجي، ڪنهن به عدالت آڏو جوابده نه ٿيندا.

پر شرط آهي ته هن فقري ۾ ڪابه شيءِ، ڪنهن ماڻهوءَ کي وفاق يا صوبي جي خلاف مناسب قانوني ڪارروايون ڪرڻ جي حق تي پابندي وجهڻ، نه سمجهي ويندي.

(2) صدر يا ڪنهن گورنر جي خلاف، سندس عهدي جي ميعاد هلندي ڪنهن عدالت ۾ ڪي به فوجداري مقدمات (ڪيس) داخل نه ڪيا ويندا ۽ نه وري جاري رکيا ويندا.

(3) صدر يا ڪنهن گورنر جي عهدي جي ميعاد اندر ڪنهن عدالت طرفان ان جي گرفتاري يا قيد لاءِ ڪوبه حڪم جاري نه ڪيو ويندو.

(4) صدر يا ڪنهن گورنر جي خلاف، پوءِ اهو عهدو سنڀالڻ کان اڳ يا پوءِ سندس ذاتي حيثيت ۾ ڪنهن ڪم جي ڪرڻ يا نه ڪرڻ جي باري ۾، هن جي عهدي جي ميعاد هلندي، (اندر) ڪو ديواني مقدمو جنهن ۾ ان جي خلاف (عيوض) داد رسي گهربل هجي، قائم نه ڪيو ويندو جيستائين مقدمو قائم ڪرڻ کان گهٽ ۾ گهٽ سٺ ڏينهن اڳ، هن کي لکت ۾ نوٽيس نه ڏنو ويو هجي يا قانون جي ذريعي مقرر ڪيل طريقي مطابق نه موڪليو ويو هجي، جنهن ۾ مقدمي جي نوعيت، ڪارروائي جو سبب، انهيءَ ڌر جو نالو، ڪيفيت ۽ رهڻ جي جاءِ، جنهن جي طرفان مقدمو قائم ٿيڻو آهي ۽ داد رسي (معاوضو) جنهن لاءِ اها ڌر دعويٰ ڪري، درج هجي.

249. قانوني ڪارروائي

(1) ڪابه قانوني ڪارروائي جيڪا جيڪڏهن دستور نه هجي ها ته ڪنهن اهڙي معاملي بابت، شروع واري ڏينهن کان اڳ، وفاق جي ذميواري هئي ۽

جيڪا دستور جي هيٺ، ڪنهن صوبي جي ذميواري ٿي وئي آهي، وفاق جي طرفان يا ان جي خلاف ڪري سگهي ٿي، واسطيدار صوبي جي طرفان يا ان جي خلاف ڪئي ويندي ۽ جيڪڏهن شروع واري ڏينهن کان اڳ ڪا ذڪر ڪيل قانوني ڪارروائي ڪنهن عدالت ۾ هلندڙ هئي، ته ان صورت ۾ ان ڪارروائي ۾ انهيءَ ڏينهن کان، وفاق جي بدران واسطيدار صوبي کي، ان جي جاءِ تي بدليل تصور ڪيو ويندو.

250. صدر وغيره جا پگهار، الاؤنس وغيره

(1) شروع واري ڏينهن کان ٻن سالن جي اندر، صدر، اسپيڪر ۽ قومي اسيمبلي يا صوبائي اسيمبلي جي ڪنهن ميمبر، سينيٽ جي چيئرمين ۽ ڊپٽي چيئرمين ۽ ڪنهن ميمبر، وزيراعظم، ڪنهن وفاقي وزير، ڪنهن مملڪتي وزير، (1) ڪنهن وزيراعليٰ، ڪنهن صوبائي وزير ۽ چيف اليڪشن ڪمشنر جي پگهارن، الاؤنس ۽ رعايتن تعين ڪرڻ (حد نرائڻ) لاءِ قانون جي ذريعي ٺهراءُ (پاس) وضع ڪيا ويندا.

(2) جيستائين قانون ذريعي ٻيا ٺهراءُ وضع ڪيا وڃن:

(الف) صدر، قومي اسيمبلي يا ڪنهن صوبائي اسيمبلي جي اسپيڪر يا ڊپٽي اسپيڪر يا ڪنهن ميمبر، ڪنهن وفاقي وزير، وزير مملڪت، ڪنهن وزيراعليٰ، ڪنهن صوبائي وزير ۽ چيف اليڪشن ڪمشنر جا پگهار، الاؤنس، ۽ رعايتون اهي ئي هونديون، جن جي صدر پاڪستان جي قومي اسيمبلي يا ڪنهن صوبائي اسيمبلي جي اسپيڪر، ڊپٽي اسپيڪر، يا ميمبر، ڪنهن وفاقي وزير، ڪنهن وزير مملڪت، (2) ڪو وزيراعليٰ، ڪنهن صوبائي وزير يا جيئن به هجي، چيف اليڪشن ڪمشنر، شروع واري ڏينهن کان اڳ مستحق هئا؛ ۽ (ب) چيئرمين، ڊپٽي چيئرمين، وزيراعظم ۽ سينيٽ جي ڪنهن رڪن جا پگهار، الاؤنس ۽ رعايتون اهي هونديون جيڪي صدر حڪم ذريعي مقرر ڪندو.

(3) ڪنهن به شخص جو پگهار، الاؤنس ۽ رعايتون جيڪي هيٺين عهدن

تي آهن:

(الف) صدر؛

(ب) چيئرمين يا ڊپٽي چيئرمين؛

(ث) قومي اسيمبلي يا ڪنهن صوبائي اسيمبلي جو اسپيڪر يا ڊپٽي

اسپيڪر؛

(د) ڪنهن گورنر؛

(ع) چيف اليڪشن ڪمشنر؛ يا

(ف) آڊيٽر جنرل.

تن ۾ ان جي عهدي تي رهندي (جي مدي هلندي) ان جي مفاد خلاف ڦير ڦار نه ڪئي ويندي.

(4) ڪنهن وقت جڏهن چيئرمين يا اسپيڪر صدر جي جاءِ تي ڪم ڪري رهيو آهي ته هو به اهڙي پگهار، الاؤنس ۽ رعايتن جو مستحق هوندو، جنهن جو صدر آهي. پر اهو چيئرمين يا اسپيڪر يا مجلس شوري (پارليامينٽ) جي ميمبر جو ڪوبه ڪم نه ڪندو ۽ نه وري چيئرمين يا اسپيڪر ڪنهن ذڪر ڪيل ميمبر جي پگهار، الاؤنس يا رعايتن جو مستحق هوندو.

251. قومي ٻولي

(1) پاڪستان جي قومي ٻولي اردو آهي ۽ شروع واري ڏينهن کان پندرهن سالن اندر ان کي سرڪاري ۽ ٻين مقصدن جي استعمال ڪرڻ جا انتظام ڪيا ويندا.

(2) فقري (1) هيٺ، انگريزي ٻولي ان وقت تائين سرڪاري مقصدن لاءِ استعمال ڪئي ويندي، جيستائين ان کي اردو ۾ بدلائڻ جا انتظام نه ٿين.

(3) قومي ٻولي جي حيثيت کي متاثر ڪرڻ کان سواءِ، ڪابه صوبائي اسيمبلي، قانون جي ذريعي قومي زبان کان سواءِ ڪنهن صوبائي ٻوليءَ جي تعليم، ترقي ۽ ان جي استعمال لاءِ طريقا تجويز ڪري سگهندي.

252. وڏن بندرگاهن ۽ هوائي اڏن جي باري ۾ خاص ٺهراءُ

(1) دستور يا ڪنهن قانون ۾ شامل ڪنهن شيءِ جي هوندي به صدر عام اعلان جي ذريعي، انهيءَ ڳالهه جي هدايت ڏيئي سگهندو، ڪنهن مقرر ڪيل تاريخ کان انهيءَ عرصي تائين جنهن جو ميعاد ٽن مهينن کان وڌيڪ نه هجي،

ڪو مقرر ڪيل قانون، پوءِ اهو وفاقي قانون هجي يا صوبائي قانون، مقرر ڪيل وڏي بندرگاهه يا وڏي هوائي اڏي تي لاڳو نه رهندو يا مقرر ڪيل ڪنهن وڏي بندرگاهه يا وڏي هوائي اڏي تي ظاهر ڪيل پابندين يا ترميمن سان لاڳو رهندو. (2) هن آرٽيڪل هيٺ ڪنهن قانون جي متعلق ڪنهن هدايت جو جاري ٿيڻ مقرر ڪيل تاريخ کان اڳ هلندڙ، انهيءَ قانون تي اثر انداز نه ٿيندو.

253. ملڪيت (جائداد) جي وڌ ۾ وڌ حد

(1) مجلس شوري (پارليامينٽ) قانون موجب:

(الف) اهڙي ملڪيت يا ان جي ڪنهن قسم جي باري ۾ ڪو شخص ملڪيت جو مالڪ هجڻ، رکڻ، قبضي يا ڪنٽرول ۾ رکڻ، جي وڌ ۾ وڌ حد مقرر ڪري سگهندي؛

(ب) اعلان ڪري سگهندي ته اهڙي قانون ۾ ظاهر ڪيل ڪو ڪاروبار، واپار، صنعت يا خدمت، وفاقي حڪومت يا ڪنهن صوبائي حڪومت يا اهڙي ڪنهن حڪومت جي نظرداري هيٺ ڪنهن ڪارپوريشن مان، ٻين شخصن کي، پوري طرح يا جزوي طور تي خارج ڪري، پاڻ هلائيندي يا پنهنجي ملڪيت ۾ آڻي سگهندي.

(2) ڪوبه قانون، جيڪو ڪنهن شخص کي مقرر ڪيل نفعي واري زمين جي ايراضيءَ کان وڌيڪ ايراضي جو مالڪ هجڻ يا قبضي ۾ رکڻ جي اجازت ڏي، جيڪا هو شروع واري ڏينهن کان جائز طور نفعي واري ايراضيءَ کي ملڪيت ۾ يا قبضي ۾ رکي سگهيو ٿي، باطل رهندو.

254. مقرر ڪيل وقت اندر گهريل ڪم نه هڻڻ ڪري بي اثر نه رهندو جڏهن ڪو ڪم يا شيءِ، دستور موجب ڪنهن خاص وقت جي اندر پورو ڪرڻ گهريل آهي ته انهيءَ ڪم يا شيءِ جو ڪرڻ فقط انهيءَ سبب ڪري ڪالعدم نه (باطل) ٿيندو يا ٻي حالت ۾ بي اثر نه رهندو ته اهو ذڪر ڪيل مدي اندر نه ڪيو ويو هو.

255. عهدي جو حلف

(1) ڪوبه حلف جيڪو دستور هيٺ ڪنهن شخص کان وٺڻو آهي (ته اهو ترجيح طور اردو) ۾ ورتو ويندو يا ان ٻوليءَ ۾ جنهن کي اهو شخص سمجهندو هجي.

(2) جتي دستور هيٺ، ڪنهن خاص شخص جي سامهون حلف وٺڻ گهريل آهي، ڪنهن سبب ڪري، انهيءَ شخص آڏو حلف ڪڍڻ نا قابل عمل آهي، ته پوءِ اهڙي شخص جي سامهون حلف ڪيو ويندو، جنهن کي ان شخص نامزد ڪيو هجي.

(3) جتي دستور هيٺ، ڪنهن شخص کي عهدي تي چڙهڻ کان اڳ حلف ڪڍڻ گهريل آهي ته انهيءَ عهدي تي چڙهڻ انهيءَ ڏينهن کان تصور ڪيو ويندو، جنهن ڏينهن تي هن حلف ڪيو هجي.

256. خانگي فوجن جي منع

ڪابه خانگي تنظيم قائم نه ڪئي ويندي جيڪا فوجي تنظيم جي حيثيت ۾ ڪم ڪرڻ جي قابل هجي ۽ اهڙي ڪابه ذڪر ڪيل تنظيم قانون جي خلاف هوندي.

257. رياست ڄمون ۽ ڪشمير بابت ٺهراءُ

جڏهن به رياست ڄمون ۽ ڪشمير جا ماڻهو پاڪستان ۾ شامل ٿيڻ جو فيصلو ڪن ته پاڪستان ۽ ذڪر ڪيل رياست جي وچ ۾ تعلقات، ذڪر ڪيل رياست جي عوام جي خواهش مطابق متعين ڪيا ويندا.

258. صوبن جي ٻاهر علائقن جو نظم ۽ نسق

دستور جي تابع، جيستائين مجلس شوري (پارليامينٽ) قانون جي ذريعي ٻي صورت ۾ ٺهراءُ پاس نه ڪري، صدر، حڪم جي ذريعي، پاڪستان جي ڪنهن اهڙي حصي جي امن امان ۽ سٺي نظم ۽ نسق لاءِ، جيڪو ڪنهن صوبي جو حصو نه هجي، حڪم صادر ڪري سگهندو.

259. ايوارڊ (اعزاز)

(1) ڪوبه شهري وفاقي حڪومت جي منظوريءَ کان سواءِ ڪنهن ٻاهرين رياست (ملڪ) کان ڪوبه خطاب، اعزاز يا اعزازي نشان قبول نه ڪندو.

(2) وفاقي حڪومت يا ڪا صوبائي حڪومت، ڪنهن شهري کي ڪو خطاب، اعزاز يا اعزازي نشان عطا نه ڪندي، پر صدر، وفاقي قانون جي حڪمن مطابق بهادري (مسلح افواج، قابل تعريف خدمت)، تعليمي امتياز يا راندين يا نرسنگ جي ميدان ۾ امتياز جي اعتراف جي طور اعزازي نشان عطا ڪري سگهندو.

(3) شروع واري ڏينهن کان اڳ، شهرين کي ڪنهن به پاڪستان جي اختياري طرفان عطا ڪيل آهي سڀني خطاب، اعزاز ۽ اعزازي نشان، سواءِ ان جي جيڪي شجاعت (مسلح افواج ۾ قابل تعريف خدمت) يا تعليمي امتياز جي اعتراف طور ڏنا ويا آهن، رد ٿي ويندا.

باب پنجون مطلب ٻڌائڻ (سمجهاڻي)

260. سمجهاڻيون

(1) دستور ۾ جيستائين مضمون (عبارت) مان ٻيو (ٻي طرح) مطلب نه نڪري، هيٺئين بيان يا محاورو جي معنيٰ اها رهندي جيڪا هر هڪ لاءِ ترتيب سان هن ريت مقرر ڪئي وئي آهي، يعني ته:

”مجلس شوري (پارليامينٽ) جي ائڪٽ“ جو مطلب آهي (مجلس شوري (پارليامينٽ) جو اهو ائڪٽ جيڪو قومي اسيمبلي منظور ڪيو هجي ۽ صدر ان جي منظوري ڏني هجي يا صدر جي طرفان ان کي منظور ٿيڻ سمجهيو وڃي.

”صوبائي اسيمبلي جو ائڪٽ“ جو مطلب آهي، ڪنهن صوبي جي صوبائي اسيمبلي جو منظور ڪيل ۽ گورنر انهيءَ جي منظوري ڏني هجي يا گورنر طرفان ان کي منظور ٿيل سمجهيو وڃي.

”زرعي آمدني“ جو مطلب آهي اها زرعي آمدني جنهن کي انڪم ٽئڪس قانون جي مقصدن لاءِ سمجهاڻي بيان ڪيل آهي.

”آرتيڪل“ جي معنيٰ آهي دستور جو ڪو آرتيڪل.

”اوڌر وٺڻ“ مان مراد آهي سالياني رقم جي ذريعي، رقمون حاصل ڪرڻ، شامل آهن ۽ ”قرض“ (اوڌر) جي معنيٰ به اهڙي طريقي سمجهي ويندي.

”چيئرمين“ جي معنيٰ آهي سينيٽ جو چيئرمين ۽ سواءِ آرتيڪل 49 جي، ان ۾ اهو شخص به شامل آهي، جيڪو عارضي طور سينيٽ جو چيئرمين آهي.

”چيف جسٽس“ ۾ سپريم ڪورٽ ۽ ڪنهن هاءِ ڪورٽ جي سلسلي ۾ اهو

جج شامل آهي، جيڪو وقتي طور (في الوقت) عدالت جي چيف جسٽس طور ڪم ڪري رهيو آهي.

”شهري“ جو مطلب آهي اهو شهري جنهن جي قانون ذريعي سمجھائي ڏنل آهي.

”فقري“ مان ان آرٽيڪل جو فقرو مراد آهي، جنهن ۾ اهو شامل آهي.

”ڪارپوريشن ٽئڪس“ جي معنيٰ آهي آمدني تي ڪو ٽئڪس، جيڪو ڪمپنين طرفان واجب الادا هجي ۽ جنهن بابت هيٺيان شرط لاڳو هجن:

(الف) اهو ٽئڪس، جيڪو زرعي آمدني تي نه ورتو وڃي؛

(ب) ڪمپنين طرفان ادا ڪيل ٽئڪس بابت ڪا گهٽتائي، ڪنهن قانون جي

ذريعي جيڪو ان ٽئڪس سان لاڳو آهي، ڪمپنين طرفان فردن کي

واجب الادا نفعي سان نه ڪئي وڃي؛

(ث) آمدني جي محصول جي مقصد لاءِ ذڪر ڪيل نفعي وصول ڪرڻ واري

فردن جي ٽوٽل آمدني شمار ڪرڻ يا اهڙن فردن جي طرفان واجب الادا

يا انهن کي واپسي جي قابل آمدني ٽئڪس ڪرڻ ۾ اهڙي طرح ادا

ڪيل ٽئڪس کي شامل ڪرڻ لاءِ ڪو حڪم (نھراءُ) موجود نه هجي.

”قرض“ ۾ اها ذميواري شامل آهي، جيڪا ڪنهن رقم جي سالياني واپسي

جي واجبات متعلق هجي ۽ ان ۾ اها ذميواري به شامل هوندي، جيڪا

ڪنهن ضمانت وٺڻ ڪري پيدا ٿي هجي ۽ قرض ۽ ”قرض جي خرچ“ جو

مطلب انهيءَ لحاظ کان ڪڍيو ويندو.

”ملڪيت تي محصول“ معنيٰ اهو محصول، جيڪو اهڙي ملڪيت

(جائداد) جيڪا ڪنهن شخص جي وفات تي منتقل ٿي هجي، ان جي قيمت

تي يا ان جي حوالي سان، حساب ڪيو وڃي.

”هلندڙ قانون“ جي معنيٰ اها ساڳي رهندي، جيڪا آرٽيڪل 268 جي فقري

(7) ۾ ڏنل آهي.

”وفاقي قانون“ جي معنيٰ آهي ڪو قانون، جيڪو مجلس شوري

(پارليامينٽ) يا ان جي اختياري هيٺ ٺاهيو وڃي.

”مالي سال“ جي معنيٰ آهي اهو سال جيڪو پهرين جولاءِ کان شروع ٿئي.
”مال“ ۾ سڀ سامان جنسون (وڪر)، شيون شامل آهن.
”گورنر“ جي معنيٰ آهي ڪنهن صوبي جو گورنر ۽ ان ۾ اهڙو شخص شامل آهي، جيڪو في الوقت (ٿوري وقت لاءِ) ڪنهن صوبي جو گورنر هجي.
”ضمانت“ ضمانت ۾ اهي واجبات شامل آهن، جيڪا ڪنهن ڪاروبار جي فائدي مان ڪنهن مقرر ڪيل رقم جي گهٽجي وڃڻ جي صورت ۾ ادائينگي ڪرڻ لاءِ شروع واري ڏينهن کان اڳ قبول ڪيا ويا هجن.
”ايوان“ جي معنيٰ آهي سينيٽ يا قومي اسيمبلي.
”گڏيل اجلاس“ جي معنيٰ آهي ٻنهي ايوانن جو گڏيل اجلاس.
”جج“ سپريم ڪورٽ يا هاءِ ڪورٽ جي سلسلي ۾ ان عدالت جو چيف جسٽس شامل آهي ۽ ان ۾ هي به شامل آهن:
(الف) سپريم ڪورٽ جي سلسلي ۾ اهو شخص جيڪو عدالت جي قائم مقام جج جي حيثيت ۾ ڪم ڪري رهيو آهي؛ ۽
(ب) هاءِ ڪورٽ جي سلسلي ۾ اهو شخص، جيڪو عدالت جو وڌو جج هجي.
”مسلح افواج“ جي ميمبرن ۾ اهي شخص شامل نه آهن، جيڪي في الوقت مسلح افواج جي ميمبرن متعلق ڪنهن قانون جي تابع نه هجن.
”خالص آمدني“ جي معنيٰ آهي ڪنهن ٽئڪس جي ڊيوٽي جي سلسلي ۾ اها آمدني جيڪا وصولي تي خرچ ڪيڏن کان پوءِ باقي بچي ۽ ان جي جانچ ۽ تصديق، آڊيٽر جنرل جي طرفان ڪئي وڃي.
”حلف“ ۾ ساڪ (اظهار) شامل آهي.
”حصو“ معنيٰ دستور جو حصو.

”پينشن“ جي معنيٰ آهي پينشن، پوءِ اهو حصو ڏيندڙ هجي يا نه، جيڪا ڪنهن شخص کي يا ان جي بابت ادا ڪئي وڃي ۽ ان ۾ رٽائر ٿيڻ جو پگهار، انعامي رقم (گريجوئيٽي) شامل آهي جيڪا ذڪر ڪيل نموني ادا

ڪئي وڃي ۽ ان ۾ اها رقم يا رقمون شامل آهن، جيڪي پراوڊنٽ فنڊ ۾ جمع ڪيل رپين، وياج سان يا بنا وياج يا ڪنهن اضافي (واڌ) سان ذڪر ڪيل نموني تي واپس ادا ڪيا وڃن.

”شخص“ ۾ سياسي ۽ اجتماعي ادارا شامل آهن.

”پريزيڊنٽ (صدر)“ جي معنيٰ آهي پاڪستان جو صدر، ۽ ان ۾ اهو شخص شامل آهي، جيڪو في الوقت پاڪستان جي قائم مقام صدر جي حيثيت ۾ ڪم ڪري رهيو آهي يا ان جا ڪم سرانجام ڏيئي رهيو آهي يا ڪنهن اهڙي شيء جي باري ۾ جنهن جو دستور هيٺ، شروع واري ڏينهن کان اڳ ڪرڻ ضروري هو. اسلامي جمهوريه پاڪستان جي عبوري دستور هيٺ صدر، مراد آهي.

”ملڪيت“ ۾ متحرڪ ۽ غير متحرڪ ملڪيت ۽ حق، حصو، يا مفاد ۽ پڻ پيداوار جا طريقا ۽ وسيلا شامل آهن.

”صوبائي قانون“ جي معنيٰ آهي اهو قانون، جيڪو صوبائي اسيمبلي يا ان اختياري هيٺ ٺاهيو ويو هجي.

”لوازمي“ ۾ پگهار ۽ پينشن شامل آهي.

”ضميمي“ جي معنيٰ آهي دستور جو ضميمو.

”پاڪستان جي سلامتي“ ۾ پاڪستان ۽ پاڪستان جي هر حصي جو بچاء، فلاح، استحڪام (ٽڪاءُ ۽ پائيداري) ۽ سالميت شامل آهي، پر ان ۾ عوام جو بچاء، شامل نه رهندو.

”پاڪستان جي ملازمت“ جي معنيٰ آهي ڪابه سروس (نوڪري، ملازمت) عهدو يا آفيس، وفاق جي معاملن سان ڳنڍيل يا ڪنهن صوبي سان، ۽ ان ۾ ڪل پاڪستان سروس، مسلح افواج ۽ سروس، ۽ ٻي ڪابه اهڙي سروس (ملازمت) جيڪا مجلس شوري (پارليامينٽ) يا ڪنهن صوبائي اسيمبلي جي ائڪٽ موجب پاڪستان جي سروس ظاهر ڪئي ويئي آهي، ۽ ان ۾ اسپيڪر، ڊپٽي اسپيڪر، چيئرمين، ڊپٽي چيئرمين،

وزيراعظم وفاقي وزير، وزير مملڪت، وزيراعليٰ، صوبائي وزير، اتارني جنرل، انڊوڪيٽ جنرل، پارليامينٽري سيڪريٽري، يا لا ڪميشن جو چيئرمين يا ميمبر، اسلامڪ نظرياتي ڪائونسل جو چيئرمين يا ميمبر، وزيراعظم جو خاص معاون، وزيراعظم جو صلاحڪار، وزيراعليٰ جو خاص معاون، وزيراعليٰ جو صلاحڪار يا ڪنهن ايوان جو ميمبر يا صوبائي اسيمبلي جو ميمبر شامل نه رهندو.

”اسپيڪر“ جي معنيٰ آهي قومي اسيمبلي جو اسپيڪر يا صوبائي اسيمبلي جو ۽ ان ۾ اهو شخص شامل آهي جيڪو في الوقت (عارضی طور) اسيمبلي جو اسپيڪر آهي.

”محصولات“ ۾ ڪوبه ٽئڪس يا ڊيوٽي شامل آهي، پوءِ اها عام، مقامي يا خاص هجي جيڪا نافذ ڪئي وڃي، ۽ ٽئڪس کي انهيءَ ريت سمجهيو ويندو.

”انڪم (آمدني) ٽئڪس“ ۾ وڌيڪ فائدي وارا محصول يا واپار جي نفعي وارا ٽئڪس يا انهن جي نوعيت وارا محصول شامل آهن.

(2) دستور ۾ مجلس شوري (پارليامينٽ) جي ائڪٽ يا وفاقي قانون يا صوبائي اسيمبلي ائڪٽ يا صوبائي قانون ۾ صدر يا جيئن به صورتحال هجي، گورنر جو جاري ڪيل ڪو آرڊيننس شامل هوندو.

(3) دستور ۽ سڀني وضع ٿيل قانونن ۾ ۽ ٻين قانوني دستاويزن ۾ جيستائين عبارت يا مضمون ۾ ڪا شيءِ ابتر نه آهي، ته:

(الف) ”مسلم“ جي معنيٰ آهي اهڙو شخص جيڪو قادر مطلق الله تعاليٰ جي وحدت ۽ هيڪڙائي ۽ خاتر النبيين حضرت محمد ﷺ جي ختم نبوت تي مڪمل ۽ بنا ڪنهن شرط شرط جي ايمان رکندڙ هجي ۽ پيغمبر يا مذهبي سڌارڪ وانگر ڪنهن اهڙي شخص تي ايمان نه رکندو هجي ۽ نه ان کي مڃيندو هجي، جنهن حضرت محمد ﷺ کان پوءِ انهيءَ لفظ جي ڪنهن به مفهوم يا ڪنهن به سمجهاڻي جي لحاظ کان پيغمبر هجڻ جي دعويٰ ڪئي هجي يا ڪو دعويٰ ڪري؛ ۽

(ب) ”غير مسلم“ جي معنيٰ آهي ڪوبه اهڙو شخص جو مسلم نه هجي ۽ ان ۾ عيسائي هندو، سک، ٻڌ، پارسي فرقي سان تعلق رکڻ وارو ڪو شخص، قادياني گروپ يا لاهوري گروپ جيڪي (پاڻ کي احمدي يا ڪنهن ٻئي نالي سان ياد ڪن ٿا) ڪو شخص ڪو بهائي ۽ شيڊول (گهٽ) ذاتين مان ڪنهن سان تعلق رکندڙ ڪو شخص شامل آهي.

261. ڪنهن عهدي تي قائم شخص پاڻ کي اڳئين جو جانشين سمجهي دستور جي مقصدن لاءِ، ڪو شخص ڪنهن عهدي تي قائم رهي، اهو ان شخص کان، جيڪو ڪانسن اڳ ذڪر ڪيل عهدي تي فائز هو، وارث نه سمجهيو ويندو ۽ نه وري ان شخص کي جانشين سمجهيو ويندو، جيڪو ان کان پوءِ ذڪر ڪيل عهدو سنڀالي.

262. گريگورين ڪئلينڊر (ٽپڻو) استعمال ۾ رهندو دستور جي مقصدن لاءِ ڪنهن به وقت جو حساب گريگورين ڪئلينڊر موجب ڪيو ويندو.

263. جنس ۽ تعداد (عدد) هن دستور ۾:
(الف) اهي لفظ جن ۾ جنس مذڪر جو مفهوم نڪري ٿو تن ۾ جنس مؤنث به شامل سمجهيو ويندو؛
(ب) اهي لفظ جن ۾ عدد واحد جو مفهوم نڪري ٿو تن ۾ عدد جمع شامل آهي ۽ اهڙي طرح عدد جمع ۽ عدد واحد.

264. رد ٿيل قانونن جو اثر جڏهن به ڪو قانون هن دستور جي وسيلي يا ان جي حيثيت يا انهيءَ سبب ڪري رد ٿي وڃي يا رد ٿيل تصور ڪيو وڃي ته سواءِ ان جي ته جيئن دستور ۾ ٻي طرح بندوبست ڪيو وڃي، ته ذڪر ڪيل اهڙي تنسيخ (رد ٿيڻ):
(الف) ڪنهن اهڙي شيءِ کي واپس نه آڻيندي، جيڪا ان وقت نافذ العمل يا موجود نه هئي، جڏهن تنسيخ عمل ۾ آئي؛

- (ب) ذڪر ڪيل قانون جي اڳئين عمل تي يا ان جي هيٺ ڪيل ڪم تي يا برداشت ڪيل ڪنهن نقصان تي اثر نه رکندي؛
- (ث) ذڪر ڪيل قانون جي هيٺ حاصل ڪيل يا ڏني پر آيل ڪنهن حق، خاص رعايت، ذميواري ۽ ادائگي تي اثر انداز نه رهندي؛
- (د) ذڪر ڪيل قانون جي خلاف، قانون خلاف ڪيل ڪنهن ڏوهه ۾ پيل چٽي، ضبطگي، يا سزا تي اثر انداز نه رهندي؛
- (ع) ڪنهن ذڪر ڪيل حق، خاص رعايت، ذميواري، چٽي (ڏنڊ)، ضبطگي يا سزا بابت ڪنهن جانچ، قانوني ڪارروائي يا تدارڪ (آپاءُ وٺڻ) تي اثر انداز نه رهندي؛
- ۽ ذڪر ڪيل ڪا جانچ، قانوني ڪارروائي، يا تدارڪ شروع ڪري، هلائي، نافذ ڪري سگهجي ٿي ۽ ذڪر ڪيل چٽي، ضبطگي يا سزا، اهڙي طرح عائد ڪري سگهجي ڇڻڪ ذڪر ڪيل قانون رد (منسوخ) نه ڪيو ويو آهي.

باب ڇهون عنوان، شروعات ۽ تنسيخ

265. دستور جو عنوان ۽ شروعات

- (1) هي دستور اسلامي جمهوريه پاڪستان جو دستور سڏيو ويندو.
- (2) فكري (3) ۽ (4) هيٺ، هي دستور چوڏهن آگسٽ 1973ع يا ان کان اڳ ڪنهن اهڙي تاريخ تي نافذ ٿيندو جيڪو صدر سرڪاري گزيت ۾ اعلان جي ذريعي مقرر ڪري، دستور ۾ جنهن جو حوالو ”شروع وارو ڏينهن“ ڏنو ويو آهي.
- (3) هي دستور انهيءَ حد تائين جو هيٺين لاءِ ضروري هجي:
- (الف) پهرين سينيٽ ٺاهڻ لاءِ؛
- (ب) ايوان جي پهرئين اجلاس يا گڏيل اجلاس لاءِ؛
- (ث) صدر ۽ وزيراعظم جي چونڊ لاءِ؛
- (د) ڪنهن اهڙي ٻي شيءِ لاءِ جنهن جو ڪرڻ شروع واري ڏينهن کان اڳ دستور جي مقصدن لاءِ ضروري آهي.
- دستور جي وضع ڪرڻ تي نافذ العمل ٿيندو، پر صدر يا وزيراعظم جي حيثيت ۾ چونڊجي آيل شخص، شروع واري ڏينهن کان اڳ، پنهنجو عهدو نه سنڀاليندو.

(4) جتي دستور جي ذريعي ان حڪم جي نافذ ڪرڻ بابت يا ڪنهن عدالت، يا دفتر (آفيس) جي قيام، ڪنهن جج يا ان جي زبردست ڪنهن آفيسر جي مقرر ٿيڻ متعلق يا ان شخص جي، جنهن جي ذريعي يا ان وقت جڏهن اها جاءِ جتي، يا انهيءَ طريقي متعلق، جنهن کان، اهڙي ڪنهن حڪم هيٺ، ڪجهه ڪرايو وڃي، قاعدا ٺاهڻ يا حڪم (ٺهراءُ) صادر ڪرڻ جيڪو اختيار سونپيو وڃي، ته اهو اختيار دستور جي وضع هئڻ ۽ ان جي نافذ ٿيڻ جي شروعات جي وچ ۾ ڪنهن وقت به استعمال ڪري سگهجي ٿو.

266. منسوخي

اسلامي جمهوريت پاڪستان جو عبوري دستور انهن جا ائڪٽ ۽ صدر جا حڪم، جن جي ذريعي ڪيڏ، ڳنڍڻ، ڦيرڦار، يا ترميمون ڪيون ويون، هن ذريعي رد ڪيا وڃن ٿا.

باب ستون - عبوري

267. مشڪلات کي هٽائڻ لاءِ صدر جا اختيارات

(1) شروع واري ڏينهن کان اڳ يا شروع واري ڏينهن کان ٽن مهينن جي مدي ختم ٿيڻ کان اڳ، ڪنهن به وقت، صدر، ڪنهن مشڪلات کي هٽائڻ لاءِ، يا دستور جي ٺهراءُن کي مؤثر طور عمل ۾ آڻڻ لاءِ، حڪم جي ذريعي، هدايت ڏيئي سگهندو ته ان دستور جا ٺهراءُ، انهيءَ مدي جي هلندي جنهن جي ان حڪم ۾ وضاحت ڪيل هجي، اهڙي موافقت هيٺ، اثر انداز رهندا، پوءِ اهي ڦيرگهير جي ذريعي هجن يا واڌ يا ڪڍي ڇڏڻ ذريعي، جهڙي طرح هو ضروري ۽ مصلحت موجب سمجهي.

(2) فقري (1) هيٺ صدر ڪيل ڪوبه حڪم، بنا ڪنهن غير ضروري دير جي ٻنهي ايوانن آڏو پيش ڪيو ويندو ۽ اوستائين نافذالعمل رهندو جيستائين هر هڪ ايوان ان کي نامنظور ڪرڻ جي قرارداد منظور نه ڪري، يا ٻنهي ايوانن ۾ اختلاف جي حالت ۾، ان وقت تائين جيستائين اهڙي قرارداد گڏيل اجلاس ۾ منظور نه ٿي وڃي.

268. ڪن قانونن جو جاري رهڻ ۽ موافقت ۾ آڻڻ

(1) جيڪي هن آرٽيڪل ۾ ڏنو ويو آهي، ان کان سواءِ، دستور هيٺ سڀ هلندڙ قانون، جنهن حد تائين اهي لاڳو ٿيڻ جي قابل هجن، ضروري موافقتن سان ان وقت تائين معمول موجب نافذ رهندا جيستائين مناسب قانون سازي جي وسيلي انهن ۾ ڦير ڦار آڻڻ، رد ڪرڻ لاءِ ترميم نٿي آندي وڃي.

(2) ضميمي 6 ۾ ظاهر ڪيل قانون ۾ رد وڃڻ، انهن جي تنسيخ يا ترميم، صدر جي اڳواٽ منظوريءَ کان سواءِ نه ڪئي ويندي.

(3) ڪنهن هلندڙ قانون جي ٺهراءُن کي (هن دستور جي ٻئي حصي کان سواءِ) دستور جي ٺهراءُن سان موافقت ۾ آڻڻ جي غرض سان، شروع واري ڏينهن کان ٻن سالن جي مدي اندر، صدر، حڪم جي ذريعي، پوءِ اهو ترميم، واڌ، يا حذف ڪري، اهڙي طرح موافقت ۾ آڻي سگهندو جيڪي هو ضروري يا مصلحت تصور ڪري ۽ اهڙي طرح صادر ٿيل ڪو فرمان اهڙي تاريخ کان نافذ العمل ٿيندو جيڪو شروع واري ڏينهن کان اڳ جو نه هجي ۽ جيئن ان جو اظهار جاري ڪيل حڪم ۾ ڪيو وڃي.

(4) صدر ڪنهن به صوبي جي گورنر کي انهيءَ صوبي جي سلسلي ۾ انهن قانونن بابت، جن لاءِ صوبائي اسيمبلي کي قانون ٺاهڻ جو اختيار آهي، انهن اختيارين جي استعمال ڪرڻ جو حق رهندو، جيڪي صدر کي فقري (3) جي مطابق عطا ڪيا ويا آهن.

(5) فقري (3) ۽ (4) هيٺ استعمال جي قابل اختيارين تعلق رکندڙ قانون ساز جي ڪنهن ائڪٽ جي ٺهراءُن جي تابع هوندا.

(6) ڪابه اهڙي عدالت، ٽربيونل يا اختياري جنهن کي هاڻوڪي قانون جي نفاذ جو حڪم يا اختيار ڏنل هجي، هن ڳالهه جي هوندي ته فقري (3) يا فقري (4) هيٺ جاري ڪيل ڪنهن حڪم جي ذريعي، ذڪر ڪيل قانون ۾ ڪا موافقت نه ڪئي ويئي آهي، ان قانون جي سمجهاڻي اهڙن سڀني موافقتن سان ڪندي، جيڪي ان کي دستور جي ٺهراءُن سان موافقت ۾ آڻڻ لاءِ ضروري هجن.

(7) هن آرٽيڪل ۾ هلندڙ قانونن مان مراد آهي اهي سڀ قانون جنهن ۾ آرڊيننس، ڪائونسل ۾ ڪيل حڪم، قاعدا، پيڻي قاعدا، ضابطا، ليٽرس

پئٽينٽ، جيڪا هاءِ ڪورٽ جو قيام آئي، پڌرناما، يا ٻيا نافذالعمل قانوني دستاويز شامل آهن، جيڪي شروع واري ڏينهن کان اڳ پاڪستان ۾، پاڪستان جي ڪنهن حصي ۾ نافذالعمل آهن يا اهي ملڪ جي ٻاهر به جائز سمجهيا وڃن.

سمجهاڻي: هن آرٽيڪل ۾ ڪنهن قانون جي سلسلي ۾ نافذالعمل جو مطلب آهي، اهو قانون، جيڪو قانون جو اثر رکندڙ هجي، پوءِ اهو عمل ۾ آندو ويو هجي يا نه.

269. قانون ۽ ايڪٽن جو جائز قرار ڏيڻ

(1) ويهين ڊسمبر سن هڪ هزار نو سو ايڪهتر ۽ ويهين اپريل سن هڪ هزار نو سو ٻاهر (جنهن ۾ ٻئي ڏينهن شامل آهن) جي هلندي جاري ڪيل سڀ پڌرناما، صدر جا حڪم، مارشل لاءِ جا ضابطا، مارشل لاءِ جا حڪم، ۽ ٻين سڀني قانونن جي باري ۾ هن وسيلي اعلان ڪيو وڃي ٿو ته ڪنهن عدالت جي ڪنهن فيصلي هوندي به اهي اختياري ڏنل، اختياري طرفان جائز طور جاري ڪيا ويا آهن ۽ انهن تي ڪنهن به سبب ڪري، ڪنهن عدالت ۾ ڪو سوال نه اُٿاريو ويندو.

(2) ڪنهن اختياري يا ڪنهن شخص طرفان وضع ڪيل سڀني حڪم، ڪيل ڪارروايون يا ڪيل ڪم، جيڪي ويهين ڊسمبر سن هڪ هزار نو سو ايڪهتر ۽ ويهين اپريل سن هڪ هزار نو سو ٻاهر (جنهن ۾ ٻئي ڏينهن شامل آهن)، جي وچ ۾ صدر جي ڪنهن حڪم، مارشل لا جا ضابطا، مارشل لاءِ جا حڪم، ٺاهيل قانون، پڌرناما، قاعدا، حڪم، پيٽي قاعدا يا حڪمن جي تعميل يا مٿي ذڪر ڪيل اختيارين جي استعمال ۾ ڪنهن اختياري طرفان وضع ڪيل حڪم يا مڙهيل سزائون جي تعميل ۾ وضع ڪيا ويا، ڪيون ويون هيون يا ڪيا ويا آهن، يا جن جو وضع ڪري ڇڏڻ، وضع ڪرڻ يا ڪيل سمجهڻ، ڪنهن عدالت جي ڪنهن فيصلي هوندي به جائز طور تي ۽ هميشه کان جائز طور وضع ڪري ڇڏڻ، وضع ڪرڻ يا ڪيل سمجهيا ويندا ۽ انهن تي ڪنهن به سبب ڪري ڪنهن عدالت ۾ ڪو سوال نه اُٿاريو ويندو.

(3) ڪنهن به اختياري يا ڪنهن شخص خلاف ڪنهن به وضع ڪيل حڪم، ڪيل ڪارروائي يا ڪيل ڪم لاءِ يا انهيءَ سبب ڪري يا ان جي باري ۾ اهي فقري (3) ۾ ظاهر ڪيل اختيارن جي هيٺ ڪيا ويا آهن يا اهڙين اختيارين هيٺ ڪنهن حڪم يا سزا پاس ٿيڻ جي تعميل ۾ هجن، ڪابه دعويٰ يا ڪارروائي ڪنهن به ڪورٽ ۾ داخل نه ڪئي ويندي.

270. ڪن قانونن جي عارضي بحالي

(1) مجلس شوري (پارليامينٽ) وفاقي قانون سازيءَ جي لسٽ (فهرست) جي پهرئين حصي ۾ شامل ڪنهن به ڳالهه جي لاءِ قانون سازيءَ جي مقرر ڪيل طريقي مطابق ٺاهيل قانون جي ذريعي پنجويهين مارچ سن هڪ هزار نو سئو اوڻهتر ۽ اوڻيهين ڊسمبر سن هزار نو سئو ايڪهتر (جنهن ۾ ٻئي ڏينهن شامل آهن) جي وچ ۾ وضع ڪيل سڀ اعلان، صدر جا حڪم، مارشل لاءِ جا ضابطا، مارشل لاءِ جا حڪم ۽ ٻين قانونن جي بحالي ڪري سگهي ٿي.

(2) ڪنهن به عدالت جي فيصلي هوندي به فقري (1) هيٺ مجلس شوري (پارليامينٽ) جي ٺاهيل ڪنهن قانون تي ڪنهن به عدالت ۾ ڪنهن به سبب ڪري ڪوبه سوال نه اٿاريو ويندو.

(3) فقري (1) جي ٺهراءَ ۽ ڪنهن عدالت جي ان جي خلاف ڪيل فيصلي جي هوندي به، شروع واري ڏينهن کان ٻن سالن لاءِ اهڙا سڀ دستاويز جن جو حوالو فقري (1) ۾ ڏنو ويو آهي، تن جي بحالي تي ڪنهن به عدالت ۾ ڪنهن سبب ڪري، ڪوبه سوال نه اٿاريو ويندو.

(4) ڪنهن به اختياري يا ڪنهن شخص طرفان سڀ وضع ڪيل حڪم، ڪيل ڪارروايون ۽ ڪيل ڪم، جيڪي پنجويهين مارچ سن هڪ هزار نو سئو اوڻهتر ۽ اوڻيهين ڊسمبر سن هڪ هزار نو سئو ايڪهتر (ٻئي ڏينهن شامل) جي وچ ۾ صدر جي حڪمن، مارشل لاءِ جا ضابطا، مارشل لاءِ جا حڪم، پاس ڪيل قانون، پڌرناما، قاعدا، حڪم، پيئي قاعدن مان حاصل ڪيل اختيارين جي استعمال ۾ يا ذڪر ڪيل مٿين اختيارين جي استعمال ۾ ڪنهن اختياري طرفان وضع ڪيل (ٺاهيل) حڪم يا صادر ڪيل سزائن جي تعميل ۾ وضع ڪيا ويا هئا، ڪيون ويون هيون يا جن جو وضع ڪيو وڃڻ، ٿي وڃڻ يا ائين سمجهڻ،

ڪنهن عدالت ۾ ڪنهن فيصلي هوندي به جائز طور تي، هميشه لاءِ جائز طور وضع ٿيل، ڪئي ويئي يا ڪيا ويا، سمجهيا ويندا، ان هوندي به اهڙي ڪنهن حڪم، ڪنهن ڪارروائي يا ڪم کي مجلس شوري (پارليامينٽ) شروع وارن ڏينهن کان ٻن سالن جي عرصي اندر، ڪنهن وقت به ٻنهي ايوانن جي قرارداد جي ذريعي يا ٻنهي ايوانن جي وچ ۾ اتفاق نه هئڻ جي صورت ۾ ڪنهن اهڙي قرارداد جي ذريعي جيڪا گڏيل اجلاس ۾ منظور ڪئي وڃي، ناجائز قرار ڏيئي سگهي ٿي، پڻ ان تي ڪنهن عدالت جي سامهون ڪنهن به سبب جي ڪري، پوءِ اهو ڇا به هجي، ڪو سوال نه اُٿاريو ويندو.

A.270. صدارتي حڪمن جي پئپرائي (صحيح ڪوٺ)

پنجين جولاءِ 1977ع جي اعلان، صدر طرفان جاري ڪيل سڀ حڪم، آرڊيننس، مارشل لاءِ جا ضابطا، مارشل لاءِ جا حڪم؛ جنهن ۾ 1984ع وارو ريفرنڊم شامل آهي (صدر جو حڪم نمبر 11 سال 1984ع)، جنهن جي هيٺ اوڻيهين ڊسمبر 1984ع تي ڪرايل ريفرينڊم جي نتيجي سبب، جنرل محمد ضياءُ الحق مجلس شوري (پارليامينٽ) جي گڏيل اجلاس جي پهرئين اجلاس جي تاريخ کان آرٽيڪل 41 جي فڪري (7) ۾ ظاهر ڪيل مدت لاءِ پاڪستان جو صدر بنجي ويو. 1973ع جي دستور جي بحاليءَ جو حڪم، 1985 (صدر جو فرمان نمبر 14، سال 1985ع)، دستور جو حڪم (ٻي ترميم)، سال 1985ع (صدر جو حڪم نمبر 20، 1985ع)، دستور جو حڪم (ٽين ترميم) 1985ع (صدر جو حڪم نمبر 24، سال 1985ع) ۽ ٻيا سڀ قانون جيڪي 5 جولاءِ 1977ع ۽ هن تاريخ جي وچ ۾ وضع ڪيا ويا آهن ۽ جن تي هي آرٽيڪل نافذ العمل هجي، هن ذريعي تصديق ڪيا وڃن ٿا، انهن کي تسليم ڪيو وڃي ٿو ۽ اعلان ڪيو وڃي ٿو ته اهي ڪنهن عدالت جي ڪنهن فيصلي هوندي به، اختياري وارن طرفان جائز طور وضع ڪيا ويا آهن ۽ دستور ۾ شامل ڪنهن به شيءِ هوندي به، انهن تي ڪنهن عدالت ۾ ڪنهن به سبب ڪري ڪوبه سوال نه اُٿاريو ويندو.

پر شرط آهي ته 30 سيپٽمبر 1985ع کان پوءِ وضع ڪيل صدر جو ڪوبه

حڪم، مارشل لاءِ جو ضابطو يا مارشل لاءِ جو حڪم، فقط اهڙن نھرائن وضع ڪرڻ (ٺاھڻ) تائين محدود رھندو، جيڪي 5 جولاءِ 1977ع جي اعلان جي تنسيخ سان متفق ھجن يا ان سان لاڳو ھجن.

(2) ڪنھن اختياري يا ڪنھن شخص طرفان، سڀني وضع ڪيل حڪم، ڪيل ڪارروايون ۽ ڪيل ڪم جيڪي 5 جولاءِ 1977ع ۽ ھن تاريخ جي وچ ۾ جنھن تي ھي آرٽيڪل نافذالعمل ھجي، ڪنھن اعلان، صدر جي حڪمن، آرڊيننس، مارشل لاءِ جا ضابطا، مارشل لاءِ جا حڪم، ٺاھيل قانون، پڌرناما، قاعدا، حڪم، پيٽي قاعدن، مان حاصل ڪيل اختيارين جي استعمال ۾، يا مٿي ذڪر ڪيل اختيارين جي استعمال ۾ ڪنھن اختياري طرفان وضع ڪيل حڪمن يا ڏنل سزائن جي تعميل ۾ وضع ڪيا ويا ھئا، ڪيون ويون ھيون يا جن جو ڪرڻ يا ڪيو وڃڻ يا ڪرڻ سمجھيو وڃي، ڪنھن عدالت جي ڪنھن به فيصلي جي ھوندي به جائز طور تي، ۽ ھميشه جائز طرح وضع ٿيل، ڪيل يا ڪئي وئي ھجي، تصور ڪيا ويندا ۽ انھن تي ڪنھن به عدالت ۾ ڪنھن به سبب ڪري ڪوبه سوال نه اُٿاريو ويندو.

(3) صدر جا سڀ حڪم، مارشل لاءِ جا ضابطا، مارشل لاءِ جا حڪم، ٺاھيل قانون، پڌرناما، قاعدا، حڪم يا پيٽي قاعدا، جيڪي ھن تاريخ کان بلڪل اڳ نافذالعمل ھجن، جنھن تي ھي آرٽيڪل نافذالعمل ھجي، نافذالعمل رھندا، جيستائين ڪا جوڳي اختياري انھن کي بدلائي، رد ڪري يا ترميم ڪري.

سمجھائي: ھن فقري ۾ ”جوڳي اختياري“ جي معنيٰ آھي:

(الف) صدر جي حڪمن، آرڊيننس، مارشل لاءِ جا ضابطا، مارشل لاءِ جا

حڪم، ٺاھيل قانون، مناسب قانون ساز (مراد آھي)؛ ۽

(ب) پڌرناما، قاعدا، حڪم، پيٽي قاعدن بابت اھا اختياري جنھن کي

قانون ھيٺ، انھن کي وضع ڪرڻ، بدلائڻ، رد ڪرڻ يا ترميم ڪرڻ

جو اختيار ھجي.

(4) ڪنھن جوڳي اختيار يا ڪنھن شخص خلاف ڪنھن وضع ڪيل حڪم

ڪيل ڪارروائي، ڪيل ڪمن لاءِ يا ان جي سبب ڪري يا ان جي باري ۾ پوءِ

اھي فقري (2) ۾ بيان ڪيل اختيارين يا گھربل استعمال ۾ ھجن يا ذڪر ڪيل

اختيارين جي استعمال يا گهربل استعمال ۾ وضع ڪيل حڪم يا مڙهيل سزائن جي پورائي يا تعميل ۾ هجن، ڪنهن عدالت ۾ ڪابه دعويٰ، مقدمو يا قانوني ڪارروائي نه ڪري سگهي.

(5) فقري (1)، (2) ۽ (4) جي مقصدن لاءِ، ڪنهن جوڳي اختياري يا شخص جي طرفان سڀني وضع ڪيل حڪمن ڪيل ڪاررواين، ڪيل ڪمن يا جن جو وضع ڪرڻ يا ڪرائڻ، سمجھيل هجي، نيڪ نيتيءَ سان ۽ انهيءَ مقصد سان جنهن کي پورو ڪرڻ انهن جي معرفت گهربل هو، وضع ڪيل ورتل، ڪيو ويو، تصور ڪيو ويندو.

(6) فقري (1) ۾ بيان ڪيل صدر جي اهڙن حڪمن جن جو تفصيل ضميمي ستين ۾ ڏنو ويو آهي، اهڙي طريقي سان ترميم ڪري سگهيو جيڪو دستور جي ترميم لاءِ مقرر ڪيل آهي ۽ ذڪر ڪيل فقري ۾ بيان ڪيل ٻيا سڀ قانون، مناسب قانون ساز طرفان اهڙي طريقي سان ترميم ڪري سگهبا، جيڪي ذڪر ڪيل قانونن جي ترميم لاءِ مقرر ڪيا ويا آهن.

سمجھائي: هن آرٽيڪل ۾ صدر جي حڪمن ۾ صدر، چيف مارشل لا ائڊمنسٽريٽر جا حڪم ۽ چيف مارشل لا ائڊمنسٽريٽر جا حڪم شامل آهن.

B.270. اليڪشنون دستور جي تابع (هيٺ) ڪيل سمجهيون وينديون دستور ۾ شامل ڪنهن نھراءَ جي هوندي به، ايوانن (پارليامينٽ) ۽ صوبائي اسيمبلي (اليڪشن) آرڊر 1977 هيٺ، ايوانن (پارليامينٽ) ۽ صوبائي اسيمبلي جون ڪيل چونڊون، دستور هيٺ ڪرايل سمجهيون وينديون ۽ اهي ان موجب اثر انداز رهنديون.

271. پهرين قومي اسيمبلي

دستور ۾ ڪنهن به شيءِ جي شامل هوندي، پر آرٽيڪل 63، آرٽيڪل 64 ۽ آرٽيڪل 223 جي هيٺ:

(الف) پهرين قومي اسيمبلي ۾ هي شامل هوندا:

(i) اهي شخص جيڪي شروع واري ڏينهن کان اڳ، پاڪستان جي

موجود قومي اسيمبلي ۾ حلف ڪئي چڪا آهن؛ ۽

(ii) اهي شخص جيڪي آرٽيڪل 51 جي فقري 2 (الف) موجب

اسيمبلي جي ميمبرن هٿان چونڊن رستي، سيٽن (جائين) کي ڀرڻ

لاءِ قانون موجب چونڊجي اچن.

۽ جيستائين ان کان اڳ توڙيو نه وڃي اها، 14 آگسٽ سن اوڻيه سو ستهتر

تائين برقرار رهندي ۽ دستور ۾ قومي اسيمبلي جي ٽوٽل ميمبرشپ جي حوالي

سان انهيءَ طور سمجھي ويندي.

(ب) پهرين قومي اسيمبلي جي ميمبر چونڊجي اچڻ ۽ رهڻ جي لاءِ اهليت ۽

نااهليت، سواءِ شروع واري ڏينهن کان پوءِ، اتفاقي طور خالي ٿيندڙ

سيٽن کي ڀرڻ لاءِ، يا آرٽيڪل 51 جي فقري 2 (الف) ۾ ظاهر ڪيل

وڌيڪ سيٽن لاءِ چونڊجي آيل ميمبرن جون اهي ئي هونديون، جيڪي

اسلامي جمهوريه پاڪستان جي عبوري دستور هيٺ مقرر ڪيون

ويون هيون.

پر شرط آهي ته پاڪستان جي نوڪري (ملازمت) ۾ ڪنهن نفعي واري

عهدي تي فائز ڪو شخص، شروع واري ڏينهن کان تن مهينن جي ختم ٿيڻ کان

پوءِ پهرين قومي اسيمبلي جو ميمبر برقرار نه رهندو.

(2) جيڪڏهن فقري (1) جي پٿر الف ۾ بيان ڪيل (حوالو ڏنل) ڪو

شخص، شروع واري ڏينهن کان اڳ ڪنهن صوبائي اسيمبليءَ جو به ميمبر

هجي ته هو قومي اسيمبلي، صوبائي اسيمبلي جي ڪابه سيٽ نه سنڀاليندو

جيستائين هو پنهنجي ڪنهن به هڪ سيٽ تان استعيفا نه ڏئي.

(3) پهرين قومي اسيمبلي ۾، ڪنهن ميمبر جي وفات يا استعيفا جيڪري يا

هُن جي نااهل هئڻ جي نتيجي ۾ يا ڪنهن انتخابي عذرداري جي حتمي فيصلي

سبب، ميمبر نه هئڻ ڪري، اتفاقي طور خالي ٿيڻ واري ڪنهن سيٽ کي، جنهن

۾ شروع واري ڏينهن کان اڳ موجود پاڪستان جي قومي اسيمبلي جي ڪنهن

اهڙي خالي سيٽ به شامل آهي، جيڪا ان ڏينهن کان اڳ پري نه ويٺي هئي،

انهيءَ طريقي سان پري سگهبي، جنهن طريقي سان اها شروع واري ڏينهن کان

اڳ پري وڃي ها.

(4) فقري (1) جي پٿر الف) ۾ بيان ڪيل ڪو شخص قومي اسيمبليءَ ۾ نه

ويهندو، نه ووٽ ڏيندو جيستائين هن آرٽيڪل 65 هيٺ مقرر ڪيل حلف نه ڪيو هجي ۽ جيڪڏهن ظاهر ڪيل معقول سبب ڪري، قومي اسيمبلي جي اسپيڪر طرفان ڏنل اجازت کان سواءِ، هو اسيمبلي جي پهرئين اجلاس جي ڏينهن کان، ايڪيه ڏينهن اندر حلف ڪڍڻ کان قاصر رهي، ته انهيءَ مدت جي پوري ٿيڻ تي، هن جي سیت خالي ٿي ويندي.

272. پهرين سينيٽ جو قيام

دستور ۾ شامل ڪنهن به شيءِ هوندي به، پر آرٽيڪل 63 ۽ آرٽيڪل 223 جي تابع-

(الف) سينيٽ، دستور جي هيٺ، پهرين قومي اسيمبلي جي وجود برقرار رهڻ تائين، پنجيتاليهن ميمبرن تي مشتمل هوندي ۽ آرٽيڪل 59 جا نراءِ اهڙي طرح اثر انداز هوندا جڏهن انهيءَ جي فريقي (1) جي پٺا (الف) ۾ لفظ ”چوڏهن“ جي بدران لفظ ”ڏهه“ ۾ ذڪر ڪيل فريقي جي پٺا (ب) ۾ لفظ ”پنج“ جي بدران ”ٽي“ بدلايا ويا هجن ۽ دستور ۾ سينيٽ جي ڪُل ميمبرن جو حوالو انهيءَ موجب سمجهيو ويندو؛

(ب) سينيٽ جي چونڊجي آيل ۽ چونڊيل ميمبرن کي قرعہ اندازي جي ذريعي ٻن گروپن (ٽولن) ۾ ورهايو ويندو، پهرئين گروپ ۾ هر هڪ صوبي جا پنج ميمبر، وفاق جي انتظام هيٺ قبائلي ايراضين مان ٻه ميمبر ۽ وفاقي دارالحڪومت مان هڪ ميمبر شامل هوندو ۽ ٻئي گروپ ۾ هر هڪ صوبي جا پنج ميمبر، ذڪر ڪيل ايراضين مان هڪ ميمبر ۽ وفاقي دارالحڪومت مان هڪ رڪن شامل هوندو؛

(ث) پهرئين گروپ ۽ ٻئي گروپ جي ميمبرن جي عهدي جو ميعاد ترتيب وار ٻه سال ۽ چار سال هوندي؛

(د) سينيٽ جي ميمبرن جي پنهنجي پنهنجي ميعاد ختم ٿيڻ کان پوءِ انهن جي جاءِ تي چونڊجي آيل يا چونڊ ٿيل ميمبرن جي عهدي جو ميعاد چار سال هوندو؛

(ع) اتفاقي طور خالي ٿيڻ واري جاءِ ڀرڻ لاءِ چونڊجي آيل يا چونڊ ٿيل

شخص جي عهدي جو ميعاد، انهيءَ ميمبر جي باقي رهيل عهدي جي ميعاد جيتري هوندي، جنهن جي جاءِ کي پرڻ لاءِ هُجَونڊجي آيو آهي يا چونڊيل آهي؛

(ف) قومي اسيمبلي جي پهرين عام چونڊ ٿيندي ئي، سينيٽ جي هر هڪ صوبي مان چار وڌيڪ ميمبر ۽ وفاق هيٺ زيرانتظام علائقن مان ٻه وڌيڪ ميمبر چونڊيا ويندا؛ ۽

(گ) پٿرا (د) هيٺ چونڊجي آيل ميمبرن مان اڌ، جن جو تعين، قرع اندازي ذريعي ڪيو ويندو، انهن جي عهدي جو ميعاد پهرئين گروپ جي ميمبرن جي باقي رهيل عهدي جو ميعاد هوندو ۽ ٻئي اڌ عهدي جو ميعاد ٻئي گروپ جي ميمبرن جي باقي رهيل عهدي جو ميعاد هوندو.

273. پهرين صوبائي اسيمبلي

(1) دستور ۾ شامل ڪنهن به شيءِ هوندي به، پر آرٽيڪل 63، آرٽيڪل 64 ۽ آرٽيڪل 223 جي تابع هيٺ-

(الف) دستور هيٺ ڪنهن صوبي جي پهرين اسيمبلي ۾ هيٺيان شامل هوندا:

(i) شروع واري ڏينهن کان اڳ انهيءَ صوبي جي اسيمبليءَ جا موجود ميمبر؛ ۽

(ii) واڌو ميمبر جيڪي آرٽيڪل 106 جي فقري (3) ۾ بيان ڪيل سببن پرڻ لاءِ، ميمبرن طرفان، قانون مطابق چونڊيا وڃن.

۽ جيستائين ان کان اڳ ان کي توڙيو نه وڃي (برخواست نه ڪيو وڃي) چوڏهن آگسٽ سن اوڻيه سو ستهتر تائين برقرار رهندي ۽ دستور ۽ ڪنهن صوبي جي اسيمبلي جي ”ٽوٽل ميمبرشپ“ جو انهيءَ موجب مطلب ڪيو ويندو.

(ب) ڪنهن صوبي جي پهرين اسيمبلي جي ميمبر چونڊجي اچڻ ۽ رهڻ لاءِ اهليتون ۽ نااهليتون، سواءِ شروع واري ڏينهن کان پوءِ اتفاقي طور خالي ٿيڻ وارين سببن کي پرڻ وارن (يا آرٽيڪل 106 جي فقري (3) ۾ بيان ڪيل وڌيڪ سببن لاءِ چونڊجي اچڻ وارن) ميمبرن جون اهي ئي هونديون، جيڪي اسلامي جمهوريه پاڪستان جي عبوري دستور هيٺ مقرر ڪيل هيون؛

پر شرط هي آهي ته پاڪستان جي نوڪري (ملازمت) ۾ ڪنهن نفعي واري عهدي تي فائز ڪوبه شخص شروع واري ڏينهن کان تن مهينن جي پوري ٿيڻ کان پوءِ، اسيمبلي جو ميمبر برقرار نه رهندو.

(2) ڪنهن صوبي جي پهرين اسيمبلي ۾ ڪنهن ميمبر جي وفات يا استعيفا جي ڪري يا ان جي نااهليءَ جي نتيجي ۾ يا ڪنهن انتخابي عذر داريءَ جي حتمي فيصلي سبب ميمبر نه رهڻ ڪري، اتفاقي طور خالي ٿيڻ واري ڪنهن سیت کي شروع واري ڏينهن کان اڳ، موجود ان صوبي جي اسيمبلي جي ڪا اهڙي خالي سیت به شامل آهي، جيڪا ان ڏينهن کان اڳ نه پري ويئي هئي، انهيءَ طريقي سان پري سگهيو، جنهن طريقي سان اها، شروع واري ڏينهن کان اڳ پري وڃي ها.

(3) فقري (1) جي پٿر (الف) ۾ بيان ڪيل ڪو ميمبر، صوبائي اسيمبلي ۾ نه ويهندو، نه ووٽ ڏيندو، جيستائين هن آرٽيڪل 127 سان گڏ، آرٽيڪل 65 هيٺ مقرر ڪيل حلف نه ڪيو هجي ۽ جيڪڏهن ظاهر ڪيل معقول سبب ڪري، صوبائي اسيمبلي جي اسپيڪر طرفان ڏنل اجازت کان سواءِ هو صوبائي اسيمبلي جي پهرئين اجلاس جي ڏينهن کان اڳ ڪنهن ڏينهن تائين حلف ڪڍڻ کان قاصر رهي ته انهيءَ مدت جي ختم ٿيڻ تي، ان جي سیت خالي ٿي ويندي.

274. ملڪيت، اثاثه، حق، ذميواريون ۽ واجبات جو تصرف

(1) سڀ ملڪيتون ۽ اثاثه، جيڪي شروع واري ڏينهن کان اڳ صدر يا وفاقي حڪومت جي تصرف ۾ هئا، ذڪر ڪيل ڏينهن کان وفاقي حڪومت جي تصرف ۾ رهندا، جيستائين انهن کي اهڙن مقصدن لاءِ استعمال نه ڪيو وڃي، جيڪي ذڪر ڪيل ڏينهن تي ڪنهن صوبي جي حڪومت جا مقصد بنجي ويا هجن ته انهيءَ صورت ۾، انهيءَ ڏينهن کان، انهن تي انهيءَ صوبي جو تصرف رهندو.

(2) سڀ ملڪيتون ۽ اثاثه جيڪي شروع واري ڏينهن کان اڳ ڪنهن صوبي جي حڪومت جي تصرف ۾ هئا، ذڪر ڪيل ڏينهن کان انهي صوبي جي حڪومت جي تصرف ۾ رهندا، جيستائين انهن کي اهڙن مقصدن لاءِ استعمال نه ڪيو وڃي، جيڪي ذڪر ڪيل ڏينهن کان وفاقي حڪومت جا مقصد بنجي ويا هجن ته انهيءَ صورت ۾، ان ڏينهن کان، انهن تي وفاقي حڪومت جو تصرف رهندو.

(3) وفاقي حڪومت يا ڪنهن صوبي جي حڪومت جا سڀئي حق، ذميواريون ۽ واجبات، پوءِ اهي ڪنهن معاهدي سبب پيدا ٿيل هجن يا ٻي صورت ۾ شروع واري ڏينهن کان ترتيب وار، وفاقي حڪومت يا ان صوبي جي حڪومت، جا حق، ذميواريون ۽ واجبات رهندا، سواءِ ان جي ته:

(الف) ڪنهن اهڙي معاملي بابت سڀئي حق، ذميواريون ۽ واجبات ذڪر ڪيل ڏينهن کان اڳ، وفاقي حڪومت جي ذميواري هئا، پر جيڪي دستور جي هيٺ، ڪنهن صوبي جي حڪومت جي ذميواري ٿي ويا آهن، انهيءَ صوبي جي حڪومت جي حوالي ٿي ويندا؛

(ب) ڪنهن اهڙي معاملي بابت سڀئي حق، ذميواريون ۽ واجبات جيڪي شروع واري ڏينهن کان اڳ، ڪنهن صوبائي حڪومت جي ذميواري هئا، پر دستور جي هيٺ، وفاقي حڪومت جي ذميواري ٿي ويا آهن، وفاقي حڪومت جي حوالي ٿي ويندا.

275. پاڪستان جي سروس (ملازمت) ۾ شخصن جو برقرار رهڻ (1) دستور جي تابع ۽ آرٽيڪل 240 هيٺ قانون ٺهڻ تائين، ڪو شخص، جيڪو شروع واري ڏينهن کان اڳ پاڪستان جي ملازمت ۾ هو، ان تاريخ کان انهن شرطن تي پاڪستان جي ملازمت ۾ برقرار رهندو، جن جو انهيءَ ڏينهن کان اڳ اسلامي جمهوريه پاڪستان جي عبوري دستور هيٺ، ان سان لاڳو آهن. (2) فقرو (1) انهن شخصن سان پڻ لاڳو رهندو، جيڪي شروع واري ڏينهن کان اڳ، هيٺين عهدن تي فائز هئا-

(الف) پاڪستان جو چيف جسٽس يا سپريم ڪورٽ جو ڪو ٻيو جج يا ڪنهن هاءِ ڪورٽ جو چيف جسٽس يا ڪو ٻيو جج؛

(ب) ڪنهن صوبي جو گورنر؛

(ث) ڪنهن صوبي جو وزيراعليٰ؛

(د) قومي اسيمبلي يا ڪنهن صوبائي اسيمبلي جو اسپيڪر يا ڊپٽي اسپيڪر؛

(ع) چيف اليڪشن ڪمشنر؛

(ف) پاڪستان جو اٿارني جنرل يا صوبي جو ايڊووڪيٽ جنرل؛

(گ) پاڪستان جو آڊيٽر جنرل.

(3) دستور ۾ شامل ڪنهن به شيءِ هوندي به، شروع واري ڏينهن کان ڇهن مهينن جي مدي لاءِ ڪو وفاقي وزير يا ڪو وزير مملڪت يا ڪنهن صوبي جو وزير اعليٰ يا ڪو صوبائي وزير، اهڙو شخص ٿي سگهندو، جيڪو مجلس شوري (پارليامينٽ) يا جهڙي به صورت هجي، انهيءَ صوبي جي صوبائي اسيمبلي جو ميمبر نه هجي ۽ اهڙي وزير اعليٰ، صوبائي وزير يا ڪي صوبائي اسيمبلي يا ان جي ڪنهن اهڙي ڪميٽي ۾، جنهن جو هن کي ميمبر نامزد ڪيو وڃي، تقرير ڪرڻ يا ٻي صورت ۾ ڪارروائي ۾ حصي وٺڻ جو حق هوندو، البت انهيءَ فقري موجب، هو ووٽ ڏيڻ جو حقدار نه هوندو.

(4) ڪو شخص جيڪو هن آرٽيڪل هيٺ ڪنهن اهڙي عهدي تي برقرار رکيو وڃي، جنهن جي لاءِ ضميمي ٽئين ۾، حلف جي عبارت مقرر ڪيل آهي، شروع واري ڏينهن کان پوءِ، جيترو جلد ممڪن ٿي سگهي اوترو جلد، مناسب شخص جي آڏو ذڪر ڪيل عبارت ۾ حلف ڪندو.

(5) دستور ۽ قانون جي تابع-

(الف) سيني ڊيواني، فوجداري ۽ روينيو جون عدالتون جيڪي شروع واري ڏينهن کان، دائره اختيار ۽ ڪم سرانجام ڏيئي رهيون هيون، ذڪر ڪيل ڏينهن کان پنهنجا پنهنجا دائره اختيار، استعمال ڪنديون رهنديون ۽ ڪم سرانجام ڏينديون؛

(ب) سيني اختيارين ۽ آفيسون (پوءِ اهي عدالتي، انتظامي، روينيو يا منسٽريل هجن) شروع واري ڏينهن کان اڳ جيڪي ڪم سرانجام ڏيندڙ هجن، سڄي پاڪستان ۾ ذڪر ڪيل ڏينهن کان اهي ڪم سرانجام ڏينديون رهنديون.

276. پهرئين صدر جو حلف

دستور ۾ شامل ڪنهن به شيءِ هوندي به، پهريون صدر، پاڪستان جي چيف جسٽس جي غير حاضريءَ ۾ آرٽيڪل 42 ۾ بيان ڪيل حلف، قومي اسيمبلي جي اسپيڪر جي آڏو ڪئي سگهندو.

277. عبوري مالي نھراء (حڪم)

(1) 30 جون سن هڪ هزار نو سئو چوھتر تي ختم ٿيڻ واري مالي سال صدر جي تصديق ٿيل ۽ منظور ڪيل خرچ جو شيڊول، ان سال جي لاءِ وفاقي گڏيل فنڊ مان خرچ ڪرڻ لاءِ، بدستور جائز اختيار رهندي.

(2) صدر پهرين جولاءِ سن هڪ هزار نو سئو تيهتر کان شروع ٿيڻ واري مالي سال کان اڳ، ڪنهن به مالي سال لاءِ، وفاقي حڪومت جي خرچ (جيڪو ان سال لاءِ منظور ٿيل خرچ کان وڌيڪ هجي) بابت وفاقي گڏيل فنڊ مان رقم جي ڪيڊ جي منظوري ڏيئي سگھندو.

(3) فقري (1) ۽ (2) جي نھرائن جو ڪنهن صوبي تي ۽ ان بابت لاڳاپو رهندو ۽ انهيءَ مقصد لاءِ—

(الف) انھن نھرائن ۾ صدر جي لاءِ ڏنل ڪنھن حوالي کي ان صوبي جي گورنر ڏانھن ڏنل حوالي طور پڙھيو ويندو؛

(ب) انھن نھرائن ۾ وفاقي حڪومت لاءِ ڏنل ڪنھن حوالي کي ان صوبي جي حڪومت لاءِ ڏنل حوالو سمجھيو ويندو.

(ث) انھن نھرائن ۾ وفاقي گڏيل فنڊ لاءِ ڏنل ڪنھن حوالي کي ان صوبي جي صوبائي گڏيل فنڊ لاءِ ڏنل حوالو سمجھيو ويندو.

278. شروع واري ڏينھن کان اڳ حسابن جي آڊٽ (چڪاس) نه ڪيل

آڊيٽر جنرل انھن حسابن جي باري ۾ جيڪي شروع واري ڏينھن کان اڳ مڪمل نه ٿيا هجن يا جن جي آڊٽ نه ٿي آهي، ۽ اهي ڪم سرانجام ڏيندو ۽ اهي اختيار يون استعمال ڪندو جيڪي دستور مطابق، هن کي ٻين حسابن بابت سرانجام ڏيڻ يا استعمال ڪرڻ جو اختيار آهي ۽ آرٽيڪل 171، ضروري ڦيرڦار سان، انهيءَ موجب لاڳو رهندو.

279. ٽئڪسن جو جاري رهڻ

دستور ۾ شامل ڪنھن به شيءِ هوندي، شروع واري ڏينھن کان هڪدم اڳ عمل ۾ آيل ڪنھن به قانون هيٺ مڙھيل سڀ ٽئڪس، فيون، ان وقت تائين برقرار رهنديون جيستائين انھن کي مناسب قانون سازيءَ جي ڪنھن ائڪٽ ذريعي بدلايو يا رد نٿو ڪيو وڃي.

280. هنگامي حالت جي اعلان جو جاري رهڻ

تيهين نومبر هڪ هزار نو سؤ ايڪهتر تي جاري ڪيل هنگامي حالت جو اعلان آرٽيڪل 232 جي هيٺ جاري ڪيل هنگامي حالت جو اعلان تصور ڪيو ويندو ۽ ان جي فقري (د) ۽ فقري (8) جي مقصدن لاءِ شروع واري ڏينهن کان جاري ڪيل تصور ڪيو ويندو ۽ ان اعلان جي سبب، ڪو قانون، قاعدو يا حڪم جيڪو جاري ڪيو ويو هجي يا جنهن جو جاري ڪيو وڃڻ سمجهيو وڃي، جائز طور، جاري ڪيل تصور ڪيو ويندو ۽ ان تي ڪنهن عدالت ۾، حصي ٻئي جي باب 1 جي موجب عطا ڪيل حقن مان ڪنهن جي به مطابق نه هجڻ تي ڪنهن به عدالت ۾ ڪوبه سوال نه اُٿاريو ويندو.

ضمیمو

آرٽيڪل 2 (الف)

قرارداد مقاصد

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

جيئن ته الله تبارڪ و تعاليٰ سڄي ڪائنات جو لاشريڪ حاڪم مطلق آهي ۽ پاڪستان جي جمهور جو اختيار ۽ اقتدار ان جي مقرر ڪيل حدن جي اندر استعمال ڪرڻ جو حق هوندو. اها هڪ مقدس امانت آهي؛

هي دستور ساز اسيمبلي جيڪا پاڪستان جي ماڻهن (عوام) جي نمائندگي ڪري ٿي، هڪ آزاد ۽ خودمختيار مملڪت پاڪستان جي لاءِ هڪ دستور مرتب ڪرڻ جو فيصلو ڪيو آهي، جنهن موجب مملڪت پنهنجي اختيار ۽ اقتدار کي، جمهور جي چونڊيل نمائندن جي ذريعي استعمال ڪندي؛

جنهن موجب جمهوريت، آزادي، مساوات (برابري)، رواداري، سماجي انصاف جي اصولن کي جهڙي ريت اسلام، ان کي ڇڏيءَ طرح ظاهر ڪيو آهي، بجا آندا ويندا.

جنهن موجب مسلمانن کي انهيءَ قابل بنايو ويندو جو اهي انفرادي ۽ اجتماعي طور تي پنهنجي زندگيءَ کي اسلامي تعليم ۽ تقاضائن مطابق جهڙي طرح قرآن پاڪ ۽ سنت ۾ انهن جو تعين ڪيو ويو آهي، ترتيب ڏيئي سگهن؛

جنهن موجب مناسب بندوبست ڪيو وڃي ته اقليتون آزاديءَ سان پنهنجا مذهبي عقيدا رکي سگهن ۽ ان تي عمل ڪن ۽ پنهنجي ثقافت کي ترقي وٺائين؛

جنهن موجب اهي علائقا جيڪي هاڻي تائين پاڪستان ۾ داخل يا شامل ٿي ويا آهن ۽ اهڙا ٻيا علائقا جيڪي هن کان پوءِ پاڪستان ۾ داخل يا شامل ٿي وڃن، هڪ وفاق ٺاهيندا، جنهن ۾ صوبن کي مقرر ڪيل اختيارين ۽ اقتدار جي حد تائين خودمختياري حاصل هوندي؛

جنهن موجب بنيادي حقن جي ضمانت ڏني ويندي ۽ انهن حقن ۾ جيستائين قانون ۽ اخلاق اجازت ڏين، حيثيت ۾ هڪجهڙائي ۽ موقعا، قانون جي نظر ۾ برابري، سماجي، اقتصادي ۽ سياسي انصاف، خيالن جي اظهار، دين جي عقيدتي، عبادت ۽ ميل جول جي آزادي شامل هوندي؛

جنهن موجب اقليتن ۽ پنتي پيل طبقن جي جائز حقن جي تحفظ جو مناسب بندوبست ڪيو ويندو؛

جنهن موجب عدليه جي آزادي جي پوري طرح ضمانت ڏني ويندي (حفاظت ڪئي ويندي)؛

جنهن موجب وفاق جي علائقائي سالميت، ان جي آزادي ۽ ان جي سڀني حقن، زمين، سمنڊ ۽ هوا تي بادشاهي حقن جي حفاظت ڪئي ويندي؛

انهيءَ لاءِ ته پاڪستان جا ماڻهو خوشحال ٿين ۽ دنيا جي قومن ۾ پنهنجي جائز ۽ عزتدار درجو حاصل ڪن ۽ عالمي امن ۽ ترقي ۽ انسان ذات جي ترقي ۽ خوشحاليءَ ۾ پورو حصو وٺي سگهن.

ضميمو پهريون

آرٽيڪل 8 (3) (ب) ۽ (4)

آرٽيڪل 8 (1) ۽ (2) جي نفاذ (اثر) کان آجا قانون

حصو پهريون

1. صدر جا حڪم

1. الحاقِي رياست (ملڪيت) جو حڪم 1961 (حڪم نمبر 12، سال 1961)

2. اقتصادي سڌارن جو حڪم 1972 (حڪم نمبر 1، سال 1972)

2. ضابطا

1. زمين سڌارڪ ضابطو 1972.

2. زمين سڌارڪ (بلوچستان پٽ فيڊر ڪينال) ضابطو 1972.

3. اقتصادي سڌارڪ (صنعتن جو تحفظ) ضابطو 1972.

4. ملڪيت جي ورهاست (چترال) ضابطو 1974 (پيو آف 1974).

5. غير متحرڪ ملڪيت جي تڪرارن جو اُڪلاءُ (چترال) ضابطو 1974 (3 آف 1974).

6. دير ۽ سوات (غير متحرڪ ملڪيت جي ورثي، ورهاستي تڪرارن جي اُڪلاءُ (تصفيہ) جو ترميمي ضابطو 1975 (2 آف 1975).

7. غير متحرڪ ملڪيت جي تڪرارن جي اُڪلاءُ (چترال) (ترميمي) ضابطو 1976 (4 آف 1976).

3. وفاقي ائڪٽ

1. زمين سڌارڪ (ترميم) ائڪٽ 1974 (30 آف 1974).
2. زمين سڌارڪ (ترميم) ائڪٽ 1975 (39 آف 1975).
3. اتي جي ملن (چڪين) جي ڪنٽرول ۽ ترقي وارو ائڪٽ 1976 (57 آف 1976).
4. چانورن (چڙهڻ) جي ملن جي ڪنٽرول ۽ ترقي وارو ائڪٽ 1976.
5. ڪپھ ٽائڻ جي ڪنٽرول ۽ ترقي وارو ائڪٽ 1976 (59 آف 1976).

4. صدر جا جاري ڪيل آرڊيننس (حڪم ناما)

1. زمين سڌارڪ ترميمي آرڊيننس 1975 (II آف 1975) ۽ ذڪر ڪيل آرڊيننس جي جاء تي وضع ڪيل وفاقي ائڪٽ.

5. صوبائي ائڪٽ

1. زمين سڌارڪ (بلوچستان ترميم) ائڪٽ 1974 (بلوچستان ائڪٽ II آف 1974).
2. زمين سڌارڪ (پٽ فيڊر ڪئنال ضابطو) ترميمي ائڪٽ 1975 (بلوچستان ائڪٽ 7 آف 1975).

6. صوبائي آرڊيننس

1. زمين سڌارڪ پٽ فيڊر ڪئنال ترميم آرڊيننس 1976.

حصو ٻيو

1. صدر جا حڪم

1. معدنيات جي حصول ۽ منتقلي جو حڪم 1961 (پي. او نمبر 8- سال 1961).
2. ڪمپنين جي انتظامي ايجنسي ۽ ڊائريڪٽرس جي چونڊ جو حڪم 1972 (پي. او نمبر 2- سال 1972).
3. ڪوآپريٽو سوسائٽيز (قومي ڪرڻ) حڪم 1972 (پي. او نمبر 9- سال 1972).
4. لائيف انشورنس (قومي ڪرڻ) حڪم 1972 (پي. او نمبر 10- سال 1972).
5. مارشل لاءِ (زير غور ڪارروايون) حڪم 1972 (پي. او نمبر 14- سال 1972).
6. الحاق وارين رياستن جا قاعدا (خاص جيب خرچ ۽ رعايتن) جي ختم ڪرڻ جو حڪم 1972 (پي. او نمبر 15- سال 1972).
7. صنعتي منظورين ۽ ليسن (رد ڪرڻ) آرڊر 1972 (پي. او نمبر 16- سال 1972).
8. فوجداري قانون ترميم (خاص ڪورٽ) حڪم 1972 (پي. او نمبر 20- سال 1972).

2. ضابطا

1. راولپنڊي (ملڪيت حاصل ڪرڻ) ضابطو 1959.
2. پاڪستان دارالحڪومت ضابطو 1960.
3. دعوائن جي چڪاس (متروڪه ملڪيت) ضابطو 1961.

4. انڪر ٽنڪس (گوشوارن جو صحيح ڪرڻ ۽ ڪوڙي اظهار) ضابطو 1969.
5. نامناسب ملڪيت حاصل ڪرڻ جو ضابطو 1969.
6. نوڪري مان هٽائڻ (خاص ٺهراءُ) ضابطو 1969.
7. ظاهري وسيلن کان گهڻو وڌيڪ رهائش (سزا جو) ضابطو 1969.
8. سرڪاري زرعي زمين (ناجائز قبضي مان واپسي) ضابطو 1969.
9. دشمنن جي ملڪيت (دشمنن کي پنشن جي ادائگي) ضابطو 1970.
10. ڪرنسي نوٽن جي واپسي (قيمتي يا اوچو قسم) ضابطو 1971.
11. متروڪ ملڪيت جي قيمت سرڪاري واجبات (وصولي) ضابطو 1971.
12. پشاور ضلعي ۽ قبائلي ايراضين (تڪرارن جي اڪلاءِ) ضابطو 1971.
13. ڪنوينشن مسلم ليگ ۽ عوامي ليگ (فئڊن جي چڪاس) ضابطو 1971.
14. غير ملڪي زرمبادلہ جي واپسي ضابطو 1972.
15. غير ملڪي اثاڻه (اظهار) ضابطو 1972.
16. نوڪري مان ڪيڊ رويو پيشن (ضابطو 1972).
17. خانگي انتظام هيٺ اسڪول ۽ ڪاليج (حڪومت جو ڪٽڻ) ضابطو 1972.
18. دشمنن جي ملڪيت (وڪري جي تنسيخ) ضابطو 1972.
19. دير ۽ سوات (ملڪيت جي ورثي ۽ ورهاست) ضابطو 1972.
20. دير ۽ سوات (غير متحرڪ ملڪيت جي تڪرارن جو اڪلاءِ) ضابطو 1972.
21. مغربي پاڪستان صنعتي ترقياتي ڪارپوريشن (وڪري ۽ انتقال جي تنسيخ) ضابطو 1972.
22. قومي پريس ٽرسٽ (متولين ۽ ڊائريڪٽرس) جي معطلن جو ضابطو 1972.
23. ڪوآپريٽو بينڪن (قرضن جي واپسي؛ پنجاب) ضابطو 1972.
24. ڪوآپريٽو سوسائٽين (قرضن جي واپسي؛ سنڌ) ضابطو 1972.

3. صدر طرفان جاري ڪيل آرڊيننس

1. جهازراني جي ضابطي جو آرڊيننس 1959 (13 آف 1959).
2. ڄمون ۽ ڪشمير (ملڪيت جي انتظام) آرڊيننس 1961 (3 آف 1961).
3. مسلم فنملي لاءِ آرڊيننس 1961 (7 آف 1961).
4. پاڪستان جو بچاءُ (ترميم) آرڊيننس 1961 (14 آف 1961).
5. ائسوسيئيٽيڊ پريس آف پاڪستان (حڪومت جو ڪلڻ) آرڊيننس (20 آف 1961).
6. تجارت تنظيمون آرڊيننس 1961 (45 آف 1961).

4. وفاقي ائڪٽ

1. فلمن جي سينسرشپ ائڪٽ 1963 (18 آف 1963).
5. مغربي پاڪستان (اڳوڻي) جي گورنر طرفان جاري ڪيل آرڊيننس
1. مغربي پاڪستان گورنمينٽ تعليمي ۽ تربيتي ادارن جو آرڊيننس 1960 (و-پ- آرڊيننس 11 آف 1960).
2. مغربي پاڪستان وقف ملڪيت آرڊيننس 1961 (و-پ- آرڊيننس 28 آف 1961).
3. مغربي پاڪستان سوسائٽين جو رجسٽريشن آرڊيننس 1962 (و-پ- آرڊيننس 9 آف 1962).
4. مغربي پاڪستان جي صنعتن (قيام ۽ وڌائڻ تي ڪنٽرول) آرڊيننس 1963 (و-پ- آرڊيننس آف 1963).

6. اتر اوله سرحدي صوبي جي گورنر طرفان نڪتل آرڊيننس
1. اتر اوله سرحدي صوبي جي سرڪاري تعليمي ۽ تربيتي ادارن جو آرڊيننس 1971 (آرڊيننس نمبر 3- سال 1971).
2. اتر اوله سرحدي صوبي جي چشما ساڄو ڪپ ڪئنال پروجيڪٽ (ڪنٽرول ۽ خيال پڄاڻن جي روڪ) آرڊيننس 1971 (آرڊيننس نمبر 5- سال 1971).
3. اتر اوله سرحدي صوبي گومل ڊيم پراجيڪٽ (رٿ) (ڪنٽرول ۽ خيال پڄاڻن جي روڪ) بابت آرڊيننس 1971 (آرڊيننس نمبر 8- سال 1971).

ٻيو شيڊول (ضميمو)

آرٽيڪل 41 (3)

صدر جي چونڊ

1. چيف اليڪشن ڪمشنر، صدر جي عهدي جي چونڊ لاءِ، ان جي ٿيڻ ۽ ڪرڻ جو بندوبست ڪندو ۽ ذڪر ڪيل چونڊ لاءِ رٽرننگ آفيسر هوندو.
 2. چيف اليڪشن ڪمشنر، مجلس شوري (پارليامينٽ) جي ميمبرن جي اجلاس ۽ صوبائي اسيمبلي جي ميمبرن جي اجلاس جي صدارت ڪرڻ لاءِ پريزيڊنٽ آفيسر مقرر ڪندو.
 3. چيف اليڪشن ڪمشنر، عام اعلان (پڌرنامي) ذريعي، نامزدگي جا ڪاغذ داخل ڪرڻ لاءِ، جانچ پڙتال لاءِ، نالو واپس وٺڻ لاءِ، جيڪڏهن ڪو آهي، ۽ چونڊ ڪرڻ لاءِ، جيڪڏهن ضروري هجي، وقت ۽ جاءِ مقرر ڪندو.
 4. نامزدگي جي لاءِ مقرر ڪيل ڏينهن جو منجهند کان پهرين مجلس شوري (پارليامينٽ) يا ڪنهن صوبائي اسيمبلي جو ڪو ميمبر، نامزدگيءَ جو هڪ پيپر (نامينيشن پيپر)، جنهن ۾ هو پاڻ رٿ پيش ڪندڙ آهي ۽ ٽيڪو ڏيندڙ مجلس شوري (پارليامينٽ) يا جيئن به صورت هجي، اسيمبلي جي ڪنهن ٻئي ميمبر جي صحيح ٿيل هجي ۽ جنهن ۾ نامزد ڪيل هڪ شخص جي صحيح ٿيل بيان ۾ گڏ هجي ته هو نامزدگي تي راضي آهي، پريزيڊنٽ آفيسر کي ڏيئي ڪنهن اهڙي شخص کي صدر جي حيثيت ۾ چونڊ لاءِ نامزد ڪري سگهندو جيڪو صدر جي حيثيت ۾ چونڊ لاءِ اهل هجي.
- پر شرط آهي ته ڪوبه شخص رٿ پيش ڪندڙ يا ٽيڪو ڏيندڙ جي حيثيت ۾ ڪنهن به هڪ چونڊ ۾، هڪ کان وڌيڪ نامينيشن پيپر تي صحيح نه ڪندو.

5. جانچ پڙتال، چيف اليڪشن ڪمشنر پنهنجي طرفان مقرر ڪيل وقت ۽ جاءِ تي ڪندو ۽ جيڪڏهن چڪاس کان پوءِ فقط هڪ شخص جائز طور نامزد رهجي وڃي ته چيف اليڪشن ڪمشنر ان شخص کي چونڊجي آيل قرار ڏيندو يا جيڪڏهن هڪ شخص کان وڌيڪ، جائز طرح نامزد رهجي وڃن، ته پوءِ هو عام اعلان ذريعي جائز طور نامزد شخصن جي نالن جو اعلان ڪندو، جيڪي هن کان پوءِ اميدوار جي نالي سان ياد ڪيا ويندا.

6. ڪوبه اميدوار انهيءَ غرض لاءِ مقرر ڪيل ڏينهن جي ٻن پهرن کان اڳ ڪنهن وقت، انهيءَ پريزائينڊنگ آفيسر کي، جنهن وٽ سندس نامينيشن پيپر داخل ڪرايل آهي، پنهنجي صحيح سان لکيل نوٽيس ڏيئي پنهنجي اميدواري تان هٽ ڪڍي سگهندو ۽ ڪوبه اميدوار، جنهن هن پٺا هيٺ پنهنجي اميدواري تان هٽ ڪڍڻ جو نوٽيس ڏنو هجي، ذڪر ڪيل نوٽيس کي رد ڪرڻ جي اجازت نه ڏني ويندي.

7. جيڪڏهن هڪ کان سواءِ، ٻيا سڀ اميدوار هٽ ڪڍي وڃن، ته ڪمشنر انهيءَ هڪ اميدوار کي منتخب (چونڊجي آيل) قرار ڏيندو.

8. جيڪڏهن ڪو دستبردار نتو ٿئي يا جيڪڏهن، دستبردارين کان پوءِ، ٻه يا وڌيڪ اميدوار رهجي وڃن، ته چيف اليڪشن ڪمشنر عام اعلان ذريعي، اميدوارن ۽ انهن جي تجويز ڪرڻ وارن ۽ تيڪي ڏيڻ وارن جي نالن جو اعلان ڪندو ۽ ان کان پوءِ پٺاڻن ۾ آيل ٺهراڻن موجب، لڪل ووٽ رستي، چونڊ ڪرائڻ جي ڪارروائي ڪندو.

9. جيڪڏهن ڪنهن اميدوار جي نامزدگي صحيح ڏني ويئي هجي، نامزدگي جي لاءِ مقرر ڪيل وقت کان پوءِ فوت ٿي وڃي، ۽ ووٽ جي شروع ٿيڻ کان اڳ پريزائينڊنگ کي ان جي موت جو اطلاع ملي وڃي، ته پريزائينڊنگ آفيسر کي اميدوار جي موت جي باري ۾ اطمینان هئڻ تي، ووٽنگ منسوخ ڪندو ۽ انهيءَ حقيقت جي رپورٽ چيف اليڪشن ڪمشنر کي ڏيندو.

پر شرط آهي ته ڪنهن اهڙي شخص جي صورت ۾، جنهن جي نامزدگي (ووتنگ) راءِ ڏيڻ جي تنسيخ جي وقت جائز هئي، وڌيڪ نامزدگي ضروري نه رهندي.

وڌيڪ شرط هي آهي ته ڪو شخص، جنهن جي ووتنگ منسوخ هئڻ کان اڳ، هن ضميمي جي پٿر 6 هيٺ پنهنجي اميدواري تان دستبرداري جو نوٽيس ڏيئي ڇڏيو هجي، ذڪر ڪيل تنسيخ کان پوءِ چونڊ لاءِ اميدوار جي حيثيت ۾ نامزد ٿي وڃڻ لاءِ نااهل نه ٿيندو.

10. ووتن، مجلس شوري (پارليامينٽ) ۾ هر هڪ صوبائي اسيمبلي جي اجلاس ۾ ٿيندي، ۽ تعلق رکندڙ پريزيڊنٽ آفيسر، اهڙي آفيسر جي مدد سان چونڊ ڪرائيندو، جهڙي طرح چيف اليڪشن ڪمشنر جي منظوريءَ سان ترتيب وار مقرر ڪري.

11. مجلس شوري (پارليامينٽ) ۽ هر هڪ صوبائي اسيمبلي جي، هر هڪ ميمبر کي، جيڪو پاڻ کي مجلس شوري (پارليامينٽ) يا جهڙي به صورت هجي، انهيءَ صوبائي اسيمبلي جي اجلاس ۾ ووت وڃڻ لاءِ پيش ڪري، جنهن جو هو ميمبر هجي، جنهن جو حوالو هن کان پوءِ ووت ڏيڻ واري شخص طور ڏنو ويو آهي، هڪ انتخابي پرچي جاري ڪئي ويندي ۽ هو پنهنجو ووت پرچي تي هن کان پوءِ پٿرائڻ ۾ ڏنل ٺهراءَن مطابق نشان لڳائي استعمال ڪندو.

12. ووتنگ، مخفي راءِ ڏيڻ جي ذريعي اهڙين انتخابي پرچين جي وسيلي سان ٿيندي، جن تي اهڙن سڀني اميدوارن جا نالا الفابيٽيڪل لحاظ سان درج هوندا، جيڪي دستبردار نه ٿيا آهن، ۽ ووت ڏيندڙ شخص، انهيءَ شخص جي نالي جي سامهون، جنهن کي هو ووت ڏيڻ گھري ٿو، نشان لڳائي ووت ڏيندو.

13. انتخابي پرچيون، ڪائونٽر فائل سان گڏ، انتخابي پرچين جي ڪتابن مان جاري ڪيون وينديون، هر ڪائونٽر فائل تي نمبر لکيل هوندو ۽ جڏهن ڪا انتخابي پرچي ڪنهن ووت ڏيڻ واري شخص کي جاري ڪئي وڃي ته

ان جو نالو ڪائونٽر فائل تي درج ڪيو ويندو ۽ پريزائينڊنگ آفيسر جي چٽي صحيح وسيلي، انتخابي پرچي جي تصديق ڪئي ويندي.

14. انتخابي پرچي تي نشان لڳائڻ کان پوءِ ووٽ ڏيڻ وارو شخص ان کي انتخابي صندوق ۾ وجهندو جيڪو پريزائينڊنگ آفيسر اڳيان رکيل هوندو.

15. جيڪڏهن ووٽ ڏيڻ واري شخص کان، انتخابي پرچي خراب ٿي وڃي، ته هو ان کي پريزائينڊنگ آفيسر کي واپس ڪندو، جيڪو پهرين ڏنل انتخابي پرچي کي منسوخ ڪري ۽ انهيءَ باري ۾ ڪائونٽر تي منسوخ جو نشان لڳائي ان کي ٻي انتخابي پرچي جاري ڪندو.

16. ڪابه انتخابي پرچي ناجائز هوندي، جيڪڏهن:

(الف) ان تي ڪو اهڙو نالو، لفظ يا نشان هجي، جنهن مان ووٽ ڏيڻ واري شخص جي سڃاڻپ ٿي سگهي؛ يا

(ب) ان تي پريزائينڊنگ آفيسر جي چٽي صحيح نه هجي؛ يا

(ث) ان تي ڪوبه نشان نه هجي؛ يا

(د) ٻه يا وڌيڪ اميدوارن جي نالي سامهون نشان لڳايو ويو هجي؛ يا

(ع) انهيءَ اميدوار جي سڃاڻپ جي باري ۾ تعين نه ٿي سگهي، جنهن جي نالي سامهون نشان لڳايو ويو هجي.

17. ووٽنگ (پولنگ) ختم ٿيڻ کان پوءِ، هر هڪ پريزائينڊنگ آفيسر، اهڙن اميدوارن يا انهن جي اختياري يافتہ عيوضين جي موجودگيءَ ۾، جيڪي حاضر رهڻ گهرن، انتخابي پرچين جي صندوق کي کوليندو ۽ انهن کي خالي ڪندو ۽ انهن ۾ موجود انتخابي پرچين جي جانچ پڙتال ڪندو، اهڙين پرچين کي رد ڪندو، جيڪي ناجائز آهن، جائز انتخابي پرچين تي هر هڪ اميدوار لاءِ درج ٿي وٽن جي تعداد جو شمار ڪندو ۽ اهڙي طرح درج ٿيل ووٽن جي تعداد کان چيف اليڪشن ڪمشنر کي اطلاع ڏيندو.

18. چيف اليڪشن ڪمشنر انتخاب (چونڊ) جو نتيجو هن طريقي سان ظاهر ڪندو:
(الف) مجلس شوري (پارليامينٽ) ۾ هر هڪ اميدوار جي حق ۾ وڌل ووٽ
شمار ڪيا ويندا؛

(ب) ڪنهن صوبائي اسيمبلي ۾ هر هڪ اميدوار جي حق ۾ وڌل ووٽ جي
تعداد کي انهيءَ صوبائي اسيمبلي جي ميمبرن جي مجموعي تعداد
سان، جنهن ۾ في الوقت سڀ کان گهٽ نشستون هجن، ضرب ڪيون
وينديون ۽ ان صوبائي اسيمبليءَ جي نشست جي مجموعي تعداد سان،
جنهن ۾ ووٽ وڌا ويا هجن، ونڊ ڪيا ويندا ۽ فقري (ب) هيٺ شمار
ڪيل ووٽن جي تعداد ۾ جمع ڪيا ويندا.

تشریح: (i) هن پٿر ۾ ”سيٽن جي ڪُل انگ“ ۾ غير مسلمانن ۽ عورتن
لاءِ مخصوص سيٽون به شامل آهن.

(ii) ڪنهن اڻ پوري جُز (پاڻي) کي ويجهي ۾ ويجهي سڄي ۾ بدلايو ويندو.

19. اُن اميدوار کي، جنهن پٿر 18 ۾ ڏيکاريل طريقي سان ووٽنگ ۾ سڀ کان
وڌيڪ ووٽ حاصل ڪيا هجن ته ان کي چيف اليڪشن ڪمشنر طرفان
منتخب (چونڊيل) قرار ڏنو ويندو.

20. جيڪڏهن ڪنهن ووٽنگ ۾ ٻه يا وڌيڪ اميدوار، ووٽن جو هڪجهڙو انگ
حاصل ڪن ته منتخب ڪيل اميدوارن جي چونڊ قرع اندازي ذريعي ڪئي ويندي.

21. جڏهن ڪنهن ووٽنگ کان پوءِ ووٽن جو شمار مڪمل ٿي وڃي ۽ راءِ شماريءَ
جو نتيجو متعين ٿي وڃي، ته چيف اليڪشن ڪمشنر، ان جي سامهون
جيڪي موجود هجي، نتيجي جو اعلان ڪندو ۽ نتيجي جو وفاقي
حڪومت کي اطلاع ڏيندو جيڪا نتيجي جو عام اعلان (عام پڌرنامي)
ذريعي ظاهر ڪندي.

22. چيف اليڪشن ڪمشنر، عام اعلان جي ذريعي، صدر جي منظوري سان
هن ضميمي جي غرضن جي بجا آوري جي لاءِ، قاعدا وضع ڪري سگهندو.

ضميمو ٽيون

عهدي جو حلف

صدر

[آرٽيڪل 42]

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

آئون صدقِ دل سان قسم ڪٿان ٿو ته
آئون مسلمان آهيان ۽ قادرِ مطلق الله تعاليٰ جي وحدت ۽ توحيد، الله جي
ڪتابن، جن ۾ قرآن پاڪ خاتم الڪتاب آهي، حضرت محمد ﷺ خاتم
النبيين آهي ۽ ان کان پوءِ ڪوبه نبي نه اچڻو آهي، قيامت جي ڏينهن ۽ قرآن
پاڪ ۽ سنت جي گهرجن ۽ تعليم تي ايمان رکان ٿو:

ته آئون خلوص نيت سان پاڪستان جو حامي ۽ وفادار رهندس:

ته صدرِ پاڪستان جي حيثيت ۾ پنهنجي فرضن ۽ ڪمن جي سرانجامي
ايمانداري، پنهنجي انتهائي صلاحيت ۽ وفاداري سان، اسلامي جمهوريه
پاڪستان جي دستور ۽ قانون مطابق ۽ هميشه پاڪستان جي خودمختياري،
سالميت، مضبوطي، بهبودي ۽ خوشحالي خاطر سرانجام ڏيندس:

ته آئون اسلامي نظريه کي برقرار رکڻ لاءِ ڪوشش ڪندو رهندس،
جيڪو پاڪستان جي قيام جو بنياد آهي:

ته آئون پنهنجي ذاتي مفاد کي پنهنجي سرڪاري ڪم ۽ پنهنجي
سرڪاري فيصلن تي اثر انداز ٿيڻ نه ڏيندس:

تہ آئون اسلامي جمهوريه پاڪستان جي دستور کي برقرار رکندس ۽ ان جو تحفظ ۽ دفاع ڪندس:

تہ آئون هر حالت ۾ هر ڪنهن قسم جي ماڻهن سان، بنا خوف ۽ رعايت ۽ بنا رغبت ۽ دشمني، قانون موجب انصاف ڪندس:

تہ آئون ڪنهن شخص کي سڌي طرح يا اڻ سڌي طرح، ڪنهن اهڙي معاملي جي خبر نه ڏيندس ۽ نه ان کي ظاهر ڪندس، جيڪو منهنجي اڳيان پاڪستان جي صدر جي حيثيت ۾ غور لاءِ پيش ڪيو وڃي يا منهنجي ڄاڻ ۾ اچي، سواءِ ان جي، جيڪي صدر جي حيثيت ۾ مون کي منهنجي فرض جي ادائگي لاءِ گهربل هجن:

الله تعاليٰ منهنجي مدد ۽ رهنمائي (رهبري) ڪري - آمين.

وزير اعظم
[آرٽيڪل 91 (2)]

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

آئون صدي دل سان قسم ڪٿان ٿو ته
آئون مسلمان آهيان ۽ قادر مطلق الله تعاليٰ جي وحدت ۽ توحيد، الله جي
ڪتابن، جن ۾ قرآن پاڪ خاتم الڪتاب آهي، حضرت محمد ﷺ خاتم
النبيين آهي ۽ ان کان پوءِ ڪوبه نبي نه اچڻو آهي، قيامت جي ڏينهن ۽ قرآن
پاڪ ۽ سنت جي گهرجن ۽ تعليم تي ايمان رکان ٿو:

ته آئون نيت جي سچائي سان پاڪستان جو حامي ۽ وفادار رهندس:

ته بحیثیت وزیراعظمِ پاڪستان، آئون پنهنجي فرضن ۽ ڪمن جي
سرانجامي ايمانداري، پنهنجي انتهائي صلاحيت ۽ وفاداري سان، اسلامي
جمهوريه پاڪستان جي دستور ۽ قانون مطابق ۽ هميشه پاڪستان جي
خودمختياري، سالميت، مضبوطي، بهبودي ۽ خوشحالي خاطر سرانجام ڏيندس:

ته آئون اسلامي نظريه کي برقرار رکڻ لاءِ ڪوشش ڪندو رهندس،
جيڪو پاڪستان جي قيام جو بنياد آهي:

ته آئون پنهنجي ذاتي مفاد کي پنهنجي سرڪاري ڪم ۽ پنهنجي
سرڪاري فيصلن تي اثرانداز ٿيڻ نه ڏيندس:

ته آئون اسلامي جمهوريه پاڪستان ۽ پاڪستان جي دستور کي برقرار
رکندي ۽ ان جو تحفظ ۽ دفاع ڪندس:

تہ آئون ہر حالت ۾ ہر ڪنهن قسم جي ماڻهن سان، بنا خوف ۽ رعايت ۽ بنا رغبت ۽ دشمني، قانون موجب انصاف ڪندس:

تہ آئون ڪنهن شخص کي سڌي طرح يا اڻ سڌي طرح، ڪنهن اهڙي معاملي جي خبر نہ ڏيندس ۽ نہ ان کي ظاهر ڪندس، جيڪو منهنجي اڳيان پاڪستاني وزيراعظم جي حيثيت ۾ غور لاءِ پيش ڪيو وڃي يا منهنجي ڄاڻ ۾ اچي، سواءِ ان جي، جيڪي پاڪستاني وزيراعظم جي حيثيت ۾ مون کي منهنجي فرضن جي ادائگي لاءِ گھربل هجن:

اللہ تعاليٰ منهنجي مدد ۽ رهنمائي (رهبري) ڪري - آمين.

وفاقي وزير يا وزير مملڪت

[آرٽيڪل 92 (2)]

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

آئون صديقِ دل سان قسم ڪٿان ٿو ته
پاڪستان جو حامي ۽ وفادار رهندس:

ته بحیثیت وفاقي وزیر (یا وزیر مملکت)، آئون پنهنجي فرض ۽ کمن
جي سرانجامي ایمانداری، پنهنجي انتهائي صلاحیت ۽ وفاداری سان، اسلامي
جمہوریہ پاڪستان جي دستور ۽ قانون مطابق ۽ ہمیشہ پاڪستان جي
خودمختیاری، سالمیت، مضبوطی، بھبودی ۽ خوشحالی خاطر سرانجام ڏیندس:

ته آئون اسلامي نظریہ کی برقرار رکڻ لاءِ ڪوشش ڪندو رهندس،
جيڪو پاڪستان جي قیام جو بنیاد آھي:

ته آئون پنهنجي ذاتي مفاد کی پنهنجي سرڪاري ڪم ۽ پنهنجي
سرڪاري فیصلن تي اثر انداز ٿيڻ نہ ڏیندس:

ته آئون اسلامي جمہوریہ پاڪستان ۽ پاڪستان جي دستور کی برقرار
رکندس ۽ ان جو تحفظ ۽ دفاع ڪندس:

ته آئون ہر حالت ۾ ہر ڪنھن قسم جي ماڻھن سان، بنا خوف ۽ رعایت ۽
بنا رغبت ۽ دشمني، قانون موجب انصاف ڪندس:

ته آئون ڪنھن شخص کی سڌي طرح یا اڻ سڌي طرح، ڪنھن اهڙي

_____ 1973ع جو آئين ۽ مختصر آئيني تاريخ _____

معاملي جي خبر نه ڏيندس ۽ نه ان کي ظاهر ڪندس، جيڪو منهنجي اڳيان
بحيڻيت وفاقي وزير (يا وزير مملڪت) منهنجي غور لاءِ پيش ڪيو وڃي يا
منهنجي ڄاڻ ۾ اچي، سواءِ ان جي، جيڪي بحيڻيت وفاقي وزير يا وزير مملڪت
جي مون کي پنهنجي فرضن جي ادائگي لاءِ گهربل هجن:
الله تعاليٰ منهنجي مدد ۽ رهنمائي (رهبري) ڪري - آمين.

قومي اسيمبليءَ جو اسپيڪر يا سينيٽ جو چيئرمين [آرٽيڪل 53 (2) ۽ 61]

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

آئون صديقِ دل سان قسم کڻان ٿو ته
آئون پاڪستان جو حامي ۽ وفادار رهندس:

ته پاڪستان جي قومي اسيمبلي جي اسپيڪر (سينيٽ جي چيئرمين) جي حيثيت ۾ ۽ جڏهن مون کي بحیثيت پاڪستان جي صدر جي ڪم ڪرڻ لاءِ چيو ويندو ته آئون پنهنجي منصبی فرض ۽ ڪمن کي، ايمانداري، پنهنجي انتهائي صلاحيتن ۽ وفاداري سان اسلامي جمهوريه پاڪستان جي دستور ۽ قانون جي مطابق ۽ قومي اسيمبلي جي اسپيڪر جي حيثيت ۾ اسيمبلي جي قاعدن مطابق (يا سينيٽ جي چيئرمين جي حيثيت ۾ سينيٽ جي قاعدن مطابق) ۽ هميشه پاڪستان جي خودمختياري، سالميت، مضبوطي، بهبودي ۽ خوشحالي خاطر سرانجام ڏيندس:

ته آئون اسلامي نظريه کي برقرار رکڻ لاءِ ڪوشش ڪندو رهندس، جيڪو پاڪستان جي قيام جو بنياد آهي:

ته آئون پنهنجي ذاتي مفاد کي پنهنجي سرڪاري ڪم ۽ پنهنجي سرڪاري فيصلن تي اثر انداز ٿيڻ نه ڏيندس:

ته آئون اسلامي جمهوريه پاڪستان ۽ پاڪستان جي دستور کي برقرار رکندس ۽ ان جو تحفظ ۽ دفاع ڪندس:

ته آئون هر حالت ۾ هر ڪنهن قسم جي ماڻهن سان، بنا خوف ۽ رعايت ۽ بنا رغبت ۽ دشمني، قانون موجب انصاف ڪندس:

اللہ تعالیٰ منهنجي مدد ۽ رهنمائي (رهبري) ڪري- آمين.

قومي اسيمبليءَ جو ڊپٽي اسپيڪر يا سينيٽ جو ڊپٽي چيئرمين [آرٽيڪل 53 (2) ۽ 61]

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

آئون صديقِ دل سان قسم کڻان ٿو ته
آئون پاڪستان جو حامي ۽ وفادار رهندس:

ته جڏهن به مون کي اسپيڪر قومي اسيمبلي يا سينيٽ جي چيئرمين ڪم
ڪرڻ لاءِ چيو ويندو ته آئون پنهنجي منصبي فرضن ۽ ڪمن کي، ايمانداري،
پنهنجي انتهائي صلاحيتن ۽ وفاداري سان، اسلامي جمهوريه پاڪستان جي
دستور ۽ قانون ۽ اسيمبلي (يا سينيٽ) جي قاعدن مطابق ۽ هميشه پاڪستان
جي خودمختياري، سالميت، مضبوطي، بهبودي ۽ خوشحالي خاطر سرانجام ڏيندس:

ته آئون اسلامي نظريه کي برقرار رکڻ لاءِ ڪوشش ڪندو رهندس،
جيڪو پاڪستان جي قيام جو بنياد آهي:

ته آئون پنهنجي ذاتي مفاد کي پنهنجي سرڪاري ڪم ۽ پنهنجي
سرڪاري فيصلن تي اثر انداز ٿيڻ نه ڏيندس:

ته آئون اسلامي جمهوريه پاڪستان ۽ پاڪستان جي دستور کي برقرار
رکنديس ۽ ان جو تحفظ ۽ دفاع ڪنديس:

ته آئون هر حالت ۾ هر ڪنهن قسم جي ماڻهن سان، بنا خوف ۽ رعايت ۽
بنا رغبت ۽ دشمني، قانون موجب انصاف ڪنديس:

الله تعاليٰ منهنجي مدد ۽ رهنمائي (رهبري) ڪري - آمين.

قومي اسيمبليءَ جو ميمبر يا سينيٽ جو ميمبر
[آرٽيڪل 65]

آئون صدقِ دل سان قسم ٿو ڪٿان ته
آئون پاڪستان جو حامي ۽ وفادار رهندس:

ته بحيثيت قومي اسيمبلي (يا سينيٽ)، آئون پنهنجي منصبي فرضن ۽
ڪمن کي، ايمانداري، پنهنجي انتهائي صلاحيتن ۽ وفاداري سان، اسلامي
جمهوريه پاڪستان جي دستور ۽ قانون ۽ اسيمبلي (يا سينيٽ) جي قاعدن
مطابق ۽ هميشه پاڪستان جي خودمختياري، سالميت، مضبوطي، بهبودي ۽
خوشحالي خاطر سرانجام ڏيندس:

ته آئون اسلامي نظريه کي برقرار رکڻ لاءِ ڪوشش ڪندو رهندس،
جيڪو پاڪستان جي قيام جو بنياد آهي:

ته آئون اسلامي جمهوريه پاڪستان ۽ پاڪستان جي دستور کي برقرار
رکنديس ۽ ان جو تحفظ ۽ دفاع ڪنديس:

الله تعاليٰ منهنجي مدد ۽ رهنمائي (رهبري) ڪري - آمين.

صوبي جو گورنر

[آرٽيڪل 102]

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

آئون صدق دل سان قسم ٿو ڪٿان ته
آئون نيت جي سچائيءَ سان پاڪستان جو حامي ۽ وفادار رهندس:

ته بحیثیت گورنر صوبي پنهنجي فرض ۽ ڪمن جي
سرانجامي ایمانداری، پنهنجي انتهائی صلاحیت ۽ وفاداری سان، اسلامي
جمہوریہ پاڪستان جي دستور ۽ قانون مطابق ۽ ہمیشہ پاڪستان جي
خودمختیاری، سالمیت، مضبوطی، بھبودی ۽ خوشحالی خاطر سرانجام ڏیندس:

ته آئون اسلامي نظریہ کی برقرار رکڻ لاءِ ڪوشش ڪندو رھندس،
جیڪو پاڪستان جي ٺھڻ جو بنیاد آھي:

ته آئون پنهنجي ذاتي مفاد کي پنهنجي سرڪاري ڪم ۽ پنهنجي
سرڪاري فیصلن تي اثر انداز ٿيڻ نہ ڏیندس:

ته آئون اسلامي جمہوریہ پاڪستان جي دستور کی برقرار رکندس ۽ ان
جو تحفظ ۽ دفاع ڪندس:

ته آئون ھر حالت ۾ ھر ڪنھن قسم جي ماڻھن سان، بنا خوف ۽ رعایت ۽
بنا رغبت ۽ دشمنی، قانون موجب انصاف ڪندس:

ته آئون ڪنھن شخص کی سڌي طرح یا اڻ سڌي طرح، ڪنھن اھڙي
معاملی جي خبر نہ ڏیندس ۽ نہ ان کی ظاھر ڪندس، جیڪو بحیثیت گورنر
صوبي جي منھنجي اڳیان غور لاءِ پیش ڪیو وڃي یا منھنجي ڄاڻ ۾
اچي، سواءِ ان جي، جیڪي گورنر جي حیثیت ۾ مونکی منھنجي فرض جي
ادائگی لاءِ آئين ڪرڻ ضروري ھجي:

اللہ تعالیٰ منھنجي مدد ۽ رھنمائی (رھبري) ڪري - آمین.

وزير اعليٰ يا صوبائي وزير

[آرٽيڪل 131 (4) ۽ 132 (2)]

آئون صدق دل سان قسم ٿو ڪٿان ته
آئون نيت جي سچائيءَ سان پاڪستان جو حامي ۽ وفادار رهندس:

ته بحیثیت وزیر اعليٰ یا (وزیر) حکومت صوبہ آئون پنهنجي
فرضن ۽ ڪمن جي سرانجامي ايمانداري، پنهنجي انتهائي صلاحيت ۽ وفاداري
سان، اسلامي جمهوريه پاڪستان جي دستور ۽ قانون مطابق ۽ هميشه
پاڪستان جي خودمختياري، سالميت، مضبوطي، بهبودي ۽ خوشحالي خاطر
سرانجام ڏيندس:

ته آئون اسلامي نظريه کي برقرار رکڻ لاءِ ڪوشش ڪندو رهندس،
جيڪو پاڪستان جي ٺهڻ جو بنياد آهي:

ته آئون پنهنجي ذاتي مفاد کي پنهنجي سرڪاري ڪم ۽ پنهنجي
سرڪاري فيصلن تي اثر انداز ٿيڻ نه ڏيندس:

ته آئون اسلامي جمهوريه پاڪستان جي دستور کي برقرار رکندس ۽ ان
جو تحفظ ۽ دفاع ڪندس:

ته آئون هر حالت ۾ هر ڪنهن قسم جي ماڻهن سان، بنا خوف ۽ رعايت ۽
بنا رغبت ۽ دشمني، قانون موجب انصاف ڪندس:

ته آئون ڪنهن شخص کي سڌي طرح يا اڻ سڌي طرح، ڪنهن اهڙي
معاملي جي خبر نه ڏيندس ۽ نه ان کي ظاهر ڪندس، جيڪو بحیثیت وزیر اعليٰ

(يا وزير) جي منهنجي اڳيان غور لاءِ پيش ڪيو وڃي يا منهنجي ڄاڻ ۾ اچي، سواءِ ان جي، جڏهن وزير اعليٰ (يا وزير) جي حيثيت ۾ مون کي منهنجي فرض جي ادائگي لاءِ ائين ڪرڻ ضروري هجي (يا جنهن جي وزير اعليٰ خاص طور اجازت ڏني هجي):

الله تعاليٰ منهنجي مدد ۽ رهنمائي (رهبري) ڪري - آمين.

صوبائي اسيمبلي جو اسپيڪر

[آرٽيڪل 53 (2) 127]

آئون صدق دل سان قسم ٿو ڪٿان ته
آئون نيت جي سچائيءَ سان پاڪستان جو حامي ۽ وفادار رهندس:

ته آئون صوبي جي اسپيڪر جي حيثيت ۾، پنهنجي فرضن ۽
ڪمن جي سرانجامي ايمانداري، پنهنجي انتهائي صلاحيت ۽ وفاداري سان،
اسلامي جمهوريه پاڪستان جي دستور ۽ قانون مطابق ۽ هميشه پاڪستان جي
خودمختياري، سالميت، مضبوطي، بهبودي ۽ خوشحالي خاطر سرانجام ڏيندس:

نه آئون اسلامي نظريه کي برقرار رکڻ لاءِ ڪوشش ڪندو رهندس،
جيڪو پاڪستان جي ٺهڻ جو بنياد آهي:

ته آئون پنهنجي ذاتي مفاد کي پنهنجي سرڪاري ڪم ۽ پنهنجي
سرڪاري فيصلن تي اثر انداز ٿيڻ نه ڏيندس:

ته آئون اسلامي جمهوريه پاڪستان جي دستور کي برقرار رکندس ۽ ان
جو تحفظ ۽ دفاع ڪندس:

ته آئون هر حالت ۾ هر ڪنهن قسم جي ماڻهن سان، بنا خوف ۽ رعايت ۽
بنا رغبت ۽ دشمني، قانون موجب انصاف ڪندس:

الله تعاليٰ منهنجي مدد ۽ رهنمائي (رهبري) ڪري - آمين.

صوبائي اسيمبلي جو ڊپٽي اسپيڪر

[آرٽيڪل 53 (2) 127]

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

آئون صدق دل سان قسم ٿو ڪٿان ته
آئون نيت جي سچائيءَ سان پاڪستان جو حامي ۽ وفادار رهندس:

ته جڏهن به مون کي صوبي جي صوبائي اسيمبلي ۾ اسپيڪر جي
حيثيت ۾ ڪم ڪرڻ لاءِ چيو ويندو ته آئون پنهنجي منصبي فرضن ۽ ڪمن
کي، ايمانداري، پنهنجي انتهائي صلاحيتن ۽ وفاداري سان، اسلامي جمهوريه
پاڪستان جي دستور، قانون ۽ اسيمبلي (يا سينيٽ) جي قاعدن مطابق ۽
هميشه پاڪستان جي خودمختياري، سالميت، مضبوطي، بهبودي ۽ خوشحالي
خاطر سرانجام ڏيندس:

ته آئون اسلامي نظريه کي برقرار رکڻ لاءِ ڪوشش ڪندو رهندس،
جيڪو پاڪستان جي ٺهڻ جو بنياد آهي:

ته آئون پنهنجي ذاتي مفاد کي پنهنجي سرڪاري ڪم ۽ پنهنجي
سرڪاري فيصلن تي اثر انداز ٿيڻ نه ڏيندس:

ته آئون اسلامي جمهوريه پاڪستان جي دستور کي برقرار رکندس ۽ ان
جو تحفظ ۽ دفاع ڪندس:

ته آئون هر حالت ۾ هر ڪنهن قسم جي ماڻهن سان، بنا خوف ۽ رعايت ۽
بنا رغبت ۽ دشمني، قانون موجب انصاف ڪندس:

اللہ تعالیٰ منهنجي مدد ۽ رهنمائي (رهبري) ڪري - آمين.

صوبائي اسيمبلي جو ميمبر

[آرٽيڪل 65 ۽ 127]

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

آئون..... صدق دل سان قسم ٿو ڪٿان ته
آئون نيت جي سچائيءَ سان پاڪستان جو حامي ۽ وفادار رهندس:

ته آئون صوبي..... جي ميمبر جي حيثيت ۾ پنهنجي فرض ۽ ڪمن
جي سرانجامي ايمانداري، پنهنجي انتهائي صلاحيت ۽ وفاداري سان، اسلامي
جمهوريه پاڪستان جي دستور ۽ قانون مطابق ۽ هميشه پاڪستان جي
خودمختياري، سالميت، مضبوطي، بهبودي ۽ خوشحالي خاطر سرانجام ڏيندس:

ته آئون اسلامي نظريه کي برقرار رکڻ لاءِ ڪوشش ڪندو رهندس،
جيڪو پاڪستان جي ٺهڻ جو بنياد آهي:

ته آئون اسلامي جمهوريه پاڪستان جي دستور کي برقرار رکندس ۽ ان
جو تحفظ ۽ دفاع ڪندس:

اللہ تعاليٰ منهنجي مدد ۽ رهنمائي (رهبري) ڪري - آمين.

آديٽر جنرل پاڪستان

[آرٽيڪل 168 (2)]

آئون صديقِ دل سان قسم ٿو ڪٿان ته
آئون نيت جي سچائيءَ سان پاڪستان جو حامي ۽ وفادار رهندس:
ته بحیثیت آڈیٽر جنرل پاڪستان، آئون پنهنجي منصبی فرض ۽ ڪمن
کي ایمانداری، پنهنجي انتهائی صلاحیت ۽ وفاداری سان، بنا خوف ۽ رعایت ۽
بنا رغبت ۽ دشمنی سرانجام ڏیندس ۽ هي ته آئون پنهنجي ذاتي مفاد کي
پنهنجي سرڪاري ڪم ۽ پنهنجي سرڪاري فیصلن تي اثر انداز ٿیڻ نه ڏیندس.
الله تعالیٰ منهنجي مدد ۽ رهنمائي (رهبري) ڪري - آمین.

پاڪستان جي ڪنهن هاءِ ڪورٽ جي چيف جسٽس يا سپريم
ڪورٽ يا ڪنهن هاءِ ڪورٽ جو جج
[[آرٽيڪل 178 ۽ 194]]

آئون صديق دل سان قسم ٿو ڪٿان ته
آئون نيت جي سچائيءَ سان پاڪستان جو حامي ۽ وفادار رهندس:

ته بحیثیت چيف جسٽس پاڪستان (يا سپريم ڪورٽ جي جج يا چيف
جسٽس، هاءِ ڪورٽ يا جج، هاءِ ڪورٽ) ۾ پنهنجي فرضن ۽ ڪمن جي
ادائگي ايمانداري، انتهائي صلاحيت ۽ وفاداري سان، اسلامي جمهوريه
پاڪستان ۽ قانون مطابق سرانجام ڏيندس:

ته آئون سپريم جڊيشل ڪائونسل طرفان جاري ڪيل اخلاقي ضابطي جي
پابندي ڪندس:

ته آئون پنهنجي ذاتي مفاد کي پنهنجي سرڪاري ڪمن يا پنهنجي
سرڪاري فيصلن تي اثر انداز ٿيڻ نه ڏيندس:

ته آئون اسلامي جمهوريه پاڪستان جي دستور کي برقرار رکندس ۽ ان
جو تحفظ ۽ دفاع ڪندس:

الله تعاليٰ منهنجي مدد ۽ رهنمائي (رهبري) ڪري - آمين.

وفاقي شرعي عدالت جو چيف جسٽس يا جج

[آرٽيڪل 203 (ج) (7)]

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

آئون صدق دل سان قسم ٿو ڪٿان ته
وفاقي شرعي عدالت جي چيف جسٽس يا جج جي حيثيت ۾ پنهنجي منصب
فرض ۽ ڪمن کي دستور هيٺ ايمانداري، پنهنجي انتهائي صلاحيت ۽
وفاداري سان سرانجام ڏيندس؛

۽ هي ته آئون پنهنجي ذاتي مفاد کي پنهنجي سرڪاري ڪم ۽ پنهنجي
سرڪاري فيصلن تي اثر انداز ٿيڻ نه ڏيندس.

اللہ تعالیٰ منهنجي مدد ۽ رهنمائي (رهبري) ڪري - آمين.

چيف اليڪشن ڪمشنر

[آرٽيڪل 214]

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

آئون صدقِ دل سان قسم ٿو ڪٿان ته
چيف اليڪشن ڪمشنر جي حيثيت ۾ پنهنجي منصبي فرض ۽ ڪمن کي
ايمانداري، پنهنجي انتهائي صلاحيت ۽ وفاداري سان، بنا خوف ۽ رعايت ۽ بنا
رغبت ۽ دشمني سرانجام ڏيندس ۽ هي ته آئون پنهنجي ذاتي مفاد کي پنهنجي
سرڪاري ڪم ۽ پنهنجي سرڪاري فيصلن تي اثر انداز ٿيڻ نه ڏيندس.
اللہ تعالیٰ منهنجي مدد ۽ رهنمائي (رهبري) ڪري - آمين.

مُسلح افواج جا ميمبر

[آرٽيڪل 244]

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

آئون صديقِ دل سان قسم ٿو ڪٿان ته
آئون نيت جي سچائي سان پاڪستان جو حامي ۽ وفادار رهندس ۽ اسلامي
جمهوريه پاڪستان جي دستور جي حمايت ڪندس، جيڪو عوام جي خواهشن
جو مظهر آهي ۽ هي ته آئون پنهنجو پاڻ کي ڪنهن به قسم جي سياسي
سرگرمين ۾ مشغول نه ڪندس ۽ هي ته آئون قانون جي گهرجن مطابق ۽ ان جي
هيٺ پاڪستان جي بري (يا بحري يا فضائي) فوج ۾ پاڪستان جي خدمت
ايمانداري ۽ وفاداري سان سرانجام ڏيندس:

الله تعاليٰ منهنجي مدد ۽ رهنمائي (رهبري) ڪري - آمين.

ضميمو چوٿون

آرٽيڪل 70 (74)

قانون سازي جون فهرستون وفاقي قانون سازي جي فهرست

حصو پهريون

1. امن يا جنگ ۾ وفاق يا ان جي ڪنهن حصي جو دفاع، وفاق جي بري، بحري ۽ فضائي افواج (فوجن) يا ڪي ٻيون مسلح افواج، جيڪي وفاق طرفان ڀرتي ڪيون وڃن يا رکيون وڃن، کي به مسلح افواج جيڪي وفاق جون فوجون نه هجن، ۽ وفاق جي مسلح افواج، جنهن ۾ شهري مسلح افواج شامل آهن، ان جي متعلق هجن يا انهن سان ملي ڪارروائي ڪري رهيون هجن، وفاقي انٽيليجنس بيورو (ڪاتو)، پرڏيهي معاملن، دفاع يا پاڪستان يا ان جي ڪنهن حصي جي سلامتي متعلق ملڪي مصلحتن جي بناء تي روڪيندڙ، نظربندي، اهڙا شخص جيڪي نظربند ڪيا ويا هجن، اهي صنعتون جيڪي وفاقي قانون موجب دفاعي مقصد لاءِ يا جنگ جاري رکڻ لاءِ ضروري قرار ڏنيون ويون هجن.

2. بري، بحري، فضائي فوج جا ڪم، ڪنٽونمينٽ (ڇانوڻي) ايراضي ۾ خود مختيار مقامي حڪومت، اختيارين جا قيام ۽ اختيارين انهن ايراضي ۾ گهرن ۾ رهائش جا ضابطا، ۽ انهن علائقن جي حدبندي.

3. پرڏيهي معاملن، ٻين ملڪن سان تعليمي، ۽ ثقافتي معاهدن ۽ اقرارنامن سان شامل انهن عهدنامن ۽ قبوليتن تي عمل ڪرڻ، جنهن ۾ مجرمين ۽ جوابدارن کي پاڪستان کان ٻاهر حڪومتن جي حوالي ڪرڻ شامل آهي.

4. قوميت، شهري ۽ شهري بنائڻ جو حق ڏيڻ.
 5. ڪنهن صوبي يا وفاق جي دارالحڪومت مان يا ان ۾ هجرت ڪري آباد ٿيڻ.
 6. پاڪستان ۾ داخلا يا پاڪستان مان لڏي وڃڻ ۽ ترجي وڃڻ (ديس نيڪالي) جنهن ۾ پاڪستان اندر ماڻهن جي چرپر، جيڪي پاڪستان جا رهندڙ نه هجن، پاڪستان کان ٻاهر زيارت جون جايون.
 7. پوسٽ ۽ ٽيليگراف (تارون)، جنهن ۾ ٽيليفون، وائرليس، نشریات ۽ مواصلات جا اهڙا ٻيا وسيلو، پوسٽ آفيس جا سيونگ بينڪ.
 8. ڪرنسي، سڪا ٺاهڻ، قانوني زر.
 9. پرڏيهي ٺاڻو (زر مبادلہ)، چيڪ، مٽاسٽا جا بل، پرونوٽ ۽ اهڙا ٻيا دستاويز.
 10. وفاق جو سرڪاري قرض، جنهن ۾ وفاقي گڏيل فنڊ جي ضمانت تي رقم قرض وٺڻ، پرڏيهي قرض پرڏيهي امداد شامل آهي.
 11. وفاقي سرڪاري نوڪريون ۽ وفاقي پبلڪ سروس ڪميشن.
 12. وفاقي پينشنون يعني ته وفاق طرفان يا وفاقي گڏيل فنڊ مان واجب الادا پينشنون.
 13. وفاقي محتسب.
 14. وفاق جي رعيت لاءِ انتظامي عدالتون (ڪورٽون) ۽ ٽربيونل.
 15. لئبريون (ڪتب خانو)، ميوزيم ۽ ساڳيا ادارا جيڪي وفاق جي ضابطي ۽ خرچ تي هجن.
 16. تحقيقات لاءِ پيشه ورانه يا فني تربيت لاءِ يا خاص تعليم جي ترقي لاءِ، وفاقي ايجنسيون ۽ ادارا.
 17. ٻاهرين ملڪن ۾ پاڪستاني شاگردن جي تعليم ۽ پرڏيهي شاگردن جي پاڪستان ۾ تعليم متعلق.
 18. جوهرِي توانائي ۾ شامل -
- (الف) معدني وسائل، جيڪي جوهرِي توانائي پيدا ڪرڻ لاءِ ضروري آهن؛

(ب) جوهری ٻارڻ جي پيداوار ۽ جوهری توانائي پيدا ڪرڻ ۽ استعمال ۾ آڻڻ؛ ۽

(ث) شڪل (لائون) کي چمڪائڻ (روشن ڪرڻ).

19. بندرگاهه جي ڪوارنٽائن، ملاحن ۽ بحري اسپتالون ۽ اهڙيون اسپتالون جيڪي بندرگاهه ڪوارنٽائن سان وابسته هجن.

20. بحري جهازراني، جهازن جي اچڻ ۽ وڃڻ، بحري دائره اختيار، جنهن ۾ وير چڙهيل پاڻي ۾ جهازراني ۽ جهازن جي آمدرفت شامل آهي.

21. وڏا بندرگاهه يعني ذڪر ڪيل بندرگاهن جو اعلان ڪرڻ، انهن جي حدبندي ڪرڻ ۽ بندرگاهه اختياري وارن جي تشڪيل (قيام) ۽ اختيارون.

22. هوائي جهاز ۽ هواپازي، هوائي اڏن جو انتظام، هوائي جهازن جي آمدورفت ۽ هوائي اڏن جو ضابطو ۽ انتظام.

23. لائيت هائوس (روشني جا منارا) جنهن ۾ روشنيءَ جا جهاز، لائيت هائوس، بحري ۽ هوائي جهازن جي حفاظت لاءِ ٻيا انتظام شامل آهن.

24. بحري يا هوائي رستن وسيلي مسافرن ۽ مال جي نقل ۽ حمل.

25. تصنيف جو حق، ايجادون، نمونا، تجارتي نشان ۽ تجارتي مال جا نشان.

26. آفيم، ان جي برآمد ۽ وڪري بابت.

27. وفاقي حڪومت جو تعين ڪيل سرحدن، ڪسٽم جي آرپار مال جي درآمد ۽ برآمد، صوبن جي وچ ۾ تجارت ۽ ڪاروبار، ٻاهرين ملڪن سان تجارت ۽ ڪاروبار، پاڪستان مان برآمد ٿيندڙ مال جو معيار.

28. پاڪستان جي ملڪي بينڪ، بينڪاري يعني ته اهڙين ڪارپوريشن طرفان بنڪاري جي ڪاروبار جو انتظام، جيڪي انهن ڪارپوريشن کان سواءِ هجن، جيڪي ڪنهن صوبي جي ملڪيت يا نگراني ۾ هجن ۽ فقط انهيءَ صوبي ۾ ڪاروبار ڪنديون هجن.

29. انشورنس جو قانون، سواءِ جڏهن انهيءَ انشورنس جي باري ۾ هجي،

جنهن جي ذميواري ڪنهن صوبي ڪنئي هجي ۽ انشورنس جي ڪاروبار جي انتظام کي ضابطي ۾ آڻڻ، سواءِ جڏهن انهيءَ ڪاروبار جي متعلق هجي، جنهن جي ذميواري ڪنهن صوبي ڪنئي هجي، سرڪاري انشورنس سواءِ انهيءَ حد تائين ڪنهن صوبي ان جي ذميواري صوبائي اسيمبلي جي قانون سازي جي اختيار جي ڪنهن معاملي جي ڪري ڪنئي هجي.

30. اسٽاڪ ايڪسچينج ۽ وعدہ بازار، جنهن جو مقصد ۽ ڪاروبار هڪ صوبي تائين محدود نه هجي.

31. ڪارپوريشنون يعني ته تجارتي ڪارپوريشنون، جنهن ۾ بينڪاري، انشورنس ۽ مالي ڪارپوريشن جو قيام، ضابطا ٺاهڻ ۽ ختم ڪرڻ، پوءِ اهي تجارتي هجن يا نه هجن، جن جا مقصد هڪ صوبي تائين محدود نه هجن، پر ان ۾ يونيورسٽيون شامل نه آهن.

32. قومي منصوبہ بندي ۽ قومي اقتصادي هڪجهڙائي، جنهن ۾ سائنسي ۽ فني تحقيقات جي منصوبہ بندي ۽ هڪجهڙائي شامل آهي.

33. سرڪاري لائبريون.

34. قومي وڏا رستا ۽ اهم رستا (سٽرڪون).

35. وفاقي سروي (ماپون) جنهن ۾ زمين جي سروي (ماپ) ۽ وفاقي موسمياتي تنظيمون.

36. علائقائي سمنڊ کان ٻاهر مچي مارڻ يا مچيون ڌارڻ.

37. وفاق جي مقصدن لاءِ حڪومت جي تصرف يا قبضي ۾ ڪم، زمينون ۽ عمارتون، جيڪي بري، بحري يا فضائي فوج جون ٺاهيل نه هجن، پر ڪنهن صوبي ۾ واقع ملڪيت جي سلسلي ۾ هميشه صوبائي قانون سازيءَ جي تابع، سواءِ ان حد تائين جتي وفاقي قانون جي حالت ۾ حڪم ڏي.

38. آدمشماري.

39. تور ۽ ماپ جو معيار قائم ڪرڻ.

40. ڪنهن صوبي جي باري ۾ ڪنهن پوليس جي عملي جي ميمبرن جي اختيار

۽ دائره اختيار کي ڪنهن ٻئي صوبي جي ڪنهن علائقي تائين وڌائڻ پر انهيءَ ريت نه ته ڪنهن صوبي جي پوليس کي ٻئي صوبي جي حڪومت جي رضامندي کان سواءِ اختياريون ۽ دائره اختيار استعمال ڪرڻ جو اختيار ڏنو وڃي. ڪنهن صوبي جي باري ۾ پوليس جي عملي جي ميمبرن جي اختيارين ۽ دائره اختيار کي ان صوبي کان ٻاهر، ريلوي جي علائقن تي وڌائڻ.

41. صدر جي عهدي، قومي اسيمبلي، سينيٽ ۽ صوبائي اسيمبلي لاءِ چونڊون، چيف اليڪشن ڪمشنر ۽ اليڪشن ڪميشن.

42. صدر، قومي اسيمبلي جي اسپيڪر، ڊپٽي اسپيڪر، سينيٽ جي چيئرمين، ڊپٽي چيئرمين وزيراعظم، وفاقي وزير، وزير مملڪت جي پگهار، الائنس ۽ رعائيتون ۽ قومي اسيمبلي جي ميمبرن جي پگهار، الائنس ۽ رعائيتون ۽ ان شخص جي سزا جيڪي ڪميٽي آڏو شاهدي ڏيڻ يا دستاويز پيش ڪرڻ کان انڪار ڪن.

43. ڪسٽمر ٽئڪس، جنهن ۾ برآمدِي ٽئڪس شامل آهن.

44. آبڪاري ٽئڪس، جنهن ۾ لوڻ تي ٽئڪس شامل آهن، پر ان ۾ الڪوحل مليل پيئڻ جون شيون، آفيم ۽ ٻيون نشي جون شيون ۽ ان تي محصول شامل نه آهي.

45. ملڪيت جي وراثت تي ٽئڪس.

46. ملڪيت بابت سرڪاري ٽئڪس.

47. زرعي آمدني کان سواءِ آمدني تي ٽئڪس.

48. ڪارپوريشن تي ٽئڪس.

49. درآمد ۽ برآمد ٿيل، تيار ڪيل صنعت يا صرف ٿيل مال جي وڪري ۽ خريد تي ٽئڪس.

50. اثاثن جي اصل ماليت تي محصول، جنهن ۾ غير متحرڪ جائداد جي اصل منافعي تي ٽئڪس شامل نه هوندو.

51. جوهرِي توانائي پيدا ڪرڻ لاءِ استعمال ٿيندڙ معدني تيل، قدرتي گيس ۽ ڌاتن تي محصول.
52. ڪنهن پلانٽ، مشنري، منصوبي، ڪارخاني يا تنصيب جي پيداواري صلاحيت تي انهن ٽئڪسن بدران، جن جو ذڪر 44، 47، 48 ۽ 49 ۾ ڪيئي ويئي آهي، يا ان ۾ ڪنهن هڪ يا هڪ کان وڌيڪ جي بدران محصول.
53. ريل، بحريه يا هوائي جهاز رستي ڪٿي وڃڻ واري مال يا مسافرن تي انتهائي ٽئڪس، انهن جي پاڙن ۽ باريڊريءَ تي محصول.
54. هن حصي ۾ درج ڪيل ڪنهن به معاملي بابت فيون، پر ان ۾ ڪنهن عدالت ۾ وٺندڙ في شامل نه آهي.
55. هن فهرست ۾ درج ڪيل ڪنهن به معاملي مان ڪنهن بابت ۽ اهڙي حد تائين جنهن کي دستور جي روڪان يا ان کان هيٺ، عام طور اجازت ڏني ويئي آهي، سپريم ڪورٽ کان سواءِ سڀني عدالتن ۾ ٻڌڻ جو اختيار يا اختيار يون، سپريم ڪورٽ جي دائره اختيار ۾ واڌ آڻڻ ۽ ان کي وڌيڪ اختيار يون ڏيڻ.
56. هن حصي ۾ درج ڪيل ڪنهن به معاملي متعلق قانونن خلاف ڏوهه.
57. هن حصي ۾ درج ڪيل ڪنهن به معاملي جي مقصدن لاءِ تحقيقات ۽ انگ اکر.
58. معاملا، جيڪي دستور هيٺ (مجلس شوريٰ يعني پارليامينٽ) قانون سازيءَ جي اختيار اندر آهن يا وفاق جي باري ۾ آهن.
59. هن حصي ۾ درج ڪيل ڪنهن معاملي جي اتفاقي يا ان سان لاڳو معاملو.

حصو ٻيو

1. ريلوي.
2. معدني تيل ۽ قدرتي گيس، پاڻي يا مادو، جن جو خطرناڪ باهه لڳندڙ هجڻ لاءِ وفاقي قانون ذريعي اعلان ڪيو وڃي.
3. صنعتن جي ترقي، جتي وفاقي قانون ذريعي وفاقي نگرانيءَ ۾ ترقي، عوام

جي مفاد خاطر مصلحت جي ويجهو قرار ڏني وڃي. اهڙا ادارا، کارخانا، مجلسون ۽ ڪارپوريشنون جن جو انتظام يا سنڀال، شروع واري ڏينهن کان اڳ وفاقي حڪومت ڪندي هئي، ان ۾ شامل پاڪستان جي پاڻي ۽ بجليءَ جي ترقي واري اختياري، پاڪستان جي صنعتي ترقي جي ڪارپوريشن، ذڪر ڪيل ادارن، کارخانن، مجالس ۽ ڪارپوريشنن جا سڀئي منصوبا، پروجيڪٽ، اسڪيمون، صنعتون، پروجيڪٽ ۽ منصوبا جيڪي وفاق يا وفاق طرفان قائم ڪيل ڪارپوريشنن جي مڪمل يا حصي طور ملڪيت هجي.

4. گڏيل مفادن جي ڪائونسل.

5. هن حصي ۾ درج ڪيل ڪنهن معاملي بابت فيون، پر ان ۾ ڪنهن عدالت ۾ وٺندڙ فيون شامل نه هونديون.

6. هن حصي ۾ درج ڪيل ڪنهن معاملي بابت قانونن خلاف ڏوهه.

7. هن حصي ۾ درج ڪيل ڪنهن معاملي بابت تحقيقات ۽ انگ اکر.

8. هن حصي ۾ درج ڪيل ڪنهن معاملي جي اتفاقي يا ان سان لاڳو معاملو.

هڪجهڙي قانون سازيءَ جي فهرست

1. فوجداري قانون، جنهن ۾ شامل شروع واري ڏينهن تي، پاڪستان پينل ڪوڊ ۾ شامل سڀ معاملن، پر ان ۾ وفاقي قانون ساز فهرست ۾ ظاهر ڪيل انهن معاملن بابت قانونن خلاف ڪيل ڏوهه ۽ شهري حڪومت جي مدد لاءِ بحري، بري ۽ فضائي افواج جو استعمال.
2. ڪرمنل پروسيجر، جنهن ۾ شامل شروع واري ڏينهن تي سڀني معاملن شامل آهن، جيڪي ڪرمنل پروسيجر ۾ شامل آهن.
3. سول پروسيجر، جنهن ۾ شامل لميٽيشن جو قانون ۽ سڀ معاملن، مع ڪوڊ آف سول پروسيجر، شروع واري ڏينهن کان شامل آهي، ڪنهن صوبي يا وفاقي دارالحڪومت ۾ ٽنڪس ۽ ٻين سرڪاري واجبات جي وصولي جن ۾ لينڊ روينيو جي بقاء، ۽ ذڪر ڪيل طور تي اهي رقمون، جيڪي صوبي کان ٻاهر پيدا ٿيون آهن.
4. شاهدي ۽ حلف (قسم)، قانون، سرڪاري ڪم، رڪارڊ ۽ عدالتي ڪارروائي جو تسليم ڪرڻ.
5. شادي ۽ طلاق، ڪير پيشندڙ ٻارن، نابالغ ۽ دين جو پُٽ ڪرڻ (يا پٽ وٺڻ).
6. وصيتون بنا وصيت جي وفات، ۽ وراثت سواءِ ان جي، جتي زرعي ايراضيءَ جو تعلق آهي.
7. ڏيوالو ڪيڏ ۽ کٽي وڃڻ، انڊمنسٽريٽر جنرل ۽ سرڪاري امين.
8. امين مقرر ڪرڻ.
9. معاهدا جن ۾ پائيواري، دلالي، مزوري (ڪٽائي) جا معاهدا، ٻيا خاص قسم جا معاهدا شامل آهن، پر زرعي زمين بابت مقاطعا شامل نه رهندا.

10. وقف ۽ متولي.
11. زرعي ايراضيءَ کان سواءِ، ملڪيت جو انتقال، ڪمن ۽ دستاويزن جو رجسٽريشن.
12. آهي غلطيون جن تي قدم ڪيو وڃي، سواءِ ان جي جيڪي وفاقي فهرست جي قانون سازيءَ ۾ ظاهر ڪيل معاملن بابت ڪنهن به معاملي بابت قانونن ۾ شامل هجن.
13. قيدين ۽ جوابدارن کي هڪ صوبي مان ٻئي صوبي ۾ منتقل ڪرڻ.
14. امن عامه جي قيام يا معاشري لاءِ ضروري رسد ۽ خدمتون برقرار رکڻ ۽ انهيءَ سبب روڪيندڙ نظربندي ۽ اهڙا ماڻهو جن کي انهيءَ طرح نظربند ڪيو وڃي.
15. وفاقي اختيار هيٺ روڪيندڙ نظربند ڪيل شخص.
16. وفاقي ۽ صوبائي حڪومت جي باري ۾ معاملن جي سلسلي ۾ ڪيل ڪن ڏوهن کي منهن ڏيڻ لاءِ تدبيرون (قدم ڪڍڻ) ان مقصد لاءِ پوليس فورس جو قيام.
17. اسلحہ (هٿيار)، آتشين (باهه) هٿيار، ۽ بارود.
18. پٽڪو ڏيئي ٻرندڙ مادا (شيون).
19. آفيم جيستائين ان جي پوک ۽ تياري جو تعلق آهي.
20. نشي آور شيون ۽ دوائون.
21. زهر ۽ خطرناڪ نشي آور شيون.
22. ماڻهن، جانورن ۽ ٻوٽن تي اثر ڪرڻ واريون يا چوٽ چاٽ واريون بيماريون يا وائرس کي هڪ صوبي مان ٻئي صوبي ۾ پکڙجڻ کان روڪڻ.
23. ذهني بيماري يا ذهني گهٽتائي، جنهن ۾ شامل ذهني بيمار، ذهني گهٽتائي رکندڙ شخصن کي رکڻ ۽ علاج ڪرڻ لاءِ جايون.
24. ماحول جي گندگي (خراب ٿيڻ) يا ماحوليات.
25. آباديءَ لاءِ منصوبہ بندي ۽ سماجي فلاح ۽ بهبود.

26. مزدورن جي فلاح ۽ بهبود، محنت جا شرط، پراوڊنٽ فنڊ، آجرن (ڪارخانيدارن) جي ذميواري ۽ ڪم ڪندڙن جو معاوضو، صحت جي انشورنس جنهن ۾ معذوري جي پينشن ۽ پيريءَ جي پينشن شامل آهي.
27. مزدورن جون يوننون (انجمنون)، صنعتي مزدورن جا تڪرار.
28. محنت يا دفتر، روزگار جا اطلاعي بيورو، تربيتي ادارن جو قيام.
29. بوائٹرس.
30. ڪاٿين، ڪارخانن ۽ تيل جي کوهن (چشمين) ۾ محنت ۽ تحفظ جا ضابطا.
31. بيروزگاري جي انشورنس.
32. جهازن ۽ جهازراني، جيڪا اندروني پاڻيءَ جي رستي ڪئي وڃي، يعني ميڪانيڪل مشينن وسيلي ۽ پاڻيءَ جي رستن تي رستي جو قانون، ماڻهن جي اچ وڃ ۽ مال جي باربرداری.
33. ميڪانيڪل طريقي اڳتي ڏکڻ ڌڙ گاديون.
34. بجلي.
35. اخبارون، ڪتاب، پرنتنگ پريسون.
36. متروڪ جائداد.
37. قديم ۽ تاريخي يادگار، آثارِ قديمه جون جايون ۽ کنڊر.
38. تعليم ۽ تدريس، نصاب، منصوبہ بندي، حڪمت عملي، اختيار جا مرڪز ۽ ميعاد.
39. اسلامي تعليم.
40. زڪوات.
41. سينمائي فلمن جي تياري، سينسر ۽ نمائش.
42. سياحت.

43. قانوني، طبي ۽ ٻيا پيشا.
44. هن فهرست ۾ درج ڪيل ڪنهن معاملي بابت فيون، پر ان ۾ ڪنهن عدالت ۾ وصول ٿيندڙ فيون شامل نه آهن.
45. هن فهرست ۾ درج ڪيل ڪنهن معاملي جي مقصدن لاءِ تحقيقات ۽ انگ اکر.
46. هن فهرست ۾ درج ڪيل ڪنهن معاملي جي باري ۾ قانونن خلاف ڏوهه، انهن معاملن مان ڪنهن به معاملي جي سلسلي ۾ هن فهرست ۾ درج آهن، سپريم ڪورٽ کان سواءِ سڀني ڪورٽن جو اختيار ۽ دائره اختيار.
47. هن فهرست ۾ گڏيل معاملن مان ڪنهن به معاملي سان اتفاقي يا لاڳو معاملو.

شيدول پنجون

[آرٽيڪل 205]

ججن جي لوازمي (پگهار) ۽ نوڪريءَ جي شرطن شروطن بابت

سپريم ڪورٽ

1. پاڪستان جي چيف جسٽس کي مبلغ 7900 رپيا ماهوار پگهار ادا ڪيو ويندو ۽ سپريم ڪورٽ جي هر هڪ ٻئي جج کي 7300 رپيا ماهوار پگهار ڏنو ويندو.

2. سپريم ڪورٽ جو هر هڪ جج اهڙين رعايتن ۽ الاؤنس (پتن)، غير حاضري جي موڪل ۽ پينشن جي باري ۾ اهڙن حقن جو حقدار ٿيندو، جيڪي صدر مقرر ڪري ۽ اهڙي طرح مقرر ڪرڻ تائين، اهڙين رعايتن، الاؤنس ۽ حقن جو حقدار رهندو، جيڪي شروع واري ڏينهن کان اڳ سپريم ڪورٽ پاڪستان جا جج مستحق هئا.

3. سپريم ڪورٽ جي رٽائر ڪيل جج کي، واجب الادا پينشن، هن جي ان عدالت يا ڪنهن هاءِ ڪورٽ جي ملازمت جي ڊيگهه جي مطابق 7000 رپيا هر مهيني کان گهٽ، 8000 رپيا ماهوار کان وڌيڪ نه هوندي.

پر شرط آهي ته سپريم ڪورٽ جي ڪنهن جج کي واجب الادا پينشن ان پينشن کان گهٽ نه هوندي، جيڪا شروع واري ڏينهن کان اڳ، هن کي اهڙي جج جي حيثيت ۾ واجب الادا هجي.

4. سپريم ڪورٽ جي ڪنهن جج جي بيوهه هيٺ ڏنل نرخن تي پينشن جي حقدار رهندي:
(الف) جيڪڏهن جج رٽائر ڪرڻ کان پوءِ مري وڃي ته ان کي واجب الادا خالص پينشن جو اڌ ڏنو ويندو؛ يا

(ب) جيڪڏهن جج گهٽ ۾ گهٽ ٽي سال بحثيت جج خدمت انجام ڏيڻ کان پوءِ انهيءَ حيثيت ۾ خدمتون سرانجام ڏيئي رهيو هجي ۽ مري

وڃي ته اُن کي گهٽ ۾ گهٽ نرخ تي واجب الادا پينشن جو اڌ
(پنجاه سيڪڙو).

5. پينشن بيوه کي، جيستائين هوءَ جيئري آهي يا جيڪڏهن اها پيهر شادي
ڪري نه ان شادي تائين واجب الادا رهندي.

6. جيڪڏهن بيوه وفات ڪري وڃي ته سندس ٻارن کي پينشن هن ريت ادا
ڪئي ويندي:

(الف) جج بابت جيڪي ٻار ايڪيهن سالن کان گهٽ عمر جا هجن،
جيستائين اُهي انهيءَ عمر تائين پهچي نه وڃن؛ ۽

(ب) جج جون غير شادي شده (ڪنواريون) ڌيون جن جي عمر 21 سالن کان
گهٽ هجي، جيستائين اُهي ان عمر کي نه پهچن يا انهن جي شادي نه
ٿي وڃي، جيڪا به پهرين واقع ٿئي.

هائِ ڪورٽ

1. ڪنهن هائِ ڪورٽ جي چيف جسٽس کي مبلغ 7050 رپيا ماهوار پگهار ادا ڪيو ويندو ۽ ڪنهن هائِ ڪورٽ جي ٻئي هر هڪ جج کي مبلغ 6500 رپيا ماهوار پگهار ادا ڪيو ويندو.

2. ڪنهن هائِ ڪورٽ جي هر هڪ جج کي اهڙيون رعايتون ۽ الاؤنس، غير حاضري جي موڪل ۽ پينشن جي باري ۾ اهڙن حقن جو حقدار رهندو، جيڪي صدر مقرر ڪري ۽ اهڙي طرح مقرر ٿيڻ تائين اهڙين رعايتن، الاؤنس ۽ حقن جو حقدار رهندو، جيڪي شروع واري ڏينهن کان اڳ هائِ ڪورٽ جا جج حقدار هئا.

3. ڪنهن هائِ ڪورٽ جي ڪنهن جج کي جيڪو جج جي حيثيت ۾ گهٽ ۾ گهٽ پنج سال ملازمت ڪرڻ کان پوءِ رٽائر ڪري، واجب الادا پينشن، انهيءَ جج جي حيثيت ۽ ملازمت يا پاڪستان جي ملازمت ۾ توڻل ملازمت موجب، جيڪڏهن ڪا آهي ته 2400 رپيا ماهوار کان گهٽ ۽ 4200 ماهوار کان وڌيڪ نه هوندي.

4. هائِ ڪورٽ جي ڪنهن جج جي بيوه هيٺين نرخن تي پينشن جي حقدار ٿيندي، يعني:

(الف) جيڪڏهن جج رٽائر ڪرڻ کان پوءِ وفات ڪري، ان کي واجب الادا پينشن جو اڌ؛ يا

(ب) جيڪڏهن جج گهٽ ۾ گهٽ پنج سال بحیثیت جج خدمت سرانجام ڏيڻ کان پوءِ جڏهن انهيءَ حيثيت ۾ خدمتون سرانجام ڏيندو رهي، وفات ڪري وڃي، ان کي گهٽ ۾ گهٽ نرخ تي واجب الادا پينشن جو اڌ (پنجاه سيڪڙو).

5. پينشن بيوه کي تاحيات يا جيڪڏهن اها ٻيهر شادي ڪري ته ان شادي تائين واجب الادا هوندي.

6. جيڪڏهن بيوه وفات ڪري وڃي ته پينشن هن موجب واجب الادا هوندي:

(الف) جج جي پتن کي، جيڪي اڳيڪن سالن کان گهٽ عمر جا هجن، جيستائين اهي ان عمر کي نه پهچن؛

(ب) جج جي ڪنوارين ڌيئرن کي، جيڪي 21 سالن کان گهٽ عمر جون هجن ۽ جيستائين اهي ان عمر کي نه رسن يا انهن جي شادي نه ٿي وڃي، جيڪي به پهرين واقع ٿئي.

ضميمو ڇهون

[آرٽيڪل 268 (2)]

اهي قانون جن ۾ صدر جي اڳواٽ منظوري کان سواءِ
بدل سدل، رد ڪرڻ (تنسيخ) يا ترميم ڪئي ويندي

ضابطي جي نوعيت

1. ملڪيت جي ناجائز حصول جو ضابطو 1969.
2. نوڪري مان برطرفي (خاص ٺهراءُ) جو ضابطو 1969.
3. ظاهري ذريعن کان وڌيڪ زندگي گذارڻ جي سزا جو ضابطو 1969.
4. سرڪاري زرعي زمين (ناجائز قبضو واپس وٺڻ) جو ضابطو 1969.
5. دشمن جي ملڪيت (دشمن کي واجب الادا رقم) ضابطو 1970.
6. وڏي قيمت جي ڪرنسي نوٽن جي واپسيءَ جو ضابطو 1971.
7. متروڪ ملڪيت جي قيمت ۽ سرڪاري واجبات جي وصوليءَ جو ضابطو 1971.
8. پشاور ضلعي ۽ قبائلي ايراضين (تڪرارن جو تصنيف) ضابطو 1971.
9. ڪنوينشن مسلم ليگ ۽ عوامي ليگ (ننڍن جي جانچ پڙتال) ضابطو 1971.
10. غير ملڪي زرمبادل جي واپسيءَ جو ضابطو 1972.
11. غير ملڪي اثاثن جي واپسيءَ جو ضابطو 1972.
12. نوڪريءَ مان برطرفي جا (خاص ٺهراءُ) ضابطو 1972.

13. لينڊرفارم (زمين سڌارڪ) ضابطو 1972.
14. ملازمت مان برطرفي (نظرثاني درخواست) ضابطو 1972.
15. بلوچستان پٽ فيڊر ڪئنال، زمين سڌارڪ ضابطو 1972.
16. خانگي انتظام هيٺ اسڪول ۽ ڪاليج (حڪومت طرفان ڪٽڻ) ضابطو 1972.
17. دشمن جي ملڪيت (وڪري جي تنسيخ) ضابطو 1972.
18. دير ۽ سوات (وراثت ۽ تقسيم ملڪيت) ضابطو 1972.
19. دير ۽ سوات (غير متحرڪ ملڪيت جي باري ۾ تڪرارن جو تصفيو) ضابطو 1972.
20. مغربي پاڪستان صنعتي ترقياتي ڪارپوريشن (وڪري ۽ انتقال جي تنسيخ) ضابطو 1972.
21. اقتصادي سڌارن (صنعتن جو تحفظ) ضابطو 1972.
22. قومي پريس ٽرسٽ جي منتظمن ۽ متولين جي بورڊ جي معطلِي) ضابطو 1972.
23. ڪوآپريٽو بينڪن (قرضن جي واپسي؛ پنجاب) ضابطو 1972.
24. ڪوآپريٽو سوسائٽين (قرضن جي واپسي؛ سنڌ) ضابطو 1972.

ضمیمو ستون

[آرٽيڪل A.270 (6)]

قانون، جن ۾ ترميم دستور جي ترميم لاءِ وضع ڪيل طريقي موجب ڪيا ويندا

صدر جا حڪم

1. ذوالفقار علي ڀٽو ٽرسٽ ۽ پيپلز فائونڊيشن ٽرسٽ (ٻيو دفعو نالو رکڻ ۽ انتظام) جو حڪم 1978 (حڪم نمبر 4، سال 1978).
2. ڇانوڻين (شهري غير متحرڪ ملڪيت، ٽئڪس ۽ تفريح ٽئڪس) جو حڪم 1979 (حڪم نمبر 14، سال 1979).
3. پاڪستان ڊفينس آفيسرز هائوسنگ اختياريءَ جو حڪم 1980 (حڪم نمبر 7، سال 1980).
4. غير ملڪي ڪرنسيءَ جا قرض (بدلائڻ جو نرخ) جو حڪم 1982 (حڪم نمبر 3، سال 1982).
5. وفاقي محتسب (اومبڊسمن) جي عهدي جي قيام جو حڪم 1983 (حڪم نمبر 1، سال 1983).
6. آغا خان يونيورسٽي جو حڪم 1983 (حڪم نمبر 3، سال 1983).
7. قومي ڪاليج آف ٽيڪسٽائيل ۽ انجنيئرنگ (انتظامي باڊي ۽ سيس) جو حڪم 1983 (حڪم نمبر 11، سال 1983).
8. لاهور يونيورسٽي آف مئنجمينٽ سائنس جو حڪم 1985 (حڪم نمبر 25، سال 1985).

آرڊيننس

1. بين الاقوامي اسلامي يونيورسٽي آرڊيننس 1985 (نمبر 30، سال 1985).

اڻڪٽ 33 آف 1974

دستور (جو پهريون ترميمي اڻڪٽ) 1974

اهو اڻڪٽ جنهن سان اسلامڪ ريپبلڪ (جمهوريه) پاڪستان جي دستوري

ترميم ڪجي

گزيٽ آف پاڪستان- غير معمولي حصو پهريون- 8 مئي 1974

پارليامينٽ جو هيٺ ڏنل اڻڪٽ، جنهن کي صدر 4 مئي 1974 تي منظوري

ڏني ۽ اهو عام اطلاع لاءِ شايع (پڌرو) ڪيو وڃي ٿو.

جيئن ته اهو (مصلحت هيٺ) واجبي (ضروري) ٿيو آهي ته اسلامي جمهوريه

پاڪستان جي دستور ۾ هن کان پوءِ ظاهر ٿيندڙ مقصدن لاءِ ترميم آندي وڃي،

ان ڪري هن ريت قانون ٺاهيو وڃي ٿو.

1. مختصر نالو ۽ شروعات

(i) هن اڻڪٽ کي دستور جو پهريون ترميمي اڻڪٽ 1974 سڏيو ويندو.

(ii) اهو هڪدم عمل ۾ ايندو.

2. دستور جي آرٽيڪل پهرئين ۾ ترميم

(1) اسلامڪ جمهوريه پاڪستان جي دستور ۾، جنهن کي هن کان پوءِ

دستور سڏيو ويندو، آرٽيڪل 1 جي فقري (2)، (3) ۽ (4) ۾ هن ريت بدلائي

لکيو ويندو.

(2) پاڪستان جي علائقن ۾ هي شامل رهندا:

(الف) بلوچستان، اتر اولهه سرحد، پنجاب ۽ سنڌ جا صوبا؛

(ب) اسلام آباد دارالحڪومت جو علائقو، جيڪو هن کان پوءِ وفاقي

دارالحڪومت سڏيو ويندو؛

(ث) وفاق طرفان انتظام هيٺ قبائلي ايراضيون؛ ۽

(د) اهڙيون رياستون ۽ علائقا جيڪي موجود آهن يا گهرن (جاهين) پوءِ الحاق رستي يا ٻي طرح پاڪستان ۾ شامل ڪيا وڃن.

(3) پارليامينٽ قانون جي ذريعي، وفاق ۾ نئين رياستن ۽ علائقن کي اهڙين شرطن ۽ قاعدن موجب، شامل ڪري سگهندي، جيڪي هو مناسب سمجهي.

3. دستور جي آرٽيڪل 8 ۾ ترميم

(1) دستور ۾ آرٽيڪل 8 فقري (3) جي پٿر (ب) ۾ آخر ۾ ڏنل اکر ”ڏينهن“ جي پويان هي اکر، يا جيئن شيڊول ۾ ڏنل (ظاهر ڪيل) ڪنهن به هڪ قانون سان ترميم ڪيل هجي، ڳنڍيا ويندا.

4. دستور جي آرٽيڪل 17 ۾ ترميم

(1) دستور جي آرٽيڪل 17 فقري (2) ۾ هن ريت بدلائي لکيو ويندو.

(2) هر هڪ شهري، جيڪو پاڪستان جي نوڪري ۾ نه هجي، پاڪستان جي حڪومت (حاڪميت) يا سالميت جي مفاد ۾ قانون جي ذريعي عائد ڪيل، معقول پابندين جي تابع (هيٺ) ڪابه سياسي جماعت (پارٽي) ٺاهڻ يا ان جو ميمبر ٿيڻ جو حق هوندو، ۽ ذڪر ڪيل قانون ۾ ظاهر ڪيو ويندو ته وفاقي حڪومت جڏهن اعلان ڪري ته ڪا سياسي جماعت اهڙي طريقي سان ٺاهي ويئي آهي يا ڪم ڪري رهي آهي، جيڪا پاڪستان جي حاڪميت يا سالميت لاءِ هاجيڪار آهي ته وفاقي حڪومت ذڪر ڪيل اعلان کان 15 ڏينهن اندر سپريم ڪورٽ جي حوالي ڪري ڇڏيندي، جنهن جو ذڪر ڪيل حوالي تي فيصلو قطعي هوندو.

(3) هر ڪا سياسي پارٽي، قانون موجب پنهنجي مالي ذريعن جي بنياد لاءِ جوابده هوندي.

5. دستور جي آرٽيڪل 61 جي ترميم

(1) دستور ۾ آرٽيڪل 61 ۾، آخري لفظن ”ڊپٽي چيئرمين“ جي لفظ، ڪامائون، بريڪيٽس ۽ فگرس ۽ چٽڪ، آرٽيڪل 54 جي فقري (2) جي شرط ۾ لفظن ”هڪ سوتيهن“ بدران ”نوي“ بدلائي لکيا ويا آهن، ڳنڍيا ويندا.

6. دستور جي آرٽيڪل 101 ۾ ترميم

(1) دستور ۾ آرٽيڪل 101 جي فقري (3) جي آخر ۾ ”صدر“ لفظ کان پوءِ لفظ ”ڪاما ۽ هو اهڙي پگهار، الاؤنس ۽ رعايتن جو حقدار ٿيندو جيڪي صدر متعين ڪري“ ڳنڍيا ويندا.

7. دستور جي آرٽيڪل 127 ۾ ترميم

(1) دستور جي آرٽيڪل 127 ۾:

(الف) پٿرا (ع) ۾ چيڙي ۾ ڏنل لفظ ”۽“ ڪڍي ڇڏجي؛

(ب) پٿرا (ف) چيڙي ۾ ڏنل فل اسٽاپ (.) سيمي ڪولن (:) ۽ لفظ ”۽“

بدلايو وڃي؛

(ث) پٿرا (ف) کي جيئن اڳ ڏنل آهي، هيٺيون نئون پٿرا ڳنڍيو ويندو.

يعني ته-

(گ) آرٽيڪل 54 جي فقري (2) اهڙي طرح عمل ۾ ايندو جهڙي طرح ان جي

شرط ۾ لفظن ”هڪ سوتيه“ جي بدران ”ستر“ بدلايا ويا هجن.

8. دستور جي آرٽيڪل 193 ۾ ترميم

(1) دستور جي آرٽيڪل 193 جي فقري (2)، پٿرا (ث) ۾ هيٺين سمجهاڻي

ڳنڍي ويندي، يعني ته:

سمجهاڻي: انهيءَ مُدي شمار ڪرڻ ۾ جنهن جي هلندي ڪو شخص هاءِ

ڪورٽ جو ائڊووڪيٽ رهيو هجي يا عدالتي عهدي تي فائز رهيو هجي، اها

مُدت شامل ڪئي ويندي جنهن جي هلندي، هو ائڊووڪيٽ ٿيڻ کان پوءِ،

عدالتي عهدي تي فائز رهيو هجي يا جيئن هجي، اها مدت جنهن جي هلندي، هو

عدالتي عهدي تي فائز رهڻ کان پوءِ ائڊووڪيٽ رهيو هجي.

9. دستور جي آرٽيڪل 199 ۾ ترميم

(1) دستور جي آرٽيڪل 99 جي فقري (3) جي بدران هي شامل ڪيو وڃي:

(2) فقري (1) هيٺ انهيءَ درخواست تي حڪم صادر نه ڪيو ويندو جيڪو

ڪنهن شخص طرفان يا ان جي باري ۾ جيڪو مسلح افواج پاڪستان جو ميمبر

هجي، يا جيڪو في الوقت ذڪر ڪيل افواج مان ڪنهن جي متعلق ڪنهن

قانون جي تابع هجي، ان جي ملازمت جي شرطن بابت (بنسبت) ان جي ملازمت مان پيدا ٿيندڙ ڪنهن معاملي بابت يا مسلح افواج پاڪستان جي هڪ رڪن (ميمبر) طور يا ذڪر ڪيل قانون جي تابع ڪنهن شخص جي طور، ان جي باري ۾ ڪيل ڪنهن ڪارروائي بابت، پيش ڪئي وڃي.

10. دستور جي آرٽيڪل 200 ۾ ترميم

(1) هي دستور جي آرٽيڪل 200 جي فقري (2) کان پوءِ هيٺيون نئون فقرو ڳنڍيو ويندو: يعني ته-

”جيڪڏهن ڪنهن به وقت ڪنهن سبب ڪري ٿوري وقت لاءِ ڪنهن هاءِ ڪورٽ جي ججن جي تعداد ۾ اضافو ڪرڻ ضروري هجي ته ذڪر ڪيل هاءِ ڪورٽ جو چيف جسٽس ڪنهن ٻي هاءِ ڪورٽ جي ڪنهن جج کي ايتري مدت (وقت) لاءِ جيڪو ضروري هجي، اڳ ذڪر ڪيل هاءِ ڪورٽ جي اجلاس ۾ شريڪ ٿيڻ جو حڪم ڏيئي سگهندو ۽ جڏهن هو هاءِ ڪورٽ جي اجلاس ۾ انهيءَ طرح شريڪ ٿيندو ته ان جج کي ذڪر ڪيل هاءِ ڪورٽ جي ڪنهن جج جهڙوئي اختيار ۽ دائرو اختيار حاصل ٿيندو.“

پر شرط آهي ته ڪنهن جج کي هن ريت حڪم نه ڏنو ويندو سواءِ سندس رضامندي جي ۽ صدر جي منظوري سان ۽ پاڪستان جي چيف جسٽس ۽ انهيءَ هاءِ ڪورٽ جي چيف جسٽس جي مشوري سان، جنهن جو هو جج هجي.“

11. دستور جي آرٽيڪل 209 ۾ ترميم

(1) دستور جي آرٽيڪل 209 جي فقري (2) جي سمجهاڻيءَ ۾ ”چيف جسٽس“ جي لفظن کان پوءِ ”سواءِ بحیثیت قائم مقام چيف جسٽس“ ڳنڍيو (وڌو) ويندو.

12. دستور جي آرٽيڪل 212 ۾ ترميم

(1) دستور جي آرٽيڪل 212 ۾-

(الف) فقري (1) ۾:

(i) لفظ ”قيام“ بدران ”قيام لاءِ حڪم وضع ڪرڻ يا بندوبست ڪرڻ، وڌو ويندو ۽ اهو سمجھڻ گھرجي ته سدائين لاءِ وڌو ويو آهي.

(ii) پٿر گراف (الف) ۾ لفظن ”شخصن“ جي پٺيان لفظ ”هجن يا رهيا هجن“ وڌا ويندا ۽ هميشه لاءِ وڌل سمجھيا ويندا.

(ب) فقري (2) ۾ لفظن ٽربيونل وڌيل ”کان پوءِ هيٺيان لفظ وڌا ويندا ۽ اهي هميشه لاءِ وڌل سمجھيا ويندا.

”۽ ڪنهن ذڪر ڪيل معاملي جي باري ۾ اهي سڀ ڪارروايون، جيڪي ان انتظامي عدالت يا ٽربيونل جي قيام کان بلڪل اڳ، اهڙي بي عدالت جي روبرو وزير غور هيون، ذڪر ڪيل قيام تي ساقط (بي عمل) ٿي وينديون.

13. دستور جي آرٽيڪل 250 ۾ ترميم

(1) دستور جي آرٽيڪل 250 ۾ فقري (1) ۽ (2) ۾ لفظ ”ڪاما ۽ ڪو گورنر“ خارج ڪيا ويندا (ڪڍي ڇڏبا).

14. دستور جي آرٽيڪل 259 ۾ ترميم

(1) دستور جي آرٽيڪل 259 ۾-

(الف) فقري (2) ۾ لفظ ”شجاعت“ جي پٺيان، ڪاما ۽ لفظ ”مسلح افواج ۾ قابل تعريف خدمت،“ وڌا ويندا؛ ۽

(ب) فقري (3) ۾ لفظ ”شجاعت“ جي پٺيان ڪاما ۽ لفظ ”مسلح افواج ۾ قابل تعريف خدمت،“ وڌا ويندا، ۽ اهي هميشه لاءِ وڌل سمجھيا ويندا.

15. دستور جي آرٽيڪل 260 ۾ ترميم

(1) دستور جي آرٽيڪل 260 ۾:

(الف) ”چيئرمين“ جي سمجھائي جي پويان هيءَ نئين سمجھائي وڌي ويندي، يعني ته-

”چيف جسٽس ۾ سپريم ڪورٽ ۽ ڪنهن هاءِ ڪورٽ جي سلسلي ۾ اهو جج به شامل آهي، جيڪو في الوقت چيف جسٽس جيان ڪم ڪري رهيو هجي.“

(ب) سمجھائي ”سروس آف پاڪستان“ ۾ لفظ ”صوبائي وزير“ جي پويان ڪاما ۽ لفظ ”اتارني جنرل، پارليامينٽري سيڪريٽري،“ وڌا ويندا.

16. دستور جي آرٽيڪل 272 ۾ ترميم
(1) دستور جي آرٽيڪل 272 جي حاشيه جي سرنامي لفظ ”پهريون“ جي پويان لفظ ”جو قيام“ وڌو ويندو.

17. دستور جي پهرين شيڊول (ضميمي) ۾ ترميم
(1) دستور جي پهرين شيڊول (ضميمي) ۾ حصي چوٿين بدران هي ڳنڍيو ويندو، يعني ته-

4- وفاقي ائڪٽ

1. فلمن جي سينسرشپ (ڪاٽ ڪوٽ) جو ائڪٽ 1963 (حڪم نمبر 18، 1963).
2. زمين سڌارڪ ترميم ائڪٽ 1974.

ائڪٽ (49 آف 1974)

دستور جو ٻيو ترميم ائڪٽ 1974

اهو ائڪٽ جنهن سان اسلامي جمهوريه پاڪستان جي وڌيڪ ترميم ڪجي گزيت آف پاڪستان غير معمولي حصو پهريون 21 سيپٽمبر 1974 پارليامينٽ جو هيٺ ڏنل ائڪٽ، جنهن کي صدر 17 سيپٽمبر 1974 تي منظوري ڏني ۽ اهو عام اطلاع لاءِ شايع (پڌرو) ڪيو وڃي ٿو. جيئن ته اهو (مصلحت هيٺ) واجبي ٿيو آهي ته اسلامي جمهوريه پاڪستان جي دستور ۾ هن کان پوءِ ظاهر ٿيندڙ مقصدن لاءِ ترميم آندي وڃي، ان ڪري هن ريت قانون ٺاهيو وڃي ٿو.

1. مختصر نالو ۽ شروعات

- (1) هن ائڪٽ کي دستور جو ٻيو ترميم ائڪٽ 1974 سڏيو ويندو.
- (2) ۽ اهو هڪدم عمل ۾ ايندو.

2. دستور جي آرٽيڪل 106 ۾ ترميم

(1) اسلامي جمهوريه پاڪستان جي دستور ۾ جنهن کي هن کان پوءِ دستور سڏيو ويندو، آرٽيڪل 106 جي فقري (3) ۾ لفظ ”فرقا“ جي پويان لفظ ۽

ڏنگيون ليڪون ”۽ قادياني يا لاهوري گروهه جا ماڻهو، جيڪي پاڻ کي احمدي سڏائين ٿا“ وڌو ويندو.

3. دستور جي آرٽيڪل 260 ۾ ترميم

(1) دستور جي آرٽيڪل 260 جي فقري (2) ۾ هي نئون فقرو ڳنڍيو ويندو،

يعني ته-

”ڪو شخص، جيڪو محمد ﷺ جي خاتم النبين هئڻ ۽ آخري نبی هئڻ يا سندس دعويٰ ته هو نبی آهي، کي ڪنهن به طرح ۽ ڪهڙي به نموني ۾ نه مڃي (ايمان رکي) ڪنهن اهڙي کي مڃي ٿو، جيڪو نبی هجڻ يا مهدي (مذهبي سڏارڪ) جي دعويٰ ڪري، دستور ۽ قانون جي مقصدن لاءِ، مسلم نه آهي.

(اڻڪٽ 22 آف 1975)

دستور جو ٽيون ترميمي اڻڪٽ سال 1975ع

اهو اڻڪٽ، جنهن سان اسلامي جمهوريه پاڪستان جي وڌيڪ ترميم ڪجي

گزيٽ آف پاڪستان غير معمولي حصو پهريون 18 فيبروري 1975

پارليامينٽ جو هيٺ ڏنل اڻڪٽ، جنهن کي صدر 13 فيبروري 1975 تي

منظوري ڏني ۽ اهو عام اطلاع لاءِ شايع (پڌرو) ڪيو وڃي ٿو.

جيئن ته اهو واجبي (ضروري) ٿيو آهي ته اسلامي جمهوريه پاڪستان جي

دستور ۾ هن کان پوءِ ظاهر ٿيندڙ مقصدن لاءِ ترميم آندي وڃي، ان ڪري هن

ريت قانون ٺاهيو وڃي ٿو.

1. مختصر نالو ۽ شروعات

(1) هن اڻڪٽ کي دستور جو ٻيو ترميم اڻڪٽ 1975 سڏيو ويندو.

(2) ۽ اهو هڪدم عمل ۾ ايندو.

2. دستور جي آرٽيڪل 10 ۾ ترميم

(1) اسلامي جمهوريه پاڪستان جي دستور ۾ جنهن کي هن کان پوءِ دستور

سڏيو ويندو، آرٽيڪل 10 ۾-

(الف) فقري (4) ۾ ٻه دفعا ورجايل لفظن ”هڪ مهينو“ بدران ”تي مهينا“ لکيا ويندا؛

(ب) فقري (5) ۾ اڪرن ۽ ڪاما ”جيترو جلد ٿي سگهي اوترو ۾ هڪ هفتي کان وڌيڪ نه،“ جي بدران، ”پندرهن ڏينهن“ اندر لکيا ويندا؛

(ث) فقري (7) جي شرط ۾ ”دشمن“ ڪاما ۽ لفظ ۽ ”جيڪو ڪنهن اهڙي طريقي سان ڪم پيو ڪري، يا ڪم ڪرڻ جو قدم پيو ڪئي، جيڪو پاڪستان يا ان جي ڪنهن حصي جي سالميت، تحفظ يا دفاع لاءِ هائيڪار هجي يا ڪو اهڙو ڪم ڪري پيو يا ڪم جي ڪوشش پيو ڪري، جيڪو (ڪنهن) وفاقي قانون موجب قوم (ملڪ) دشمن آهي يا اهڙي سنگت (انجمن) جو ميمبر (فرد) آهي، جنهن جو مول مقصد پاڪستان جي قوميت خلاف آهي، يا هو اهڙين ڪاررواين ۾ مشغول (ملوث) آهي،“

3. دستور جي آرٽيڪل 232 ۾ ترميم

(1) دستور جي آرٽيڪل 232 جي فقري 7 ۾ پئراگراف (ب) جي بدران هيءَ بدلائي ڳنڍيو ويندو:

”پئراگراف الف جي ٺهراءَ هيٺ، گڏيل اجلاس ۾ ٻنهي ايوانن جي ميمبرن جي اڪثريت جي ووٽن سان اهڙي قرارداد منظوري تي وڃڻ تي رد ٿي ويندي، جنهن ۾ ان اعلان کي نامنظور ڪيو ويو هجي.“

(اٽڪ 71 آف 1975)

دستور جو چوٿون ترميمي اٽڪ سال 1975

گزيت آف پاڪستان غير معمولي حصو پهريون 25 نومبر 1975 پارليامينٽ جو هيٺ ڏنل اٽڪ، جنهن کي صدر 21 نومبر 1975 تي منظوري ڏني ۽ اهو عام اطلاع لاءِ شايع (پڌرو) ڪيو وڃي ٿو.

جيئن ته اهو واجبي (ضروري) ٿيو آهي ته اسلامي جمهوريه پاڪستان جي دستور ۾ هن کان پوءِ ظاهر ٿيندڙ مقصدن لاءِ ترميم آندي وڃي، ان ڪري هن ريت قانون ٺاهيو وڃي ٿو.

1. مختصر نالو ۽ شروعات

(1) هن ائڪٽ کي دستور جو چوٿون ترميم ائڪٽ 1975 سڏيو ويندو.

(2) ۽ اهو هڪدم عمل ۾ ايندو.

2. دستور جي آرٽيڪل 8 ۾ ترميم

(1) اسلامي جمهوريه پاڪستان، جنهن کي هن کان پوءِ دستور سڏيو ويندو.

ان جي آرٽيڪل 8 جي-

(الف) فقري (3) ۾ پٿراگراف (ب) ۾ هي ڳنڍيو ويندو:

(ب) کي به اهڙا-

(i) قانون جيڪي پهرئين شيڊول (ضميمي) ۾ مذڪور آهن ۽ شروع ٿيندڙ

ڏينهن کان اڳ عمل ۾ هئا، يا ساڳئي ضميمي ۾ ڏيکاريل ڪنهن به قانون

هيٺ ترميم ٿيل هجن؛

(ii) يا قانون جيڪي پهرئين شيڊول جي پهرئين ڀاڱي ۾ مذڪور آهن.

(ب) فقري (4) ۾ لفظن ۽ ڪاما ”پهرئين شيڊول ۾ اهو قانون ته جيڪو

اقتصادي سڌارن بابت آهي يا ان سان لاڳو آهي،“ لفظ ۽ فگر پهرئين شيڊول

(ضميمي) جو ٻيو حصو ڳنڍيو ويندو.

3. دستور جي آرٽيڪل 17 ۾ ترميم

(1) دستور جي آرٽيڪل 17 جي فقري (1) ۾ لفظن ”اخلاقيات يا امن

عامه“ جي بدران لفظ ۽ ڪاما ”پاڪستان جو اقتدار، سالميت، امن عامه ۽

اخلاقيات،“ ڳنڍيو ويندو.

4. دستور جي آرٽيڪل 19 ۾ ترميم

(1) دستور جي آرٽيڪل 19 ۾ لفظ ”بدناموسي“ جي بدران لفظ ”ڪرڻ

جو“ ڳنڍيو ويندو.

5. دستور جي آرٽيڪل 51 ۾ ترميم

(1) دستور جي آرٽيڪل 51 ۾-

(الف) فقري (2) جي پويان هي نئون فقرو ڳنڍيو ويندو- يعني ته:

(2 الف) فقري (1) ۾ بيان ڪيل جاين (سيٽن) کان سواءِ، ڏھ واڌو جايون هونديون، جن کي انهن ماڻهن لاءِ مخصوص رکيو ويندو، جيڪي آرٽيڪل 106 جي فقري (3) ۾ بيان ڪيل آهن.

(ب) فقري (4) ۾ هي نئون فقرو ڳنڍيو ويندو-

(4 الف) فقري (2 الف) ۾ بيان ڪيل سيٽن کي پرڻ لاءِ ميمبرن کي فقري (1) جي سيٽن کي پرڻ لاءِ ميمبرن سان هڪٿي ئي وقت، قانون موجب ڌار ڌار سڌي ۽ آزاد ووٽ رستي چونڊيو ويندو.

6. دستور جي آرٽيڪل 54 ۾ ترميم

(1) دستور جي آرٽيڪل 54 جي فقري (2) جي آخر ۾ هيءُ سمجھائي ڳنڍي ويندي- يعني ته:

سمجھائي: هن فقري ۾ ڏنل ڪم ڪندڙ ڏينهن ۾ اهڙو ڏينهن، جنهن ۾ گڏيل اجلاس ۽ ٻن ڏينهن تائين اهو عرصو، جنهن ۾ قومي اسيمبلي مهمل آهي، شمار ڪيو ويندو.

7. دستور جي آرٽيڪل 106 ۾ ترميم

(1) دستور جي آرٽيڪل 106 جي فقري (3) ۾-

(الف) ٻئي دفعي ورجايل لفظ ”يا“ لفظ ”بيا غير مسلم ۽ جيڪي تعلق رکندڙ“ ڳنڍيا ويندا؛ ۽

(ب) صوبي پنجاب لاءِ ڏنل اکر ”3“ جي بدران ”5“ ڳنڍيو ويندو.

8. دستور جي آرٽيڪل 199 ۾ ترميم

(1) دستور جي آرٽيڪل 199 ۾-

فقري (3) کان پوءِ هي نئون فقرو ڳنڍيو ويندو:

(3 الف) هاءِ ڪورٽ، فقري (1) هيٺ ڪوبه اهڙو آرڊر، حڪم نه ڏيندي؛

(الف) جنهن ۾ ڪنهن شخص کي نظربند ڪرڻ جي ڪنهن حڪم نامي کي روڪي؛ يا

(ب) ڪنهن ماڻهوءَ کي ضامن ڏي، جيڪو روڪيندڙ نظربنديءَ جي قانوني ٺهراءَ موجب، نظربند آهي؛

(ث) فقري (4) جي پويان هي نئون فقرو ڳنڍيو ويندو.

(4 الف) ڪنهن هاءِ ڪورٽ جي طرفان ان کي پيش ڪيل ڪنهن اهڙي درخواست تي، جيڪا ڪنهن اختياري يا شخص جي طرفان جاري ڪيل ڪنهن حڪم، ڪيل ڪنهن ڪارروائي، يا ڪيل ڪنهن ڪم جي جواز يا قانوني اثر تي اعتراض ڪرڻ لاءِ هجي، جيڪو ضميمي پهرئين جي حصي پهرئين ۾ بيان ڪيل قانون هيٺ جاري ڪيل هجي، ڪئي ويئي هجي، يا ڪيو ويو هجي يا جنهن جو جاري ٿيڻ، ڪرڻ، يا ڪرڻ، متشرح هجي يا جيڪو سرڪاري ملڪيت يا سرڪاري محصول، تخميني ۽ وصولي متعلق هجي يا ان جي سلسلي ۾ هجي، صادر ڪيل ڪنهن عارضي حڪم، انهيءَ ڏينهن کان پوءِ جنهن تي اهو صادر ڪيو وڃي، ڇهن مهينن جي عرصي کان پوءِ اثر انداز نه رهندو جيستائين عدالت جي طرفان ان کان اڳ مقدمي جو فيصلو نه ڪيو وڃي يا جاري ڪيل عارضي حڪم واپس نه ورتو وڃي.

9. دستور جي آرٽيڪل 271 ۾ ترميم

(1) دستور جي آرٽيڪل 271 جي فقري (1) ۾—

(الف) لفظن ”جي تحت“ پويان لفظ، فگر ۽ ڪاما ”آرٽيڪل 36،“ وڌو ويندو؛

(ب) پٿراگراف (الف) بدران هي ڳنڍيو ويندو؛

(i) پهرين قومي اسيمبلي ۾ هيٺيان شامل رهندا؛

(ii) اُهي شخص جيڪي شروع واري ڏينهن کان اڳ، پاڪستان جي موجود

قومي اسيمبليءَ ۾ حلف ڪئي چڪا آهن،

(iii) اُهي شخص جيڪي آرٽيڪل 51 جي فقري (2 الف) موجب اسيمبلي

جي ميمبرن هٿان چونڊ رستي، سڀتن کي پرڻ لاءِ قانون موجب چونڊجي اچن.

۽ جيستائين ان کان اڳ نه ٽوڙي وڃي، اها 14 آگسٽ 1977 تائين برقرار

رهندي ۽ دستور ۾ قومي اسيمبلي جي ٽوٽل ميمبرشپ جي حوالي سان، انهيءَ

طور سمجهي ويندي.

(ث) پٿراگراف (ب) ۾ لفظ ”آساميون“ جي پويان ڪامائون، لفظ،

برئڪٽ، فگر ۽ ليٽر ”جيڪي آرٽيڪل 51 جي فقري (2 الف) ۾ بيان ڪيل

واڌو سڀتن تي چونڊجي اچن،“

10. دستور جي آرٽيڪل 272 ۾ ترميم

(1) دستور جي آرٽيڪل 272 ۾-

(الف) برٽڪيٽ ۽ فگر ”1“ جيڪا فگر (انگ) 272 پويان ڏنل آهي، ختم ڪيو ويندو؛

(ب) لفظن ”ان جي هيٺ،“ لفظ، فگر (انگ) ڪاما ”آرٽيڪل 63، ۽“ وڌو ويندو.

11. دستور جي آرٽيڪل 273 ۾ ترميم

(1) دستور جي آرٽيڪل 273 جي فقري (1) ۾-

(الف) ”ان جي تابع“ لفظن کان پوءِ، لفظ، انگ ۽ ڪاما ”آرٽيڪل 63،“ وڌو ويندو؛ ۽

(ب) پئراگراف (الف) جي بدران هي ڳنڍيو ويندو (بدلايو ويندو).

دستور جي هيٺ ڪنهن به صوبي جي پهرين اسيمبلي ۾ هيٺيان شامل هوندا

(1) شروع واري ڏينهن کان اڳ انهيءَ صوبي جي اسيمبلي جا موجود ميمبر

(2) واڌو ميمبر جيڪي آرٽيڪل (106 جي فقري (3) ۾ بيان ڪيل سڀتن

پير لاءِ، ميمبرن طرفان، قانون مطابق چونڊيا وڃن.

۽ جيستائين ان کان اڳ، ان کي ٽوڙيو نه وڃي يا برخاست نه ڪيو وڃي 14

آگسٽ سن 1977 تائين برقرار رهندي ۽ دستور ۾ ڪنهن صوبي جي اسيمبلي

جي ٽوٽل ميمبرن جو انهيءَ موجب مطلب ڪڍيو ويندو؛ ۽

(ث) پئراگراف ”ب“ ۾ لفظ ”آسامين“ برٽڪيٽ، انگ ”يا آرٽيڪل

106 جي فقري (3) ۾ بيان ڪيل وڌيڪ سڀتن لاءِ چونڊجي اچڻ وارن“ وڌو ويندو.

12. دستور جي پهرئين شيڊول جو بدلجڻ

(1) دستور ۾ ڏنل پهرئين شيڊول کي بدلائي، هن سان گڏ، دستور ۾ شيڊول

ڳنڍيو ويو آهي (اهو پهريون شيڊول رهندو).

13. دستور جي چوٿين شيڊول ۾ ترميم

(1) دستور جي چوٿين شيڊول ۾، ساڳي قانون ساز فهرست ۾، داخلا نمبر 43

کان پوءِ نئين داخلا هن ريت درج ڪئي ويندي:

”43- الف اوقاف“

14. ڪي حڪم، مقرر ڪيل وقت يا مدي کان پوءِ ڪارگر نه رهندا (ڪنهن طرح به اثر انداز نه ٿي سگهندا).

(1) اهڙو عارضي حڪم جيڪو دستور جي آرٽيڪل 199 جي فقري (14) الف) ۾ ڏنل آهي ۽ هاءِ ڪورٽ، هن ائڪٽ جي شروع ٿيڻ کان اڳ پاس ڪيو آهي، شروع ٿيڻ کان سٺ ڏينهن کان پوءِ بي اثر ٿي ويندو، جيستائين مقدمي جو آخري فيصلو نه ڪيو وڃي يا عارضي حڪم ڪورٽ طرفان واپس نه ورتو وڃي، جيڪي به اڳ واضح ٿئي.

پهريون شيڊول

آرٽيڪل 8 (3) (ب) ۽ (4)

اهي قانون جيڪي آرٽيڪل 8 (1) ۽ (2) جي نفاذ جي اثر کان آجا آهن هن سان گڏ پهريون ضميمو (شيڊول) شامل آهي

ائڪٽ (42 آف 1976)

دستور جو پنجون ترميمي ائڪٽ 1976

اهو ائڪٽ جنهن سان اسلامي جمهوريه پاڪستان جي وڌيڪ ترميم ڪجي گزيٽ آف پاڪستان غير معمولي حصو پهريون 15 سيپٽمبر 1976 پارليامينٽ جو هيٺ ڏنل ائڪٽ، جنهن کي صدر 13 سيپٽمبر 1976 تي منظوري ڏني ۽ اهو عام اطلاع لاءِ شايع (پڌرو) ڪيو وڃي ٿو.

جيئن ته اهو (مصلحت هيٺ) واجبي ٿيو آهي ته اسلامي جمهوريه پاڪستان جي دستور ۾ هن کان پوءِ ظاهر ٿيندڙ مقصدن لاءِ ترميم آندي وڃي، ان ڪري هن ريت قانون ٺاهيو وڃي ٿو.

1. مختصر نالو ۽ شروعات

(1) هن ائڪٽ کي دستور جو پنجون ترميمي ترميم ائڪٽ 1976 سڏيو ويندو.
(2) ۽ اهو هڪدم عمل ۾ ايندو، سواءِ جو سيڪشن 8 ۽ 13 جيڪي پهرين ڊسمبر 1976 تي عمل ۾ ايندا.

2. دستور جي آرٽيڪل 101 ۾ ترميم

(1) اسلامي جمهوريه پاڪستان جي دستور ۾، جنهن کي هن کان پوءِ دستور سڏيو ويندو، آرٽيڪل 101 جي فقري (2) جي چيڙي ۾ فل اسٽاپ جي بدران ڪولن ڏيئي، ان کان پوءِ هي شرط ۽ نئون فقرو ڳنڍيو ويندو:-
پر شرط آهي ته قومي اسيمبلي جي پهرين عام چونڊ ٿيڻ کان پوءِ، ڪوبه شخص انهيءَ صوبي جو گورنر مقرر نه ڪيو ويندو، جنهن جو هو مستقل رهاڪو نه آهي.

(2) الف) فقري (2) جي شرط ۾ ڏنل ڪابه (شيءَ) انهيءَ عرصي تائين لاڳو نه رهندي، جيستائين آرٽيڪل 132 جي فقري (2) جي پئراگراف (ث) هيٺ ڪو حڪم يا آرٽيڪل 234 هيٺ ڪيل ڪو اعلان زير عمل آهي.

3. دستور جي آرٽيڪل 160 ۾ ترميم

(1) دستور جي آرٽيڪل 160 جي فقري (3) پئراگراف (22) جي بدران هي ڳنڍيو ويندو:-
” (i) درآمد يا برآمد ٿيل، پيدا ڪيل، ٺاهيل يا واپرائيل مال جي وڪري يا خريدي تي ٽئڪس يا محصول.“

4. دستور جي آرٽيڪل 175 ۾ ترميم

(1) دستور جي آرٽيڪل 175 جي فقري (3) ۾ لفظ ”تي“ جي بدران ”پنج“ ڳنڍيو ويندو.

5. دستور جي آرٽيڪل 179 ۾ ترميم

(1) دستور جي آرٽيڪل 179 کي ٻيهر نمبر ڏيئي فقرو (1) بنايو ويندو ۽ فقري (1) کان پوءِ جيئن اڳ بيان ڪيل آهي، هيٺيان نوان فقر ڳنڍيا ويندا:-
يعني ته:

(2) سپريم ڪورٽ جو چيف جسٽس، پوءِ اهو دستور جي پنجن ترميمي ايڪٽ 1976 کان اڳ مقرر ڪيل هجي يا پوءِ، جيستائين هو جلدي 65 سالن جو نه ٿئي، پنجن سالن تائين پنهنجي عهدي تي رهندو ۽ ان کان پوءِ سندس مرضي رهندي ته-

(الف) پنهنجي عهدي تان رٽائر ڪري ۽ اهڙي پيشن وٺي، جنهن جو هو 65 سالن جي ڄمار ۾ رٽائر ڪرڻ سبب حقدار رهندو؛ يا

(ب) سپريم ڪورٽ جي سپ کان سينئر جج جي عهدي تي چڙهي ۽ اهو ساڳيو پگهار وٺندو رهي، جيڪي هوجيف جسٽس هٿ ڪري وٺندڙ هو.

3. جڏهن به فقري (2) هيٺ ڪو جج، سپريم ڪورٽ جي سپ کان وڌيڪ سينئر جج جي عهدي تي چڙهندو ته پوءِ جيڪو جج، سپريم ڪورٽ ۾ سپ کان وڌيڪ سينئر آهي، سينياري تي جي ترتيب ۾ هن کان پوءِ ٻئي درجي تي ٺهي ويندو.

4. ڪوبه شخص آرٽيڪل 180 کان سواءِ، هڪ دفعي سپريم ڪورٽ جي چيف جسٽس جي عهدي تي رهيو هجي، انهيءَ عهدي تي ٻيهر مقررن ڪيو ويندو.

5. فقري (2)، (3) ۽ (4) جا ٺهراءُ، آرٽيڪل 275 ۾ ڏنل ڪنهن به شيءِ هوندي به اثر انداز نه رهندا.

6. دستور جي آرٽيڪل 180 ۾ ترميم

(1) دستور جي آرٽيڪل 180 ۾ لفظن ”سپريم ڪورٽ جي سپ کان وڌيڪ سينئر جج“ جي بدران لفظ ”سپريم ڪورٽ جي ججن مان ڪنهن هڪ کي، جنهن اڳ ۾ پاڪستان جي چيف جسٽس جو عهدو نه ماڻيو هجي، سواءِ ان جي ته“ هن آرٽيڪل هيٺ ڳنڍيو ويندو.

7. دستور جي آرٽيڪل 187 ۾ ترميم

(1) دستور جي آرٽيڪل 187 جي فقري (1) ۾ لفظ ”ڏ“، لفظ، برٽڪيٽون، اکر ۽ ڪاما، آرٽيڪل 175 جي فقري (2) هيٺ ڳنڍيو ويندو.

8. دستور جي آرٽيڪل 192 ۾ ترميم

(1) دستور جي آرٽيڪل 192 جي فقري (2)، (3) ۽ (4) ۾ هي (هيٺ ڏنل) ڳنڍيو ويندو، يعني ته-

(2) ”سنڌ بلوچستان هاءِ ڪورٽ، بلوچستان ۽ سنڌ لاءِ مشترڪه (ساڳي) هاءِ ڪورٽ طور ڪم ڪرڻ بند ڪندي.“

(3) ”صدر، حڪم جي ذريعي، بلوچستان ۽ سنڌ جي صوبن مان هر هڪ لاءِ هڪ هاءِ ڪورٽ قائم ڪندو ۽ حڪم ۾ ٻنهي هاءِ ڪورٽن جي زهن جي جاءِ،

گڏيل هاءِ ڪورٽ جي ججن جي بدلي، ٻنهي هاءِ ڪورٽن جي قيام کان اڳ، مشترڪه هاءِ ڪورٽ، رهيل مقدمن جي بدلي لاءِ ۽ عام طور گڏيل هاءِ ڪورٽ جي ڪم بند ڪرڻ ۽ ٻنهي هاءِ ڪورٽن جي قيام سان وابسته يا اتفاقيه معاملن لاءِ اهڙا حڪم وضع ڪري سگهندو، جيڪي هو موزون سمجهي.“

9. دستور جي آرٽيڪل 187 ۾ ترميم

(1) دستور جي آرٽيڪل 195 کي وري نمبر ڏيئي انهيءَ آرٽيڪل ۾ فرقو (1) بنايو ويو آهي ۽ فقري (1) کان پوءِ هي نئون فرقو ڳنڍيو ويندو يعني ته-
(2) هاءِ ڪورٽ جو چيف جسٽس پوءِ اهو، دستور جي پنجين ترميم ائڪٽ 1976 کان اڳ مقرر ڪيل هجي يا پوءِ، جيستائين هو جلدي 62 سالن جو نه ٿئي، چئن سالن تائين پنهنجي عهدي تي رهندو ۽ ان کان پوءِ سندس مرضي رهندي ته-

(الف) پنهنجي عهدي تان رٽائر ڪري ۽ اهڙي پينشن وٺي جنهن جو هو 62 سالن جي ڄمار ۾ رٽائر ڪرڻ سبب حقدار رهندو؛ يا
(ب) هاءِ ڪورٽ جي سپ کان سينئر جج جي عهدي تي چڙهي، ۽ اهو ساڳيو پگهار وٺندو رهي، جيڪي هو چيف جسٽس هئڻ ڪري وٺندڙ هو.
(3) جڏهن به فقري (2) هيٺ ڪو جج هاءِ ڪورٽ ۾ سپ کان وڌيڪ سينئر جج جي عهدي تي چڙهندو ته جيڪو جج هاءِ ڪورٽ ۾ سپ کان سينئر آهي، سينياري تي جي ترتيب ۾ هن کان پوءِ ٻئي درجي تي ٿي ويندو.
(4) ڪوبه شخص، آرٽيڪل 196 کان سواءِ، هڪ دفعو هاءِ ڪورٽ جي چيف جسٽس جي عهدي تي رهيو هجي، ان عهدي تي پهر مقرر نه ڪيو ويندو.
(5) آرٽيڪل 275 ۾ جيڪي ڏنل آهي، ان هوندي به فقري (2)، (3) ۽ (4) جا ٺهراءُ اثر انداز رهندا.

10. دستور جي آرٽيڪل 196 ۾ ترميم

(1) دستور جي آرٽيڪل 196 ۾، لفظن ”هاءِ ڪورٽ جي ججن مان سپ کان وڌيڪ سينئر جج“ جي بدران لفظ ”ڪوبه هاءِ ڪورٽ جو جج، جنهن اڳ ۾ هاءِ ڪورٽ جي چيف جسٽس جو عهدو نه ماڻيو هجي، سواءِ،“ هن آرٽيڪل هيٺ ڳنڍيو ويندو.

11. دستور جي آرٽيڪل 199 ۾ ترميم

(1) دستور جي آرٽيڪل 199 ۾ فقري (3- الف) بدران هي ٻڌيو ويندو-

(3- الف) هاڻ ڪورٽ هن آرٽيڪل هيٺ ڪوبه حڪم نه ڪندي-

(الف) ڪوبه اهڙو آرڊر نه ڪندي، جنهن موجب ڪنهن ماڻهوءَ جي روڪيندڙ، نظربندي جي قانون هيٺ ڪنهن شخص جي نظربنديءَ جي حڪم جي عمل کي معطل ڪري؛

(ب) اهڙو حڪم جنهن موجب ڪنهن ماڻهوءَ کي جيڪو روڪيندڙ نظربندي هيٺ نظربند آهي، ضامن تي ٻاهر نڪري؛

(ث) ڪنهن ماڻهوءَ جي ضامن تي ٻاهر نڪرڻ جو حڪم ڪري يا نظربندي معطل ڪري يا اهڙي حڪم جي تعميل ۾ جيڪو ڪنهن ماڻهوءَ خلاف ڪنهن ڪورٽ يا تريبونل ۾ رپورٽ ٿي آهي يا ان جي خلاف پوليس ٿاڻي تي رپورٽ ٿي آهي ڪنهن ڏوه لاءِ، يا هو ڪنهن ڪورٽ يا تريبونل هٿان سزا ڪاڌل آهي؛
(د) اهڙو حڪم جنهن موجب ڪنهن پوليس ٿاڻي تي ڪو ڪيس رجسٽر نه ٿئي يا ڪا رپورٽ يا فرياد ڪنهن ڪورٽ يا تريبونل آڏو ڪنهن ڏوه جي باري ۾ نه ڪئي وڃي؛

(ع) ڪوبه اهڙو عارضي حڪم، ڪنهن به اهڙي ماڻهوءَ لاءِ جنهن جو حوالو هن کان اڳ پٿرائڻ ۾ ڏنو ويو آهي.

(3- ب) اهڙو ڪوبه حڪم جيڪو فقري (3- الف) ۾ ڏنل آهي، چوٿين ترميمي ايڪٽ سال 1975 جي عمل ۾ اچڻ کان پوءِ ڪنهن به وقت ڪيل هجي ته اهو بي اثر رهندو ۽ سڀ تعميلاتون جيڪي ان حڪم هيٺ، ڪنهن به هاڻ ڪورٽ اڳيان رهيل هجن، رد ٿي وينديون؛

(3- ث) فقري (3- الف) ۽ (3- ب) جا ٺهراءَ (حڪم) انهيءَ درخواست سان جيڪا اپيل ڪرڻ جي اجازت جي نيڪال لاءِ ڪيل عرضداشت يا ڪنهن اپيل سان جنهن جو حوالو فقري (3- الف) ۾ ڏنل آهي ۽ جيڪا سپريم ڪورٽ ۾، دستور جي پنجين ترميم ايڪٽ 1976 کان اڳ زير نيڪال هئي، لاڳو رهندا.

12. دستور جي آرٽيڪل 200 ۾ ترميم
(1) دستور جي آرٽيڪل 200 جي فقري (1) ۾ آخر ۾ فل اسٽاپ جي بدران
ڪولن ”؛“ ڳنڍي هي شرط ڳنڍيو ويندو، يعني ته-
”پر شرط آهي ته ذڪر ڪيل راضيو يا هاءِ ڪورٽن جي چيف جسٽس سان
مشورو ضروري نه هوندو، جيڪڏهن اهڙي بدلي جو مدو هڪڙي وقت ۾ هڪ
سال کان وڌيڪ نه هجي؛“
سمجهاڻي: هن آرٽيڪل ۾ لفظ جج ۾ ڪوبه چيف جسٽس شامل نه هوندو.
13. دستور جي آرٽيڪل 204 ۾ ترميم
(1) دستور جي آرٽيڪل 204 ۾ فقري (2) ۽ (3) جي بدران هيٺيون لکيو
ويندو، يعني ته-
(2) ڪورٽ کي اختيار رهندو ته ڪنهن به ماڻهو کي قانون موجب، ڪورٽ
جي بي ادبي لاءِ سزا ڏئي.
14. دستور جي آرٽيڪل 206 ۾ ترميم
(1) دستور جي آرٽيڪل 206 کي نئون نمبر ڏيئي فقرو (1) لکيو ۽ فقري (1)
کان پوءِ هي نئون فڪرو ڳنڍيو ويندو، يعني ته-
(2) ڪنهن هاءِ ڪورٽ جو جج، جيڪو سپريم ڪورٽ ۾ جج جي حيثيت ۾
تقرر قبول نه ڪري ته هو پنهنجي عهدي تان رٽائر سمجهيو ويندو ۽ رٽائر مينٽ
تي اهڙي پينشن وٺڻ جو حقدار رهندو، جنهن جو حساب، جج طور ڪم ڪرڻ تي
سندس نوڪري جي عرصي ۽ پاڪستان ۾ ڪيل ملازمت جي، جيڪڏهن ڪا
آهي، جي بنياد تي ڪيو ويو آهي.
15. دستور جي آرٽيڪل 212 ۾ ترميم
(1) دستور جي آرٽيڪل 212 ۾ فقري (2) ۾ ٽيون دفعو ورجايل لفظ
”ٽريبونل“ جي پٺيان، ڪامائون ۽ لفظ ”ان اپيل کان سواءِ جيڪا سپريم
ڪورٽ ۾ زير غور آهي،“ وڌا ويندا ۽ سدائين لاءِ آهي وڌل سمجهيا ويندا.
16. دستور جي آرٽيڪل 260 ۾ ترميم

(1) دستور جي آرٽيڪل 260 جي سمجهاڻين ۾ ”پاڪستان جي نوڪري“ جي پٺيان لفظ ۽ ڪاما ”اتارني جنرل“ لفظ ۽ ڪاما ”انڊوڪيٽ جنرل،“ ڳنڍيو ويندو.

17. دستور جي آرٽيڪل 280 ۾ ترميم

(1) دستور جي آرٽيڪل 280 ۾ آخر ۾ لفظ ”نهيل“ لفظ ۽ اکر ”۽ ان تي ڪنهن عدالت ۾ انهيءَ سبب ڪري ته اها حصي ٻئي جي باب پهرئين ۾ عطا ڪيل حقن مان ڪنهن حق جي مطابق نه آهي، ڪوبه سوال نه اُٿاريو ويندو.“ ڳنڍيا ويندا ۽ اُهي هميشه اهڙي طرح ڳنڍيل سمجهايا ويندا.

18. دستور جي پهرئين شيڊول ۾ ترميم

(1) دستور جي پهرئين شيڊول جي حصي پهرئين ۾-
(الف) ننڍي هيڊنگ ”2- ضابطا“ ۾ داخلا نمبر 6 کان پوءِ هيٺيون حصو ڳنڍيو ويندو:

(7) غير متحرڪ ملڪيت (چترال) جي تڪرارن جي تصفيه (ترميمي) ضابطو 1976 (12 آف 1976):

(ب) ننڍي هيڊنگ ”3- فيڊرل ائڪٽ“ ۾ داخلا نمبر 2 کان پوءِ هيٺيون ڳنڍيو ويندو:

(3) اتي پيهڻ جي ڪارخانن جي ڪنٽرول ۽ ترقي جو ائڪٽ 1976 (57 آف 1976)

(4) چانورن جي ڪارخانن جي ڪنٽرول ۽ ترقي جو ائڪٽ 1976 (58 آف 1976)

(5) ڪپهه ٽائڻ جي ڪنٽرول ۽ ترقي جو ائڪٽ 1976 (59 آف 1976):

(ث) ننڍي هيڊنگ کان پوءِ ”5- صوبائي ائڪٽ“ ۽ ان بابت داخلا ۾ هي نئون سب هيڊنگ ۽ داخلا ڳنڍي ويندي، يعني ته-
5- صوبائي آرڊيننس

لئنڊ رفارم (زمين سڌارڪ) پٽ فيڊرل ترميمي آرڊيننس 1976

19. دستور جي چوٿين شيڊول ۾ ترميم

دستور جي چوٿين شيڊول ۾-

(الف) فيڊرل قانون ساز فهرست ۾:

(11) پهرئين حصي جي داخلا نمبر 49 کان پوءِ هي ڳنڍيو ويندو يعني ته
”49- برآمد ۽ درآمد ٿيل، پيدا ڪيل، ٺاهيل ۽ واپرايل مال جي خريد ۽

وڪري تي ٽئڪس؛ ۽

(2) ٻئي حصي جي داخلا نمبر 3 ۾ لفظ ”ويست (مغربي) پاڪستان واٽر ۽
پاور ترقياتي اختياري (واپڊا) جي بدران ”واپڊا ۽ پاڪستان صنعتي ترقياتي
ڪارپوريشن“ ڳنڍيو ويندو.

(ب) شريڪ (ساڳئي وقت هلندڙ) قانون ساز فهرست ۾ داخلا نمبر 41 جي
بدران هيٺيون ڳنڍيو ويندو:

”2- پيدا ڪرڻ، سينيمائي فلمن جي ڪاٽ ڪوٽ ۽ نمائش“

اڪٽ 84 آف 1976ع

دستور جو چوهون ترميمي اڪٽ 1976ع

اهو اڪٽ جنهن سان اسلامي جمهوري پاڪستان جي دستور جي ترميم ڪجي

گزيت آف پاڪستان غير معمولي حصو پهريون 4 جنوري 1977ع

پارليامينٽ جي هيٺ ڏنل اڪٽ، جنهن کي صدر 31 ڊسمبر 1976ع تي

منظوري ڏني ۽ اهو عام اطلاع لاءِ شايع (پڌرو) ڪيو وڃي ٿو.

جيئن ته اهو ضروري ٿيو آهي ته اسلامي جمهوريه پاڪستان جي دستور ۾

هن کان پوءِ ظاهر ٿيندڙ مقصدن لاءِ ترميم آندي وڃي، ان ڪري هن ريت قانون

ٺاهيو وڃي ٿو.

1. مختصر نالو ۽ شروعات

(1) هن اڪٽ کي دستور جو چوهون ترميمي اڪٽ 1976ع سڏيو ويندو؛ ۽

(2) اهو هڪدم عمل ۾ ايندو.

2. دستور جي آرٽيڪل 179 ۾ ترميم

(1) اسلامي جمهوريه پاڪستان جي دستور ۾، جنهن کي هن کان پوءِ دستور سڏيو ويندو، آرٽيڪل 179 ۾ فقري (5) کان پوءِ هيٺيون فقرو ڳنڍيو ويندو، يعني ته-

(6) فقري (1) يا ٻئي (2) ۾ جيڪي هجي ان جي هوندي به سپريم ڪورٽ جو چيف جسٽس 65 سالن جي ڄمار جو ٿئي ۽ هن پنجن سالن لاءِ اهو عهدو مائٽو هجي ته هوائيءَ عهدي تي قائم رهندو، جيستائين هو اهو مدو پورو ڪري.

3. دستور جي آرٽيڪل 195 ۾ ترميم

(1) دستور جي آرٽيڪل 195 ۾، فقري (5) کان پوءِ هي نئون فڪرو ڳنڍيو ويندو، يعني ته-

(6) فقري (1) يا (2) ۾ جيڪي هجي، ان هوندي به هاءِ ڪورٽ جو چيف جسٽس 62 سالن جي ڄمار کي پهچي ۽ هن اهو عهدو چئن سالن تائين مائٽو هجي ته هوائيءَ عهدي تي قائم رهندو جيستائين هو اهو مدو پورو ڪري.

4. دستور جي آرٽيڪل 246 ۾ ترميم

(1) دستور جي آرٽيڪل 206 ۾-

(الف) پٿراگراف (ب) جي حصي (1) ۾:

(22) برٽڪيت ۽ لفظ، جنهن ۾ ڪاما به شامل آهي، ”ڪوهستان ضلعي جون قبائلي ايراضيون،“ وڌو ويندو ۽ ائين سمجهيو ويندو ته؛
(22) آڪٽوبر 1976ع کان وٺي هميشه لاءِ وڌايا ويا آهن.

(22) لفظ ”هزاره“ جي بدران ”مانسهره“ ڳنڍيو ويندو ۽ ائين سمجهيو ويندو ته پهرين آڪٽوبر 1976ع کان وٺي هميشه لاءِ ڳنڍيا ويا آهن.

(ب) پٿراگراف (ث) جي ننڍي پٿراگراف (5) لاءِ هيٺيون ڳنڍيو وڃي ۽ اهو پهرين ڊسمبر 1973ع کان ڳنڍيل سمجهيو ويندو.

(5) باجوڙ ايجنسي

(5- الف) اورڪوٽي ايجنسي

5. دستور جي آرٽيڪل 260 ۾ ترميم

(1) دستور جي آرٽيڪل 260 جي سمجهاڻي ۾ ”سروس آف پاڪستان“ ۾ لفظ ”پارليامينٽري سيڪريٽري“، ڪاما ۽ لفظ ”چيئرمين ياء ڪميشن جو ميمبر، اسلامڪ آئيڊيالاجي جي ڪائونسل جو چيئرمين يا ميمبر، وزيراعظم جو خاص معاون، وزيراعظم جو صلاحڪار، وزيراعليٰ جو خاص معاون، وزيراعليٰ جو صلاحڪار“ وڌو ويندو.

اڻڪٽ 23 آف 1977ع

دستور جو ڇهون ترميمي اڻڪٽ 1976ع

اهو اڻڪٽ جنهن سان اسلامي جمهوريه پاڪستان جي دستور جي ترميم ڪجي گزيت آف پاڪستان غير معمولي حصو پهريون 16 مئي 1977 پارليامينٽ جي هيٺ ڏنل اڻڪٽ، جنهن کي صدر 16 مئي 1977ع تي منظوري ڏني ۽ اهو عام اطلاع لاءِ شايع (پڌرو) ڪيو وڃي ٿو. جيئن ته اهو ضروري ٿيو آهي ته اسلامي جمهوريه پاڪستان جي دستور ۾ هن کان پوءِ ظاهر ٿيندڙ مقصدن لاءِ ترميم آندي وڃي، ان ڪري هن ريت قانون ٺاهيو وڃي ٿو.

1. مختصر نالو ۽ شروعات

- (1) هن اڻڪٽ کي دستور جو ستون ترميمي اڻڪٽ 1977ع سڏيو ويندو؛ ۽
- (2) اهو هڪدم عمل ۾ ايندو؛ ۽ سيڪشن 4، 21 اپريل 1977ع کان عمل ۾ اچي وڃڻ سمجهيو وڃي.
- (3) سيڪشن 2-13 سيپٽمبر 1977ع تي ختم ٿيل سمجھڻ گهرجي.

2. دستور جي نئين آرٽيڪل 96- الف ۾ داخلا

- (1) اسلامي جمهوريه پاڪستان جي دستور ۾، جنهن کي هن کان پوءِ دستور سڏيو ويندو، آرٽيڪل 96 کان پوءِ هي نئون آرٽيڪل داخل ڪيو ويندو، يعني ته-
- 96- الف وزيراعظم جو اعتماد حاصل ڪرڻ جو ريفرنڊم

(1) جڏهن به وزيراعظم اهو ضروري ٿو سمجهي ته ريفرنڊم رستي پاڪستان جي ماڻهن جو اعتماد جو ووٽ حاصل ڪيو وڃي ته هو صدر کي صلاح ڏيئي سگهي ٿو ته هو پارليامينٽ جي قانون مطابق انهيءَ معاملي تي ريفرنڊم ڪرائي.

(2) فقري (1) ۾ حوالي ڏنل قانون، ريفرنڊم جو قيام ۽ ريفرنڊم ڪرائڻ جي طريقي ۽ نموني جو بندوبست ڪيو ويندو.

(3) وزيراعظم جي صلاح تي جيئن فقري (1) ۾ بيان ڪيل آهي، صدر، ريفرنڊم ڪميشن کي ريفرنڊم ڪرائڻ لاءِ چونڊو ته اها، عام چونڊ لاءِ نيشنل اسيمبلي لاءِ نظرثاني ٿيل عمل انتخابي فهرست ۾ درج ڪيل، ماڻهن ذريعي ريفرنڊم ڪرائي.

(4) جيڪڏهن ريفرنڊم ۾ ووٽ جي ڳڻپ جي باري ۾ ڪو تڪرار اٿي ته اهو ريفرنڊم، ڪميشن يا ان جي ڪنهن اختياري ڏنل ميمبر طرفان فيصلو ڪيو ويندو، سواءِ ان جي جيڪي اڳ بيان ڪيل آهن، ريفرنڊم يا ان جي نتيجي جي باري ۾ تڪرار (يا سوال) ڪنهن به ڪورٽ يا اختياري آڏو نه ڪيو ويندو ۽ نه ان جي ڪرڻ جي اجازت ڏني ويندي.

(5) جيڪڏهن ريفرنڊم جي ووٽن جي آخري ڳڻپ ۾ وزيراعظم، ٽوٽل ڏنل ووٽن ۾ جيڪي پاڪستان جي ماڻهن جي اعتماد حاصل ڪرڻ خاطر، اڪثريت حاصل نٿو ڪري، ته هن کي آرٽيڪل 94 جي مطلب لاءِ اهو سمجهيو ويندو ته هن استعيفا ڏني آهي.

3. دستور جي آرٽيڪل 101 ۾ ترميم

(1) دستور جي آرٽيڪل 101 جي فقري (الف) ۾ لفظن برٽڪيٽن، اڪر ۽ فگر ۾ ”آرٽيڪل 232 جي فقري (2) جي پيراگراف (ٺ) هيٺ ڪو حڪم يا پڌرنامو جي بدران لفظ، فگر ”آرٽيڪل 232 هيٺ پڌرنامو يا،“ ڳنڍيو ويندو.

4. دستور جي آرٽيڪل 245 ۾ ترميم

(1) دستور جي آرٽيڪل 245 کي نئون نمبر ڏيئي فقرو پهريون (1) لکيو ويندو ۽ ان کان پوءِ هيٺيون نئون فڪرو ڳنڍيو ويندو:

(2) فقري (1) هيٺ وفاقي حڪومت طرفان جاري ڪيل ڪنهن هدايت جي جائز هجڻ کي ڪنهن عدالت ۾ ڪنهن به قسم جو ڪو سوال نه اُٿاريو ويندو.

(3) ڪنهن هاءِ ڪورٽ ڪنهن اهڙي علائقي ۾، جنهن ۾ پاڪستان جي مسلح افواج، في الوقت، آرٽيڪل 245 جي تعميل ۾ شهري اختياري وارن جي مدد لاءِ ڪم ڪندڙ هجن، آرٽيڪل 199 هيٺ ڪوبه دائره اختيار استعمال نه ڪندي.

پر شرط آهي ته هن فقري جو ان ڏينهن کان اڳ جنهن تي مسلح افواج شهري اختيارين جي مدد لاءِ ڪم شروع ڪري ڏنو هجي، ڪابه رهيل (زير سماعت) ڪارروائي متعلق هاءِ ڪورٽ جي دائره اختيار تي اثر انداز نه ٿيندو.

(4) فقري (3) ۾ بيان ڪيل ڪنهن علائقي متعلق ڪا ڪارروائي، جنهن کي ان ڏينهن يا ان کان پوءِ، دائر ڪئي وئي هجي، جڏهن مسلح افواج شهري حاڪمن (اختيارين) جي مدد لاءِ ڪم شروع ڪيو هجي ۽ جيڪو ڪنهن هاءِ ڪورٽ ۾ رهيل (زير سماعت) آهي، انهيءَ عرصي لاءِ معطل رهندي، جنهن جي هلندي مسلح افواج هن ريت ڪم ڪري رهيون هجن

دستور جو نائون ترميمي بل

اُهو بل جنهن سان اسلامي جمهوريه پاڪستان جي دستور ۾ وڌيڪ ترميم ڪئي وڃي.

جيئن ته اهو ضروري ٿيو آهي ته اسلامي جمهوريه پاڪستان جي دستور ۾ وڌيڪ ترميم ڪئي وڃي، ان ڪري هن ريت قانون ٺاهيو وڃي ٿو

1. مختصر نالو ۽ شروعات

- (1) هن ائڪٽ کي دستور جو نائون ترميمي ائڪٽ 1985ع سڏيو ويندو.
- (2) اهو هڪدم عمل ۾ ايندو.

2. دستور جي آرٽيڪل 2 ۾ ترميم

- (1) اسلامي جمهوريه پاڪستان جي دستور ۾، جنهن کي هن کان پوءِ دستور سڏيو ويندو، آرٽيڪل 2 ۾ ”پاڪستان“ لفظ کان پوءِ، ڇيڙي ۾ لفظ ”۽ اسلام جا تائيد ڪندڙ حڪمنامو، جيڪي قرآن ۽ سنت ۾ مقرر ڪيل آهن، عظيم

قانون ٿيندو ۽ اُهي قانون سازي لاءِ هدايت جو سرچشمو رهندا ۽ پاس ڪيل قانونن رستي، پارليامينٽ ۽ صوبائي اسيمبليين طرفان ملڪي انتظام ۽ حڪومت جي پاليسي ٺاهڻ لاءِ عمل ۾ آندا ويندا. “گنڊيا ويندا.

3. دستور جي آرٽيڪل 203-ب ۾ ترميم

(1) دستور جي آرٽيڪل 203-ب جي پٿر (ٺ) ۾-

(الف) ڪاما جي بدران لفظ ”دستور“ جي پٺيان فل اسٽاپ ”.“ گنڊيو ويندو:

(ب) لفظ، ڪاما ۽ سيمي ڪولن ”مسلم شخصي قانون، ڪورٽ جي ڪارروائي متعلق ڪوبه قانون يا ٽربيونل يا هن باب جي شروعات کان ڏهن سالن گذرڻ کان پوءِ ڪهڙو به پيسن (ٺاڻي) جو قانون يا ڪوبه اهڙو قانون، جنهن ۾ ٽنڪسن مڙهڻ ۽ وصول ڪرڻ يا فيون يا بئنڪنگ يا انشورنس (ويمي) طريقي ڪار يا ڪارروائي؛ ۽“ خارج ڪيو ويندو.

4. دستور جي آرٽيڪل 203-د ۾ ترميم

(1) دستور جي آرٽيڪل 203-د ۾ فقري (3) ۾ هي نئون فقرو گنڊيو ويندو

(3-الف) هن باب ۾ جيڪي به ڏنل آهي، ان هوندي به، ٺاڻي جي ڪنهن به قانون يا ٽنڪس جي مڙهڻ ۽ وصولي بابت قانون يا فيون، يا بئنڪنگ، انشورنس طريقه ڪار ۽ ڪارروائي متعلق، ڪورٽ فيصلو ڏي ته ڪوبه قانون اسلام جي تاڪيدي حڪم نامن جي خلاف (ابتر) آهي ته انهن ماڻهن سان، جن کي انهيءَ مضمون بابت خاص علم آهي، انهن سان صلاح مشوري کان پوءِ، حڪومت کي سفارش ڪندي ته انهيءَ ڏس ۾ مناسب قدم کڻي، انهيءَ قانون ۾ ترميمون آنديون وڃن ته جيئن اهو اسلام جي تاڪيدي حڪم نامن جي مطابق موافقت ۾ آندو وڃي.

پر شرط آهي ته ڪورٽ جو اهڙو فيصلو گذري ويل وقت تي اثر انداز نه ٿيندو ۽ ڪوبه حق يا دعويٰ، سڌي طرح يا اڻ سڌي طرح ان تي نه رهندو.

(3-ب) دستور ۾ ۽ فقري (3-الف) ۾ جيڪي به آهي، ان هوندي به جيڪي ان جي ڪري ڪيو ويو آهي، ڪوبه قانون يا ڪنهن به ڪورٽ جي فيصلي هيٺ، سڀ هلندڙ قانون، جن ۾ ٽنڪسن جو مڙهڻ، اداڻگي ۽ فيون يا بئنڪنگ

يا انشورنس طريقه ڪار يا ڪارروائي، جيڪي فقري (3- الف) ۾ حوالي طور ڏنل آهن، جائز رهندا، جيستائين انهن لاءِ قانون ساز اسيمبلي پاران مناسب قانون نه ٺاهيو ويو آهي، جيڪي هلندڙ قانونن جي جاءِ وٺن، تيستائين ڪورٽ جي ڏنل آخري فيصلي تائين، جيئن فقري (3- الف) ۾ بيان ڪيل آهي يا جيستائين نوان قانون نافذالعمل ٿين، اهي جائز رهندا.

پر شرط آهي ته (3- الف) ۽ (3- ب) ۾ جيڪي ڏنل آهي، ان هوندي به اهي ڪيل جمعبندي پاس ڪيل حڪم، رهيل ڪارروايون ۽ اداڻگيون ۽ وصول ٿيندڙ رقم (فقري 3- الف هيٺ پاس ڪيل قانونن ۾ نافذالعمل ٿيڻ کان اڳ) سان لاڳو نه رهندو.

مقصدن ۽ سببن جو تفصيل

اسلامي جمهوريه پاڪستان جي آرٽيڪل 2 ۽ 227 جي نھرائن جي موافقت ۾، جنهن موجب اسلام، پاڪستان جو سرڪاري مذهب رهندو، ته سڀ قانون اسلام جي تائيد ڪري حڪم نامن مطابق آندا ويندا، ۽ پڻ قرارداد مقاصد، هن بل جو مقصد آهي ته دستور جي آرٽيڪل 2، 203 (ب) ۽ 203- د ۾ ترميم آندي وڃي ته جيئن اهڙو بندوبست ڪيو وڃي ته اسلام جا تائيد ڪري حڪم ناما، عظيم قانون ٿي وڃن ۽ قانون ساز پاليسي ٺاهڻ لاءِ هدايت جو چشمو ٿئي ۽ وفاقي شريعت ڪورٽ کي اختيار ڏنو وڃي ته اها ٺاهڻ جي قانون، ٽئڪسن مڙهڻ ۽ وصول ڪرڻ جي قانونن کي اسلام جي مٿي بيان ڪيل تائيد ڪري حڪم نامن مطابق، موافقت ۾ آندو وڃي.

اٽڪٽ پھريون سال 1987ع

دستور جو ڏھون ترميمي اٽڪٽ 1987ع

اهو اٽڪٽ جنهن سان اسلامي جمهوريه پاڪستان جي دستور ۾ وڌيڪ ترميم آڻجي

گزيٽ آف پاڪستان غير معمولي حصو پھريون 29 مارچ 1987ع

هيٺيون مجلس شوري (پارليامينٽ) جو ائڪٽ، جنهن تي صدر 15 مارچ 1987ع تي منظوري ڏني ۽ اهو عام اطلاع لاءِ شايع ڪيو وڃي ٿو. جيئن ته اهو ضروري ٿيو آهي ته اسلامي جمهوريه پاڪستان جي دستور جي هن کان پوءِ ظاهر ڪيل مقصدن لاءِ ترميم ڪئي وڃي: ان ڪري هن ريت قانون ٺاهيو وڃي ٿو.

1. مختصر نالو ۽ شروعات

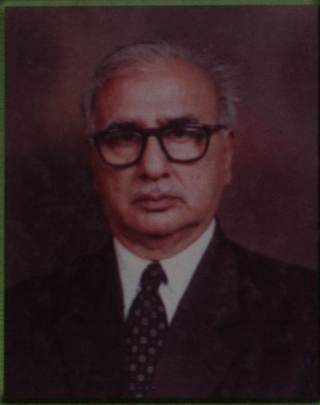
- (1) هن ائڪٽ کي دستور جو ڏهون ترميمي ائڪٽ 1987ع سڏيو ويندو؛ ۽
- (2) اهو هڪدم عمل ۾ ايندو.

2. دستور جي آرٽيڪل 54 ۾ ترميم

- (1) اسلامي جمهوريه پاڪستان جي دستور ۾ جنهن کي هن کان پوءِ دستور سڏيو ويندو، آرٽيڪل 54 جي فقري (2) جي شرط ۾ لفظ ”سٺ“ جي بدران ”تيه“ بدلائي وڌو ويندو.

3. دستور جي آرٽيڪل 61 ۾ ترميم

- (1) دستور جي آرٽيڪل 61 ۾ لفظ ”هڪ سو ۽ سٺ“ جي بدران ”هڪ سو تيه“ بدلائي وڌو ويندو.

محترم رسول بخش انٽر وکیل جهڙي
 قدآور علمي شخصيت متعلق لکڻ مون
 لاءِ ڏاڍي ڏکي ڳالهه آهي، ڇاڪاڻ ته پاڻ
 مون کي نه رڳو قانون جهڙي اهم شعبي
 ڏانهن راغب ڪيو، پر منهنجو ۽
 منهنجي ٽنهي پٽن جو استاد پڻ آهي،
 جيڪي پڻ وڪالت سان لاڳاپيل آهن.
 سائين رسول بخش انٽر کي آئون تڏهن
 کان سڃاڻان، جڏهن پاڻ لوڪل بورڊ

(بيسڪ ڊيموڪريسي) جو اسسٽنٽ ڊائريڪٽر هو ۽ آئون سيڪريٽري
 يونين ڪائونسل هئس، ان کان پوءِ جڏهن کيس پتو حڪومت واري
 دؤر حڪومت ۾ کيس نوڪريءَ تان لاٿو ويو ۽ هن وڪالت شروع ڪئي،
 ته مون هن ۾ سنڌ دوستي گهرائيءَ سان ڏني. سنڌ ۾ جڏهن ”شيرين
 سومرو کيس“ وارو مشهور واقعو ٿيو، جنهن ۾ آرمي پاران ڄاڻايل
 سنڌي شاگردن قادر بخش جتوئيءَ ۽ حيدر علي شاهه کي گرفتار ڪري،
 کين ملٽري ڪورٽ ۾ آندو ويو، ته انٽر صاحب بغير ڪنهن لالچ جي
 ملٽري ڪورٽ جا پيرين پنڌ ڇڪر ڪاٽيا ۽ تڪليفن جي پرواهه نه
 ڪندي، کيس هلائيندو رهيو.

سائين رسول بخش انٽر لاءِ اڪثر اهو چوندي ٻڌو ويو آهي، ته هو
 پيپلز پارٽيءَ جو وڏو مخالف آهي. آئون ان ڳالهه کي هن دليل سان رد ٿو
 ڪريان، ته هن شخص ڪنهن معاوضي بنا جمهوريت جي بحالي لاءِ هلندڙ
 تحريڪ ۾ گرفتار ٿيل هزارين سنڌي قيدين کي آزاد ڪرايو، جن مان
 گهڻائي پ پ جي ڪارڪنن ۽ ليڊرن جي هئي. قانون جي شعبي سان
 لاڳاپيل هئڻ ڪري هن کي قانون جو گهرو مطالعو آهي، ان ڪري پاڻ
 هر وقت ماڻهن کي مطلع ڪندو رهندو آهي، ته جنهن آئين جي بحاليءَ لاءِ
 توهان سر قربان ڪرڻ لاءِ تيار آهيو ۽ سر به ڏنا اٿو، ڪڏهن انهيءَ آئين
 کي پڙهي به ڏسو، ته ان ۾ سنڌي ماڻهن کي ڪهڙا حق حاصل آهن.

ڊالومل ’موتي‘ لوهائو

اسسٽنٽ پروفيسر سنڌ لا ڪاليج

حيدرآباد

Rs : 240.00

پڙهندڙ نسل . پ ن

The Reading Generation

1960 جي ڏهاڪي ۾ عبدالله حسين ”اُداس نسلين“ نالي ڪتاب لکيو. 70 واري ڏهاڪي ۾ وري ماڻِڪَ ”لڙهندڙ نسل“ نالي ڪتاب لکي پنهنجي دورَ جي عڪاسي ڪرڻ جي ڪوشش ڪئي. امداد حُسينيءَ وري 70 واري ڏهاڪي ۾ ئي لکيو:
انڌي ماءُ جڻيندي آهي اونڌا سونڌا ٻارَ
ايندڙ نسل سَمورو هوندو گونگا ٻوڙا ٻارَ

هر دور جي نوجوانن کي اُداس، لڙهندڙ، ڪڙهندڙ، ڪڙهندڙ، پڙهندڙ، چُرندڙ، ڪِرندڙ، اوسيئڙو ڪُنڌڙ، پاڙي، ڪاڻو، ڀاڄوڪڙ، ڪاوڙيل ۽ وڙهندڙ نسلن سان منسوب ڪري سَگهجي ٿو، پر اسان انهن سڀني وچان ”پڙهندڙ“ نسل جا ڳولائو آهيون. ڪتابن کي ڪاڳر تان ڪڍي ڪمپيوٽر جي دنيا ۾ آڻڻ، ٻين لفظن ۾ برقي ڪتاب يعني e-books ٺاهي ورهائڻ جي وسيلي پڙهندڙ نسل کي وَڌڻ، ويجهڻ ۽ هِڪَ ٻئي کي ڳولي سَهڪاري تحريڪ جي رستي تي آڻڻَ جي آسَ رکون ٿا.

The Reading Generation پڙهندڙ نسل . پ ن

پڙهندڙ نسل (پڻ) ڪا به تنظيم ناهي. اُن جو ڪو به صدر، عهديدار يا پايو وجهندڙ نه آهي. جيڪڏهن ڪو به شخص اهڙي دعويٰ ڪري ٿو ته پگ ڄاڻو ته اهو ڪوڙو آهي. نه ئي وري پڻ جي نالي ڪي پئسا گڏ ڪيا ويندا. جيڪڏهن ڪو اهڙي ڪوشش ڪري ٿو ته پگ ڄاڻو ته اهو به ڪوڙو آهي.

جهڙيءَ طرح وڻن جا پڻ ساوا، ڳاڙها، نيرا، پيلا يا ناسي هوندا آهن اهڙيءَ طرح پڙهندڙ نسل وارا پڻ به مختلف آهن ۽ هوندا. اهي ساڳئي ئي وقت اداس ۽ پڙهندڙ، ٻرندڙ ۽ پڙهندڙ، سُست ۽ پڙهندڙ يا وڙهندڙ ۽ پڙهندڙ به ٿي سگهن ٿا. ٻين لفظن ۾ پڻ ڪا خصوصي ۽ تالي لڳل Exclusive Club نه آهي.

ڪوشش اها هوندي ته پڻ جا سڀ ڪم ڪار سهڪاري ۽ رضاڪار بنيادن تي ٿين، پر ممڪن آهي ته ڪي ڪم اجرتي بنيادن تي به ٿين. اهڙي حالت ۾ پڻ پاڻ هڪٻئي جي مدد ڪرڻ جي اصول هيٺ ڏي وٺ ڪندا ۽ غير تجارتي non-commercial رهندا. پڻن پاران ڪتابن کي ڊجيٽائيز digitize ڪرڻ جي عمل مان ڪو به مالي فائدو يا نفعو حاصل ڪرڻ جي ڪوشش نه ڪئي ويندي.

ڪتابن کي ڊجيٽائيز ڪرڻ کان پوءِ اهم مرحلو ورهائڻ distribution جو ٿيندو. اهو ڪم ڪرڻ وارن مان جيڪڏهن ڪو پيسا ڪمائي سگهي ٿو ته ڀلي ڪمائي، رڳو پڻن سان اُن جو ڪو به لاڳاپو نه هوندو.

پڙهندڙ نسل . پڻ The Reading Generation

پَننَ کي گليل اکرن ۾ صلاح ڏجي ٿي ته هو وَس پٽاندڙ وڌ
 کان وڌ ڪتاب خريد ڪري ڪتابن جي ليکڪن، ڇپائيندڙن ۽
 ڇاپيندڙن کي همٿائن. پر ساڳئي وقت علم حاصل ڪرڻ ۽ ڄاڻ
 کي ڦهلائڻ جي ڪوشش دوران ڪنهن به رُڪاوٽ کي نه مڃن.
 شيخ اياز علم، ڄاڻ، سمجھ ۽ ڏاهپ کي گيت، بيت، سٺ،
 پُڪار سان تشبيهه ڏيندي انهن سڀني کي بمن، گولين ۽ بارود
 جي مد مقابل بيهاريو آهي. اياز چوي ٿو ته:
 گيت به ڄڻ گوريلا آهن، جي ويريءَ تي وار ڪرڻ ٿا.

... ..

ڄڻ ڄڻ ڄاڙ وڌي ٿي جڳ ۾، هو ٻوليءَ جي آڙ چُپن ٿا،
 ريتيءَ تي راتاها ڪن ٿا، موٽي منجهه پهڙ چُپن ٿا،

... ..

ڪالهه هُيا جي سُرخ گُلن جيئن، اڄڪلهه نيلا پيلا آهن،
 گيت به ڄڻ گوريلا آهن.....

... ..

هي بيت اُٿي، هي بم- گولو،

جيڪي به ڪٽين، جيڪي به ڪٽين!

مون لاءِ ٻنهي ۾ فرقُ نه آ، هي بيت به بم جو ساٿي آ،

جنهن رڻ ۾ رات ڪيا راڙا، تنهن هڏ ۽ چم جو ساٿي آ -

ان حساب سان اڻڄاڻائي کي پاڻ تي اهو سوچي مڙهڻ ته
 ”هاڻي ويڙهه ۽ عمل جو دور آهي، اُن ڪري پڙهڻ تي وقت نه
 وڃايو“ نادانيءَ جي نشاني آهي.

پڙهندڙ نسل . پ ن The Reading Generation

پَن جو پڙهڻ عام ڪتابي ڪيڙن وانگر رڳو نصابي ڪتابن تائين محدود نه هوندو. رڳو نصابي ڪتابن ۾ پاڻ کي قيد ڪري ڇڏڻ سان سماج ۽ سماجي حالتن تان نظر ڪڍي ويندي ۽ نتيجي طور سماجي ۽ حڪومتي پاليسيون policies اڻڄاڻن ۽ نادانن جي هٿن ۾ رهنديون. پَن نصابي ڪتابن سان گڏوگڏ ادبي، تاريخي، سياسي، سماجي، اقتصادي، سائنسي ۽ ٻين ڪتابن کي پڙهي سماجي حالتن کي بهتر بنائڻ جي ڪوشش ڪندا.

پڙهندڙ نسل جا پَن سڀني کي **ڇو، ڇا، ۽ ڪيئن** جهڙن سوالن کي هر بيان تي لاڳو ڪرڻ جي ڪوٺ ڏين ٿا ۽ انهن تي ويچار ڪرڻ سان گڏ جواب ڳولڻ کي نه رڳو پنهنجو حق، پر فرض ۽ اڻٽر گهرج unavoidable necessity سمجهندي ڪتابن کي پاڻ پڙهڻ ۽ وڌ کان وڌ ماڻهن تائين پهچائڻ جي ڪوشش جديد ترين طريقن وسيلي ڪرڻ جو ويچار رکن ٿا.

توهان به پڙهڻ، پڙهائڻ ۽ ڦهلائڻ جي ان سهڪاري تحريڪ ۾ شامل ٿي سگهو ٿا، بس پنهنجي اوسي پاسي ۾ ڏسو، هر قسم جا ڳاڙها توڙي نيرا، ساوا توڙي پيلا پن ضرور نظر اچي ويندا.

وڻ وڻ کي مون پاڪي پائي چيو ته ”منهنجا پاءُ
پهتو منهنجي من ۾ تنهنجي پَن پَن جو پڙلاءُ.“
- اياز (ڪلهي پاتم ڪينرو)

پڙهندڙ نسل . **پَن** The Reading Generation